image
not
available

CATALOGVS
CODICVM GRAECORVM
BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE
SVB AVSPICIIS
PETRI LEOPOLDI
ARCHIDVCIS AVSTRIAE
MAGNI ETRVRIAE DVCIS
IN LVCEM EDITVS.

TOMVS TERTIVS
IN QVO

PHILOSOPHI, MEDICI, CHIRVRGICI, ETHICI, POLITICI, NOMICI, VETERIS AC RECENTIORIS AEVI SCRIPTORES, QVI IN SINGVLIS CODICIBVS CONTINENTVR QVAM DILIGENTISSIME RECENSENTVR ET ILLVSTRANTVR.

EDITA SVPPLENTVR ET EMENDANTVR

AVCTORE

ANG. MAR. BANDINIO I. V. D.
EIVSDEM BIBLIOTHECAE REGIO PRAEFECTO.

ACCEDVNT

CODICES GADDIANI GRAECI
ET INDICES LOCVPLETISSIMI.

FLORENTIAE TYPIS REGIIS
ANNO CIↃ. IↃ. CC. LXX.

PRAESIDIBVS ADNVENTIBVS.

AEQVO ET BENEVOLO LECTORI

ANGELVS MARIA BANDINIVS S. D. P.

I. Etas nostra quum nova semper adpetat, & ea potissimum sedulo investigare contendat, quae temporum malignitate, vel cognitionum defectu, vel rei difficultate, maiorum nostrorum industriam effugerunt; illos prae reliquis de litteraria Republica praeclare mereri nemo non videt, qui ex abditis Bibliothecarum forulis utiliora ad artes & litteras amplificandas inventa, a situ, & carie, atque hominum iniuria vindicare satagunt, ac novis observationibus illustrata in medium proferunt. Iam enim in immensum multiplicata librorum supellectile, & Criticorum prolixis disputationibus onerata, eo adducta sunt optima studia, ut apud plerosque vilescere propemodum videantur.

II. Quapropter maximam laudem nuperis annis apud seram posteritatem sunt consequuti doctissimi quidam Batavi, Galli, atque Germani, & inter Italos viri immortalitate dignissimi Ludovicus Antonius Muratorius, Ioannes Lamius, Antonius Franciscus Gorius, *qui tot praeclara veterum scriptorum monimenta publica luce donarunt; quorum ego luculentissimo exemplo a teneris annis mirifice incensus, non pauca veteris aevi analecta in vulgus extuli; praesertim vero, ubi duodecim ante annis ab Augustissimo Imperatore* FRANCISCO, *eodemque Magno Etruriae Duce, Mediceae Bibliothecae Praefectura concredita mihi fuit.*

III. Caepi statim, multiplices, insignes, & antiquissimos Codices, quos Medicei Heroes e Graeciae incendiis, atque ruinis Florentiam immensis sumtibus comportarunt, reseratis cuique singulis diebus Bibliothecae foribus, avidissime volutare. Quum enim variis olim casibus ipsorum plerique fuissent expositi, ac deinde per tria ferme saecula iniquo certe pressi fato in tenebris iacuissent, fructus propterea non nisi perquam exiguos bonarum artium cultoribus adferre potuerunt. Quod ego mecum animo reputans, ne diutius eruditi viri tanto bono fraudarentur, statui non illos tantummodo Scriptores, qui lucem nondum adspexerant, sed etiam non paucos eorum, qui mutili, ac mendosi, in manus hominum ferebantur, ope huius pretiosissimae supellectilis membris suis auctos iterum foras emittere, ac deterso squallore purgare.

IV. Primus itaque labor meus in eo fuit, ut praestantiora quaedam Graecae Ecclesiae monimenta, omnibus adhuc ignota, tribus Voluminibus in 8. ab Anno MDCCLXI. *ad Annum* MDCCLXIII. *in vulgus proderem. Continentur in primo* Iustiniani *Imperatoris Opusculum adversus eos, qui impium* Theodorum Mopsvestenum, *atque iniqua eius dogmata, nec non Epistolam* Ibae *dictam, ac* Theodoreti *libros contra Catholicam fidem propugnabant; ac praeterea* Evdociae *Augustae Poëma de Martyrio* S. Cypriani *a* Photio *Constantinopolitano Patriarcha memoratum in sua Bibliotheca Codice* CLXXXIV. *Tomus secundus habet* S. Ioannis Chrysostomi *Homiliam in Ninivitarum poenitentiam,* Anastasii Sinaitae *Sermonem tertium de hominis creatione, formulam abiurationis Athinganorum,* S. Gregorii Nazianzeni *Epigrammata quaedam, specimen Operis* Ioannis Cantacvzeni *contra* Palamam, Ioannis *Diaconi* Orestiadis *Poëma de laudibus Imperatoris* Palaeologi, *ac tandem specimen Commentarii* S. Ioannis Chrysostomi *in* Iobvm. *Tomus tertius exhibet* Basilii Magni *tractatum de Synisactis,* Nicephori Callisti Xanthopvli *Sermonem in* S. Mariam Magdalenam, *Codicum aliquot insigniorum notitiam.*

V. Neque heic substitit cura mea ac diligentia in Graecis litteris promovendis; restitui enim & propriis sumtibus edidi Anno MDCCLXIII. *collatis in unum Mediceis Codicibus, additaque Latina & Italica versione, cum aliquot selectis adnotationibus* Callimachi *Cyrenaei Hymnos, Anno* MDCCLXIV. Nicandri *Theriaca,*

 & Ale-

& Alexipharmaca cum Graeca EUTECNII *Sophistae Metaphrasi e Mediceo Codice descripta, Anno* MDCCLXV. MUSAEI *de Herone & Leandro Carmen*, COLUTHI *Raptum Helenae*, TRYPHIODORI *Aegyptii Grammatici Excidium Troiae*, *&* ARATI *Apparentia*, *Anno* MDCCLXVI. THEOGNIDIS, PHOCYLIDIS, *&* PYTHAGORAE *Carmina, nec non Epistolam de celeberrimo Codice Tacticorum ad Celsissimum S. R. I. Principem* IOANNEM WENCESLAUM *de* LIECHTENSTEIN; *Anno denique* MDCCLXVII. *Epistolam alteram de* MICHAELE ACOMINATO, *eiusque scriptis, Regiae Parisiensis Academiae Sociis clarissimis nuncupatum, typis descripsi, quum in coetum illum amplissimum Nonis Septembribus superioris anni plenis omnium suffragiis fuissem cooptatus,*

VI. Hoc mihi certe gravissimum onus imposui, qui beatam omnino vitam vivere potuissem, amore dumtaxat erga litteras meo, quod hoc me pacto plurimum studiosis bonarum litterarum profuturum esse censebam. Verum seposita variis de caussis Graecorum Poëtarum editione, alios enim plures adornaveram, me totum ad Catalogum Laurentianae Bibliothecae perficiendum converti. Dolebam siquidem ac vehementer angebar, dum mihi ante oculos quotidie obversarentur tot Europae Bibliothecarum Catalogi, solos Mediceos Codices, scripturae antiquitate & operum praestantia, toto orbe percelebres, sordescere adhuc, & in tenebris latitare, nihilque aliud ipsorum superesse, quam breves indiculos, in quibus multi sunt praetermissi, alii titulis falsis inscripti, alii leviter repraesentati, quum nemini cura fuerit, non modo ea, quae ignota adhuc intus latent rerum & doctrinae argumenta diligenti examine perscrutari, sed ne ea quidem, quae typis vulgata circumferuntur, cum editionibus accurate conferre.

VII. Humanis igitur destitutus auxiliis, ut iam in Praefatione primo Volumini praemissa leviter attigi, rem profecto arduam, & multis obsitam difficultatibus, aggressus sum: ac primo quidem, numeratis singulis cuiuscumque Codicis foliis, Scriptorum nomina, Librorum argumenta, materiem, magnitudinem, atque ornamenta breviter simul ac distincte sub legentium oculos posui. Sed dum nihil omittere, dum vel brevissimum quodque apospasma suo titulo insignire, suoque auctori, quoad fieri potest vindicare contendo, maximis me vidi angustiis quandoque circumventum. Multi enim Codices mutili sunt, vel tineis, aut madore vitiati, aut senio consumti, alii sine titulis, plures, sine ullo auctoris nomine, nonnulli etiam aliud verbis, & prima fronte promittunt, quam re ipsa, atque intus exhibeant.

VIII. Itaque operae pretium duxi singula Volumina excutere, quae fragmenta sunt, quasi partes corpori, unde avulsae videbantur, restituere, auctorum nomina, quae quidem cognosci potuerunt, adsidua speculatione tandem comperta, pleraque indicare, titulos vel deperditos reparare, vel eos, qui numquam fuerunt, ex operis argumento supplere. Nullam denique remisi curam, licet laboris & taedii plenissimam, ut tituli operum, & ipsa opera, sine ulla sermonis ambage, uno oculi ictu innotescerent. Quoniam vero Codicum Manuscriptorum auctoritas apud eruditos magna est, antiquissimorum autem excellit apud Criticos; singulorum aetatem notavi, vel ex calligraphorum testimonio, vel ex possessorum emblematibus, quae Codices aliquando praeseferunt, iique potissimum, qui Mediceorum Principum munificentia & auspiciis exarati sunt, deprehensam. Iudicium praeterea sequutus Virorum Clarissimorum MABILLONII, MONTFAUCONII, BARINGII, MURATORII, MAPHAEI, WALTHERI, *qui de veteri scriptura omnium diligentissime pertractarunt, Codices nostros cum characterum speciminibus, quae ipsi ad diiudicandas priscorum saeculorum scripturas aereis tabulis repraesentari curarunt, multa adhibita diligentia conferens, ex similibus litterarum ductibus, apicum ac spirituum forma, & ex longo meo in tractandis antiquis membranis usu id sum adsequutus, ut cui circiter saeculo referendi essent Codices ii, quos nulla neque scriptorum, neque possessorum nota distingueret, coniectura satis certa possem statuere: illud certe ante oculos semper habens, satius esse, veteres Codices uno antiquiores saeculo, vel recentiores pronunciare, quam nullam omnino eorum aetatem definire. Integras aliquando exscripsi Epistolas, Praefationes, Epigrammata, Fragmenta, Anecdota, quae in nuperis editionibus non occurrunt, longiora persaepe initia subiiciens eorum Operum, quae nondum typis esse commissa deprehendi. Meus denique hic unus scopus fuit, ut ne quid ad plenam Codicum notitiam necessarium praetermitterem, neve quidpiam inutile, aut peregrinum insererem.*

IX. Habes itaque paucis, candide Lector, quae heic tibi de Operis huiusce ar-

argumento, instituto, ratione, serie, summa, anctariis & ornamentis censui repetenda, ne scilicet post septennium, ex quo primum Volumen in medium protuli, in peregrinam quasi regionem delatus, incertus viae, locorum & incolarum inscius, linguae rudis, aut immotus obstupesceres, aut male vagus aberrares. Si quid autem inest, quod tibi adrideat, curae, nitoris, elegantiae; primum id totum Deo Omnipotenti, bonorum operum perfectori, acceptum referre debes, qui mihi suo Numine in hoc Opere condendo, castigando, exornando benignissime adfulsit; exinde vero doctissimis Batavis, Gallis, atque Germanis scias te magnam habere gratiam, qui datis ad me humanissimis litteris, non modo suscepti laboris propositum omne vehementer probarunt, ac maximis laudibus extulerunt, sed & amicitiam suam, & quod huius pignus est certissimum, celebriorum Bibliothecarum, & elegantioris suae eruditionis usum ultro mihi obtulerunt: de quo singulari prorsus aequitatis in studia mea, & amoris in me ipsum testimonio, eas heic publice ago gratias, quas, ut vires meae sunt, nunquam me relaturum esse satis praevideo. Liceat mihi prae reliquis, amicitiae & honoris gratia nominare DAVIDEM RHUNKENIUM, *Graecarum Litterarum Professorem in Academia Lugduno-Batava optime meritum, mihique amicissimum, qui me pluries ad opus invicto animo persequendum incitavit. Recitabo heic particulam litterarum, quas ad me nuper dedit vir doctissimus ad diem* VIII. *Maii Anno* MDCCLXIX. „ *Quod scribis te dubitare, an,* „ *Graecis Codicibus recensitis, latinos etiam recenseas, quaeso, vir praestantissi-* „ *me tollas omnem dubitationem, & opus, quod pulcerrime incboasti, feliciter* „ *consummes. Noli indignari, si homines a Musis alieni haec frigide excipiant,* „ *vel contemnant. Eadem omnium eruditorum sors est. Cogita potius, quanta Ti-* „ *bi laus parta sit, quantum decus, tum apud eos, qui nunc sunt, tum apud se-* „ *ram posteritatem. Equidem institutum tuum, quocumque modo possum, ubicum-* „ *que possum, laudibus fero, & eruditos nostrates ad tuos libros legendos excito* „ *& impello.* „ *Huc usque vir clarissimus, cui debent plurimum Graecae, & Latinae litterae, ac veterum Scriptorum manes, quos in dies, tamquam ab inferis in lucem revocat.*

X. Ceterum illud Tibi persuasum velim, amice Lector, me undecim iam annos, ex quo Graeca cudere aggressus sum, ne horam quidem solidae quietis habuisse. Pulcerrimum, utilissimumque esse institutum meum, omnes uno ore dicunt, laudant, praedicant, ii praecipue, qui ad Mediceum hoc Musarum Sacrarium invisendum quotidie accedunt. Sit ita certe; inveni tamen, quo me excruciem modo, dum bonis litteris prodesse cupio.

XI. Ac ne fortasse lectoribus fucum me facere velle, & institorum more, expositarum mercium pretium inanibus verbis extollere quis credat, percurrat quaeso studiosus quisque antiquitatum indagator tria haec Graecorum Codicum Mediceae Bibliothecae Volumina, & ipsi statim, quot mihi fuerint superandae difficultates certo certius constabit. Quod vero in hac durissima provincia obeunda lente mihi fuerit festinandum, id feci, non modo ex veteri laudatoque proverbio, quo ita festinare in rebus magnis monemur, ut ne quid temere praecipitemus; sed etiam quia studio ac festinationi meae nonnulla intercesserunt, quae diutius, quam par erat, atque ego etiam putabam, partem hanc operis mei protraherent, eiusque continuationem, quum iam toto anno MDCCLXVIII. *primum Latinorum Codicum Volumen fere absolvissem, tandem maximo litterariae Reipublicae damno impedirent.*

XII. Verum multas inter animi mei aegritudines atque molestias, habui hoc anno, quo animum meum summopere levarem, ob faustissimum, & omni aevo memorandum in Etruriam adventum IOSEPHI SECUNDI *Romanorum Imperatoris semper Augusti, de cuius singulari humanitate, animi magnitudine, divina prorsus ingenii vi, & praeclara rei militaris, atque optimarum artium scientia, multa pridem inaudieram. Hic saeculi Heros incomparabilis, quum multa in Urbe Florentia visenda forent, accedere in primis voluit una cum Augusto Fratre* PETRO LEOPOLDO, *Magno Etruriae Duce nostro optimo ac clementissimo, ad hanc vetustam & ditissimam omnis generis studiorum, atque linguarum, supellectilem: in quo quidem nobili consilio explendo, ac vere Romano Caesare digno, ei operam meam praebui fidelem & accuratam, quum ad diem secundam Maii, quae vivificae Crucis festo solemnis est, hora nona ante meridiem eadem* SACRA CAESAREA MAIESTAS *Bibliothecam perlustrare, & insigniores Codices nonnullos Augustis manibus tractare, me digito monstrante, non est dedignata. Quod & antea*

Soror

Soror eius Augusta MARIA CAROLINA ALOYSIA, *utriusque Siciliae Regina, dum Neapolim itura, Florentiam perrexisset, raro quidem exemplo praestiterat. Illa enim anno proxime elapso, die* XXX. *Aprilis, quum illustriora Urbis monimenta tam sacra, quam profana una cum Augustis Magnis Ducibus inviseret, haec quoque Musarum penetralia hora decima ante meridiem, Maiestate sua implere voluit, ibique aliquantulum immorata librorum partim vetustatem, partim ornatus summopere commendavit*

XIII. Paucis interiectis mensibus, PASCHALEM DE PAULLIS *ob ingruentium hostium numerum ab Insula Corsica profugum, & Florentiam adventantem in eadem Medicea Bibliotheca die* XXVII. *Iunii post meridiem lubentissime per duas horas excepi, & amplexus sum. Hic pro tutanda Patriae suae libertate ingentem laudem insignibus studiis, multis vitae periculis, plurimorum laborum vigiliarumque pretio sibi comparavit, ut constans omnium opinio sit, in praecellenti & eximia rei militaris scientia atque peritia veterum heroum, ac Ducum aequasse gloriam, in multis etiam superasse. Itaque tam prosperorum eventuum memoria ne ullo umquam tempore dilabatur & fluat, ipsam volui hoc publico monimento litteris consignare, ut inter incredibiles angustias atque labores, quos mihi Mediceae Bibliothecae regimen adtulit, aliquid habeat, quod mihi invideat curiosa posteritas.*

XIV. Denique, ne te pluribus immorer, candide Lector, lubenti animo accipias, oro atque obtestor, postremum hoc, qualecumque sit, laborum ac vigiliarum mearum Volumen, quod diurna nocturnaque manu versavisse non te poenitebit. Thesaurum enim cognitionum, neque vulgarium continet, & crebris rerum memorandarum notitiis legentem detinere potest & oblectare. Volui insuper, ut plenissime desiderio tuo satisfacerem, pro Voluminis coronide subiicere, iuxta annorum seriem, antiquariorum librariorumque memorabilia, ut in Codicibus nostris occurrunt, quum a viris politioris eruditionis amantibus gratissime excipiantur, & Caput VI. Libri I. Palaeographiae Graecae Clarissimi MONTFAUCONII *supplere possint & emendare. Quod si inter tot laudandi aliquid minus probandum legeritis, ingenui Lectores, mementote illud Horatiani praecepti.*

Verum, ubi plura nitent in carmine, non ego paucis
Offendar maculis, quas aut incuria fudit,
Aut humana parum cavit natura.

Estote igitur laboris nostri aequi iudices, adfectique singulari beneficio minime ingrati, ne mihi succenseatis Valete.

Dabam Florentiae e Mediceo Musarum Sacrario in pervigilio D. Laurentii die IX. *Augusti* CIƆ. IƆ CC. LXIX.

ΕΠΛΗΡΩΘΗ ΔΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΙ' ΕΞΟΔΟΥ ΚΑΙ ΜΟΧΘΟΥ ΠΟΛΛΟΥ ΕΜΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥ ΤΟΥ ΒΑΝΔΙΝΟΥ ΑΜΑΡΤΩΛΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑι ΕΝ ΕΤΕΙ ΑΠΟ ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΟΣΜΟΥ ΕΠΤΑΚΙΣΧΙΛΙΟΣΤΩι ΔΙΑΚΟΣΙΟΣΤΩι ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΩι ΟΓΔΟΩι. ΑΠΟ ΔΕ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΧΙΛΙΟΣΤΩι ΕΠΤΑΚΟΣΙΟΣΤΩι ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΩι.

ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟΥ Δ'. ΗΜΕΡΑι Ε'.

ΤΩι ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗι ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΘΕΩι ΧΑΡΙΣ.

NOTAE ET NOMINA SCRIBARVM, ET LIBRARIORVM, NEMPE CALLIGRAPHORVM, TACHYGRAPHORVM ET NOTARIORVM,

Quae in Graecis Codicibus Laurentianae Bibliothecae occurrunt a nono Christi Saeculo ad decimum sextum.

Numerus Romanus maior Pluteum, minor vero Codicem denotat.

PLut. VI. Codex VI. *membranaceus in fol. Tom. I. pag.* 102. EVSEBIVS *de prae-* A. 492
paratione Evangelica. In fine ultimae paginae scriptum legitur „ absolutus est mense Iunio A. M. 6000. *hoc est Christi* CCCCXCII. *„ quae subscriptio tachygraphi incuria, qui millenario numero centenarium addere oblitus est, mutila est iudicanda. Codicis enim scriptura saeculum sapit* XV.

XXVIII. XXVI. *membran. in* 4. *min. Tom. II. pag.* 46. THEONIS *expositio in* 886
Canones PTOLEMAEI. *In eo legitur Tabula continens Catalogum Imperatorum suis laterculis distinctum, cum annis, quibus regnarunt, ad* LEONEM *usque Sapientem, qui ab A Chr.* DCCCLXXXVI. *ad A.* CMXI. *imperavit: ex quo Codicis vel nono saeculo exeunte, vel decimo ineunte exarati, certissimum argumentum eruitur; eo enim imperante scriptum fuisse colligitur, quod annorum eius Imperii summa ab exscriptore omissa est, & ab altera manu, quae Catalogum continuavit posterias suppleta.*

IV. XXIX. *membran. in* 4. *maiori. Tom. I. pag.* 551. *Acta Apostolorum, &* Saec. IX.
Epistolae Catholicae & Paullinae cum scholiis.

VI. XXI. *&* XXXI. *membran. in* 4. *maiore quadrato. Ibid. pag.* 140. *&* 157. *Evangelica synaxaria litteris uncialibus exarata atque optime servata.*

IX. XV. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 412. *Pars Lectionarii, seu Officii Divini* 964
Graecorum, & alia, in cuius fine perversis & intricatis litteris nota Amanuensis adponitur; ex qua nihil aliud, praeter annum scriptionis, eruitur, qui sic adnotatur ,ςυοβ'. scilicet 6472. *Christi* DCCCCLXIV.

VIII. XXVIII. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 385. S. IOANNIS CHRYSOSTOMI 973
ex interpretatione in Genesim Homiliae XXXVII. *scriptae ab* IOANNE *sacerdote, mense Novembri, die decimatertia, Indictione prima, anno Mundi* 6481. *Christi* DCCCCLXXIII. *Memoratur etiam* LEO *Codicis possessor. Huius meminit Pal. Gr. Lib. I. pag.* 45. *Cl.* MONTFAVC.

LXIX. VI. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 626. PLVTARCHI *Vitae Parallelae* XIV. 997
scriptae manu GREGORII CVBVCLESII, *mense Iulio, Indict.* X. *anno* 6505. *Chr.* DCCCCXCVII. MONTF. *l. c. pag.* 46. *pro* GREGORIO *legit* GEORCIO *& pro* Iulio, Iunio.

VI. XVIII. *membran. in fol. Tom. I. pag.* 130. *Evangelia cum versiculis in lau-* Saec. X.
dem LEONTII *scriptoris.*

IX. III. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 390. IOANNIS SCHOLASTICI *Scala Paradisi cum scriptoris, qui tamen nomen suum reticet versiculis in fine.*

XXVIII. XVIII. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 35. THEONIS *expositio in magnam Constructionem* PTOLEMAEI. *Hunc* LANGIVS *Codicem appellat optimum, rarum & insignem:* HOLSTENIVS *vero insignem librum ob scripturam & antiquitatem. Fuit* ANGELI POLITIANI.

XXXII. IX. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 132. SOPHOCLES, AESCHYLVS *&* APOLLONIVS RHODIVS *cum Scholiaste antiquo. Codex insignis, quo* PETRVS VICTORIVS *usus est in Tragicis Graecis recensendis, teste* HOLSTENIO.

XXIV. *membran. in* 8. *Ibid. pag.* 174. HOMERI *Odyssea scripta ab* IOANNE *peccatore.*

LV. IV. *membran. in fol. Ibid. pag.* 218. *Tacticorum Auctorum Collectio uberrima. Codex insignis, & omni pretio maior. Possessor Codicis, quidam* DEMETRIVS LASCARIS LEONTARIVS, *varia memoratu digna pluribus in locis adnotavit, quae omnia in ipsius recensione proferimus. Ea vero incipiunt ab anno Mundi*

6915.

Sacc. x. *6915. Christi* MCCCCVII. *& pertingunt usque ad A. M. 6958. Christi* MCCCCL.

LXIX. II. *membran. in fol. Ibid. pag.* 622. THVCYDIDIS *Historia Peloponnesiaca, in cuius calce legitur* „ DEO *gratias* PETRVS *scripsit.* „ MONTFAVC. *loc. cit. pag.* 92.

XXII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 642. IOSEPHVS *de Antiquitate Iudaica, cum epigrammate in fine versibus hexametris ex persona scriptoris, tacito tamen nomine.*

LXX. III. *membran. in fol. min. Ibid. pag.* 657. HERODOTI *Historiarum Libri novem. Codex antiquissimus atque optimus.*

LXXXIX. sup. XXII. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 411. IOANNIS CLIMACI *Scala Paradisi, manu* CONSTANTINI *minimi sacerdotis.*

1021 *XI.* IX. *membran. in fol. Tom. I. pag.* 502. S. IOANNIS CHRYSOSTOMI *varia, ac Vitae quaedam SS. Patrum, partim ab* ISAIA *quodam exscriptae, qui se pluribus locis prodit, partim a* LVCA *monacho peccatore, iussu* ISIDORI *sacerdotis & Praefecti monasterii S.* IOANNIS APEIRI *anno Mundi 6529. Christi* MXXI. *Indict.* IV. *mensis Septembris die* XII. *feria* V. *In fine legitur* „ *Hunc librum, qui* „ *dicitur Margaritae, emit Fr.* AMBROSIVS *ex urbe Regii Calabriae tarinis* XIII. „ *horum temporum, quum D. N. Papa* VRBANVS *VI. venit Messanam mense Augu-* „ *sto die* VIII. *Indict.* VII. *anno Mundi 6893. Christi* MCCCLXXXV. „

1063 *IV.* XVI. *membran. in* 4. *maiori. Ibid pag.* 540. ANASTASII *Sinaitae Quaestiones & Responsiones, a* NICEPHORO *peccatore & paupere calligrapho exaratae mense Octobri, Indict.* I. *anno Mundi 6571. Christi* MLXIII. MONTFAVC. *loc. cit. pag.* 52.

1091 *VII.* XXIV. *membran. in* 4. *min. Ibid. pag.* 275. GREGORII *Theologi Orationes, manu* EVTHYMII *monachi peccatoris* XIPHILINI, *mense Aprili, Indict.* XIV. *anno Mundi 6599. Christi* MXCI. MONTF. *ibid. pag.* 54.

1093 *IV.* XXXII. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 553. *Epistolae Catholicae, & Paullinae, & alia. Plures in hoc habentur subscriptiones, in quibus nominatur* IOANNES *quidam monachus & presbyter; in ultima vero subiungitur, fuisse scriptum Codicem* „ *sumtibus* IOANNIS *monachi & presbyteri a secretis, generi ve-* „ *ro Domini* MANVELIS, *provinciae Aegaei maris &c. mense Decembri, die* XII. „ *Indict.* I. *anno Mundi 6601. Christi* MXCIII. *regnante* ALEXIO COMNENO, *&* „ *Domino Patriarcha* NICOLAO *Papa Constantinopolitano.* „

Saec. XI. *IV.* VIII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 525. D. BASILII *Homiliae &c.* „ EVSEBIVS „ *peccator, iam inde a puero monachus, habitans in urbe Sebaste, habuit hunc* „ *Codicem.* „

VI. II. *membran. in fol. Ibid. pag.* 83. *Evangeliarium antiquissimum, suppletum tertia circiter parte manu* GEORGII LONGI *sacerdotis, & ab* ARSENIO *Monembasiae Archiepiscopo,* CLEMENTI *VII. Pont. Max. dono missum.* MONTF.

III. *membran. in fol. Ibid. pag.* 87. *Sanctorum Patrum Catena in Psalmos.*

XXXIV. *membran. in fol. min. Ibid. pag.* 161. *Evangelia. In fine subiicitur subscriptio hinc inde erasa, ex qua tantum eruitur scriptum fuisse Codicem mense Maio, Indict.* VIII. *memoraturque* NICETAS *quidam, forte scriptor, &* „ *matrona . . . . .* ALEXII. „

VII. I. *membran. in* 4. *maiori. Ibid pag.* 165. GREGORII NYSSENI, *& aliorum SS. Patrum Opera varia. In fine mentio fit cuiusdam sacerdotis* MICHAELIS, *vel scriptoris, vel possessoris Codicis.*

III. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 202. GREGORII *Theologi Orationes. In fine legitur* „ *sudore laboreque multo effuso vix invenire licet finem.* „

VIII. *membran. in fol. Ibid. pag.* 211. *Orationes eiusdem, a* NICOLAO *exscriptae, qui plura carmina intermiscuit in eius laudem.*

X. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 216. *Eiusdem Poëmata,* NONNI *Panopolitae paraphrasis in Evangelium S.* IOANNIS, *&* EVDOCIAE *Augustae fragmentum Poëmatis de Martyrio SS.* CYPRIANI *&* IVSTINAE. *Codex venerandae antiquitatis.*

XIII. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 249. *Eiusdem* S. GREGORII *Orationes sexdecim cum Commentario* NICETAE *Heracleensis Metropolitae, scriptae manu* THOMAE *monachi & sacerdotis.*

VIII. XV. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 355. D. IOANNIS CHRYSOSTOMI *Homiliae, quae Margaritae dicuntur. Codex, ut adnotatur in fine, redemtus Tarachae Peloponnesi urbe a Turcarum manibus.*

X. IV.

X. IV. *membran. in fol. Ibid. pag.* 473. OECVMENII *Commentarius, seu Catena in Epistolas Paullinas. In fine legitur* „ CHRISTE *mi salva monachum* BA„ BYLAM *& peregrinum.* Saec. XI.

VIII. *membran. in fol. Ibid. pag.* 475. *Duodecim Prophetae Minores, & quatuor Maiores cum scholiis. In primo folio recentior manus adnotavit, Codicem hunc dicatum fuisse Monasterio SS.* DEIPARAE HODEGETRIAE *a monacho* CLEMENTE *anno Mundi* 6828. *Christi* MCCCXX.

XXVIII. XXVII. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 52. MAXIMI *philosophi Carmen de Electionibus, &* MANETHONIS *poëtae Apotelesmata. Codex insignis.*

XXXIX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 64. HIPPARCHI *Expositio in* ARATI *&* EVDOXI *Phaenomena. Liber Chartophylacis Sanctissimae magnae Dei Ecclesiae* NICETAE *Cyprii.* MONTF.

LXIX. XIX. *membran. in* 4. *min. Ibid. pag.* 640. FLAVIVS IOSEPHVS *de Captivitate Iudaica. Codex quantivis pretii.*

LXXIV. VII. *membran. in fol. Tom. III. pag.* 53. *Veterum Chirurgorum insignis Collectio, auctore* NICETA, *cum tribus epigrammatis in eius laudem. In postrema pagina legitur* „ *Praesens liber est scholae, vel officinae Medicae Nosocomei* XL. *Martyrum.* „ *Hoc publicum Valetudinarium exstruxit* ISAACIVS ANGELVS *Imp. anno circiter* MCXC. *Codicem hunc admirandum vocat* HOLSTENIVS.

V. XIV. *membran. in* 4. *maiori. Tom. I. pag.* 34. *Catena in Psalmos. In fine legitur* „ *Memento Domine servi tui* IOANNIS. „ Saec. XII.

XV. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 37. S. CYRILLI *Alexandrini Glaphyra. Liber, ut adnotatur in fine,* GALACTIONIS TACHA *hieromonachi.*

XXX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 55. *Psalterium & Cantica. Tabula Paschalis in fine exhibet Festa Mobilia per duodecim annos, incipiens ab anno Chr.* MCX.

VI. XIV. *membran. in* 8. *Ibid. pag.* 125. *Evangelia, cum Menologio alia manu multo posterius adiecto, anno scilicet* MCCCCXVIII. *mense Septembri.*

XVI. *membran. in* 4. *min. Ibid. pag.* 126. *Evangelia, subscripto in fine versiculo* „ BASILII *labor, ac* DEI VERBI *Sermones.* „

VII. VII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 208. GREGORII *Nazianzeni Orationes. In calce legitur, librum hunc dicatum fuisse monasterio Cophi a nobilissimo Despota Domino* CONSTANTINO COMNENO LASCARE.

VIII. XII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 351. *Catena SS. Patrum in quatuor Evangelia, cum variis versiculis & subscriptionibus; in ipsarum una memoratur* BASILIVS ZIZERINVS, *in altera* IAC . . . *& sacerdos* IOANNES *filius* CHRYSANTHI, *qui Codicem scripsisse videtur.*

XX. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 364. ANASTASII *Sinaitae & aliorum Opera varia. In fine legitur* „ *Domine adiuva possessores huius libri, & remitte* „ *eis quaecumque dicto factoque commiserint, pro tua benignitate Deus.* „

X. XIX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 486. *Commentarius SS. Patrum in Epistolas Paullinas. Adscribitur possessoris nota hisce verbis* „ *anno* 6826. *Christi* „ MCCCXVIII. *Indict. prima* TIMOTHEVS *sacrificulus, &* NAXIREOS PARADISI F. „

XXXI. XXXIX. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 120. HESIODI *Opera & Dies, &* OPPIANI *de Piscibus Libri quinque, cum versiculis, in quibus memoratur* IOANNES. *In fine vero subditur* „ *Domine adiuva servum tuum* THEOPHILVM „ *peccatorem, humilem & indoctum.* „ *Vter autem ex istis duobus sit Codicis scriptor, aut possessor, non apparet.*

LXXXI. I. *papyraceus in fol. Tom. III. pag.* 219. ARISTOTELIS *Opera varia, duplici manu exarata. In fine Libri quarti de Caelo legitur* „ *Scriptus est manu* IOANNIS PANARETI. Saec. XII. & XIII.

XXXII. XVI. *chartaceus in* 4. *Tom. II. pag.* 140. NONNI *Dionysiaca,* GREGORII *Nazianzeni Carmina, & alia aliorum. In fine Libri quinti* OPPIANI *de piscatione annus scriptionis adnotatur, scilicet* „ *mense Septembri die prima, In*„ *dict.* IX. *anno* 6789. *Christi* MCCLXXXI. „ *Varia deinde possessorum nomina leguntur, ac primo quidem pag. nona* FRANCISCVS PHILELPHVS *ita adnotavit* „ *Emptus Constantinopoli* ἀπὸ τῆς γυναικὸς *viri clarissimi* IOHANNIS CHRYSOLORAE „ *sub anno* MCCCCXXIII. *pridie nonas Ianuarias.* „ *In ultima vero pagina haec legas* „ *Finem accepit liber hic feliciter, qui quondam* MANVELIS, *nunc autem* „ *est* MAXIMI *&c.* „ 1281

VI. XXVIII. *membran. in* 8. *Tom. I. pag.* 156. *Evangelia.* „ *Finem accepit* 1285

„ *hic liber mense Iulio, die* XXVIII. *Indict.* XIII. *anno* 6793. *Christi* MCCLXXXV. „ MONTF.

1291 *XXXI.* III. *papyraceus in* 4. *Tom. II. pag.* 77. OPPIANI *Halieutica & Cynegetica*, AESCHYLI *tragoediae duae &c.* OPPIANI *Halieutica completa dicuntur manu* MANVELIS SPHINEAE *mense Maio, Indict.* XV. *anno mundi* 6799. *Christi* MCCXCI.

Saec. XIII. *XXVIII.* IV. *membran. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 14. ARCHIMEDIS *Opera varia. Post librum de quadratura parabolae subditur* „ LEO *Geometra in multos vivas annos charissime Musis.* „

LVII. XIII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 354. LVCIANVS. *Variae possessorum subscriptiones legebantur, quarum nunc pauca supersunt vestigia.*

LXXII. XIV. *membran. in* 12. *Tom. III. pag.* 33. ARISTOTELIS *Praedicamenta cum scholiis* AMMONII. *Pag.* 72. *quaedam subscriptiones occurrunt, in quibus possessor Codicis filiorum suorum diem natalitium adnotavit ab anno* MCCXCIII. *usque ad annum* MCCCVI.

1314 *XXVIII.* XXVI. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 46. THEONIS *Alexandrini Commentarius in expeditos* PTOLEMAEI *Canones ad* EPIPHANIVM *filium. In fine haec adnotata sunt graece, quae latine ita sonant* „ *Exacta duodecima Indict. anno* „ 6832. *Christi* MCCCXIV. *elapsi sunt ab anno primo Regis* PHILIPPI ARIDAEI *an-* „ *ni Romani* 1638. *ab imperio* AVGVSTI *Imperatoris anni* 1343. *ab imperio* „ *Diocletiani anni* 1030. „ MONTF. *pro* 6832. *legit* 6822.

1315 *LV.* VII. *chartaceus in* 4. *Ibid. pag.* 244. THEODORI PRODROMI *Enarratio in Erotemata grammaticalia, & aliorum alia quamplurima Opuscula. In calce* THEODORI PRODROMI *legitur* „ *Absolutus liber mense Decembri anno* 6823. *Christi* „ MCCCXV. *Indict.* XIII. *fer.* II. *hor.* I, *die mensis* XXIII. „

LXXXVI. XXXI. *bombycinus in* 8. *Tom. III. pag.* 376. NICEPHORI *monachi Compendium caussarum naturalium & Meteororum, manu* LEONIS *Lectoris mense Decembri anno Mundi* 6823. *Christi* MCCCXV.

1318 *LXX.* VI. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 665. HERODOTI HALICARNASSEI *Historiarum Libri novem manu* NICOLAI TRICLINII *mense Martio, Indict. prima, anno Mundi* 6826. *Christi* MCCCXVIII. MONTF.

1323 *VII.* XXX. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 290. GREGORII *Nysseni Expositio Cantici Canticorum, & alia. Expositio dicitur absoluta mense Martio die* XXI. *anno Mundi* 6831. *Christi* MCCCXXIII. MONTF. *l. c. pag.* 68. *In penultima vero Codicis pagina adnotatum est* „ CHRISTOPHORVM RAYNERII *de* BONDELMONTIBVS „ *emisse hunc Codicem hyperperis* VIIII. *apud Castellum Belvedere Insulae Cretae* „ *anno* MCCCCXV. *quinta mensis Maii.* „

XXVIII. XVII. *chartac. in* 4. *Tom. II. pag.* 34. *Persica Constructio Astronomiae, absoluta anno Mundi* 6831. *Christi* MCCCXXIII.

1324 *VIII.* XXI. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 366. IOANNIS CLIMACI *Scala Paradisi.* „ *Opus miserabilis* MATTHAEI *& indigni hieromonachi. Absolutus est sacer hic* „ *& divinus liber mense Decembri die* XXV. *Indict.* VII. *anno* 6832. *Christi* „ MCCCXXIV. „ MONTF. *legit* 6833. *Chr.* MCCCXXV.

1324 & 1330 *LIX.* XXXV. *chartac. in* 4. *Tom. II. pag.* 555. *Epistolae* SYNESII, THEODORI LASCARIS *& Anonymi. Ad calcem* SYNESII *notatur* „ *mensis Augusti die* XVI. „ *fer.* V. *Indict.* VII. *anno* 6832. *Christi* MCCCXXIV. „ *In fine vero Codicis* „ *mensis Martii die* XIV. *fer.* V. *anno* 6838. (*sic*) *Christi* MCCCXXX. *Indict.* VIII. „

1328 *XI.* I. *membran. in fol. Tom. I. pag.* 497. *Vitae Sanctorum, completae manu* IOACHIM *mense Octobri, Indict.* XI. *anno Mundi* 6836. *Christi* MCCCXXVIII. *studio & opera venerabilissimi inter hieromonachos Domini* IGNATII *cognomento* IVSTI *in celebri Monasterio* τῶν Ὁδηγῶν. MONTF.

1331 *V.* XIX. *papyraceus in* 4. *Ibid. pag.* 41. DIONYSII *Areopagitae Opera, &* GREGORII *Nazianzeni Orationes, scriptae anno Mundi* 6839. *Christi* MCCCXXXI.

1336 *X.* XV. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 484. *Typicon Ecclesiasticae Acoluthiae. Codex analphabete ac negligenter exaratus ab* IOANNE *Lectore anno Mundi* 6844. *Christi* MCCCXXXVI. *Indict.* IV.

1339 *XXXII.* XXVII. *papyrac. in* 4. *Tom. II. pag.* 176. HOMERI *Ilias, scripta mense Martio, die* III. *Indict.* VII. *anno Mundi* 6847. *Christi* MCCCXXXIX. *fer.* IV. MONTF.

1344 *VI.* IX. *chartac. in fol. Tom. I. pag.* 114. EVSEBIVS *de praeparatione Evange-*

gelica. Codex absolutus mense Septembri, Indict. XII. *anno Mundi* 6852. *Christi* MCCCXLIV. MONTF.

XXVIII. XIV. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 27. *Syntagma ex variis astrologiae indiciariae scriptorum excerptis contextum. Pag.* 291. *legitur Thematium genethliacum factum pro inclyto quodam viro Veneto anno Mundi* 6853. *Christi* MCCCXLV. *Febr.* IV. *hora* XXII. *post meridiem.* 1345

LXXXVI. XV. *chartac. in* 8. *Tom. III. pag.* 345. NICEPHORI *monachi Introductorium Compendium de caussis naturalibus & de Meteoris, &c. Codex absolutus a papa, seu presbytero* NICOLAO SELLARIO *Callipolitano, mense Martio, die sabbati, hora* VI. *anno Mundi* 6855. *Christi* MCCCXLVII. 1347

V. XXVI. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 50. DIONYSII *Areopagitae Opera, scripta manu* NICOLAI *Meletis, vel Melitensis anno Mundi* 6856. *Christi* MCCCXLVIII. *Indict. prima, die* XXIX. *Ianuarii.* MONTF. 1348

XXXII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 56. DIONYSII *Areopagitae Opera. In pag.* 182. *b. scriptoris nota ita habet „ anno Mundi* 6863. *Christi* MCCCLV. *Septem„ bris die* XXX. *manus indigni* THYTI *scripsit. „ In calce vero Codicis possessor ita se prodit „ Iste liber est sacerdotis* MANVELIS. „ 1355

XXVIII. XXIV. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 43. MANVELIS MOSCHOPVLI *Erotemata, completa „ manu mea condiscipuli magni* GEORGII LASCARIS *mense In„ lio, die* XXXI. *Indict.* IX. *anno Mundi* 6864. *Christi* MCCCLVI. „ 1356

LXXX. III. *chartac. in fol. Tom. III. pag.* 173. *Paraphrasis Ethicorum* ARISTOTELIS, *in qua legitur haec nota „ Liber factus est sumptibus piissimi & „ Christi amantis Imperatoris nostri* IOASAPHI *monachi* CANTACVZENI *anno* 6875. „ *Christi* MCCCLXVIII. *mensis Novembris die* XXIV. *Indict.* V. „ MONTF. *loc. cit. pag.* 71. *legit „ anno* 6872. *Chr.* MCCCLXIV. *mensis Martii* XXIV. *Indict.* V. „ 1367

IX. IX. *chartac. in fol. Tom. I. pag.* 403. IOANNIS CANTACVZENI *Historia suorum temporum. Codex scriptus anno Mundi* 6878. *Christi* MCCCLXX. *Indict.* VIII. *mense Decembri, die* VIII. MONTF. *legit „ die* VII. „ 1370

XXVIII. XIII. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 25. *Traditio in Persicas Astronomiae regulas &c. Occurrit ibi Thematium factum mense Septembri, die* XXV. *anno Mundi* 6882. *Christi* MCCCLXXIV. *sub ipso meridie.* 1374

XXXI. VIII. *papyrac. in* 4. *Ibid. pag.* 83. AESCHYLVS, SOPHOCLES *&c. Adest notula, quae annum praefert* MCCCLXXIV. *Indict.* XII. *mensis Ianuarii* VIII.

XXVIII. XVI. *papyrac. in* 8. *Ibid. pag.* 31. *Syntagma Astrologiae iudiciariae scriptorum. Liber scriptus manu* IOANNIS ABRAHAMI *filii anno Mundi* 6890. *Christi* MCCCLXXXII. *ut ex versiculis quibusdam eruitur.* 1382

LVII. XXVII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 375. LIBANII *Sophistae Orationes, scriptae anno Mundi* 6900. *Christi* MCCCXCII. *mense Septembri, manu ac labore* THEOPEMPTI. 1392

LX. XX. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 610. ARISTIDIS *Orationes, scriptae mense Augusto, die* XXV. *anno Mundi* 6904. *Christi* MCCCXCVI. *Indict.* IV. MONTF. 1396

LXX. IX. *membranac. in fol. Ibid. pag.* 669. ARRIANI, PLVTARCHI *ac* DIODORI SICVLI *varia. Scriptor est* ANDREAS *sacerdos Leantinus, & tabularius Hagioprocopita, mense Maio, die* X. *sabbato, anno Mundi* 6907. *Christi* MCCCIC. *Indict.* VII. 1399

LXIX. III. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 623. PLVTARCHI *Vitae, scriptae ab eodem* ANDREA LEANTINO, *anno & Indict. eadem, mense vero Octobri, die* III. *fer.* V. MONTF. *legit „ die* XXV. „

V. XVI. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 38. CHRISTODVLI *monachi, seu* IOANNIS CANTACVZENI *contra* PALAMAM *haereticum liber, & alia. Circa medium Codicis possessor adnotavit diem natalitium suorum filiorum.* Saec. XIV.

VI. II. *membran. in fol. Ibid. pag.* 83. *Evangeliarium suppletum manu* GEORGII LONGI, *qui ita se subscribit „ In tuis precibus memento mei vilis sacerdotis „* GEORGII LONGI *& peccatoris. „ Vid. eumdem Cod. supra saec.* XI.

IX. XXVII. *papyrac. in* 4. *Ibid. pag.* 436. D. MAXIMI *Dictionarium. In fine legitur „ Perfectori bonorum Deo gratia. Deus servabit* ATHANASIVM. „

XI. VII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 502. THEOPHYLACTI *Expositio in Epistolas* PAVLLI, *cum versiculis in fine scriptoris* BARLAAMI, *qui* ATHANASIO *sacerdoti, libri possessori, bona a Deo precatur.*

XXVIII. II. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 71. PTOLEMAEI *Geographia. In*

Saec. XIV. *fine legitur* „ *Ex* CLAVDII PTOLEMAEI *Geographicis Libris* VIII. *orbem terrarum* „ *universum* AGATHOS DAEMON *Alexandrinus mechanicus delineavit*. „

XXXII. V. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 128. HOMERI *Ilias*. *Pagina Codicis tertia hanc notam exhibet* „ *Ego* GEORGIVS PHILANTHROPENVS CHVMNVS *coepi* HO- „ MERVM *scribere cum discipulo meo* MAGVLA *mense Martio die* X. „

LV. XXI. *membran. in fol. Ibid. pag.* 285. XENOPHONTIS *Opera varia*. „ *Dei* „ *donum*, & *labor humilis* PETRI. „

LVII. XXVI. *membran. in* 12. *Ibid. pag.* 372. *Variorum Opuscula grammaticalia*, *scripta manu* NICETAE.

LXIX. XXIII. *papyrac. in* 4. *Ibid. p.* 642. IOSEPHVS *de Antiquitate Iudaica cum pluribus scriptoris versiculis in fine in laudem auctoris*. *Scriptor vero est* MANVEL *aulicus logista*, *cognomento ex* ANGELIS.

LXXIV. X. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 95. GALENI *Anatomicae aggressiones*, & ALEXANDRI TRALLIANI *de dignoscendis & curandis corporis humani morbis Libri duodecim &c.* TRALLIANI *Opus scriptum est a variis monachis*, *quorum nomina suo loco proferuntur*.

XVIII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag* 120. GALENVS *de usu partium corporis humani*, & *de pulsibus*. *Codex* IOANNICII *manu exaratus*, *cuius etiam versiculi exstant in fine*. *Ab eodem praeterea* IOANNICIO *scripti sunt sequentes*, *nimirum*
LXXV. V. VII. XVII. XVIII. & XX. &
LXXXVII. IV.

LXXXV. XVI. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 276. THEMISTII *paraphrasis in* ARISTOTELIS *Libros de Anima*, *transcripta a* PHILIPPO *Primicerio in Insula Creta*.

1403 *V.* XVII. *chartac. in* 8. *Tom. I. pag.* 40. *Psalterium Davidicum completum die* XVII. *mensis Martii*, *anno Mundi* 6911. *Christi* MCCCCIII.

1412 *LXXV.* XI. *chartac. in fol. Tom. III. pag.* 158. ACTVARIVS *de urinis &c. manu* STEPHANI *inter hieromonachos minimi anno Mundi* 6920. *Christi* MCCCCXII. *Indict.* V.

1421 *LXXXV.* VII. *membran. in fol. Ibid. pag.* 254. PLATONIS *Dialogi* XX. *scripti anno* 6929. *Christi* MCCCCXX. (*ita quidem in Codice*, *sed debet esse annus* MCCCCXXI. *uti habet etiam* MONTF. *l. c. pag.* 77.) *Indict.* XIV.

1422 *LV.* I. *chartac. in fol. Tom. II. pag.* 213. *Dictionarium* SVIDAE, *manu* PETRI *Cretensis ex Civitate Rhetemno*, *in urbe Mantua*, *anno Mundi* 6930. *Christi* MCCCCXXII. *die sabbati*, *mense Iulio die* VIII. MONTF. *loc. cit. legit* „ *mensis* „ *Iunii* VII. „

1427 XIX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 283. XENOPHONTIS *Opera varia*, *absoluta mense Novembri die* XXIII. *Indict.* V. *anno Mundi* 6935. *Christi* MCCCCXXVII. *Constantinopoli manu* GEORGII CHRYSOCOCCAE, *impensis* FRANCISCI PHILELPHI.

LXX. XXXIV. *bombycinus in* 4. *min. Ibid. pag.* 690. DIODORI SICVLI *Bibliothecae Historicae libri aliquot*, *scripti ab eodem* GEORGIO *ut supra*, *eodem anno* & *Indict.* & *in eodem loco*, *mense vero Februarii die* XII. *ac sumtibus* CHRISTOPHORI GARATHONIS. MONTF. *pro Indict.* V. *legit* VIII.

1431 *LXIX.* I. *membran. in fol. Ibid. pag.* 619. PLVTARCHI *Vitae scriptae in Civitate Mantuae mense Maio die* II. *fer.* IV. *Indict.* VIII. *anno Mundi* 6939. *Christi* MCCCCXXXI. *manu* GERARDI *ex antiquis Patribus*. MONTF.

XXXI. XVII. *bombycinus in* 4. *min. Ibid. pag.* 90. EVRIPIDES, *manu* IOANNIS *humilis eodem anno ut supra*, *mense Iulio die* V. *Pag. vero* 48. *b. legitur* „ *O* „ *Christe auxiliare servo tuo* MANVELI XANTHOPVLO. „

1435 *LXIX.* IX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 628. POLYBII *Historia*. *Scripsit* ANTONIVS ATHENIENSIS *mense Novembri die* XXII. *anno Christi* MCCCCXXXV. *Senis in Thuscia sumtibus* FRANCISCI PHILELPHI. MONTF.

1436 *LV.* VII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 304. PLVTARCHI *Opera varia*, *scripta ab eodem* ANTONIO, *ut supra*, *eodem in loco*, & *eiusdem* FRANCISCI *sumtibus*, *anno Christi* MCCCCXXXVI. *Kal. Febr.*

1444 *LXXXI.* XIII *membran. in* 4 *Tom. III. pag.* 227. ARISTOTELIS *magna Moralia*, & DEMETRII PHALEREI *de Elocutione Liber*, *manu* DEMETRII SGVROPVLI *Mediolani anno Christi* MCCCCXLIV. *die prima Iulii*, *pro* FRANCISCO PHILELPHO. MONTF.

1445 *XXVIII.* XLII. *chartaceus in* 4. *Tom. II. pag.* 66. PTOLEMAEI *Geographia*, *manu* DEMETRII *anno Christi* MCCCCXLV. *mense Maio*, *die* XIX. MONTF. *l. c. pag.* 79.

XLV.

XLV. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 67. ARISTOTELIS *Mechanica &c. scripta Mediolani* XIII. *Ianuarii anno Christi* MCCCCXLV. *Tum* THEOPHRASTI *Metaphysica*, *&* *Liber* PSELLI *de operatione Daemonum scriptus Mediolani*, *Ianuarii die* XXII. MONTF.

LIX. XLV. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 576. MANVELIS MOSCHOPVLI *Erotemata grammaticalia*, *manu papae* GEORGII *Magistri* NICOLAI, *primi anagnostae seu lectoris*, *mense Aprili*, *die* IV. *hora* XVIII. *anno Mundi* 6957. *Christi* MCCCCIL. *Indict.* XII. MONTF. *l. c. pag.* 80. 1449

LVII. IL. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 429. *Anonymi de passionibus dictionum*, *& alia grammaticalia*, *mense Septembri* VIII. *die Dominica in Nativitate SS. Deiparae*, *Indict.* XII. *anno Mundi* 6957. *Christi* MCCCCIL.

LVI. XVI. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 315. GEORGII *Metropolitae Corinthi Dialecti*, *& aliorum Grammaticorum varia*. *Dialecti absolutae dicuntur* „ *mense Novembri*, *die quarta eiusdem mensis*, *hora* XVIII. *fer.* IV. *manu* NICOLAI ANTONII PINNELLA *civitatis Comitatus Salentini dictae*, *gratia Dei*, *&* IOANNIS ANTONII *Principis Tarentini*, *& Comitis Tentisuorum & Lyppiae*, *anno a creatione Mundi* 6959. *Christi* MCCCCLI. *Indict. decimaquinta* „ 1451

XXXII. XVIII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 147. HOMERI *Ilias*, *manu* IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE *Florentiae anno Christi* MCCCCLII. *mense Maio*, *die* XV. 1452

LVII. XXII. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 364. DEMETRII PEPAGOMENI *Orneosophion*, *seu de re accipitraria Liber*, *scriptus Venetiis anno Christi* MCCCCLIV. MONTF. 1454

LXIX. XV. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 638. XENOPHONTIS *Historiarum Graecarum Libri septem*, *scripti die* XXV. *Aprilis*, *anno Mundi* 6963. *Christi* MCCCCLV. *Indict.* III. MONTF. 1455

XXXII. XXII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 173. HOMERI *Ilias*, *absoluta a* GEORGIO *sacerdote* ALEXANDRI *filio*, *anno Christi* MCCCCLIX. 1459

LXXXXI. sup. IX. *membran. in* 8. *Tom. III. pag.* 427. THEOCRITI *Bucolica*, *transcripta anno Christi* MCCCCLX. *die* XXIX. *mensis Martii*. 1460

LVI. XIV. *chartac. in* 4. *Tom. II. pag.* 311. NICEPHORI GREGORAE *in Palamiticum Tomum Libri decem antirrhetici &c.* MCCCCLXIV. *mense Octobri*, *die* XVI. 1464

XXVIII. XXXVII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 63. ARATI *Apparentia*, *manu* IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE *Florentiae anno supradicto*, *mensis Ianuarii* XVI. *die lunae*.

LXXXV. XI. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 270. SEXTI EMPIRICI *Pyrrhoniani Compendii Libri tres*, *& adversus Mathematicos Libri decem*. *Scripsit* THOMAS PRODROMITES *anno Mundi* 6973. *Christi* MCCCCLXV. *Indict.* XIII. *Septembris die* VIII. 1465

XXXII. VI. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 129. HOMERI *Opera*, *manu* IOANNIS RHOSI *presbyteri Cretensis Bononiae anno supradicto*, *mense Novembri*, *die tertia*.

XXXI. XXVIII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 99. *Anthologia emendata a* DEMETRIO CHALCOCONDYLA *&* IOANNE LAVRENTII *anno Christi* MCCCCLXVI. 1466

LVII. XI. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 350. *Etymologicum Magnum*, *scriptum* „ *in Venetorum nunc Insula Creta in Civitate Candaci dicta*, *impensis meis* FRANCISCI PHILELPHI, *cuius est liber*, *anno* MCCCCLXVI. *a Christi ortu*. „

XV. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 357. *Etymologicum Magnum scriptum Mediolani anno supradicto*. MONTF.

LV. IX. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 270. THEODORI GAZAE *de mensibus*, *& alia*. *Transcripta a* IOANNE RHOSO *sacerdote Cretensi Romae anno Christi* MCCCCLXXI. PAVLLI. II. *Sum. Pont. ann.* VII. *die* XII. *Februarii*. 1471

V. VII. *chartac. in* 4. *Tom. I. pag.* 16. *Conlectio vocum ex divinis litteris*, *& sacris profanisque scriptoribus*. *Adest subscriptio amanuensis*, *ex qua colligitur Codicem hunc ex alio antiquiori fuisse descriptum*, *qui annum Mundi praeferebat* 6855. *Christi* MCCCXLVII. 1474

LXXXI. VII. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 224. ARISTOTELIS *Ethica Nicomachica*, *ex emendatione* FR. ZENOBII ACCIAIOLI *Ord. Praedicator. in Conventu* S. MARCI *Florentiae absoluta die* XXII. *Aprilis* MDIV. *Codex vero scriptus est in Abbatia SS. Deiparae Cryptoferratae a* IOANNE RHOSO *Augusti* XXXI. *anno Christi* MCCCCLXXV. MONTF. *legit* MCCCCLXXVI. 1475

LXXI.

1480 *LXXI.* v. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 5. SIMPLICII *Commentarius in decem* ARISTOTELIS *Praedicamenta*. „ ANTONIVS *Mediolanensis*, *Cretensis genere*, *hunc* „ *librum in Creta descripsit anno* MCCCCLXXX. *Augusti die* IV. „ MONTF.

1485 *LX.* v. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 589. ARRIANVS *in* EPICTETVM *&c. manu* IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE *anno Christi* MCCCCLXXXV. *Aprilis die* XX.

LV. XI. *membran. in fol. Ibid. pag.* 306. PAVSANIAS *transcriptus Romae manu* IOANNIS RHOSI *presbyteri Cretensis anno Christi* MCCCCLXXXV. *Indict.* III. *die* X. *mensis Septembris*.

LXXXXI. sup. VII. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 423. ARISTOPHANIS *Comoediae quatuor*, *transcriptae item Romae ab eodem ut supra*, *eodemque anno*, *die vero* XX. *mensis Martii* „ *hortatu & sumtibus nobilis & docti viri* FRAN- „ CISCI SALVEOTI „ *Hae tamen duae voces* FRANCISCI SALVECTI *recentius fuerunt suffectae vetustioribus expunctis*.

1488 *XXXII.* XIV. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 140. HOMERI *prima editio Florentina Odysseam tantum continens cum Batrachomyomachia & hymnis*, *quam integram habemus Cod.* VII. *eiusdem Plutei. Errat* MONTF. *loc. cit. pag.* 85. *dum ait Codicem hunc scriptum fuisse Florentiae* MCCCCLXXXVIII. *nona Octobris*.

1489 *LXXXV.* VIII. *membran. in fol. Tom. III. pag.* 254. PROCLI *Platonici expositio in Parmenidem* PLATONIS *&c. Codex transcriptus sumtibus magnifici* D. LAVRENTII *de* MEDICIS *manu* IOANNIS RHOSI *presbyteri Cretensis anno Christi* MCCCCLXXXIX. *die* X. *mensis Decembris*, *Romae*.

VII. IV. *membran. in* 4. *Tom. I. pag.* 203. S. GREGORII *Nysseni Opera varia*, *scripta ab eodem & eodem anno*, *die vero* XX. *Ianuarii*, *Romae*.

LIX. XLVI. *membran. in* 8. *Tom. III. pag.* 577. DEMOSTHENIS *Oratio de falsa legatione*, *item descripta ut supra*, *Februarii die* XXIV. *eiusdem anni*, *Romae*.

1490 *LXXXVI.* IV. *membran. in fol. Tom. III. pag.* 290. HERMIAE, *sive* HERMEAE *expositio in Phaedrum* PLATONIS, *exarata ab eodem ut supra*, *anno Christi* MCCCCXC. *mensis Augusti die* XXVIII. *Florentiae*.

LXX. XXII. *membran. in fol. Tom. II. pag.* 682. ZOSIMI *Historia nova libris quinque*, *descripta ut supra eodem anno*, *die* XXVIII. *Septembris*, *Florentiae*.

1491 *LXXXVI.* XXIII. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 366. NICEPHORI *expositio in* SYNESII *Librum de Insomniis*, *ab eodem ut supra descripta*, *anno* MCCCCXCI. *Maii die* III. *Venetiis*, *quemadmodum etiam alii Codices quinque*, *qui sequuntur*, *nimirum*

XVIII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 361. VETTIVS VALENS *de natura planetarum atque signorum*, *mense Maio*, *die* XXVII. *Venetiis*.

VI. XXII. *membran. in* 4. *Tom. I. pag.* 142. EVSEBII *contra Hieroclem Liber*, *& alia*, *Iunii die prima*, *Venetiis*.

LVIII. XIII. *membran. in* 4. *Tom. II. pag.* 448. PHORNVTVS, *Iunii die* XXVIII. *Venetiis*.

LXXV. XIV. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 161. ALEXANDER *Aphrodisiensis de febribus &c. Decembris die* XX. *sumtibus Magnifici* LAVRENTII *de* MEDICIS, *Venetiis*. MONTF. *l. c. pag.* 81.

IV. III. *membran. in* 4. *Tom. I. pag.* 519. ATHENAGORAS *de Resurrectione*, *Iunii die* VI. *Venetiis*.

1492 *Huic adnectitur* STEPHANVS *Byzantius de Vrbibus manu eiusdem* RHOSI *anno* MCCCCXCII. *Martii die* XXXI. *Venetiis*.

LXXXV. XXV. *membran. in* 4. *Tom. III. pag.* 280. SYRIANI *in quosdam* ARISTOTELIS *Metaphysicorum Libros Commentarius*, *scriptus anno* MCCCCXCII. *mense Septembri*, *die* XXIV *Florentiae sumtibus* PETRI MEDICES.

1493 *LVIII.* XI. *chartac in fol. Tom. II. pag.* 446. IOANNES STOBAEVS, *transcriptus manu eiusdem* RHOSI *anno Christi* MCCCCXCIII. *mensis Iulii die* X. *Romae*.

1494 *LXXXI.* VI. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 223. ARISTOTELIS *Politica*, *manu* IOANNIS THESSALI SCVTARIOTAE *die* III. *Octobris*, *anno Christi* MCCCCXCIV. *Florentiae*. *Codex* ANGELI POLITIANI.

Saec. XV. *V.* XXI. *membran. in* 4. *Tom. I. pag.* 44. *Psalterium scriptum manu* FR. BERNARDI *monachi* S. P. DOMINICI, *filii* BARTHOLOMAEI BARTOLINI *Florentiae*. MONTF. *pro* BARTOLINI *legit* BARTOLISCI.

XXV. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 50. *Psalterium Davidicum cum Canticis cum nota*

nota scriptoris in fine, qui dicitur „ rusticus discipulus, nomine GEORGIVS, *cognomine vero* FLAMENGVS. „ *Hanc sequitur alia subscriptio, quam fortasse ita ut iacebat in vetustiore exemplari, unde hoc exaratum est, ipse* GEORGIVS *descripsit, & ita habet „ Absolutum praesens psalterium anno mundi* 6680. *Christi* „ MCLXXII. *mense Iulio, die* XI. *fer.* III. *hor.* XIII. *diei.* „ *Scriptura enim Coaicis est saeculi* XV. MONTF. *pag.* 51. *pro* 6680. *legit male* 6066. *Christi* MLVIII. Saec. XV.

XXXII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 56. DIONYSII *Areopagitae Opera. Liber sacerdotis* MANVELIS.

XXXVII. *chartac. in* 12. *Ibid. pag.* 62. APOLLINARIS *Psalmorum Davidis, &* IOANNIS GEOMETRAE *Odarum, seu Canticorum Metaphrasis metrica.*

VII. XII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 241. S. GREGORII *Nazianzeni Opera, manu cuiusdam* NILI *exarata.* MONTF.

XXXI. I. *chartac. in fol. Tom. II. pag.* 73. EVRIPIDIS, SOPHOCLIS & AESCHYLI *Tragoediae scriptae manu* ANGELI *sacerdotis pro* FRANCISCO PHILELPHO.

XXIII. *chartac. in* 4. *min. Ibid. pag.* 93. HESIODI *Opera & Dies &c. Nonnulli leguntur versiculi* ANTONII *scriptoris ad quemdam sacerdotem nomine* IOANNEM.

XXXVIII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 119. AESCHYLVS. *In fine legitur „ Christe adiuva servum tuum* ACINDYNVM PERDICCAM. „

XXXII. I. *membran. in fol. Ibid. pag.* 121. HOMERI *Ilias & Batrachomyomachia, scripta & perpetua paraphrasi interlineari adornata manu* THEODORI GAZAE *pro* FRANCISCO PHILELPHO.

XII. *chartac. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 135. HOMERI *Odyssea manu* ANTONII DAMILAE *Cretensis, sumtibus Magistri* LAVRENTII *de Florentia.*

XXVI. *chartac. in* 4. *min. Ibid. pag.* 175. PYTHAGORAE *Carmina cum expositione* HIEROCLIS *philosophi, descripta a* NICOLAO MVRMVRIO *e Nauplio Peloponnesi, cum post patriae suae captivitatem in paupertate viveret.* MONTF. *Codicem hunc scriptum fuisse autumat circa annum* MCCCCLV.

XLIX. *chartac. in* 4. *maiori. Ibid. pag.* 207. SOPHOCLES *scriptus manu* IOANNIS *cuiusdam.*

LV. II. *partim chartac. partim membran. in fol. Ibid. pag.* 214. VLPIANI *in Orationes* DEMOSTHENIS *Commentarii &c.* LIBANII *& aliorum Epistolae, transcriptae a* ZENOBIO ACCIAIOLO.

VI. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 303. MANVELIS MOSCHOPVLI *Collectio Nominum Atticorum &c. manu* MANVELIS TZAMMIAE *die* XXIV. *Iunii, Indict.* XII.

LVI. XXIX. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 330. QVINTI CALABRI *Praetermissa ab* HOMERO, *transcripta a* GEORGIO TRIBIZIO, *Graecorum Venetiis degentium sacerdote.*

LVIII. XX. *bombycinus in* 4. *Ibid. pag.* 459. IOSEPHI RHACENDYTI *Compendium Rhetoricae &c.* „ GREGORIVS *scripsit.* „

XXIII. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 463. PHILOSTRATI *Imagines &c. manu* MANVELIS ZAROIOANNIS *anno* . . . . III. *mense Maio, die* VII. *fer.* II.

XXVI. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 469. IVLII POLLVCIS *Onomasticon cum versiculis scriptoris in fine, tacito ipsius nomine.*

XXXIII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 480. HIEROCLIS *Commentarius in Aurea* PYTHAGORAE *Carmina &c. manu partim* MICHAELIS APOSTOLII *Byzantini, partim* ANTONII *Mediolanensis „ qui Cres quoque genere dici potest.* „

LIX. XI. *chart. in* 4. *Ib. pag.* 499. DIONYSII *Halicarnassei Methodus Orationum panegyricarum &c. Codex scriptus a* NICODEMO *monacho, opera & sumtibus nobilissimi* TZVLII *Romani, Ianuarii die* XXVII. MONTF.

XX. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 537. *Apomnemonenmata, seu sententiae e diversis auctoribus collectae.* „ MICHAEL APOSTOLIVS *Constantinopolitanus post ca-* „ *ptivitatem carae ipsius patriae in paupertate vivens in insula Creta hunc li-* „ *brum mercede conscripsit.* „

LX. IX. *chartac. in* 4. *min. Ibid. pag.* 596. ARISTIDIS *Rhetoris Orationes cum versiculis scriptoris in fine.*

LXXI XX. *chartac. in* 4. *Tom. III. pag.* 11. S. IOANNIS DAMASCENI *Capita Dialectica & Theologica, scripta Anconae ab humili* NICOLAO, *infelici, ac minimo sacerdote.*

LXXIV. VIII. *membran. in fol. Ibid. pag.* 93. GALENI *in* HIPPOCRATIS *Aphori-*

Saec. XV. *rismos & Prognostica Commentarius* „ DEI *donum* , *&* CAESARIS STRATEGI „ *labor* . „

LXXV. VIII. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 153. GALENI *de medicamentorum compositione secundum loca*, AETII, DIOSCORIDIS, *& aliorum varia*, *cum versiculis scriptoris bene multis*, *&* ANGELI POLITIANI *subscriptione*, *qui emerat hunc Codicem* „ *de* PAVLLI *Physici Florentini baeredibus*, *& pellegerat in rusculo Fe-* „ *sulano ann.* MCCCCLXXXVII. XVII. *Kal. Quintil.* „

LXXXI. XVII. *membran. in* 4. *Ibid. pag.* 229. ARISTOTELIS *Ethica ad* NICOMACHVM, „ *Ego* BARTHOLOMAEVS *Canonicus Pistoriensis scripsi*. „

LXXXVI. XIV. *chartac. in fol. Ibid. pag.* 338. *Pythagoricus Laxeuterius*, *seu Liber Geomantiae*, *cum* ANDREAE *cuiusdam Philologi scriptoris versiculis in fine*.

XVII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 361. *Item Geomantiae Liber*, *ut supra*. MICHAEL APOSTOLIVS *Byzantinus scripsit*.

Saec. XV. vel XVI. *LVII.* XXIX. *chartac. in* 4. *Tom. II. pag.* 381. LVCIANI *Dialogi*, PLVTARCHI, ISOCRATIS *&* DEMOSTHENIS *varia*, *manu* BARTHOLOMAEI COMPARINI *Pratensis*, *Florentiae*.

XXXIV. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 387. *Varia Grammaticorum ac Rhetorum Opera*. *In fine cuiusdam Tractatus de antistoecbis leguntur versiculi*, *ex quibus apparet scriptum fuisse hunc librum in gratiam* CALLINICI *sacerdotis*.

1513 *LXXXI.* XXII. *membran. in* 4. *min. Tom. III. pag.* 234. EPICTETI *Enchiridium una cum Commentario* SIMPLICII, *manu* IOANNIS PHRVLA *Cretensis anno Christi* MDXIII. *mensis Novembris die* XXX. *Romae*.

1515 *LVII.* L. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 431. *Dictionarium incerti auctoris*, *& alia*. *Codex absolutus anno Christi* MDXV. *die* XII. *mensis Octobris*, *Indict.* III.

1518 *LXXII.* II. *chartac. in* 4. *maiori*. *Tom. III. pag.* 27. ALEXANDRI *Aphrodisiensis Commentarius in* ARISTOTELIS *Sophisticos Elenchos*, *absolutus in insula Creta*, *Maii die* XVIII. *anno Christi* MDXVIII.

1542 *XXVIII.* XXXIII. *chartac. in* 4. *min. Tom. II. pag.* 58. *Ex* APOMASARE *Excerpta Libris tribus &c. scripta anno Christi* MDXLII. *Februarii die* XVI. *fer.* VI. *hora* VI. *noctis*.

1554 *LVII.* XXII. *chartac. in* 8. *Ibid. pag.* 364. DEMETRII PEPAGOMENI *Opuscula varia*. *In fine libelli de canum curatione legitur* „ MDLIV. *Iulii die* XIV. *Vene-* „ *tiis*. „ MONTF. *hunc Codicem male describit loc. cit. pag.* 98.

1564 XXXI. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 383. *Institutiones Naumachicae &c. absolutae anno Christi* MDLXIV. *Aprilis die* XXII. *manu* ANTONII EPARCHI *Corcyraei*. MONTF.

LXXXVI. XI. *chartac. in* 4. *maiori*. *Tom. III. pag.* 333. ASCLEPII TRALLIANI *scholia in priores sex Libros* ARISTOTELIS *Metaphysicorum*. *Codex descriptus anno Christi* MDLXIV. *Iulii die secunda*, *hebdomadis fer.* V. *manu veloci* ANTONII EPARCHI.

Saec. XVI. *XXXII.* XXXIV. *chartac. in* 8. *Tom. II. pag.* 195. SOPHOCLIS *Tragoediae tres*. *In eo tres diversae possessorum subscriptiones occurrunt*, *videlicet prima* ANDREAE PALTZA MORACTI, *altera* NICOLAI *Notarii* AGALONIS, *tertia* GEORGII GALESIOTAE.

LVII. LII. *chartac. in* 4. *Ibid. pag.* 434. LYSIAE *& aliorum Orationes*. *Scripsit Florentiae* MARCVS, IOANNIS *filius*, *Cretensis genere*. MONTF.

LIX. XLII. *chartac. in* 4. *min. Ibid. pag.* 572. CONSTANTINI LASCARIS *Grammatica*, *absoluta Mediolani mense Martio*, *die* XXVIII. *feria* V. *hora* IX.

BI-

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES XX. LATINOS XV.
E GRAECIS VERO XIX. SVNT MSS. ET I. EDITVS.

CODEX I.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII EXPOSITIO IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

Itulus interior Codicis exteriori ferme similis ita habet: *Σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου ὑπόμνημα εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους*. *Simplicii magni Magistri expositio in decem praedicamenta Aristotelis*. Inc. *Πολλοὶ πολλὰς κατεβάλοντο φροντίδας*. Des. *ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βίῳ παρελκόντων*. In fine: *Τὸ Σιμπλικίου ὑπόμνημα εἰς τὰς δέκα κατηγορίας τοῦ Ἀριστοτέλους ἐντυπωθὲν πέρας εἴληφεν ἤδη σὺν Θεῷ ἐν Ἐνετίαις ἀναλώμασι μὲν τοῦ εὐγενοῦς καὶ δοκίμου ἀνδρὸς, κυρίου Νικολάου Βλαστοῦ τοῦ Κρητὸς, πόνῳ δὲ καὶ δεξιότητι Ζαχαρίου Καλλιέργου τοῦ Κρητὸς, τῶν λογίων ἀνδρῶν χάριν, καὶ λόγων Ἑλληνικῶν ἐφιεμένων, ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ ἐννάτῳ, Πυανεψιῶνος πέμπτῃ φθίνοντος*. Memorat hanc editionem Mich. Mattaire Annal. Typograph. Tom. I. pag. 686.

Codex Graecus chartaceus impressus in fol. Venetiis A. MCCCCIC. sumtibus nobilis & probati viri Domini Nicolai Blasti Cretensis, labore vero atque industria Zachariae Calliergi item Cretensis, ut ex adlata epigraphe eruitur. Titulus operis & initialis littera Libri primi auro elegantissime exprimitur. Constat foliis 167.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ Ι. ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIA IN DECEM PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

COD. II. IDem *Simplicii Commentarius in decem Aristotelis praedicamenta*, atque ille qui in superiori Codice continetur. In calce post adscriptum nomen, forte possessoris, *Παύλου τοῦ Κατωτικοῦ*, legitur primo versiculus:

Τῷ δόντι τέρμα δόξα Χριστῷ τῇ βίβλῳ.
Gloria Christo qui libro finem dedit.

deinde pentastichon iambicum in laudem Operis, quod sequens est:

Τῶν πρωτοτύπων οὐρανοῦ κινημάτων,
Καὶ τῶν ἐν αὐτῷ προσφυῶν παθημάτων
Εὕροις παρ' ἡμῖν εἰκόνας κεκρυμμένας.
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῖν, οἷα λαμπρὸς φωσφόρος,
Τὸν ἥλιόν πως εἰκονίζει πανσόφως.
Primitivorum caeli motuum,
Et ingenitarum in ipso adfectionum
Invenies in nobis absconditas imagines.
Mens enim nobis, veluti fulgens lucifer,
Solem quodammodo repraesentat sapientissime.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 320.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

PORPHYRII ET AMMONII EXPOSITIO IN X. PRAEDICAMENTA ET IN LIBRVM DE INTERPRETATIONE ARIST.

Ac praeterea

Eiusdem Ammonii in quinque Voces Porphyrii & Ioannis Philoponi in eadem Arist. Praedicamenta Commentarius.

I. pag. 1. OCcurrit *Schemation divisionis Philosophiae in Theoreticam, & Practicam &c.* cum brevissimo quodam prologo, cuius initium: *Οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, κ. λ.* COD. III.

II. pag. ead. *b.* *Τοῦ Μαγεντηνοῦ*. *Magentini* brevissimum Excerptum *de quinque vocibus*

bus, *& cur fint quinque*. Inc. Διατί λέγονται φωναὶ, ὡς ὕλη τῆς λογικῆς πραγματείας, κ. λ. Des. διὰ γοῦν τοῦτό εἰσι ε'. κ̓ οὔτε πλείους, οὔτε ἐλάττους.

III. pag. 2. Πορφυρίου τοῦ Φοίνικος εἰσαγωγὴ τῶν πέντε φωνῶν, μαθητοῦ Πλωτίνου τοῦ Λυκοπολίτου· ἥτις Λυκόπολίς ἐστιν ἐν Αἰγύπτῳ. *Porphyrii Phoenicis, discipuli Plotini Lycopolitae ex Aegypto, Introductio quinque vocum*, cum glossis interlinearibus & scholiis marginalibus. Inc. Ὄντος ἀναγκαίου, Χρυσαόριε. Des. καὶ τῆς κοινωνίας παράστασιν. Εἰσαγωγὴ, sive Libellus περὶ τῶν πέντε φωνῶν, *de quinque vocibus, sive praedicabilibus*, in Sicilia a Porphyrio compositus, & Chrysaorio discipulo nuncupatus, cum Organo Aristotelis saepissime editus est Graece & Latine, eidemque praemissus. E Graecis veteribus exstant in hanc Isagogen Commentarii Ammonii Hermeae F. eisque permixta Io. Philoponi scholia. Vide Holstenium in Porphyrii Vita Cap. VII. Exstant insuper Epitomae, editae quidem Georgii Pachymeris, & Michaëlis Pselli, ineditae vero Neophyti; tum Georgii Scholarii, ac Davidis cuiusdam scholia, & ipsa nondum, quod sciam, vulgata. Vide Fabric. Bibl. G. Vol. IV. pag. 186. Ac profecto inter alia in hanc Introductionem scholia occurrit pag. 12. Ἐκ τῶν τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὸ, Τῶν γὰρ πραγμάτων ἐξ ὕλης κ̓ εἴδους συνεστώτων, κ. τ. λ. *Ex Pselli enarrationibus in illud Porphyrii „ Rebus enim ex materia & forma conflatis &c. „* Excerptum, quod inc. Ὁ Δαβὶδ οὕτως ἑρμηνεύει τὸ παρὸν χωρίον. κ. λ. Des. ἀνομοιογενεῖς γάρ εἰσιν αἱ τοιαῦται διαφοραί. Pag. ead. *b*. Τοῦ Μαγεντηνοῦ εἰς τὸ αὐτό. *Magentini in eumdem locum* scholion, cuius initium: Εἰπὼν, ὅτι διαφορά ἐστι, κ. λ. Finis: ἄνθρωπος, ἢ ἵππος. Tum aliud eiusdem pag. 14. in verba illa: Προσεπεργαζόμενοι δὲ τὰ περὶ τῆς διαφορᾶς, κ. λ. Denique pag. 20. Ὑπάτου τῶν φιλοσόφων κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ εἰς τὸ περὶ διαφορᾶς. *Hypati, seu summi philosophorum D. Michaëlis Pselli expositio in caput Porphyrii de Differentia*. Inc. Ἐπεὶ προτέρα τοῦ εἴδους ἡ διαφορά. Des. ἴδιόν ἐστι συμβεβηκὸς ἀντιστρέφον.

IV. pag. 26 Σύνοψις τῶν πέντε φωνῶν. *Synopsis quinque vocum*. Inc. Ἐπὶ πάσης τέχνης. Des. παρὰ φύσιν θεωρηθήσεται. Auctor Anonymus.

V. pag. 39. Ἀμμωνίου φιλοσόφου Ἑρμείου ἐξήγησις τῶν πέντε φωνῶν. *Ammonii philosophi Hermeae F. expositio in quinque voces*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφων ἄρχεσθαι λόγων. Des. ἐν ἑτέρῳ δείξομεν. Quae est veluti introductio in ipsam expositionem. Pag. igitur 46. *b*. post verba Porphyrii, Ὄντος ἀναγκαίου, κ. λ. Commentarius Ammonii inc. Πάντα τὰ ὄντα αὐτοφυῶς ἐφίεται, κ. τ. λ. Des. οὐχ ὁμοίως δὲ μέλανες, ἢ λευκοί. Tum subditur: Τέλος τῆς τοῦ Ἀμμωνίου τῶν πέντε φωνῶν ἐξηγήσεως. *Finis Ammonii Expositionis in quinque Voces* Porphyrii. Primus Graece edidit Aldus una cum Aristot. Libris Logicis Venet. MCCCCXCV. fol. Hanc ἐξήγησιν excipiunt alia Excerpta, nullo auctoris nomine apposito, in quibus varia partim physica, partim logica enarrantur; tum de anima, eiusque partibus; ac de virtutum divisione in quatuor cardinales disseritur iuxta Aristotelem, Plotinum, Iamblichum, &c. Horum omnium initium est: Ἰστέον, ὅτι οὐδέποτε τὰ ἐναντία ἀμιγῆ, κ. λ. Finis: ἑκάστης Ἀριστοτελικῆς πραγματείας.

VI. pag. 83. Τὸ γένος τοῦ Ἀριστοτέλους. *Vita Aristotelis*. Inc. Ὁ Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει ἦν Μακεδὼν, κ. λ. Des. ταῦτα λέγειν ἔχομεν περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀριστοτέλους. Tum adnectitur pag. 84. absque ullo titulo Prooemium Logici Tractatus, cuius initium: Ἐπεὶ δὲ λογικῆς πραγματείας ἀρχὴ, κ. λ. Finis: μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας. Habentur utraque Graece edita apud Aldum Venetiis MDIII. fol. ante Ammonii scholia in decem Aristotelis Categorias.

VII. pag. 85. *Ammonii Philosophi in decem Aristotelis Praedicamenta Commentarius*. Praecedunt Prolegomena, quorum initium: Ἐπειδὴ τῆς Ἀριστοτέλους ἐντὸς ἐθέλομεν γενέσθαι φιλοσοφίας. Finis: ἀντὶ τοῦ οὕτω δοκεῖ, ἀρέσκει πᾶσιν. Tum pag. 97. incipiunt ipsa Aristotelis Praedicamenta, quorum singulis sectionibus Ammonii subiicitur Commentarius. Aristotelis Textus inc. Οὐσία δέ ἐστι. Commentarius inc. Πρώτην τάξιν ἔχει ἡ οὐσία, κ. λ. Textus des. σχεδὸν ἅπαντες κατηριθμηνται. Enarratio vero des. ἡ δὲ ἀντικειμένη κυρίως, ὡς θερμάνσει ψυξις. In fine textus Aristotelis hoc legitur in ipsius Praedicamentorum laudem tetrastichon (1) elegiacum:

Ὠκεανὸς γεόμορον γαιήοχος· εἰ δ' ἀπιθήσεις,
Εἰπὲ τίς ἡμετέρας οὐκ ἀλέγει δεκάδος;
Παγκρατὲς ὦ δεκάδος μεταδίκτυον, ὦ τόσον ἕρκος,
Ὦ φύσις, ὦ πινυτὴ μῆτις Ἀριστοτέλους;

Oceanus sum terram ambiens: quod si non credis,
Dic, quis nostram non curat decadem?
O omnipotens decadis retiaculum! o quantum septum,
O natura, o sapiens Aristotelis mens!

Notandum hisce Ammonii Commentariis inserta fuisse identidem nonnulla Io. Damasceni Excerpta ex eius Dialectica: cuius etiam sunt postrema verba, quae retulimus.

VIII. pag. 141. *b*. Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου ἐξήγησις εἰς τὰς τοῦ Ἀριστοτέλους δέκα κατηγορίας, πάνυ ἀναγκαία. *Ioannis Philoponi enarratio in decem Aristotelis praedicamenta valde necessaria*. Inc. Καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγωγῶν. Des. ἅπαντες ὑφ' ἡμῶν ἠρίθμηνται. Edita est Graece ab Aldo Venet. MDIII. & Ammonio tributa, una cum eiusdem, & Magentini Metropolitae Mitylenaei Commentario in Aristotelis Librum de Interpretatione, ac Michaëlis Pselli paraphrasi eiusdem Libri. Vide Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 163. seq. In Codice etiam Coislinia-

(1) Non distichon, uti perperam adseruit Montfauconius.

niano, de quo Montfauconius pag. 220. & in Codice Caesareo, non ad Io. Philoponum, sed ad Ammonium refertur. Vide Nesselii Catalogum Mss. Bibl. Vindob. Part. IV. pag. 7. seqq. ubi Philoponi observationes ab Ammonianis in dicto Codice distinctas, quae in editis permixtae leguntur, exstare animadvertit. Ioannes iste Alexandrinus Christianus, a multitudine scriptorum, miraque contentione laboris in studiis *Philoponi* nomen adeptus est, & quoniam Grammaticam forte Alexandriae publice docuit, Grammaticus dictus. In philosophia praeceptorem habuit Ammonium Hermeae, cuius pleraque Commentariis Philoponi permixta leguntur. Floruit saeculo VII. Vitam autem Aristotelis, de qua paullo ante in §. VI. meminimus, Ammonio Saccae quidam praeter rem tribuunt, at Mss. Codices nonnulli, ut Vindobonensis citatus, ad Ioannem Philoponum rectius referunt.

IX. pag. 217. Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας Ἀριστοτέλους. *Ammonii Hermeae Commentarius in librum Aristotelis de Interpretatione*. Inc. Πολὺ μὲν ἐν σοφοῖς. Des. ἅμα ὑπάρχειν. Habes Graece editum ab Aldo loco mox citato. Denique scholion quoddam Anonymi subiicitur, cuius initium: Αἱ προτάσεις ἢ ἐξ ὑποκειμένου, κ. λ. Finis: αἵ τινες ἔχουσι σύνθεσιν τοῦ μὴ εἶναι.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. tineis, ac madore nonnullis in locis male affectus. Constat foliis scriptis 315.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIA IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

COD. V. I. pag. 1. NVllo titulo praecedente occurrit *Simplicii Commentarius in decem praedicamenta Aristotelis*, ut in primo, & secundo Codice huius Plutei, cum summariis quibusdam Latine in margine, manu Angeli Politiani exaratis.

II. pag. 236. Ἀριστοτέλους κατηγορίαι. *Aristotelis Categoriae*. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται. Des. σχεδὸν ἅπαντες κατηρίθμηνται. Exstant inter Aristotelis Opera edit. Gr. Lat. Parisi. MDCXIX. fol. Tom. I. a pag. 14. ad pag. 36.

III. pag. 252. *Anonymi Tractatus de Syllogismis*. Inc. Πέντε εἰσὶν εἴδη συλλογισμῶν. Des. ἐν οἷς σὺν θεῷ πληροῦνται καὶ ταῦτα τῶν κατηγορικῶν τῶν συλλογισμῶν.

IV. pag. 259. *b*. Alius *de Syllogismis hypotheticis* Tractatus brevis. Inc. Οἱ ὑποθετικοὶ καλούμενοι συλλογισμοί. Des. ταῦτα καὶ περὶ τῶν ὑποθετικῶν. Hic infra in Codice XXXIII. huius Plutei Magentino tribuitur. Mox sex tropi enumerantur, quorum primus inc. Πρῶτος τρόπος ἐστὶν, ὁ κατὰ συνέχειαν. Vltimus est: Ἕκτος τρόπος ἐστὶν ὁ ἐξ ὅλων ὑποθέσεων, ὃν ἐφεῦρεν Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεύς. In fine scriptoris nomen hisce exprimitur verbis: Ἀντώνιος Μεδιολανεὺς, Κρὴς τὸ γένος, καὶ τήνδε τὴν βίβλον ἐν Κρήτῃ ἐξέγραψεν ‚αυπ΄. μηνὸς Αὐγούστου τετάρτῃ. *Antonius Mediolanensis, Cretensis genere, & hunc librum in Creta descripsit anno MCCCCLXXX. mensis Augusti die IV.* Memorat hunc Codicem Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 84. Antonius vero iste Mediolanensis, ex Creta oriundus, cognomento Damilas, exscribendis Codicibus operam dabat, ut animadvertit Montfauc. loc. cit. Exstant alia quoque in hac Bibliotheca, eius manu exarata Volumina, ac praecipue Codex philologicus XXXIII. Plut. LVIII. cuius subscriptionem retulimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 484. §. XVI. quam vide.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saec. XV. Constat foliis scriptis 261.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΤΟΜΗ.

NICEPHORI INTRODVCTORIVM COMPENDIVM.

Seu potius

Nicephori Blemmydae Logicae & Physicae Compendium.

I. pag. 1. NΙκηφόρου μοναστοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ Βλεμίδου (sic) εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβλίον πρῶτον. *Nicephori monachi & presbyteri Blemmydae Compendii introductionum Liber primus*, qui continet Logicam. Praecedit tabula Capitum XL. mox elegantissima pictura, variis emblematibus distincta, cum Mediceo stemmate, auro variisque coloribus expresso, occurrit. Liber inc. Ἐπειδήπερ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη. Des. καὶ σοφιστικοὶ ἔλεγχοι δέκα καὶ τρεῖς. Cod. VIII.

II. pag. 86. Τοῦ αὐτοῦ εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς βιβλίον δεύτερον. *Eiusdem Compendii introductionum Liber secundus*, qui Physicam continet. Praemittitur tabula Capitum XXXII. inde incipit Liber: Πᾶν τὸ αἴτιον, καὶ ἀρχή· οὐ πᾶσα δὲ ἀρχὴ, ἤδε καὶ αἴτιον. Des. ὅθεν Ἀφροδίτης οἶκος. Nicephori Blemmydae, qui circa A. C. MCCLV. designatus a Theodoro Lascare Imp. Patriarcha Constantinopolitanus, munus non adiit, sed presbyteri dignitate, & monastico habitu contentus vixit, Logicam e quatuor Codicibus, & Physicam e duobus Mss. Bibl. Augustanae Graece (non simul etiam Latine, ut praestantissimo Caveo traditum) edidit Io. Wegelinus Augustanus, Augustae Vindel. MDCV. 8. Vtraque iunctim (Logica enim πρῶτον βιβλίον dicitur in Physica p. 32.) scripsit Blemmydas in gratiam Ioannis Ducae, & Physicae pag. 264. seq. inseruit fragmentum *exhegeseos suae in Psalmos*, cuius alia apospasmatia servantur Mss. in Biblioth. Vindobonensi, una

cum praedictis duobus Compendiariae Introductionis Libris, ut videre est Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 56. §. I. & pag. 57. §. III. & alibi. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 342.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 181.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS IN PRIMVM LIBRVM PRIORVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS.

COD. X. Continet Codex *Commentarium Anonymi in librum primum priorum Analyticorum Aristotelis*, cuius initium est: Τῆς συνόψεως τῶν συλλογισμῶν στοχαζόμενοι, καὶ τῆς σαφοῦς αὐτῶν παραδόσεως. Finis desideratur: desinit enim in verbis: ἤγουν λαμβάνει ὡς ὁμολογούμενον· συλλογίζεται δέ τι τῶν ἄνωθεν, ἤγουν συνάγει .... Adsunt Graecae notulae in margine, manu ut videntur Angeli Politiani exaratae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 40.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΙΣ Ε'. ΦΩΝΑΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ.

PROLEGOMENA IN V. VOCES PORPHYRII INCERTI AVCTORIS.

Ac praeterea

Ammonii in easdem quinque voces Commentarius, & Anonymi in Aristotelis Categorias scholia.

COD. XI. I. pag. 1. Fragmentum praefationis in interpretationem Libelli Porphyrii, qui Εἰσαγωγὴ inscribitur, auctore forte eodem Elia philosopho, qui in sequenti titulo nominatur; ubi breviter de Porphyrii mente differitur in hoc Libello componendo, quare fuerit *Introductio* inscriptus, eiusque proponitur divisio. Inc. .... (1) καὶ λέγομεν τούτου δύο αἰτίας, κ. λ. Des. ὡς δειχθήσεται σὺν Θεῷ ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ .... (2) Pag. ead. *b.* sequuntur Προλεγόμενα σὺν Θεῷ τῆς εἰσαγωγῆς Πορφυρίου ἀπὸ φωνῆς Ἠλιοῦ φιλοσόφου. *Prolegomena cum Deo in Introductionem Porphyrii excepta ab ore Eliae philosophi.* Inc. Μέλλοντες σὺν Θεῷ ἄρξασθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, τὰ εἰωθότα τῶν ἐξηγητῶν ζητεῖσθαι κεφάλαια, ϛ' τὸν ἀριθμὸν ὄντα, ζητήσωμεν. Des. διατοῦτο γὰρ καὶ ἐνταυθοῖ παῦσαι τὸν λόγον δέον ἔκρινα. Occurrunt etiam inferius, nimirum in Cod. I. Plutei seq. §. II. sub nomine Davidis, multoque uberiora.

II. pag. 11. *Porphyrii Isagoge*, nullo praemisso titulo, cum glossis interlinearibus. Inc. Ὄντος ἀναγκαίου, ὦ Χρυσαόριε, καὶ εἰς τὴν τῶν παρὰ Ἀριστοτέλει κατηγοριῶν, κ. λ. Des. καὶ τῆς κοινωνίας τὴν παράστασιν. Concordat cum edita ante Aristotelis Opera edit. Gr. Lat. Paris. alias cit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 14. Hanc excipit expositionis particula quaedam, forte praefati Eliae, in Porphyrium, cuius initium: Βούλεται ὁ Πορφύριος ἐνταῦθα δεῖξαι, πόσαι σχέσεις γίνονται. Finis: τὰ καθόλου γένη καὶ εἴδη φωναί εἰσι δηλοῦσαι πράγματα διὰ μέσου νοημάτων.

III. pag. 27. Ἀμμωνίου τοῦ φιλοσόφου ἐξήγησις τῶν ε' φωνῶν. *Ammonii philosophi Hermeae F. expositio quinque vocum*, seu potius *in ipsam expositionem Introductio*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς φιλοσόφων ἄρχεσθαι λόγων, ἀναγκαῖόν ἐστι μαθεῖν, κ. λ. Des. ὡς ἐν ἑτέρῳ δείξομεν. Tum subditur monitum amanuensis hoc pacto: Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς ὑπομνήσεως ζήτει εἰς τὸ τῶν ε' φωνῶν τέλος. *Reliquum Commentarii require in fine quinque Vocum*; ut videatur haec expositionis pars alio loco fuisse posita.

IV. pag. 37. Ἀμμωνίου Ἑρμείου τοῦ φιλοσόφου ὑπόμνησις εἰς τὰς ε' φωνάς. *Ammonii Hermeae philosophi Commentarius in quinque voces.* Porphyrii textus inc. Ὄντος, κ. λ. Ammonii Comment. inc. Πάντα τὰ ὄντα. κ. λ. Des. δέκα δέ ἐστι τὰ ὀφείλοντα προλέγεσθαι πάσης Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας.

V. pag. 81. Sequuntur *in decem Aristotelis Categorias Anonymi scholia*. Textus nullo prorsus titulo apposito inc. Ὁμώνυμα λέγεται, ὧν ὄνομα μόνον κοινόν, κ. λ. Scholia inc. Εἰ μὲν αἱ ψυχαὶ ἄνω ἦσαν χωρὶς τοῦ σώματος τούτου, πάντα ἂν ἐγίγνωσκον, κ. λ. Textus des. τῆς κατὰ τὸ κατηγορικὸν εἶδος τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου γινομένους. Scholia vero des. ταῦτα ἔχει ἡ πρᾶξις· συγκαταπέπαυται καὶ αὐτῇ σὺν Θεῷ καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν.

VI. pag. 142. *b. Fragmentum dialecticum*, & hoc prorsus ἀδέσποτον. Inc. Πόσα δεῖ κεφάλαια ἐν ἑκάστῳ πράγματι ζητεῖν. Definit imperfecte in verbis, περὶ δὲ τῶν θεολογικῶν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι εἰ καὶ τὸ ....

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. situ ac madore ita corruptus, ut characteres magna ex parte evanuerint. Constat fol. scriptis 143.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

INTERPRETATIO POSTERIORVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS INCERTI AVCTORIS.

I. pag. 1. Ἀριστοτέλους ἀναλυτικῶν δευτέρων α', ἤτοι ἀρχὴ τῆς ἀποδεικτικῆς. *Aristotelis Analyticorum posteriorum* COD. XII.

(1) Prima verba propter interioris marginis lacerationem periere.
(2) Ultimum quoque verbum ob praedictam caussam evanuit.

rum liber primus, sive, *initium Libri de demonstratione*: rectius vero, *Commentarius Anonymi in Librum primum Analyticorum posteriorum*. Praecedit Praefatio, cuius initium: Σκοπός ἐστιν ἐνταῦθα τῷ Ἀριστοτέλει περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ, κ. λ. Finis: τὰ δὲ ἁπλούστερα ἀεὶ τῶν δυσχερεστέρων προτάττονται. Expositio in prima Aristotelis verba, Πᾶσα διδασκαλία, κ. λ. inc. Ἡ διδασκαλία καὶ ἡ μάθησις ταὐτὰ μέν εἰσι τῷ ὑποκειμένῳ. Des. ὅτι ὑπὸ τοῦ ἡλίου λάμπεται ὄντος ἀγχίνους. In ultima pagina exercitationis gratia quaedam Graeca & Latina exscripta sunt nullius momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 43.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

EXPOSITIO SOPHISTICORVM ELENCHORVM INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

In Libros duos Aristotelis de sophisticis elenchis Alexandri Aphrodisiensis Commentarius.

COD. XIII. IN hoc nitidissimo Codice habetur ἐξήγησις εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους. *Expositio in sophisticos elenchos*. Inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος. Des. ᾧ δεῖ πάντας ἡμᾶς οὐ πολλὴν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἔχειν χάριν, ἀλλ' οὐδ' ὅσην εἰπεῖν δυνατόν. Hic Commentarius in duos Aristotelis de sophisticis elenchis, sive argumentationibus Libros, in Codice ἀδέσποτος, Alexandro Aphrodisiensi tribuitur in Codice II. Plut. sequentis, ubi ἀποσημειώσεις inscribuntur. Nullum tamen distinctionis in libros duos, vestigium apparet in Codice. Graece edidit primus Hercules Gyrlandus ad Hieronymum Canosium Abbatem, Venetiis apud Aldum MDXX. in fol. additis ad calcem variis lectionibus e quatuor Codicibus excerptis. Mox recusum hoc Opus Florentiae MDXXI. 4. Huius varias Latinas versiones recenset Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 68.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 134.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ Β' ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ANONYMI EXPOSITIO IN SECVNDVM LIBRVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS.

COD. XV. I. pag. 1. Ἐξήγησις εἰς τὸ δεύτερον τῶν ὑστέρων ἀναλυτικῶν. *Expositio in secundum posteriorum Analyticorum*, auctore Anonymo. Inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς περὶ ἀποδεικτικοῦ συλλογισμοῦ καὶ ἀποδεικτικῆς ἐπιστήμης, καὶ διαταξάμενος. Desinit imperfecte in verbis: ἤτοι τὸ ξηρὸν, δι' οὗ μέσον κατὰ . . . . in quibus absolvitur etiam Codex.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. cuius quatuor paginae in medio ita sunt in exteriori margine corrosae, ut non pauca ex ipso textu perierint. Constat foliis scriptis 40.

ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

IGNATII PHILOSOPHI IN LOGICAM FACVLTATEM ARISTOTELIS.

Ac praeterea

Ipsius Aristotelis Metaphysica.

I. pag. 1. Μητροπολίτου Σηλυβρίας ὑπερτίμου κυρίου Ἰγνατίου τοῦ φιλοσόφου. *Metropolitani Silybriae honoratissimi Domini Ignatii philosophi* in scripta Aristotelis Logica Commentarius. Adlatus autem titulus, manu aliquanto recentiori in summo margine exaratus est, nam vetustior temporis diuturnitate ferme totus evanuit. Inc. Ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι τοῖς διδασκομένοις τὴν ἐν λόγοις φιλοσοφίαν γινώσκειν πρότερον. Des. οὕτω καὶ ἡ ὅλη ἐπιστήμη καὶ διάνοια τοῦ ὅλου ἐπιστητοῦ καὶ διανοητοῦ πράγματος, τουτέστι τῆς ἀποδείξεως, ἔσεται γνωστική. Hic est fortasse Ignatius ille, de quo Fabricius Biblioth. Graec. Vol. V. p. 46. haec habet: *Ignatii nescio cuius commentarios Graecos Mss. in Aristotelis Logica memorat e Scipionis Tetti Catalogo Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 171.* COD. XVI.

II. p. 74. Sequuntur, absque ullo titulo, *Aristotelis Metaphysicorum Libri XII.* Primus inc. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει. Ultimus des. μηδὲ ταύτας εἶναι τὰς ἀρχάς. Incidunt in cit. edit. Tom. II. a pag. 838. ad pag. 980.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 145.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

EXPOSITIO INCERTI AVCTORIS IN SOPHISTICOS ELENCHOS.

I. pag. 1. Εἰς τοὺς σοφιστικοὺς ἐλέγχους, ὡς μέν τινες Ἐφεσίου, ὡς δ' ἄλλοι φασὶ, τοῦ Ψελλοῦ. *In Aristotelis Elenchos Sophisticos Commentarius Michaëlis Ephesii, sive, ut alii volunt, Pselli.* Inc. Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος, τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς πραγματείας ἁπάσης. Des. καὶ ὅτι ἐλέγχονται (1). COD. XVII. Tum pag. 4. *b.* alia in eosdem Prolegomena Anonymi inc. Τὰ πράγματα ἢ πάντη ἀληθῆ εἰσιν. Des. ἢ διὰ τὸ εἶδος τοῦ συλλογισμοῦ. Tandem pag. 6. *b.* occurrit initium Expositio-

(1) Haec Prolegomena memorat Allatius in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graec. pag. 49.

tionis in Sophisticos elenchos, hoc pacto: Περὶ δὲ τούτων σοφιστικῶν ἐλέγχων, κ. λ. Des. ἀλλ' οὐδ' ὅσην εἰπεῖν δυνατόν. Idem cum illo Codicis XIII. huius Plutei. Occurrit etiam infra in Codice I. Plut. LXXXV. & Alexandro Aphrodisiensi tribuitur.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 150.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

MICHAELIS PSELLI PARAPHRASIS IN LIB. DE INTERPRETATIONE ARISTOTELIS.

COD. XIX. I. pag. 1. Μιχαὴλ Ψελλοῦ παράφρασις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. *Michaëlis Pselli paraphrasis in librum de Interpretatione*, in quinque τμήματα, seu *sectiones* divisa. Praecedit Prooemium, cuius initium: Πρὸ τῆς ἀκριβοῦς ἐκθέσεως τῶν προτάσεων. Finis: καὶ ἕξαι κατὰ τὴν αὔριον. Prima Sectio Περὶ ὀνόματος, *de nomine*, post Aristotelis verba, Ὄνομα μὲν οὖν, κ. λ. inc. Τὸ δὲ ὄνομα ἐπεὶ σύνθετόν ἐστιν, ἀπό τε τῆς ἁπλῆς φωνῆς συγκείμενον. Vltima des. ὅσον γοῦν αὐτὸς ἐνενόησα προσκείμενος τῇ δεινότητι τοῦ ἀνδρος, οὐδὲν ἀπεκρυψάμην. Tum subditur: Τέλος τοῦ περὶ ἑρμηνείας. Plures Michaëlis Pselli ἐξηγήσεις ineditas memorat Leo Allatius in Diatriba de Psellis edit. Fabrician. alias citatae pag. 49. sed nullius initium cum nostra concordat. Forte haec eadem est atque illa, quam ut editam enunciat Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 112. Notandum huius Paraphraseos priores sectiones tres a recentissima manu fuisse totas exaratas.

II. pag. 89. Τοῦ αὐτοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ παράφρασις εἰς τὰ τρία σχήματα. *Eiusdem sapientissimi Pselli in tres figuras paraphrasis.* Inc. Ἐπ' αὐτὸ δὴ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπηντηκότας ἡμᾶς, φημὶ δὴ τὴν τῶν συλλογισμῶν ἀνάλυσιν, δεῖ κατὰ τοὺς γεωμέτρας προλαβεῖν, κ. λ. Des. ἔχουσι βριθὺν μέγαν τε στιβαρόν τε. Videtur esse pars ipsius in Aristotelis Analytica expositionis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 12. Saec. XIV. ab initio tamen usque ad pag. 72. uti diximus, Saec. XVI. Constat foliis scriptis 108.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ.

COMPENDIVM LOGICES IOANNIS DAMASCENI.

Seu potius

S. Ioannis Damasceni Opera Dialectica, & Theologica.

COD. XX. I. p. 1. IN prima pag. occurrit *divisio quatuor anni tempestatum*, quibus respondent totidem *elementa*, *fluidorum*, ac *temperamentorum species*. Tum variae apud veteres *de figura terrae* opiniones enumerantur, ipsis rudi calamo depictis in margine schematibus. In ipsius vero paginae aversa parte S. Ioannis Damasceni imago exhibetur Graeco more induti, ac dextra librum apertum sustinentis, in quo sequentis Operis initium apparet, superius adscripto eius nomine litteris quadratis, Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰω. ὁ Δαμασκηνός. *Sanctus Pater noster Ioannes Damascenus*. Inferius haec scriptoris nota subiicitur: Ἐγράφη ἐν τῇ Τζηγκόλῃ ἐγγιστά του τῆς Ῥώμης ἡμερῶν δ' διάστημα. *Scriptus est* (sc. liber) . . . . *quae a Roma distat iter quatuor dierum circiter*. Pag. 2. litteris rubris & quadratis Operis titulus adponitur in hunc modum: Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ φιλοσοφωτάτου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ πατρὶ Κοσμᾷ τῷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ Μαιουμᾶ Ἰωάννης ἐλάχιστος. *Initium cum Deo maximi in philosophia Ioannis Damasceni. Beatissimo & Deo honorato Patri Cosmae sanctissimo Episcopo Maiumae Ioannes minimus.* Tum Praefatio, quae inc. Τὸ μὲν σαθρὸν τῆς διανοίας. Des. χορηγίας ἀντίδοτο. Caput I. inscribitur: Περὶ τοῦ ὄντος, οὐσίας τε καὶ συμβεβηκότος. *De ente, substantia, & accidente.* Inc. Τὸ ὂν κοινὸν ὄνομά ἐστιν. Vltimum simpliciter inscriptum, Ἕτερον κεφάλαιον, in quo tamen agitur fusius *de genere*, *specie*, *accidente &c.* des. ποτὲ μὲν τὸ ἀνύπαρκτον δηλοῖ, ποτὲ δὲ τὸ συμβεβηκός. Habetur haec Io. Damasceni Dialectica Gr. & Lat. edita inter eius Opera edit. Parif. An. MDCCXII. fol. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 74. & quidem iuxta breviorem methodum in Capita L. distributa. Hanc claudunt sequentes iambi in laudem Operis, solutae tamen orationis instar exarati, nimirum:

Γράψας τὰ πεντήκοντα ταῦτά σοι, Πάτερ,
Ἐν οἷς διδάσκεις ἀκριβωμένοις λόγοις
Γενῶν ἁπάντων τὰς ὅλας διαιρέσεις,
Καθ' ἃς πρὸς εἴδη κατατέμνονται ξένως·
Ἥ τις πέφυκεν εἰδικωτάτη φύσις,
Ἥ τις πέφυκεν ἀτόμων θεωρία,
Ὁμωνύμων τε καὶ συνωνύμων πάλιν,
Καὶ γνῶσιν ὡς ἔσχηκε τὴν ὄντων φράσας,
Ὅπερ κεχρημάτικε φιλοσοφία,
Ἑνώσεώς τε καθ' ὑπόστασιν λόγους,
Καὶ πάντα τἄλλα πατρικῶς, οὐ φλυάρως·
Τὴν γὰρ θύραθεν ἐβδελύξω σοφίαν·
Οὐ μὴ δεηθῶ τῶν Σταγειρίτου λόγων
Τῶν δυσνοήτων τῇ πολυσχιδεῖ φράσει.

Subditur deinde Monitum, in quo amanuensis rationem reddit, quare, Libro Damasceni *de Haeresibus* omisso, statim post ipsius Logicam, Capita Theologica descripserit: quod quum in admonitione Libro de Haeresibus praemissa cit. edit. pag. 74. ex Regio Codice MMCMXXVI. integrum retulerit Le-Quienius, omittendum nos duximus. Sequitur igitur

II. pag. 44. b. Τοῦ αὐτοῦ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. *Eiusdem accurata expositio*

tio orthodoxae Fidei. Primum Caput ita inscribitur: Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον, καὶ ὅτι οὐ δεῖ ζητεῖν καὶ περιεργάζεσθαι τὰ μὴ παραδεδομένα ἡμῖν ὑπὸ τῶν ἁγίων προφητῶν, καὶ ἀποστόλων, καὶ Εὐαγγελιστῶν. *Quod incomprehensibilis sit Deus, & quod non debeam curiosius investigari quae a sanctis Prophetis, Apostolis, & Evangelistis nobis tradita non sunt*. Inc. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Vltimum Περὶ ἀναστάσεως, *De Resurrectione*. Des. εὐφροσύνην καρπούμενοι. In cit. edit. a pag. 124. ad pag. 304. in Libros IV. distributa. Clauditur autem in Codice sequentibus verbis rubrica exaratis: Ἐκ ῥαφανίδων δριμύτης, ἐκ δὲ τοῦ γλεύκους ἡδύτης. ἐκ ῥαφανίδων οὖν τῶν σῶν χειλέων δριμύτης μοι πολὺ ἐνεστάγη, θειότατε, καὶ πίπτειν με πρὸς πέμπτην παρεσκεύασε, καὶ οὐ πίπτειν, ἀλλ' ἐξανίστασθαι ταχέως τῆς κλίνης, καὶ τὴν ἡδύτητα τὴν ἐκ τῶν λόγων τοῦ δαμασκηνοχωρίτου ἐναπολαύειν πληρέστατα, οὐκοῦν πεπλήρωκα λόγους τοὺς ἐκ τοῦ Δαμασκοῦ διὰ Δαμασκηνοῦ τὴν ἐμὴν πληρώσας γαστέρα. καὶ νῦν χαίροις ὁ τῶν διὰ Δαμασκηνοῦ μοι Χαριτωνύμου χαρίτων πληρώσας πολλῶν. ἐγὼ δ' ἐν αὐτῷ τε καὶ πρὸς γραφὴν αὐτοῦ, ὥσπερ Ἰξίων Τιτυός τε καὶ Προμηθεὺς, πειρασμοὺς ὑπέστην πολλοὺς, καὶ διατοῦτο ἐν τῷ ἐμῷ ἀγγίστρῳ φημὶ τῇ καλαμίνῃ γραφίδι νάρκη ὠδεύσατα, νεναρκώθην ὅλος, καὶ παύομαι καὶ σιγῶ. ἐγώ τε πρῶτον, δεύτερός τε σὺ ἅμα καὶ ὁ χρυσώνυμος ἅπας λαὸς εἴπομεν ἐῤῥώμενοι ἐν κυρίῳ ἀεὶ, ἀμήν.

III. pag. 173. Συναγωγὴ δογμάτων στοιχειώδης ἀπὸ φωνῆς Ἰωάννου ταπεινοῦ μοναχοῦ τοῦ Δαμασκηνοῦ πρὸς Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον Λαοδικείας τὸν ὁσιώτατον. *Institutio elementaris ad dogmata, viva voce Ioannis humilis monachi Damasceni, ad sanctissimum Ioannem Laodiceae Episcopum*. Inc. Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, κ. λ. Des. καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς. Ibid. a pag. 513. ad pag. 521.

IV. pag. 178. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ συνθέτου φύσεως κατὰ Ἀκεφάλων. *Eiusdem Sermo de natura composita; contra Acephalos*. Inc. Μία φύσις. Des. καὶ περιχωρῶσιν. Ibid. a pag. 521. ad pag. 527.

V. pag. 182. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν Χριστῷ δύο θελημάτων καὶ ἐνεργειῶν καὶ λοιπῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων· ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ περὶ δύο φύσεων καὶ μιᾶς ὑποστάσεως. *Eiusdem de duabus in Christo voluntatibus & operationibus, deque naturalibus reliquis proprietatibus; ubi etiam obiter de duabus naturis & una hypostasi*. Inc. Αἱ δύο φύσεις, κ. λ. Des. καὶ δοξάζειν τὴν αὐτοῦ ἀγαθότητα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ibid. a p. 529. ad p. 554. ubi in fine aliquantum differt.

VI. pag. 202. *b*. *Eiusdem accuratissima Dissertatio adversus exosam Deo Nestorianorum haeresim*. Inc. Πρὸς τοὺς Νεστορίου ὁμόφρονας. Des. τῷ αὐτῷ Θεῷ καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἐν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας, κ. λ. Ibid. a pag. 555. ad pag. 571. In Codice tamen est anepigrapha, ac propterea titulum adlatum ab editione mutuati sumus. Pone legitur haec subscriptio: Ἐγράφη ἐν τῷ Ἀγγῶνι παρ' ἐμοῦ εὐτελοῦς Νικολάου ἱερέως πλειπαθοῦς ἐλαχίστου. *Scriptus est Anconae a me humili Nicolao, infelice ac minimo sacerdote*.

VII. p. 215. *b*. *Quaedam brevis militarium legionum divisio: sententiae aliquot morales e sacris libris petitae: ac de temporis divisione notula adponitur*.

VIII. pag. 216. Excerptum *Ioannis Damasceni*, ut in margine adnotatur, *de figura terrae*, quod inc. Ἡ γῆ ἐστὶ σφαιροειδής. Des. καὶ διαπορευόμενον ἐξ αὐτῶν θερμὰ ἐξέρχονται.

IX. pag. 217. Vltimo loco sequitur *Eiusdem Damasceni* Caput inscriptum: Ἔτι περὶ ὀνομάτων ἀκριβέστερον. *Item de nominibus accuratius*. Inc. Τὸ θεῖον ἀκατάληπτον. Des. μόνος γὰρ αἴτιος ὁ πατήρ. Hoc monito subiecto: Τοῦτο τὸ κεφάλαιον βούλεται εἶναι πρὸ τοῦ λέγοντος, περὶ τόπου, καὶ ὅτι μόνον τὸ θεῖον ἀπερίγραπτον εὐθύς· ἔλειπε γάρ· καὶ διὰ τοῦτο ἐγράφη ἐνταῦθα, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο ἐκεῖθι. Ex quo patet, omissum suo loco, fuisse heic in fine Codicis ab amanuensi Caput istud exaratum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 218.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ.

EXPOSITIO IOANNIS PHILOPONI IN X. PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

COD. XXIII. IOannis Philoponi *in decem Aristotelis Categorias Enarratio*. Concordat cum illa Codicis III. huius Plutei §. VIII. quem vide.

Codex Graecus membr. Ms. in 4. nitidissimus, Saec. XV. Constat foliis scriptis 125.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΕΚΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

PORPHYRII INTRODVCTIO IN DECEM PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS.

Ac praeterea

Arithmeticae Theologumena, & Adamantii Sophistae Physiognomica.

COD. XXX. I. pag. 1. ΠΟρφυρίου εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας κατὰ πεῦσιν καὶ ἀπόκρισιν. *Porphyrii in Aristotelis praedicamenta secundum interrogationem & responsionem* Explanatio. Inc. Διὰ τί κατηγορίας ἐν τῇ συνηθείᾳ καλουμένης τῆς ἐν ἐγκλήματι πρὸς τὰς δικαιολογίας, κ. λ. Definit imperfecte in primis verbis Capitis inscripti Περὶ τοῦ ποῦ, quae sunt, Τί ἐστι τὸ ποῦ; προϋπάρχοντος τόπου, ἔπειτα δὲ . . . . Haec Porphyrii in Aristotelis Categorias Enarratio memoratur a Simplicio in Categorias pag. 3. cuius Graeca editio prodiit Paris. apud Ioannem Bogardum anno MDXLIII. 4. Latina vero interpre-

praefatio Io. Bernardi Feliciani, Ioanni Casae Archiep. Beneventano inscripta, lucem vidit Venet. MDXLVI. fol. apud Hieronymum Scotum, & MDLXVI. fol. subiunctis Latine tribus Dexippi in dicta praedicamenta Quaestionum Libris. In Codice variis circa finem potissimum lacunis scatet.

II. pag. 89. Τὰ θεολογούμενα τῆς ἀριθμητικῆς. *Arithmeticae Theologumena*, sive, ut in prima Codicis pagina interpretatus est Lucas Holstenius, *Arithmetica Theologica ex Anatolio, & Nicomacho*. Inc. Μονάς ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ, θέσιν μὴ ἔχουσα· λέγεται δὲ μονὰς παρὰ τὸ μένειν. Des. τοῦτο δὲ σχῆμα γῆς ἐστιν. Haec ἀριθμητικῆς θεολογούμενα, seu Liber insignis, incerti auctoris, de iis, quae veteres, Pythagorici praesertim, theologice ac philosophice speculati sunt, prodiit Graece Paris. apud Christianum Wechelum anno MDXLIII. 4. Ms. exstat & in Regis Christianissimi Codice CCCCLXXXIV. teste Labbeo in Bibl. Nova Mss. pag. 117. Theologumena porro ista magnam partem ex Anatolii Alexandrini Arithmeticorum libris decem, & Nicomachi Geraseni eiusdem argumenti libris duobus collecta fuit, quorum nomina saepius in titulis Capitum adleganeur. Vide plura de hoc Opere apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 10. ubi novam ipsius editionem, si per tempus licuerit, se daturum pollicetur. Fuit autem Anatolius iste Christianus, omni genere litterarum, mathematicis praesertim disciplinis excultus; Alexandriae scholam Aristotelicam instituit; ac postmodum Episcopus in Syria Laodicenus creatus est circa annum Christi CCLXX.

III. pag. 141. Ἀδαμαντίου σοφιστοῦ Φυσιογνωμονικῶν. *Adamantii Sophistae Physiognomicorum Libri II.* quorum prior inc. Τὴν φυσιογνωμονικὴν μέθοδον. Des. ἑκατέρωθεν συγκλείοντας. Alter pag. 152. *b.* inc. Φυσιογνωμονεῖν δεῖ. Des. πρὸς ἄλλο πειθόμενός τε καὶ ἀπιστῶν τεκμαίρου. Hi duo Adamantii Sophistae φυσιογνωμονικῶν libri, e Polemone magnam partem expressi, & Constantio inscripti, Graece primum viderunt lucem cum Polemone ipso, & aliis Romae MDXLV. 4. Graece vero & Latine, Iano Cornario interprete, Basileae MDXLIV. 8. & alibi deinceps. Fuit Adamantius genere Iudaeus, ἰατρικῶν λόγων σοφιστής, qui tempore Attici Episc. Constantinopolitani Christianam amplexus religionem, Alexandriam se contulit, ibique sedem fixit, teste Socrate Histor. Eccles. Lib. VII. 13.

Codex Graecus membr. Ms. in 8. Saec. XV. nitidissimus, cum notulis quibusdam in principio manu Angeli Politiani. Constat foliis scriptis 169.

ΦΙΛΟΠΟΝΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΥΣΤΕΡΑ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

PHILOPONI COMMENTARIA IN POSTERIORA RESOLVTORIA ARISTOTELIS.

I. pag. 1. Titulus operis, madore consumtus, praeter nomen τοῦ Φιλοπόνου ferme totus evanuit; ex nonnullis tamen litterarum vestigiis, quae adhuc supersunt, ita legendus videtur: Τοῦ Φιλοπόνου ἐξήγησις εἰς τὸ πρῶτον τῆς ἀποδεικτικῆς. *Philoponi Enarratio in primum librum de demonstratione*. Post Aristotelis textum, Ηʹ πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις, inc. Τοῦτο τὸ βιβλίον ἐστὶ τέλος τῆς λογικῆς πραγματείας, φημὶ δὴ ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος· τὰ γὰρ ἄλλα λογικὰ συγγράμματα διὰ τὴν ἀπόδειξιν, κ. λ. Quae videntur quaedam prolegomena in ipsam Explanationem: nam pag. 17. iterum Aristotelis Textus occurrit, & quidem integer cum scholiis partim in margine exaratis, partim Aristotelis verbis intermixtis. Haec incipiunt: Τὴν μείζονα ἐνταῦθα φύσας πρότασιν παρεῖασε τὴν ἐλάττονα. κ. λ. Des. ὅτι τὸ ἔχειν τὸ φωτιζόμενον μέρος πρὸς τὸν ἥλιον ὑπάρχει τῇ σελήνῃ. COD. XXXI.

II. pag. 126. Prooemium in secundum Aristotelis Posteriorum Librum, cuius initium: Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ αʹ βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς, κ. λ. Finis: ἐν τῷ παρόντι δευτέρῳ βιβλίῳ ποιήσασθαι. Primum scholium in Libri initium, Τὰ ζητούμενα, κ. λ. inc. Ηʹτοι τὰ ζητούμενα ἐπὶ πάσης γνώσεως ἐπιστημονικῆς ἰσάριθμα ἐστὶ τοῖς γινωσκομένοις πράγμασιν, ὧν περ γνωστῶν πραγμάτων ἔχομεν ἐπιστήμην, κ. τ. λ. Vltima scholiorum verba, quae vix oculis expiscari potuimus (ultima enim Codicis pagina miserrime tineis semirosa est) sunt: πᾶσα τοιαύτη γνῶσις τῆς ὁλότητος. Vtrum autem totius Commentarii postrema sint, necne, nondum comperimus, quum mutilus in fine codex videatur. Initium illud prolegomenorum, quod mox dedimus §. I. concordat quidem cum initio illius Commentarii, qui sub nomine Ioannis Philoponi editus est apud Aldum Venet. MDIV. fol. sed reliqua prorsus discrepant, ita ut, illis exceptis, reliqua ad alium prorsus auctorem referenda videantur. Notandum, Latinis etiam glossis adspersum hac illac esse Codicem; in duabus praeterea paginis, quae vacuae supererant paullo post initium, quaedam fuisse, ut videntur, Gallica lingua veteri exarata: aliaque eiusdem generis inter pag. 104. & 106. Ni fallor autem, continent varias medicamentorum confectiones.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XV. multis in locis refectus, sed male compactus. Constat foliis scriptis 187.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

PORPHYRII INTRODVCTIO.

Ac praeterea

Ammonii, Io. Itali, Procli Diadochi, Themistii, Sophoniae, & Anonymi Opera varia.

COD. XXXII. I. pag. 1. P*orphyrii, discipuli Plotini Lycopolitae, Isagoge*, sive Introductio in quinque voces, ut in Cod. III. huius Plutei §. III.

II. pag. 9. *Enarratio Ammonii in quinque Voces*, ut in dicto Codice §. V. Intelligo Enarrationem una cum Introductione in ipsam. Finis tamen in hoc ab illo diversus ita habet: Εἶδος δὲ κατὰ τὸ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις τὸ ϗ ὑπογραφόμενον. Subditur deinde schemation divisionis *Vocis*: tum versiculi sequentes:

Δῶρον λόγος πᾶς· ἂν δὲ τοῦ Σταγειρίτου,
Διπλοῦν τὸ δῶρον· ἂν δὲ ἐκ τῶν ἐκκρίτων,
Τριπλοῦν τὸ καλόν· ἂν δὲ πρὸς λόγου φίλον,
Ἡλίκον ἐστίν· ἂν δὲ πρὸς φιλούμενον,
Θαυμαστὸν ὄντως· ἂν δὲ πρὸς κρείττω φύσιν,
Συμφυὲς ἄγαν· ἂν δὲ πρὸς βασιλέα,
Τὸ πᾶν συνήχθη τῶν καλῶν ϗ τιμίων.

His deinde aliud Epigramma iambicum succedit *in laudem balnei*, seu *de ipsius utilitate*, quod ita habet:

Πολλῶν τὸ λουτρὸν αἴτιον δωρημάτων,
Χυμοὺς καταστέλλει, φλέγματος λύει πάχος,
Χολῆς περιττὸν ἐκκενοῖ τῶν ἐγκάτων,
Τὰς θελξιπίαρους κνησμονὰς καταστέλλει,
Τὴν βλεπτικὴν αἴσθησιν ὀξύνει πλέον,
Ὤτων καθαίρει τῆς ἀκοῆς τοὺς πόρους,
Μνήμην φυλάττει, τὴν δὲ λήθην ἐκφέρει,
Τρανοῖ τε τὸν νοῦν πρὸς νοήσεις εὐθέως,
Τὴν γλῶτταν εὐκίνητον εἰς λόγους ἔχει,
Ὅλον τὸ σῶμα τῇ καθάρσει λαμπρύνει.

In calce huius ipsius paginae rubris litteris adscriptum legitur nomen Θωμᾶς ab eadem, ut videtur, calligraphi manu appositum.

III. pag. 37. Παράφρασις εἰς τὰς κατηγορίας. *Paraphrasis in Praedicamenta*. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μὲν ταυτώνυμα, τὰ δὲ ἑτερώνυμα, κ. λ. Des. οὔτε τὰ γεννήματα οὕτως ἀπέσπασται, ὥσπερ δὴ τὰ ἡμέτερα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ζητητέον ἐπιπλέον, ϗ διαπορητέον. Auctor est Anonymus.

IV. pag. 61. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ περὶ ἑρμηνείας, ϗ τῶν τριῶν σχημάτων. *Initium cum Deo Libri de Interpretatione, & de tribus figuris*. Inc. Τὰ κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγόμενα, οὔτε ἀλήθειαν σημαίνουσιν, κ. λ. Des. καὶ ποιεῖν τὸν συλλογισμὸν ὁποῖον βουλόμεθα.

V. pag. 70. Μέθοδος συνοπτικὴ τῆς διαλεκτικῆς ἐκτεθεῖσα παρὰ Ἰωάννου ὑπάτου ϗ φιλοσόφου τοῦ Ἰταλοῦ πρὸς τὸν μακάριον βασιλέα κύριον Ἀνδρόνικον. *Methodus synoptica Dialecticae exposita a Ioanne Hypato & Philosopho Italo ad beatum Imperatorem D. Andronicum*. Inc. Καὶ πρώην μὲν, ὦ κράτιστε βασιλεῦ, παρωτρύνειν ἡμᾶς νῦν ἐπαύσω περὶ μεγάλων διαλεγόμενος. Des. ϗ ὅπως ἄλλως ἐνδέχεται περὶ αὐτῶν διαλέγεσθαι. Hoc idem Opusculum occurrit & in Bibl. Caesar. Vide Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 112. §. III. Eiusdem etiam μέθοδος ῥητορικῆς κατὰ σύνοψιν exstat manu exarata ibid. pag. 113. §. V.

VI. pag. 80. *b*. Tabula cycli Lunaris, & Solaris, cum subiecta explicatione, & methodo ad ipsum inveniendum: in summo vero margine paginae 81. adnotatur annus ,ϛωιη'. nimirum 6818. (Christi MCCCX.) quo scriptor librum exarabat.

VII. pag. 81. *b*. Πρόκλου Διαδόχου Πλατωνικοῦ τοῦ φιλοσόφου στοιχείωσις θεολογικὴ κεφαλαίοις σια'. *Procli Diadochi Platonici philosophi Institutio Theologica Capitibus*, seu *propositionibus CCXI*. Inc. Πᾶν πλῆθος μετέχει πῃ τοῦ ἑνός. Desinit imperfecte in verbis: ἔστιν ἄρα καὶ ἡ ἀγαθότης . . . . . quae pertinent ad Caput XIII. Reliqua desiderantur. Latine lucem adspexit Ferrariae apud Dominicum Mamarellum MDLXXXIII. in 4. sub titulo Elementorum Theologicorum. Graece vero & Latine, Francisco Porto interprete, subiecta est Libris sex Theologiae Platonicae, qui prodierunt Hamburgi MDCXVIII. in fol. Ms. exstat in variis Bibliothecis, ac Vindobon. praesertim, ut videre est apud Nessel. Catalogi P. IV. pag. 27. §. II. Proclo patriarchae Constantinopolitano male tribuitur a Verderio in iterata editione Biblioth. Constantinopolitanae.

VIII. pag. 84. Περὶ τῆς τοῦ ποτὲ κατηγορίας. *De praedicamento*, quod dicitur *quando*, fragmentum. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ τῆς ποτὲ κατηγορίας. Des. ἐν ἄλλῳ γίνονται τόπῳ ϗ χρόνῳ.

IX. pag. 86. *b*. Sequitur Problema quoddam geometricum cum demonstratione, & figura, cui titulus est: *Datis duobus circulis inaequalibus, & per centrum utriusque recta linea infinita ad partes minoris circuli, invenire in infinita recta punctum, a quo ducta recta linea tangat utrumque circulum.*

X. pag. 88. Fragmentum quoddam Dialecticum *de decem generibus generalissimis*. Inc. Ὅτι δέκα τὰ γενικώτατα γένη, κ. λ. Des. ὅτι τέσσαρές εἰσιν αἱ ὗλαι.

XI. pag. 91. Θεμιστίου παράφρασις ἀναλυτικῶν ὑστέρων. *Themistii paraphrasis Analyticorum Aristotelis posteriorum* Libris duobus. Liber I. inc. Ἐμοὶ συντάττεσθαι μέν. Des. καὶ εὕρησις ταχεῖα τοῦ μέσου. Liber II. pag. 103. inc. Ἕπεται δὲ εὐθύς. Des. ἡ πᾶσα πρὸς πᾶσαν. Concordat cum edita Graece cum aliis eius Operibus apud Aldum Venetiis MDXXXIV. fol. a pag. 1. ad pag. 15. In Codice subiungitur Index Capitum, quae in Libro primo sunt XLIV. in secundo XXII.

XII. pag. 111. Παράφρασις εἰς τὴν σοφιστικήν. *Paraphrasis in sophisticam*, sive *in Aristotelis sophisticos Elenchos*, auctore Anonymo. Inc. Οὐκ αὐτόθεν τοῖς φιλοσοφοῦσι τὸ περὶ τὴν σοφιστικὴν πραγματεύεσθαι. Des. πολλὴν ἔχειν χάριν.

XIII. pag. 137. Περὶ μνήμης καὶ ἀναμνήσεως καὶ εἰς τὰ ἑπόμενα τούτοις. *De memoria & reminiscentia, & de iis, quae ipsas consequuntur*, fragmentum Anonymi. Inc. Περὶ μνήμης καὶ τοῦ μνημονεύειν λεκτέον, τί ἐστι, καὶ διὰ τίνα αἰτίαν γίνεται, κ. λ. Des. τὸ δὲ φανταστὸν, τὸ δὲ φαντασίαν καὶ . . . . . Reliqua desiderantur.

XIV. pag. 141. Παράφρασις εἰς τὸ περὶ ψυχῆς, Σοφονίου. *Paraphrasis Sophoniae in Aristotelis de Anima Libros tres*, cui praemittitur index Capitum singulorum librorum: tum Prooemium, cuius initium: Τοῖς τῶν Ἀριστοτελικῶν συνταγμάτων ἐξηγηταῖς. Finis: παρεῖται ψηφίσασθαι. Liber I. inc. Ἡ περὶ ψυχῆς πραγματεία, οὐ μόνον ὅτι καλλίστη. Des. οὐδὲν δὲ ταύτης ἄνευ μετέχει αἰσθήσεως. Liber II. pag. 156. inc. Ἐπειδὴ τὰ παραδεδομένα περὶ ψυχῆς. Des. καὶ τὴν κρίσιν τὴν ἐπ' αὐτὸ ἐναλλοίωτον. Lib. III. p. 179. inc. Τούτων οὕτω διωρισμένων, ἀνάγκη, εἴπερ ἐκλείποι τις αἴσθησις. Des. οὐδὲν, ἢ μικρὸν ὤνησεν. Haec paraphrasis exstat Ms. etiam in Bibl. Caesar. apud Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 23. §. I. Forte idem est atque ille, cuius Commentarios in Aristotelis Categorias, tractationem de homonymis, synonymis, paronymis, heteronymis, & polyonymis memorat Labbeus pag. 115. Bibl. Novae Mss. Hanc fortasse paraphrasim innuit Fabric. Biblioth. Graec. Vol. II. pag. 129. sub finem, ubi ait, *Sophronius Ms. in Bibl. Medicea*, sed pro *Sophronius* legendum *Sophonias*; nisi tamen inferius occurrat revera Sophronii aliquod Commentarium in hos Libros.

XV. pag. 197. Παράφρασις εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας βιβλίον Μιχαὴλ Πατρικίου καὶ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ψελλοῦ αὐτοσχέδιος ἐκδοθεῖσα ἐν τῇ διατριβῇ. *Michaëlis Patricii, & principis philosophorum Pselli paraphrasis, ex tempore tradita in schola, in librum de Interpretatione*. Inc. Πρὸ τῆς ἀκριβοῦς, κ. λ. Sed praeter paucos versus Prooemii, reliqua desiderantur; desinit enim in verbis, διαιρεῖσθαι διατυπώσεσι . . . . .

XVI. pag. 198. Sequitur alia *Enarratio in Aristotelis*, ut videtur, *Analytica posteriora*; cuius autem sit, quum initio careat, nondum comperimus. Inc. . . . . . νῦν δὲ αἱ μὲν ἐπιστῆμαι αὗται πρὸς ἀλλήλας ἀντιδιῄρηνται. Des. οὕτω δὲ ὅταν μὲν ᾖ τὸ πρᾶγμα, ἀγνοεῖται δ' ὅτι ἐστὶν ὀνόματος αὐτοῦ λεγομένου καὶ λόγου ὀνοματώδους . . . . . Reliqua huius Enarrationis paullo inferius occurrent.

XVII. pag. 221. In quibusdam foliis, quae inter superius Commentariorum in Aristotelem fragmentum, & sequens vacua supererant, recentior quaedam manus exaravit nonnulla Synodorum Excerpta brevia, quorum primum inscribitur: Περὶ τῆς οἰκουμενικῆς συνόδου, ἥ τις ἀπεκατέστησε Φώτιον ἁγιώτατον, καὶ διέλυσε τὴν στάσιν τῶν ἐκκλησιῶν. *De oecumenica synodo, quae Photium sanctissimum in suam sedem restituit, & Ecclesiarum schisma diremit*. Inc. Ἀπὸ τοῦ λόγου τοῦ Βίκκου, οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἡν ἂν μακάριον ἀληθῶς. Progrediuntur usque ad pag. 225.

XVIII. p. 225. *b*. Sequitur *continuatio*, ut videtur, *praedictae in Aristotelem Interpretationis*, incipiens: Ἀμέλει ἐπὶ τῶν τοιούτων καὶ τῆς ἀπὸ συμβεβηκότων τοῦ εἶναι εἰδήσεως λαβεῖν παραδείγματα. Des. οὕτως ἡ πᾶσα ἐπιστήμη πρὸς πᾶν ἕξει τὸ ἐπιστητὸν γινώσκουσα αὐτό. Clauditur duobus versiculis intricatissime ac compendiarie exaratis, quorum primum ita legimus: Καὶ δόξα Χριστῷ τῷ χορηγῷ τῶν λόγων, alterum perspicaciori ingenio extricandum relinquimus.

XIX. pag. 258. *b*. Fragmentum *de animae immortalitate*. Inc. Ὅτι ἡ ψυχὴ ἀθάνατός ἐστι. Des. καὶ ἀθάνατον εἶναι πᾶσα ἀνάγκη.

XX. pag. 259. *b*. Aliud fragmentum *de substantia*. Inc. Πρῶτον μὲν ὅτι συνυφίσταται τῷ ὄντι τὸ ποσόν. Des. ὑποκείμενον λέγεσθαι.

XXI. pag. 260. *b*. Recurrunt alia excerpta Synodica, ab eadem manu exarata atque illa, de quibus paullo ante in §. XVII. Horum primum est Τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἐκ τοῦ ε' λόγου τῶν πρακτικῶν τῆς γ' συνόδου, κ. λ. Des. ἀνάθεμα τοὺς μὴ οὕτω κοινὸν τὸ σύμβολον ὁμολογοῦντας τῆς πίστεως.

XXII. pag. 264. *Allocutiones quaedam breves, & paraeneticae*; nec non *preces sacrae*, inter quas nonnullae nomen praeferunt *Ioannicii Euchaitarum, & Scutariotae*, glossis interlinearibus instructae. Inc. Φέρε δὴ καὶ ἡμεῖς ἀκολουθήσωμεν ἐκείνοις, ἀγαπητοί, κ. λ. Des. κρατήσας εὐχαριστήσαιμί σοι. Codicem claudit schema *entium divisionem* exhibens cum sua explicatione.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. aliquibus in locis madore corruptus & evanidus. Constat foliis scriptis 271.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΟΥ.

E DIALECTICE PETRI HISPANI.

Ac praeterea

Philosophorum Thomae, Boëtii, Dexippi, Procli Diadochi, Mercurii Trismegisti, Magentini, Alexandri Aphrodisiensis, Alcinoi, & Anonymi varia.

I. pag. 1. ΕΚ τῆς διαλεκτικῆς τοῦ μαΐστρου Πέτρου τοῦ Ἱσπανοῦ. *E dialectica magistri Petri Hispani*. Inc. Διαλεκτική ἐστι τέχνη τεχνῶν, καὶ ἐπιστήμη ἐπιστημῶν, πρὸς τὰς ἁπασῶν τῶν μεθόδων ἀρχὰς ὁδὸν ἔχουσα. Des. ὅθεν πᾶσα σύγχυσίς ἐστι τῇ ἀνάγκῃ τοῦ σημείου καὶ τοῦ τρόπου. Tum subditur schema τῶν τόπων, seu *locorum rhetoricorum* divisionem exhibens. Petrum quemdam Hispanum veteribus medicis accenset Fabric. Biblioth. Graec. Vol. XIII. pag. 362. atque ipsius exstare *Thesaurum pauperum*, *Canones Medicinae*, & *alia quaedam recensita a Nicolao Antonio Biblioth. veteris Hispanae Tom. XI. pag.* 51. COD. XXXIII.

qui

qui eum diversum facit a Petro Hispano Ordinis Dominicani, scriptore summularum &c. Vtrum vero auctor sit huius Dialecticae, prorsus ignoramus.

II. pag. 29. Sequitur Tractatus Logicus, cuius titulus ita est evanidus, ut vix haec eruere licuerit: Περὶ τῶν σοφισμάτων . . . τοῦ φιλοσόφου Θωμᾶ. *De sophisimis . . . . philosophi Thomae*. Inc. Ἐπειδὴ ἡ λογικὴ ἐπιστήμη ἐστὶ περὶ λόγους, κ. λ. Des. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν σοφισμάτων ἀρκείτω. Quinam sit iste Thomas philosophus, adhuc nos latet: diversum quidem a Thoma Magistro credimus, quum inter eius scripta nullam huius Operis mentionem faciat Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 526. seqq.

III. pag. 45. Βοητίου φιλοσόφου περὶ διαλεκτικῆς. *Boëtii philosophi de dialectica* Opus cum scholiis marginalibus uberrimis. Inc. Πρότασίς ἐστι λόγος ἀλήθειαν, ἢ ψεῦδος σημαίνων. Des. ἀπὸ ὁμοιώσεως. Scholiorum marginalium hoc est initium: Ὅτι προεπαγγέλλεται καὶ προλέγεται τοῦ συμπεράσματος· πρόλογος δὲ καὶ προεπαγγελία παρὰ Λατίνοις καλεῖται, κ. λ. Exstat & in Bibliotheca Regia Tom. II. Codd. MMXCIV. MMCIII. & MMDCCCXXX. & ut videtur, a Maximo Planude e Latina in Graecam linguam translatum. In fine Tractatus hoc distichon iambicum apponitur:

Τῶν συλλογισμῶν ταῖσδε πλεκτάναις, φίλος,
Τραχηλιῶντας Ἰταλοὺς κρατῶν πνῖγε.
Syllogismorum laqueis, amice,
Superbientes Italos victor eneca.

IV. pag. 77. Δεξίππου φιλοσόφου Πλατωνικοῦ τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων. *Dexippi philosophi Platonici in Aristotelis praedicamenta dubitationum & solutionum* Libri III. quorum primus praevio indice Capitum XL. inc. Ὅκνος τις ἔχει με μάλα καλὴν καὶ γενναίαν χάριν αἰτῆσαι προθυμούμενον. Des. ὁσαχῶς καὶ τὰ ὄντα. Liber II. pag. 94. cui praecurrit item index Capitum XLIII. inc. Μέχρι μὲν τούτων, ὦ φιλομαθέστατε Σέλευκε. Des. ἀφ' οὗ εἰ κατ' οὐσίαν αἱ λέξεις κατηγοροῦνται, ἔνεστι μαθεῖν. Liber III. pag. 105. sine ulla Capitum Tabula, loco tamen vacuo ad ipsam exarandam relicto, inc. Τὰ μὲν δὴ περὶ τῆς οὐσίας ἀπορήματα. Des. καὶ αὕτη τοίνυν ὡς μετρουμένη ὑπὸ τοῦ χρόνου ποσὸν ἂν εἴη. Hi tres Dexippi quaestionum in Categorias Libri, quorum tertius magnam partem intercidit, dialogi more, conscripti sunt, quaerente Seleuco discipulo, & Dexippo magistro respondente, in quibus Plotini, qui Aristotelis doctrinam de Praedicamentis examini suo subiecerat, dubitationibus, & obiectionibus occurrit. Latine tantum hactenus prodiere, Ioanne Bernardo Feliciano interprete, Venet. apud Hieron. Scotum MDXLVI. & MDLXVI. in fol. ad calcem Porphyrii in Praedicamenta, & Parisiis apud Vascosanum MDXLIX. in 8. Dexippus hic, Iamblichi fuit discipulus, adeoque iunior Dexippo Herennio Atheniensi, cuius χρονικὴν ἱστορίαν continuavit, teste Photio Cod. LXXVII. Eunapius, qui cum in Porphyrii vita testatur vixisse temporibus Gallieni, Flavii, Claudii, Taciti, Aureliani & Probi.

V. pag. 109. Περὶ συλλογισμῶν. *De Syllogismis* Tractatus Anonymi. Inc. Τῆς συνθέσεως τῶν συλλογισμῶν στοχαζόμενοι. Des. ἐν τούτοις σὺν θεῷ τὰ τρία σχήματα πληροῦνται τῶν κατηγορικῶν συλλογισμῶν.

VI. pag. 115. Πρόκλου Διαδόχου Λυκίου στοιχείωσις φυσική. *Procli Diadochi Lycii Elementa Physica*, sive *de motu Libri duo*, quorum primus inc. Συνεχῆ ἐστιν, ὧν τὰ πέρατα ἕν. Des. ἴσον ἑαυτῷ κινηθήσεται. Liber II. pag. 119. inc. Πᾶν σῶμα φυσικὸν, κινητόν ἐστι, κ. λ. Des. ἔστιν ἄρα τὸ κινοῦν μὲν, ἀκίνητον δ' ὄν. Prodierunt Graece Basileae MDXXXI. in 8. & cum Latina versione Iusti Velsii, Medici, ibid. MDXLV. in 8. Iterum Graece & Latine cum versione Spiritus Martini Cuneatis, Paris. MDXLII. 4. & alibi deinceps.

VII. pag. 123. Ἑρμοῦ Τρισμεγίστου Ποιμάνδρης. *Mercurii Trismegisti Poemander*. Inc. Ἐννοίας μοί ποτε γενομένης. Des. καὶ ἡ γένεσις, ἐν οἷς τὰ ὄντα ἐστίν. Sub isto Poemandri titulo intellige Capita, seu Libellos XIV. quorum titulos exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 49. seqq. qui quum huiusce Operis editionem Gr. Lat. Londinensem anni MDCXXVIII. recenseat, cum illa, veluti fundamenti loco posita, alias quinque editiones confert, earumque in librorum ordine discrimina diligentissime adnotat. Interim titulos & ordinem singulorum quatuordecim librorum nostri Codicis recensere praetermittimus, quia cum Marsilii Ficini editione Latina prorsus conveniunt, quum Codicem illum Graecum a Leonardo Pistoriensi monacho ex Macedonia allatum, ad cuius exemplum versionem suam Ficinus se concinnasse adfirmat, hunc ipsum fuisse, quem prae manibus habemus, subscriptio Angeli Politiani paullo post adferenda facile cuique persuadeat.

VIII. pag. 145. *b*. Τοῦ Μαγεντηνοῦ περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν. *Mageutini de hypotheticis Syllogismis*. Inc. Οἱ ὑποθετικοὶ καλούμενοι συλλογισμοί. Des. ταῦτα περὶ τῶν ὑποθετικῶν. Est breve quoddam Excerptum, ex eius fortasse in Aristotelis Analytica priora Commentariis desumtum: cui subditur aliud fragmentum paucorum versuum *de sex tropis*, ut in Cod. V. huius Plutei supra p. 5. §. IV.

IX. pag. 147. Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἀπορήματα φυσικά. *Alexandri Aphrodisiensis quaestiones naturales* Libris IV. ex quibus tamen in nostro Codice habentur priores duo, & initium tertii. Liber itaque primus inc. Διαλέγοντας ἀνθρώπους Ὅμηρος, κ. λ. Des. περὶ πόλεως ἰδίας ὁπλιζόμενοι. Secundus pag. 166. *b*. inscriptus, Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον β' ἐκ τῶν Ἀσκληπιοῦ, *Eiusdem Liber II. ex Asclepii Operibus*, inc. Τὸ Ἀσκληπιοῦ δῶρον πασῶν, κ. λ. Des. συμβαίνει οὖν ἐξουρεῖν τὴν γονήν. Circa medium huius Libri lacuna quaedam unius circiter paginae relicta est. Liber III. pag. 186. *b*. inc. Εἰ μὲν πλεῖστοι τῶν παλαιοτέρων ἰατρῶν, κ. λ. Desi-

Desinit imperfecte in verbis *αὐτὴν τὴν φύσιν σαρκώσας* . . . . . Quatuor isti quaestionum libri Graece primum editi sunt a Victore Trincavello Venet. MDXXXVI. fol. Graece vero & Latine ex interpretatione Hieronymi Bagolini Veronensis, eiusque filii Io. Baptistae, ibid. MDXLI. XLIX. LV. LIX. & LXIII. in fol.

X. pag. 187. *Ἀλκινόου μεγάλου διδασκάλου λόγος διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων*. *Alcinoi magni magistri Sermo didascalicus de Platonis dogmatibus*. Inc. *Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων*. Des. *καὶ τῶν αὐτοῦ δογμάτων γενέσθαι*. Vide infra in Cod. IX. Plut. LXXXV. Ad calcem huius Operis legitur: *Angeli Politiani liber emptus aureis duabus* (sic) *a Marsilio Fecino* (sic).

XI. pag. 208. Tandem alia manu occurrunt in quatuor ultimis foliis *fragmenta quaedam Psalmorum*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 211.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

PORPHYRII INTRODVCTIO.

Ac praeterea

Ammonii in ipsam Commentarius; & Aristotelis de Interpretatione cum Commentario Pselli, & Categoriae cum Commentario Ammonii.

COD. XXXV. I. pag. 1. Porphyrii *Introductio* cum glossis interlinearibus, ut in Codice III. huius Plutei §. III.

II. p. 13. *Ammonii philosophi, Hermeae F. Expositio quinque vocum*. Vt in dicto Codice §. V. In fine adscriptum est:

Εἴληφε τέρμα βίβλος ἥδε τοῦ φίλου,
Χειρὶ Κυριακοῦ τε τοῦ Πρασιάνου
Καλλιπολίτου δ' ἀμαθεστάτου νέου,
ἔτει ,ϛψϟθ'.
Finem accepit liber hic amici,
Manu Cyriaci Prasiani
Callipolitani, imperitissimi iuvenis.
Anno 6799. (Chr. MCCXCI.)

III. pag. 57. *Anonymi Praefatio quaedam in quinque voces*. Inc. *Δεῖ εἰδέναι, ὅτι πρὸ πάσης τέχνης*. Des. *καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ε' λογικῶν φωνῶν τοῖς σοφοῖς λέλεκται*.

IV. pag. 59. *Aristotelis de Interpretatione. Liber*, in quinque *τμήματα* divisus. Inc. *Πρῶτον δεῖ θέσθαι, τί ὄνομα, καὶ τί ῥῆμα*. Des. *ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ*. Exstat in cit. edit. Tom. I. a pag. 36. ad pag. 51. Adiecta sunt margini scholia non pauca ab eadem manu, quorum primum in vocem *ὄνομα*, nomen *τοῦ Ψελλοῦ* praesefert, cui propterea etiam reliqua videntur esse adscribenda. In calce vero schema depictum est *graduum cognationis*.

V. pag. 75. *Hypertimi*, sive *honoratissimi Domini Michaëlis Pselli Paraphrasis in librum Aristotelis de Interpretatione*. Concordat cum illa Codicis XIX. huius Plut. supra p. 11. §. I.

VI. pag. 116. *Decem Aristotelis Praedicamenta*, ut in Codice V. huius Plutei supra p. 5. §. II. paucis in fine diversis.

VII. pag. 135. *b. Prolegomena Ammonii philosophi in decem Praedicamenta*. Inc. *Ἐπειδὴ τῆς Ἀριστοτέλους*, κ. λ. quibus succedit pag. 148. *b.* Commentarius ipse, cuius initium: *Πρώτην τάξιν ἔχει*, κ. λ. ut in Codice III. huius Plutei §. VII. Finis tamen diversus in hoc, utpote mutilus: desinit enim in verbis *οὐδ' ἐν ταῖς μαθηματικαῖς ἐπιστήμαις ταῖς τοιαύταις χρ* . . . in quibus absolvitur etiam Codex.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. exeuntis. Constat foliis scriptis 184.

FINIS PLVTEI LXXI.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXII.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI.

CODEX I.

ΔΑΥΙΔ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

DAVID COMMENTARIVS IN PORPHYRIVM.

Ac praeterea

Ioannis Philoponi in Aristotelis Categorias & Analytica Priora Commentarius.

I. p. 1. PRimum Opus ita inscribitur: *Προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος. Prolegomena philosophiae, dictante Deo amabilissimo, divinique ingenii Davide*, & quidem in Capita XXIV. quae *πράξεις* dicuntur distributa. Inc. *Οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, καὶ τῆς ἐκ τούτων ἡδονῆς ἄκρῳ δακτύλῳ γευσάμενοι.* Des. *διὰ τοῦ πρακτικοῦ· ἐν τῷ σὺν Θεῷ καὶ ἡ παροῦσα πρᾶξις, καὶ τὰ προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας.*

II. p. 41. *Προλεγόμενα τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος. Prolegomena in Porphyrii Introductionem, excepta ab ore Davidis Deo amabilissimi, & divini ingenii viri*, in Capita, seu *πράξεις* XXXVI. divisa. Inc. *Μέλλοντες σὺν θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος*, Des. *ὅτε φθάσει τὸ συμβεβηκός. ἐν τῷ σὺν θεῷ καὶ αἱ Πορφυρίου εἰσαγωγαί.* Davidis scholia in Introductionem Porphyrii memorat Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 187. aitque opinari se, nondum ea lucem vidisse. Eiusdem etiam Commentarios Graecos in Aristotelis Praedicamenta, & in quinque Porphyrii Voces, Venetiis in Bibliotheca SS. Ioannis & Paulli Mss. indicavit Gesnerus. Sub nomine Eliae philosophi habebantur etiam supra in Codice XI. Plut. LXXI. §. I. ubi tamen breviora sunt.

III. pag. 88. *Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως τοῦ Φιλοπόνου. Ioannis Philoponi Alexandrini* in X. Categorias Commentarius, cum Prolegomenis. Prolegomena sunt I. *Aristotelis Vita*, quae inc. *Ἀριστοτέλης τὸ μὲν γένος ἦν Μακεδών.* Des. *ταῦτα λέγειν ἔχομεν περὶ τοῦ βίου τοῦ Ἀριστοτέλους.* II. *Prooemium Logici Tractatus*, cuius initium: *Ἐπειδὴ δὲ λογικῆς πραγματείας*. Finis: *μέρος ἐστὶ τῆς φιλοσοφίας*. III. *Σχόλια τῶν Ἀριστοτέλους κατηγοριῶν. Scholia in Aristotelis Categorias*. Inc. *Καθάπερ ἀρχόμενοι τῶν εἰσαγωγῶν*. Des. *ταῦτα δεξόμεθα*. Subditur: *Τέλος τῶν προλεγομένων*. His praemissis, pag. 92. *b.* occurrit Commentarius ipse, qui post Aristotelis verba, *Ὁμώνυμα λέγεται, κ. λ.* inc. *Αἱ ψυχαὶ αἱ ἡμέτεραι γυμναὶ μὲν οὖσαι, κ. λ.* Definit imperfecte in verbis: *τὸ δὲ γυναῖκα ἔχειν, ἢ ἀγρὸν, ἤ τι . . . . .* Concordant tam Prolegomena, quam Commentarius cum editione Graeca Aldina Venet. MDIII. fol. a p. 1. ad p. 46. (1) Postrema vero, quae retulimus, incidunt in dictam paginam 46. lin. 31.

IV. pag. 123. *Ἐξήγησις συντομωτάτη καὶ σαφεστάτη εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. Expositio brevissima & clarissima in librum de Interpretatione*, auctore Anonymo. Praecedit Praefatio, cuius initium: *Πρὸ τῆς τοῦ ῥήτορος σαφηνείας εἴπωμεν τὰ εἰωθότα προζητεῖσθαι κεφάλαια, κ. λ.* Finis: *νῦν δὲ χωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξήγησιν τῆς λέξεως*. Expositio vero, post Aristotelis verba, *Πρῶτον δεῖ θέσθαι, κ. λ.* inc. *Τὸ πρῶτον πολλαχῶς ἐν ταῖς κατηγορίαις ἐμάθομεν.* Des. *ἢ συναληθεύειν, ἢ συμψεύδεσθαι, καὶ τελειοῦται σὺν θεῷ τὸ περὶ ἑρμηνείας.*

V. p. 149. *Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σχόλια καὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου τῶν εἰς τὰ γ'. τὸ α'. Ioannis grammatici Alexandrini in primum librum priorum Analyticorum scholia & declarationes ex confabulationibus Ammonii Hermeae in tres partes distri-* bu-

(1) Editionis quidem paginae numeris distinctae non sunt: nos vero ad rem melius sub oculos ponendam, ac si numeratae essent, ita illas citavimus.

butae. Pars I. inc. Ἤδη μὲν ἡμῖν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηται συγγράμμασιν· οὐκ ἄτοπον δὲ ὑπομνῆσαι καὶ νῦν, κ. λ. Pars III. des. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς λοιποῖς ἔφθημεν προειπόντες. Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου.

VI. pag. 269. Τοῦ αὐτοῦ σχόλια εἰς τὸ β'. τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν. *Eiusdem scholia in secundum Analyticorum priorum Librum*. Inc. Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι καὶ διὰ ποίων καὶ πόσων προτάσεων, Des. ἀλλ' ἴσα καὶ ἀντιστρέφει. In Analytica priora Commentariae Adnotationes ex scholis Ammonii Hermeae, cum quibusdam propriis meditationibus, adiunctis Leonis Magentini circa A. MCCC. Metropolitae Mitylenaei Commentariis in eadem, & Anonymi libello de Syllogismis, prodierunt Graece Venetiis in aedibus Bartol. Zanetti Cisterzagensis MDXXXVI. fol. praemissa Victoris Trincavelli ad Herculem Gonzagam Epistola. Latinas versiones tres Labbeus annotavit, unam Guil. Dorothei Venet. MDXLI. fol. alteram Lucilli Philalthei ibid. MDXLIV. MDXLVIII. MDLIII. MDLV. & tertiam Alex. Iustiniani Chii Venetiis apud Valgrisium MDLX. fol.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XIII. multis in locis recentiori manu elegantissime suppletus. Constat foliis scriptis 279.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI ANNOTATIONES IN SOPHISTICOS ELENCHOS.

COD. II. POst titulum interiorem Codicis exteriori similem, incipit brevis quaedam Anonymi Praefatio, hoc pacto: Διδάξας περὶ τοῦ ἀποδεικτικοῦ καὶ διαλεκτικοῦ συλλογισμοῦ Ἀριστοτέλης, κ. λ. Tum Aristot. Textus, Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων, κ. λ. & in ipsum Commentarius, cuius initium: Ὅτι μὲν ὁ περὶ ἀποδείξεως λόγος. Finis: ᾧ δεῖ πάντας ἡμᾶς οὐ πολλήν, ὡς αὐτὸς ἔφησεν, ἀλλ' οὐδ' ὅσην εἰπεῖν ἔχειν χάριν. Vide Codicem XIII. Plut. LXXI. cum quo concordat, excepta Praefatione, quae in illo desideratur; quemadmodum etiam schemata quaedam ad syllogismorum genera varia demonstranda, quae heic diligentissime delineata suis locis exhibentur, in illo nulla sunt. Heic quoque, uti & in dicto Codice, nulla Commentariorum in duos Libros distinctio apparet. In fine rubris litteris adnotatur: Ἐν τῇ Κρήτῃ μηνὸς Μαΐου ιη'. ,αφιη'. Scriptus *in* insula *Creta mensis Maii die XVIII. anno MDXVIII.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XVI. incuntis. Constat foliis scriptis 120.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

Cui praemittitur

Porphyrii Introductio.

I pag. 1. ΠΟρφυρίου εἰσαγωγὴ περὶ τῶν πέντε φωνῶν. *Porphyrii Introductio de quinque vocibus*, cum glossis interlinearibus, & adnotationibus ad oram libri, ut in Cod. III. Plut. LXXI. §. III. Huius Introductionis folia duo, manu saeculi XVI. suppleta sunt. COD. III.

II. pag. 6. *b. Aristotelis Categoriae*, hac apposita epigraphe: Ὄργανόν εἰμι φιλοσοφίας ὅλης. Inc. Ὁμώνυμα λέγεται. Des. ἅπαντες κατηρίθμηνται. In cit. Arist. edit. Tom. I. a pag. 14. ad pag. 36.

III. pag. 17. *Eiusdem de Interpretatione Liber*. Inc. Πρῶτον δεῖ θέσθαι. Des. τὰ ἐναντία ὑπάρχειν τῷ αὐτῷ. Ibid. a pag. 36. ad pag. 51. Vbi notandum huius Libri initium post sex paginas esse requirendum, ob male compactum Codicem.

IV. pag. 22. *b. Eiusdem Analyticorum priorum liber primus*. Inc. Πρῶτον εἰπεῖν. Des. αἱ γὰρ ἀποφάσεις αἱ εἰλημμέναι δύο εἰσίν. Ibid. a pag. 51. ad pag. 99. Inter hanc, & sequentem paginam insertum est folium unum, continens initium Libri eiusdem Aristotelis de Interpretatione, uti mox diximus. Huius quoque libri folia undecim ab eadem recentissima manu, ut supra, suppleta fuerunt.

V. pag. 53. *Eiusdem Analyticorum priorum Liber secundus*. Inc. Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι. Des. οὐκ ἔςαι ἐν ἑνὸς σημεῖον. Ibid. a pag. 100. ad pag. 129.

VI. pag. 69. *b. Eiusdem Analyticorum posteriorum Liber I.* Inc. Πᾶσα διδασκαλία. Des. τὸ λάμπειν. Ibid. a pag. 130. ad pag. 162.

VII. pag. 84. *Eiusdem Analyticorum posteriorum Liber II.* Inc. Τὰ ζητούμενά ἐστιν ἴσα. Des. πρὸς ἅπαν τὸ πρᾶγμα. Ibid. a p. 162. ad pag. 180.

VIII. pag. 92. *b. Eiusdem Topicorum Libri VIII.* Primus inc. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς πραγματείας. Vltimus des. ἐκ τῶν παρὰ πόδας. Ibid. a pag. 180. ad pag. 281. In hisce Libris folia integra quatuordecim eidem recentissimae manui debemus.

IX. pag. 132. Σχόλιον τοῦ Φιλοπόνου εἰς τὸ δεύτερον τῶν προτέρων. *Scholium Philoponi in Librum II. Analyticorum priorum*. Inc. Σκοπὸς τῆς προειρημένης πραγματείας. Des. εἰρηκὼς περὶ τῶν συζυγιῶν τῶν ἐπί τι ψευδῶν, νῦν λέγει καὶ περὶ . . . . Est imperfectum.

X. pag. 134. *Eiusdem Aristotelis de sophisticis elenchis*. Inc. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων. Des. τοῖς δ' εὑρημένοις πολλὴν ἔχειν χάριν. Ibid. a pag. 281. ad pag. 314. Totus autem Codex uberrimis scholiis abundat aeque antiquis, exceptis iis, quae a recentiori

Grae-

Graeco ſuppleta fuiſſe ſuo loco monuimus, in quibus nullum ſcholion.

Clauditur Volumen duobus Carminibus in laudem Organi Ariſtotelici, quorum primum cinnabari exaratum ita habet:

Ὄργανόν εἰμι, μηδαμῶς μοι ψαυέτω
Ἀγνὼς, ἀμαθὴς, ἀδαής τις τυγχάνων.
Τεχνῶν, ἐπιστημῶν τε γνῶσιν τυγχάνω
Τὴν ὀργανικὴν ἅπασαν χρείαν φέρον,
Ὄργανόν εἰμι φιλοσοφίας ὅλης.

Alterum atramento conſcriptum ſequens eſt:

Ἔγνωμεν ὄντως δημιουργίας φύσεις,
Ἅσπερ σθένει τέτευχεν εἷς Θεὸς μόνος,
Ἄστρων, πόλου τε, τῆς θαλάσσης, ἀέρος,
Τῶν ὑδάτων, πυρός τε, καὶ ζώων ὅλων,
Κόσμου τε παντὸς αἰτίας, παθῶν τρόπους,
Δρῶν οὕσπερ οἶδε γῆ τ' ἀὴρ σὺν αἰθέρι
Ὁ πάνσοφος νοῦς, ἡ θάλασσα τῶν λόγων,
Ἀριστοτέλης τῶν διδασκάλων κλέος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XII. in quo antiquitus opera quaedam Chryſoſtomi continebantur, ut apparet ex titulo quodam pag. 124. deinde eraſa veteri ſcriptura, haec Ariſtotelis Opera exarata ſunt. Conſtat foliis ſcriptis 148.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

Ac praeterea

Porphyrii Introductio.

COD. IV. I. pag. 1. OCcurrit, ſine ullo tamen titulo, *Porphyrii in quinque voces Introductio*, cum gloſſis, & ſcholiis interlinearibus. Habes & in Codice III. ſuperiori §. I.

II. pag. 11. *Ariſtotelis Categoriae*. Ibid. §. II.

III. pag. 31. *Eiuſdem de Interpretatione Liber*. Ibid. §. III. Initio huius Operis, Ariſtotelis imago depicta eſt ſedentis, & manu chartulam, in qua prima libri vox *πρῶτον* exhibetur, geſtantis.

IV. pag. 50. *Eiuſdem Analyticorum priorum Libri II.* Ibid. §. IV. & V.

V. pag. 135. *b. Eiuſdem Analyticorum poſteriorum Libri II.* Ibid. §. VI. & VII. Heic quoque inter pag. 177. & 178. bibliopegi incuria quaterniones duo ſunt inſerti, partem Ariſtotelis Topicorum continentes.

VI. pag. 179. *Eiuſdem Topicorum Libri VIII.* Ibid. §. VIII.

VI. pag. 262. *b. Eiuſdem de ſophiſticis elenchis*. Ibid. §. X. Singula autem haec Ariſtotelis Opera uberrimis ſunt ſcholiis marginalibus, gloſſiſque interlinearibus inſtructa aeque antiquis.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. ubique male adfectus. Conſtat foliis ſcriptis 286.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

I. pag. 1. ΠΡολεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος. *Prolegomena philoſophiae excepta ab ore Davidis Deo amabiliſſimi divinique ingenii viri*. Inc. Οἱ φιλοσοφίας λόγων ἐρῶντες, κ. λ. Eſt unius tantum paginae Excerptum. COD. V.

II. pag. 2. *b.* Προλεγόμενα σὺν Θεῷ τῆς Πορφυρίου εἰσαγωγῆς ἀπὸ φωνῆς Ἡλιοῦ φιλοσόφου. *Prolegomena cum Deo in Porphyrii Introductionem, excepta ab ore Eliae philoſophi*. Inc. Μέλλοντες σὺν Θεῷ ἄρχεσθαι τοῦ παρόντος συγγράμματος, τὰ εἰωθότα ὑπὸ τῶν ἐξηγητῶν, κ. λ. Deſ. ταῦτα ἔχει ἡ παροῦσα πρᾶξις. Occurrunt etiam in Cod. XI. Plut. LXXI. ſupra pag. 7. §. I. ubi finis diverſus.

III. pag. 7. *Porphyrii in quinque Voces Introductio*. Habes in Codice III. huius Plutei §. I.

IV. pag. 21. *b. Ariſtotelis Categoriae*. Ibid. §. II. Heic praecedit Ariſtotelis Vita, qualis Ammonii Commentario in eaſdem Categorias praefigitur edito Venet. apud Aldum MDIII. fol.

V. pag. 50. *Eiuſdem de Interpretatione Liber*. Ibid. §. III.

VI. pag. 67. *b. Eiuſdem Analyticorum priorum Libri II.* Ibid. §. IV. & V. Horum librorum magna pars alia manu recentiori ſuppleta eſt.

VII. pag. 153. *Eiuſdem Analyticorum poſteriorum Libri II.* Ibid. §. VI. & VII. Heic tamen ſecundus Liber in fine diverſus eſt: deſinit enim: τέσσαρες ἐξ ἀνομοίων μετὰ ὁμοίου, ἢ ἀνομοίου τιθεμένου τοῦ συνάγοντος.

VIII. pag. 213. Εὐσύνοπτον σύνταγμα φιλοσοφίας. *Breve compendium philoſophiae*. Inc. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες, πρῶτον μὲν τὰ στοιχεῖα μανθάνουσι, κ. λ. Deſ. ἢ σοφιστικοὺς, ἢ καὶ ποιητικούς. Auctor Anonymus.

IX. pag. 232. *b. Ariſtotelis Topicorum Libri VIII.* In dicto Cod. III. §. VIII.

X. pag. 266. *Eiuſdem de ſophiſticis elenchis*. Ibid. §. X.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saec. XI. uſque ad pag. 213. ac deinceps Saeculi XIV. cum ſcholiis uberrimis marginalibus, & gloſſis interlinearibus. Conſtat foliis ſcriptis 278.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΑΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΟΦΙΣΤΙΚΟΥΣ ΕΛΕΓΧΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI ANNOTATIONES IN SOPHISTICOS ELENCHOS.

ALexandri Aphrodiſiei in ſophiſticos Elenchos Commentarius, ut in Codice ſecun- COD. VI.

do huius Plutei, usque ad pag. 12. elegantissime exaratus, inde vero usque ad finem alia manu conscriptus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saec. XV. Constat foliis scriptis 80.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ Ε'. ΦΩΝΑΣ.

AMMONII EXPOSITIO IN V. VOCES.

Ac praeterea

Eiusdem in Librum de Interpretatione Commentarius.

COD. VII. I. pag. 1. Ἀμμωνίου φιλοσόφου ἐξήγησις εἰς τὰς πέντε φωνάς. *Ammonii philosophi expositio in quinque voces*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι. Des. πρότερον γὰρ δεῖ εἶναι ἄνθρωπον, εἶθ' οὕτω γελαστικόν. Exstat & in Codice III. Plut. LXXI. §. V. sed in fine diversa.

II. pag. 35. Τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ περὶ ἑρμηνείας. *Eiusdem Commentarius in librum de Interpretatione*. Habes & in dicto Codice §. IX.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIII. Constat foliis scriptis 135.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ARISTOTELIS RESOLVTORIORVM PRIORVM LIB. SECVNDVS.

COD. VIII. Continet hic Codex *Aristotelis Analyticorum priorum Librum secundum*, cuius initium est: Ἐν πόσοις. Finis: ὡς ἐφ' ἑνὸς αὐτὴν λαμβανόμενος. ἐν οἷς ἡ πρᾶξις ἐστὶ τὸ δεύτερον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σὺν θεῷ πληροῦται. Finem ideo longiorem dedimus, quia ab aliis supra recensitis exemplaribus differt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 40.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑ ΤΟΠΙΚΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIENSIS COMMENTARIA IN LIBROS TOPICORVM ARISTOTELIS.

COD. IX. *Alexandri Aphrodisiei Commentarius in Topica Aristotelis*. Inc. Τὴν μὲν πρόθεσιν τὴν κατὰ τὴν τοπικήν. Des. οὕτω γὰρ ἔςαι τὴν αὐτοῦ τοῦ ὑπάρχειν τινί. Prodiit Graece Venetiis MDXIV. & MDXXVI. fol. Latine vero, interprete Guilelmo Dorotheo Veneto, ibidem MDXXIV. MDXLI. MDLIV. & alibi. Vide plura de hoc Commentario apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IV. pag. 67.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus, initio & fine suppletus. Constat foliis scriptis 176.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΟΡΓΑΝΟΝ.

ARISTOTELIS ORGANVM.

I. pag. 1. *Aristotelis Categoriae*, ut in Codice III. huius Plutei §. II. COD. X.

II. pag. 36. *b*. *Eiusdem Analyticorum priorum Libri II.* Ibid. §. IV. & V. Totus autem Codex uberrimis abundat scholiis marginalibus, ac glossis interlinearibus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. oscitanter ac propere exaratus, initio & fine nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 237.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI COMMENTARIVS IN PRIMVM LIBRVM PRIORVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS.

Alexandri Aphrodisiensis Commentarius in priorum Analyticorum Aristotelis librum primum. Inc. Ἡ λογικὴ τε. Des. ἔχειν δύνασθαι ἀποδεδειγμένων. Concordat initium & finis cum edito Graece Venetiis apud Aldum, & Franciscum Asulanum MDXX. in fol. a p. 2. ad pag. 141. quam editionem prae manibus habuimus. Alias huiusce Operis editiones memorat Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. p. 66. anteriorem nimirum anni MCCCCLXXXIX. item Graece Venetiis, posteriores vero anni MDXXI. Florentiae in 4. & MDXXXVI. Venetiis in fol. cum Philopono &c. COD. XI.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saec. XV. nitidissimus, in quo Aristotelis verba, quae per extensum adferuntur, rubrica sunt exarata. Constat foliis scriptis 288.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

ARISTOTELIS DE INTERPRETATIONE.

Ac praeterea

Analytica, Topica, & Sophistici Elenchi.

I. pag. 1. *Aristotelis de Interpretatione Liber*, cum scholiis marginalibus, & glossis interlinearibus, sine principio; incipit enim a verbis . . . . ῥῆμα δέ ἐςι τὸ προσσημαῖνον χρόνον, κ. λ. quae sunt prima Ca- COD. XII.

Capitis III. Huius fragmenti folium unum recentiore manu exaratum est.

II. pag. 18. *b. Eiusdem Analyticorum priorum Libri duo*. Vide in Cod. III. huius Plut. §. IV. & V.

III. pag. 110. *b. Eiusdem Analyticorum posteriorum Libri duo*. Ibid. §. VI. & VII. Libri secundi postrema sex folia, diversa manus supplevit.

IV. pag. 151. *Eiusdem Topicorum Libri VIII.* Ibid. §. VIII.

V. pag. 226. *Eiusdem de sophisticis elenchis Liber*. Inc. Περὶ δὲ τῶν σοφιστικῶν. Imperfectus est; definit enim in verbis, οὐ λεκτέον τὸ συμπέρασμα ....

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIII. multis in locis restauratus, ac nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 245.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIENSIS COMMENTARIVS IN PRIMVM LIBRVM PRIORVM RESOLVTORIORVM ARISTOTELIS.

COD. XIII. ALexandri Aphrodisiensis in Aristotelis Analyticorum priorum Librum primum Commentarius, ut in Codice XI. huius Plutei, cum scholiis Graecis ad marginem, manu, ut videntur Angeli Politiani. In summa primae paginae ora nomen legitur *Benedicti Varchi*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 194.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

ARISTOTELIS PRAEDICAMENTA CVM SCHOLIIS AMMONII.

COD. XIV. I. pag. 1. AMmonii Hermeae Commentarius in decem Praedicamenta Aristotelis, cum prolegomenis, quae inc. Ἐπειδὴ τῆς Ἀριστοτέλους ἐντὸς ἐθέλομεν, κ. λ. Videtur concordare cum illo, qui habetur in Codice III. Plut. LXXI. §. VII. Pag. 69. occurrunt hi versiculi iambici:

Τὸν δακτύλοις γράψαντα σὺν κεκτημένῳ,
Τὸν ἀναγινώσκοντα σὺν προθυμίᾳ,
Φύλαττε τοὺς τρεῖς, ὦ τριὰς τρισολβία.
Hunc qui digitis scripsit una cum possidente,
Legentem cum alacritate,
Custodi tres, o Trias terbeata.

Inde alia manu, & intricatissimis litteris exaratum aliud pentastichon iambicum legitur ex persona cuiusdam ad laborum tolerantiam adhortantis, quod sequens est:

Πόνοι δάκνουσι τοὺς ἀσυνήθεις, φίλε,
Καρχαρόδοντες κύνες ὥσπερ τοὺς ξένους.
Τούτου δὲ σαφὴς δεῖξις ἐκ τῶν πραγμάτων.
Σαυτὸν μοχθεῖν ἔθιζε λοιπὸν, ὦ τέκνον,
Ὡς ἂν φύγοις δήγματα χαλεπῶν πόνων.
Labores mordent non adsuetos, amice,
Vt canes dentibus asperi peregrinos.
Hoc autem aperte docet experientia.
Te igitur ipsum laboribus adsuefacito, fili,
Vt gravium effugias morsus laborum.

II. pag. ead. *b.* Sequitur Excerptum, ut in margine adnotatur, *Io. Damasceni*, cuius initium est: Ὅτι εἷς ἐστι Θεός. Des. ὑπερτελὴς καὶ προτέλειος. Tum pag. 72. sequuntur quaedam subscriptiones, quibus Codicis possessor nativitatis diem suorum filiorum adnotavit ab anno MCCXCIII. usque ad MCCCVI. eae vero sunt:

I. Ἡμέρᾳ σαββάτῳ, α' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τῆς ϛ' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Ἄννα ἔτει ͵ϛωα'.

II. Ἡμέρᾳ παρασκευῇ, θ' τοῦ Μαρτίου μηνὸς τῆς θ' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Γέμμη ἔτει ͵ϛωδ'. ἥτις ιζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς πρὸς κύριον ἐξεδήμησε.

III. Ἡμέρᾳ ε'. ιζ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς ι' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Γέμμη ἔτει ͵ϛωε'.

IV. Ἡμέρᾳ κυριακῇ, ιε' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Ἑλένη ἔτει ͵ϛωη'.

V. Ἡμέρᾳ τρίτῃ, κα' τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς α' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ἡ ἐμὴ θυγάτηρ Ἀννέσια ἔτει ͵ϛωια'.

VI. Ἡμέρᾳ σαββάτῳ, α' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῆς δ' ἰνδικτίωνος ἐγεννήθη ὁ ἐμὸς υἱὸς Νικόλαος ἔτει ͵ϛωιδ'.

Sequitur septima, sed ob marginem inferiorem lacerum vetustate, fere tota deperiit.

III. pag. ead. *b.* Occurrunt Excerpta quaedam *de metris ac pedibus Odarum Pindaricarum*. Pag. 73. *b. Versus quidam iambici, sacri*, ut videntur, *argumenti*, qui ob characteres minutissimos, ac mirum in modum nexibus implicitos, legi vix possunt: quemadmodum etiam aliud carmen iambicum in postremo folio, *Herculis Labores* complectens, ob evanidam scripturam, oculis omnino impervium est.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 12. Saeculi XIII. in primis ac postremis paginis male redactus, cuius scriptura, vetustiori penitus erasae superducta est. Constat foliis scriptis 75.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ARISTOTELIS CATEGORIAE.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera Logica.

I. pag. 1. ARistotelis Categoriae, ut in Cod. III. huius Plut. §. II. COD. XV.

II. pag. 23. *Eiusdem de Interpretatione*. Ib. §. III.

III. pag. 35. *Eiusdem Analyticorum priorum Liber primus*, cum scholiis, & glossis interlinearibus. Inc. Πρῶτον εἰπεῖν. Non est integer; desinit enim in verbis: καὶ ὅτι τελειοῦνται διὰ τοῦ πρώτου σχήματος.

IV. pag. 64. *Eiusdem de sophisticis elenchis*, ut in dicto Cod. §. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. madore passim coinquinatus, multisque in locis nova manu eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 90.

ΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ARISTOTELIS PRAEDICAMENTA.

Ac praeterea

Commentarius in ipsa.

COD. XVI. Aristotelis *Categoriae cum Prolegomenis, & Commentario Ammonii Hermeae F.* Prolegomena inc. Ἐπειδὴ τῆς Ἀριστοτέλους ἐντὸς ἐθέλομεν. Des. δέκα οὖν ἐστι τὰ ὀφείλοντα προλέγεσθαι πάσης Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας. Tum pag. 5. inc. Textus Aristotelis: Ὁμώνυμα λέγεται. Commentarius inc. Εἰ μὲν ὦν αἱ ψυχαὶ ἄνω ἦσαν χωρὶς τοῦ σώματος. Aristotelis textus des. οἱ δὲ εἰωθότες ἐῤῥέθησαν. Comment. des. τοῦ ἀποφαντικοῦ λόγου γινομένης.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. propere admodum & oscitanter exaratus. Constat foliis scriptis 64.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ARISTOTELIS PRAEDICAMENTA.

Adde

Eiusdem de Interpretatione Librum, & Ioannis Philoponi in Analytica Priora Commentarium.

COD. XVII. I. p. 1. Aristotelis *Categoriae*. Habes in Cod. III. huius Plut. § II.

II. pag. 22. *Eiusdem de Interpretatione*. Ibid. §. III.

III. pag. 32. *Commentarius* (1) *Ioannis Philoponi in Aristotelis Analyticorum priorum Libros duos*. In primum inc. Σκοπὸς τῷ φιλοσόφῳ εἰπεῖν περὶ ἀποδείξεως, αὐτός φησιν. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀπόδειξις, συλλογισμός τίς ἐστιν. Des. ὡσαύτως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἔφθημεν προειπόντες. In secundum vero pag. 135. *b.* cui titulus: Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως σχόλια εἰς τὸ δεύτερον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν Ἀριστοτέλους, post Aristotelis verba, inc. Σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας κατὰ μὲν Ἀλέξανδρον οὗτος. Des. ἀλλ' ἴσα ἢ ἀντιστρέφει.

Cod. Graecus papyraceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. multis in locis nova manu eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 195.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΟΠΙΚΑ.

ARISTOTELIS TOPICA.

Aristotelis *Topicorum Libri VIII.* ut in Cod. III. huius Plut. §. VIII. In hoc autem finis Libri VII. & VIII. diversus est ab illo; nam septimus post verba, ἱκανῶς ἐξηρίθμηνται, in quibus ille desinit, ita prosequitur: ὥσπερ ἐν τῷ πρώτῳ τεχνολογεῖται, κ. λ. Des. καὶ τίς ἡ παρασκευή, quae scholiastis potius alicuius, quam ipsius Aristotelis verba videntur. Octavum vero post verba ἐκ τοῦ παρὰ πόδας, in quibus editio desinit, claudunt haec alia, quorum initium: τέλος δὲ ψυχῇ ὑπάρχει τοιαύτη οὖσα, οἷα δύνασθαι, κ. λ. Finis: ἡ δὲ πᾶσα ὁμοίως ἔχει πρὸς τὸ ἅπαν πρᾶγμα. Quae quidem unius circiter paginae spatium occupant, & pertinent ad Analyticorum posteriorum Librum II. amanuensis incuria, qui exemplaris, unde suum describebat, defectum minime advertit, perperam cum Topicorum postremis coniuncta. Huius autem fragmenti initium incidit in cit. Aristotelis edit. Tom. I. pag. 179. lin. penultima. In ultima pagina Codicis integumento adfixa possessoris forte nomen legitur, his verbis: *Gorns Prior sanctae Crucis, Camerarius Generalis & Ord. Lucen. Ep.* Hanc subscriptionem iisdem prorsus verbis exhibebant etiam Codices XII. & XXI. Plut. LX. sed quum nexibus ita perplexis exarata sit, ut ambigue admodum percipi possit, aliam coniecturam nostram proferimus, ita legentes: *Gorus prior sanctae Crucis, Zamerarius Generalis, & Dominus Iuan. Episc.* Vtra verior sit, aliis iudicandum relinquimus. Montfauc. ita legit: *Liber Goti* (typographi forte error) *Prioris sanctae Crucis, Generalis Domini Lucani Episcopi*.

COD. XVIII. Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. min. Saeculi XV. cum notulis quibusdam in margine. Constat foliis scriptis 118.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΠΡΟΤΕΡΑ.

ARISTOTELIS PRIORA RESOLVTORIA.

COD. XIX. I. pag. 1. Aristotelis *Analyticorum priorum Libri I. pars prima*, incipiens a verbis, Πρῶτον εἰπεῖν περὶ τί, κ. λ. praemisso titulo: Περὶ γενέσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν προτέρων τὸ πρῶτον τῇ τάξει. Τμῆμα πρῶτον. Desinit in verbis: καὶ πρὸς ἄλλους οἱ ἐκ τῶν ἑτέρων σχημάτων. Sunt Libri primi septem Capita priora, quae habentur in edit. a pag. 51. ad pag. 60.

II.

(1) Nomen quidem auctoris in summo paginae margine scriptum reciso Codice periit, sed esse Ioannem Philoponum patet ex Cod. XX. huius Plutei.

II. pag. 18. Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν σχόλια καὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου τῶν εἰς τὰ τρία τὸ πρῶτον. *Ioannis grammatici Alexandrini in primum Librum priorum Analyticorum scholia & adnotationes e congressibus Ammonii Hermeae, & quidem trium partium pars prima*. Inc. Ἤδη μὲν ὑμῖν ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἴρηται συγγράμμασιν. Des. ἐκείνων ἐπιμνησθῆναι εὔλογον. Postrema quinque huius Commentarii folia, manu recentiori suppleta sunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 66.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΠΡΟΤΕΡΑ.

ARISTOTELIS PRIORA RESOLUTORIA.

COD. XX. ARistotelis priorum Analyticorum Libri duo cum Commentariis Ioannis Philoponi. Commentarius in librum primum, seu potius in partem libri I. quae agit περὶ τῶν τριῶν σχημάτων, inc. Πρῶτον περὶ τοῦ σκοποῦ ῥητέον. Σκοπὸς τῷ φιλοσόφῳ εἰπεῖν περὶ ἀποδείξεως. Des. δύο εἰσὶν, ἥ τε ἁπλῆ, καὶ ἡ ἐκ μεταθέσεως· αἱ δὲ λοιπαὶ περιτταί. In Librum vero secundum, post Aristotelis textum, Ἐν πόσοις μὲν οὖν σχήμασι, κ. λ. inc. Σκοπὸς τῆς προκειμένης πραγματείας κατὰ μὲν Ἀλέξανδρον. Des. καὶ εἰ λαμβάνονται, ὡς ἐν τῷ β' σχήματι τὸ καθόλου ἀνάγκη . . . . . . Finis desideratur. Heic notandum, Aristotelis textum non indicari tantum, sed per extensum referri, ac singulis ipsius sectionibus Commentarios subiici.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 183.

ΔΕΞΙΠΠΟΥ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΑΠΟΡΙΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΛΥΣΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

DEXIPPI DUBITATIONES ET SOLUTIONES IN PRAEDICAMENTA ARISTOTELIS DIALOGUS.

COD. XXI. I. pag. 1. ΔΕξίππου φιλοσόφου Πλατωνικοῦ τῶν εἰς τὰς Ἀριστοτέλους κατηγορίας ἀποριῶν τε καὶ λύσεων τὸ πρῶτον. ἔστι δὲ διαλογικὸν τὸ σύγγραμμα, καὶ τὰ τοῦ διαλόγου πρόσωπα αὐτὸς οὗτος ὁ Δέξιππος, καὶ Σέλευκος. *Dexippi philosophi Platonici dubitationum, & solutionum in Aristotelis Categorias Librorum trium Liber I. est autem opus ad instar dialogi conscriptum: dialogi vero personae sunt idem Dexippus, & Seleucus*. Hoc idem Opus habes supra in Codice XXXIII. Plut. LXXI. §. IV. quem vide; cum ipso enim concordat, excepto libri tertii fine, qui in hoc Codice sex circiter versus est longior, & desinit: φύσει ἄρα συντάξει τῇ φωνῇ τὸ μέγεθος καὶ ἡ μικρότης. Praeterea huic etiam tertio Libro Capitum Tabula praecurrit, quae in illo deerat.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. nitidissimus, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 38.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

AMMONII EXPOSITIO IN PORPHYRIUM.

I. pag. 1. PRolegomena quaedam occurrunt in philosophiam, quorum initium est: Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρχεσθαι φιλοσόφων λόγων . . . . . εἰδέναι, τί ἐστι φιλοσοφία, κ. λ. Quae quidem verba videntur ad Ammonium pertinere, cuius expositio in quinque Porphyrii Voces eodem ferme modo exorditur, quaeque in hoc ipso Codice paullo inferius occurrit: sed in progressu deinde inter se discrepant. Desinit imperfecte in verbis μὴ παρεκτεινομένην δὲ . . . foliis quatuor vacuis ad reliqua supplenda relictis. COD. XXII.

II. pag. 9. *Porphyrii Introductio in quinque Voces*, ut in Cod. III. Plut. LXXI. §. III.

III. pag. 23. *Ammonii Hermeae F. Commentarius in quinque Porphyrii Voces*, ut in Cod. XXXV. Plut. LXXI. §. II.

IV. pag. 73. *Aristotelis Praedicamenta*, ut in Cod. V. Plut. LXXI. §. II.

V. pag. 94. b. *Ammonii philosophi in eadem Praedicamenta Commentarius*, ut in dicto Cod. III. Plut. LXXI. §. VII. Finis tamen diversus.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. min. Saeculi XIII. Constat foliis scriptis 136.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

AMMONII EXPOSITIO IN LIBRUM DE INTERPRETATIONE ARISTOTELIS.

AMmonii Hermeae Commentarius in Librum Aristotelis de Interpretatione, ut in Cod. III. Plut. LXXI. §. IX. quem vide. COD. XXIII.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 8. Saeculi XIII. vetustate male redactus, & in fine, plurimis foliis recentissima manu suppletus. Constat foliis scriptis 254.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗΝ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN LIBRUM POST. ARISTOTELIS.

THemistii Paraphrasis Analyticorum posteriorum Aristotelis, ut in Cod. XXXII. Plut. LXXI. §. XI. quem vide. Secundus tamen Liber, praeter lacunas aliquot, quibus ad- COD. XXIV.

adspersus est, mutilus quoque est in fine: desinit enim in verbis, τοῖς μὲν οὖσιν ὂν, τοῖς δὲ . . . . . . quae in editione inibi citata incidunt in pag. 11. *b.* lin. 3. ac propterea in margine scriptum est λείπει.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. cum lacunis aliquot in primis, & ultima pag. Constat foliis scriptis 30.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΗΣ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN PRIMVM LIBRVM DE DEMONSTRATIONE ARISTOTELIS.

COD. XXV. *Themistii Paraphrasis in primum & secundum librum Analyticorum posteriorum Aristotelis*, ut in Cod. XXXII. Plut. LXXI. §. XI. quem vide. In hoc tamen Codice secundus Liber desinit in verbis, καὶ γνῶσις πάσης ἐπιστητοῦ, quae in edit. paullo ante finem occurrunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 42.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ ΕΙΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΝ.

PRAXES DAVID IN PORPHYRIVM.

COD. XXVI. I. pag. 1. *Prolegomena philosophiae excepta ab ore Davidis, Deo amabilissimi, & divini ingenii viri*. Vide in Codice I. huius Plutei §. I.

II. pag. 33. *Prolegomena in Isagogen Porphyrii excepta ab ore Davidis eiusdem*. Ibid. §. II.

III. pag. 78. Sequitur fragmentum alloeutionis cuiusdam ἀδεσπότου, & ἀκεφάλου, characteribus ita evanidis, ut prima quidem verba nullatenus oculis expiscari queas; postrema vero haec sunt: ἀπὸ ταύτης κακοῦσαν χωρίσῃς εἰς δύναμιν, αὐτός τε θεὸς γίνοιο. καὶ . . . . . . ἐξειργάσατο. Videtur autem moralia praecepta continere.

IV. pag. 82. Τοῦ ὑπερτίμου καὶ πρώτου τῶν φιλοσόφων τοῦ Ψελλοῦ κατὰ τοῦ Σαββαΐτου. *Honoratissimi & philosophorum principis Pselli contra Sabbaitam*, iambici versus CCXXXI. Inc.

Πρὸς τὸν σκύταν σε τὴν ἔχιδναν τοῦ βίου.

Des.

Α᾿λλ᾿ ἡδέως ἔσπειξε τὴν κωμῳδίαν.

memorantur ab Allatio in Diatriba de Psellis Fabric. edition. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 60.

V. pag. 83. Τοῦ φιλοσόφου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου στίχοι τριακόσιοι εἷς γεγραμμένοι πρός τινα Βαρέα. *Philosophi Domini Theodori Prodromi versus CCCI. adversus quemdam Baryn* conscripti. Inc.

Τί φατὲ σεμνὴ καὶ σοφὴ γερουσία.

Des.

Εἰς πραέων γῆν, εἰς τὸν ἄνωθεν βίον.

Non CCCI. sed CCXCII. versus iambici sunt, iidemque atque illi, ex quibus excerpta quaedam adfert Fabricius Bibl. G. Vol. VI. pag. 817. seq. Gesnerus *Bareum*. Gaulminus *Baream* vocat; sed nomen hominis Βαρῦς, ad quod alludens Theodorus, etymologiam ex βὰρ *filius*, & ὗς *sus* derivat. Vide plura apud Fabric. loc. cit.

VI. pag. 85. *Aristotelis Topicorum Liber I.* ut in edit. a pag. 179. ad pag. 194.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIII. nonnullis in locis alia manu eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 94.

FINIS PLVTEI LXXII.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXIV.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXI. ET VNVM GRAEC. LAT. EDITVM.

CODEX I.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ.

HIPPOCRATES.

I. p. 1. PRaecedit Ἱπποκράτους πίναξ ἔχουσα διατριάκοντα λόγους. *Hippocratis Tabula continens sexaginta Libros*. Pag. ead. *b*. Ἱπποκράτους λεξικὸν κατὰ στοιχεῖον. *Hippocratis Lexicum iuxta litteras alphabeti*. Inc. Ἀγκυρομήλη, ἄγκιστρον. ἄγροφον, ὀρεινὸς. Des. ὅτι καὶ ὥρα ἡ φροντὶς. ὥρου. ἐνιαυτοῦ. Triplex Hippocratis dictionum Onomasticon habetur in celeberrima Hippocratis & Galeni Operum edit. Gr. Lat. Paris. MDCLXXIX. fol. curante Renato Charterio, Tom. II. a pag. 81. ad pag. 144. quorum primum Galeni, Erotiani secundum, tertium vero Herodoti; nostri vero Codicis Lexicon duobus primis aliquanto brevius est, tertio autem uberius.

II. pag. 8. *b*. Ἱπποκράτους γένος καὶ βίος κατὰ Σωρανὸν. *Hippocratis genus & vita secundum Soranum*. Inc. Ἱπποκράτης τὸ γένος μὲν ἦν Κῷος. Des. τοὺς αὐτοῦ παῖδας λέγεται γενέσθαι. Habetur impressa in eius Operum edit. G. L. Venetiis apud Iuntas MDLXXXVIII. fol. curante Hieronymo Mercuriali Foroliviensi Tom. I. Clafs. I. pag. 1. quam nos editionem in huius recensione Codicis prae manibus habuimus.

III. p. 9. *b*. Ἱπποκράτους ὅρκος. *Hippocratis Iusiurandum*. Inc. Ὄμνυμι Ἀπόλλωνα. Des. τἀναντία τουτέων. Ibid. Tom. II. Classe IV. pag. 1.

IV. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ νόμος. λόγος β'. *Eiusdem Lex. Liber II.* Inc. Ἰητρικὴ τεχνέων. Des. ἐπιστήμης. Ibid. pag. 8.

V. pag. 10. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τέχνης. λόγος γ'. *Eiusdem de Arte. Lib. III.* Inc. Εἰσί τινες. Des. ἀκούουσιν. Ibid. p. 10.

VI. pag. 12. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρχαίης ἰητρικῆς. λόγος δ'. *Eiusdem de veteri medicina. Lib. IV.* Inc. Ὁκόσοι ἐπεχείρησαν. Des. ἀπέχον. Ibid. pag. 18.

VII. pag. 18. *b*. Τοῦ αὐτοῦ παραγγελίαι. λόγος ε'. *Eiusdem Praeceptiones. Liber V.* Inc. Χρόνος ἐστὶ. Des. ἀσφαλέστερος. Ib. p. 3.

VIII. pag. 20. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐσχημοσύνης. λόγος ς'. *Eiusdem de decenti ornatu. Liber VI.* Inc. Οὐκ ἀλόγως. Des. καθίσαντα. Ibid. pag. 40.

IX. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φύσιος ἀνθρώπου. λόγος ζ'. *Eiusdem de natura hominis. Liber VII.* Inc. Ὅστις μὲν. Des. τουτέων ἡ κάθαρσις φωρῇ. Ibid. Tom. I. Class. I. pag. 4. Finis autem adlatus incidit in pag. 12. lin. 54. A verbis autem sequentibus, Οἱ πλεῖστοι τῶν πυρετῶν, κ. λ. novum Librum exorditur, adiecto titulo, Περὶ πυρετῶν, *de febribus*, coniungitque cum alio eiusdem Hippocratis Libro, qui inscribitur *de salubri diaeta*, & habetur Tom. II. Class. III. pag. 366. & inc. Τοὺς ἰδιώτας. Des. ὠφελέεσθαι.

X. pag. 27. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γονῆς. λόγος η'. *Eiusdem de genitura. Liber VIII.* Inc. Νόμος μὲν. Des. ἐν ὀλίγον. Ibid. Tom. II. Class. III. pag. 10.

XI. pag. 29. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φύσεως παιδίου. λόγος θ'. *Eiusdem de natura pueri. Liber IX.* Inc. Ἢν ἡ γονὴ. Des. τέλος ἔχει. Ibid. pag. 17.

XII. pag. 36. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἄρθρων. λόγος ι'. *Eiusdem de articulis. Liber X.* Inc. Ὤμου δὲ ἄρθρον. Des. κατὰ λόγον τὸν πρότερον. Ibid. Tom. I. Class. I. pag. 285.

XIII. pag. 58. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ χυμῶν. λόγος ἑνδέκατος. *Eiusdem de humoribus. Liber undecimus*. Inc. Τὸ χρῶμα τῶν χυμῶν. Des. ἐπιπονώτερος. Ibid. pag. 358. Titulo autem adlato ab eadem librarii manu sequens monitum adiunctum est: Γνήσιον εἶναι τοῦτο Ἱππο-

ποκράτους φησὶν ὁ Γαληνὸς, πλὴν ἔςιν εὑρεῖν τινα μὲν ἐς βραχυλογίαν ἐσχάτην ἀφιγμένα, τινὰ δὲ ἐκτεταμένα τοῦ συμμέτρου πλέον.

XIV. pag. 61. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τροφῆς. λόγος ιβ'. *Eiusdem de alimento. Liber XII.* Inc. Τροφὴ καὶ τροφῆς. Des. τροφῆς ὄχημα. Ibid. p. 353. Heic quoque post titulum adiicitur sequens monitum: Τοῦτο τὸ σύγγραμμά φησιν ὁ Γαληνὸς μὴ εἶναι Ἱπποκράτους· πλὴν ἀλλ' οὐδὲ πάλιν τοῦ τυχόντος σοφοῦ· καὶ ἴσως ἂν ᾖ τοῦ Θεσσαλοῦ· δοκεῖ δὲ ὑπὸ Ἡροφίλου συγκεῖσθαι.

XV. pag. 62. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑλκῶν. λόγος ιγ'. *Eiusdem de ulceribus. Lib. XIII.* Inc. Ἕλκεα ξύμπαντα. Des. ὁςάκις. Ibid. pag. 365.

XVI. pag. 66. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἱερῆς νόσου. λόγος ιδ'. *Eiusdem de sacro morbo. Liber XIV.* Inc. Περὶ τῆς ἱερῆς νόσου. Des. καὶ πάσης ἄλλης τοιαύτης βαναυσίης. Ibid. Tom. II. Class. III. p. 345. Titulus quidem huic Libro in principio nullus est in Codice, sed in fine tantum legitur: Τέλος τοῦ περὶ ἱερῆς νόσου. Praevium tamen legitur huic Libro monitum sequens: Οὐ γνήσιον Ἱπποκράτους τοῦτο λέγει ὁ Γαληνὸς, ἀξιολόγου δέ τινος ἀνδρὸς, καὶ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν, καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν. Ἱπποκράτους γὰρ οὐδὲν δοκεῖ ἔχειν, οὔτε κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἑρμηνείας, οὔτε κατὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς διανοίας.

XVII. pag. 70. *b.* Ἱπποκράτους γνήσιον ἡ νούσων περὶ. λόγος ιε'. *Hippocratis genuinum est de morbis. Liber XV.* Inc. Ὃς ἂν περὶ ἰήσεως θέλῃ. Des. καὶ ἀποθνήσκει. Tum subditur: Τέλος τοῦ περὶ νούσων πρώτου. *Finis Libri primi de morbis.* Ibid. pag. 96.

XVIII. pag. 78. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόσων δεύτερον. λόγος ις'. *Eiusdem de morbis II. Liber XVI.* Inc. Οὐρέεται πολλόν. Des. καὶ ὑποκλύζειν. Ibid. pag. 115.

XIX. pag. 92. Τοῦ αὐτοῦ περὶ νούσων τρίτον. λόγος ιζ'. *Eiusdem de morbis III. Liber XVII.* Inc. Περὶ μὲν οὖν πυρετῶν. Des. χολὴν ἕλκει. Ibid. pag. 149.

XX. pag. 97. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ νόσων τέταρτον. λόγος ιη'. *Eiusdem de morbis IV. Liber XVIII.* Inc. Τοῦ ἀνθρώπου ἐς τὴν γένεσιν. Des. σημεῖα αὐτοῦ τάδε. Ibid. pag. 163.

XXI. pag. 106. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παθῶν. λόγος ιθ'. *Eiusdem de adfectionibus. Liber XIX.* Inc. Ἄνδρα χρή. Des. ἢ ὠφελέει. Ibid. pag. 35. In principio habetur: Τοῦτο δὲ ὁ Γαληνὸς τοῦ Πολύβου λέγει εἶναι.

XXII. p. 114. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐντὸς παθῶν. λόγος κ'. *Eiusdem de internis adfectionibus. Liber XX.* Inc. Ἢν ἡ τοῦ πνεύμονος ἀρτηρίη. Des. καὶ μέλιτι. Ibid. pag. 56.

XXIII. pag. 131. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης πρῶτον. λόγος κα'. *Eiusdem de diaeta, sive victus ratione I. Liber XXI.* Inc. Εἰ μέν μοί τις. Des. ἀλλοιῶσαι. Ibid. pag. 372.

XXIV. pag. 138. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης δεύτερον. λόγος κβ'. *Eiusdem de diaeta II. Liber XXII.* Inc. Χωρίων δὲ θέσιν. Des. τὴν δίαιταν ἡσυχῇ. Ibid. pag. 390.

XXV. pag. 145. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαίτης τρίτον. λόγος κγ'. *Eiusdem de diaeta III. Liber XXIII.* Inc. Περὶ διαίτης ἀνθρωπίνης. Des. ἔχει οὖν περὶ τούτων ταῦτα ὧδε. Tum subditur: Τέλος τοῦ τρίτου τῶν διαιτητικῶν. Ibid p. 407. Finis autem ideo diversus est ab editione, quia huic tertio *de diaeta* Libro adnectitur initium Libri sequentis *de Insomniis*, usque ad verba: Ὁκόσα τῶν ἐνυπνίων, κ. λ. unde libri initium sumitur, uti mox videbis. Hac super re vide Hieronymi Mercurialis notam primam ad dictum Librum *de Insomniis*, cit. Tom. & Class. pag. 502.

XXVI. pag. 150. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐνυπνίων. λόγος κδ'. *Eiusdem de Insomniis. Liber XXIV.* Inc Ὁκόσα τῶν ἐνυπνίων. Des. ξὺν τοῖσι θεοῖσιν. Ibid. pag. 496. Prima autem verba incidunt in p. 497. lin. 4.

XXVII. pag 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὄψιος. λόγος κε'. *Eiusdem de Visu. Liber XXV.* Inc. Αἱ ὄψιες. Des. ποιέεσθαι. Ibid. Class. IV. pag. 56.

XXVIII. pag. 154. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κρισίμων. λόγος κς'. *Eiusdem de diebus iudicatoriis. Liber XXVI.* Inc. Μέγα κέρδος ἡγέομαι. Des. τῶν πυρετῶν. Ibid. Class. III. pag. 431.

XXIX. pag. 155. Τοῦ αὐτοῦ ἀφορισμοί. Τμῆμα πρῶτον. *Eiusdem Aphorismi. Sectio prima.* Inc. Ὁ βίος βραχύς. Ultima sectio, nempe septima, des. νομίζειν ἀνίατα. Tom. I. Class. I. a pag. 39. usque ad 71.

XXX. pag. 164. Τοῦ αὐτοῦ προγνωστικόν. *Eiusdem Praenotionum Liber.* Inc. Τὸν ἰητρόν. Des. σημειοῦσιν. Ibid. pag. 73.

XXXI. pag. 169. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς διαίτης ὀξέων· οἱ δὲ περὶ πτισάνης· οἱ δὲ πρὸς τὰς Κνιδίας γνώμας. *Eiusdem de victus ratione in morbis acutis; alias de ptisana; alias vero ad Cnidias sententias.* Inc. Οἱ ξυγγράψαντες. Des. καὶ θεράπευε. Ibid. pag. 212. ubi vide notam primam pag. 240. de variis huius Libri inscriptionibus.

XXXII. pag. 182. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσῶν. *Eiusdem de flatibus.* Inc. Εἰσί τινες τῶν τεχνέων. Des. οὐδὲ πιςότερος. Ibid. Class. II. pag. 23.

XXXIII. pag. 185. Τοῦ αὐτοῦ μοχλικόν. λόγος λα'. *Eiusdem Mochlicus, seu de ossibus impellendis. Liber XXXI.* Inc. Ὀςέων φύσις. Des. ἐκπίπτουσιν. Ibid. Class. I. p. 340.

XXXIV. pag. 190 Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀςέων φύσιος. λόγος λβ'. *Eiusdem de ossium natura. Liber XXXII.* Inc. Ὀςέα χειρός. Des. χρωμάτων. Ibid. Class. II. pag. 40.

XXXV. pag. 193. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀγμῶν. λόγος λγ'. *Eiusdem de fracturis. Liber XXXIII.* Inc. Ἐχρῆν τὸν ἰητρόν. Des. τῶν πρόσθεν γεγραμμένων. Tom. I. Class. I. pag. 259.

XXXVI. pag. 204. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κατ' ἰητρεῖον. λόγος λδ'. *Eiusdem de officina medici. Lib. XXXIV.* Inc. Ὅμοια, ἢ ἀνόμοια. Des. μήτε ἐνσοίηται. Ibid. Class. I. p. 335.

XXXVII. pag. 207. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐγκατατομῆς ἐμβρύου. λόγος λε'. *Eiusdem de exsectione fetus. Liber XXXV.* Inc. Περὶ δὲ τῶν μὴ κατὰ τρόπον κυϊσκομένων, ἀλλ' ἐγκατατεμνομένων

νων οὕτω. πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν γυναῖκα σινδόνα, κ. λ. Des. σιτία μέτρια. Ibid. Classf. IV. pag. 45.

XXXVIII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ γυναικείων. λόγος λς'. *Eiusdem de morbis muliebribus. Liber XXXVI.* Inc. Τὰ δὲ ἀμφὶ, κ. λ. Des. χρεόμενος ἐμβαλλέσθω. Ibid. Classf. III. p. 217. Finis tamen diversus.

XXXIX. pag. 231. *b.* Τοῦ αὐτοῦ γυναικείων τὸ δεύτερον. λόγος λζ'. *Eiusdem de morbis muliebribus II. Liber XXXVII.* Inc. Ῥόος λευκὸς ἐν τῇσι. Des. ἐν οἴνῳ διακλυζέσθω. Ibid. pag. 273.

XL. pag. 250. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀφόρων. λόγος λη'. *Eiusdem de sterilibus. Liber XXXVIII.* Inc. Περὶ μὲν τῶν γινομένων. Des. προβολὴν τῷ σιδήρῳ. Ibid. pag. 318.

XLI. pag. 256. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπικυήσιος. λόγος λθ'. *Eiusdem de superfetatione. Liber XXXIX.* Inc. Ὁκόταν ἐπικυΐσκηται. Des. καὶ καθαίρεται. Ibid. pag. 333.

XLII. pag. 260. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑπταμήνου. λόγος μ'. *Eiusdem de septimestri partu. Liber XL.* Inc. Οἱ δὲ ἑπτάμηνοι. Des. τάδε γράψω. Tom. I. Classf. II. pag. 32.

XLIII. pag. 262. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀκταμήνου. λόγος μα'. *Eiusdem de octimestri partu. Liber XLI.* Inc. Περὶ δὲ ὀκταμήνων. Des. περίοδον ἑκάστην. Ibid. pag. 37.

XLIV. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ παρθενίων. λόγος μβ'. *Eiusdem de virginum morbis. Liber XLII.* Inc. Ἀρχή μοι. Des. ταῦτα πάσχουσι. Tom. II. Classf. III. pag. 343.

XLV. pag. 263. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γυναικείης φύσιος. λόγος μγ'. *Eiusdem de natura muliebri. Liber XLIII.* Inc. Περὶ δὲ τῆς γυναικείης. Des. ἐν ὕδατι εὐώδει. Ibid. pag. 187.

XLVI. pag. 276. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐγκατατομῆς παιδίου. λόγος μδ'. *Eiusdem de exsectione pueri. Liber XLIV.* Inc. Ἐγκατατομὴν παιδίου ποιήσεις οὕτως. Πρῶτα μὲν ἐπὶ τὴν γυναῖκα σινδόνα, κ. λ. Des. σιτία μέτρια. Ibid. Tom. II. Classf. IV. pag. 45. sub titulo *De exsectione fetus.* Est idem Liber, ac superior sub §. XXXVII. paucis tantummodo in principio mutatis.

XLVII. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ προῤῥητικὸς πρῶτος. λόγος με'. *Eiusdem Praedictionum Liber I. Liber XLV.* Inc. Οἱ κωματώδεες ἐν ἀρχῇσι. Des. φλαῦρα. Ibid. Tom. II. Classf. III. p. 435.

XLVIII. pag. 280. Τοῦ αὐτοῦ προῤῥητικὸς δεύτερος. λόγος μς'. *Eiusdem Praedictionum II. Liber XLVI.* Inc. Τῶν ἰητρῶν. Des. φύεται. Ibid. pag. 443.

IL. pag. 287. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ συρίγγων. λόγος μζ'. *Eiusdem de fistulis. Liber XLVII.* Inc. Σύριγγες δὲ γίνονται. Des. καταπλάττεσθαι. Ibid. pag. 361.

L. pag. 289. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἱμοῤῥοΐδων. λόγος μη'. *Eiusdem de haemorrhoidibus. Liber XLVIII.* Inc. Αἱμοῤῥοΐδων τὸ μέν. Des. ὡς μάλιστα. Ibid. pag. 358.

LI. pag. 290. *b.* Τοῦ αὐτοῦ κωακαὶ προγνώσεις. λόγος μθ'. *Eiusdem Coacae praenotiones. Liber IL.* Inc. Οἱ ἐκ ῥίγεος. Des. γίνεται δὲ τοῦτο ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ. Ibid. pag. 463. Brevior tamen multo est in Codice, quam in editione; ultima enim verba, quae retulimus, incidunt in pag. 474. lin. 53.

LII. pag. 295. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐπιδημιῶν πρῶτον. λόγος ν'. *Eiusdem de morbis popularibus I. Liber L.* Inc. Ἐνθάσῳ φθινοπώρου, κ. λ. Ultimus, qui est VII. des. ἐςῶτα. Tom. I. Classf. I. a pag. 87. usque ad pag. 209. quorum singulorum initia, & fines inter se mirifice conveniunt.

LIII. pag. 343. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολαί. *Eiusdem Epistolae*, numero XXVII. quotquot sunt in edit. cit. Classf. IV. a pag. 59. ad p. 90. eumdemque cum ipsis ordinem obtinent. Notandum interim est, adnotationibus variis rubrica conscriptis adspersos ubique esse huius nitidissimi Codicis margines; quemadmodum etiam earum rerum capita, de quibus in singulis libris agitur, titulis rubris appositis invicem distingui; quod in editione minime fit, ubi omnia continua dictione exhibentur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. maximo, Saeculi XV. optimus, ac nitidissimus. cuius singula Opera initialibus litteris aureis, variisque coloribus sunt instructa; prima vero pagina praeter alia huiusmodi ornamenta, Mediceum quoque stemma egregie depictum exhibet. Constat foliis scriptis 356.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ.

PAVLLI AEGINETAE MEDICI OPTIMI LIBRI SEPTEM.

Nec non

Damnasti, Galeni, Iacobi Psychresti, ac Palladii brevia quaedam Excerpta.

I. pag. 1. P*Aulli Aeginetae insigne artis Medicae compendium Libris* COD. II.
VII. continet hic antiquissimus Codex. Titulus prooemio praemissus, ac rubrica exaratus, omnino evanuit. Inc. Praefatio: Οὐχ ὡς τῶν παλαιοτέρων. Des. πρώτου γράμματος. Mox pag. 3. qui in editione continuatur, seiunctus occurrit in Codice, *elenchus Capitum Libri I.* quae sunt centum, & conveniunt cum editione Basileensi Graeco-Latina A. MDXXXVIII. fol. quam prae manibus habuimus, tum in hoc, tum in aliis huius elegantissimi scriptoris Codicibus recensendis. Capitum distinctiones titulique ab ipso sunt auctore adpositi, ut patet ex Lib. VII. Cap. 18. & Lib. II. C. 26. πλατυκωτέραν δὲ τὴν ἴασιν εὑρήσεις τούτων ἐν τῷ περὶ ῥίγους ἀμέτρου καὶ ψύξεως κεφαλαίῳ με'. Inc. Lib. I. Τῶν συμπιπτόντων. In fine Lib. VII. nonnulla discrepare a mox citata editione comperimus; nimirum in fine Capitis κε'. quod inscribitur Περὶ ἀντεμβαλ-

βαλλομένων ἐκ τῶν Γαληνοῦ, *De succedaneis ex Galeno*, post verba, ἀντὶ ὠκιμοειδοῦς ἡδύοσμον ἄγριον, sequitur in Codice: Ἀντὶ ὤχρας, μισυκύτριον. Ἀντὶ ὠοῦ πυρῶν μέλι, ἢ ἕψημα. Ἀντὶ ὠοῦ τὸ λευκὸν, γάλα γυναικεῖον. Vbi notandum, ea, quae Montfauconius, tamquam distincta a Paulli Aeginetae scriptis enunciat, nimirum *Librum continentem varias condituras medicamentorum, cuius primum Caput de purgantibus simplicibus medicamentis quaecumque bilem flavam evacuant; lexicon antemballomenon, & tractatum de ponderibus*, ad Paullum Aeginetam pertinere, & eius Librum septimum claudere, qui in Codice desinit in verbis, τὸ μέγα μύστρον (1). . . . Τὸ ὀξύβαφον. . . ὁ κύαθος. . . Τὸ μικρὸν μύστρον . . . quae in edit. incidunt in pag. 305. lin. 38. Deinde sequuntur in Codice Σημεῖα σταθμῶν, *Signa ponderum*, seu notae, quibus varia ponderum genera denotantur. Tum p. 281. Ὀνόματα τῶν ἰατρικῶν ἐργαλείων κατὰ στοιχεῖον, ἃ ἐν ταῖς χειρουργίαις χρῶμεθα. *Nomina medicorum instrumentorum, quibus in chirurgicis operationibus utimur*.

II. pag. 281. *b*. Δαμναστοῦ ἐκ τοῦ περὶ κυουσῶν καὶ βρεφῶν θεραπείας. *Damnasti ex eius scriptis de curatione puerperarum & infantium*, Excerptum. Inc. Τὸ ἑπταμηνιαῖον ἀφρῦται μὲν, κ. λ. Huius autem Excerpti Capita sunt:

I. περὶ τῶν γονίμων καὶ τελειουμένων.

II. τὸ ὀκταμηνιαῖον.

III. τὸ ἐννεαμηνιαῖον.

IV. τὸ δεκαμηνιαῖον. Nulla de hoc Medico apud Fabric. mentio fit.

III. pag. ead. Γαληνοῦ περὶ τῶν ἑπταμήνων. *Galeni de septimestri partu*, Excerptum. Inc. Τῆς κυήσεως οὐχ εἷς ὡρισμένος, κ. λ. Des. τῶν ἐν τοῖς εὐωνύμοις. Desumtum est ex longiori Galeni Libello *de septimestri partu*, qui in edit. Paris. Charteriana MDCLXXIX. fol. incidit in Tom. V. pag. 347.

IV. pag. 282. Sequitur cuiusdam *Iacobi Psychresti* (2) *Emplastrum*, cui titulus: Ἰακώβου Ψυχρίστου Βυζαντινοῦ ἐμπλαστικὸν λεγόμενον χαρίεστον, ὃ ἐσκεύασεν ἡ Λυσία, ἡ ἀρχηγὸς, ἢ τυφάς. Inc. Στέαρ καμήλου ἀνδριῶντος, κ. λ. Iacobus iste citatur Aëtio Tetrabibl. III. Serm. IV. Cap. XLIII. & Alexandro Tralliano Lib. V. Cap. IV. & alibi. Eumdem autem esse cum Iacobo Christo putat Fabric. Bibl. Graec. Vol. XIII. pag. 251. ita dictum, quod in curatione morborum humectantibus frequenter cibis uteretur: *christus* enim est *unctus*, uti vertit etiam Albanus Torinus. Suidas *Psychochristum* vocat, eumque Hesychii filium, ac medicum doctissimum appellat.

V. pag. ead. *b*. Ἐκ τῶν Παλλαδίου σοφιστοῦ περὶ βρώσεως καὶ πόσεως. *Ex Palladii sophistae scriptis de cibo & potione*, Excerptum. Inc. Δεῖ εἰδέναι, ὅτι τὸ σῶμα δεξάμενον τὴν τροφὴν, κ. λ. Des. ὃ πρώτως δέχεται τὸν κόπρον. Sequuntur tandem diversa manu exarata quaedam item medica, quae ob characterum tum exilitatem, tum evanidas formas vix legi possunt.

Hoc quod dixi celeberrimum artis Medicae compendium, constat libris septem collectis ex antiquioribus Medicis, Galeno imprimis, Aëtio, Alexandro Tralliano, & Oribasio. Libro primo hygiines institutionem, sive ὑποτύπωσιν, & praecepta de tuenda valetudine auctor tradit: libro secundo, & tertio de morbis internis; quarto, & quinto de venenis, morsibus, ictibus, laesionibusque, & malis externis corpus adficientibus; sexto, omnium praeclarissimo, chirurgicam disciplinam; septimo denique materiam medicam ordine alphabetico, ac de simplicibus & compositis medicamentis succedaneis, & de mensuris ac ponderibus. Prodierunt primum Graece ex aedibus Aldi, & Andreae Asulani soceri A. MDXXVIII. Altera editio Graeca melior Basileensis ex officina Andreae Cratandri MDXXXVIII. fol. quam sub oculos habemus. debetur Hieronymo Gemusaeo., qui Epistola praefixa ad Philippum Cosseium, Constantiae Galliarum Episcopum, ita profitetur hunc se scriptorem restaurasse: οὐ λέγω, inquit, μεγαλοπρεπῶς, οὐδὲ τραγικῶς, ἀλλ' ἁπλούστερον καὶ ἀληθέστερον φράσω, *ut si conferatur cum priore editione, dici profecto id posset, quod est apud Poëtam, quantum mutatus ab illo est*. Titulus etiam Voluminis idem praesefert, *collatione* scilicet *vetustissimorum exemplarium magna fide ac diligentia emendatum & restitutum, nec non aliquot locis auctum: ut hic liber plane nunc primum e tenebris erutus in lucem prodiisse dici possit*. Nihilo tamen minus posset in praesens ope huius praeclarissimi Codicis, & aliorum, de quibus infra, omnium castigatissima & optima editio adornari.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Sacculi XI. Constat foliis scriptis 382.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΔΙΑΦΟΡΑ.

GALENI VARIA.

IN primo folio recentius adiecto, nova manus Operum, quae in hoc continentur Volumine, elenchum Graece ac Latine descripsit, quorum series ita habet: COD. III.

I. pag. 2. Γαληνοῦ πρὸς Λύκον περὶ τοῦ ἀφορισμοῦ. *Galeni adversus Lycum de Aphorismo*, id est, *pro Hippocratis Aphorismo XIV. Libri I.* Inc. Ἀνεμέσητον μὲν ἦν του. Des. πρότερον αὐτά. Incidit in edit. cit. Paris. MDCLXXIX. fol. curante Renato Charterio Tom. IX. Part. II. pag. 358.

II. pag. 12. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὰ ἀντειρημένα τοῖς Ἱπποκράτους ἀφορισμοῖς ὑπὸ Ἰουλιανοῦ. *Eiusdem adversus ea, quae Iuliano adversus Hippocratis Aphorismos enunciata sunt*. Inc. Ἄμεινον μέν. Des. αὐτῶν τὰ δόγματα. Ib. p. 376.

III.

(1) Vbi puncta apposuimus, habentur in Codice quaedam ponderum, seu mensurarum notae medicorum usu receptae, quas typis exprimere minime licuit.

(2) Nescio, unde *Philochristi* nomen finxerit Montfaucon. in suo Catalogo.

III. pag. 22. Τοῦ αὐτοῦ τῶν Ἱπποκράτους γλωσσῶν ἐξήγησις. *Eiusdem linguarum, seu dictionum Hippocratis exoletarum explicatio.* Inc. Τὰς παρ' Ἱπποκράτει. Des. καὶ διεξόδων κέκτηται. Tom. II. pag. 79. Sequitur manu diversa, εἰς ῥευματισμὸν ὀδόντων ἄριστον. *In dentium rheumatismon optimum remedium.*

IV. pag. 38. Τοῦ αὐτοῦ Θρασύβουλος, ἢ περὶ τῆς ἀρίστης αἱρέσεως. *Eiusdem Thrasybulus, sive de optima secta.* Inc. Ἕκαστον τῶν ἰατρικῶν. Des. παρέξεται. Ibid. p. 299.

V. pag. 60. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τῶν καθαιρόντων φαρμάκων δυνάμεως. *Eiusdem de purgantium medicamentorum facultate.* Inc. Κατὰ τὴν αὐτήν. Des. φαρμάκων δύναμις. Tom. X. pag. 462.

VI. pag. 64. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πατρόφιλον περὶ συστάσεως ἰατρικῆς. *Eiusdem ad Patrophilum de constitutione artis medicae.* Inc. Ἐπεί μοι δοκεῖν, κ. λ. Des. σκοπὸς τῆς ἰάσεως. Tom. II. pag. 170.

VII. pag. 80. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ κυουμένων διαπλάσεως. *Eiusdem de fetuum formatione.* Inc. Περὶ τῆς τῶν κυουμένων. Des. πραγματείᾳ δηλώσω. Tom. V. pag. 285.

VIII. pag. 91. Τοῦ αὐτοῦ, εἰ κατὰ φύσιν ἐν ἀρτηρίαις αἷμα περιέχεται. *Eiusdem, an in arteriis natura sanguis contineatur.* Inc. Ἐπειδὴ τιτρωσκομένης. Des. ἦν ἀδύνατον. Tom. III. pag. 154.

IX. pag. 98. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀσφρήσεως ὀργάνου. *Eiusdem de odoratus instrumento.* Inc. Ὄσφρησιν ὀνομάζουσιν. Des. λέγω κοιλίας. Tom. V. pag. 354. Praecedit tamen in Codice quidam veluti Prologus, unius circiter paginae, cuius initium: Ὅτι μὲν ἐστι τὸ τῆς ὀσφρήσεως ὄργανον, κ. λ. Finis: ἐκπυριζόμενα σκληρά; & hic desideratur in editione.

X. pag. 104. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἑπταμήνων βρεφῶν. *Eiusdem de septimestri partu.* Inc. Περὶ δὲ τῶν ἑπταμήνων βρεφῶν. Des. εἰς τὸν ἕβδομον μῆνα. Ibid. pag. 347.

XI. pag. 105. *b.* Τοῦ αὐτοῦ, εἰ ζῶον τὸ κατὰ γαστρός. *Eiusdem, utrum animal sit quod est in utero.* Inc. Ὅπερ φυσικοῖς. Des. ὡς Ἡρακλῆς. Ibid. pag. 334.

XII. pag. 110. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Θρασύβουλος, πότερον ἰατρικῆς, ἢ γυμναστικῆς ἐστι τὸ ὑγιεινόν. *Eiusdem Thrasybulus, utrum medicina, an gymnastice plus ad valetudinem tuendam conferat.* Inc. Οὐκ ἄλλα. Des. ἀτιμαζομένω. T. VI. p. 8.

XIII. pag. 129. Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι ὁ ἄριστος ἰατρὸς καὶ φιλόσοφος. *Eiusdem, quod optimus medicus sit quoque philosophus.* Inc. Οἷόν τι πεπόνθασιν. Des. ἐξευρίσκοντας. Tom. II. p. 356.

XIV. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρίστης διδασκαλίας. *Eiusdem de optima doctrina* contra Favorinum, & alios, qui κριτήριον veritatis tollebant. Inc. Τὴν εἰς ἑκάτερα. Des. τοῖς μαθηταῖς. Ibid. p. 16.

XV. pag. 134. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ διὰ τῆς σμικρᾶς σφαίρας γυμνασίου. *Eiusdem de exercitio, quod parva pila fit,* ad Epigenem. Inc. Ἡλίκον μὲν ἀγαθόν ἐστι. Des. παρεσκευασμένων. Tom. VI. p. 505.

XVI. p. 136. *b.* Τοῦ αὐτοῦ, ὅτι αἱ ποιότητες ἀσώματοι. *Eiusdem, quod qualitates incorporeae sint.* Inc. Οὐδὲν τῶν ἐμῶν. Des. ἀλλ' ἡ λύσις. Tom. II. pag. 60.

XVII. pag. 141. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Ἱπποκράτους διαίτης ἐπὶ τῶν ὀξέων νοσημάτων. *Eiusdem de victus ratione in morbis acutis ex Hippocratis sententia.* Incipit a verbis .... ἠρεμίαν δὲ καὶ παρηγορίαν, κ. λ. Des. ἀξιώσομεν. Tom. XI. pag. 184. In Codice primus versus huius Libri videtur fuisse expunctus.

XVIII. p. 149. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἑκάστου ψυχῇ ἁμαρτημάτων. *Eiusdem de cuiusque animi peccatorum dignotione ac medela.* Inc. Ἡ μὲν δὴ τῶν παθῶν. Des. πρὸς τὸ παρὸν χρῆσθαι (1). Tom. VI. pag. 537. In Codice tamen in tres diversos Libros dividitur.

XIX. pag. 159. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν ἑκάστου ψυχῇ ἰδίων παθῶν. *Eiusdem de propriorum animi cuiusque adfectuum dignotione & curatione.* Inc. Ἐπειδὴ δὲ καὶ δι' ὑπομνημάτων. Des. εἰρήσεται. Ibid. pag. 519.

XX. pag. 171. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ φιλοσόφου ἱστορίας. *Eiusdem de historia philosophica.* Inc. Τὸν ἐξ ἀρχῆς. Des. διὰ τοῦτο πολυχρόνια. Tom. II. pag. 21.

XXI. pag. 188. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ παρ' Ἱπποκράτει κώματος. *Eiusdem de Comate secundum Hippocratem.* Inc. Τί ποτε σημαίνει. Des. τούτῳ ἂν οὖ. Tom. VII. pag. 191. In fine sequuntur quaedam levis momenti, a Codicis possessore fortasse exarata levandi animi caussa, in quibus de nonnullorum morborum medicamentis agitur; nec non versiculi quidam occurrunt in artis medicae laudem, ex Homero desumti.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XII. Constat foliis scriptis 192.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΩΜΑΤΙ ΜΟΡΙΩΝ.

GALENI DE VSV PARTIVM CORPORIS HVMANI.

Continet hic Codex *Galeni de usu partium corporis humani Libros XVII.* Primus inc. Ὥσπερ τῶν ζώων. Ultimus des. τὴν προσηγορίαν αὐτοῦ μετήνεγκα. Concordat singulorum initium ac finis cum impressis in cit. editione Parisiensi Charteriana T. IV. a pag. 284. ad pag. 704. In ultima pagina alia legebantur, quae ab imperito bibliopego, novo folio superinducto, penitus deleta sunt. COD. IV.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, multis in locis eleganti manu suppletus, scholiis in margine abundans, a Montfau-

(1) In edit. ὁρμᾶσθαι.

conio in suo Catalogo omissus. Constat foliis scriptis 247.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ.

GALENI DE ELEMENTIS.

Seu potius

Galeni Opera varia.

COD. V. I. pag. 1. IN primis duobus foliis quaedam occurrunt fragmenta *de ratione temporum, de inveniendo Paschate, aliisque festis mobilibus &c.*

II. pag. 3. *Galeni de elementis ex Hippocrate Libri duo*, quorum primus acephalus incipit a verbis . . . . τούτων ἐξ ἀνάγκης δεῖται συνιόντων, κ. λ. quae incidunt in cit. edit. Galeni Operum Paris. Tom. III. pag. 5. lin. 8. & pertinent ad Cap. II. Des. περὶ φαρμάκων. Secundus pag. 14. *b.* inc. Ἐπὶ δὲ τὸν δεύτερον ἤδη μοι. Des. τῷ βιαίως ἑλκομένῳ. Ibid. pag. 26.

III. pag. 17. Τοῦ αὐτοῦ περὶ κράσεων. *Eiusdem de temperamentis* Libri III. Primus, cui Capitum Index praemittitur, inc. Ὅτι μὲν ἐκ θερμοῦ. Vltimus des. εἴρηται πρόσθεν. Exstant ibid. a pag. 32. ad p. 90.

IV. pag. 55. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυσικῶν δυνάμεων. *Eiusdem de naturalibus facultatibus* Libri III. Liber I. cui Capitum Index est praevius, inc. Ἐπειδὴ τὸ μὲν αἰσθάνεσθαι. Liber III. des. συναπιστῶνται βραχύ. Tom. V. a p. 8. ad pag. 77.

V. p. 91. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς οὐσίας τῶν φυσικῶν δυνάμεων. *Eiusdem de substantia naturalium facultatum*. Inc. Ὥσπερ ὅτι ψυχὴν ἔχομεν, κ. λ. Des. ἐμνημόνευσεν. Ibid. pag. 3. in principio tamen longior est libellus in editione; verba enim adlata incidunt in p. 4. lin. 37.

VI. pag. 92. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως καὶ θεραπείας τῶν ἐν τῇ ἑκάστου ψυχῇ ἁμαρτημάτων. *Eiusdem de cuiusque animi peccatorum dignotione ac medela*. Inc. Ἡ μὲν δὴ τῶν παθῶν. Definit in verbis, ἣν ἐρῶ νῦν εἶναι μόνην. Sunt tantum duo prima Capita huius Libri, qui incidit in Tom. VI. pag. 537.

VII. pag. 94. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ χρείας ἀναπνοῆς. *Eiusdem de usu respirationis*. Inc. Τίς ἡ τῆς ἀναπνοῆς χρεία. Des. τῶν ἐνταυθοῖ γεγραμμένων ἐνδειξαμένοις (1). Tom. V. pag. 413.

VIII. pag. 104. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ προγινώσκειν. *Eiusdem de praenotione*. Inc. Ὅσον μὲν ἐπὶ τοῖς. Des. δύσκολον τὴν πρόγνωσιν. Tom. VIII. pag. 829.

IX. pag. 121. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ὅλου νοσήματος καιρῶν. *Eiusdem de totius morbi temporibus*. Inc. Ὅλου τοίνυν τοῦ νοσήματος, Definit in verbis, κατὰ τὴν γαστέρα πέψεων . . . . . Tom. VII. pag. 304. Vltima autem verba relata incidunt in pag. 306. lin. 19. Reliqua desiderantur.

(1) In edit. ἐνδειξαμένοις.

X. pag. 123. Τοῦ αὐτοῦ περὶ αἱρέσεων τοῖς εἰσαγομένοις. *Eiusdem de sectis ad eos qui introducuntur*. Inc. Τῆς ἰατρικῆς τέχνης. Des. τὸν παρόντα λόγον. Tom. II. pag. 286.

XI. pag. 129. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀνωμάλου δυσκρασίας. *Eiusdem de inaequali intemperie*. Inc. Ἀνώμαλος δυσκρασία. Des. τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου. Tom. VII. pag. 170.

XII. pag. 133. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν παρὰ φύσιν ὄγκων. *Eiusdem de tumoribus praeter naturam*. Inc. Ἕν τι τῶν συμβεβηκότων. Des. καταλελειμμένης. Ibid. pag. 312.

XIII. pag. 140. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Πίσωνα περὶ τῆς θηριακῆς ἀντιδότου. *Eiusdem ad Pisonem de theriaca antidoto*. Inc. Καὶ τοῦτόν σοι. Des. ἐγὼ γενέσθαι σοι παρὰ τῶν θεῶν εὔχομαι. Tom. XIII. pag. 930. Notandum, postrema duo huius Libri Capita, quae *de salibus* agunt, a Montfanconio indicari sub titulo novi Operis &c. quod tamen falsum.

XIV. pag. 160. Τοῦ αὐτοῦ περὶ θηριακῆς πρὸς Παμφιλιανόν. *Eiusdem de theriaca ad Pamphilianum*. Inc Πολλάκις ἐπιζητοῦντί σοι. Des. ἢ ἀργυροῦν. καὶ χρυσ. Ibid. pag. 960. ubi septem circiter versus hic Liber longior est in fine.

XV. pag. 163. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιδότων. *Eiusdem de antidotis Liber I.* Inc. Τὰς ἰωμένας τὰ πάθη. Des. ὅτι μὲν οὖν διαφωνεῖ τινα πρὸς τὸν Ἀνδρόμαχον ὁ Δαμοκράτης, καὶ ὁ Κρητὸ περὶ τῆς θηριακῆς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν φαρμακητίδων βίβλῳ τινὰ τῆς ἀγαθμίας εὖ δέχεται. Ibid. pag. 865. Diversa autem est Codicis lectio ab edita, ac videtur in compendium redacta; nam praeter fere omnem Galeni textum brevius expressum, multa ex Damocratis Carminibus, quae Galenus per extensum refert, & integra interdum Capita praetermissa fuisse animadvertimus. Postrema autem verba, licet aliquantum diversa, incidunt in pag. 895. initio Cap. XVI.

XVI. pag. 172. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀντιδότων βιβλίον δεύτερον. *Eiusdem de antidotis Liber II.* Inc. Ὁ περὶ τῆς θηριακῆς λόγος. Des. σὺν ὕδατι ἐπ' ἐνιαυτόν. Ibid. pag. 897. Notandum tamen est, hunc quoque Librum breviorem esse in Codice, quam in editione; versus enim, qui heic per extensum referuntur, in Codice vel tantummodo innuuntur, vel omnino omittuntur.

XVII. pag. 182. Sequitur Anonymi Tractatus, cui titulus: Μέτρον τῆς γῆς ἀμφοτέρων ἡμισφαιρίων τοῦ κόλπου. Inc. Δέον σε μετρεῖν τὸν βλεπόμενον τόπον. Des. ἄρα καὶ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καθεστήκασι.

XVIII. pag. 186. *b.* Tandem occurrunt *quaedam*, ut videntur, *Astronomica & Geographica Excerpta*. prorsus anepigrapha, quorum initium: Ῥᾴδιον ὅτι τὸ ἐν μέσῳ ὕδατος καὶ ὕδατος. Desinunt imperfecte in verbis: χρὴ δὲ εἰδέναι, ὅτι διαδέχεται τὸ αἰγαῖον . . . . . . Nonnullis autem marginalibus Latinis notulis adspersus est Codex, quae heinc einde reciso margine mutilatae sunt: videntur autem esse manu Nicolai Niccoli.

Co-

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. charactere valde contracto, ac per compendia exarato. Constat foliis scriptis 187. quem in suo Catalogo Montfauconius sub numero III. designat.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΜΕΘΟΔΟΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ.

GALENI METHODVS MEDENDI.

COD. VI. I. pag. 1. *Galeni Methodus medendi*, Libris XIV. exposita, continetur in hoc Codice; quorum singulorum initium & finem conferentes eum cit. edit. Paris. ubi incidunt in Tom. X. a pag. 1. ad pag. 343. invenimus inter se mire consentire, praeter Libri octavi initium, quod usque ad verba, καιρὸς ἂν εἴη λέγειν, adnectitur in Codice Libro septimo, ac propterea octavus incipit a verbis proxime sequentibus, Ὅτι μὲν οὖν, κ. λ. quo loco Graeca manus quaedam in margine adnotavit: ἀπέδω (sic) ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ ὀγδόου λόγου. Singulis autem Libris, primo excepto, Capitum Tabula praecedit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. nonnullis in margine scholiis adspersus. Constat foliis scriptis 255.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΑ.

HIPPOCRATIS CHIRVRGICA.

Seu potius

Veterum Chirurgorum insignis Collectio.

COD. VII. De Codice Florentino Chirurgorum Veterum in Bibl. Laur. vide Bartholinum de Tibiis Veterum pag. 349. Iac. Sponium Itineris in Graeciam pag. 14. edit. Germanicae, D. Guntherum. Christoph. Schelhammerum in Herm. Conringii Introd. in Artem Medic. p. 402. Georgium Paschium de novis inventis pag. 309.

Antequam ad huius optimi ac praestantissimi Codicis recensionem deveniamus, iuvat adferre, quae Antonius Cocchius, Medicus Florentinus, vir omniscius & incomparabilis, doctissime praefatus est in Prooemio Graecis Chirurgis praemisso, Florentiae editis A. MDCCLIV. in fol. typis Caesareis; ea enim non modo ad huius, sed & aliorum Graecorum Medicinae & Chirurgiae Codicum illustrationem mirifice conferre possunt. Ait itaque, eam Medicinae partem, quae manu curat, apud omnes gentes in usu semper fuisse; verum apud Graecos multo magis, quam in ceteris nationibus, ex quo sapientia universa, & praecipue rerum naturae contemplatio, utiliumque artium studia ab illis adeo exculta sunt, ut nostris quoque temporibus ipsi vetustissimi, ac longe optimi Auctores omnis humanitatis habeantur.

Nonnulla de rebus chirurgicis scripta ab illo medicinae parente Hippocrate ad nos pervenere; postea vero hanc praestantissimam facultatem increvisse plurimum credibile est, eo quod a multis egregiis viris luculenter tradita, & per quingentos & amplius annos in opulentis populis celeberrimisque gymnasiis tractata, sub locupletissimis, & plerumque eruditis regibus Macedoniae, Syriae, atque Aegypti, & Romanis Imperatoribus usque ad Antoninum, quibusdam in melius mutatis, fere perfecta fuerit. Sed illa Graeca Volumina, quibus tota ars chirurgica diligentissime continebatur, & quae plurima fuisse ex Celso aliisque novimus, omnia penitus periere. Quum enim deinde naturalis, ac solidioris doctrinae voluptas in orbe Romano, quo omnis quoque Graecia confluxerat, ab ingeniis eruditorum hominum paene migrasset ad Asiaticam loquacitatem, & ad vana plerumque, & spinosa, atque ex trivio arrepta argumenta, maximo quoque Medicinae damno, de alienis scriptis recte iudicandi facultas interiit. Quo factum fuit, ut Galenus in veteres fere omnes, non mediocres viros, qui ipsum post Hippocratem praecesserunt, paullo iniquiorem se ostenderit, & qui sequuti sunt, illo uno contenti, reliquos fere neglexerint. Quare & legi, & describi varii illorum libri coepere, & qui per saecularia quaedam intervalla, arte & facundia praestabant, nihil de certis propriisque experimentis promere, sed collectiones facere a Galeno plurima repetentes, ab aliis vetustioribus ac melioribus perpauca excerpere consueverunt.

Huiusmodi antiquissima fuit Oribasii Collectio facta paullo post medium Christi saeculum IV. iussu Imp. Iuliani, cuius insuper acri iudicio, & eximiae eruditioni debemus, quod placitis Galeni, quibus solis Oribasius contentus fuerat, aliorum quoque illustrium Medicorum praecepta adiicerentur, ut ipse in illius operis dedicatione testatur. Similes deinde Medicae Collectiones consequutae sunt, desinente saeculo quinto Aëtii, sexto vero Alexandri, cuius chirurgica periere, ac septimo Paulli, in quibus omnibus posterior quisque, pleraque a prioribus exscripsit. Duorum insequentium saeculorum octavi, & noni nulli videntur fuisse magni nominis libri medicinales, e multis multorum dictis compositi, vel ob nimium afflictas Graecorum res, vel quod omnes offuscaverat infelicissimis illis temporibus, summa rerum naturae ignoratio, atque barbaries. Decimi saeculi, vel undecimi putatur esse, quae nomine fertur praeceptionum Medicarum Epitome Constantino Imperatori dicata, cuius iussu conscripta dicitur. In ea perpauca occurrunt chirurgiam spectantia, quum totus praeterea liber exigui momenti sit, & e trium superiorum sententiis verbisque, suppresso tamen nomine, concinnatus. Sed longe nobilior Nicetae Collectio, eaque to-

ta Chirurgica fuit, quae undecimo saeculo exeunte, vel sequentis initio prodiit, & cuius praecipuam partem edere decreverat magnus Cocchius. Ianus Lascaris iam Constantinopoli a se Florentiam advectum Codicem turbatum, & alicubi temporum iniuria depravatum, in eam, quam nunc habet formam, Clementis VII. Pont. Max. iussu restituit. Huius rei testem habemus Ferdinandum Balamium in Epistola ad Paullum III. P. M. qua ei Galeni libellum de ossibus dicat, a se Clementis iussu ex illo vetusto Codice Florentino conversum.

Scripturae forma nitida, rotunda, mendis scatens, apicibus, notisque raris, ac plerumque perperam collocatis, male interpuncta, ipse litterarum, ac membranarum color evanidus ac flavescens, picturaeque rudes ac languidae, indicia sunt aetatis ad saeculi XI, finem, vel XII. initium referendae, Epigrammata vero in laudem Nicetae Collectoris adposita, & interpretamenta quaedam margini adiecta, quum eamdem aetatem praeferant, alia tamen manu, & emendatissime scripta sunt: tum ipsius Codicis amplitudo, & elegantia, & picturae, & plagularum limbi antiquitus inaurati, aliaeque huiusmodi notae ac vestigia, archetypum fuisse librum indicare videntur, & in instrumento ac supellectili Principis alicuius viri, aut Collegii servatum. Neque absurdum fortasse quis puraverit suspicari, hunc olim fuisse in Bibliotheca celeberrimi illius Orphanotrophii ab Alexio Imp. extremo saeculo XI. vel XII. ineunte Constantinopoli magnificentissime exstructo, aut instaurato, in quo non modo pueri paterno praesidio carentes alebantur, sed & pauperum diversoria erant, & hominum debilium, & morbis, aut vulneribus quibuscumque labefactorum receptus, & ludi quoque litterarii; ut neque libros illic, neque medicorum scholas defuisse credibile sit, ubi tot corpora medicinae auxilio indigentia curabantur, quod egregium factum Anna Comnena, ipsius Imperatoris filia, historiae suae Alexiadis Lib. XV, fuse persequitur.

Sunt quidem in Codicis extrema pagina litterae quaedam intricato continuoque ductu exaratae, quae ad nosocomium aliquod eum attinuisse demonstrent; sed quum eiusdem plane aetatis cum reliqua scriptura eae litterae censendae non videantur, neque illi Alexii Orphanotrophio, nosocomii nomen umquam fuisse sciamus, etsi eo aegroti omnes reciperentur, arbitrari potius licet, librum ea quidem aetate scriptum, sed postea alii cuidam publico valetudinario adquisitum, quale occurrit celebre illud Quadraginta Martyrum, quod Isaacius Imperator exeunte saeculo XII. Constantinopoli condidit. Verumtamen hoc nihil obstat, quo minus nostra firma maneat coniectura, collectionem hanc veterum Chirurgorum post medium saeculum undecimum fuisse factam, vel sub Imp. Constantino Duca, aut Michaële eius filio, vel sub eodem Alexio Comneno, quibus temporibus Nicetas quidam clarus, Imperatoris Medicus, in Epistolis Theophylacti scriptoris aequalis memoratur. Comprobare id videntur, & primi Epigrammatis iambi, qui a viro quopiam auctoritate praedito scripti apparent, ut non male ad aliquem illorum Principum referantur, quos, versus quoque condere in deliciis habuisse constat. Neque solum hoc nostrum Nicerae exemplar e Graeciae ruinis superfuisse opinor, quum & aliorum factam aliquam mentionem inveniam, Laudatur praecipue Graecum Volumen Francisci Regis Francorum, dono ei Roma missum a Cardinali Rodulpho Florentino (1), quod *unicum in eius Bibliotheca legebatur*, ut scribit Vidius in Chirurgia edita Parisiis anno MDXLIV. Gabriel Falloppius idem exemplar, quod fortasse viderat Parisiis, indicavit Cap. V. Commentarii sui in Hippocratis librum de vulneribus capitis, Codicem Graecum memorans Cardinalis Florentini, *quem donavit Gallorum Regi maiusculis litteris manuscriptum*. Cuiusmodi Codex ille fuerit me prorsus latet, & an per omnia ad nostrum responderit: eumdem enim fuisse suspicari nequeo; sed mirum fortasse videri poterit, non Vidium, neque alios protulisse nomen Collectoris Nicetae, neque inter ibi delitescentes libros indicavisse Apollonii Citiensis Commentarium in Hippocratis articulos, & Oribasii magnae Collectionis duos illos non levis momenti de fractis & loco motis ossibus, qui iamdiu deperditi putabantur. An vero ulli postea Scriptori Codex hic memoratus fuerit, nondum comperi; sed a medio fere saeculo XVII. quum Lucas Holstenius Florentiae advena Codices praestantiores Laurentianae Bibliothecae indicasset, magnis laudibus librum hunc Chirurgicum extulit, Collectoris Nicetae nomen elicuit, eoque clarorum aliquot Medicorum opuscula desiderata contineri animadvertit. Crevit deinde ipsius apud eruditos aestimatio, postquam praesertim Casparus Bartholinus anno MDCLXXVII. scribens de tibiis veterum Libro III. Cap. III. iudicium illud Holstenii, acceptum, ut videtur, a Magliabechio, iisdem omnino verbis, tacito tamen nomine, publicasset, & insequenti anno Iac. Sponius in Itinerario suo, ubi de Florentia loquitur, mira quaedam de hoc Codice praedicasset, unicum in tota Europa, magnumque thesaurum vocans, & scripta quaedam continere autumans, quae revera non habet. Decennio post, Iacobum Tollium de ea collectione e nostro Codice describenda, atque edenda consilium cepisse aiunt, & magnam eius Operis spem omnibus iniecisse, quae quidem illico evanuit: sed haesit doctorum animis bona eius incepti opinio, & levis quaedam cupiditas,

(1) Hic celeberrimus Cardinalis refertissimam codicum ac variorum editionum Bibliothecam condiderat, quae nostra aetate a Rodulphus Marchionibus distracta est.

tas, ut id ab aliquo denique perficeretur. Itaque celeberrimus Ant. Cocchius, Antonio Maria Salvinio, Philippo Bonarrotio, & Scipione Maffeio, ipsum ad studium laudis cohortantibus, Graecorum de Medicina libros, non modo pervulgatos & impressos, sed scriptos & reconditos perquirens, huius ipsius Codicis Chirurgici primas paginas, quibus enumeratio Capitum, & Collectoris laudes continentur, primus exscripsit mense Aprili MDCCXXII. Deprehendit vir ille magnus, quaedam inde scriptorum veterum haberi posse prorsus inedita, aliorumque iam Latine tantum editorum Graecum contextum; ac demum eorum, quae tum Graece, tum Latine iamdiu vulgata sunt, emendationes fortasse nonnullas, & interpretamenta, a notationibus antiquis quibusdam non malis margini adscriptis desumta. Primi ordinis, seu nondum vulgata, esse intellexit, Apollonii Citiensis Commentarium in Hippocratis librum de articulis, cuius notissima verba referuntur, ut non maxima certe libri pars, sit ipsa interpretatio; Sorani libellum breviorem de signis fracturarum, ac duos longiores Oribasii de ossibus fractis, atque prolapsis: alterius vero ordinis, quae scilicet Graeco contextu carent, eiusdem Oribasii Libros duos de laqueis & de machinamentis, quos Vidius a se Latine versos primus edidit Parisiis A. MDXLIV. e Codice illo Regio huic nostro simili depromtos, ac deinde Charterius ibidem anno MDCLXXIX. in magnifica illa operum Hippocratis & Galeni editione, comparatis undique Graecis exemplaribus adornata, Latine iterum exhibuit, unde fortasse quis coniectare audeat Codieem illum, quo Vidius usus fuerat, a Regia tunc Bibliotheca absuisse: tertii denique ordinis, ea nimirum, quae, quamvis saepe a viris doctis edita, emendari tamen locis aliquot possunt huius pretiosi Codicis auxilio, Hippocratis officinam, fracturas, articulos, vulnera capitis, Sorani fascias, Rufi appellationes partium, Galeni methodi particulas de fractis, & ossa, & fascias, Oribasii fascias, Paulli fracta, Palladii scholia in Hippocratis fracturas. Constat enim saepe repetito experimento, vetustissimi cuiusque exemplaris auctoritatem, ad veram scripturam indagandam plus plerumque valere, quam acuti quantumlibet ingenii coniecturam. Expletis postea a Cl. Cocchio per Bataviam, & Angliam eruditis peregrinationibus, post reditum in patriam, quam celerrime a die XXVI. Iunii ad XXIII. Septembris A. MDCCXXVII. descripsit folia Codicis CXXI. & anno demum MDCCLIV. edere decrevit totius Collectionis Nicetae prospectum, & Sorani libellum de signis fracturarum, duosque Oribasii libros de fracturis, & de motis articulis, omnia Graece, & Latine, notationibus ornata, atque insuper aucta Celsi Libri VIII. eiusdem argumenti, collati cum vetusto Codice huius Bibliothecae, varietatibus scripturae, & specimine reliquarum partium alias edendarum. His praenotatis, singulas ipsius Codicis partes more nostro perpendamus.

I. pag. 1. Occurrit statim uberrimus Index ab eadem antiqua manu, qua totus Liber, exaratus, quem utpote Operum omnium, quae in hoc continentur Volumine, non modo titulos, sed & Capitum singulorum, quibus eadem constant, argumenta continentem, integrum heic Lectori placuit exhibere, Latina interpretatione apposita. Ita igitur habet:

Τάδε ἔςὶν ἐν τῇδε τῇ βίβλῳ.	*Haec sunt in hoc Libro.*
α'. Ἱπποκράτους κατ' ἰητρεῖον.	1. *Hippocratis de officina medici.*
β'. Ἱπποκράτους περὶ ἀγμῶν.	2. *Hippocratis de fractis.*
γ'. Περὶ βραχίονος καταγέντος.	3. *De brachio fracto.*
δ'. Περὶ ποδός.	4. *De pede.*
ε'. Περὶ τῶν κατὰ πτέρναν.	5. *De his quae ad calcem.*
ϛ'. Περὶ κνήμης.	6. *De crure.*
ζ'. Περὶ μηροῦ καταγέντος.	7. *De femore fracto.*
η'. Περὶ κατάγματος κεφαλῆς, πήχεος καὶ βραχίονος.	8. *De fractura capitis, cubiti & brachii.*
θ'. Ἱπποκράτους περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς.	9. *Hippocratis de articulorum repositione.*
ι'. Περὶ ἀκρωμίου.	10. *De summo humero.*
ια'. Περὶ κλειδός.	11. *De clavicula.*
ιβ'. Περὶ ἀγκῶνος.	12. *De cubiti flexu.*
ιγ'. Περὶ χειρὸς ἄρθρου.	13. *De manus articulo.*
ιδ'. Περὶ δακτύλων.	14. *De digitis.*
ιε'. Περὶ γνάθου ἐξαρθρήσεως.	15. *De maxillae prolapsu.*
ιϛ'. Περὶ ἀμφοτέρων γνάθων ἐξαρθρήσεως.	16. *De maxillae ex utraque parte prolapsu.*
ιζ'. Περὶ τῆς κάτω γνάθου καταγείσης.	17. *De inferiore maxilla fracta.*
ιη'. Περὶ ἀποκαυλισθέντος ὀςέου τῆς κάτω γνάθου.	18. *De diffractis inferioris maxillae ossibus.*
ιθ'. Περὶ διαςάσεως τῆς κατὰ τὸ γένειον γενομένης συμφύσεως.	19. *De diductione iuncturae, quae ad mentum est.*
κ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης.	20. *De naso fracto.*
κα'. Περὶ ῥινὸς εἰς τὸ πλάγιον καταγείσης.	21. *De naso a latere fracto.*
κβ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης κατὰ τὸν χόνδρον.	22. *De naso ad chartilaginem fracto.*
κγ'.	23.

κγ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης σὺν ἕλκεσιν.

κδ'. Περὶ ὠτὸς καταγέντος.

κε'. Περὶ ἐξαρθρήσεως σπονδύλων.

κϛ'. Περὶ τῆς ἔσωθεν τῶν σπονδύλων ἐξαρθρήσεως.

κζ'. Περὶ πλευρῶν καταγέντων.

κη'. Περὶ τῆς τοῦ μηροῦ ἐξαρθρήσεως.

κθ'. Περὶ τῆς ἔξωθεν ἐξαρθρήσεως τῆς τȣ̃ μηροῦ κεφαλῆς.

λ'. Περὶ τῆς ὄπισθεν ἐξαρθρήσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

λα'. Περὶ τῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἐξαρθρήσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.

λβ'. Περὶ ἐξαρθρήσεων ὀστέων κνήμης ἑλκοποιησαμένων.

λγ'. Περὶ κνήμης ὀστέων ἑλκωθέντων.

λδ'. Περὶ ἐξαρθρήσεως ἄρθρων δακτύλων ποδός τε καὶ χειρὸς ἑλκωθέντων.

λε'. Περὶ τῶν ἀποκοπτομένων ὀστῶν.

λϛ'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τȣ̃ μηρȣ̃ κεφαλῆς, ἣν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

λζ'. Περὶ καταρτισμȣ̃ τῆς τȣ̃ μηρȣ̃ κεφαλῆς, ἣν εἰς τὸ ἔξω μέρος ὀλισθῇ.

λη'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς, ἣν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ὀλισθῇ.

λθ'. Περὶ καταρτισμοῦ τῆς τȣ̃ μηρȣ̃ κεφαλῆς, ἣν εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος ὀλισθῇ.

μ'. Περὶ γόνατος ἐξαρθρήσιος.

μα'. Ἱπποκράτȣς περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων.

μβ'. Ἱπποκράτȣς μοχλικόν.

μγ'. Ἱπποκράτȣς περὶ ὀστέων φύσιος.

μδ'. Γαληνοῦ περὶ καταγμάτων.

με'. Περὶ τῶν καταμηκῶν καταγμάτων.

μϛ'. Περὶ τῶν σωλήνων.

μζ'. Περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων.

μη'. Τίς ἡ μετὰ τὴν ἀνάτρησιν ἐπιμέλεια.

μθ'. „ Ὀριβασίου ἐκ τῶν Γαληνȣ̃ περὶ καταγμάτων. (1)

ν'. „ Περὶ ῥινὸς καταγείσης.

να'. „ Περὶ γένυος καταγείσης.

νβ'. „ Περὶ κλειδὸς καταγείσης.

νγ'. „ Περὶ τῶν ἐν πλευροῖς καταγμάτων.

νδ'. „ Περὶ ἀπάγματος.

νε'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρȣ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τραυμάτων.

νϛ'. „ Θεραπεία τραυμάτων.

νζ'. „ Περὶ τοῦ ἐπὶ μεγάλῳ τραύματι ἐπὶ πλεῖον ψιλουμένȣ ὀστέȣ.

νη'. „ Ἡλιοδώρȣ περὶ καταγμάτων.

νθ'. „ Περὶ ῥωγμῶν.

ξ'. „ Περὶ ἐκκοπῆς.

ξα'. „ Περὶ καμαρώσεως.

ξβ'. „ Περὶ ἐμπιέσματος.

ξγ'. „ Περὶ ἐγγισώματος.

ξδ'. „ Περὶ ὑποπύων ὀστέων.

ξε'. „ Περὶ θλάσματος.

ξϛ'. „ Περὶ τῆς τῶν ῥαφῶν διαστάσεως.

ξζ'. „ Θεραπεία ἀνατετρημένων.

ξη'. „ Περὶ φλεγμονῆς μήνιγγος.

ξθ'. „ Ἐκ τῶν Γαληνȣ̃ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων.

ο'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρȣ περὶ τερηδονισμοῦ κρανίȣ.

οα'. „ Ἐκ τῶν Ἀρχιγένȣς περὶ ὑποδραμόντος αἵματος.

οβ'.

23. *De naso fracto cum ulceribus.*

24. *De aure fracta.*

25. *De prolapsu vertebrarum.*

26. *De vertebrarum in interiorem partem prolapsu.*

27. *De costis fractis.*

28. *De femoris prolapsu.*

29. *De capitis femoris in exteriorem partem prolapsu.*

30. *De capitis femoris in posteriorem partem prolapsu.*

31. *De capitis femoris in priorem partem prolapsu.*

32. *De ossibus cruris cum vulnere luxatis.*

33. *De cruris osse vulnerato.*

34. *De luxatis articulis digitorum pedis & manus cum vulnere.*

35. *De ossibus abscissis.*

36. *De restitutione capitis femoris, si in interiorem partem excidat.*

37. *De restitutione capitis femoris, si in exteriorem partem excidat.*

38. *De restitutione capitis femoris, si in posteriorem partem excidat.*

39. *De restitutione capitis femoris, si in priorem partem excidat.*

40. *De genu luxato.*

41. *Hippocratis de vulneribus capitis.*

42. *Hippocratis vectiarius.*

43. *Hippocratis de ossium natura.*

44. *Galeni de fractis.*

45. *De fractis per longitudinem.*

46. *De canalibus.*

47. *De capitis fractura.*

48. *Quae cura sit in terebratione adhibenda.*

49. „ *Oribasii e libris Galeni de fracturis.*

50. „ *De naso fracto.*

51. „ *De mento fracto.*

52. „ *De clavicula fracta.*

53. „ *De fracturis in costis.*

54. „ *De abductione.*

55. „ *Ex Heliodori libris de capitis vulneribus.*

56. „ *Vulnerum curatio.*

57. „ *De nudato ut plurimum osse in magno vulnere.*

58. „ *Heliodori de fracturis.*

59. „ *De fissionibus.*

60. „ *De excisione.*

61. „ *De cameratione.*

62. „ *De impressione.*

63. „ *De appropinquatione.*

64. „ *De pure sub ossibus.*

65. „ *De contusione.*

66. „ *De suturarum disiunctione.*

67. „ *Curatio terebratorum.*

68. „ *De cerebri membranae inflammatione.*

69. „ *E Galeni libris de fracturis in capite.*

70. „ *Ex Heliodori libris de cranii carie.*

71. „ *Ex Archigenis libris de sanguine subter currente.*

72.

(1) Quae nos Graece & Latine inedita putamus, duplici lineola, uti vides, in hac enumeratione distinximus.

οβ'. „ Περὶ μελανίας.
ογ'. „ Περὶ ὑπερσαρκώσεως.
οδ'. „ Ἐκ τῶν Ἀρχιγένους περὶ τῆς τῶν ῥαφῶν διαστάσεως.
οε'. „ Ἐκ τῶν Ἀντύλλου περὶ ὑδροκεφάλων.
ος'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ὀστέου ἐπιφύσεως.
οζ'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἀλωπεκίας.
οη'. „ Ὀριβασίου ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἐξαρθρημάτων.
οθ'. „ Περὶ γένυος.
π'. „ Περὶ ἀκρωμίου ἀποσπασθέντος.
πα'. „ Περὶ τῶν κατ' ὦμον ἐξαρθρημάτων.
πβ'. „ Περὶ τῶν κατ' ἀγκῶνα.
πγ'. „ Περὶ διαστάσεως κερκίδος.
πδ'. „ Περὶ τῶν κατ' ἰσχίον.
πε'. „ Περὶ τῆς πρὸς τὸν πόδα διαρθρώσεως τῆς κνήμης.
πς'. „ Περὶ τῶν κατὰ τὴν πτέρναν.
πζ'. „ Περὶ τῶν ἐν ἄκροις τοῖς κώλοις κινηθέντων ὀστῶν.
πη'. „ Περὶ τῶν κατὰ ῥάχιν σπονδύλων.
πθ'. „ Ἀσκληπιάδου τοῦ Βιθυνοῦ, ὅτι καὶ διὰ νόσον χρονίαν ἔξαρθροί τινες γίγνονται.
ϙ'. „ Ἀρχιγένους περὶ τῶν ἀφαιρεθησομένων μερῶν.
ϙα'. „ Ἡλιοδώρου περὶ ἀκρωτηριασμοῦ.
ϙβ'. „ Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τῶν κατὰ τοὺς δακτύλους συμβαινόντων.
ϙγ'. „ Περὶ τῆς κατὰ τοὺς δακτύλους γαγγραίνης καὶ σηπεδόνος.
ϙδ'. „ Περὶ τῶν ἐσφηνωμένων δακτυλιδίων.
ϙε'. „ Ὀριβασίου ἐκ τῶν Ἡρακλᾶ, πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ὀρθὸς (1).
ϙς'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ναυτικός.
ϙζ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος σχιστός.
ϙη'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος βουκολικὸς, ὁ καὶ σανδάλιος.
ϙθ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος δράκων.
ρ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ἁπλοῦν ἅμμα.
ρα'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος λύκος.
ρβ'. , Πῶς πλέκεται Ἡρακλεωτικὸν ἅμμα.
ργ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἁπλοῦς καρχήσιος.
ρδ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ διπλοῦς καρχήσιος.
ρε'. , Πῶς ἐκ τοῦ ἁπλοῦ διπλοῦς πλέκεται καρχήσιος.
ρς'. , Πῶς ἐκ περιθέσεως ὁ διπλοῦς καρχήσιος γίνεται.
ρζ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος πλινθίον, ὁ καὶ τετράκυκλος.
ρη'. , Πῶς πλέκεται ἐπαγκύλωτος βρόχος.
ρθ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ὦτα.
ρι'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος διάγκυλος, ὃν τινες καταχρηστικῶς καλοῦσιν ἄγχοντα.
ρια'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος κυρίως ἄγχων.

ριβ'.

72. „ *De nigredine.*
73. „ *De carne excrescente.*
74. „ *Ex Archigenis libris de futurarum disjunctione.*
75. „ *Ex Antylli libris de hydrocephalis.*
76. „ *Ex Heliodori libris de osse excrescente.*
77. „ *Ex Heliodori libris de capillis fluentibus.*
78. „ *Oribasii e Galeni libris de luxatis.*
79. „ *De mento.*
80. „ *De summo humero avulso.*
81. „ *De humero luxato.*
82. „ *De cubito.*
83. „ *De radii distructione.*
84. „ *De femore.*
85. „ *De cruris ad pedem articulatione.*
86. „ *De his quae ad calcem.*
87. „ *De motis extremorum artuum ossibus.*
88. „ *De spinae vertebris.*
89. „ *Asclepiadis Bithyni, quod diuturno morbo quibusdam articuli prolabantur.*
90. „ *Archigenis de amputandis partibus.*
91. „ *Heliodori de mutilatione.*
92. „ *Ex Heliodori libris de his quae digitis accidunt.*
93. „ *De digitorum gangraena & putredine.*
94. „ *De obfirmatis anulis.*
95. , *Oribasii ex Heracle, quomodo laqueus plicetur, quem nexum vocant.*
96. , *Quomodo plicetur laqueus, quem nauticum vocant.*
97. , *Quomodo plicetur laqueus, quem scissum vocant.*
98. , *Quomodo laqueus plicetur bucolicus dictus, qui & sandalius.*
99. , *Quomodo laqueus plicetur draco dictus.*
100. , *Quomodo laqueus plicetur, quem simplicem nodum vocant.*
101. , *Quomodo laqueus plicetur lupus dictus.*
102. , *Quomodo plicetur Herculeus nodus.*
103. , *Quomodo plicetur simplex carchesius.*
104. , *Quomodo plicetur duplex carchesius.*
105. , *Quomodo e simplici duplex plicetur carchesius.*
106. , *Quomodo circumpositione duplex fiat carchesius.*
107. , *Quomodo plicetur laqueus, quem plinthium seu laterculum vocant & quatuor circulos habentem.*
108. , *Quomodo plicetur laqueus epancylotus.*
109. , *Quomodo plicetur laqueus, quem aures vocant.*
110. , *Quomodo plicetur laqueus dictus diancylus, quem nonnulli minus proprie strangulantem vocant.*
111. , *Quomodo plicetur laqueus proprie dictus strangulans.*

112.

(1) Quae Graece tantum inedita esse videntur, ea nos simplici lineola notavimus.

ριβ'. , Πῶς πλέκεται βρόχος ὁ καλούμενος ὑπέρβατος.
ριγ'. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων.
ριδ'. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἐπιδέσμων.
ριε'. Σχιστὸς ὀκτασκελὴς ἐπὶ κεφαλῆς.
ρις'. Σχιστὸς ἑξασκελὴς ἐπὶ κορυφῆς.
ριζ'. Σχιστὸς τετρασκελὴς ἐπὶ μετώπου.
ριη'. Ἱπποκράτους ῥόμβος.
ριθ'. Διοκλέους σκαφεῖον, ἢ θόλος.
ρκ'. Λαγωὸς χωρὶς ὤτων.
ρκα'. Λαγωὸς σὺν ὤτοις.
ρκβ'. Σχιστὸς ἐπίδεσμος ὁ ἐπὶ ὀφθαλμούς.
ρκγ'. Ἁπλοῦς ὀφθαλμὸς, οἱ δ' ἔφασαν Ἱπποκράτους ὀφθαλμόν.
ρκδ'. Διπλοῦς ὀφθαλμός.
ρκε'. Ἀμύντου χάραξ.
ρκς'. Σχιστὸς περὶ ῥινός.
ρκζ'. Μεταγωγεὺς Ἡλιοδώρου.
ρκη'. Κράτημα Ἡλιοδώρου.
ρκθ'. Χειλοφύλαξ Ἡλιοδώρου.
ρλ'. Σχιστὸς ἐπὶ γενείου.
ρλα'. Σχιστὸς ἐπὶ σιαγόνος, ἀνθερεῶνος, παρειῶν.
ρλβ'. Φορβαία ἐπὶ γένυος καθ' ἓν μέρος ἐξηρθρηκυίας, καὶ ἐπὶ τῶν κυνικῶς σπωμένων.
ρλγ'. Φορβαία ἡ κυρίως ἀπὸ δύο ἀρχῶν πλεκομένη.
ρλδ'. Διεζευγμένος.
ρλε'. Ἀπολλωνίου Θηρὸς μόνωψ.
ρλς'. Ἡμίτομος.
ρλζ'. Ἐπάνεσις.
ρλη'. Φάλαρα.
ρλθ'. Κείου ῥόμβος φάλαρα.
ρμ'. Στάχυς.
ρμα'. Γερανίς.
ρμβ'. Θώραξ.
ρμγ'. Στηθόδεσμος.
ρμδ'. Ῥαπτὸς ἀνάδεσμος ἐπὶ μαστοῦ.
ρμε'. Εἰλητὸς ἐπίδεσμος ὁ ἐπὶ μαστῶν.
ρμς'. Ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος.
ρμζ'. Ἔξακρος Μενεκρίτου.
ρμη'. Καρκῖνος.
ρμθ'. Ἁπλοῦς βουβωνίσκος, ὃν τινες καρκῖνον ἐπὶ βουβῶνος προσηγόρευσαν.
ρν'. Διπλοῦς βουβωνίσκος.
ρνα'. Βουβωνοφύλαξ.
ρνβ'. Ῥαπτὸς ἐπὶ ἕδρας.
ρνγ'. Σχιστὸς ἐπὶ ὀσχέου.
ρνδ'. Εὔκυκλος, οἱ δὲ Ἱπποκράτους εὔκυκλον.
ρνε'. Ἰσοσκελὴς ῥόμβος.
ρνς'. Ἀνισόσκελος ῥόμβος.
ρνζ'. Σκέπαρνον.
ρνη'. Πλάγιος χιασμός.
ρνθ'. Χελώνη.
ρξ'. Περιπτερνίς.
ρξα'. Περισφυρίς.
ρξβ'. Στάχυς ἐπὶ ἴχνους.
ρξγ'. , Ὀριβασίου ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ διαφορᾶς καταρτισμῶν.
ρξδ'. , Περὶ διαφορᾶς τῶν ὀργάνων.
ρξε'. , Ἐξ ὧν ὀφείλει τὰ ὄργανα κατασκευάζεσθαι.
ρξς'. , Ἐκ τίνων κατεσκεύασαι τὰ ὄργανα, καὶ τίνες αὐτῶν αἱ χρεῖαι.
ρξζ'. , Πῶς τετράγωνος κοχλίας κινεῖ χελώνην.

112. , *Quomodo plicetur laqueus dictus traiectus.*
113. *E Galeni libris de fasciis.*
114. *Ex Heliodori libris de fasciis.*
115. *Scissa octo crurum ad caput.*
116. *Scissa sex crurum ad verticem.*
117. *Scissa quatuor crurum ad frontem.*
118. *Hippocratis rhombus.*
119. *Dioclis scaphula, vel tholus.*
120. *Lepus sine auribus.*
121. *Lepus auritus.*
122. *Fascia scissa ad oculos.*
123. *Oculus simplex, quem alii Hippocratis oculum vocant.*
124. *Oculus duplex.*
125. *Amyntae vallum.*
126. *Scissa ad nasum.*
127. *Heliodori adducens.*
128. *Heliodori retinaculum.*
129. *Heliodori custos labiorum.*
130. *Scissa ad mentum.*
131. *Scissa ad mandibulam, mentum, & genas.*
132. *Capistrum ad mandibulam ab una parte prolapsam, & ad cynice convulsos.*
133. *Capistrum, quod proprie a duobus principiis implicatur.*
134. *Disiuncta.*
135. *Apollonii Ferae unoculus.*
136. *Dimidium secta.*
137. *Relaxatio.*
138. *Phalerae.*
139. *Ceii rhombus.*
140. *Spica.*
141. *Grus.*
142. *Thorax.*
143. *Pectoris vinculum.*
144. *Assuta fascia ad mammam.*
145. *Glomerata fascia ad mammam.*
146. *Ad cubitum.*
147. *Menecriti vinculum ad partes extremas.*
148. *Cancer.*
149. *Vinculum ad alterum inguen, quod nonnulli dixerunt cancrum pro inguine.*
150. *Ad utrumque inguen.*
151. *Ad inguen tuendum.*
152. *Assuta ad anum.*
153. *Scissa ad scrotum.*
154. *Rotunda, quidam adiiciunt Hippocratis.*
155. *Rhombus aequalium crurum.*
156. *Rhombus inaequalium crurum.*
157. *Ascia.*
158. *Obliqua decussatio.*
159. *Testudo.*
160. *Ad calcem.*
161. *Ad talos.*
162. *Spica ad plantam.*
163. , *Oribasii ex Heliodori libris de differentia repositionum.*
164. , *De machinarum differentia.*
165. , *E quibus rebus machinae parandae sint.*
166. , *E quibus rebus machinae parantur, & qui earum usus.*
167. , *Quomodo quadrata cochlea testudinem moveat.*

ρξη'. , Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ μηχανημάτων.
ρξθ'. , Περὶ τοῦ μηχανικοῦ γλωττοκομείου.
ρο'. , Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου, Νειλέως πλινθίον.
ροα'. , Περὶ κινήσεως τονίων,
ροβ'. , Περὶ τῆς ἔμπροσθεν καὶ τῆς ὀπίσω τοῦ ὤμου διαφορᾶς.
ρογ'. , Περὶ ἀγκῶνος.
ροδ'. , Περὶ πήχεος καὶ κερκίδος.
ροε'. , Πῶς κεκλιμένον τὸν πάσχοντα δεῖ καταρτίζειν.
ροϛ'. , Περὶ ὤμου διαφορᾶς.
ροζ'. , Περὶ διαφορᾶς ἀγκῶνος.
ροη'. , Περὶ καρποῦ.
ροθ'. , Περὶ ῥάχεως.
ρπ'. , Περὶ μηροῦ.
ρπα'. , Περὶ γόνατος.
ρπβ'. , Περὶ σφυροῦ.
ρπγ'. , Νυμφοδώρου γλωσσόκομον.
ρπδ'. , Περὶ κινήσεως τοῦ ὀργάνου.
ρπε'. , Ἀπελλίδος, ἢ Ἀρχιμήδους τρίσπαστον.

ρπϛ'. , Περὶ κατασκευῆς τοῦ τέκτονος ὀνομαζομένου ὀργάνου.
ρπζ'. , Κίνησις τοῦ ὀργάνου.
ρπη'. , Περὶ τῶν τριῶν τοῦ ἀγκῶνος διαφορῶν.
ρπθ'. , Ἐκ τῶν Ῥούφου τὸ Ἱπποκράτους βάθρον.
ρϙ'. , Περὶ γένυος.
ρϙα'. , Περὶ ὤμου.
ρϙβ'. , Περὶ ἐξαρθρήματος βραχίονος καὶ κατάγματος.

ρϙγ'. , Περὶ ἀγκῶνος.
ρϙδ'. , Περὶ καρποῦ.
ρϙε'. , Περὶ ὑβώματος.
ρϙϛ'. , Περὶ τῶν τοῦ μηροῦ ἐξαρθρημάτων.
ρϙζ'. , Περὶ γόνατος.
ρϙη'. , Περὶ σφυρῶν.
ρϙθ'. ,, Ἀπολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας τὸ Α.
σ'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῶν δακτύλων τοῦ ἰατροῦ γινομένη, καὶ τοῦ ἀκρωμίου ἀντερείσιος.
σα'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς πυγμῆς τοῦ ἰατροῦ γινομένη.
σβ'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς πτέρνης.
σγ'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τοῦ κατωμίζοντος.
σδ'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τοῦ ὑπεροειδοῦς ξύλου.
σε'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς κλίμακος.
σϛ'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς ἄμβης.
σζ'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τοῦ δίφρου.
ση'. ,, Ἐμβολὴ ὤμου ἡ διὰ τῆς δικλείδου θύρας.
σθ'. ,, Ἀπολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας τὸ Β.
σι'. ,, Ἐμβολὴ ἀγκῶνος.
σια'. ,, Ἑτέρα ἐμβολὴ ἀγκῶνος.
σιβ'. ,, Ἐμβολὴ χειρὸς ἄρθρου ἡ διὰ τοῦ θέναρος τοῦ ἰατροῦ γινομένη.
σιγ'. ,, Ἐμβολὴ χειρὸς ἄρθρου ἡ διὰ τῆς πτέρνης τοῦ ἰατροῦ καὶ τῆς τραπέζης γινομένη.
σιδ'. ,, Περὶ δακτύλων.
σιε'. ,, Περὶ γνάθου.
σιϛ'. ,, Ἐμβολὴ γνάθου.
σιζ'. ,, Περὶ σπονδύλων.
σιη'. ,, Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς κλίμακος ἐπὶ κεφαλῆς γινομένη. σιθ'.

168. , *E libris Galeni de machinamentis.*
169. , *De arcula mechanica.*
170. , *Ex Heliodori libris, Nilei laterculus.*
171. , *De motu fasciarum distendentium.*
172. , *De humeri prolapsu in priorem & posteriorem partem.*
173. , *De cubito.*
174. , *De cubito & radio.*
175. , *Quomodo iacentem aegrotum componere oporteat.*
176. , *De humeri prolapsu.*
177. , *De cubiti prolapsu.*
178. , *De carpo.*
179. , *De spina.*
180. , *De femore.*
181. , *De genu.*
182. , *De talo.*
183. , *Nymphodori arca.*
184. , *De organi motu.*
185. , *Apellidis, vel Archimedis tractorium triplex.*
186. , *De organi structura, quod fabri vocatur.*
187. , *Motus organi.*
188. , *De tribus cubiti prolapsi modis.*
189. , *E libris Rufi scamnum Hippocratis.*
190. , *De maxilla.*
191. , *De humero.*
192. , *De brachio luxato & fracto.*

193. , *De cubito.*
194. , *De carpo.*
195. , *De gibbere spinae.*
196. , *De femoris multiplici prolapsu.*
197. , *De genu.*
198. , *De talis.*
199. ,, *Apollonii Citiensis tractatus de articulis Lib. I.*
200. ,, *Repositio humeri ope digitorum medici facta, & summi humeri contrario nisu.*
201. ,, *Repositio humeri, quae fit pugno medici.*
202. ,, *Repositio humeri ope calcanei.*
203. ,, *Repositio humeri ope hominis aegrotum humero sustollentis.*
204. ,, *Repositio humeri per lignum pistilli formam habens.*
205. ,, *Repositio humeri per scalam.*
206. ,, *Repositio humeri per umbonem.*
207. ,, *Repositio humeri per scamnum.*
208. ,, *Repositio humeri per valvam bipartitam.*
209. ,, *Apollonii Citiensis de articulis Lib. II.*
210. ,, *Repositio cubiti.*
211. ,, *Repositio cubiti alia.*
212. ,, *Repositio articulorum manus, quae fit vola medici & mensa.*
213. ,, *Repositio articulorum manus, quae fit calcaneo medici & mensa.*
214. ,, *De digitis.*
215. ,, *De maxilla.*
216. ,, *Repositio maxillae.*
217. ,, *De vertebris.*
218. ,, *Repositio vertebrarum, quae fit per scalam in caput.* E 219.

σιθ'. „ Ἑτέρα ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς κλίμακος ἐπὶ πόδας γινομένη.

σκ'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τοῦ θέναρος τοῦ ἰατρȣ̃ γινομένη ϗ τῶν ὀνίσκων.

σκα'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς καθέδρας γινομένη.

σκβ'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς πτέρνης ϗ τῶν ὀνίσκων.

σκγ'. „ Ἐμβολὴ σπονδύλων ἡ διὰ τῆς σανίδος ϗ τῶν ὀνίσκων γινομένη.

σκδ'. „ Ἀπολλωνίȣ Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας τὸ Γ.

σκε'. „ Ἐμβολὴ μηρȣ̃ ἡ ἐπὶ κεφαλῆς ϐ τοῦ πήχεως τοῦ ἰατροῦ παρὰ τὸν περίναιον γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκϛ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τοῦ ἀσκοῦ γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκζ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς κλίμακος ϗ τȣ̃ κεραμίȣ γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκη'. „ Ἐμβολὴ μηρȣ̃ ἡ διὰ τοῦ σϕωτῆρος ϗ τοῦ βάρους τοῦ σκέλους γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σκθ'. „ Ἡ τοῦ ὀργάνȣ κατασκευὴ, ἤτοι βάθρον τοῦ Ἱπποκράτȣς.

σλ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ϗ τοῦ ὀνίσκου γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔσω μέρος ὀλισθῇ.

σλα'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ϗ τῶν ὀνίσκων καὶ τοῦ μοχλοῦ γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔξω μέρος ὀλισθῇ.

σλβ'. „ Ἐμβολη μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ϗ τῶν ὀνίσκων γινομένη, ἢν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος ὀλισθῇ.

σλγ'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ϐ τῶν ὀνίσκων ϐ τῆς καθέδρας τοῦ ἰατρȣ̃ γινομένη.

σλδ'. „ Ἐμβολὴ μηρȣ̃ ἡ διὰ τῆς ὀργανικῆς σανίδος ἢ τῶν ὀνίσκων τε ϗ τοῦ θέναρος τȣ̃ ἰατροῦ γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔμπρος μέρος ὀλισθῇ.

σλε'. „ Ἐμβολὴ μηροῦ ἡ διὰ τοῦ κρεμασμοῦ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ τῷ πήχει τοῦ ἰατροῦ κατὰ τὸ μέσον τοῦ περιναίȣ καὶ τοῦ ἱεροῦ ὀστέου γινομένη, ἢν εἰς τὸ ἔμπρος μέρος ὀλισθῇ.

σλϛ'. „ Σωρανȣ̃ περὶ σημείων καταγμάτων ἐπὶ κρανίȣ.

σλζ'. „ Περὶ ῥωγμῆς.

σλη'. „ Περὶ ἐγκοπῆς.

σλθ'. „ Περὶ καμαρώσεως.

σμ'. „ Περὶ ἐγγισώματος.

σμα'. „ Περὶ ἐμπιέσματος.

σμβ'. „ Περὶ ἀποσκεπαρνισμοῦ.

σμγ'. „ Περὶ ἀπηχήματος.

σμδ'. „ Περὶ θλάσματος.

σμε'. „ Περὶ τῶν ἐν ἄλλοις τόποις καταγμάτων γινομένων.

σμϛ'. „ Περὶ ῥινός.

σμζ'. „ Περὶ γένυος.

σμη'. „ Περὶ κλειδός.

σμθ'. „ Περὶ ὠμοπλάτης.

σν'. „ Περὶ ῥάχεως.

σνα'. „ Περὶ στέρνου.

σνβ'. „ Περὶ πλευρᾶς.

σνγ'. „ Περὶ ἰσχίων.

σνδ'. „ Περὶ βραχίονος ϗ μηρȣ̃.

σνε'. „ Περὶ πήχεως ϗ κνήμης.

219. „ *Repositio alia vertebrarum, quae fit per scalam in pedes.*

220. „ *Repositio vertebrarum, quae fit vola medici & ope asellorum seu ʃucularum.*

221. „ *Repositio vertebrarum, quae per sellam fit.*

222. „ *Repositio vertebrarum, quae fit per calcaneum & asellos.*

223. „ *Repositio vertebrarum, quae tabula fit & asellis.*

224. „ *Apollonii Citiensis de articulis Lib. III.*

225. „ *Repositio femoris, quae fit in caput ulna medici ad perinaeum adacta, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

226. „ *Repositio femoris per utrem, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

227. „ *Repositio femoris per scalam & vas fictile, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

228. „ *Repositio femoris, quae fit ope sigilli & ponderis cruris, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

229. „ *Structura organi, quod dicitur scamnum Hippocratis.*

230. „ *Repositio femoris, quae fit tabula organica & asello, si in interiorem partem prolapsum fuerit.*

231. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & vecte, si in exteriorem partem prolapsum fuerit.*

232. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis, si in posteriorem partem exciderit.*

233. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & sella medici.*

234. „ *Repositio femoris, quae fit organica tabula & asellis & vola medici, si in anticam partem prolapsum fuerit.*

235. „ *Repositio femoris, quae fit suspensione in caput & cubito medici inter perinaeum & os sacrum iniecto, si in anticam partem prolapsum fuerit.*

236. „ *Sorani de fracturarum signis in cranio.*

237. „ *De rima.*

238. „ *De incisione.*

239. „ *De cameratione.*

240. „ *De appropinquatione.*

241. „ *De impressione.*

242. „ *De dedolatione.*

243. „ *De resonantia.*

244. „ *De illisu.*

245. „ *De fracturis, quae aliis in locis fiunt.*

246. „ *De naso.*

247. „ *De mento.*

248. „ *De clavicula.*

249. „ *De scapula.*

250. „ *De spina.*

251. „ *De sterno.*

252. „ *De costa.*

253. „ *De coxarum ossibus.*

254. „ *De brachio & femore.*

255. „ *De cubito & tibia.*

σνς'. „ Περὶ ἐπιγονατίδος.
σνζ'. „ Περὶ καρπῦ κ̧ μετακαρπίυ, σκυταλίδων κ̧ ταρσῦ κ̧ δακτύλων.
σνη'. „ Περὶ ἀςραγάλυ.
σνθ'. Σωράνυ περὶ ἐπιδέσμων.
σξ'. Διάκρισις.
σξα'. Πιλίον.
σξβ'. Σκάφιον.
σξγ'. Μίτρα.
σξδ'. Θαΐς.
σξε'. Ἡμίρομβος.
σξς'. Λαγωὸς σὺν ὤτοις.
σξζ'. Βασιλίσκος.
σξη'. Μονομερὴς ὀμμάτωσις.
σξθ'. Διμερὴς ὀμμάτωσις.
σο'. Ῥίν.
σοα'. Ἱέραξ, ἢ ἀετός.
σοβ'. Ἡμίρομβος ἐπὶ ῥινός.
σογ'. Μονομερὴς φορβαία.
σοδ'. Διμερὴς φορβαία.
σοε'. Μονομερὴς ὀφθαλμός.
σος'. Χάραξ.
σοζ'. Φάλαρα.
σοη'. Συμμιγής.
σοθ'. Ῥόμβος φάλαρα.
σπ'. Διμερὴς ὀφθαλμός.
σπα'. Πλήξ.
σπβ'. Πολύρομβος.
σπγ'. Περικεφάλαια.
σπδ'. Παρειάς.
σπε'. Γενειας.
σπς'. Ῥόμβος.
σπζ'. Διμερὴς γερανίς.
σπη'. Μονομερὴς γερανίς.
σπθ'. Πρώτη διμερὴς γερανίς.
σϟ'. Μονομερὴς σειρά.
σϟα'. Διμερὴς σειρά.
σϟβ'. Θώραξ.
σϟγ'. Ἕτερος θώραξ.
σϟδ'. Θώραξ ἀνάλημπτος.
σϟε'. Θώραξ μετὰ περισκελῶν.
σϟς'. Κεραύνιος.
σϟζ'. Μονομερὴς ἁρματηλατικός.
σϟη'. Διμερὴς ἁρματηλατικός.
σϟθ'. Τετραμερὴς ἁρματηλατικός.
τ'. Ἀναλημπτρὶς τετρασκελής.
τα'. Ἀναλημπτρὶς ἑξασκελής.
τβ'. Μονομερὴς βυβωνίσκος.
τγ'. Διμερὴς βυβωνίσκος.
τδ'. Κτεὶς τρισκελής.
τε'. Κτεὶς τετρασκελής.
τς'. Κτεὶς ἑξασκελής.
τζ'. Σφενδόνη ἐπὶ αἰδοίυ.
τη'. Σφενδόνη χειρός.
τθ'. Καρποδέσμος.
τι'. Παλαιςρικὸς ἀγόμενος.
τια'. Ἀντικείμενος.
τιβ'. Σκέπαρνος.
τιγ'. Ἐγκύκλιος.
τιδ'. Ῥόμβος ἐπὶ μεσοκώλυ.
τιε'. Χελώνη.
τις'. Πολύρομβος ἐπὶ μονοκώλυ.
τιζ'. Φοῖνιξ σειρά.
τιη'. Κρηπίς.

τιθ'.

256. „ *De patella.*
257. „ *De palmae prima & altera parte, scutulis, planta ac digitis.*
258. „ *De talo.*
259. *Sorani de fasciis.*
260. *Discrimen.*
261. *Pileolus.*
262. *Scaphium.*
263. *Mitra.*
264. *Thais.*
265. *Dimidius rhombus.*
266. *Lepus auritus.*
267. *Regulus.*
268. *Alterius oculi deligatio.*
269. *Vtriusque oculi deligatio.*
270. *Nasus.*
271. *Accipiter, vel aquila.*
272. *Dimidius rhombus ad nasum.*
273. *Capistrum ad alteram partem.*
274. *Capistrum ad utramque partem.*
275. *Oculus alterius partis.*
276. *Vallum.*
277. *Phalerae.*
278. *Mista.*
279. *Rhombus phalerae.*
280. *Oculus utriusque partis.*
281. *Cuspis.*
282. *Rhombus multiplex.*
283. *Galea.*
284. *Ad malas.*
285. *Ad mentum.*
286. *Rhombus.*
287. *Grus ad utramque partem.*
288. *Grus ad alteram partem.*
289. *Grus prima ad utramque partem.*
290. *Catena ad alteram partem.*
291. *Catena ad utramque partem.*
292. *Thorax.*
293. *Alius thorax.*
294. *Thorax sursum trahens.*
295. *Thorax cum feminalibus.*
296. *Fulminea.*
297. *Simplex aurigaria.*
298. *Duplex aurigaria.*
299. *Quadruplex aurigaria.*
300. *Suspendens quatuor crurum.*
301. *Suspendens sex crurum.*
302. *Ad alterum inguen.*
303. *Ad utrumque inguen.*
304. *Pecten trium crurum.*
305. *Pecten quatuor crurum.*
306. *Pecten sex crurum.*
307. *Funda ad colem.*
308. *Funda manus.*
309. *Ad primam palmae partem.*
310. *Palaestrica ducta.*
311. *Opposita.*
312. *Ascia.*
313. *Circumdacta.*
314. *Rhombus ad medium membrum.*
315. *Testudo.*
316. *Rhombus multiplex ad unicum membrum.*
317. *Palma catena.*
318. *Crepida.*

E 2 319.

τιθ'. Πτερνίς.

τκ'. Παύλου Αἰγινήτου περὶ καταγμάτων καὶ τίνες αὐτῶν αἱ διαφοραί.

τκα'. Περὶ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ καταγμάτων.

τκβ'. Περὶ χειρουργίας.

τκγ'. Περὶ φλεγμονῆς μήνιγγος.

τκδ'. Περὶ μελανθείσης μήνιγγος.

τκε'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης τε καὶ θλασθείσης.

τκϛ'. Περὶ τῆς κάτω γένυος καὶ ὠτὸς θλασθέντος.

τκζ'. Περὶ ὠτός.

τκη'. Περὶ κλειδὸς καταγείσης.

τκθ'. Περὶ ὠμοπλάτης καταγείσης.

τλ'. Περὶ στέρνου καταγέντος.

τλα'. Περὶ πλευρῶν καταγέντων.

τλβ'. Περὶ ἰσχίων καὶ τῶν τῆς ἥβης ὀστέων καταγέντων.

τλγ'. Περὶ σπονδύλων καὶ ἀκάνθης ῥάχεως καὶ ἱεροῦ ὀστέου.

τλδ'. Περὶ βραχίονος καταγέντος.

τλε'. Περὶ πήχεως καὶ κερκίδος καταγείσης.

τλϛ'. Περὶ ἄκρας χειρὸς καὶ τῶν ταύτης δακτύλων.

τλζ'. Περὶ μηροῦ καταγέντος.

τλη'. Περὶ ἐπιγονατίδος καταγείσης.

τλθ'. Περὶ κνήμης καταγείσης.

τμ'. Περὶ ποδὸς ἄκρου καταγέντος.

τμα'. Περὶ τοῦ σκέλους ἀποθέσεως.

τμβ'. Περὶ τῶν ἅμα τραύματι συνισταμένων καταγμάτων.

τμγ'. Περὶ ὑπερπωρώσεως καταγμάτων.

τμδ'. Περὶ τῶν ἐν διαστροφῇ πωρωθέντων καταγμάτων.

τμε'. Περὶ τῶν ἐν ἀπωρωσίᾳ διαμενόντων καταγμάτων.

τμϛ'. Παύλου Αἰγινήτου περὶ ἐξαρθρημάτων ἄρθρων.

τμζ'. Περὶ ἐξαρθρήσεως τῆς κάτω γένυος.

τμη'. Περὶ ἐξαρθρήσεως κλειδὸς καὶ ἀκρωμίου.

τμθ'. Περὶ ὤμου ἐξαρθρήσαντος.

τν'. Περὶ καύσεως ὤμου.

τνα'. Περὶ ἐξαρθρήσεως ἀγκῶνος.

τνβ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν καρπὸν καὶ τοὺς δακτύλους ἐξαρθρημάτων.

τνγ'. Περὶ ἐξαρθρήσεως σπονδύλων ῥάχεως.

τνδ'. Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον ἐξαρθρήσεως.

τνε'. Περὶ καύσεως ἰσχίου.

τνϛ'. Περὶ τῆς κατὰ τὸ γόνυ ἐξαρθρήσεως.

τνζ'. Περὶ τῆς κατὰ τὸ σφυρὸν ἐξαρθρήσεως, ἐν ᾧ καὶ περὶ δακτύλων ποδός.

τνη'. Περὶ τῶν μεθ' ἑλκώσεως ἐξαρθρημάτων.

τνθ'. Περὶ τῆς σὺν κατάγματι γινομένης τῆς ἐξαρθρήσεως.

τξ'. Γαληνοῦ περὶ ὀστῶν τοῖς εἰσαγομένοις.

τξα'. Περὶ τῶν τῆς κεφαλῆς ὀστῶν.

τξβ'. Περὶ τοῦ ζυγώματος.

τξγ'. Περὶ τοῦ τῆς ἄνω γένυος ὀστοῦ.

τξδ'. Περὶ ῥινός.

τξε'. Περὶ ὀδόντων.

τξϛ'. Περὶ τῶν τῆς κάτω γένυος ὀστῶν.

τξζ'. Περὶ ῥάχεως.

τξη'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν τράχηλον σπονδύλων.

τξθ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν νῶτον σπονδύλων.

το'.

319. *Ad calcem.*

320. *Paulli Aeginetae de fracturis, & quae sint earum differentiae.*

321. *De capitis fracturis.*

322. *De chirurgia.*

323. *De cerebri membranae inflammatione.*

324. *De cerebri membrana nigrescente.*

325. *De naso fracto contusoque.*

326. *De maxilla inferiore & aure contusa.*

327. *De aure.*

328. *De iugulo fracto.*

329. *De scapula fracta.*

330. *De osse pectoris fracto.*

331. *De costis fractis.*

332. *De coxarum & pubis ossibus fractis.*

333. *De vertebris & spina dorsi & osse sacro.*

334. *De brachio fracto.*

335. *De cubito & radio fractis.*

336. *De summa manu & eius digitis.*

337. *De femore fracto.*

338. *De patella fracta.*

339. *De tibia fracta.*

340. *De summo pede fracto.*

341. *De cruris repositione.*

342. *De fracturis cum vulnere coniunctis.*

343. *De fracturarum callo.*

344. *De fracturis distorte callo obductis.*

345. *De fracturis callum non inducentibus.*

346 *Paulli Aeginetae de articulorum luxationibus.*

347. *De inferioris maxillae luxatione.*

348. *De iuguli summique humeri luxatione.*

349. *De humero luxato.*

350. *De humeri ustione.*

351. *De cubiti luxatione.*

352. *De luxationibus carpi ac digitorum.*

353. *De luxatione vertebrarum dorsi.*

354. *De coxendicis luxatione.*

355. *De ustione coxendicis.*

356. *De genu luxatione.*

357. *De tali luxatione, ubi & de digitis pedis agitur.*

358. *De luxationibus cum ulcere.*

359. *De luxatione cum fractura facta.*

360. *Galeni de ossibus ad tirones.*

361. *De capitis ossibus.*

362. *De osse iugali.*

363. *De osse maxillae superioris.*

364. *De naso.*

365. *De dentibus.*

366. *De ossibus maxillae inferioris.*

367. *De spina.*

368. *De vertebris colli.*

369. *De vertebris dorsi.*

370.

το'. Περὶ τῶν κατ' ὀσφῦν σπονδύλων.
τοα'. Περὶ τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ.
τοβ'. Περὶ τοῦ κόκκυγος.
τογ'. Περὶ τῶν τοῦ θώρακος ὀστῶν.
τοδ'. Περὶ ὠμοπλατῶν.
τοε'. Περὶ κλειδῶν.
τος'. Περὶ βραχίονος.
τοζ'. Περὶ πήχεως.
τοη'. Περὶ καρποῦ.
τοθ'. Περὶ μετακαρπίου καὶ δακτύλων.
τπ'. Περὶ τῶν τῷ ἱερῷ ὀστῷ συντεταγμένων.
τπα'. Περὶ μηροῦ.
τπβ'. Περὶ κνήμης.
τπγ'. Περὶ ἐπιγονατίδος.
τπδ'. Περὶ τῶν κατὰ τὸν πόδα ὀστῶν.
τπε'. Περὶ τῶν τοῦ πεδίου ὀστῶν.
τπς'. Ῥούφου Ἐφεσίου ὀνομασίαι τῶν κατὰ ἄνθρωπον.
τπζ'. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀστῶν.
τπη'. Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων.
τπθ'. Σχιστὸς ὁ ἐπὶ κορυφῆς καὶ τῶν πλησίον τόπων.
τϙ'. Σχιστὸς ἐπὶ μετώπου καὶ τῶν πλησίον τόπων.
τϙα'. Σχιστὸς ἐφ' ὅλης τῆς κεφαλῆς.
τϙβ'. Καρκῖνος, ἢ κεφαλόδεσμος, ἢ σκέπαστρα ἐπὶ κεφαλῆς ἐξ ὀκτασκελοῦς.
τϙγ'. Σκέπαστρα ἐκ ταινίας πλαγίας τετρασκελὲς καὶ κατόχου καὶ καθελκώσεως.
τϙδ'. Ἁπλοὶ ἐπίδεσμοι.
τϙε'. Ῥόμβος ὁ μὲν ἁπλοῦς, ὁ δὲ Ἱπποκράτειος.
τϙς'. Ἡμίρομβος, ἢ χωρὶς ὤτων λαγωὸς.
τςζ'. Ἐγκρανὶς, ἢ σκάφιον, ἢ θόλος Διοκλέους, ἢ Γλαυκίου.
τϙη'. Θαῒς Περιγένους, οἱ δὲ εἰς Μολπιαίαν ἀναφέρουσι.
τϙθ'. Ἄλλη Θαῒς ἀδέσποτος.
υ'. Διάκρισις.
υα'. Σκάφιον, ἢ θόλος Διοκλέους.
υβ'. Θαῒς ἀδέσποτος.
υγ'. Ἐπάνεσις, ἢ ἐπιπροσθέτησις Γλαυκίου.
υδ'. Βασιλικός.
υε'. Φορβαία, ἣν ἡμίτομον Θαΐδα, ἢ μονομερῆ καλοῦσιν.
υς'. Φορβαία διμερής.
υζ'. Ἡ αὐτὴ κάτωθεν ἄνω.
υη'. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἄνωθεν κάτω.
υθ'. Ἡ αὐτὴ ἄλλως.
υι'. Ἄλλως.
υια'. Λοξὴ Φορβαία μονομερὴς, ἐπιδέουσα τὰ πλησίον ὤτος καὶ κατὰ κόρωνα τῆς κάτω γένυος.
υιβ'. Διμερὴς, ἣν τινες λαγωὸν χωρὶς ὤτων καλοῦσιν, οἱ δὲ ἡμίρομβον, ἢ πλινθίον, ἐπιδεῖ δὲ πρὸς μέτωπον, ἢ μέρη βρέγματος.
υιγ'. Ἡ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἄνωθεν κάτω.
υιδ'. Ἡ αὐτὴ κάτωθεν ἄνω.
υιε'. Ἀνεζευγμένος.
υις'. Διεζευγμένος Γλαυκίου.
υιζ'. Περιγένους περικεφάλαια ἐν μονομαχίαις.

υιη'.

370. *De lumborum vertebris.*
371. *De osse sacro.*
372. *De coccyge.*
373. *De thoracis ossibus.*
374. *De scapulis.*
375. *De iugulis.*
376. *De humero.*
377. *De cubito.*
378. *De prima palmae parte, seu carpo.*
379. *De altera palmae parte ac digitis.*
380. *De ossibus quae cum osse sacro committuntur*
381. *De femore.*
382. *De tibia.*
383. *De patella.*
384. *De pedis ossibus.*
385. *De ossibus plantae.*
386. *Rufi Ephesii corporis humani partium appellationes.*
387. *Eiusdem de ossibus.*
388. *Galeni de fasciis.*
389. *Scissa ad verticem vicinosque locos.*
390. *Scissa ad frontem vicinosque locos.*
391. *Scissa ad universum caput.*
392. *Cancer, seu capitis fascia, vel operculum e linteo octo crurum.*
393. *Operculum ex fascia transversa quatuor crurum, & ex continente aliaque deorsum trahente.*
394. *Simplices fasciae.*
395. *Rhombus alter simplex, alter Hippocratis.*
396. *Dimidius rhombus, vel lepus sine auribus.*
397. *Ad calvariam, vel scaphula, vel tholus Dioclis, sive Glaucii.*
398. *Thais Perigenis, alii ad Molpiaeam referunt.*
399. *Alia Thais sine auctore.*
400. *Discrimen.*
401. *Scaphula, vel tholus Dioclis.*
402. *Thais sine auctore.*
403. *Superiniecta, vel superaddita Glaucii,*
404. *Regia.*
405. *Capistrum, quod dimidiatam, vel unius partis Thaidem vocant.*
406. *Capistrum ad utramque partem.*
407. *Idem ab inferiori parte sursum.*
408. *Idem duplici capite a superiori parte deorsum.*
409. *Idem aliter.*
410. *Aliter.*
411. *Capistrum obliquum unius partis, vinciens quae prope aurem sunt & ad rostrum maxillae inferioris.*
412. *Duarum partium, quod nonnulli leporem sine auribus vocant, alii dimidium parvum rhombum, vel laterculum, deligat vero ad frontem, vel loca sincipitis.*
413. *Idem a duobus capitibus superne deorsum.*
414. *Idem inferne sursum.*
415. *Fascia reducta.*
416. *Fascia diducta Glaucii.*
417. *Perigenis galea in gladiatoriis certaminibus.*

418.

υιη'. Α῎λλως περικεφάλαια ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

υιθ'. Λαγωὸς μετ' ὤτων.

υκ. Α῎λλως πρὸς τὺς κροτάφυς.

υκα'. Α῾πλοῦς ὀφθαλμὸς, ἢ ὀμμάτωσις λεπτή.

υκβ'. Η῾ αὐτὴ ἄνωθεν κάτω.

υκγ'. Διπλοῦς ὀφθαλμὸς ἄνωθεν τὰς ἐπαγωγὰς ἔχων.

υκδ'. Διπλοῦς ἀπὸ δύο ἀρχῶν ἄνωθεν κάτω.

υκε'. Α῎λλως.

υκς'. Ο᾽φθαλμὸς εὐθὺς μονομερής.

υκζ'. Διπλοῦς ἐξ αὐτοῦ.

υκη'. Ο῾ αὐτὸς κάτωθεν.

υκθ'. Ο῾ αὐτὸς ἀπὸ δύο ἀρχῶν.

υλ'. Σχιςὰ ἐπὶ ῥινὸς, πλάτος ἑκαςοῦ τελαμῶν ὅσῳ σκεπάσαι τὴν ῥῖνα, μήκει δὲ ὡς διπλοῦν ἀπὸ ῥινὸς ἐπ' εὐθείας ἐπὶ ἰνίον δύνασθαι χωρῆσαι.

υλα'. Σφενδόνη ἐπὶ ῥινὸς ἐκ τετρασκελοῦς.

υλβ'. Η῾ αὐτὴ ἐκ τριῶν ταινιδίων.

υλγ'. Η῾ αὐτὴ ἐκ δύο ταινιδίων.

υλδ'. Ρ῾ὶς ἐκ δύο ταινιδίων.

υλε'. Ι῾έραξ ἐπὶ ῥινὸς ἐκ τριῶν ταινιδίων.

υλς'. Η῾ αὐτὴ ἐκ δύο ταινιδίων.

υλζ'. Εἱλητὸς ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

υλη'. Σφενδόνη.

υλθ'. Η῾ αὐτὴ ἄλλως.

υμ'. Α᾽μύντυ χάραξ.

υμα'. Φάλαρα, ἢ χάραξ.

υμβ'. Μενεκράτυς ἱέραξ.

υμγ'. Χάραξ Α᾽μύντου ἐπὶ ῥινὸς εἰς τὰ πλάγια διαςρεφομένης.

υμδ'. Μεταγωγεὺς Ι῾πποκράτους.

υμε'. Ε᾽πωτὶς ἐκ τετρασκελῦς.

υμς'. Οὖς δι' εἱλητῦ.

υμζ'. Α῎λλως.

υμη'. Τετρασκελὴς ἐπὶ παρωτίδος.

υμθ'. Παραγναθίδες ἐκ τριῶν ταινιδίων.

υν'. Μακρὰ ἐπὶ μετώπυ ϗ μεσοφρύυ ἐξ εἱλητοῦ.

υνα'. Σφενδόνη χειλολάβος ἐπὶ τοῦ κάτω χείλυς ἐκ τετρασκελοῦς.

υνβ'. Η῾ αὐτὴ ἐπὶ τοῦ ἄνω χείλους.

υνγ'. Η῾ αὐτὴ χειλολαβος ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους δι' εἱλητῦ.

υνδ'. Η῾ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.

υνε'. Α῎λλη.

υνς'. Ε᾽πὶ τοῦ ἄνω χείλους.

υνζ'. Η῾ αὐτὴ ἐκ δύο ἀρχῶν.

υνη'. Σφενδόνη γενειολάβος ἐκ τετρασκελῦς.

υνθ'. Γλαυκίυ ςάχυς.

υξ. Η῾ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.

υξα'. Η῾ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.

υξβ'. Ι῾πποκράτους γερανὶς, ὡς δέ τινες Περιγένους.

υξγ'. Σφενδόνη ἡ βραχιολάβος, ἁρμόζει ϗ ἐφ' ὧν ἡ γερανίς.

υξδ'. Η῾ αὐτὴ ἄλλως.

υξε'. Α῎λλως.

υξς'. Διπλῆ ςάχυς, ἣν τινες τετράορον καλοῦσιν.

υξζ'. Καταφράκτης.

υξη'. Η῾ αὐτὴ ἀπὸ δύο ἀρχῶν.

υξθ'.

418. *Aliter galea ad eadem.*

419. *Lepus auritus.*

420. *Alius ad tempora.*

421. *Simplex oculus, vel oculi deligatio tenuis.*

422. *Eadem desuper deorsum.*

423. *Duplex oculus desuper reductiones habens.*

424. *Duplex a duobus capitibus desuper deorsum.*

425. *Aliter.*

426. *Oculus rectus unicus.*

427. *Duplex ex eo.*

428. *Idem ab inferiori parte.*

429. *Idem a duobus capitibus.*

430. *Scissa ad nasum, cuius utraque taenia adeo lata esse debet, ut nasum tegat, longa vero, ut duplum spatii a naso recta ad occipitium capere valeat.*

431. *Funda ad nasum e linteo quatuor capitum.*

432. *Eadem e tribus taeniolis.*

433. *Eadem ex duabus taeniolis.*

434. *Nasus e binis taeniolis.*

435. *Accipiter ad nasum ex tribus taeniolis.*

436. *Idem e binis taeniolis.*

437. *Convoluta ad eumdem.*

438. *Funda.*

439. *Eadem aliter.*

440. *Amyntae vallum.*

441. *Phalerae, seu vallum.*

442. *Menecratis accipiter.*

443. *Vallum Amyntae ad nasum in obliquum distortum.*

444. *Deducens Hippocratis.*

445. *Ad aurem e linteo quatuor crurum.*

446. *Auris e convoluta.*

447. *Aliter.*

448. *Fascia quatuor crurum ad parotidem.*

449. *Ad malas e tribus taeniolis.*

450. *Longa ad frontem & locum inter supercilia ex linteo convoluto.*

451. *Funda labium prehendens ad labium inferius e linteo quatuor crurum.*

452. *Eadem ad labium superius.*

453. *Eadem labium prehendens ad labium inferius e linteo convoluto.*

454. *Eadem duorum capitum.*

455. *Alia.*

456. *Ad labium superius.*

457. *Eadem duorum capitum.*

458. *Funda mentum prehendens quatuor crurum.*

459. *Glaucii spica.*

460. *Eadem duorum capitum.*

461. *Eadem duorum capitum.*

462. *Hippocratis grus, ut vero alii putant Perigenis.*

463. *Funda humerum complectens, convenit & iis quibus grus.*

464. *Eadem aliter.*

465. *Aliter.*

466. *Duplex spica, quam alii quadrigam vocant.*

467. *Cataphracta.*

468. *Eadem duorum capitum.*

469.

υξθ'. Ὄρθιος μασχαλιστὴρ στηθοδεσμὶς ὀρθία Σωστράτου.
υο'. Χιαστὸς μασχαλιστὴρ στηθοδεσμίς.
υοα'. Ἀμύντου θώραξ ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
υοβ'. Χιαστὸς θώραξ ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
υογ'. Ἀστήρ.
υοδ'. Γερανὶς καλαθοειδής.
υοε'. Ἀστὴρ ὀπισθοφανής.
υος'. Κεραύνιος.
υοζ'. Ἁπλοῦς τραχηλιστήρ.
υοη'. Διπλοῦς.
υοθ'. Ἀκὶς, ἢ ἄγκιστρος.
υπ'. Ῥόμβος ἁπλοῦς.
υπα'. Ῥόμβος διμερὴς ἐπὶ τῶν αὐτῶν.
υπβ'. Σωστράτου κεραύνιος.
υπγ'. Ἡμικεραύνιος Ἀπολλωνίου νεωτέρου.
υπδ'. Βωμίσκος Σωστράτου.
υπε'. Ναΐσκιος τοῦ αὐτοῦ.
υπς'. Ἀπολλωνίου Θηρὸς ναΐσκιος.
υπζ'. Γερανὶς ἐμπροσθοφανὴς καλαθοειδής.

υπη'. Ἁρματηλάτης.
υπθ'. Ἡμίτομος βουβωνίσκος.
υϙ'. Διπλοῦς βουβωνίσκος.
υϙα'. Ὁ αὐτὸς ἐπὶ δύο ἀρχῶν.
υϙβ'. Ἄλλος ἁπλοῦς.
υϙγ'. Διπλοῦς ἄλλος.
υϙδ'. Κτεὶς, ἢ ἀναλημπτρὶς ἐπὶ κωλοῦ.
υϙε'. Ἄλλος.
υϙς'. Ἡ αὐτὴ ἐξ ἐπισχίστου καὶ τῆς ζώνης.
υϙζ'. Παλλαδίου σχόλια σὺν Θεῷ εἰς τὰ περὶ ἀγμῶν.
υϙη'. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων Α.

υϙθ'. Περὶ τῶν οὐχ ἑωραμένων Ἱπποκράτους ἐκπτώσεων.
φ'. Περὶ ἀκρωμίου ἀποσπασθέντος.
φα'. Περὶ κλειδὸς καταγείσης.
φβ'. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων Β. περὶ γνάθου.
φγ'. Περὶ ῥινὸς καταγείσης.
φδ'. Περὶ ὠτὸς καταγέντος.
φε'. Περὶ τῶν κατὰ ῥάχιν σπονδύλων.
φς'. Περὶ πλευρῶν.
φζ'. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων Γ.

φη'. Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον διαρθρώσεως.
φθ'. Περὶ τῆς ἔξω ἐξαρθρήσεως τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.
φι'. Περὶ τῆς ὄπισθεν ἐξαρθρήσεως τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς.
φια'. Περὶ τῆς τοῦ μηροῦ κεφαλῆς ἐξαρθρήσεως εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος.
φιβ'. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων Δ.
φιγ'. Περὶ τῶν γυμνουμένων ὀστῶν μετ' ἐξαρθρήματος.
φιδ'. Περὶ τῶν ἀποκοπτομένων ὀστῶν.
φιε'. Περὶ τῆς ἐμβολῆς τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου.
φις'. Ἐμβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου, ἢν εἰς τὸ ἔξω ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐξαρθρήσῃ.
φιζ'. Ἐμβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου, ἢν εἰς τὸ ὄπισθεν ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐξαρθρήσῃ.
φιη'. Ἐμβολὴ τοῦ κατ' ἰσχίον ἄρθρου, ἢν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἡ τοῦ μηροῦ κεφαλὴ ἐξαρθρήσῃ.

469. *Recta axillaris pectus vinciens recta Sostrati.*
470. *Decussata axillaris pectus vinciens.*
471. *Amyntae thorax.*
472. *Decussatus thorax ad eadem.*
473. *Stella.*
474. *Grus fiscellae specie.*
475. *Stella a tergo apparens.*
476. *Fulminea.*
477. *Simplex ad cervicem.*
478. *Duplex.*
479. *Spiculum, vel hamus.*
480. *Rhombus simplex.*
481. *Rhombus duplex ad eadem.*
482. *Sostrati fulminea.*
483. *Dimidia fulminea Apollonii iunioris.*
484. *Ara parva Sostrati.*
485. *Aedicula eiusdem.*
486. *Apollonii Ferae aedicula.*
487. *Grus ab anteriori parte apparens fiscellae specie.*
488. *Auriga.*
489. *Dimidiata inguinaria.*
490. *Duplex inguinaria.*
491. *Eadem duarum capitum.*
492. *Aliter simplex.*
493. *Aliter duplex.*
494. *Pecten, seu suspendens ad colem.*
495. *Aliter.*
496. *Eadem e lateo scisso & zona.*
497. *Palladii explicationes favente Deo in libros de fracturis.*
498. *Galeni in librum de articulis commentarius I.*
499. *De prolapsibus, quos Hippocrates non vidit.*
500. *De summo humero distracto.*
501. *De iugulo fracto.*
502. *Galeni in librum de articulis comm. II. de maxilla.*
503. *De naso fracto.*
504. *De aure fracta.*
505. *De spinae vertebris.*
506. *De costis.*
507. *Galeni in librum de articulis comment. III.*
508. *De articulo ossis coxarum.*
509. *De prolapsu capitis femoris in exteriorem partem.*
510. *De prolapsu capitis femoris in posteriorem partem.*
511. *De prolapsu capitis femoris in priorem partem.*
512. *Galeni in librum de articulis comment. IV.*
513. *De his quae cum vulnere loco moventur.*
514. *De abscissis ossibus.*
515. *De repositione articuli ad os coxae.*
516. *Repositio articuli coxae, si femoris caput in exteriorem partem motum fuerit.*
517. *Repositio articuli coxae, si in posteriorem partem femoris caput exciderit.*
518. *Repositio articuli coxae, si in priorem partem femoris caput exciderit.*

Heic finis est capitum, in quae tota Nicetae collectio distributa est, quae scripta sunt eadem antiqua manu, qua totus liber. Enumerationem integram edere voluimus, ut uno conspectu intelligi demum, & internosci queant singula, quae celeberrimo Codice continentur, vel iam pervulgata, sed hinc multis locis emendanda, vel Graeco exemplari vulgo carentia supplenda, vel abdita omnino & desiderata in hominum eruditorum usus proferenda. Idque eo libentius fecimus, quod omnem huius libri notitiam a doctis traditam, adhuc mancam atque fallacem esse deprehenderimus, ut illa est apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 778. & apud Holstenium in commentariolo de praestantioribus Bibliothecae Mediceae libris haec scribentem: *Scamno LXXIV. exstat admirandum illud Chirurgicorum antiquorum opus congestum a quodam Niceta medico. Habentur in eo Volumine multa antiquissimorum medicorum opuscula & tractatus de partibus chirurgiae, ut sunt praeter Hippocratis, Galeni, Oribasii, & Paulli Aeginetae iam notos, Heliodori de fracturis Cap. XI. Apollonii Citiensis tractatus de articulis, sive iuncturis Cap. XXXVI. Soranus de signis fracturae Cap. XXIII. idem de variis obligandi modis Cap. LIX. cum suis figuris, qui tractatus seorsim edi posset, sicuti ex hoc Codice olim prodierunt Rufi Ephesii & Palladii Opuscula a Gallis edita. Sunt alia multa aliorum fragmenta in eodem volumine, ego praecipuos dumtaxat & iustos tractatus commemoravi.* Neque dilucidior est descriptio Codicis nostro similia ab anonymo Graeco doctoque auctore manuscripto Catalogi (1) cuiusdam Bibliothecae, quae fueritne Card. Nicolai Rodulphi, an alius ignoramus, hisce verbis expressa: Νικήτα τινὸς συναγωγὴ τῆς χειρουργικῆς τέχνης ἐκ πολλῶν παλαιῶν ἰατρῶν, ἐξ ὧν εἰσιν Ἱπποκράτης, Γαληνὸς, Ὀρειβάσιος, Ἡλιόδωρος, Ἀρχιγένης, Ἄντιλλος, Ἀσκληπιάδης, Διοκλῆς, Ἀμύντας, Ἀπολλώνιος Κιτιανεὺς, Νυμφόδωρος, Ἀπέλλης, Ῥοῦφος, Σωρανὸς, Παῦλος Αἰγινήτης, Παλλάδιος. Βιβλίον πρώτου μήκους μεγάλου πάχεος ἐν χάρτῃ ἐς κάλλος γεγραμμένον, μετὰ τῶν σχημάτων τῶν ὀργάνων ἐζωγραφημένων, δέρματι κυανῷ κεκαλυμμένον. ὧ ἡ ἐπιγραφὴ, Χειρουργικὸν Ἱπποκράτους καὶ ἄλλων πολλῶν. *Nicetae cuiusdam collectio artis chirurgicae ex multis antiquis medicis, e quorum numero sunt Hippocrates, Galenus, Oribasius, Heliodorus, Archigenes, Antillus, Asclepiades, Diocles, Amyntas, Apollonius Citiensis, Nymphodorus, Apelles, Rufus, Soranus, Paullus Aegineta, Palladius. Liber primae longitudinis, magnus, crassus, chartaceas, eleganter scriptus, cum figuris instrumentorum pictis, corio caeruleo tectus, cuius inscriptio, Chirurgicum Hippocratis & aliorum multorum.* Eadem fere in Gesneri Bibliothecae epitome a Simlero facta, & a Frisio aucta, impressa Tiguri MDLXXXIII. p. 619. ubi collectio haec Graece manuscripta haberi dicitur in Bibliotheca Regis Gallorum, & apud Labbeum Nov. Bibl. Mss. p. 125. in Cod. Reg. 404. & cum figuris in 504. Et pag. 211. ex Catalogo Moraei fragmentorum veterum Chirurgicorum Graecorum imperfecta recensio Graece adlata, e nostro Codice, vel alio ei simili excerpta fuisse videtur, eadem scilicet quam Fabricius retulit loco citato XII. 779. Cangius in Glossario Graec. vocat *Nicetae collectionem rerum chirurgicarum ex Cod. Reg.* 2149. Neque melior est, quae apud Montfauconium legitur ipsius nostri Codicis adumbratio a duobus, ut is ait, doctis concinnata Biblioth. Bibliothecar. manuscr. pag. 385. Eidem pag. 729. Chirurgia Nicetae signatur Codicibus Regiis 2148. & 2149. Bibliothecae Parisiensis. Et pag. 769. n. 43. *magnus & vetus Chirurgicus liber ex variis Medicis collectus a Niceta*, fuisse dicitur in Bibliotheca praeclari quondam civis nostri Nicolai Rodulphi Cardinalis, quae tota fere in Regiam deinde migravit. Vnde patet horum neminem antea vidisse, quod nunc cuique promtum est, tria duntaxat nova hanc collectionem afferre. Primum duo sunt Oribasii libri de fractis, & de luxatis, in quibus pleraque, ut solet a Galeno sumit leviter immutata, nonnulla tamen eaque meliora addens ex aliis, qui illi aetate, atque arte antecellunt, atque hinc illa est clarorum nominum farrago, quae multos fefellit. Deinde est Sorani libellus admodum brevis de fracturarum signis, ac demum Apollonii Citiensis Commentarius tripartitus in Hippocratem de articulis, cuius si verba demantur iam vulgata, non multum superat ab ipso enarratore proditum. Sunt heic praeterea eiusdem Oribasii capita de laqueis, & de machinamentis, quorum Latina tantum prostat interpretatio, Graecum vero exemplar adhuc latet. Cetera iamdiu notissima, atque ab omnibus pertractata, quae tamen Codicis nostri ope aliquatenus fieri possent fortasse meliora.

II. pag. 7. *b.* Sequuntur tria Epigrammata senariis versibus conscripta, non quidem veteris metri, sed quod labentibus Graeciae rebus admissum, & undecimo praesertim Christi saeculo usitatum fuit, non modulatum scilicet syllabarum quantitate, sed numero duodenario, & accentus in penultima positione. Vid. Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 319. Singula videntur esse autographa; scripturae enim forma differunt inter se, & a reliquo libri contextu, neque ulla menda habent, quae alibi sunt quamplurima. Ea autem sunt:

IAMBOI.

A.

Ἱππόκρατές τε ϗ Γαληνὲ ϗ Ῥοῦφε,
Χείρων δὲ ϗ σὺ φαρμάκων ἐφευρέτα,
Ἡ τετράριθμος τῶν παθῶν γλυκύτης,
Ἄλλη τε πληθὺς τῶν σοφῶν ἀκεστόρων,
Κόλποις χαρὰν δέχοιο καὶ κρότει μέγα.
Πόνους γὰρ ὑμῶν τοὺς πρὶν ἠμαυρωμένους,
Αὐχ-

(1) Huiusce Catalogi archetypum erat olim penes Clariss. Antonium Cocchium.

Αὐχμῶντας ἤδη ϗ παρημελημένους,
Καὶ φθειριῶντας, ὡς λόγος Καλλισθένην,
Νικήτας εὑρὼν παγκρατὴς Ἱπποκράτης
Ἐξεῦρεν, ἐξέδωκεν, ὕψωσεν μέγα.
Ἄλλων τε πολλῶν σωματουργεῖ ϗ φέρει
Λύσεις παθῶν, φάρμακα, τραυμάτων ἄκη,
Καὶ πᾶσαν ἁπλῶς συμβολὴν τῶν ὀστέων
Ἐξεικονίζει τῇ γραφῇ τοῦ ζωγράφου.
Οὐκοῦν ἐάν τις εὐθετεῖν σκελῶν βάσιν,
Θραύσεις τε μηρῶν, ἐμβολὴν τῶν σπονδύλων,
Χωλοὺς ἀνιστᾷν, ϗ τελεῖν δρομηφόρους
Ποδαλγιῶντας, ἐκροῆς τῶν ἰσχίων
Τὸ ῥεῦμα δεσμεῖν. ϗ κρατύνειν τοὺς πόδας,
Ἄλλην τε τοῦ σώματος ὀστώδη θέσιν
Θραύουσαν εἰς σύμπληξιν ἁρμόσαι θέλοι,
Ὧδε σκοπείτω τῆς γραφῆς τὰς εἰκόνας,
Καὶ πᾶσαν εὑρήσειε τῶν παθῶν λύσιν.
Ἀλλ' οὖν ἅπαντες τῶν σοφῶν ἀκεστόρων
Νέοι, προγηράσαντες, ὑπουργῶν ὅσοι
Γυμνὰ κρατεῖτε ῥωστικώτατα ξίφη,
Στέψατε λοιπὸν τῆς γραφῆς τὸν ἐργάτην,
Ἐκ μουσικῶν πλέκοντες ἄνθη τῶν λόγων.
Τὸν γὰρ φανέντα κοσμικὸν εὐεργέτην
Πρέπει γεραίρειν ὡς τέχνης φίλον λόγοις.
Ἀλλ' οὖν παρ' ἡμῶν τούσδε τοὺς λόγους δέχου,
Πρώτην ἀμοιβὴν τῶν σοφῶν σου πρακτέων.
Χαίροις ὁ δειχθεὶς εὐσθενὴς Ἱπποκράτης,
Καὶ παγγάληνος τῶν παθῶν γαληνότης.

SENARII

I.

Hippocrates, & Galene, & Rufe,
Tuque Chiron remediorum inventor,
Quatuorviralis morborum sedatio,
Reliquusque coetus sapientum medicorum,
Sinu gaudium concipite & plaudite plurimum:
Labores enim vestros ante obscuratos,
Squalentes iam & neglectos,
Et vermibus obsitos, ut ferunt Callisthenem,
Nicetas inveniens omnipotens Hippocrates
Investigavit, edidit, & plurimum extulit.
Aliarumque multarum in unum corpus cogit & adfert
Solutiones valetudinum, remedia, vulnerum medelas,
Et cunctas universim iuncturas ossium
Effingit lineatione pictoris.
Si quis igitur recte statuere crurum gressum,
Fracturasque femorum, iuncturam vertebrarum,
Claudosque erigere, cursoresque facere
Pedibus dolentes, alvei coxendicum
Fluxionem vincire, pedesque firmare,
Aliamque corporis osseam positionem
Distractam in compagem aptare velit,
Heic inspiciat picturae imagines,
Omnemque inveniet malorum solutionem.
Age nunc omnes docti medentes
Iuvenes senesque, & ministri quicumque
Nudos tenetis validissimos enses,
Superest ut coronetis libri opificem
E musicis plectentes sermonibus flores.
Qui enim se beneficum hominibus praebet
Decet ornare, ut artis amicum verbis.
A nobis igitur hosce versus accipe,
Primam vicem doctorum tuorum operum.
Valeas o qui te ostendisti fortem Hippocratem,
Et tranquillissimum laborum lenimen.

B.

Ποιεῖ μὲν ἡ μέλισσα κηρίον μέλι
Φιλοφρονοῦσα προσφυῆ συνεργάτιν,
Ἐπείπερ ἄλλῳ τῷ τρυγῶντι κηρία
Τὸ κέντρον ἐξέπεμψε, ϗ πλήττει μέγα
Σκόπει δὲ χεῖρας ἀφθόνως τε ϗ φρένας
Σοφοῦ Νικήτα δεξιουμένας ὅλους,
Ἐν οἷς ἐφαπλοῖ συλλογῆς τῷ συντόμῳ
Τὴν ὠφέλειαν τοῖς λαβεῖν αἱρουμένοις,
Παθῶν δυσαχθῶν ἐκ παλαιῶν ποικίλως
Ἐξεικονίζων συμπάθειαν, δεσπότου
Χριστοῦ θέλοντος, πᾶσι δὴ τὸ συμφέρον.
Καὶ νοῦς μὲν αὐτοῦ δακτύλοις τοῦ ζωγράφου
Μορφὰς ἀνιστόρησεν ὡς κατ' εἰκόνα,
Τηρῶν ἐναργὲς τῶν Θεοῦ θελημάτων.
Φερωνύμου Νίκης δὲ ϗ χεῖρες πάλιν
Τὰς ἐκφράσεις γράφουσι τῶν μορφωμάτων,
Ὡραιότητα δεικνύουσαι γραμμάτων.
Ἄμφω δὲ πεῖραν συντρέχουσαν τῷ λόγῳ.
Ἰατρικῆς εἴληφεν αὐτὸς τὸ κράτος,
Σαφῶς ἀνιστῶν συμπεσοῦσαν τὴν τέχνην,
Φθόνῳ λαθοῦσαν ϗ καμοῦσαν τῷ χρόνῳ,
Τέχνην ἐκείνην δημιουργὸν, ὀστέων
Θραῦσιν περισφίγγουσαν εὐλόγῳ δέσει,
Τὰς ἐμβολὰς στρέφουσαν οἰκείᾳ βάσει,
Παρατροπὰς ἄρθρων δὲ ϗ τὰς ἐκφύσεις
Φέρουσαν εἰς ὄρθωσιν εὐπρεπεστάτην.
Καὶ δὴ προσάψας ἁρμογὰς, ὡς ἦν φύσει,
Τῶν εἰκόνων μὲν τῇ καταλλήλῳ φράσει,
Λόγον δὲ μορφαῖς, τεχνικῇ διαπλάσει,
Τὴν ζωγράφησιν σωματουμένῳ λόγῳ,
Ὡς εἶχεν ἐξήνεγκεν, εὐαρμοστίας
Ἄριστον ἔργον εὐφυῶς ἠσκημένον,
Διδάσκαλον φέριστον ἐμπράκτῳ λόγῳ.

II.

Conficit apis favum ac mel,
Comiter amplectens laboris sociam,
In alium vero favos diripientem
Aculeum proferre solet, ac valde ferit.
Specta manus liberaliter & mentem
Sapientis Nicetae benignas totas,
Quibus explicat collectionis compendio
Utilitatem, capere volentibus,
Valetudinum gravissimarum ex antiquis varie
Effingens auxilium, Domino
Christo volente, opus omnibus utile.
Eius quidem ingenium pictoris digitis
Formas velut imagine expressit,
Observans quod manifestum est Dei voluntatum.
Nicetae, cui vere convenit victoriae nomen, manus
Expositiones scribunt imaginum,
Quae pulcritudinem ostendunt lineamentorum,
Ambo vero peritiam consonam rationi.
Medicinae adeptus est ipse principatum,
Perspicue restituens cadentem artem,
Invidia latentem, ac aetate fatiscentem,
Artem illam opificem, ossium
Fracturam coërcentem idoneo vinculo,
Prolapsus vertentem in proprium statum,
Excessus & luxatos articulos
Ferentem iterum in aptissimam repositionem.

Is nempe accommodans compages ut erant natura
Imaginum quidem iuxta positae indicationi,
Sermonem vero formis, artificiosae repraesentationi,
Picturam orationi corporatae,
Vt res erat protulit concinnae compositionis
Optimum opus, ingeniose confectum,
Magistrum praestantissimum efficaci sermone.

Γ

Ἱππόκρατες σκίρτησον, εὐφραίνου μέγα,
Γαληνὲ συγχόρευε, κ̀ Ῥοῦφε κρότει,
Χείρων χαρὰν δέχοιο κόλποις καρδίας,
Ἄλλοι τε πάντες ὀργανῦντες τὴν τέχνην
Ἰατρικὴν τέρποισθε κ̀ τεθνηκότες.
Πόνους γὰρ ὑμῶν ᾧδε Νικήτας γράφων
Εἰς κάλλος, αὐτὴν τὴν γραφὴν ἀποξέων,
Πανευφυῶς τε τῇ τέχνῃ κεχρημένος,
Στηλογραφεῖ κάλλιςα σωμάτων πάθη,
Εἴδη τε πολλὰ σωματυργεῖ φαρμάκων,
Φέροντα θάμβος πᾶσι τοῖς θεωμένοις.
Θραύσεις γὰρ ὀςῶν εὐθετεῖ κ̀ πηγνύει,
Τροπὰς μεθέλκει τῇ πρὶν εὐαρμοςίᾳ,
Τὸ ςρεβλὸν ὀρθοῖ τῇ κατ' ἀρχὰς συμβάσει,
Δεσμοὺς ῥαγέντας ἐκ βίας συνδεῖ πάλιν,
Σφίγγει τὸ χαῦνον, κ̀ κρατύνει τὸν τόνον,
Καὶ κειμένους ἀλγοῦντας ἐξορχουμένους
Δεικνὺς, παριςᾷ τῇ δι' ἔργων ἐμφάσει,
Νῦν τὴν τέχνην θανῦσαν, ὥσπερ ἐκ τάφυ
Πηδῶσαν, ἔμπνουν ἔμπαλιν δεδειγμένην.
Οὐκοῦν γέροντες κ̀ νέοι τέχνης φίλοι,
Κροτεῖτε πάντες τῆς γραφῆς τὸν ἐργάτην,
Κοσμῦντες αὐτὸν ὥσπερ ἄνθεσιν λόγοις,
Ὡς οἷα κοινὸν τῶν βροτῶν εὐεργέτην.

III.

Hippocrates exsulta, laetare valde,
Galene simul choreas duc. & Rufe plaude,
Chiron gaudium cape cordis sinubus,
Ceterique omnes conficientes artem
Medicam laetemini licet defuncti:
Labores enim vestros hoc modo Nicetas describens
Eleganter, ipsumque scriptum expoliens,
Atque omnino ingeniose arte usus,
Exponit pulcherrime corporum adfectus,
Multaque genera colligit remediorum,
Admirationem omnibus qui intuentur adferentia.
Fracturas enim ossium reponit & conglutinat,
Prolapsus retrahit in priorem compagem,
Perversum recte statuit in antiqua convenientia,
Colligationes vi disruptas iterum nectit,
Constringit hiantia, tonumque firmat,
Iacentesque dolore adfectos saltantes
Ostendens, sistit operum repraesentatione
Nunc artem demortuam, quasi e tumulo
Surgentem, spirantem iterum exhibitam.
Senes igitur iuvenesque artis amici,
Plausu omnes excipite libri artificem,
Ornantes illum sermonibus ceu floribus,
Vt universim de mortalibus bene meritum.

III. pag. 9. Ἱπποκράτυς κατ' ἰητρεῖον. *Hippocratis de officina Medici*. Inc. Ἡ ὅμοια. Des. μήτε σείηται (corr. man. recent. ἐνσείηται) ὀςέων φύσις δακτύλων μὲν ἁπλὰ κ̀ ὀςέα κ̀ ἄρθρα. Quae in hoc recensentur Codice Hippocratis chirurgica prodiere in omnium ipsius Operum editione Latina M. Fabii Calvi Romae MDXXV. quem librum non vidisse Fabricius videtur, quum ait Bibl. Gr. Vol. I. p. 858. *Calvum convertisse Hippocratem circa annum MDXXX. licet editum demum Romae MDXLIX.* In exemplari, quod vidi illius editionis, haec ad calcem impressa maioribus litteris leguntur: *M. Fabius Calvus Rhavennas cum ceteris Hippocratis Voluminibus Romae vertebat XIX. Calen. Septemb. millesimo quingentesimo ac insuper quinto & decimo*, & in omnium postrema pagina: *Romae ex aedibus Francisci Minitii Calvi Novocomensis anno a partu Virginis* MDXXV. Deinde prodiere in editione Graeca, quam primus fecit Aldus Venetiis insequenti anno MDXXVI. qui & animadvertit praedictum Calvum in multis peccasse. In Graeca & Latina, quam curavit Lindenius Lugduni Batav. A. MDCLXV. libellus hic habetur ordine XLVI. Tandem in alibi cit. Hippocratis & Galeni Operum edit. Gr. Lat. Paris. MDCLXXIX. fol. curante Renato Charterio, Tom. XII. a pag. 3 ad pag. 111. ubi praeterea Galeni Commentarius intermixtus est.

IV. pag. 13. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀγμῶν. *Eiusdem de fracturis*. Inc. Ἐχρῆν τὸν ἰητρόν. Des. κατὰ τὸ σῖνος προσίζεσθαι. In Charter. edit. Tom. cit. pag. 151. In Lindeniana num. LXXXII.

V, pag. 33. *b*, Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἄρθρων ἐμβολῆς. *Eiusdem de articulorum repositione*. Inc. Ὁμοῦ δὲ ἄρθρον. Des. κατὰ λόγον τῷ (sic) πρότερον, In editione Lindenii num. LXXXIII.

VI. pag. 74. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ τρωμάτων. *Eiusdem de vulneribus capitis*. Inc. Τῶν ἀνθρώπων. Definit imperfecte in verbis: ἕδρης τε ἐούσης τῦ βέλεος ἐν τῷ ὀ . . . quae sunt sectionis XXIII. editionis Lindenii num. LXXXI. Huius extrema desiderantur, eo quod viginti folia interciderint; quo infortunio & sequentes duo Hippocratis Libri *Vectiarius, & de ossium natura* in nostro Codice periere, qui in Lindenii editione sunt LXXXIV. & XXIII.

VII. pag. 81. Γαληνῦ περὶ καταγμάτων. *Galeni de fractis*. Inc. Περὶ μὲν οὖν τῶν ἄλλων. Des. οὐσίαν ὑπάρχυσα. Desumta haec sunt e Libro VI. θεραπευτικῆς μεθόδυ Cap. V. & VI. Galeni Operum cit. edit. Charterianae Tom. X. pag. 143.

VIII. pag. 89. *b*. Ὀριβασίυ ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ καταγμάτων. *Oribasii e Libris Galeni de fracturis*. Inc. Ἐπειδὴ λέλυται. Des. πρόσθεν δεδηλωμένη θεραπεία. In hoc Codice semper Ὀριβασίυ scriptum est, non Ὀρειβασίυ. Hunc vero librum esse autumo XLVI. magni illius Operis *Collectionum Medicarum*, quod Oribasius, celebris medicus & quaestor sacri Palatii, Iuliano Augusto inscripsit, in LXX. li-

libros digestum, & cuius XVII. tantum supersunt, Latine dumtaxat editi. Id licet conii-cere ex hoc ipso Codice, in quo is qui consequitur liber notam habet numeri XLVII. Antea vero doctis ignotum fuisse argumento sit vel Fabricii de illo silentium Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 451. & seq. & Vol. XII. pag. 640. & seq. & Freindii querela Hist. Medic. Vol. I. pag. 13. edit. Lond. nihil fere, quod chirurgiam spectet Oribasii superesse. Hunc librum una cum sequentibus usque ad §. XVII. inclusive edidit celeberrimus Cocchius Florentiae MDCCLIV. Gr. & Lat. a pag. 54. ad 90.

IX. pag. 103. Ἡλιοδώρου περὶ καταγμάτων. *Heliodori de fracturis.* Inc. Ἐν πρώτοις. Des. ἐπιμένειν ἕως τοῦ τέλους. Notandum heic transpositos fuisse duos quaterniones, idque a Graeco scriptore recenti fuisse in imo margine animadversum. Vid. Cocch. ibid. p. 90. Medicum quemdam Heliodorum operari manibus quoque consuevisse indicat Iuvenalis Sat. VI. v. 372. aetate sua Romae clarum, Traiani scilicet principatu. Huius fuisse chirurgicos libros credibile admodum est, unde haec expressit Oribasius, & quae praeterea protulit de fasciis, de laqueis, & de machinamentis iam edita. Idem esse videtur, cuius aridum medicamentum cicatricem inducens, memorat Galenus Lib. V. de comp. med. per gen. Cap. XIV. Tom. XI. p. 390. v. 53. Mirum est eximium hunc medicum praeteritum Danieli Clerico fuisse in Historia Medicinae, & Io. Conr. Barchusio in Differt. de medicinae origine & progressu.

X. pag. 108. *b.* Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ τῶν ἐν κεφαλῇ καταγμάτων. *E Galeni Libris de fracturis in capite.* Inc. Πάντα τὰ πάθη. Des. χείλει τὸ ἐκτετρημένον. Haec sumta esse videntur e Galeni Commentariis in librum Hippocratis de vulneribus capitis, qui interciderunt. Quare hae saltem ab Oribasio servatae reliquiae libenter accipiendae sunt, si totam Galeni explanationem nonnihil faciendam fuisse putemus, quam Vidius initio sui in eumdem librum Commentarii scribit *tanto hominum detrimento nullam exstare*.

XI. pag. 111. *b.* Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τερηδονισμοῦ κρανίου. *Ex Heliodori libris de cranii carie.* Inc. Τὴν τοῦ κρανίου φθοράν. Des. ἐγχριέσθω.

XII. pag. 113. Ἐκ τῶν Ἀρχιγένους περὶ ὑποδραμόντος αἵματος. *Ex Archigenis Libris de sanguine subter currente.* Inc. Ὑποδρομὴ δὲ αἵματος. Des. ἰατρικῆς ψαύσασιν. Archigenes Apamensis e Syria, nobilis medicus, Romae artem exercuit, regnante Traiano, saeculo totius imperii Romani felicissimo, utilioribusque disciplinis erudito. Eius quidem scripta periere, quae multa fuisse testatur Suidas, sed ipsorum fragmenta non pauca occurrunt apud Aurelianum, Galenum, Aëtium, Paullum, omnia solertiam illius viri egregiam demonstrantia, ut gratissima doctis futura quoque sint, quae Oribasius profert, e libris fortasse de locis adfectis, quorum tertium citat Galenus T. III. p. 251. v. 37.

XIII. pag. 114. Ἐκ τῶν Ἀρχιγένους περὶ τῆς τῶν ῥαφῶν διαστάσεως. *Ex Archigenis Libris de suturarum disiunctione.* Inc. Τοὺς δὲ περιεσθημένους. Des. ψυχρὸν ἐμπνεῖ.

XIV. pag. 115. Ἐκ τῶν Ἀντύλλου περὶ ὑδροκεφάλων. *Ex Antylli Libris de hydrocephalis.* Inc. Τὸ ὑδροκέφαλον. Des. κάμνοντα παραδώσει. Antylli veteris Medici scripta periisse dolemus, quorum fragmenta aliquot de variis adversae valetudinis auxiliis iam edita occurrunt in libris Oribasii, Aëtii, Paulli, & Stobaei, e quibus colligere licet methodicorum instituta eum secutum fuisse: quae secta quum fere Galeni aetate defierit, antiquiorem illum credere par est, quum praesertim ea tantummodo, quae ad artem attinent, fuse ac diligentissime tractasse videamus, & inani loquacitate abstinuisse, quae deinde medicinam aliquatenus conturbavit. Novum est hoc fragmentum e libris ipsius chirurgicis depromtum, quorum nullae antea reliquiae exstabant. De eodem argumento Leonidae sententiam protulit Aëtius Lib. VI. Cap. I. cuius collatione, nostri dilucidior & amplior doctrina apparebit.

XV. pag. 116. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ὀστώδους ἐπιφύσεως. *Ex Heliodori Libris de osse excrescente.* Inc. Ὀστώδης ἐπίφυσις. Des. ἐπιμελείᾳ ἐκκρινέσθω.

XVI. p. ead. *b.* Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἀλωπεκίας. *Ex Heliodori Libris de capillis fluentibus.* Inc. Τῆς ἀλωπεκίας. Des. μέλλοντας τέμνεσθαι.

XVII. pag. 117. Ὀριβασίου ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἐξαρθρημάτων. *Oribasii e Galeni Libris de luxatis.* Inc. Τῶν δ' ἐξαρθρημάτων. Des. πολλῶν δὲ κοιλότης τῶν ἐν ἑκάστῳ. Codex hic habet in margine ΛΟΓ ΜΖ manu eadem, qua cetera, unde opinari liceat hunc esse magnae Oribasii collectionis Librum XLVII. nec Graece, nec Latine editum. In aliis antiquis Codicibus huius Mediceae Bibliothecae Oribasii libri *Sermonum* titulo occurrunt, imo in Cod. XVII. huius Plutei legere est τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου correctum eadem manu γρ. λόγου. Quae in his e Galeno profert Oribasius desumsit praecipue e Commentariis in Hippocratis libros de fractis, & de articulis, ea optimo consilio praetermittens, quae illi minus ad rem medicam facere visa sunt. Haec edenda esse duxit optimus Cocchius p. 130. l. c. quamvis Galeni Commentarii illi paene integri supersint, vulgatique sint, tum ne ulla parte ipsa Oribasii excerpta mutilaret, tum maxime quod hinc emendari & restitui eorumdem Commentariorum loci non pauci, & qui aliunde perierant suppleri posse videantur.

XVIII. pag. 127. Ἀσκληπιάδου τοῦ Βιθυνοῦ, ὅτι καὶ διὰ νόσον χρονίαν ἐξαρθροῦσί τινες γίγνονται. *Asclepiadis Bithynii, quod diuturno morbo quibusdam articuli prolabantur.* Inc. Ὅτι χωρὶς

φανερᾶς. Des. ἐκ τῆς οἰκείας χώρας ἐκβαλούσης. Asclepiades Bithynius, & Prusiensis dictus fuit ab urbe Prusiade maritima, eius patria, & Cianus, quod eadem urbs vetusto nomine Cius vocaretur. Romae summam auctoritatem in medicina obtinuit ante annum V. C. DCLXII. si fides habenda sit L. Crassi verbis apud Ciceronem Lib. I. de Oratore particula 62. Huius igitur vetusti Medici, maximis multorum laudibus ornati, quum scripta, quae plura fuisse memorantur, malo medicinae fato perierint, eorum saltem fragmenta magni facienda esse nemo non videt. Dolendum sane est Oribasium, cui scripta Asclepiadis videre contigit, vitio aetatis suae iudicem non satis idoneum, ea plerumque neglexisse, Galeni sui paupere eloquentia contentum. Quod heic habemus, ex aliquo Commentariorum fuisse videtur, quos in Hippocratis libros nonnullos scripsisse Asclepiadem auctor est ipse Galenus initio Commentarii I. in Medici officinam T. V. pag. 662. v. 2.

XIX. pag. ead. Ἀρχιγένους περὶ τῶν ἀφαιρεθησομένων μερῶν. *Archigenis de amputandis partibus*. Inc. Ἀφαιρεῖται δέ τινα, κ. λ. Des. ὡς ἤδη μοι εἴρηται. De Archigene vide quae diximus supra §. XII.

XX. pag. 128. Ἡλιοδώρου περὶ ἀκρωτηριασμοῦ. *Heliodori de mutilatione*. Inc. Ἀφαιρεῖται χειρήτους γαγγραίνης. Des. ἀεὶ διαμοτωμένου. Vide quae de Heliodoro diximus supra §. IX.

XXI. pag. ead. *b*. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ τῶν κατὰ τοὺς δακτύλους συμβαινόντων. *Ex Heliodori libris de iis, quae digitis accidunt*. Inc. Ἐξαδάκτυλοι γείνονται. Des. εὐχαίρως κομίζηται.

XXII. pag. 129. Ὀριβασίου ἐκ τῶν Ἡρακλᾶ, πῶς πλέκεται βρόχος ὁ ἐρτός. *Oribasii ex Heracle, quomodo laqueus plicetur, quem nexum vocant*. Inc. Ἕνεκα τῆς τοῦ ἐρτοῦ βρόχου πλοκῆς. Des. βρόχοι οὗτοί εἰσιν. Oribasii de laqueis usque ad numerum CXII. edita fuere Latine Parisiis anno MDXLIV. a Vido Vidio Mucellano in eius Chirurgia e Graeco in Latinum conversa p. 467. & seqq. & Latina tantum a Charterio adiecta Oper. Hippocr. & Galeni Tom. XII. citatae editionis Parisiensis pag. 553. ex eadem Vidii interpretatione, illius tamen nomine non indicato. Incertum an haec περὶ βρόχων integrum librum faciant, seiuncta a sequentibus περὶ ἐπιδέσμων.

XXIII. pag. 133. *b*. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων. *E Galeni Libris de fasciis*. Inc. Σκοπὸς πάσης. Des. γίνεται χρεία. Exstat in citata Charteriana edit. Tom. XII. pag. 590. sine auctoris nomine; ex hoc vero Codice apparet esse ipsius Oribasii excerpta, & cum praecedentibus *de Laqueis* unum fortasse librum conficere; sequentibus saltem continua sunt usque ad numerum CLXII. Quae omnia apud Charterium item occurrunt Graece & Lat. Tom. cit. a pag. 518. ad 531. hoc titulo: Ἡλιοδώρου περὶ ἐπιδέσμων. Nonnulla ex hoc Oribasii libro capita desumta fuere a Vidio tamquam si essent Heliodori, & Libro Galeni de fasciis addita, suis locis inserta in editione Latina A. MDXLIV. Ea se exscripsisse praefatur e Graeco Volumine, quod Card. Rodulphus Roma donum miserat e sua amplissima bibliotheca ad Franciscum Galliarum Regem. Illud Vidius exemplar unicum credidit, librosque *de fasciis, de laqueis, de machinamentis* nonnisi in eo Codice, quod sciret, contineri. Id indicio esse potest Codicem illum nostro huic Mediceo similem fuisse. Mirum tamen videri possit Vidium non attendisse ad Oribasii nomen, quod tractatui *de laqueis* praefigitur, & haec ipsa de fasciis continua esse, & variorum auctorum nomina praeferre, e quibus sunt decerpta. Qui modus conscribendi libros Oribasio usitatus, eius aetate & aliquot deinceps saeculis invaluit, in medicina praesertim pertractanda.

XXIV. pag. 136. *b*. Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ ἐπιδέσμων. *Ex Heliodori Libris de fasciis*. Inc. Τῶν ἐπιδέσμων. Des. ὑπεράνω μετώπου.

XXV. pag. 138. *b*. Διοκλέους σκαφεῖον, ἢ θόλος. *Dioclis scaphula, vel tholus*. Inc. Οὗτος ὁ ἐπίδεσμος. Des. ἐπὶ τοὺς εἰλητοὺς μέτειμι.

XXVI. pag. 139. *b*. Ἁπλοῦς ὀφθαλμὸς, οἱ δ' ἔφασαν Ἱπποκράτους ὀφθαλμόν. *Oculus simplex, quem alii Hippocratis oculum vocant*. Inc. Τελαμῶνος αὐτάρκους. Des. ἐπίδεσιν.

XXVII. pag. 140. Ἀμύντου χάραξ. *Amyntae vallum*. Inc. Ἐπὶ τετελειωμένῳ. Des. γινομένων ταφῶν.

XXVIII. pag. ead. *b*. Μεταγωγεὺς Ἡλιοδώρου. *Heliodori adducens*. Inc. Τοῦ μυκτῆρος. Des. τῆς κορυφῆς τόπον.

XXIX. pag. 141. Κράτημα Ἡλιοδώρου. *Heliodori retinaculum*. Inc. Τοῦ τῆς ῥινὸς ὀσώδους. Des. ἐπὶ τὰ χείλη μέτειμι.

XXX. pag. ead. *b*. Χειλοφύλαξ Ἡλιοδώρου. *Heliodori custos labiorum*. Inc. Ἀγητῆρα δεῖ τάξαι. Des. καταγείσης.

XXXI. pag. 142. *b*. Ἀπολλωνίου θηρὸς μόνωψ. *Apollonii ferae unoculus*. Inc. Τῆς ἀρχῆς τοῦ τελαμῶνος. Des. τὸ γένειον.

XXXII. pag. 143. Κείου ῥόμβος φάλαρα. *Ceii rhombus*. Inc. Τοῦ τελαμῶνος ἀπὸ τῶν δύο ἀρχῶν. Des. ἁμματισθῆναι.

XXXIII. pag. 145. Ἔξακρος Μενεκρίτου. *Menecriti vinculum ad partes extremas*. Inc. Ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπιδέσμου. Des. καὶ τότε ἄνω τὸ ἅμμα.

XXXIV. pag. 147. Εὔκυκλος, οἱ δὲ Ἱπποκράτους εὔκυκλον. *Rotunda, quidam adiiciunt Hippocratis*. Inc. Οὗτος ὁ δεσμός. Des. τὸ περὶ τῶν ἐπιδέσμων ὑπόμνημα. Vidius pag. 460. Caput hoc, & pag. 463. reliqua usque ad CLXII. quasi ex Heliodoro aliis Galeni admiscuit. Vide Cocchium loc. cit. pag. 10. not. 3.

XXXV. pag. 148. *b*. Ὀριβασίου ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου περὶ διαφορᾶς καταρτισμῶν. *Oribasii ex Heliodori libris de differentia repositionum*. Inc. Τρεῖς εἰσιν αἱ γενικαί. Des. ἐξαίρετοι γίγνον-

γνονται. Edidit Vidius Latine Parisiis A. MDXLIV. cum titulo *Oribasii ex Heliodoro de machinamentis*, ornata picturis ligno impressis, affabre delineatis. Latine duntaxat item occurrunt in editione Charterii, cuius Volumen XII. claudunt a p. 557. ad 575. ex eadem interpretatione, sed tacito, ut in aliis, interpretis nomine. Graeca, ni fallor, nondum prodiere. Videtur autem fuisse liber XLV. illorum LXX. quibus totum Oribasii *Collectionum* opus constabat: definit enim in haec verba: τοὺς δὲ τρόπους τῶν μοχλειῶν τούτων ἐπιμελέστερον ὑμῖν ἐκθήσομαι ἐν τῇ περὶ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ. *Modos vero harum molitionum diligentius vobis exponam in libro de luxatis*, qui praecedit illum *de fractis*, cui apposita nota est numeri XLVII. ut superius innuimus. Atque hinc fortasse ordo elici potest horum omnium Oribasii librorum de re chirurgica, qui hoc Codice continentur, ut sint scilicet XLIII. περὶ βρόχων, *de laqueis*, XLIV. περὶ ἐπιδέσμων, *de fasciis*, si tamen separatim censeri debeant, XLV. περὶ μηχανημάτων, *de machinamentis*, XLVI. περὶ καταγμάτων, *de fractis*, XLVII. περὶ ἐξαρθρημάτων, *de luxatis*.

XXXVI. p. 154. Ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ μηχανημάτων. *E libris Galeni de machinamentis*. Inc. Μόνον μὲν ἱκανόν ἐστιν. Des. ὀνομαζομένης.

XXXVII. pag. ead. *b.* Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου, Νειλέως πλινθίον. *Ex Heliodori libris, Nilei laterculus*. Inc. Τὸ τοῦ Νειλέως πλινθίον κατεσκεύασαι. Des. κατασκευάσματος.

XXXVIII. pag. 165. Νυμφοδώρου γλωσσόκομον. *Nymphodori arca*. Inc. Τὸ Νυμφοδώρου γλωσσόκομόν ἐστι. Des. τοῦ ὀργάνου γιγνώσκειν.

XXXIX. pag. 167. Ἀπελλίδος, ἢ Ἀρχιμήδους τρίσπαστον. *Apellidis, vel Archimedis tractorium triplex*. Inc. Γνωστόν ἐστιν. Des. τοῦ ἀγκῶνος ἐξαρθρήματα.

XL. pag. 173. Ἐκ τῶν Ῥούφου τὸ Ἱπποκράτους βάθρον. *Ex Rufi libris scamnum Hippocratis*. Inc. Ὁ θαυμασιώτατος Ἱπποκράτης. Des. ἐν τῇ περὶ ὀλισθημάτων πραγματείᾳ.

XLI. pag. 179. *b.* Ἀπολλωνίου Κιτιέως τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας. *Apollonii Citiensis tractatus de articulis* Liber I. Inc. Θεωρῶ φιλιατρῶς. Des. δοξάσεταί σοι.

XLII. pag. 192. Τοῦ αὐτοῦ τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας. *Eiusdem tractatus de articulis* Liber II. Inc. Ἐν μὲν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, βασιλεῦ Πτολεμαῖε. Des. ὠφελητὸν θεωρίαν.

XLIII. pag. 204. Τοῦ αὐτοῦ τῆς περὶ ἄρθρων πραγματείας. *Eiusdem tractatus de articulis* Liber III. Inc. Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ, βασιλεῦ Πτολεμαῖε, διασεσάφηκά σοι. Des. διαφολῆς τι τεύξεται. Sunt Commentarii tres in librum Hippocratis *de articulis*, quorum mentio habetur in *Erotiani Collectione vocum, quae apud Hippocratem*, edit. Graeca Henr. Stephani A. MDLXIV. p. 18. in voce Ἄμβην, & in editione Latina Barth. Eustachii A. MDLXVI. pag. 23. Obscure hos indicat Fabricius in Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 779. aitque *constare nondum esse vulgatos*. Apollonius hic magni nominis medicus e Citio Cypri oppido, laudatus a Strabone, & saepe Aureliano, & Erotiano memoratus, vixit, ni fallor, circa annum LXX. ante Christum, & hosce Commentarios dicavit Ptolemaeo Cypri Regi, Ptolemaei Auletae Regis Aegypti fratri, ut ex ipsiusmet verborum contextu coniicere me posse reor.

XLIV. pag. 224. *b.* Σωρανοῦ περὶ σημείων καταγμάτων ἐπὶ κρανίῳ. *Sorani de fracturarum signis in cranio*. Inc. Κάταγμά ἐστι. Des. ἀπέχρη τοσαῦτα. Haec de fracturarum signis usque ad numerum CCLVIII. videntur esse Sorani illius Ephesii, qui temporibus Traiani & Hadriani, Alexandriae & Romae floruit medicinae gloria, scripsitque plurima, & optima, ut auctor est Suidas. Quum eius scripta perierint, haec iactura aliquanto reparatur a Coelio Aureliano, qui eius vestigia plerumque premit, nihil tamen de chirurgia memorans. Aliorum silentium, & quae praeserrim Fabricius Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 779. de his ipsis obscure indicat in nostra Collectione latentibus, argumento sunt, ea numquam antea prodiisse neque Graece, neque Latine, licet de illa parte disciplinae sint, quae maxime ad rem pertineat Opusculum hoc Gr. & Lat. in lucem protulit magnus Cocchius loc. cit. a pag. 44. ad pag. 51. ubi consulenda est nota prima, in qua de auctore praefatur.

XLV. pag. 227. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐπιδέσμων. *Eiusdem de fasciis*. Inc. Θέλοντες τὴν ἀρχὴν. Des. ἐπιδῆσαι θέλωμεν. Exstant omnia haec usque ad CCCXIX. Graece & Latine in editione Charterii Tom. XII. pag. 505. seq. Pauca tantum Capita antea prodierant Latine a Vidio ad supplendum Galenum de eodem argumento. In hoc Codice huic dumtaxat Sorani libro appositae sunt deligationum picturae. Galeni vero & Oribasii libri de fasciis ibidem nullas habent. Ab his nonnihil differunt, quas Vidius protulit, & omnes deinde transtulere.

XLVI. pag. 239. *b.* Παύλου Αἰγινήτου περὶ καταγμάτων, καὶ τίνες αὐτῶν διαφοραί. *Paulli Aeginetae de fracturis, & quae sint earum differentiae*. Inc. Ἀκόλουθον ἂν εἴη. Des. ἐκθλιβούσης. Capita haec XL. usque ad CCCLIX. sunt e Paulli Aeginetae Libro VI. cuius integrum opus de Medicina VII. constans libris editum Graece fuit ex Aldi officina Venetiis A. MDXXVIII. iterumque Basileae A. MDXXXVIII. curante Gemusaeo, in cuius editionis exemplaribus haec occurrunt a pag. 210. ad p. 227. a Capite scilicet LXXXIX. ad CXII. Quae XXXIV. capita respondent XL. nostri Codicis, sectione in aliquibus varia. Latine vero primum prodiere Parisiis A. MDXXXII. interprete Guinterio cum reliquo opere, saepius deinde repetita in aliis editionibus aliisque interpretibus.

XLVII. pag. 252. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐξαρθρημάτων ἄρθρων. *Eiusdem de articulorum luxa-*

xa-

xationibus. Inc. Τὸν περὶ τῶν ἐξαρθρημάτων λόγον. Des. ποιεῖσθαι χειρισμόν. Est Caput XLII. Libri VI. quod in impressis inscribitur περὶ καύσεως μασχαλῶν, vel μασχάλης, loco motum, & ob rei cognationem huic de luxato humero Capiti adiunctum a Collectore Niceta, ut videtur.

XLVIII. pag. 262. Γαληνοῦ περὶ ὀστῶν τοῖς εἰσαγομένοις. *Galeni de ossibus ad tyrones*. Inc. Τῶν ὀστῶν ἕκαστον. Des. οὐκ ἀνάγκη νῦν λέγεσθαι. Cit. edit. Tom. IV. pag. 9. Galeni libellus de ossibus, usque ad numerum CCCLXXXV. prodiit primum Latine Romae impressus A. MDXXXV. interprete Ferdinando Balamio Siculo, qui de eo sic praefatur: *Exstant Galeni de anatome libri IX. deerat cum nonnullis aliis de ossibus liber, quumque superioribus mensibus Florentiae in Medicea Bibliotheca plures de luxationibus, deque aliis, quae ad rem chirurgicam faciunt reperirentur auctores, uno contenti Codice, eoque vetustissimo, hunc negligenter scriptum multisque mendis, & temporum iniuria depravatum Clemens VII. Pont. Max. Iano Lascari viro doctissimo tradidit, qui ut iam pridem hunc librum e Graeciae ruinis servaverat, sic summo cum studio curaque innumeris purgatum vitiis in pristinam prope formam eum restituit. Inter eos auctores Galenus de ossibus inerat, quem quum a plerisque Clemens desiderari animadverteret, mibi praecepit, ut illum ad studiosorum usum transferrem*. Quae Balamii verba eo libentius retuli, quod fuerint ab omnibus, qui eius interpretationem denuo ediderunt praetermissa, tum quod praeclarum de nostro Codice testimonium contineant. Graecam editionem antiquiorem non vidi ea, quam ab exemplari Venetiis descripto a Martino Gregorio fieri curavit Iacobus Sylvius Paris. A. MDXLIII. ex officina Vascosani in 4. indictam Fabricio B. G. Vol. III. p. 542. Addenda est recensitis ibi & alia Latina Parisiensis An. MDLXI. in 8. cum Commentario Sylvii.

IL. pag. 275. Ῥούφου Ἐφεσίου ὀνομασίαι τῶν κατὰ ἄνθρωπον. *Rufi Ephesii corporis humani partium appellationes*. Inc. Τί πρῶτον ἔμαθες. Des. ὀλίγα παροφθέντα.

L. p. 283. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὀστῶν. *Eiusdem de ossibus*. Inc. Ἐπειδὴ τὴν ἐντοσθίδιον, κ. λ. Des. ἡ τῶν ὀστέων θέσις. Prodiere hi duo Rufi libelli primum Latine Venetiis A. MDLII. Iunio Paullo Crasso interprete, additi Aretaeo; Graece vero Parisiis MDLIV. Primus hic respondet ei, qui Crasso item primus est, alter vero hic inscriptus περὶ ὀστῶν, illi est tertius; noster enim Codex non habet neque alterum librum primum, neque secundum, quos reperio & in illa Crassi, & in Henrici Stephani editione Medicae Artis Principum A. MDLXVII. Vol. I. a col. 111. ad 119. & in Graeca & Lat. Clinchii Londini MDCCXXVI. τῶν Ῥούφου ἁπάντων, a p. 46. ad 65.

LI. pag. 285. Γαληνοῦ περὶ ἐπιδέσμων. *Galeni de Fasciis* Liber. Inc. Οὐκ ἀπεικότως. Des. τὰς ἑτέρας ἐπὶ τὴν ζώνην ἄγοντες καὶ διαβάλλοντες ἀμματίζομεν. Galeni haec omnia de fasciis usque ad numerum CCCCXCVI. edita fuere primum Latine Parisiis a Vidio A. MDXLIV. in Chirurgia e Graeco in Latinum conversa a p. 415. ad 466. desumta e libro Ms. quem Cardinalis Rodulphus Regi Galliarum Francisco miserat, non alibi, ut ille opinabatur reperienda. Graeca demum protulit Charterii editio Paris. citata T. XII. a p. 469. ad 499. ibique ab interpretatione Vidii, & a scriptura nostri Codicis non parum differunt.

LII. pag. 299. *b*. Σχόλια σὺν Θεῷ εἰς τὰ περὶ ἀγμῶν, Παλλαδίου. *Palladii explicationes favente Deo in libros* (Hippocratis) *de fracturis*. Inc. Τὰ εἰωθότα. Des. σὺν Θεῷ ἡ θεωρία. Haec Palladii scholia edita primum fuere a Foesio Graec. & Lat. Francofurti A. MDXCV. ad calcem sectionis VI. Operum Hippocratis Vol. I. a p. 917. ad 933. Habuerat illa e Bibliotheca Medicea Parisiensi descripta a Petro Laphileo, ac Latina facta brevibusque notis illustrata a Iacobo Santalbino. Occurrunt & in repetitis Foesii editionibus, & in Charterii T. XII. a pag. 270. ad 286. Palladii huius Medici σοφιστοῦ, idest professoris vel magistri, quo nomine sequiori aetate artifices doctrina & eloquentia insignes ornari mos fuit, scripta quaedam alia recensentur a Fabricio B. G. Vol. IX. p. 10. quorum vetera exemplaria occurrunt quoque in Medicea nostra Bibliotheca; suntque ibi praeterea non memorata illi Γαληνοῦ τοῦ περὶ αἱρέσεων σχόλια ἀπὸ φωνῆς Παλλαδίου, *In Galeni librum de sectis enarrationes dictatae a Palladio*, huius Plutei Cod. XI.

LIII. pag. 312. Γαληνοῦ εἰς τὸ περὶ ἄρθρων. *Galeni in Librum de articulis Commentariorum Libri IV.* Liber I. inc. Ὅτι μὲν τὸ βιβλίον. Des. σχῆμα μεταβησόμεθα. Tom. cit. a pag. 287. ad pag. 329. Liber II. pag. 335. inc. Γνάθος δὲ ὀλίγοισιν, κ. λ. Des. τοιοῦτό γέ τι συμβαίνει διήγηται. Ibidem a pag. 332. ubi incipit Hippocratis Textus IV. ad pag. 392. diversa enim in Codice fit Commentariorum divisio ab illa, quae exstat in editione. Liber III. pag. 364. inc. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα. Des. οὐκ ὀλίγας. Ibid. a pag. 392. ad pag. 428. Liber IV. pag. 384. *b*. inc. Ἐπὶ δὲ ἔνια τῶν ἐκ γενεῆς γινομένων, κ. λ. Des. ἐδήλωσέ τις σχοίνια. Ibid. a pag. 429. ad p. 465. Quatuor Galeni Commentarii in librum Hippocratis de articulis Graece primum editi Venetiis A. MDXXV. Part. V. a p. 269. ad 304. deinde Basileae A. MDXXXVIII. Part. V. a p. 578. ad 661. Latine Parisiis MDXLIV. interprete Vidio a p. 215. ad 342. linearibus aliquot picturis aucti.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio insignis, Saeculi XI. litteris colligatis, rotundis, concinnis, cum picturis coloratis, & alicubi auro illitis, non prorsus inelegantibus. Constat foliis scriptis 405. Huius autem celeberrimi Codicis marginem aliquantulo ampliorem olim fuisse patet; extremae enim lit-

litterae alicubi abscissae apparent scholiorum, quae ab ipso Collectore Nicera esse videntur, non inutilia, & emendate scripta. Refecti deinde marginis limbna inauratua fuit, idque antiquitua, nam aurum obductum paene evanuit vetustate. In omnium postrema pagina, cuius dimidia fere pars dilacerata periit, leguntur quaedam verborum reliquiae intricato & continuo fere litterarum ductu, qualia sunt quae μονοκονδύλια vocant antiquarii. Ea vero sine magno periculo sic legi & suppleri posse laudatus Cocchius autumavit: Τὸ παρὸν βιβλίον ὑπάρχει τοῦ ἰατρείου τοῦ νοσοκομείου τῶν μ'. μαρτύρων· ἔχει δὲ φύλλα τετρακόσια εἴκοσι πέντε μηνὶ Μαΐῳ ἰνδικτιῶνος ἕκτης. *Praesens liber est scholae, vel officinae medicae Nosocomei XL. Martyrum. Habet vero folia quadringenta viginti quinque mense Maio indictionis sextae.* Publicum Valetudinarium ad templum XL. Martyrum Νοσοκομεῖον κατὰ τὸν ναὸν τῶν τεσσαράκοντα μαρτύρων confectum ab Isaacio Angelo Imp. anno circiter MCXC. ex aedibus regiis, quas excitarat Andronicus, memorat Nicetas Choniatea historiae *Byz.* Lib. XVII. quod huic inscriptioni omnium optime convenit eorum, quae Constantinopoli fuisse patet. Vnde vel extremo saeculo XII. vel ineunte XIII. litteras illaa scriptaa fuisse coniicimus, quando Codex adhuc integer erat, necdum viginti illa folia amiserat, quibua Hippocratis duo libelli continebantur, ut supra innuimus pag. 84. §. VI. In eadem enim extrema Codicis pagina, recentiori manu, sed quae tamen videtur esse saeculi XIV. adscriptum est: Ἡ παροῦσα βίβλος ἔχει φύλλα υγ'. *Hic liber habet folia CCCCIII.* licet sint revera CCCCV. Hinc patet illud nostro Codici infortunium antea contigisse, quod confirmatur notis etiam numerorum barbaricis cuique folio iamdudum adscriptis, eumdemque terminum non excedentibus. Codicis vero scripturae specimen una cum postremae paginae inscriptione modo relata, graphice delineatum exhibet idem Cocchius in cit. Florent. edit. prolegomenia.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΥΣ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

GALENI IN APHORISMOS HIPPOCRATIS.

Ac praeterea

In eiusdem Prognostica Commentarius.

COD. VIII. I. pag. 1. GAleni in Hippocratis Aphorismos Commentariorum Libri VII. quibus haec praecurrit de Galeno notitia: Γαληνὸς Περγαμηνὸς γέγονεν ἐπὶ Μάρκου καὶ Περτίνακος τῶν Καισάρων ἐν Ῥώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, συντεταχὼς βιβλία πολλὰ ἰατρικά, φιλόσοφα καὶ ῥητορικά. *Galenus Pergamenus vixit sub Marco & Pertinace Caesaribus Romae, filius Niconis geometrae & architecti, qui libros multos medicos, philosophicos & rhetoricos composuit.* Libri I. Aphorismus primus inc. Ὁ βίος κ. λ. Commentariua inc. Ὅτι μὲν ὅτος. Liber VII. des. τὸ τοιοῦτον νόσημα. Subiicitur: Τέλος τῆς Γαληνοῦ ἐξηγήσεως τῆς εἰς τοὺς Ἱπποκράτους ἀφορισμούς. Θεοῦ τὸ δῶρον, ἠδὲ Καίσαρος πόνος τοῦ στρατηγοῦ. *Finis Galeni in Hippocratis Aphorismos Commentarii. Dei donum, & Caesaris Strategi labor.* Exstat hic Commentarius una cum Aphorismis in edit. cit. Tom. IX. Part. II. a pag. 1. ad pag. 338.

II. pag. 173. *Eiusdem in Hippocratis Prognostica Commentariorum Libri III.* Prima Hippocratia Sententia Libri I. inc. Τὸν ἰητρὸν κ. λ. Commentarius inc. Ὅτι μὲν ὢν ἀντὶ, κ. λ. Liber Commentariorum tertius des. ὅρον θέμενος. Ibid. Tom. VIII. a pag. 583. ad pag. 691. Notandum, Librum II. desinere in verbis ὑπὸ μεγέθους τῶν πυρετῶν καὶ τῆς ὀδύνης, quae incidunt in pag. 658. circa medium. Hippocratis Textum a Galeni Commentario rubra scriptura distinguit.

Codex Graecua membranaceus Ms. in fol. Saeculi XV. nitidissimus, cuius prima pagina auro variisque coloribus depicta est, ac stemmate & emblemate *semper* Cosini Medicei insignita. Constat foliis scriptis 246.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΩΜΑΤΙ ΜΟΡΙΩΝ.

GALENVS DE VSV PARTIVM CORPORIS HVMANI.

COntinet hic Codex *Galeni de usu partium corporis humani Libros XVII.* qualea habentur in cit. edit. Tom. IV. a pag. 284. ad pag. 704. Clauditur autem in Codice Tractatus iste sequenti Epigrammate elegiaco, instar tamen solutae orationis exarato: COD. IX.

Ἥδε βίβλος σύμπασα Γαληνοῦ δείκνυσι τέχνην
Παισὶν ἰητήρων ἀτρεκέεσσι λόγοις.
Τῇδε γὰρ ἐν μιᾷ ἑπτά τε καὶ δέκα γράμματα τάξας,
Τοῖσιν ὑπεξέθετο χρείαν ὅλων μορίων.
Καὶ μάλα εὐφρονέων τις ἀγαθὰ δαίδαλα ἔργα
Τῆσδε μαθὼν ὅσσα πλέξε φύσει Θεός.
Totum hoc volumen Galeni explicat artem
Filiis medicorum sermonibus veris.
Hoc enim in uno septem & decem libros comprehendens
Exposuit hisce usum singularum partium.
Ac profecto bene sapit qui optima artificiosa opera
Edidicit, quaecumque Deus naturae intexuit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. charactere lectu valde difficili. Constat foliis scriptis 352.

ΓΑ-

ΓΑΛΗΝΟΥ ΑΝΑΤΟΜΙΚΟΙ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ.

GALENI ANATOMICAE AGGRESSIONES.

Ac praeterea

Alexandri Tralliani de dignoscendis & curandis corporis humani morbis Libri XII. Rhazei de pestilentiali morbo Liber, & Anonymi varia.

COD. X. I. pag. 1. Αρχὴ σὺν Θεῷ τῆς παρούσης τριβίβλου. τὴν μὲν πρώτην νόει μοι Διοσκορίδους, τὴν δὲ δευτέραν Γαληνοῦ τοῦ πανσόφου, τὴν δ' αὖγε τρίτην Ἰωάννου τοῦ πάνυ τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ θείου διδασκάλου. *Initium cum Deo praesentis Tribibli: primum librum scias esse Dioscoridis, alterum Galeni sapientissimi, tertium vero Ioannis magni Damasceni ac divini magistri.* Tum subiicitur Index valde longus argumentorum Capitum, quae in singulis istis Libris pertractantur: quorum magna pars ob Codicem madore corruptum intercidit; progreditur autem usque ad p. 13.

II pag. 13. Γαληνοῦ ἐκ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων βιβλία ϛ'. ἐκ πρώτης (sic). *Galeni ex anatomicis administrationibus Libri VI.* Inc. Ἑκάστῳ τῶν ζώων ἡ φύσις τὸ σῶμα παρεσκεύασεν, κ. λ. Des. ἢ τῶν νεφρῶν, ἢ τῶν οὐρητήρων.

III. pag. 27. Περὶ ἁπλῶν φαρμάκων βιβλίον πρῶτον. *De simplicibus medicamentis Liber I.* forte eiusdem Galeni, cum expunctum fuit prorsus auctoris nomen, quod praedictis verbis praevium erat. Inc. Τῶν ἁπλῶν φαρμάκων παράδοσις, ὦ τιμιώτατε Ἀνδρόμαχε. Des. ἐπίπλασσε κατὰ τὸν πονοῦντα ὀδόντα, καὶ ἀεὶ Θεῷ, κ. λ. Pag. 66. *b.* leguntur haec verba rubris litteris exarata: ὅσα διὰ πεῖραν ἡμῖν, ὦ φίλτατε Ἀνδρόμαχε . . . . . (1) ἀπεστάλκαμέν σοι, ᾧ νῦν δόξα σοι Χ . . . .

IV. pag. 82. *b.* Βιβλίον δεύτερον τοῦ Γαληνοῦ. *Galeni Liber II.* Inc. Ἐπιμελούμενοι τῆς σῆς . . . . ἁγίας, ὦ βασιλεῦ, καὶ αὐτῆς φροντίδα, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis: πολλὰς αἰτίας . . . . . ubi notandum, Codicem huc usque foede mutilum ac depravatum esse, ita ut in singulis ferme paginis multa perierint. Haec autem Galeni Opera in cit. edit. non reperimus, quum excerpta quaedam sint, non ex eius tantum, sed & aliorum Libris desumta.

V. pag. 86. Ἀλεξάνδρου Τραλλιανοῦ κώδιξ α'. *Alexandri Tralliani Liber I.* seu *de dignoscendis & curandis morbis & adfectibus corporis humani* Opus, in XII. Libros divisum. Liber I. cui praecedit Tabula Capitum LXXXIX. (quemadmodum & reliquis omnibus) ac praeterea alius Index argumentorum, de quibus unusquisque Liber agit, inc. Ἡ ἀλωπεκία πάθος ἐστὶ τριχῶν, κ. λ. Des. τὸν κάμνοντα. Concordat cum editione Gr. Lat. Basil. per Henricum Petrum MDLVI. in 8. a pag. 1. ad p. 117.

VI. pag. 120. *b.* Liber II. Capita continens LXXXIII. inc. Ἤδη μὲν οὖν ἐν ἄλλοις. Des. καὶ θαυμάσεις. Ibid. a pag. 122. ad pag. 162.

VII. pag. 140. Liber III. Capitibus constans LXIX. inc. Ἡ ἀκοὴ πολλοῖς κ. λ. Des. τὰ προσδοκώμενα. Ibid. a pag. 166. ad pag. 191. Brevior est hic Liber in Codice, quam in editione; postrema enim verba pertinent ad Caput VI. *de surditate.*

VIII. pag. 156. *b.* Liber IV. Capita complectens XXXV. inc. Τὸ τῆς συνάγχης πάθος, Des. οὐδὲν βλαβήσονται. Ibid. a pag. 219. ad pag. 235. Longior est in Codice, quam in edit. heic enim redditur totum Caput VII. superioris Libri, quod est *de parotidibus.*

IX. pag. 171. Liber V. cuius Capita sunt XXXIV. inc. Ἡ βὴξ, ἐστὶ σύμπτωμα. Des. πλάσας ὀροβιαῖα. Ibid. a pag. 238. ad pag. 265.

X. pag. 283. *b.* Liber VI. Capita continens V. inc. Πλευρῖτις. Des. τὴν κάθαρσιν, Ibid. a pag. 266. ad pag. 278.

XI. pag. 191. Liber VII. Capitibus constans CXLV. inc. Οὐκ οἶδα πάθος. Des. ὅδε πίνειν, καὶ θαυμάσεις, Ibid. a pag. 285. ad pag. 413. in hoc enim Libro comprehenduntur etiam prima quatuor Capita sequentis Libri, in quibus *de iecoris morbis* agitur.

XII. pag. 232. Liber VIII. Capita continet XXXVI. & inc. Ὁ ὕδερος ἐν τί ἐστι καὶ αὐτὸς τῶν χρονίων, κ. λ. Des. καὶ τὸ φυσῶδες πνεῦμα διαφορεῖσθαι. Ibid. a pag. 512. ad pag. 559. (per errorem 585.) & est Liber IX. in editione.

XIII. pag. 250. Liber IX. Capitibus constans LI. inc. Δεινόν τι πάθος. Des. κοχλιαρίου τὸ ἥμισυ. Ibid. a pag. 560. ad pag. 594. & est Liber X.

XIV. pag. 264. Liber X. Capita continens XXXII. inc. Δυσεντερικοὺς ἐκείνους εἰώθασιν. Des. ἐπὶ τῶν πεπονθότων μερῶν. Continet autem totum Caput IX. Libri VIII. quod *De dysenteria* inscribitur, & habetur ibidem a pag. 454. ad pag. 472. ac praeterea περὶ παρέσεως, seu παραλύσεως Tractatum in varia distinctum Capita, qui quo loco editionis habeatur, nondum comperimus.

XV. pag. 273. *b.* Liber XI. Capita continens LXV. inc. Τὸ τῆς ποδάγρας πάθος. Des. οἴνου παλαιοῦ, καὶ χρῶ. Ibid. a pag. 598. ad p. 659.

XVI. pag. 296. *b.* Liber XII. Capita complectens CXIII. inc. Αἰτήσαντί σοι. Des. περὶ τῶν πυρετῶν πρὸς θεραπείαν ἡγούμενοι. Ibid. a pag. 666. ad pag. 781. Hoc Tralliani Opus varie divisum legitur, in veteri nimirum versione Latina in Libros tres, in edit. Torini in Libros V. in aliis Graecis, Latinis, & Graecolatinis in Libros XII. de quibus vide Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 597.

XVII.

(1) Ubi puncta illa apposuimus, scias ob dimidium ferme lineae prorsus humore corruptum, verba evanuisse.

XVII. pag. 330. Adnectuntur verbis mox relatis, in quibus desinit in editione Liber Alexandri Tralliani duodecimus, brevia quaedam Capita, varia curationum genera pro diversis morbis continentia, quorum primum est Περὶ πόνου ὀφθαλμοῦ, εἰ τριςῆ. Vltimum Πρὸς τὸ διῶξαι μάγια. Tum a pag. 335. ad pag. 345. varia unctionum genera, auctoris Anonymi, quatum prima est, Ἀλοιφὴ ἐξ ἐναντίου φλέγματος ἁλμυροῦ, κ. λ.

XVIII. pag. 345. b. Ῥαζῆ θαυμαςοῦ ἰατροῦ λόγος περὶ λοιμικῆς ἐξελληνισθεὶς ἀπὸ τῆς Σύρων διαλέκτου πρὸς τὴν ἡμετέραν. *Rhazei admirabilis medici de pestilentiali morbo Liber e Syrorum lingua in Graecam translatus.* Praecedit Graeci interpretis Praefatio, cuius initium: Ὅτι μὲν οὐδέν τι τῶν συνιςώντων τὴν ἰατρικὴν τέχνην, κ. λ. Des. ἐμπίπτουσι τῷ τοιούτῳ νοσήματι. In hac ait Interpres, hunc in se laborem suscepisse iussu Imperatoris (forte Constantini Ducae) quoniam Galenus argumentum hoc in scriptis suis tractate neglexisset. In XV. autem sectiones, quas λόγους appellat, totus hic Tractatus divisus est, quarum argumenta in eadem Praefatione recensentur. Prima sectio pag. 346. inc. Ἁλίσκονται σχεδὸν πάντες ἄνθρωποι, κ. λ. Desiuit in primis verbis sectionis octavae, quae sunt: εἶθ' οὕτω τοῦ λοιμοῦ ᾗ τῆς ῥινὸς, ὡς ἐγὼ λέξω νῦν . . . . Reliqua desiderantur. Prodiit autem hic Liber Graece versus una cum Praefatione Graeci Interpretis ad calcem Alexandri Tralliani, curante Iacobo Goupylo Paris. anno MDXLVIII. fol. typis Regiis apud Rob. Stephanum. Vltima autem verba, quae retulimus, incidunt in pag. 252. lin. 34. Vide Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 692. ubi scriptorum huius Medici Latinas versiones & editiones plures enumerat.

XIX. pag. 351. Vltimum Caput huius Voluminis continet varia mensurarum genera, atque explicationes notarum, quibus ipsae designantur, quaeque apud medicos in usu solent esse. Interim notandum, huic describendo Codici a pag. 86. deinceps operam navasse plures Monachos, quorum nomina in calce primi folii singulorum quaternionum adnotata sunt, hoc ordine. Primos quaterniones quatuor exscripsit Τζυκάν. (superscr. δλ.) (1) Quintus & sextus sunt τοῦ Καβασίλα κυρίου Νείλου. Septimus & octavus τοῦ Ἰακώβου. Nonum & decimum exaravit ὁ Καβασίλας κύριος Θεόδωρος. Vndecimum, duodecimum, & decimumtertium ὁ Χαρσιανίτης (2). Decimumquartum, & decimumquintum ὁ πάπας κύριος Νικόλαος. Decimumsextum ὁ Σίγηρος. Decimum septimum ὁ Πόθος (3). Decimum octavum, & decimum nonum ὁ πάπας κύριος Μιχαλαχίας. Vigesimum, & vigesimum primum ὁ πάπας κύριος Νεόφυτος. Sequentes quatuor ὁ Ἡγούμενος. Vigesimum sextum ὁ Γλυκύς. Vigesimum septimum ὁ Σοφιανός. Duos sequentes ὁ κύριος Λουκᾶς. Trigesimum, & trigesimum primum iterum ὁ Γλυκύς. Trigesimum secundum, & trigesimum tertium ὁ Βαλσαμών. Trigesimum quartum, & quintum ὁ Ἄγγελος. Vltimum tandem ὁ Κρατερός.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. miserrimum in modum in primis 85. foliis detruncatus. Constat foliis scriptis 351.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΙ ΜΕΤΑ ΕΞΗΓΗΣΕΩΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

HIPPOCRATIS APHORISMI CVM EXPOSITIONE INCERTI AVCTORIS.

Adde etiam

Alia eiusdem Hippocratis, Theophili, Severiani, Galeni, Palladii, & Anonymi Opera Medica.

I pag. 1. MVtilus est initio Codex, ac propterea primus Tractatus Commentarium continens in Hippocratis Aphorismos, ἀκέφαλος est, & ἀδέσποτος. Nos tamen in eius auctore pervestigando non mediocri diligentia adhibita, comperimus ad Theophilum medicum protospatharium, qui circa Heraclii Imperatoris tempora claruit, pertinere. Ex septem igitur sectionibus, in quas Commentarius iste tribuitur, desideratur prima integra, & magna pars secundae, nimirum usque ad verba . . . . τέοντι μηδὲν ἐπιδιδόναι τὸ σῶμα μοχθηρὸν, κ. λ. unde incipit prima Codicis pagina, quaeque postrema sunt Aphorismi XXXI. sectionis II. & incidunt in cit. Operum Galeni edit. Paris. Tom. IX. Part. II. pag. 73. Desinit ultima sectio: καὶ τὸ ἐναντίον τοῦ ἐναντίου παντὸς ἴαμα, quae pertinent ad explanationem Aphorismi LIV. ut enim recte animadvertit Fabricius Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 649. in not. Aphorismos XXV. postremos sectionis VII. sine interpretatione omisit Theophilus. Clauditur vero hisce verbis: Τέλος σὺν Θεῷ τῆς συνόψεως τῶν σχολίων τῶν εἰς τοὺς Ἱπποκράτους ἀφορισμούς. Integrum hoc ὑπόμνημα Theophili occurrit inferius in Codice IX. Plut. LXXXVI. ubi pluribus de ipso differemus. Interim adnotandum, fragmentum illud secundae sectionis, quod in hoc superest, collatum cum exemplari dicti Codicis IX. plurimum ab illo diversum, contra vero reliquarum quinque sectionum initia & fines in utroque penitus similia nos comperisse.

II. pag. 129. Occurrunt quaedam, ut videntur *Dialectica Capita*, nimirum περὶ προσώπου, περὶ ἐνυποςάτου, περὶ ἀνυποςάτου, περὶ οὐσίας, περὶ φύσεως καὶ μορφῆς, κ. τ. λ. quae unde sint decerpta, prorsus ignoramus. Inc. Πρόσωπόν ἐςι τὸ διὰ τῶν οἰκείων ἐνεργημάτων, κ. λ. Des. εἰσὶ τὰ χαρακτηρίζοντα τὴν ὑπόςασιν. In sequenti vero pagina

(1) Vnde legit Τζιτάνδες Montfaucon, nescio. (2) Idem legit Chassanites. (3) Idem legit Pothianus.

131. redeunt alia pauca fragmenta, ut videntur ex Hippocratis Aphorismis; claudantur enim hac subscriptione: Τέλος τῶν ἀφορισμῶν τῶν ἑπτὰ τμημάτων Ἱπποκράτους Κώου.

III. p. 131. *b.* Θεοφίλου περὶ οὔρων, ποσαχῶς τὸ οὖρον, τί ἐστιν οὖρον; *Theophili de urinis; quotuplex sit urina, & quid?* Inc. Οὖρόν ἐστι τὸ περιήθημα τοῦ αἵματος· τοῦτο δὴ ἄλλος ὀρῶδες περίττωμα, κ. λ. Des. καινῶς ἐρυθρὸν, ἀλλὰ ἰχωροειδ . . . . . Diversus est hic Tractatus ab illo, qui de hoc argumento sub nomine *Theophili iatrosophistae* habetur in cit. Galeni Operum edit. Tom. VIII. pag. 359. Vide plura de hoc Theophili Opusculo apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. cit. pag. 649. seqq.

IV. pag. 148. *b. Hippocratis Vita*. Inc. Ἱπποκράτης ὁ ἰατρὸς τῷ γένει μὲν ἐστι Δωριεὺς, πόλεως δὲ Κώου. Des. καὶ τῇ τῆς τέχνης ἀρετῇ. Haec Vita ab edita in principio Operum Hippocratis & Galeni edit. Charterianae diversa est, & ex ipsa, ut videtur, contracta.

V. pag. 149. Excerptum *de Febribus*. Inc. Ἱστέον, ὅτι ῥίγη εἰσὶν ἕξ, τριταῖος, κ. λ. Des. μόνος δὲ ὁ διπλοῦς τριταῖος φυλάττει τεταγμένην ὥραν. Tum quaedam breves definitiones διαῤῥοίας, & ἐρυσιπέλατος &c.

VI. pag. 150. Ὁρισμοὶ Σευηριανοῦ. *Definitiones Severiani*. Prima est: Τί Θεὸς ὄνομα κυρίως; οὐσίας θείας κατανόησις. Vltima vero: Τι φρήν; ἐνέργεια ψυχῆς πρὸς τι τῶν ὄντων ἀκολούθως φερομένη. Cuinam ex pluribus illis, quorum notitiam adfert in Bibl. Graec. Fabricius, huiusce nominis scriptoribus adscribendae sint, adhuc compertum mihi non est.

VII. pag. ead. *b.* Περὶ διαφορᾶς πυρετῶν. *De differentia febrium*, Anonymi Tractatus. Inc. Σκοπὸν ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι. Des. ἐν οἷς αἱ διαφοραὶ τῶν πυρετῶν.

VIII. pag. 163. Ἐκ τοῦ σοφωτάτου Γαληνοῦ περὶ τύπων. *Ex sapientissimo Galeno de typis, seu formis morborum* Libellus. Inc. Πολλῶν δὴ πλατύτερον. Des. κύκλος ὁμοίως. Incidit in cit. edit. Tom. VII. pag. 152.

IX. pag. 171. *Hippocratis Prognosticorum Libri III.* quorum primus inc. Τὸν ἰητρὸν δοκέει μοι ἄριστον εἶναι πρόνοιαν ἐπιτηδεύειν, κ. λ. Liber III. des. σημείοισιν. Exstant cit. edit. Tom. VIII. a pag. 583. ad pag. 691. cum Galeni in ipsos Commentariis. In Codice tamen solus Hippocratis textus habetur: unde errat Montfauconius in suo Catalogo, ubi ait, in hoc Codice exstare *Hippocratis Praenotiones cum Commentariis*, sequentia fortasse Palladii scholia in Librum Galeni *de sectis* perperam cum hoc Hippocratis Opere confundens.

X. pag. 200. Γαληνοῦ τοῦ περὶ αἱρέσεως σχόλια ἀπὸ φωνῆς Παλλαδίου. *In Galeni Librum de sectis scholia excepta ab ore Palladii*. Textus Galeni inc. Τῆς ἰατρικῆς τέχνης, κ. λ. Scholia inc. Ὑπὸ τριῶν γενικωτάτων δυνάμεων διοικεῖται τὸ ἡμέτερον σῶμα, κ. λ. Des. παροξύνοντο, τί οὖν τοῦτο; ἔχεις ἐνταῦθα ἔχη . . . . . Reliqua mutilato Codice desiderantur. Galeni Liber *de sectis*, exstat cit. edit. Tom. II. pag. 286. Palladii vero Commentarius a Fabricio Bibl. Gr. Vol. IX. pag. 12. ubi alia eius scripta recenset, tam edita, quam inedita, silentio praetermittitur, ut innuimus etiam supra pag. 92. sub finem §. LII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. minori, Saeculi XIII. initio ac fine mutilus, vetustate valde consumtus, ac scriptoris manum non satis peritam redolens. Constat foliis scriptis 242.

ΤΙΝΑ ΕΚ ΤΟΥ Β' ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΝ ΚΑΙ ΠΛΑΤΩΝΑ ΔΟΓΜΑΤΩΝ ΓΑΛΗΝΟΥ.

QVAEDAM EX II. DE PLACITIS HIPPOCRATIS ET PLATONIS GALENI.

Seu potius

Galeni, Xenophontis, & Porphyrii Excerpta varia, ac Lysiae Orationes aliquot.

I. pag. 1. EXcerpta quaedam occurrunt *e Galeni Libris IX. de Placitis* COD. XII.
Hippocratis & Platonis; quorum primum, quod est ex Libro II. inc. Εἰ γὰρ ἐν τῷ διανοεῖσθαί τε καὶ μανθάνειν, κ. λ. Vltimum, quod est ex Libro IX. des. καὶ ὡς κατὰ τὰ θνητὰ τῶν ζώων ἐνεργοῦσι μόνον.

II. pag. 20. Alia Excerpta ex *eius Therapeutices*, sive *curandi methodi* Libro I. II. VII. IX. XII. & XIII. Primum, cui titulus: Ταῦτα γράφει μὲν Γαληνὸς ἐν α' τῆς θεραπευτικῆς εἰς Θεσσαλόν τινα, Ἱπποκράτους κατήγορον· οἰκειότατα δὲ λέγοιτ' ἂν καὶ εἰς Χρύσιππον τὸν Πλάτωνος ὑβριστήν. Inc. Ἀλλ' ἴσως ἐπενόησε τοῦτ' αὐτὸ, κ. λ. Vltimum des. περὶ τὰ κατὰ μέρος.

III. pag. 26. *Alia ex eius Libro XI. XIV. & XVII. de usu partium corporis humani*, quorum primum inc. Ἆρ' ἂν προσέταξε ταύταις, κ. λ. Vltimum des. ἐν τοῖς ἀξιολόγοις.

IV. pag. 28. Aliud brevissimum fragmentum ex Libro *de tremitu & rigore*.

V. pag. ead. *Philostrati ex Vitae Apollonii Libro VIII.*

VI. pag. ead. *b. Galeni ex Commentariis in Hippocratem de natura hominis* particula quaedam; quorum omnium, quum brevissima sint, initium ac finem adferre supervacaneum duximus.

VII. pag. ead. Σύνοψις τοῦ περὶ ἐμφύτου πνεύματος Ἀριστοτέλους. *Compendium Aristotelis libelli de spiritu animali*. Inc. Ἐπειδὴ δὲ τρεῖς αἱ κινήσεις. Des. καὶ οὐ καθαρόν τε καὶ ἀμιγές.

VIII. pag. 29. *b.* Aliud Galeni breve fragmentum *ex Libro II. de diebus utilibus*.

IX. pag. 30. Xenophontis brevissima quaedam Excerpta *ex IV. & V. Libro eius Cyropaediae*.

X.

X. pag. ead. Ex quarto Porphyrii Libro περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, *de abstinentia ab esu carnium* Excerptum. Inc. Παρά γε μὴν τοῖς Πέρσαις, κ. λ. Des. ἐφάπτονται πάντων.

XI. pag. ead. Alia Galeni *ex primo Libro de elementis iuxta Hippocratis sententiam, & ex secundo de symptomatum caussis*.

XII. pag. 31. Occurrit Tractatus brevis ἀνεπίγραφος & ἀδέσποτος, cuius initium: Ὥσπερ οὐτάκτως περαίνει τὸν λόγον μὴ λανθανέτω τὸν Πλάτωνα, κ. λ. Des. ὡς οἱ ἀντιλέγοντες οἴονται. Ad quem pertineat, nondum comperimus. Continet autem brevem quamdam enarrationem in Platonis de optimo statu reipublicae sententiam.

XIII. pag. 33. Sequuntur *Lysiae Orationes XI.* quarum prima in principio mutila incipit a verbis . . . . . ἡμῖν συνέφερε καὶ τοῖς ἐκεῖ, κ. λ quae in edit. Graec. Hannv. MDCXV. in 8. incidunt in p. 335. lin. 23. & est pars Orationis XIX. *pro Polystrato* inscriptae. Reliquae decem eaedem sunt atque illae, quae in dicta editione sequuntur a pag. 340. ad pag. 447. nimirum ab Oratione XX. usque ad XXIX. inclusive; ex quibus tamen sexta in Codice (in edit. XXIV.) mutila in fine desinit in verbis: ὥστε ἐν ὀλιγαρχίᾳ . . . . . quae in cit. edit. incidunt in pag. 396. lin. 19. quare in Codice duo folia vacua relicta sunt ad huiusmodi defectum implendum. Septima vero anepigrapha in Codice (in edit. XXV.) inc. Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, δίκαιον μὲν ἡγάμεθ' εἶναι πρὸς πάντας ἡμᾶς τοὺς πολίτας ταῖς συνθήκαις καὶ τοῖς ὅρκοις ἐμμένειν· ὅμως δὲ ὅταν μὲν ἴδωμεν τοὺς τῶν κακῶν αἰτίους δίκην διδόντας τῶν τότε περὶ ἡμᾶς γεγενημένων μεμνημένοι συγγνώμην ἔχομεν· ὅταν δὲ φανεροὶ γένησθε, τοὺς μηδὲν αἰτίους ἐξ ἴσου τοῖς ἀδικοῦσι τιμωρούμενοι, τῇ αὐτῇ ψήφῳ πάντας ἡμᾶς εἰς ὑπο (sic) ἄλλος ἡγούμενος. ἀκριβῆ νῦν τὴν δοκιμασίαν, κ. λ. Ex quo patet longiorem esse in principio octo circiter versus, quam in edit. ubi incipit a verbis . . . . ἡγούμενος ἀκριβῆ, κ. λ. pag. 408. Ultima tandem, quae in edit. est XXIX. desinit in verbis, εἰσαγγελίας δέχεσθαι καὶ δημεύειν . . . . . quae incidunt in pag. 458. lin. 14. Corrige Montfauconium, qui *Lysiae Orationes* innuit tantum *IX.* quum primam, utpote anepigrapham & acephalam illum effugisset, & ex VI. & VII. unam conflasset. Sub Lysiae nomine orationes olim ferebantur quadringentae & amplius, teste Plutarcho, & Photio Codice CCLXII. ex quibus genuinas CCXXX. agnoscit Dionysius Halicarnasseus in Libro de Lysia: nunc quatuor tantum & triginta supersunt, quae primum Graece prodierunt Venet. apud Aldum MDXIII. fol. cum aliis Oratoribus, tum Paris. MDLXXV. fol. tertio Graece & Latine Hanov. MDCXV. in 8. uti paullo ante diximus; quarto denique item Gr. & Lat. Marpurg. MDCLXXXIII. in 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 66.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΕΡΓΑ.

HIPPOCRATIS OPERA.

Seu potius

Hippocratis, Ioannis Actuarii, Epicteti, Isocratis, Leonis philosophi, Phocylidis, Marci Antonini, Georgii Gemisti, Marci Eugenici, Nicephori Gregorae, Manuelis Calecae, Nicolai Cabasilae, Georgii Scholarii, Isaaci Argyri, Agapeti Diaconi, & aliorum scripta varia.

COD. XIII.

I. pag. 1. Acceptissima Operum, quae in hoc continentur Volumine, occurrit Tabula, rubris exarata litteris, quibus etiam singulorum deinceps tituli exhibentur descripti.

II. pag. 3. *Hippocratis Vita iuxta Soranum*, ut in Cod. I. huius Plur. §. II.

III. pag. 4. *Eiusdem Iusiurandum*, ut in dicto Cod. §. III.

IV. pag. 5. *Eiusdem Aphorismi* cum commentariis & glossis interlinearibus uberrimis, auctore Anonymo. Primus Aphorismus sectionis primae inc. Ὁ βίος βραχύς. Commentarius inc. Ἡ ζωὴ ἑνὸς ἑκάστου ὀλίγη ἐστὶ καὶ μικρὰ πρὸς τὸ ἀνελλιπῶς καταμαθεῖν τὴν ἰατρικὴν τέχνην· μεγάλη γάρ ἐστι καὶ πολλὴ, καὶ πολλοῦ τε χρόνου καὶ μελέτης καὶ συνασκήσεως δεομένη. ὁ δὲ καιρὸς τῶν νοσημάτων ὀξύς. καὶ φθάνει ἀποκτείνων τοὺς ἀνθρώπους πρίν τι ἀσφαλὲς ἐπινοηθῆναι τὸν ἰατρὸν περὶ τοῦ νοσήματος, κ. λ. Mutilus est in fine; desinit enim in Aphorismo LXIV. Libri VII. qui inc. Ἱδρὼς πολὺς θερμὸς, κ. λ. in verbis: ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν ὑπομνημάτων ἕτερον ἀφορισμὸν ἐξηγησάμεθα οὕτω γεγραμμένον. Ἱδρὼς πολὺς, θερμὸς ἢ ψυχρὸς ἀεὶ ῥέων, ὁ ψυχρὸς μείζω, ὁ θερμὸς ἐλάσσω νοῦσον σημαίνει. οὗτος γοῦν ἐκείνῳ κατὰ πάντα ὅμοιός ἐστιν. Deinde relicta sunt folia decem vacua ad reliquum Commentariorum supplendum. Diversus omnino est Commentarius iste ab illo Galeni, uti comperimus ex ipsius Operum editione Gr. Lat. Charteriana Paris. A. MDCLXXIX. fol. quam prae manibus habuimus in Galeni Operum recensione adornanda. A Theophili quoque, seu Philothei Commentario discrepat, quem Ms. memorat Labbeus pag. 212. Bibl. Nov. Mss. quique occurrit inferius in Cod. IX. Pl. LXXXVI.

V. pag. 88. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου πανσεβάστου σεμνοῦ τοῦ Ἀκτουαρίου κυροῦ Ἰωάννου τοῦ Ζαχαρίου περὶ οὔρων. *Sapientissimi & eruditissimi maxime venerabilis venerabilis Actuarii D. Ioannis Zachariae de Urinis* Tractatus Libris VII. quorum singulis Tabula argumentorum Capitum praecurrit.

Liber I. Capita continens vigintiduo & *de differentiis urinarum* agens inc. Πάλαι μὲν ἴσως φιλοτιμίας ἔργον τιθέμενος. Des. ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα πέρας ἐπιθέντες τῷ λόγῳ, ὥσπερ ἀφ' ἑτέρας

μας ἀρχῆς τῶν μετὰ τοῦτον λόγων ἀψώμεθα.

II. pag. 101. Περὶ οὔρων διαγνώσεως λόγος πρῶτος. *De urinarum iudiciis Liber I.* Capita continens XX. Inc. Ἐπειδὴ τὸ μανθάνειν ἐθέλειν. Des. ἀκριβῶς ἀσκεῖν προσήκει ποιεῖσθαι.

III. pag. 111. Περὶ οὔρων διαγνώσεως λόγος β'. *De urinarum iudiciis Liber II.* Capitibus constans XXVI. Inc. Τὸ διαγινώσκειν τῶδε παθῶν τὰ κατέχοντα. Des. λόγοις ἀληθείας πιςούμενα.

IV. pag. 123. Περὶ αἰτίας οὔρων λόγος πρῶτος. *De urinarum caussis Liber I.* Capita complectens XXI. Inc. Ἐπειδὴ τῷ περί τινος εἰρημένῳ γράφειν ζητήματος. Des. οὐκ ἀγεννὴς ἔςαι μέθοδος.

V. pag. 139. Περὶ αἰτίας οὔρων λόγος δεύτερος. *De urinarum caussis Liber II.* Capitibus constans XX. Inc. Οἶδα τι τοῖς φιλοθεάμοσι. Des. ἐπαρκτέον δὲ καὶ τοῦ περὶ προγνώσεως οὔρων.

VI. pag. 155. *b.* Περὶ προγνώσεως οὔρων λόγος α'. *De praenotionibus ex urinis Liber I.* in Capita XVIII. divisus. Inc. Ἔδοξε τισὶ τῶν τὰς διαγνώσεις, κ. λ. Des. τῆς πραγματείας σκοπῆσαι χρήσιμον.

VII. pag. 168. Περὶ προγνώσεως οὔρων λόγος δεύτερος. *De praenotionibus ex urinis Liber II.* cuius Capita sunt XIX. Inc. Τὸ τὴν πρόγνωσιν ἀσκεῖν τε καὶ ἐπιτηδεύειν. Des. αὐτῶν δὲ τῶν λόγων ἀκριβής τις ἐπίσκεψις. Habentur hi septem de urinis Libri Latine editi, ac summa cura & diligentia a Iacobo Goupylo recogniti, Paris. MDLVI. in 8. apud Bernardum Turrisanum Part. I. a pag. 121. ad p. 400. quam nos editionem prae manibus habuimus. Deinde subiungitur: Τῷ Θεῷ χάρις τῷ ἀρχηγῷ καὶ τελειωτῇ τῶν καλῶν ἔργων. *Deo gratia auspici & perfectori bonorum operum.* Ioannes iste Zachariae filius, Christianus scriptor, floruit tempore Andronici Palaeologi senioris circa annum Christi MCCC. licet ab aliis tradatur vixisse A. MC. Actuarii nomen dignitatis est appellatio, medicorum propriae, de qua ita eruditissimus Cangius: *Ἀκτουάριος inter dignitates Palatinas accurrit in catalogo dignitatum Palatinarum ex Cod. Regio N. XLIX. Ea vero spectabat dumtaxat medicos &c.* Hi vero de urinis Libri VII. teste Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 636. Graece nondum viderunt lucem. Mss. exstant in Bibl. Caesar. & Coislin. aliisque. Praeter memoratam editionem, Latine etiam, Ambrosio Leone Nolano Marini F. interprete, prodierunt Venet. apud Laur. Vitalem MDXIX. 4. Paris. MDXXII. 4. apud Sim. Colinaeum; Basil. apud Andream Cratandrum MDXXIX. 8. una cum aliorum Medicorum Opusculis, & alibi, ut videre est apud Fabric. loc. cit. Inter hunc Tractatum & sequentem folia sex vacua relicta sunt in Codice.

VI. pag. 178. Ἐξήγησις τοῦ καλουμένου ἐγχειριδίου τοῦ Ἐπικτήτου, μετατεθέντος ἐπὶ τὸ εὐσεβέστερον. *Expositio Enchiridii, ut vocant, Epicteti, in magis pium sensum translati,* auctore Anonymo. Praecedit quaedam veluti Introductio, cuius initium est: Ἐπανόρθωσις ἐςὶ πασῶν τῶν τεχνῶν. Finis: οὗ καὶ τὴν ἐξήγησιν ποιεῖσθαι νῦν πρόκειται. Expositio vero post Enchiridii verba, Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐςι, κ. λ. inc. Οὐχ ἁπλῶς οὐδὲ πάντων τῶν ὄντων τὴν διαίρεσιν ποιοῦνται. Des. εὑρήσεις γὰρ ἄλλου τινὸς ἐμπόδιον, σοῦ δὲ οὔ. Simile initium occurrit etiam Catalogi nostri T. II. p. 234. §. XXVI. Finis tamen diversus, quum ibi multo brevior sit Enarratio, quam in hoc, quem recensemus Codice.

VII. pag. 191. Τὸ λεγόμενον ἐγχειρίδιον Ἐπικτήτου. *Epicteti, ut vocant, Enchiridium,* ut in edit. Amstelod. G. L. MDCLXXXIII. in 8. a p. 237. ad p. 322. Tum subditur distichon:

Δοῦλος Ἐπίκτητος γενόμην, καὶ σῶμ' ἀνάπηρος,
Καὶ πενίην Ἶρος, καὶ φίλος ἀθανάτοις.
Natus Epictetus claudo cum corpore servus,
Iro pauperior, diis in amore fui.

VIII. pag. 199. *b. Isocratis Oratio paraenetica ad Demonicum,* ut in eius Operum edit. Graec. Lat. Basil. MDLXX. fol. pag. 1. seqq. Clauditur hoc tristicho politico *in Isocratem:*

Εἰ οὐκ ἐδόξαζες θεοὺς, Ἰσόκρατες, ἀπείρους,
Ἀλλ' ἕνα Θεὸν παντέλειον ἐλάτρευες γνησίως,
Οὐδεὶς βροτῶν ἐτόλμησε μῶμον ἐπιβαλεῖν σοι.
Nisi deos innumeros opinatus esses, Isocrates,
Sed unum Deum perfectissimum vere coluisses;
Nullus hominum auderet tibi vituperationem inferre.

IX. pag. 204. *b.* Ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ὑποτυπώσεως τοῦ βασιλέως κυρίου Λέοντος τοῦ φιλοσόφου. *Ex gubernatoria, seu morali hypotyposi Imperatoris D. Leonis philosophi* excerpta quaedam Capita cum interpretatione. Primum inc. Εὔτακτος ἡμῶν ἡ ζωὴ ἐντεταμένη τῶν ἀρετῶν ἡ ἀκρώρεια, κ. λ. Interpretatio inc. Ἡ ζωὴ τέμνεται ταχέως· τὸ τῆς ἀρετῆς ὕψος δυσχερὲς καὶ σύντομος, κ. λ. Vltimi Capitis, quod inc. Ἡ νοερὰ καὶ ἐγκάρδιος εὐχὴ, κ. λ. interpretatio des. ἐπιβλέπει τε καὶ εἰσακούει. De hoc Opere vide Catalogi nostri Tom. I. pag. 471. §. I. & II. & Tom. II p. 115. §. V.

X. pag. 206. *b. Phocylidis Carmina admonitoria,* cum disticho hexametro in principio in eius laudem, quod alibi protulimus, ac praeterea alio pentasticho iambico in margine, quod habes Tom. II. Catalogi nostri p. 261. §. XXIII. Heic notandum Phocylidis Carmina instar solutae orationis fuisse exarata, ac punctis tantummodo invicem distincta.

XI. pag. 209. *Ex Marci Antonini Libris de se ipso, seu de rebus suis excerpta Capita XXXIX.* Horum recensionem vide in Codice VII. Plut. LV. Catalogi nostri Tom. II. pag. 258. circa medium.

XII. pag. 215. Τοῦ φιλοσόφου κυρίου Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ἀρετῶν. *Philosophi D. Georgii Gemisti de Virtutibus Liber,* cum schematismo in fine *virtutum divisionem* exhibente. Habes Catalogi nostri Tom. cit. pag. 317. §. III. & alibi.

XIII. pag. 220. *b. De Herculis laboribus*

An-

Anonymi Tractatus, sive explicatio quorumdam versuum, quibus duodecim Herculis labores comprehenduntur. Versus, qui tituli speciem habent, & ab aliis omnibus, quos hactenus de hoc argumento in recensitis Codicibus reperimus, diversi sunt, ita habent:

Τὺς Ἡρακλείους ἀνδρικὺς δεκαδύο
Ἐντεῦθεν ἐκμάνθανε, φιλότης, ἄθλυς.
Τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα, ὕδραν, ἔλαφον, κάπρον,
Κόπρυ Αὐγείυ κάθαρσιν, ὄρνιθας Στυμφάλιδας,
Ταῦρον τὸν Κρήτηθεν, ἵππυς Θρᾳκικὺς Διομήδυς,
Ζωςῆρα Ἱππολύτης τε, βόας τε Γηρυόνυ,
Μῆλά τε Ἑσπερίδων, Κέρβερόν τε τὸν κύνα,
Οὓς Ἡρακλῆς τετέλεκε δυοκαίδεκα ἄθλυς.

Explicatio inc. Ἐξέμηνε τὸν Διὸς Ἡρακλῆν τὸ τῆς Ἥρας ζηλότυπον. Des. κ̀ δείξας, πάλιν εἰς ᾅδου κεκόμικεν. De hoc Opere vide Catalogi nostri Tom. cit. pag. 430. §. VII.

XIV. pag. 223. Εἰκὼν κοιμήσεως Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Μάρκου ἱερομονάχυ τοῦ Εὐγενικοῦ. *Imago dormitionis Ephraem Syri, Marci Eugenici hieromonachi*. Inc. Καὶ νεκρὸν ἐςιν ἐνταῦθα ἰδεῖν. Des. ἐ τῶν παρόντων αἰσθέσθαι ποιεῖ. Forte illa est, quae in syllabo eius Operum adcensetur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 531. sub titulo *Ecphrasis animam agentis*, & ab Allatio citatur de synodo octava pag. 544. In prolegomenis tamen nuperrimae Ephraemi Operum editionis non apparet.

XV. pag. 224. *b.* Ἔκφρασις εἰκόνος λοχευομένυ τοῦ μεγάλυ Δημητρίυ, Μακαρίυ ἱερομονάχυ τοῦ Μακρῦ. *Descriptio imaginis magni Demetrii, quum insidiis fuisset appetitus, Macarii Macri hieromonachi*. Inc. Ἀνδρίας κ̀ εὐσεβείας ἐνεργὴς ἔνδειξις ἡ παρῦσα γραφή. Des. ὑρανόθεν ἀγγέλυ χειρός. Macarius hic Macer, seu Macrea, montis Atho hieromonachus, & inde Constantinopolitanus Protosyncellus, anno Christi MCCCCXXXI. defunctus est. De eius libro Ms. adversus Latinos, in quo processionem Spiritus Sancti a Filio impugnat, vide Allat. de Consens. Lib. II. Cap. XVIII. p. 861. seqq. De hac tamen, ac de sequenti ipsius descriptione ne verbum quidem apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 498. ubi de ipso loquitur.

XVI. pag. 225. Εἰκὼν ἐπὶ τῇ τοῦ Χριςοῦ γεννήσει, τοῦ αὐτοῦ. *Imago super Christi nativitate, eiusdem*. Inc. Καὶ ταῦτα κάλλιςον ἄρα τῆς γραφικῆς ἐ θεῖον. Des. κιχρᾷ τὴν γλῶτταν τῇ ἀληθείᾳ.

XVII. pag. 226. Τοῦ σοφωτάτυ κ̀ λογιωτάτυ κυρίυ Ἰβάγκυ μονῳδία ἐπὶ τῷ ἁγιωτάτῳ κ̀ ἀοιδίμῳ μητροπολίτῃ Θεσσαλονίκης κυρίῳ Ἰσιδώρῳ τῷ Γλαβᾷ. *Sapientissimi & eruditissimi Domini Ibanci* (1) *monodia super sanctissimo & gloriosa Metropolita Thessalonicae Domino Isidoro Glaba*. Inc. Ἄνδρες Ῥωμαίων οἱ περιλειπόμενοι. Des. ὤφθη τις εἰκὼν ποιητὴς τῶν ἔξω σοφῶν. Nihil de hoc Ibanco apud Fabricium occurrit loc. cit. De Isidoro autem Glaba vide quae doctissime animadvertit Lequienius Orient. Christian. Tom. II. p. 56. seq.

XVIII. pag. 227. *b.* Νικηφόρυ τοῦ Γρηγορᾶ μονῳδία ἐπὶ τῇ τελευτῇ τοῦ βασιλέως κυρίου Ἀνδρονίκυ τοῦ Παλαιολόγυ. *Nicephori Gregorae monodia in funere Imperatoris D. Andronici Palaeologi*. Inc. Ἡμεῖς δὲ, ὦ παρόντες, ἐπινικίως ᾄδειν. Des. συναπελθεῖν αὐτὸν ἐκ τοῦ βίυ ἀνθ' ὧν εὐχαῖς αὐτὸν θερμοτέραις κ̀ πρὸς τὴν οὐράνιον ὑμεῖς προπέμψατε βασιλείαν. Innuitur a Fabric. loc. cit. Vol. VI. pag. 312. §. 77. Habetur vero edita in eius Histor. Byzant. Lib. XI. & incidit inter Scriptores Hist. Byzant. edit. Venet. MDCCXXIX. in Tom. XVI. pag. 279. §. III.

XIX. pag. 229. *b.* Μονῳδία ἐπὶ τῷ Μεληδόνῃ, τοῦ κυρίυ Μανυὴλ τοῦ Καλέκα. *Monodia super Meledone*, (2) *Domini Manuelis Calecae*. Inc. Ὢ οἵαν ἡμῖν ὁ χρόνος ὑπόθεσιν προυβάλλετο λόγων. Des. εἴ τις τῶν σε ποθύντων τοῦτο ὑποςήσεται. Siletur & haec a Fabricio loc. cit. Vol. X. pag. 421. ubi eius Operum syllabum adfert.

XX. pag. 235. Ἰωάσαφ ἱερομονάχυ ἐξήγησις εἰς τὸ, Παναγία Τριὰς, πρὸς τινα ἀδελφὸν αἰτήσαντα. *Ioasaphi hieromonachi explicatio in illud*, Παναγία Τριὰς, *ad quemdam fratrem, qui hoc ab eo petierat*. Inc. Τῇ λογικῇ φύσει δύο πρὸς διαγωγὴν χώρας ἀπένειμεν. Des. ἧς καὶ τύχοιμεν ἵλεω ἐν ἀϊδίοις αἰῶσιν, ἀμήν. De hoc etiam apud Fabric. altum silentium: nisi dicamus sub hac adpellatione latere Ioannem Cantacuzenum, qui abdicato Imperio in Manganorum monasterium secessit Ioasaphi nomine adscito; sed neque inter eius scripta a Fabricio recensita loc. cit. Vol. VI. pag. 471. seqq. huiusce Opusculi mentio fit. Cuiusdam etiam Ioasaphi hieromonachi iudicium de charactere orationis funebris Imp. Manuelis Palaeologi in fratrem suum natu minorem Theodorum Despotam Laconiae memoratur Biblioth. Caesareae Catalog. Nessel. Part. IV. pag. 55. §. VII. Utri tamen ipsorum adiudicanda sit ἐξήγησις ista prorsus ignoramus.

XXI. pag. 239. *b.* Μάρκου ἱερομονάχυ τοῦ Εὐγενικοῦ. *Marci Eugenici hieromonachi* quaestiones quinque theologicae *de Trinitate*, cum suis responsionibus. Quaestio I. est: Διατί ἡ θεότης μονὰς κ̀ τριάς ἐςιν, κ̀ πρόεισι μὲν ἄχρι τριάδος, οὐ μὴν δὲ περαιτέρω, κ̀ διατί μὴ ἐςι δυάς; Responsio inc. Πρὸς μὲν τὴν τοιαύτην ἐρώτησιν οὐκ ἔςιν ἀπόκρισις. οὐδὲ γάρ εἴ τις ὅπως ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, κ. λ. Ultima est, Ὅτι καὶ ἀνάπαλιν τρία τὸν Θεὸν ὄντα κ̀ ἓν εἶναι ἀνάγκη. Ipsius solutio des. ἵνα καὶ ἄλλοις ὁδηγὸς καὶ διδάσκαλος εἴης τῆς καθ' ἡμᾶς εὐσεβοῦς ὁμολογίας κ̀ πίςεως. Varias Marci Eugenici theologicas quaestiones memorat Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 530. & 531. sed quarum initia exhibet, earum nullae cum nostris hisce concordant.

XXII. p. 241. *Epistolae II.* anepigraphae, forte eiusdem Marci Eugenici. Prima inc. Ἆρα κακὸς ἐφάνην ποτὲ περὶ σὲ, καὶ τὸν τῆς φιλίας θεσμὸν οὐκ ὀρθῶς ἐτήρουν. Des. ὅπως ἡμῖν καὶ

(1) Tum heic, quum infra §. XXIII. Montfauconius in suo Catalogo vocem Ἰβάγκυ vertit *Isaacis*.
(2) *Meledonii* legit Montfauc. loc. cit.

ϗ ταύτῃ πλήρης τὰ εἰκότα. Altera pag. 242. *b.* inc. Καὶ απόντας οὐχ ἧττον, ἢ παρόντας ἔγνως εὐφραίνειν. Def. ὅπως τοίνυν μὴ δόξῃς ἐλέφαντα ἐκ μύιας ποιεῖν. Prima iftarum epiftolarum, quae longiufcula eft, videtur Conftantinopoli confcripta. Etenim barbarorum ipfam obfidentium excurfiones enarrantur, civiumque in hoftium poteftatem iamiam incidentium formidines terrorefque fub oculos ponuntur.

XXIII. pag. 243. Τοῦ Ἰβάγκυ εἰς τὸν πρῶτον τοῦ ἁγίου ὄρους ἱερομόναχον κύριον Σίμωνα ἐπιςολή. *Ibanci ad primum fancti montis hieromonachum Simonem Epiftola*. Inc. Τὸν Σκούφιαν μετὰ τῶν σῶν γραμμάτων ὡς ἡμᾶς ἐπεςαλκὼς, κ. λ. Def. αἰτιῶ τὸν Ἀγαμέμνονα.

XXIV. pag. 244. *b.* Τοῦ κυρίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα Ὀςιαρίῳ Θεσσαλονίκης τῷ Συναδηνῷ. *Domini Nicolai Cabafilae ad Oftiarium Theffalonicae Synadenum* Epiftola. Inc. Ἠρώτησας περὶ τῶ, πῶς ἀτελεῖς εἰσιν, κ. λ. Def. ἴσως μανίᾳ κινεῖται. Habetur Epiftola ita infcripta & in Codice Vindobon. Theologico CCLXII. Catalogi Neffel. Part. I. pag. 368. §. XXXI. fub numero octavo; fed eius initium prorfus ab hoc diverfum eft.

XXV. pag. 245. Τοῦ αὐτοῦ τῷ Κυδώνῃ. *Eiufdem ad Cydonem* Epiftola. Inc. Ἐξ οὗ προσειπόντες ὑμᾶς ἐλύσαμεν. Def. ϗ εὐεργέτει σφόδρα φιλοῦντα. Ibid. pag. 369. §. XXXI. & eft Epiftola decimaquarta.

XXVI. pag. ead. *b.* Ὁ Κυδώνης τῷ Καβασίλᾳ. *Cydonis ad Cabafilam* Epiftola. Inc. Τὴν μὲν οὖσαν αἰτίαν εἰ βούλει μαθεῖν. Def. ἀλλ' ὡς εἰς κόλακος ἦλθεν ὁ λόγος. Ibid. §. XXXII.

XXVII. pag. ead. Ὁ Καβάσιλας τῷ Κυδώνῃ. *Cabafilae ad Cydonem* Epiftola. Inc. Οὐκ οἶδα πρὸς ποίαν βλέπων λόγων ἰδέαν. Def. τἀληθὲς ἀδικήσῃς. Ibid. §. XXXI. ubi eft decima quinta.

XXVIII. p. 246. Ἐπιςολὴ τοῦ ἁγιωτάτε μητροπολίτε Θεσσαλονίκης κυρίε Νείλε τῦ Καβάσιλα πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀνεψιὸν κύριον Νικόλαον τὸν Καβάσιλαν. *Epiftola fanctiffimi Metropolitae Theffalonicae Domini Nili Cabafilae ad fuum confobrinum Dominum Nicolaum Cabafilam*. Inc. Περὶ τῆς ἐννοίας τῶν συγγραμμάτων. Def. ἔργοις δὲ μετὰ τῶν ἐχθρῶν ἵςασθαι τοῦ Χριςοῦ. Eamdem arbitror effe, atque illam, quae exftat in dicto Codice §. VIII. Catalogi pag. 365. licet initium difcrepet; quae enim verba ibi referuntur, non Epiftolae initium, fed fcriptoris potius monitum, Epiftolae praemiffum, continent: argumentum autem, de quo in Epiftola agitur, idem prorfus in utroque eft exemplari.

XXIX. pag. ead. *b.* Τοῦ κυρίε Νικολάε τῷ Ταρχανιώτῃ. *D. Nicolai ad Tarchaniotam* Epiftola. Inc. Σὺ δὲ ἐν βραχεῖ γράμματι, κ. λ. Def. ὥσπερ ἄρτι φανείς. Habetur & haec in dicto Codice §. XXXI. & eft duodecima, Catalog. pag. 368.

XXX. pag. 247. Γεωργίε Κυρτέσε τοῦ Σχολαρίε ἐπιςολαί. *Georgii Curtefii Scholarii Epiftolae*, numero XVIII. quarum hae funt infcriptiones, & initia:

I. infcrib. Ἰωάννῃ μαθητῇ. Inc. Εἰ καὶ μὴ ἔφθασεν ε ς ἡμᾶς, κ. λ.

II. pag. 249. Τοῖς ὁμιληταῖς. Inc. Ἐγὼ μὲν ἐβελόμην ὑμᾶς ἐμοί, κ. λ.

III. pag. 252. *b.* Πρὸς Ἰωάννην μαθητὴν μέθοδος, δι' ἧς ἂν ἔχοι ῥᾳδίως ἐπιγινώσκειν τάς τε μείζυς τῶν προτάσεων, ϗ τὰς ἐλάττυς, τάς τε κειμένας ἐν τοῖς συλλογισμοῖς, ϗ τὰς μή. Inc. Τοῦ ἁπλοῦ ϗ κυρίως συλλογισμοῦ τρεῖς ἔχοντος ὅρυς, κ. λ.

IV. pag. 253. *b.* Τῷ αὐτῷ. Inc. Καὶ τἆλλα ἠδικηκὼς ἡμᾶς, κ. λ.

V. pag. 254. Τῷ αὐτῷ. Inc. Παρὰ τῆς ἐμοὶ ποθεινοτάτης γραφῆς συ, κ. λ.

VI. pag. 255. *b.* Τῷ δεσπότῃ κυρίῳ Θεοδώρῳ. Inc. Ἠ κἂν ὁ μέγας ςρατοπεδάρχης.

VII. pag. 256. Τῷ αὐτῷ. Inc. Χάρις σοι πολλή, θειότατε δεσποτῶν.

VIII. pag. 257. Τῷ πάνυ κυρίῳ Βησσαρίωνι. Inc. Τοὺς μὲν ἐκ Πελοποννήσυ πρέσβεις, κ. λ.

IX. pag. 258. *b* Δημητρίῳ τῷ Μακριανῷ. Inc. Εἰ μὴ σοι συνήδειμεν λόγον ἡμῶν, κ. λ.

X. pag. 259 *b.* Τῷ τιμιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις κυρίῳ Μακαρίῳ. Inc. Ἀλλὰ σύ γε τὰς περικλύςυς νήσυς πεζεύεις.

XI. pag. 260. *b.* Τῷ βασιλεῖ (1). Inc. Εἰ γεωργοί τινες ὄντες, ὦ βασιλεῦ.

XII. pag. 261. Τῷ κυρίῳ Ἰωάννῃ διακόνῳ τῷ Εὐγενικῷ. Inc. Νῦν ἅπαξ ἰδόντι μοι νάρκισσον. κ. λ.

XIII. pag 262. Τῷ δεσπότῃ κυρίῳ Κωνςαντίνῳ. Inc. Τίνα δή τις, τίνα περὶ ἐμοῦ, κ. λ.

XIV. pag. 263. *b.* Τῷ πάνυ κυρίῳ Βησσαρίωνι. Inc. Ἠκέ μοι τὰ γράμματα ἐν ἀπορίᾳ, κ. λ.

XV. pag. 264. *b.* Τῷ πάνυ Εὐγενίῳ. Inc. Καὶ τοῦτο τῆς σῆς φιλανθρωπίας.

XVI. pag. 265. Τῷ Φιλέλφῳ. Inc. Ὁ μὲν βασιλεὺς ὥσπερ μετ' εὐμενείας, κ. λ.

XVII. pag. 266. Ἀλεξίῳ τῷ Λάσκαρι. Inc. Πολλῶν ὑ ἐκ τῆς προτέρας εὐνοίας, κ. λ.

XVIII. pag. 267. Τῷ Ἐφέσυ κυρίῳ Μάρκῳ τῷ Εὐγενικῷ (2) ἀμοιβαῖα πρὸς ἣν ἐκεῖνος τύτῳ ἐπέςειλεν. Inc. Ὤφθη καὶ ἡμῖν πολλῶν διαφύγοντα χεῖρας, κ. λ. Epiftolas bene multas fcripfiffe Georgium hunc Scholarium circa Florentini Concilii tempora, teftatur Eufebius Renaudotus in Differt. de eius fcriptis, quam exhibet Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 366. feqq. Earum felectae quaedam fuperfunt in Codice Regio MMCMLV. fed ex eorum nominibus, ad quos illae miffae funt, ab iis, quas recenfuimus, diverfas effe colligimus.

XXXI. pag. 270. Περὶ σολοικισμοῦ. *De folecifmo*. Inc. Σολοικισμός ἐςι λόγος περὶ τὴν σύνταξιν τῶν λέξεων. Def. ὡς τὸ εἶθε διώκω ἀντὶ τοῦ διώκοιμι. Auctor Anonymus.

XXXII.

(1) Huius Epiftolae titulum cum fequentis titulo perperam coniunxit Montfauc. loc. cit.
(2) Typographi fortaffe lapfu in Catalogo Montfauc. legitur *Eugenio* pro *Eugenico*.

XXXII. pag. ead. Περὶ σολοικισμοῦ ἠθικοῦ. *De soloecismo morali*. Inc. Ο' περισσὰ λέγων, ἢ ὑπερηφανευόμενος. Des. βαρβαρίζει οὗτος. Auctor item Anonymus.

XXXIII. pag. 271. Ε'κ τῶν τοῦ Α'λεξανδρέως Η'ρωνος πνευματικῶν πρώτου. *Ex Libro primo Pneumaticorum*, seu *spiritalium machinarum* (1) *Heronis Alexandrini* Excerptum, quod idem est cum illo Codicis XVII. Plut. LIX. Catalogi nostri Tom. II. p. 529. §. VI.

XXXIV. pag. 276. *b*. Α'πὸ τοῦ περὶ πυρὸς Θεοφράστου. *Ex Theophrasti libro de igne* Excerptum, item ut in dicto Codice, loc. cit. pag. 530. §. VII.

XXXV. pag. 277. Η'ρωνος εἰσαγωγὴ τῶν γεωμετρουμένων. *Heronis introductio in terrae dimensionem*. Inc. Καθὼς ἡμᾶς ὁ παλαιὸς διδάσκει λόγος, κ. λ. Des. εἴτε ἄλλό τι τοιοῦτον. Tertio cuidam Heroni tribuitur hoc Opusculum a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 594. aitque nondum esse editum. Respondet huic libello introductio Heronis in Geodaesiam, quae exstat in Biblioth. Caesar. Codice Philosoph. CLXXIX. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 104. §. XIII.

XXXVI. pag. 281. *b*. Ι'σαὰκ μοναχοῦ τοῦ Α'ργυροῦ ὡς ἐν πιττακίῳ πρός τινα τῶν φίλων τὸ τοιοῦτον αἰτήσαντα· ἔστι δὲ μέθοδος γεωδαισίας, τουτέστι μέτρησις χωρίων ἀσφαλής τε καὶ σύντομος. *Isaaci monachi Argyri tamquam in tabula ad quemdam suorum amicorum, qui id ab eo petierat, methodus geodaesiae, scilicet dimensio locorum certa & brevis*, cum figuris geometricis in margine. Inc. Η' τῶν γεωμετρουμένων χωρίων μέτρησις. Des. οὐδὲν τῶν ἄλλων διαφέρμοι ἄν σου τὴν σύνεσιν.

XXXVII. pag. 282. *b*. Περὶ ὀκταμήνων. *De partubus octo mensium*, sive brevis demonstratio geometrica αἰτίας, δι' ἣν τὰ ἑπτάμηνα καὶ ἐννεάμηνα ζωογονεῖται, τὰ δὲ ὀκτάμηνα οὔ. *qua nimirum de caussa infantes septimo & nono mense nati vivant facilius, quam qui octavo*. Inc. Ε'κκείσθω τὸ πρῶτον τρίγωνον. Des. οὐ ζωογονεῖται τὰ τικτόμενα. Auctor Anonymus.

XXXVIII. pag. 284. *Capita quaedam paraenetica de imperio bene administrando*, queis titulus est: Τῷ θειοτάτῳ καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ι'ουστινιανῷ Α'γαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος. *Divinissimo ac piissimo Imperatori nostro Iustiniano Agapetus minimus Diaconus*. Habes Catalogi nostri Tom. II. pag. 261. §. XX.

XXXIX. pag. 290. *b*. Φλαυΐου Ι'ωσήππου ἐκ τοῦ περὶ Ε'βραϊκῆς ἀρχαιολογίας αὐτοῦ βιβλίου τρίτου περὶ τῆς φαγούσης τὸ οἰκεῖον τέκνον ἐν Ι'ερουσαλήμ. *Flavii Iosephi ex eius tertio Libro de Antiquitate Iudaica de muliere, quae proprium filium comedit Hierosolymis*, Excerptum. Inc. Γυνή τις τῶν ὑπὲρ τὸν Ι'ορδάνην κατοικούντων. Des. ὅλη τοῦ μύσους ἡ πόλις. Tam hoc, quam illud, quod occurrit inferius §. LX. quum fragmenta sint brevissima, in quam editionis paginam incidant, non ita facile fuit investigare.

XL. pag. 291. Excerpta quaedam iuridica, inscripta Δικῶν ὀνόματα, *Litium nomina*, auctore Anonymo. Inc. Α'γραφίου εἶδος δίκης κατὰ τῶν ὀφειλόντων τι τῷ δημοσίῳ. Des. ὅ ἐστι κωλύειν, καὶ ἀπελαύνειν.

XLI. pag. 292. Ο' τῆς ἐξομολογήσεως τρόπος. Τοῦ κυρίου Μανουὴλ τοῦ Καλέκα ἑρμηνεία ἀπὸ τοῦ Λατινικοῦ. *Confessionis modus. Domini Manuelis Calecae interpretatio ex Latino*; seu *forma confessionis, & absolutionis peccatorum iuxta Latinorum ritum, a Manuele Caleca in Graecam linguam conversa*. Inc. Ε'ξομολογοῦμαι τῷ κυρίῳ μου τῷ Θεῷ μου, καὶ σοί, πάτερ, τὰς ῥαθυμίας μου, κ. λ. Des. ὥς τε ἀξιωθῆναί σε τῆς μακαρίας ζωῆς, ἀμήν. Subiiciuntur deinde Confessionis Sacramentalis praerogativae, quae numerantur quindecim, earumque declarationes. Manuel Caleca Graecus, e familia Ioannis Calecae Patriarchae Constantinopolitani, pro Latinis contra Graecos suos scripsit, & inter Monachos Ordinis Praedicatorum nomen suum professus est. Errores a Palama disseminatos prolixo volumine refellit, adeoque circa annum Christi MCCCLX. floruit. Eius scripta recenset Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 421. seqq.

XLII. pag. 295. Εὐχὴ Μάρκου ἱερομονάχου τοῦ Εὐγενικοῦ. *Oratio Marci Eugenici hieromonachi*. Inc. Ε'θαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, Τριὰς ἁγία καὶ προσκυνητὴ καὶ ὑπέρτιμε. Des. καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν, κ. λ.

XLIII. pag. 296. Τοῦ αὐτοῦ τῷ κυρίῳ Γεωργίῳ τῷ Σχολαρίῳ. *Eiusdem ad Dominum Georgium Scholarium* Epistola. Inc. Ο'σης ἡμᾶς ἐνέπλησας ἡδονῆς, ἡνίκα τῆς ὀρθῆς δόξης ἐγένου, κ. λ. Des. παντὸς ἀνώτερον ἀνιαροῦ συναντήματος. Deinde ita se subscribit: Ταπεινὸς μητροπολίτης Ε'φέσου καὶ πάσης Α'σίας Μάρκος. In hac Epistola Marcus Eugenicus, utpote Latinorum ad obitum usque adversarius acerrimus, unionisque, quam cum illis componere Ioannes Palaeologus Imp. instituebat, magna remora, Georgium Scholarium reprehendit, quod ad Latinos deflexerit. Inedita est teste Fabricio in notis ad Allatii Diatribam de Georgiis in calce Vol. X. Bibl. Gr. pag. 778.

XLIV. pag. 297. *b*. Περὶ τῆς σταυρώσεως τοῦ Χριστοῦ. *De crucifixione Christi*, seu brevis disquisitio de tempore, quo passus est Iesus Christus, ad verum diem Paschatis investigandum. Inc. Ι'στέον, ὅτι τριάκοντα τριῶν ἐτῶν γενόμενος ὁ Χριστὸς, κ. λ. Des. διεξῆλθεν ἐν τῷ εἰς τὸ Πάσχα λόγῳ αὐτοῦ, οὗ ἡ ἀρχή, Χθὲς, ἀδελφοὶ, περὶ τῆς προθυμίας τοῦ πάσχα. Auctor Anonymus.

XLV. pag. 298. *Paulli Silentiarii in Thermas Pythias semiiambi dimetri catalectici*, cum glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus. Inc. Βέλει μαθεῖν. Des. τὸ κρεῖττον. Alibi etiam reperimus. Heic tamen scholia marginalia prorsus sunt evanida.

XLVI. pag. 299. Sequuntur Epigrammata quaedam, ex Anthologia fortasse desumta,

(1) Hunc titulum Montfauc. loc. cit. vertit *Excerpta ex simplicibus Heronis Alexandrini*.

ta, solutae tamen orationis instar exarata, quae heic nullo quidem titulo sunt instructa, sed in indiee Codici praemisso inseribuntur: Διάφορά τινα συνάγματα ὡραῖα καὶ χρήσιμα. *Diversa quaedam collectanea aurea & utilia*. Inter haec habetur Moschi Ἔρως δραπέτης, *Amor fugitivus*; distichon retrogradum *in Hippocratem*; decastichon Posidippi, sive, ut alii volunt, Cratetis Cynici *in varias humanae vitae sollicitudines*; & aliud Metrodori in contrarium, quae alibi reperimus. Reliqua epigrammata sunt adespota. Primum igitur anepigraphum inc.

Ἁ Κύπρις Μώσαισι, κοράσια τὴν Ἀφροδίτην, κ. λ.
Vltimum inc.

Ἂν φίλος τι λάβῃ, δέμινε φάτερ εὐθὺς ἔγραψεν, κ. λ.

XLVII. pag. 301. *b.* Ἑρμηνεία τοῦ ὑπάτου περὶ τῶν τοῦ σώματος μερῶν. *Hypati interpretatio partium corporis*. Inc. Βρέγμα, τὸ λεγόμενον ἀπαλόν. Des. καὶ κοτύλη τὸ κοῖλον τῆς παλάμης. Hic idem titulus occurrit etiam in Indice Graeco & Latino Operum, quae in Ms. Codice Antonii Eparchi continentur, a Fabricio per extensum relato Bibl. Graec. Vol. X. pag. 478. seqq. & quidem sub num. LIX. ubi ait opusculum hoc edidisse Stephanum Le Moyne Variorum Sacrorum Tom. I. pag. 513. Hunc Hypatum eumdem esse cum Georgio Sanginaticio Consule Romano & Comite Lateranensi, adserit idem Fabric. loc. cit. Vol. XII. pag. 781. sed quas illi tribuit ὀνομασίας τῶν μελῶν τοῦ ἀνθρώπου, ad Nicolaum V. Papam circa annum Christi MCCCCL. versibus politicis, opus videntur a nostro diversum, quum nulla in hoc metri ratio dignoscatur.

XLVIII. pag. 302. Ἐκ τῶν ὅρων Πλάτωνος. *Ex Platonis definitionibus* quaedam Excerpta. Inc. Ἀΐδιον, τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν. Des. ἕξις καθ' ἣν τὸ ἔχον δυνατόν ἐστιν.

IL. pag. 303. Τοῦ ἁγιωτάτου μητροπολίτου Εὐχαΐτων κυρίου Ἰωάννου ἐτυμολογικὸν ἔμμετρον τῶν τῇ θείᾳ γραφῇ γνωρίμων ὀνομάτων. *Sanctissimi Metropolitae Euchaitensis Domini Ioannis Etymologicum metricum nominum in divina scriptura celebriorum*. Τὰ κατὰ οὐρανὸν καὶ ἀέρα. *Quae ad caelum & aërem pertinent*. Inc.

Θεὸς κατάρχει παντὸς ἔργου καὶ λόγου.
Des.

Ἐν οἷς τὰ πρῶτα μετρίων κόσμου μέρη.
Ioannes Mauropus, seu Melanopus monachus, atque inde Metropolita Euchaitensis scripsit temporibus Constantini Monomachi, Zoës, ac Theodorae circa annum Christi ML. Huius Epigrammata iambica, & alia Carmina, argumenti utplurimum sacri, prodierunt Graece brevi paginarum 73. libello Etonae MDCX. in 4. iisdem typis, quibus Savilii Chrysostomus sub idem tempus deinde fuit expressus. Hanc nos editionem quamvis consulere minime licuerit; ex titulis tamen eorum epigrammatum, quae habentur in Codice Theologico CIII. Biblioth. Vindobon. de quo fuse Lambecius Commentarior. Lib. V. pag. 29. seq. & quem ab illo, quo Matthaeus Bustus in citata editione adornanda usus est, minime diversum esse adserit Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 719. colligere possumus, haec nostra Carmina in dicta editione non haberi.

L. pag. 304. Ἀρχὴ τῶν κατὰ ἄνθρωπον ἐτυμολογιῶν. *Initium etymologiarum eorum, quae ad hominem pertinent*, versibus iambicis, forte eodem Ioanne auctore. Inc.

Ἄνθρωπον ἄνω δεύτερον κόσμον λόγος.
Des.

Ἐνοῖ δὲ γῦα διττὰ, καὶ κάμπτει γόνυ.

LI. pag. ead. *b.* Τὰ ἐκ φύσεως γνωμικὰ τοῦ ἀνθρώπου. *Hominis physiognomonica*, sive, ut in praemissa Tabula habetur, Σημειωτικὴ γνώμη ἀνθρώπων ἐκ τῶν τοῦ σώματος μερῶν. *Diiudicans hominum scientia ex corporis partibus*. Inc. Φοξὴ κεφαλὴ, μεστὴ ἀνοίας. Des. καχεξίαν δὲ σώματος, ψυχῆς ἀγριότης ἀποτίκτει. Auctor item Anonymus.

LII. pag. 306. *b.* Περὶ καλανδῶν, νόνων, καὶ εἰδῶν. *De Calendis, Nonis, & Idibus* brevis & erudita Anonymi dissertatio. Inc. Ὅτι ὁ Νουμᾶς εἰς τρία τὸν μῆνα διελὼν, τριχῇ τὰς ἐν αὐτῷ διετύπωσεν ἑορτάς. Des. πεμπταίας δ' οἱ λοιποὶ πάντες.

LIII. pag. 307. *b. Nomina mensium apud Athenienses, Aegyptios, Hellenas, Cappadoces, Asianos, Bithynos, &c. cum versibus duodecim, quorum singuli singulorum mensium nomen apud Aegyptios, naturamque complectuntur*.

LIV. pag. 308. *b.* Περὶ ἀγώνων, οἳ καὶ πένταθλα ὀνομάζονται. *De certaminibus, quae etiam Pentathla nominantur*, brevissimum Excerptum. Inc. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀγῶνες. Des. τῶν ἰδίων ποδῶν, ἢ τῶν ἵππων.

LV. pag. ead. Ὅπως ἠρίθμουν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν μῆνα. *Quomodo numerarent Athenienses mensem*, seu *de ratione, qua apud Athenienses singulorum mensium dies indicarentur*. Inc. Οὕτως εἰώθασιν οἱ Ἀθηναῖοι ἀριθμεῖν τὰς ἡμέρας τοῦ μηνός. Des. ἐπεὶ μετέχει καὶ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου φωτός.

LVI. pag. ead. Tabella quaedam exhibens τετρακτὺν τὴν τὰ πάντα διατείνουσαν & διαιροῦσαν τετραχῇ πάντα, *quaternarium numerum, in quem omnia a Pythagoricis resolvebantur ac dividebantur*; continet autem quadruplicem Deorum, tempestatum, elementorum, centrorum, animalium ratione utentium, ac ratione carentium divisionem.

LVII. p. ead. Excerptum ex initio Commentariorum *in Hesiodi Opera & Dies*, quod inc. Ἱστέον, ὅτι πάντα οἱ Ἕλληνες, ἃ δύναμιν ἔχοντα ἑώρων, κ. λ. Habes Commentarios hosce integros in Codice V. Plut. XXXI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 80. §. II.

LVIII. pag. 309. Alia brevis enarratio *de Nonis, Idibus, & Calendis*. Inc. Περὶ νόνων, εἰδῶν, καὶ καλανδῶν διττὴ φέρεται διήγησις. Des. οὕτως αὗται ὠνομάσθησαν.

LIX. pag. ead. *De Indictione* item brevis disquisitio iuxta Hesychium Illustrium. Inc.

Ἰν-

Ἰνδικτιῶν ἐκλήθη ἀπό τινος ἀκρωτηρίου, κ. λ. Des. μετὰ δὲ ταῦτα μόνος ἐκράτησεν ὁ Αὔγουστος.

LX. pag. ead. *b.* Ἐκ τῆς Φλαυΐου Ἰωσήππου ἀρχαιολογίας ἐκ τοῦ βιβλίου τρίτου, περὶ τῶν ἑαυτοὺς αὐτοχειρίᾳ ἐξαγόντων τοῦ βίου. *Ex Flavii Iosephi Antiquitatis* (Iudaicae) *Libro III. de iis, qui seipsos propriis manibus peremerunt*, Excerptum. Inc. Ἆρ' οὐκ ἴστε, ὅτι τῶν μὲν ἐξιόντων τοῦ βίου, κ. λ. Des. οἷς ἐστρατήσαντο καθ' ἑαυτῶν.

LXI. pag. 310. Περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων. *De ponderibus & mensuris* excerpta varia. Inc. Ὁ σταθμὸς βάρει μετρούμενος ὁρίζεται, κ. λ. Des. καλεῖται δὲ ἡ οὐγγία τετρασσάριον.

LXII. pag. 311. *b.* Ἡρωδιανοῦ. *Herodiani* brevis Tractatus de numerorum notis apud veteres. Inc. Ἔτι τῶν σημείων ἄν τις φαίη καὶ ταῦτα. Des. κατὰ τὸ ἀκόλουθον παρατιθέντας. Τοσαῦτα περὶ ἀριθμῶν. Tum notae ipsae numerorum ab unitate usque ad decem millia.

LXIII. pag. 313. Ἐπιτομὴ τῆς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παντὸς ἀρχαιολογίας τῶν τε Ἑβραϊκῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων, καὶ ἔτι ἀρίθμησις τῶν ἐτῶν τῶν ἀπὸ τῆς κτίσεως κόσμου διὰ τῆς τῶν Ἑβραϊκῶν καὶ Ῥωμαϊκῶν ἀρχῶν καὶ βασιλειῶν σαφεστάτη καὶ σύντομος. *Epitome antiquitatum Hebraicarum & Romanarum rerum ab universitatis initio; insuper & enumeratio annorum ab orbe condito per Hebraeorum & Romanorum magistratus & imperia, clarissima & brevis.* Inc. Τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὸ φῶς. Desinit imperfecte in verbis, Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Δούκα ἔτη ἕξ. Ἰωάννης ὁ Πορφυρογέννητος . . . . . Progreditur nimirum usque ad annum Christi MLXXVIII. quo Michaël Parapinaceus imperium abdicare, & in monasterium ingredi coactus est. Auctor vero huius Chronici est Anonymus.

LXIV. p. 320. Sequuntur Excerpta quaedam ex Agathiae Myrinaei Historia, quam libris quinque de Iustiniani imperio, sive de rebus ipso imperitante gestis conscripsit. Ea vero sunt:

I. Περὶ Περσῶν. *De Persis*. Inc. Ῥωμαίοις γὰρ καὶ Πέρσαις. Des. καὶ ἀκροατὴν οὐρανίου ἐκείνου ἀποδεδειγμένον. Est magna pars Libri secundi, & incidit in pag. 39. lin. 61. editionis Venetae anni MDCCXXIX. inter Scriptores Historiae Byzantinae Tom. III. progrediturque usque ad finem paginae 51.

II. pag. 329. *b.* Περὶ τῆς τῶν Περσῶν μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Παρθυαίων ἀρχῆς ὑπὸ Ἀρτακάρῃ (1) τοῦ Πέρσου βασιλείας· τίνες τε αὐτῶν, καὶ ὁπόσον χρόνον ἕκαστος ἐβασίλευσεν ἄχρι τοῦ κατὰ τὸν Ἰουστινιανὸν Χοσρόου βασιλέως Περσῶν. *De Persarum imperio post Parthorum regni eversionem sub Artacaro Persa; quinam ipsorum, & quamdiu unusquisque regnavit usque ad Chosroam, qui Iustiniani tempore Rex Persarum fuit.* Inc. Χοσρόης δὲ ὁ Περσῶν βασιλεύς. Des. διατεμόντες ἐς τάδε ἀφίγμεθα. In cit. edit. a pag. 93. lin. 22. ad pag. 99. lin. 28. ex Libro IV.

(1) In edit. cit. Ἀρταξάρῃ dicitur.

III. pag. 335. Περὶ τῶν Φράγγων, καὶ περὶ τῆς ἀποικίας Φωκαίων τῶν ἐν Ἰωνίᾳ εἰς Μασσαλίαν. *De Francis, ac de Phocensium, qui erant in Ionia, transmigratione in Massaliam.* Inc. Πρόσοικοι γάρ εἰσι τῇ Ἰταλίᾳ. Des. παῖδες ἐκ πατρῴων τὴν βασιλείαν διαδεχόμενοι. Ibid. a pag. 10. lin. 19. ad pag. 11. lin. 18. ex Libro I.

IV. pag. ead. *b.* Περὶ τῶν Ἀλαμανῶν, ὅπως ὑπήκοοι ὄντες Γότθοις, ὑπὸ τοῖς Φράγγοις ἐγένοντο, καὶ περὶ τῆς αὐτῶν θρησκείας. *De Alamannis, quomodo Gothis quum essent subiecti, sub Francorum potestatem redacti sunt, & de ipsorum religione.* Inc. Λεύθαρις δὲ καὶ Βουτιλῖνος. Des. τούτων μὲν οὖν πέρι, ὡς τῳ ἑκάστῳ φίλον, ὧδε ἡγείσθω. Ibid. a pag. 13. lin. 32. ad pag. 14. lin. 36. item ex Libro I.

V. pag. 336. *b.* Περὶ τῆς ὑπὸ σεισμοῦ καταπτώσεως τῆς πόλεως Τράλλεων, καὶ διὰ τῆς τοῦ Χαιρήμονος αὖθις σπουδῆς ἀνοικοδομήσεως. *De Trallianorum urbe terraemotu eversa, & iterum Chaeremonis diligentia reaedificata.* Inc. Αἱ γοῦν Τράλλεις ἡ πόλις ἡ ἐν τῇ νῦν Ἀσίᾳ. Des. καὶ τὰ μὲν τῶν Τράλλεων ὧδέ πως. Ibid. pag. 39. a lin. 7. ad lin. 54. ex Libro II.

VI. pag. 337. Περὶ τῆς τῶν σεισμῶν αἰτιολογίας, καὶ περὶ τοῦ μηχανήματος Ἀνθεμίου τοῦ μηχανικοῦ πρὸς τὸν ῥήτορα Ζήνωνα, ὃ ἐπόνησεν κατασεῖσαι τὸν οἶκον τοῦ Ζήνωνος. *De terraemotuum caussis, ac de Anthemii mechanici machina adversus rhetorem Zenonem, quam construxit ad eius domum succutiendam.* Inc. Πάλιν δὲ ἐν τῷ τότε οἱ περὶ τῶν ἀναθυμιάσεων λόγοι. Des. καὶ τῶνδε περὶ ὁποίας ἂν καὶ βούλοιτο γνώμης. Ibid. a pag. 104. lin. 23. ad pag. 106. lin. 14. ex Libro V.

VII. pag. 339. Περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ πτώσεως τοῦ ὀρόφου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ὅπως ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς διὰ Ἰσιδώρου τοῦ νέου ἐπὶ τὸ βεβαιότερον αὐτὸν μετεσκεύασεν. *De tecto magnae Ecclesiae propter terraemotum diruto, & quomodo Imperator Iustinianus per Isidorum iuniorem, ipsum firmius aedificaverit.* Inc. Ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ τῶν οἰκοδομημάτων. Des. ἀπείργασται καὶ ξυνετελέσθη. Ibid. a pag. 106. lin. 20. ad p. 107. lin. 18. ex eodem Libro.

VIII. pag. 340. Περὶ τῆς λοιμώδους νόσου, καὶ περὶ τῶν αἰτιολογούντων αὐτήν. *De pestilentiali morbo, & de ipsius caussis.* Inc. Ἐκείνου δὲ τοῦ ἔτους ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ. Des. ὁ τῆς ἱστορίας ἐντεθεράπευται νόμος. Ibid. pag. 107. a lin. 19. ad lin. 57. ex eodem Libro.

IX. p. ead. *b.* Περὶ τῆς ἐντὸς τῶν μακρῶν τειχῶν εἰσελεύσεως τῶν Οὔννων, καὶ περὶ τῆς πάλαι στρατιᾶς τῶν Ῥωμαίων. *De Hunnorum ingressu inter longa moenia, & de veteri Romanorum militia.* Inc. Ἐς τοῦτο γὰρ τύχης. Des. τῇ τῶν κρατούντων ὀλιγωρίᾳ. Ibid. a pag. 109. lin. 43. ad pag. 110. lin. 7. ex eodem Libro.

X. pag. 341. Περὶ τοῦ ἐν τῷ γήρει Βελισαρίου κατὰ τῶν Οὔννων ἀγῶνος καὶ νίκης. *De Belisarii senis contra Hunnos conflictu & victoria.* Inc. Ὡς δὲ ἐπὶ πολὺ ἡ Κωνσταντίνου ἐν θορύβῳ

H ρύβῳ

ῥύβῳ ὑπῆρχεν, Def. καὶ τὴν νίκην ἀσμενιςάτην. Ibid. pag. 111. a lin. 50. ad lin. 63. ex eodem Libro. De Agathia vide quae diximus Catalogi nostri Tom. II. pag. 530. §. IX.

LXV. pag. ead. *b.* Ἐκ τῆς χρονογραφίας τοῦ Ζωναρᾶ περὶ Ἰωσήππου τοῦ Ἑβραίου, τί φησι περὶ Χριςοῦ. *Ex Chronographia Zonarae* Excerptum *de Iosepho Hebraeo, quid dicat de Christo.* Inc. Ἐν δὲ τῷ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῦ λόγῳ, ὃς κατὰ Πλάτωνος ἐπιγέγραπται περὶ τῆς τοῦ παντὸς αἰτίας. Def. τοῦ Θεοῦ κωλῦσαι τὸν Ἡρώδην θέλοντος. Desumtum est ex eius Annalium Libro VI. & incidit in Tomum X. Histor. Byzant. cit. edit. Venet. a pag. 201. lin. 1. ad pag. 203. lin. 47.

LXVI. pag. 342. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ὅπως Ἀλέξανδρος τοὺς Ἰουδαίους ἐτίμησεν, ἥ φησιν Ἰώσηππος. *Ex eodem, quomodo Alexander Iudaeos honoravit, uti ait Iosephus.* Inc. Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος εἰς μέγα τύχης πραχθεὶς ἐτελεύτησεν. Def. καὶ ἥσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ ὅσα ᾐτήσαντο οἱ Ἰουδαῖοι ἐπλήρωσε. Hoc excerptum quum breve sit, loc. cit. non reperimus.

LXVII. pag. 343. Ἐκ τοῦ β' λόγου τοῦ περὶ τῆς Ἰουδαίων ἁλώσεως Φλαυΐου Ἰωσήππου ἱςορίας, περὶ τῶν τριῶν παρὰ Ἰουδαίοις αἱρέσεων, Φαρισαίων, Σαδδουκαίων καὶ Ἐσσηνῶν. *Ex secundo Libro Historiae Flavii Iosephi de Iudaeorum captivitate* Excerptum *de tribus apud Iudaeos sectis, Pharisaeorum, Saddacaeorum, & Essenorum*, Inc. Τῆς δὲ Ἀρχελάου χώρας. Def. τοιαῦτα μὲν περὶ τῶν ἐν Ἰουδαίοις φιλοσοφούντων εἶχον εἰπεῖν. Est integrum Caput VIII. Libri II. quod in editione eius Operum Amstelaed. MDCCXXVI. fol. curante Sigeberto Havercampo incidit in Tom. II. pag. 160. seqq.

In calce legitur subscriptio quaedam manus diversae, unde Codicis possessor eruitur. Ita vero habet; Αἰωνία σου ἡ μνήμη, αἰωνία σου ἡ μνήμη, ἀδελφὲ ποθεινότατε Ἰωάννη Κορέση, ᾧ ἦν κτῆμα ἡ βίβλος αὕτη. Οἴ μοι, οἴ μοι, οἵου ἐςέρημαι δείλαιος ἀγαθοῦ. *Aeterna tui memoria, aeterna tui memoria, frater charissime Ioannes Coreses, qui hunc librum possidebas. Hei mihi, hei mihi! quanto bono infelix privatus sum!*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 346.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΟΡΟΙ ΙΑΤΡΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΙΝΑ ΑΛΛΑ.

GALENI DEFINITIONES MEDICAE ET ALIA QVAEDAM.

COD. XIV. I. pag. 1. ΓΑληνοῦ ὅροι ἰατρικοί. *Galeni definitiones medicae* ad Theutram. Inc. Τὴν τῶν ὅρων πραγματείαν. Def. ἀκούσαντες. Tom. II. edit. cit. p. 232.

II. pag. 26. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἰατρὸς, ἢ εἰσαγωγή. Ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου, Πῶς εὕρηται ἰατρική. *Eiusdem Medicus, sive Introductio. Initium libri, Quomodo inventa sit medicina.* Inc. Ἕλληνες. Def. σπουδάζομεν. Ibid. pag. 360. In fine subiicitur in Codice Tabula Capitum XXI. huiusce Libri.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 57.

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Η. ΠΡΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ.

ORIBASII LIBRI MEDICINALES OCTO AD EVSTATHIVM,

Seu potius

Libri IX.

I. pag. 1. QVum mutilus initio Codex esset, ac primae paginae valde vetustate obliteratae, recentior Graecus tam ea, quae deerant, quam ea, quae evanescere incipiebant, ab alio exemplari supplevit, vetustis tamen foliis relictis. Praecedit igitur primum *Synopsis novem Oribasii Librorum ad filium suum Eustathium*, cuius initium: Ἐν τῷ πρώτῳ διδάσκει ὅσα προφυλακτικά, κ. λ. Finis: καὶ ποδάγρας καὶ ἀρθρίτιδος καὶ ἰσχιάδος. Tum pag. ead. *b.* Tabula Capitum Libri I. qui praefert hunc titulum: Ὀριβασίου πρὸς Εὐςάθιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ ὑγιειναὶ προφυλακτικαί τε καὶ σύνθετοι, ἔτι δὲ σημειωτικαὶ καὶ θεραπευτικαὶ καὶ ἀνατομικαὶ ἀπὸ διαφόρων ἀρχαίων. *Oribasii ad filium suum Eustathium compendium, ac selecta salutaria praeservativa & composita, nec non ad praenotiones, curationes, & anatomiam spectantia, ex diversis veteribus.* Prooemium inc. Κελεύσαντος τοῦ Ἰουλιανοῦ ποτε τοῦ θειοτάτου βασιλέως, κ. λ. Def. τὰς ἰάσεις διὰ φαρμάκων καὶ διαίτης καταλέξομεν. Caput I. Libri I. περὶ τρίψεως παρασκευῆς. Inc. Πρὸ τῶν γυμνασίων, κ. λ. Def. ἢ πόρων. COD. XV.

II. pag. 18. Τοῦ αὐτοῦ λόγος δεύτερος. *Eiusdem Liber II.* Inc. Ἀδίαντον, ἀσπάραγος, κ. λ. Def. τὰ τηκτά.

III. pag. 29. *b.* *Liber III.* Inc. Κηροῦ, ταυρείου, φρυκτῆς, κ. λ. Def. τὸ ἀρκοῦν.

IV. pag. 55. *Liber IV.* Inc. Λεπτύνοντα ἐν τροφαῖς, σκόρδα, κ. λ. Def. ἐν οἴνῳ κεκραμμένης.

V. pag. 70. *b.* *Liber V.* Inc. Τῶν συμπιπτόντων ταῖς κυούσαις. Def. τὸ περιεχόμενον.

VI. pag. 85. *Liber VI.* Inc. Πέψεως μὲν οὐκ ἔςιν. Def. ἀλλὰ πρὸς δύναμιν.

VII. pag. 95. *b.* *Liber VII.* Inc. Ἐπειδὴ τὸ ἁπλῶν ἕλκος. Def. καὶ προφλεβοτομοῦμεν.

VIII. pag. 111. *Liber VIII.* Inc. Ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπολωλείας. Def. τούτων τὸ θερμόν.

IX. pag. 123. *Liber IX.* Inc. Τοὺς μὲν ἀπὸ κατάῤῥῳ. Desinit imperfecte in verbis: τῶν τε οὖν πώρων ἡ γένεσις ἐκ τούτου· κἀπειδὰν γένωνται μηκέτι . . . . . . quae pertinent ad Cap. LIII. quod inscr. Περὶ ποδάγρας, ἀρθρίτιδος καὶ ἰσχιαδικῶν θεραπείας. Interim corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo *VIII.* tantum *Oribasii Libros* enunciat, atque Li-

Libri primi initium desiderari, oon aoimadvertens fuisse receotius soppletum. Haec Oribasii synopsis prioris Operis ἑβδομηκονταβίβλου, ad filium Eustathium scripta post Iuliani Imperatotis obitum, & Libris novem cootracta, exstat tantum Latine edita ex versiooe Io. Baptistae Rasarii, medici Novariensis, Basileae MDLVII. In 8. Exstat Ms. & in Biblioth. Caesar. Vindob. ut ex Nessel. Catalog. Part. III. pag. 49. eruitur. In fine Codicis legitur: Βιβλίον τῶν κατηχουμένων (1) τῆς ἱερᾶς Λαύρας τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ. *Liber Catechumenorum sacrae Laurae S. P. N. Athanasii in monte Atho*. Huic subscriptioni alia pauca subiiciuotur diversa manu & prorsos ἀναλφαβήτῳ exarata, quae quid sibi velint nondum comperimus: medicamentum tamen aliquod contioere suspicamur. Praeter alia discrimina, quae ioter hoc, & aliud exemplar, quod in Codice XVII. huius Plutei occurrit, intercedere animadvertimus, Liber tertius in hoc multo loogior est, quam io illo, quum Capitibus heic constet CCXX. ibi vero CXLII.

Codex Graecus bombycinus Ms. io 4. Saeculi XIV. tineis plurimum corrosus, ac paucis in fine mutilus; qui quidem olim triplo maior fuisse coniicitur; quum enim singula folia numericis notis Graecis sint, & quidem scripturae Codicis coaevis distincta, primum folium incipit a num. σνε'. sc. *CCLV.* Constat foliis scriptis 138.

(1) Videtur legi etiam posse κατηχουμενῶν.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΑΣ.

GALENI DE MORBORVM DIFFERENTIIS.

Ac praeterea

De symptomatum caussis Libri III. ac de partibus adfectis Libri VI.

COD. XVI. I. pag. 1. ΓΑληνοῦ περὶ νοσημάτων διαφορᾶς λόγος πρῶτος. *Galeni de morborum differentiis Liber I.* Inc. Πρῶτον μὲν. Des. γυμνάζεσθαι. Exstat cit. edit. Tom. VII. pag. 1.

II. pag. 8. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ συμπτωμάτων διαφορᾶς λόγος β'. *Eiusdem de symptomatum differentiis Liber II.* Inc. Πόσα μὲν. Des. διελθεῖν. Ibid. pag. 16. ubi ioscribitor *De morborum caussis Liber.*

III. p. 15. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ συμπτωμάτων διαφορᾶς λόγος γ'. *Eiusdem de symptomatum differentiis Liber III.* cum Tabula Capitum in margine adscripta. Ioc. Τίνα μὲν. Des. ἀρέσει. Ibid. pag. 29.

IV. pag. 19. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἀρχὴ τοῦ τετάρτου λόγου. *Eiusdem initium quarti Libri.* Post Capitum brevem Tabulam, in qua quioque facultatis animalis seotientis partes enumerantur, visus nimirum, auditus, odoratus, gustus, & tactus, inc. Τὰς αἰτίας. Des. κατὰ τὸν ἑξῆς λόγον. Ibid. pag. 43. sub titulo, *De symptomatum caussis Liber primus.*

V. pag. 27. Τοῦ αὐτοῦ ἀρχὴ τοῦ ε'. λόγου. *Eiusdem initium Libri V.* scilicet *de symptomatum caussis*, cum Tabula Capitum io margine. Inc. Σπασμὸς δέ. Des. προσαγορευομένῳ. Ibid. pag. 63. & est secuodus de hoc argumento.

VI. pag. 44. *b. Eiusdem Liber VI.* cum Tabula Capitum. Inc. Ὅσα δὲ κατὰ φυσικάς. Des. τὸν λόγον. Ibid. pag. 83. & est III.

VII. pag. 62. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαγνώσεως τόπων πεπονθότων. *Eiusdem de dignotione partium adfectarum Libri VI.* cum tabula Capitum singulis praevia, praeter primum. Liber I. inc. Τόπους ὀνομάζουσι. Liber ultimus des. τὸν λόγον ἐνταῦθα. Exstant in cit. Tomo a pag. 378. ad pag. 530. sob titulo *De locis adfectis.*

Codex Graecus bombycious Ms. in 4. maiori, Saec. XIV. varia maou exararus, cum glossis in margine, tineis, ac madore corruptus, ac male a bibliopego restauratus. Constat foliis scriptis 163.

ΟΡΙΒΑΣΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ Θ'.

ORIBASII LIBRI MEDICINALES IX.

Ac praeterea

Paulli Aeginetae, Dioscoridis, Galeni, & Anonymi Excerpta Medica.

I. pag. 1. IDem Oribasii Opus cum illo, quod receosuimus io superiori Codice XV. sed quum Librorum initia, & fioes urplurimum siot diversa, heic quoque more oostro iterum, qualia io hoc exhibentur Codice, adferenda duximus. Liber itaque primus initio mutilus, incipit a verbis, ἡ ὠμιαία κατ' ἀγκῶνα . . . . οὗτοι τρόποι τῆς κατ' ἀγκῶνα φλεβοτομίας, κ. λ. quae pertinent ad Caput ioscriptum Ποίας τμητέον φλέβας. Des. ὅταν γε μηδέπω ἡ σύστασις τύρου. Huius primi Libri trium priorum paginarum dimidia pars superest, alia enim dimidia vetustate consumta, oovo folio suppleta est. COD. XVII.

II. pag. 7. *Liber II.* Huic Capitum tabula, quemadmodum & reliquis, est praevia. Inc. Ἀδίαντος, ἀσπάραγος, ὁ μυακάνθινος. Des. τὰ τηκτά.

III. pag. 15. *Liber III.* Inc. Πυστειὸν γάρ., ἢ βασιλικὸν, ἢ τετραφάρμακον, κηροῦ, στέατος, κ. λ. Des. τῶν κυπαρισσίνων ξύλων.

IV. pag. 25. *Liber IV.* Ioc. Τοῖς ἄλλην σιτίων ἐμφορουμένοις. Des. καὶ τὸ ὀξύμελι.

V. pag. 28. *Liber V.* Inc. Εἰ δήποτε. Des. καὶ ἀψίνθιον.

VI. pag. 32. *Liber VI.* Inc. Πάλιν ἐκ τῶν Γαληνοῦ. Des. ἢ δι' ἑτέρων.

VII. pag. 44. *Liber VII.* Inc. Ε'πειδὴ τὸ ἁπλοῦν. Des. καὶ προφλεβοτομούμενος.

VIII. pag. 57. *b. Liber VIII.* Inc. Ε'πεὶ δὲ τῆς ἀπολωλείας. Des. τὰς ἀπεψίαις διαθέσεις.

IX. p. 66. *b. Liber IX.* Inc. Τοὺς μὲν ἐπὶ καθάρσει πτύσαντας. Des. ἡ δὲ λοιπὴ χρῆσις ἡ αὐτή. Subditurque, Τέλος τοῦ θ' λόγου τῶν πρὸς Εὐστάθιον Ο'ριβασίου. De hoc Oribasii Opere vide dictum Cod. XV. supra pag. 117. §. IX. Notanda heic sunt Libri VIII. Capita duo, nimirum VIII. Περὶ τῶν ἐρώντων, & IX. Περὶ λυκανθρωπίας, quae incidunt in Cod. p. 59.

X. pag. 80. *b.* Anonymi *de virtutibus herbarum* iuxta alphabetum Tractatus. Inc. Ο'τα μὲν εἰδέναι τί τε καὶ ποιεῖν δυνατὸν ἦ. Des. ἀχυρῶν ἀμφοτέρων ἡ τέφρα.

XI. pag. 99. *b. De variis medicamentis Liber* item Anonymi, eum Indice Capitum in principio. Inc. Αὐτὸ μὲν τὸ πάθος τῆς λειποθυμίας, κ. λ. Des. ἢ τῶν νεφρῶν, ἢ τῶν οὐρητήρων.

XII. pag. 106. *b. Paulli Aeginetae de re Medica Libri I. fragmentum*, pertingens ab initio usque ad Caput XXX. inclusive, quod inscribitur, Πρὸς μὴ βαρυκοΐαν. Praecedit eorum, quae in septem huiusce Operis libris pertractantur, summarium (1).

XIII. pag. 111. Περὶ λίθων. *De lapidibus & eorum facultatibus.* Inc. Εὑρίσκεται λίθος ὁ λεγόμενος ἀλεκτόριος. Des. καὶ δύο ἡμερῶν ἀπαλύνει. Auctor Anonymus.

XIV. pag. 112. Πεδανίου Διοσκορίδου Α'ναζαρβέως περὶ ὕλης ἰατρικῆς λόγος ε'. *Pedanii Dioscoridis Anazarbei de materia Medica Liber V.* Inc. Α'ποδόντες ἐν τοῖς προγραφεῖσι τέσσαρσι, κ. λ. Definit imperfecte in verbis, καὶ παλαγγικαῖς μίγνυται δυνάμεσι. γεννᾶται δὲ .... quae pertinent ad Caput DCCCCIV. inscriptum Περὶ γαγάτου λίθου. Praeter hunc defectum alia etiam pauca deerant supra, nimirum Caput DCCCXC. & DCCCXCI. iuxta seriem numerorum, quam habent in editione Graeca Dioscoridis Veneta apud Aldum MCCCCIC. fol. quam tum in hoc, tum in sequentibus huius scriptoris Opera continentibus Codicibus recensendis prae manibus habuimus.

XV. pag. 133. *De medicamentorum ex animalibus compositione*: inscribitur enim: Περὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὕλης εἰς φάρμακον. Post brevem quamdam Capitum tabulam, inc. Οὐδὲν τῶν νῦν λεχθησομένων τοῖς ἀγνοοῦσι τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν, κ. λ. Des. βραχὺ δέ τι καὶ διαφορητικὸν ἔχει. Est Galeni de medicamentorum simplicium facultate Liber X. cit. edit. Tom. XIII. pag. 273.

XVI. pag. 146. *b.* Γαληνοῦ περὶ τῆς τῶν ἁπλῶν φαρμάκων δυνάμεως λόγος ἑνδέκατος, *Galeni de simplicium medicamentorum facultate Liber XI.* cum Tabula Capitum XXXIX. Inc. Τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τοῖς ζώοις. Desinit imperfecte in verbis: πρὸς ταῦτα τὰ πα.... quae pertinent ad Caput VIII. (2) quod est Περὶ ἥπατος, & incidunt in cit. Tom. XIII. pag. 303. lin. 41.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XII. cuius scriptura veteri erasa, quae erat Hebraica, nova superinducta est. Constat foliis scriptis 150.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΧΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΩΜΑΤΙ ΜΟΡΙΩΝ.

GALENI DE VSV PARTIVM CORPORIS HVMANI.

Ac praeterea

De pulsibus.

I. pag. 1. GAleni de usu partium corporis humani Libri XVII. quorum singulorum initium, & finis concordat cum editis cit. edit. Tom. IV. a pag. 284. ad p. 704. Capitum vero Tabulas habent omnes, praeter I. III. VIII. XIII. XVI. & XVII. In fine huius Operis adscripta sunt epigrammata duo, quorum primum elegiacum habes supra in recensione Codicis IX. huius Plutei; alterum iambicum ita habet: con. xviii.

Εὑρὼν τέλος γέγηθα βιβλίου, λόγε,
Κἀγὼ προσάψας τῷ τέλει βίβλου χέρα
Α'πηλλάγην εὔδηλον ἀμέτρων κόπων.
Τοίνυν ἀπιδὼν πρὸς τὸ μῆκος τῆς βίβλου,
Ω' Νεῖλε (3), χρυσόρειθρε γλυκίων λόγων,
Τὴν ἀνταμοιβὴν, εἰ δοκεῖ, δίδου φίλῳ.
Εἰ δ' οὐ δοκεῖ, πρόδηλον ὡς ἡ χεὶρ μάτην
Πολὺν ὑπέστη καὶ πόνον παρεικότως,
Καὶ κατάραν εἴληφεν ἀντὶ φιλίας.
Ε'γὼ δὲ θαῤῥῶν τοὺς λόγους τούτους γράφω
Ταῖς φιλίας χάρισιν ἀληθεστάτης.
Fine libri invento gavisus sum, Verbum,
Et ego manu ad libri calcem admota,
Evasi procul dubio labores immensos.
Tu igitur libri longitudinem respiciens,
O Nile, dulcium sermonum aureum flumen,
Remunerationem, si videtur, amico redde.
Sin aliter, nil dubium, quin manus frustra
Multum laboris subiit & quidem immerito,
Et exsecrationem retulit pro amore.
Ego vero hosce libros exscribo confisus
Amicitiae gratiis verissimae.

II. pag. 189. *Eiusdem de pulsuum differentiis Libri IV.* qui item cum editis Tom. VIII. a pag. 14. ad pag. 102. concordant. Ex hisce libris primus & secundus Capitum Tabula sunt instructi.

III. pag. 149. *Eiusdem de dignoscendis pulsibus item Libri IV.* ut in cit. Tom. a pag. 103. ad pag. 166.

IV. pag. 275. *Eiusdem de caussis pulsuum Libri pariter IV.* ut loc. cit. a pag. 167. ad pag. 235. In Codice tamen sola Librorum numeratio, nulla autem inscriptio legitur.

V.

(1) Heic emendandus Montfauconius, qui Aeginetae Excerpta ex Libro VII. enunciat hoc loco, quae neutiquam leguntur.

(2) In edit. est XI.

(3) Male Montfaucon. in suo Catalogo Hillum appellat.

V. pag. 298. *b. Eiusdem de praesagitione ex pulsibus alii Libri IV.* item ut editi ibid. a pag. 236. ad pag. 308. Clauditur Codex alio iambico epigrammate ab amanuensi conscripto, quod sequens est;

' Τέλος τέτευχα τῆς παρέσης πυξίδος
Μηνὸς τρέχοντος ἀρτίως Α'πριλλίυ
Τῇ δευτέρᾳ πρόδηλον αὖθις ἡμέρᾳ,
Α'ζυξ, ταπεινὸς, γραμματικὸς δὲ πλέον
Ι'ωαννίκιος Ι'ωάννῃ φίλῳ.
Finem attigi praesentis tabellae
Currentis modo mensis Aprilis
Die, ut patet secunda,
Caelebs, humilis, atque grammaticus
Ioannicius Ioanni amico.

Notandum interim est, hoc Volumen ex duobus, quorum alterum *de usu partium corporis humani*, alterum *de pulsibus πραγματείαν* continebat, unum fuisse conflatum; quum nova quaternionum numeratio incipiat a pag. 189. ac duobus diversis inscripta sint epigrammata, quae retulimus, primum Nilo, alterum Ioanni. Accedit etiam, quod in calce Codicis sola enumeratio quatuor diversorum Tractatuum de pulsibus, instar indicis, fuerit apposita, nulla Operis *de usu partium corporis humani* facta mentione. Manus tamen ubique eadem est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. notulis quibusdam Latinis adspersus in margine. Constat foliis scriptis 322.

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΚΕΝΩΤΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

LIBER IOANNIS DAMASCENI DE EVACVANTIBVS MEDICAMENTIS.

Ac praeterea

Liber inscriptus, *Viatica peregrinantium; & alia Opera Medica.*

COD. XIX. EAdem continet hic Codex, atque illa, quae recensebimus infra in Codice IV. Plut. LXXV. excepto Galeni *de Succedaneis* Libello, qui in hoc desideratur. Ordo praeterea diversus est: primo enim legitur:

I. pag. 1. *Ioannis Damasceni de evacuantibus medicamentis &c. Liber*, quem vide in dicto Codice §. X.

II. pag. 7. *De sero lactis & eius facultate*. Ibid. §. XI.

III. pag. ead. *b. De alimentorum facultatibus.* Ibid. §. XIII.

IV. pag. 11. *De antidotis & ipsarum facultate &c.* Ibid. §. IX.

V. pag. 14. *De sacris antidotis.* Ibid. §. XIV.

VI. pag. 16. Opus inscriptum, *Viatica Peregrinantis*, in sectiones VI. & Libros VII. divisum, cum Tabula Capitum singulorum Librorum Operi praemissa. Ibid. a §. I. ad §. VII. inclusive.

VII. pag. 223. *b. De Vrinis* Tractatus. Ib. §. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. variis in locis manu recentiori suppletus. Constat foliis scriptis 224.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΔΥΟ.

DIOSCORIDIS LIBRI DVO.

ΔΙοσκορίδυ βιβλία δύο πρὸς Α'νδρόμαχον. *Dioscoridis Libri duo ad Andromachum.* COD. XX.
Praecurrit Capitum MXXXIII. (1) tabula; mox alius titulus occurrit; Πεδακίυ Διοσκορίδυ Α'ναζαρζέως (sic) πρὸς Α'νδρόμαχον περὶ τῶν ἁπλῶν φαρμάκων. *Pedacii Dioscoridis Anazarbei de simplicibus medicamentis ad Andromachum Libri duo.* Primus inc. Η' τῶν ἁπλῶν φαρμάκων παράδοσις. Des. ἐ οὕτως ὄπτῃ. Liber II. pag. 54. inc. Τὴν τῶν ἁπλῶν φαρμάκων ἐνέργειαν. Des. ὅσα διὰ πείρας ἡμῖν, ὦ φίλτατε Α'νδρόμαχε, τῶν ἁπλῶν φαρμάκων ἐν δυσὶ τόμοις συνηθροισμένα ἀπεστάλκαμέν σοι. Ad calcem Libri primi alia manu multo recentiori notatum est, *superiora non esse Dioscoridis:* Σημείωσαι ὅτι τὰ ἄνωθεν οὐκ εἰσὶ Διοσκορίδου. Eadem manus titulos etiam Libris adiecit. Hi libri duo in antiquioribus editionibus omissi sunt, & separatim primum e Ms. Augustano in lucem editi Argentorati MDLXV. 8. cum versione Io. Moibani Medici Augustani, & quum hic operi immortuus esset, Conradi Gesneri, qui & notas addidit, & Galeni, aliorumque εὐφωνίας. Vti reliqua, ita praesentes etiam libros de integro recensuit, & novam adiunxit versionem Saracenus in sua Dioscoridis editione. Sed hi libri utrum sint Dioscoridis, dubitatur, licet sub eius nomine ab Aëtio lecti videantur esse. Andromachi duo celebres Medici fuerunt, verum Dioscoridis aequalis fuit Andromachus senior, Neronis archiater. Notandum interim est discrimina non pauca nos ab edito exemplari animadvertisse.

II. pag. 92. In fine occurrit fragmentum quoddam *de virtutibus quarumdam herbarum*, nempe *aloës, hyssopi &c.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. cuius scriptura inelegans, atque erroribus scatens est. Constat fol. scriptis 92.

ΠΑΥΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΓΜΑΤΩΝ.

PAVLLI MEDICI DE FRACTVRIS.

I. pag. 1. ΠΑύλου ἰατροῦ σοφιστοῦ περὶ καταγμάτων. *Paulli iatrosophistae* COD. XXI.

(1) Notandum tamen est, post primas duas centurias, quae integrae sunt, reliquarum usque ad mille, primas tantummodo decades numerari, ita ut post numerum CCX. sequatur statim CCC. & sic deinceps: quae numerandi ratio & in ipsorum Capitum pertractatione servatur.

stae de fracturis, seu Paulli Aeginetae Operis, quod *Medicae Artis compendium* inscribitur, pars Libri sexti, in quo agitur *de fracturis*. Praecedit Tabula Capitum, quae in edit, alias cit. incipiunt a num. LXXXIX. & progrediuntur usque ad num. CXXII. Ea vero sunt, quae sequuntur:

Περὶ καταγμάτων, κὴ τίνες αὐτῶν διαφοραί,
Περὶ τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ καταγμάτων,
Περὶ φλεγμονῆς μήνιγγος (1).
Περὶ μελανθείσης μήνιγγος.
Περὶ ῥινὸς κατεαγείσης κὴ θλασθείσης.
Περὶ τῆς κάτω γένυος κατεαγείσης,
Περὶ κλειδὸς κατεαγείσης,
Περὶ ὠμοπλάτου,
Περὶ στέρνου,
Περὶ πλευρῶν,
Περὶ ἰσχίων, κὴ τῶν τῆς ἥβης ὀςῶν,
Περὶ σπονδύλων ϗ ἀκάνθης ῥάχεως, καὶ περὶ ἱεροῦ ὀςῦ.
Περὶ βραχίονος.
Περὶ πήχεων, κὴ κερκίδος.
Περὶ ἄκρας χειρὸς, κὴ τῶν αὐτῆς δακτύλων,
Περὶ μηρῦ,
Περὶ ἐπιγονατίδος,
Περὶ κνήμης,
Περὶ ποδὸς ἄκρυ,
Περὶ τῆς τοῦ σκέλυς ἀποθέσεως,
Περὶ τῶν ἅμα τραύματι συνισαμένων καταγμάτων,
Περὶ ἐπιπωρώσεως καταγμάτων,
Περὶ τῶν ἐν διαςροφῇ πωρωθέντων.
Περὶ τῶν ἐν απωρωσίᾳ διαμενόντων καταγμάτων.
Περὶ τῶν ἐξαρθρημάτων,
Περὶ τῆς κάτω γένυος.
Περὶ κλειδὸς κὴ ἀκρωμίυ,
Περὶ ὤμου ἐξαρθρήσαντος,
Περὶ ἀγκῶνος,
Περὶ τῶν κατὰ τὸν καρπὸν κὴ τὺς δακτύλυς ἐξαρθρημάτων.
Περὶ σπονδύλων ῥάχεως,
Περὶ τῆς κατ' ἰσχίον ἐξαρθρώσεως,
Περὶ τῆς κατὰ τὸ γόνυ ἐξαρθρώσεως,
Περὶ τῆς κατὰ τὸ σφυρὸν διαρθρώσεως, ἐν ᾧ κὴ περὶ δακτύλων ποδῶν.
Περὶ τῶν μεθ' ἑλκώσεως ἐξαρθρημάτων.
Περὶ τῆς σὺν κατάγματι γενομένης ἐξαρθρώσεως.
Περὶ βελῶν ἐξαιρέσεως (2).
Περὶ τρωθεισῶν μηνίγγων (3),
Περὶ φλεβοτομίας (4).

Liber inc. Τὸν περὶ καταγμάτων λόγον χρήσιμον ὄντα, κ. λ. Des. ἀςραγάλυ τέμνουσιν. Initium vero differt ab edito, quia primi octo versus, qui prooemii instar in Codice leguntur, absunt ab editione, cum qua consentire incipit a verbis, ἀφανηδὸν μὲν οὖν ἐςι ῥῆξις ὀςῦ, κ. λ.

II. pag. 36. *b.* Sequuntur Capita quaedam, seu potius Capitum fragmenta ex aliis Paulli Aeginetae Libris excerpta, nulloque ordine heic exarata. Primum, quod inscribitur, Προφυλακτικὰ πάντων τῶν ἰοβόλων, inc. Εἴ τις ἐν τοῖς θηριωμένοις, κ. λ. & est pars Capitis primi Libri V. in edit. pag. 160. lin. 3. Definit autem in verbis: κάγχρυος ῥίζα. Ibid, lin. 10. Tum Capita II. XXVIII. XXIX. VII. & XI. eiusdem Libri V. His adiiciuntur Libri VII. Capitis I. pars incipiens a verbis: Τὸ μὲν ςύφον συνάγειν, κὴ πίνειν, κ. λ. quae incidunt in edit, pag. 228. lin. 2. Tum Cap. XVII. & III. eiusdem Libri VII quod desinit in verbis: ὤκιμον θερμαίνει, ὑγραίνει, διαφορεῖ.

III. pag. 46. *Alia item Capita Medica*, quorum hi sunt tituli, forte eiusdem Paulli Aeginetae:

Περὶ πώρων,
Περὶ σύριγγος.
Περὶ τοπικῶν κενώσεων.
Περὶ βαλάνων (5).
Περὶ προσθέτων, ἤτοι κρικίδων (6),
Περὶ ὑποκαπνισμυ.
Ὑδρώτων κινητικά.
Περὶ βδέλλων ἐκ τῶν Γαληνοῦ.
Πῶς χρὴ βοηθεῖν τοῖς πίνυσι κὴ μὴ καθαιρομένοις,
Τῶν ὑπερκαθαιρομένων ἐπιμέλεια Ὀριβασίυ.

IV. pag. 53. Depictum est schema, animae facultatum divisionem exhibens, & excerptum ex Theophrasto Περὶ τῶν ἐκ γῆς φυομένων. In prima autem Codicis pagina aliud legebatur Hippocratis apospasmation *de vulneribus*, & schematismus *capitis structuram* repraesentans.

Codex Graecus chartac. Ms. in 4. min. Saeculi XV. Constat fol. scriptis 53.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΘΑΙΡΟΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

GALENI DE PVRGANTIBVS MEDICAMENTIS.

Continet hic Codex, optimae quidem notae, sed miserrime detruncatus pluribus in locis, varia Galeni Opera, ex quibus quae temporis iniuriam evaserunt, ea sunt: COD. XXII.

I. p. 1. Γαληνοῦ περὶ τῶν καθαιρόντων φαρμάκων. *Galeni de purgantibus medicamentis*. Inc. Κατὰ τὴν αὐτήν. Des. δύναμις. Cit. edit. Tom. X. pag. 462. ubi inscribitur; Περὶ τῆς τῶν καθαιρόντων φαρμάκων δυνάμεως.

II. pag. 2. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ φλεβοτομίας θεραπευτικόν. *Eiusdem de curatione per venae sectionem*. Inc. Τοῖς περὶ φλεβοτομίας. Des. τῦ μορίυ (7) παντός, Ibid. pag. 428.

III. pag. 9. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ φλεβοτομίας. *Eiusdem de venae sectione*, Inc. Ὅτε τὸ πρῶτον. Desinit imperfecte in verbis: ὡς ἐχόμενός τε περὶ τὴν ἀναγωγὴν . . . . Ibid. pag. 406. Vltima autem verba incidunt in p. 425. lin.

(1) Hoc Caput una cum sequenti in edit. desideratur.
(2) Est Caput LXXXVIII. in edit.
(3) Deest in edit.
(4) Est Caput XL. in edit.

(5) Aët. Lib. III. Cap. 160.
(6) Id. Lib. III. Cap. 161.
(7) In edit. μυός.

lin. 54. Inscribitur autem hic Liber in edit. Περὶ φλεβοτομίας πρὸς Ἐρασιστρατείους τοὺς ἐν Ῥώμῃ. Notandum praeter hunc defectum, quo huius Libri finis, & initium sequentis Operis periere, cui supplendo folia quinque vacua sunt inserta, alia etiam deesse superius inter pag. 9. & 10. & inter pag. 13. & 14.

IV. pag. 15. Sequebantur olim fortasse *Galeni de Hippocratis & Platonis placitis Libri IX.* integri; sed nunc ob Codicem male adfectum & mutilum supersunt tantummodo ea, quae sequuntur, nimirum, Libri secundi fragmentum incipiens a verbis .... Χρύσιππόν τε καὶ Διογένην, μεθ' οὓς οὐκ ἀναγκαῖον, κ. λ. quae incidunt in cit. edit. Tom. V. pag. 99. lin. 4. & progrediens usque ad finem: tum pag. 19. *b.* sequuntur duo fragmenta Libri III. quorum primum incipiens ab initio progreditur usque ad verba, ἔνια μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ...... quae incidunt ibid. in pag. 111. lin. penultimam: alterum a verbis ......, ἥμισυ μέρος αὐτῷ τῆς βίβλου, κ. λ. (edit. pag. 112. lin. 43.) usque ad verba τοῖς φύσει θυμικοῖς. ἔτι δὲ θη .... (edit. pag. 117. lin. 53.) Haec autem postrema sunt paginae 21. *b.* inter quam, & sequentem folia octo vacua sunt inserta ad defectum supplendum. In hoc igitur immani Codicis hiatu absorptus est integer Liber IV. & pars Libri V. usque ad verba, μὴ τοίνυν μηδὲ ἐπὶ τῆς ψυχῆς, κ. λ. (edit. pag. 161. lin. 16.) a quibus incipit pag. 22. progreditur autem usque ad finem Libri. Sequitur tandem pag. 28. Liber VI. qui una cum Codice desinit imperfecte in verbis, ἐν πλείονι χρόνῳ φαίνεται γιγνόμενον .... quae incidunt in loc. cit. pag. 184. lin. 34.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. diversa manu exaratus, & miserrime pluribus in locis detruncatus, variis autem in margine notulis Latinis adspersus. Constat foliis scriptis 29.

ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ.

DIOSCORIDES.

Adde etiam

Pauca quaedam e Paullo Aegineta, & Iulio Africano.

COD. XXIII. I. pag. 1. ΠΕδακίου Διοσκορίδου Ἀναζαρβέως περὶ ὕλης (supple ἰατρικῆς.) *Pedacii Dioscoridis Anazarbei de materia medica* Libri IX. quorum tamen primi quinque tantum *de materia medica* sunt, alii quatuor *de alexipharmacis & theriacis*. In primis viginti foliis praecurrit uberrimus Index Capitum, quae in Opere pertractantur, iuxta ordinem litterarum dispositus, qualis etiam occurrit in celebri editione Graeca apud Aldum Venetiis MID. in folio, quam in huius recensione Codicis prae manibus habuimus. Heic tamen propter duorum circiter foliorum iacturam in principio, tota littera A desideratur. Sequitur deinde pag. 21. Praefatio, cuius initium: Πολλῶν οὐ μόνον ἀρχαίων. Finis: ἀποτίθεσθαι. Caput I. pag. 23. inscr. Περὶ ἴριδος, & inc. Ἶρις Ἰλλυρικὴ φύλλα φέρει ὅμοια ξιφίῳ, μείζονα δὲ καὶ πλατύτερα. Caput ultimum Libri IX. est Περὶ βασιλίσκου, & des. καὶ οὗτος ὁ θηριακὸς τρόπος. Ex quo vides tam in principio, quam in fine ab editione citata aliquantum discedere; prima enim verba Capitis primi post duos circiter versus reperies in edit. Ultima vero, quae retulimus pertinent ad Cap. MXI. ac propterea in Codice desiderantur, quae in edit. sequuntur usque ad Cap. MXXVII. quaeque, uti recte admonetur in edit. dubitatur, utrum sint Dioscoridis, nam in principio Capitis MXII. quod est Περὶ χαμαιμήλου, ita legitur: σκεπτέον δὲ εἰ ταῦτα μέχρι τέλους ἐστὶ γνήσια. Reliquorum librorum initia & fines cum editis conferentes, omnia inter se convenire comperimus, excepto Libro I. qui desinit in verbis, καὶ ἐδώδιμον γενέσθαι, omissis nimirum Capitibus CLXXXVIII. & CLXXXIX. Liber VI. desinit in verbis, ἀναγκαιότατα καὶ γενναιότατα, duobus circiter versibus ante finem in edito. Inter pag. 196. & 197. unum folium deest in Codice, in quo finis Libri VII. & initium Libri VIII. deperiit: ille enim desinit in verbis ταῖς πρώταις ἡμέραις μὴ προληφθῇ .... quae sunt circa medium Capitis DCCCCLXXXII. hic vero incipit a verbis .... καὶ ψυχρᾶς νοτίδος περίχυσις, quae sunt postrema Capitis DCCCCXCVII. Pedacius Dioscorides, secta Empiricus, patria Anazarbeus, Cilix, scripsit prius, quam Plinius historiam naturalem conderet, quamquam ipsius aetatem attigisse suspicatur Fabricius B. G. Vol. III. pag. 89. Exstant igitur eius περὶ ὕλης ἰατρικῆς, *de materia medica* libri V. ad Areum, laudati a Galeno in Praefatione Libri VI. de simplicibus medicamentis, ut omnibus eiusdem argumenti praeferat, T. II. edit. Basil. pag. 68. & in Praefat. Libri IV. de compositione medicamentorum secundum genera pag. 359. Patet etiam ex iisdem Galeni locis, libros quinque tantum Dioscoridis ipsi fuisse inspectos; neque plures umquam a Galeno, vel ab aliis veteribus allegantur. Supersunt praeterea Libri duo a Photio etiam sub Dioscoridis nomine memorati, tamquam sextus, & septimus liber de alexipharmacis & theriacis; sextus quidem περὶ φαρμάκων, ὅσα τέ ἐστι τῶν δηλητηρίων, καὶ ὅσα τῶν ἀλεξικάκων, & septimus περὶ τῶν ἰοβόλων ζώων, καὶ τῆς τῶν ἀπ' αὐτῶν πληγέντων σημειώσεως καὶ θεραπείας. Hi porro quum in quibusdam editionibus, ut in Aldina, quam citavimus, discerpti sint in libros quatuor, novem idcirco Libri Dioscoridis numerantur. Verum an genuini Dioscoridis sint hi postremi duo, dubitari potest, quia Galenus etiam Libro de Antidotis, ubi optima erat occasio, horum non me-

me-

meminit, sed tantum libros quinque commemorat. Itaque Praefatio ad Arcum Libro sexto praemissa, videtur esse conficta iisdem fere verbis, quibus Libri quinti prologus constat, & ad eum, ut videtur, ab alio quodam, simplici imitatione expressa: neque forte lecta Photio, quia ipse librum septimum ait esse τελευταῖον τῆς ὅλης πραγματείας, quum tamen in Libri VI. praefatione legas, ἐν τούτῳ τελευταίῳ ὑπάρχοντι τῆς ὅλης πραγματείας καταλεξόμεθα περὶ τῆς τῶν ὠφελεῖν ἡμᾶς, ἢ βλάπτειν δυναμένων φαρμάκων ἐνεργείας.

II. pag. 200. *b.* Παύλου Αἰγινήτου ἰατροσοφιστοῦ κεφάλαιον κε΄ ἐκ τοῦ ἑβδόμου βιβλίου τὸ ἐπιγράφον ἐκ τῶν Γαληνοῦ περὶ ἀντεμβαλλομένων. *Paulli Aeginetae iatrosophistae Caput XXV. ex Lib. VII. inscriptum ex Galeno de succedaneis.* Inc. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησίν. Des. ἀντὶ ἀκιμοειδοῦς σισύμβριον. Habes in edit. cit. a pag. 102. ad pag. 104.

III. pag. 204. Ἐκ τοῦ Ἀφρικανοῦ κεστῶν ὅπερ ἐστὶ κεστὸν ιγ΄. κεφ. κβ΄. καθαρτικὰ ἁπλᾶ. *Ex Africani Cestis Cestum XIII. Cap. XXII. de purgantibus simplicibus.* Hoc Caput quum brevissimum sit, exhibendum integrum duximus. Ita vero habet: Κυκλαμίνου χυλῷ ὀμφακῷ ἐπιχρισθεὶς καθαρτικὸν εὔτονον. θερινὴ δὲ κάθαρσις ἥδε. κολόκυνθαι ἐν ὀλμῷ πτισθεῖσαι, καὶ ὀθόνῃ τὸν χυλὸν ἠθήσας ἅμα ὀλίγῳ μέλιτι συμβληθέντι πιὼν κάθηρε, ὃ καὶ χειμῶνος ἐπιεικέστερον. τεῦτλα τὰ λευκὰ καθεψήσας εἰς ἄλλο ἀγγεῖον κενὸν ἆρξ αὐτοῦ τοῦ ὕδατος ἁλί τε ὀλίγῳ ποίησον ἑψῶν ἀναβράσας, καὶ τὰ μὲν προφαγεῖν ἄρτου δίχα τὰ τεῦτλα. τὸν δὲ ζωμὸν κεράσαντα πιεῖν, ἔαρι τε παραπλησίως ἀλυποτάτη κένωσις κνίκου τοῦ σπέρματος ὁ χυλὸς ὀῤῥῷ τῷ ἐκ τοῦ γάλακτος μιχθεὶς καὶ ποθείς. E Cestis petita esse, quae sub Africani nomine in Geoponicis & Hippiatricis Graecis leguntur, adserit Fabricius Bibl. Graec. Vol. V. pag. 271. ac fortasse Africanum hunc respexit Fulgentius III. 7. Mythologicon, ubi Africanum iatrosophistam laudat. Certe in Cestis ἰατρικὰς & φυσικὰς δυνάμεις atque ἰάσεις contineri iam olim Eusebius in Chron. & Suidas in Ἀφρικανὸς notarunt. De hoc Opere vide quae diximus Catalogi Tom. II. pag. 233. §. XXIV.

IV. pag. ead. Παύλου Αἰγινήτου ἰατροσοφιστοῦ ἐκ τοῦ ἑβδόμου βιβλίου περὶ τὸ τέλος κεφάλαιον κϛ΄. περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. *Paulli Aeginetae iatrosophistae ex Lib. VII. circa finem Caput XXVI. de mensuris & ponderibus.* Inc. Ὁ σταθμὸς βάρει, κ. λ. Des. κατὰ τὴν ἑστὴν διαφορά. In edit. cit. a pag. 304. ad pag. 305. Pars huius Capitis, alia manu recentiori, quum ultima deesset pagina, suppleta est.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 205.

ΠΑΥΛΟΥ ΛΟΓΟΣ ΕΚΤΟΣ.

PAVLLI LIBER SEXTVS.

I. pag. 1. CONtinet *Paulli Aeginetae Medicinalium Institutionum Librum* COD. XXIV.
VI. qui habet Chirurgica. Praecedit tabula Capitum in fine mutila, unius fortasse, aut alterius folii iactura; deducitur enim usque ad Caput κβ΄. περὶ αἰγίλωπος. Liber inc. Τὸν περὶ τῶν χειρουργουμένων λόγον. Des. ποιεῖσθαι χειρισμόν. Continet autem Capita CXXII.

II. p. 76. Sequitur Caput *de observatione eorum, qui purgantur &c.* manu cuiusdam Graeculi prorsus analphabeti exaratum, cuius propterea titulum Graecum utpote mendosissimum omittimus. Inc. Καθόλου μὲν ἐπὶ πάντων δραστικῶν. Finem non damus, quum quibusdam signis claudatur medicorum propriis, ita male depictis, ut ea imitari minime licuerit. Suspicatur Montfauconius huius ipsius Graeculi manu suppletum fuisse initium Libri, quem recensuimus, usque ad pag. 33. quod reliqua Codicis scriptura multo recentius apparet; ego vero tertiam quamdam manum in hoc postremo Capite de purgationibus agnosco.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 78.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΤΑ ΓΕΝΟΣ ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ.

GALENVS DE COMPOSITIONE MEDICAMENTORVM PER GENVS.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera.

I. pag. 1. ΠΕρὶ φαρμάκων συνθέσεως τῶν κατὰ γένος Γαληνοῦ. *Galeni de* COD. XXV.
compositione medicamentorum secundum genera Libri VII. (1) cum tabula Capitum in principio singulorum, tertio excepto. Primus inc. Ἤδη μοι, κ. λ. Vltimus des. τούτων φύσεις. Exstant cit. edit. Tom. XIII. a pag. 640. ad pag. 864. Claudicur Opus hoc tetrasticho:

Πολλοὺς πόνους ἤνυσα, καὶ γράψας μάτην
Μάτην ἔγραψα, καὶ μάτην εἶχον πόνους
Πρὸς παμμέγιστον βιβλίον κατὰ γένος.
Βαβαὶ χάρις δ' ἄπεστι τοῖς γεγραμμένοις.
Multos labores explevi, & frustra scribens
Frustra scripsi, & frustra operam impendi
In hoc perquam maximo volumine secundum genus (2).
Heu! nulla iam est scriptis gratificatio.

II. pag. 127. Τοῦ αὐτοῦ ὑπόμνημα εἰς τὸ γ΄. ἐπιδημιῶν Ἱπποκράτους. *Eiusdem in Hippocra-*

(1) Errat Montfauconius in suo Catalogo, *Libros tantum sex* enumerans.

(2) Intellige quod continet Galeni *Libros de compositione medicamentorum secundum genus.*

cratis Epidemiorum Librum tertium Commentarius, seu Commentarii tres. Primus, post Hippocratis textum, Πυθίων, ὃς ᾤκει, κ. λ. inc. Προγεγράφθαι νοήσας, κ. λ. Tertius desf. τοῦ περιτοναίου μορίων. Exstant cit. edit. Tom. IX. Part. I. a pag. 193. ad pag. 311. (per err. 313.) ubi notandum, Hippocratis textus sectiones singulas, quibus Galeni Commentarius subiicitur, non adferri integras in Codice, ut in editione, sed earum tantum prima, & ultima verba indicari (1).

III. pag. 153. Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχυμίας, καὶ κακοχυμίας. *Eiusdem de probis pravisque alimentorum succis* Liber. Inc. Οἱ συνεχῶς, κ. λ. Des. ἀπεργάζονται. Ibid. Tom. VI. p. 417.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. nonnullis in locis manu saeculi XV. suppletus. Constat foliis scriptis 159.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ ΒΙΒΛΙΑ Γ'. ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Ε' ΕΩΣ ΤΟΥ Ζ'.

PAVLLI AEGINETAE LIBRI TRES, VIDELICET A V. VSQVE AD VII.

COD. XXVI. PAulli Aeginetae Libri tres posteriores Artis Medicae continentur in hoc Codice, nimirum *V. VI. & VII.* iisque singulis Capitum indices praevii sunt. Omnia cum editis conveniunt. In fine Libri VII. post verba, ἡ κατὰ τὴν ῥοπὴν διαφορὰ, in quibus desinit editio, sequitur in Codice Caput inscriptum: Ἄλες θηριακοὶ, & inc. Λαβὼν ἐχίδνας νεοθηράτους δ'. & est Caput XI. Libri VII. suo loco omissum, ubi propterea legebatur in Cod. hoc monitum: Ἄλες θηριακοί. Ἐνταῦθα πρὸ τῆς Μιθριδάτου τοὺς θηριακοὺς ἅλας τακτέον. εἰσὶ δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ ζ' βιβλίου μετὰ τὸ περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. Hoc autem Caput eo fortasse consilio scriptor in finem reiecit, ut ponderum, de quibus in praecedenti Capite agebatur, exempla adferret. Clauditur Codex duobus distichis, quorum primum elegiacum ex persona auctoris ita habet:

Τοὔνομά μοι Παῦλος, πατρὶς Αἴγινα. πολλὰ μογήσας
Πᾶσαν ἀκεσορίην βίβλον ἔτευξα μίαν.
Nomen mihi Paullus, patria Aegina; non sine multo labore
Vniversam medicinam in unum volumen coëgi.

Alterum vero iambicum ex persona tachygraphi sequens est:

Τῶν εὐτελῶν δέχοιο χειρῶν τοὺς πόνους,
Καὶ τῶν ἐρώντων μηδαμῶς μνήμης λάθοι.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. ἀμήν.
Rudium accipe manuum labores,
Nec amicorum te fugiat umquam memoria.
Gloria tibi Deus. Amen.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XIV. cuius ferme dimidium, nimirum totus Liber VI. manu saeculi XV. suppletum est, Constat foliis scriptis 196.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ.

PAVLLVS AEGINETA.

ΠΑύλου Αἰγινητοῦ περιοδευτοῦ. *Paulli Aeginetae Periodeutae Medicinalium Institutionum Libri VII.* cum Indicibus Capitum unicuique praefixis, ac praefatione in principio. Concordant omnia cum cit. edit. praeter ultimum Caput Libri VII. *de ponderibus & mensuris*, quod in Codice varie dispositum est, & ad lectionem Codicis II. huius Plutei ferme accedit. In ultimo tandem folio alia pauca medica adiecta sunt; & cuiusdam chirurgicae operationis descriptio, quae facta fuit ϛϡις'. μηνὶ Αὐγούστῳ ζ'. *anno 6916.* (Christi MCCCCVIII.) *mense Augusto die septima.* Haec autem sequens est: Ἦλθέν τις ἄνθρωπος ἀσθενὴς ἔχων κοιλίαν ὑπερμεγέθην. ψηλαφήσας αὐτὸν ὁ χειρουργὸς εὗρεν ἔχοντα πάθος περὶ τοῦ δέρματος ἔξω τῶν ἐντός· ἦν δὲ τὸ ὄγκωμα μεμερισμένον εἰς πολλὰ, ὡς γρόνθους, ὡς κυδώνια, ὡς μῆλα καὶ ἄλλα μικρὰ μικρότερα. ἐχειρούργησεν αὐτὸν ὑποκάτω τοῦ στομάχου ἐκ τοῦ μεγαλοῦ. ... τὸν τόπον, καὶ ἔκβαλεν αὐτὸ, καὶ αὐτὸ ἔσυρεν ἄλλα πολλά. ἔσπασεν δὲ καὶ ἔκβαλεν ὑγρὰ καὶ ἄλλα στρογγύλα. ἔσπασεν ἄλλο, καὶ ἐξέβαλε στρογγύλα ἄπειρα αὐτὸ, ὥσπερ σηπίας, ἢ καρκίνους μυριάδες. ἦν δὲ θαῦμα τοῖς ὁρῶσιν. ἔμεινεν δὲ καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐντός. λέγομεν δὲ ὅτι εἶναι χοῖρον, ἢ χελώνη λεγομένη. — COD. XXVII.

Notandum, hunc Codicem a pag. 56. usque ad 65. male fuisse a bibliopego compactum; quae tamen omnia sibi invicem conveniunt, si numerationem in summa paginarum ora rite appositam lector inspiciat.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. madore aliquibus in locis perfusus. Constat foliis scriptis 168.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΣΦΥΓΜΩΝ.

GALENI DE DIFFERENTIIS PVLSVVM.

Seu potius

Galeni de Pulsibus Tractatus integer Libris constans XVI.

I. pag. 1. GAleni de differentiis pulsuum Libri IV. cum Capitum tabulis unicuique praemissis. Exstant in edit. cit. Tom. VIII. a pag. 14. ad pag. 102. COD. XXVIII.

II. pag. 114. *b.* *Eiusdem de dignoscendis pulsibus Libri item quatuor*, cum Capitum tabula in principio singulorum, primo excepto. Ibid. a pag. 103. ad pag. 166.

III. pag. 199. *b.* *Eiusdem de caussis pulsuum*

I alii

(1) Heic quoque corrigendus Montfauconius, qui huiusmodi Opus indicavit sub titulo *Galeni e libro tertio de Placitis Hippocratis & Platonis*; tituli fortasse vocem ἐπιδημιῶν legens περὶ δογμάτων.

alii Libri IV. Ibid. a pag. 167. ad pag. 235. In Codice praecedunt secundo, tertio, & quarto breves Capitum tabulae.

IV. pag. 294. *b. Eiusdem de praesagitione ex pulsibus Libri alii quatuor*. Ibid. a p. 236. ad pag. 308. In Codice praecedunt singulis Capitum tabulae.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. suppletus a pag. 1. usque ad pag. 27. & a pag. 392. usque ad finem. Constat foliis scriptis 399.

ΠΑΥΛΟΣ ΑΙΓΙΝΗΤΗΣ.

PAVLLVS AEGINETA.

COD. XXIX. PAulli *Aeginetae Artis Medicae Compendii Libri IV. priores*, cum Capitum elenchis unicuique Libro praefixis. Praecedit Praefationis pars incipiens a verbis . . . . . ὁμοιομερῶν, ὀργανικῶν, ἐν λύσει συνεχείας, κ. λ. quae in edit. cit. incidunt in pag. 1. lin. 34. quare unum folium deesse in principio Codicis arbitramur. Librorum singulorum initia & fines cum edit. conveniunt. In Libro IV. unum folium, nimirum 213. inverso capite a bibliopego compactum est. Ad calcem denique Libri IV. adiecta sunt alia Capita ex eiusdem Aeginetae Libro V. excerpta, nimirum Caput XXII. XXIII. XXVI. & III. desinens imperfecte una cum Codice in verbis, ζήσεται τὸ ὀρνίθιον . . . . . quae incidunt in pag. 162. lin. 22.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. optimus, initio ac fine mutilus, cuius folia quaedam vetustate obliterata, recentior manus veterum characterum evanidis vestigiis inhaerens, ad vitam veluti revocavit. Constat foliis scriptis 216.

ΓΑΛΗΝΟΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΕΠΟΝΘΟΤΩΝ ΤΟΠΩΝ.

GALENVS DE LOCIS ADFECTIS.

COD. XXX. COntinet hic Codex *Galeni de locis adfectis Libros VI.* quales habentur in cit. edit. Tom. VII. a pag. 378. usque ad pag. 530. Praecedunt tamen in Codice singulis Libris argumenta Capitum, primo excepto. Multis autem Latinis notulis, ac nonnullis etiam Graecis in margine adpositis abundat, manu, ut videntur Nicolai Niccoli: nec desunt etiam glossae aliquot interlineares Graecae.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 144.

ΠΑΥΛΟΥ ΑΙΓΙΝΗΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑ.

PAVLLI AEGINETAE OPERA MEDICA.

Ac praeterea

Quaedam pauca ex Galeno & Theophilo.

I. pag. 1. PAulli *Aeginetae Artis Medicae Compendium Libris VII.* cum praefatione in Librum I. & indicibus Capitum unicuique Libro praemissis. Instar vero tituli praefationem praeit distichon Elegiacum, quod in Cod. XXVI. huius Plutei retulimus. Liber VII. desinit in Capite XXV. quod inscribitur: Γαληνοῦ περὶ τῶν ἀντεμβαλλομένων βοτανῶν. Librorum initia & fines cum editis concordant. Notandum tamen est in Libro II. post Caput XIII. quod est Περὶ τῆς τῶν οὔρων σημειώσεως, Excerpta quaedam ex aliis auctoribus fuisse inserta, quae sunt: COD. XXXI.

II. p. 22. *b.* Περὶ οὔρων Γαληνοῦ (1). *Galeni de urinis*, seu potius *De urinis Tractatus ex Galeno & aliis collectus*. Inc. Τὴν περὶ τῆς τῶν οὔρων διαφορᾶς πραγματείαν πολλοὶ τῶν ἀρχαίων σοφῶν ἰατρῶν ἐπεχείρησάν τε καὶ ἔγραψαν· ὧν πρῶτος πάντων Κῷος Ἱπποκράτης, οὗ τοῖς βιβλίοις ἐνετύχομεν, μετὰ δὲ τοὺς τότε χρόνους Γαληνὸς ὁ θαυμάσιος ἰατρὸς ἐπεχείρησέ τε καὶ ἔγραψεν· εἶτα μετὰ τοῦτον Μάγνος ἰατροσοφιστής, κ. λ. Des. εὐχαριστήσωμεν Χριστῷ τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ συνεργήσαντι ἡμᾶς εἰς τὸν δρόμον τῆς τοιαύτης πραγματείας, ὃ ἀξιωθῆναι ἡμᾶς ἀρχὴν καὶ τέλος ἐπιθεῖναι αὐτῇ εἰς διόρθωσιν τῶν ὁποσοῦν ἐπιθυμούντων ἐκ τάσης προαιρέσεως μανθάνειν. Ex quo patet auctorem esse Christianum. ac fortasse Theophilum, cuius de Vrinis libellus in Codice Caesareo idem habet initium. Est autem Tractatus per interrogationem & responsionem digestus. In hoc Tractatu duo folia, nempe 24. & 25. inserta sunt alterius, ut videntur, manus. Excerptum quoddam continentia περὶ κρισίμων ἡμερῶν, h. e. *de diebus criticis*, sive *decretoriis* ex Hippocratis sententia, quod inc. Λέγει δὲ ὁ Ἱπποκράτης· οἱ δὲ πυρετοὶ γίνονται, κ. λ. Des. ἐπὶ τριγώνου πλευρᾶς ὑπάρχοντα. Tum pag. 26. *b.* sequuntur quaedam medicamentorum confectiones, quarum postrema est pro iis. qui hemicrania laborant, ubi historiola quaedam narratur, omnia erroribus plena.

III. pag. 29. Ἀρχὴ τοῦ σφυγμικαρίου. *Initium sphygmicarii*, seu *de Pulsibus Tractatus*. Inc. Τῶν ἀρτηριῶν ἡ κίνησις, τῶν μὲν οὐχ ὑποπίπτει, τῶν δὲ ὑποπίπτει. Des. καὶ ποιεῖ σφυγμὸν μικρὸν, ἀμυδρὸν. βραδὺ, ἀραιόν.

IV. pag. 30. Θεοφίλου βασιλέως πρωτοσπαθαρίου καὶ ἀρχιάτρου περὶ σφυγμῶν. *Theophili Imperatoris protospatharii & archiatri de Pulsibus Liber*. Inc. Ὅτι μὲν δύο κοιλίαι τῆς καρδίας εἰσὶν,

(1) Ita quidem inscribitur in Codice, sed Galeni non esse ex ipsius praefationis verbis, quae paullo prolixiora referimus, patet.

σὶν, ἀριστερά τε καὶ δεξιὰ, κ. λ. Des. καὶ περὶ μὲν τῆς τῶν σφυγμῶν διδασκαλίας ἱκανὰ τὰ εἰρημένα, Χριστοῦ συμπαρόντος ἐ ὁδηγήσαντος ἐξαριθμῆσαι ἡμᾶς τὰ γένη ἢ τὰ εἴδη ἢ τὰς διαφορὰς αὐτῶν· αὐτῷ ἡ δόξα, ἀμήν. Diverse inscribitur & incipit in Codice Caesareo, ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 653. quo auctore necdum Graece vidit lucem.

V. pag. 34. Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαχωρημάτων. *Eiusdem de alvi excrementis*. Inc. Ἐπειδὴ τὰς διαθέσεις τῶν ἐν βάθει τοῦ σώματος κειμένων μορίων τάς τε κατὰ φύσιν ἢ παρὰ φύσιν ἐκ τῶν ἐκκρινομένων περιττωμάτων διαγιγνώσκομεν. Des. καὶ οὕτως ἐκ τῆς ἰδέας αὐτῶν διαγινώσκειν τοὺς ἐν βάθει πάσχοντας ἀφανεῖς τόπους, ἐπικαλούμενοι Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν. αὐτῷ ἡ δόξα ἅμα τῷ πατρὶ ἢ τῷ υἱῷ ἢ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἀμήν. Tum subditur: Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ σφυγμικαρίου καὶ τοῦ περὶ διαχωρημάτων. Primus Graece edidit una cum Latina versione Thomas Guidotius Lugduni Batavorum MDCCIII. in 8. Ms. exstat & in Biblioth. Caesar. teste Nessel. Part. III. p. 22. & 47. Haec sunt quae in secundo Paulli Aeginetae Libro inserta leguntur, tamquam ad ea, quae in Capitibus XI. XII. & XIII. huiusce Libri pertractantur, pertinentia. A pagina igitur 36. *b*. Paulli textus resumitur, & quidem ita, ut repetatur Caput XII. *de excrementis*, & XIII. *de urinarum signis*.

VI. pag. 199. *b*. Sequuntur Capita quatuor item Medica, quorum primum anepigraphum inc. Ἐν πυρετοῖς εἶπεν, ἵνα χωρίσῃ ταῦτα σπασμοῦ. κ. λ. alterum est περὶ ἱδρώτων ἀρίστων, tertium περὶ ὑποχονδρίου σημειώσεως, quartum περὶ ἀποστάσεως, cuius postrema verba sunt: τὸ δὲ ἐναντιώτατον τούτων κάκιστον. Excerpta autem sunt ex primo Galeni Commentario in Praenotiones Hippocratis: prima autem verba incidunt in cit. edit. Tom. VIII. pag 608. lin. 35.

VII. pag. 200. Γαληνοῦ εἰς τὸ προγνωστικὸν Ἱπποκράτους ὑπόμνημα β'. *Galeni in praenotiones Hippocratis Commentarius II* Inc. Οἱ δὲ ἱδρῶτες οἱ ἐκ τῶν ὀξέων νοσημάτων γινόμενοι. Des. καὶ δυσεράτοις οἱ πταρμοὶ γίνονται. Cit. Tom. VIII. a pag. 619. ad pag. 644. lin. 33. Non est tamen integer Commentarius, sed ex eo tantum Excerpta.

VIII. pag. 203. *b*. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ προγνωστικὸν Ἱπποκράτους τμῆμα τρίτον. *Eiusdem in praenotiones Hippocratis Sectio III.* Inc. Αἵματι δὲ συμμεμιγμένον μὴ πολλῷ, κ. λ. Des. γινώσκειν τοῖς αὐτοῖς σημείοις. Initium huius tertiae sectionis incidit in citatam paginam 644. lin. 36. Finem vero reperire minime licuit, quum huius item, uti superioris Partis, Excerpta tantum sint hinc illinc desumta. In fine legitur: Τέλος σὺν Θεῷ τοῦ προγνωστικοῦ. *Finis cum Deo Commentarii in praenotiones*.

IX. pag. 206. *b*. Quaedam brevia *de differentiis pulsuum, & urinarum ex Galeno*.

X. pag. 207. *b*. *Notae quaedam numericae ab unitate usque ad tria millia*.

XI. pag. 208. Γαληνοῦ περὶ τύπων. *Galeni de typis, sive morborum formis* Libellus. Inc. Πολλῶν δὲ πλατύτερον περὶ τῆς περὶ τύπων θεωρίας, κ. λ. Des. καὶ ἑξῆς κύκλος ὅμοιος. Cit. edit. Tom. VII. pag. 152.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. binis columnis exaratus, scriptoris manum redolens imperitissimam ac mendosissimam. Constat foliis scriptis 209.

VETERVM MEDICORVM CHIRVRGICA QVAEDAM ANTEHAC DESIDERATA GRAECA ET LATINA.

GRaecorum Chirurgici Libri, Sorani unus de fracturarum signis Oribasii duo de fractis & de luxatis e Collectione Nicetae ab antiquissimo & optimo Codice Florentino descripti, conversi atque editi ab Antonio Cocchio Anatomes Professore publico & Antiquario Caesaris. Florentiae anno MDCCLIV ex typographio Imperiali Praesidum permissu.* COD. XXXII. Haec est nitidissima illa Sorani & Oribasii, Chirurgorum veterum, editio Florentina in folio maximo, paginis constans 173. quam laudavimus in recensione Codicis VII. huius Plutei supra pag. 53. & 85. §. VIII. pag. 86. §. XVII. & pag. 90. §. XLIV. In hac praecedit primo auctoris ad Franciscum Imperatorem dedicatio; tum praefatio ad lectorem; tertio tabula eorum, quae in dicta editione continentur; quarto elenchus integer Capitum, quibus tota constat Nicetae Collectio, quam VII. huius Plutei exhibet Codex; quinto tria in Nicetae laudem epigrammata; sexto characteris dicti Codicis VII. specimen; tandem ipsa Sorani, atque Oribasii Opera, omnia Graece & Latine edita, atque adnotationibus illustrata. In fine vero corollarium accedit variantium lectionum octavi Celsi Libri, qui de ossibus agit, ex vetustissimo Codice, qui in hac Bibliotheca adservatur, Plut. LXXIII. num. 1. excerptarum. Notandum heic est, editoris mentem fuisse, multo plura ex dicta Nicetae Collectione a se iam descripta, in lucem prodere, librumque duplo maiorem conficere; sed partim adiutorum paucitate, partim rei suae familiaris detrimento, quod pertimescebat, animo deiectum, consilium mutasse, & in aliud tempus reliqui Operis editionem reiecisse; sed hoc quominus ipse praestaret, morte prohibitus (1), tanto beneficio litterariam rempublicam fraudavit.

Quum absoluta iam omnium Graecorum Codicum recensione, ac dimidia ferme huius Plutei parte typis iam excusa, consulere vix tandem obtigisset Mss. Antonii Cocchii schedas, quibus omnium Medicorum & Chirurgicorum Codicum recensiones tam Graecorum quam Latinorum fuerat elucubratus,

I 2 non

(1) Obiit Calendis Ianuarii Ann. MDCCLVIII. annos natus LXIII.

non sine magna voluptate comperimus, nihil ferme ex iis, quae ab ipso cum in ceteris, tum in medicinae potissimum studiis versatissimo fuerant adnotata, nostram diligentiam, licet huiusce facultatis prorsus essemus expertes, effugisse; quod vix optandum nobis videbatur: ut enim verum fateamur, ex omnibus huius Bibliothecae Codicibus eos potissimum, qui medicas & chirurgicas res continent, & iniquioribus characteribus exaratos, & in peiorem formam redactos reperimus. Nequid igitur omittamus, pauca quaedam ex uno aut altero Codice huius Plutei, quae ipsius adhibita face dispeximus, heic appendicis loco subiicienda duximus.

APPENDIX.

IN calce Galeni Operum, quae habentur in Cod. III. sup. pag. 50. §. XXI. diversa manu legitur:

I. Χρησμὸς τοῦ ἑξαμηλίου. *Oraculum hexamelii*. Ὅταν πίτυς κόνιν δέξηται, καὶ κόνις λύθρον, τότε καρτερὸς γενήσεται περίβολος ἰσθμοῦ, μακάρτατος γὰρ ἔσεται, ὃς τέταρτον κτίσεται ἰσθμόν. Huic interpretatio quaedam interlinearis adiecta est, nimirum, verbo πίτυς, ἤτοι αἱ σανίδες, αἳ εἰς τὴν βενετίαν ἐγένοντο, verbo λύθρον, τὸ αἷμα τὸ μεμιγμένον μετὰ κονιορτοῦ, verbis vero μακάρτατος γὰρ, κ. λ. ἤτοι ὁ δοὺξ τῆς βενετίας ἰσθμὸν τειχίσαο τοῦ ϛ Ϡοβ'. ἰνδ. ια'. ὀκτωβ. ιζ'. Τὸ μὲν πρῶτον ἐκτίσθη παρὰ Λακεδαιμονίων καὶ Πελοποννησιακῶν, ἐρχομένου τοῦ Ξέρξου μετὰ τῶν Πελοποννησίων. Τὸ δεύτερον παρὰ Νέρωνος. Τὸ τρίτον παρὰ βασιλέως κυρίου Μανουὴλ τοῦ . . . . . (1) τὸ τέταρτον παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου.

II. Ἱπποκράτους λόγος, ἢ ὅρκος. *Hippocratis dictum, seu iusiurandum* carmine expressum, quod inc.

Αὐτὸν ἐν ἀχράντοισι μέγαν θεὸν αἰὲν ἐόντα
Ὄμνυμι, κ. λ.

III. Sequuntur tres ex Homero versus in laudem medici.

IV. Vltimum Codicis folium inversum est, ibique olim erant quaedam *de musculorum motu* exarata charactere satis pulcro ac vetusto, quae deinde aevo consumta, ac tineis corrosa vix legi possunt. Adscriptum legitur nomen . . . . . Ἀγγέλου ἰατροῦ ἡ βίβλος ἥδε.

QVum Codex IV. pluribus in locis restauratus sit atque suppletus, notandum ante supplementum alicubi legi in imo margine: λείπει ἑπτὰ φύλλα ἐν τῷ γερμανικῷ ἀντιγράφῳ, & alibi: λείπει ἐν τῷ ἀντιγράφῳ γερμανικῷ φύλλα ιδ'. Character Codicis est saeculi circiter XII. supplementa vero saeculi XV.

MAnus Codicis V. est Ioannicii illius, qui se subscribit in Cod. XVIII. huius Plutei.

(1) Ita perversa scriptura est & implicita, ut vocem Μανουὴλ coniectura tantum adsequuti fuerimus, aliam vero quae sequitur minime licuerit exsculpere.

ITa male adfectus est Codex X. partim madore, quo tituli Capitum rubricati prorsus evanuere, partim foliorum laceratione, qua pluribus in locis dimidia ferme paginarum pars intercidit, ut in ipsius recensione peragenda quoad ea praesertim, quae primis quatuor paragraphis continentur (supra pag. 95.) omnia dispicere, alia ab aliis secernere, sua cuique tribuere primo intuitu minime licuerit. Hinc factum est, ut recensioni illi parum adquiescentes Codicem iterum in manus sumere & examinare, ac siquid novi ex evanidis litterarum vestigiis eruere possemus, tentare voluerimus; quem quidem laborem subiisse minime poenituit: multa enim, quae tunc nostros oculos effugerant, nunc aliorum subsequentium Codicum auxilio assequi feliciter contigit. Habeas igitur, amice Lector, eorum, quae in praedictis quatuor paragraphis vel omissa, vel parum distincte enunciata fuerunt, διόρθωσιν καὶ προσθήκην.

I. pag. 1. Occurrit Tabula argumentorum Capitum, quibus olim Volumen hoc constabat, in tres sectiones, seu libros divisa, apposito titulo iambicis hisce, aut ferme iambicis versibus expresso:

Ἀρχὴ σὺν Θεῷ. τῆς παρούσης τριβίβλου.
Τὴν μὲν πρώτην νόει μοι Διοσκορίδους (sic),
Τὴν δὲ δευτέραν Γαληνοῦ τοῦ πανσόφου,
Τὴν δ' αὖγε τρίτην Ἰωάννου τοῦ πάνυ
Τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ θείου διδασκάλου.
Initium cum Deo praesentis tribibli.
Primum quidem (librum) *scias esse Dioscoridis,*
Alterum vero Galeni sapientissimi,
Tertium autem Ioannis magni
Damasceni. ac divini magistri.

Sequitur deinde brevis epitome eorum, quae in unoquoque trium Librorum continentur: tum Tabula ipsa, seu potius Tabulae tres totidem Libris respondentes, quarum prima Capita continet ͵αυθ'. sc. *MIL.* altera ͵αρ'. *MC.* tertia ͵αυζ'. *MCCCCVII.* ubi notanda est eadem numerandi ratio, quam exhibet Codex XX. huius Plutei, de qua vide supra pag. 121. in not.

II. pag. 13. Incipit Liber I. Dioscoridis potissimum *de facile parabilibus simplicibus & compositis medicamentis ad Andromachum* Tractatum continens, qui in edit. bipartitus occurrit. Huic tamen praecedunt nonnulla ex aliis auctoribus Excerpta, & primo quidem Γαληνοῦ ἐκ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων, *Galeni ex anatomicis administrationibus*. Inc. Ἑκάστῳ τῶν ζώων ἡ φύσις τὸ σῶμα παρεσκεύασεν. Des. καὶ εἰς τοὺς ιβ' μῆνας. II. pag. 13. *b.* Γαληνοῦ περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου, *Galeni*, seu potius *ex Galeno* (2) *de fabrica hominis*. Inc. Οὐ μικρόν μοι ἐστι καταφρονῆσαι τὴν Πλάτωνος σοφίαν. Des. ἀποπληξίαι καὶ μυρία ἕτερα νοσήματα. Tum subiiciuntur σημεῖα ἐγχει-

(2) Ita intelligendus est hic titulus, non enim ipsius Galeni verba sunt, sed ex ipso, & ex aliis a Collectore vel in proprium, vel in alienum usum concinnata.

κείμενα τοῖς φυσικοῖς, *signa posita in rebus naturalibus*, seu notae quaedam, quibus rerum naturalium scriptores, brevitatis gratia, uti solent ad indicandum ex. gr. *caelum*, *mare*, *noctem*, *horam &c.* III. pag. 15. *De urinae coloribus ex Theophilo*; ex titulo enim propter interiorem marginem humiditate corruptum, & novo folio restauratum superest tantum . . . . τὰ Θεόφιλον. Septemdecim autem numerantur urinae colores, scilicet α'. λευκὸν ὡς ὕδωρ, β'. γαλακτῶδες, κ. λ. eorumque explicationes subiiciuntur. IV. pag. 16. Ἐκ τῶν ἐφοδίων περὶ οὔρων σημασιῶν. *De urinarum significationibus ex Viaticis*, scilicet Excerptum ex Opere, quod titulum praefert *Viatica peregrinantium*, de quo inferius in Cod. IV. Plutei sequentis. Inc. Ἐπειδὴ περὶ οὔρων εἰπεῖν ἀρχῆθεν τοῦτο δοκοῦν ἡμῖν προτεθύμηται. Des. δῆλον ὅτι παροξυσμὸν σημαίνει. Tum subditur brevissimum Caput περὶ κρισίμων ἡμερῶν, *de diebus decretoriis*, & aliud continens σημεῖα ἰατρικὰ, ἅπερ ἐχρησάμεθα εἰς τὴν ὕλην τοῦ βιβλίου, Γαληνοῦ, *notas medicinales, quibus usi sumus ad libri materiam. ex Galeno*. Sunt notae quaedam, quibus medici utuntur ad varias tum medicamentorum, tum instrumentorum medicinalium species indicandas. V. pag. 18. *b.* Θεοφίλου περὶ οὔρων. *Theophili de urinis* Liber. Inc. Τὴν περὶ τῶν οὔρων πραγματείαν πολλοὶ τῶν ἀρχαίων ἐπεχείρησαν, κ. λ. Des. ποσαχῶς γίνεται ἰσχουρία; τριχῶς, ἢ διὰ πάθος τῆς κύστεως, ἢ τῶν νεφρῶν, ἢ τῶν οὐρητήρων. Vtrum autem omnia ad Theophilum pertineant, pro certo adfirmare non possumus, quum ex titulis Capitum, quae plura in hoc Tractatu sunt, plerique evanuerint, alii vero una cum interiori paginarum parte lacerati perierint. Simile quidem initium occurrit etiam superius in Cod. XXXI. huius Plutei, sed in progressu inter se discrepant. His veluti prolegomenis praemissis, incipit a pag. 27. prima Voluminis pars continens Dioscoridis εὐπόριστα, seu *curationem morborum per medicamenta paratu facilia*, quae Capitibus, uti iam diximus, constat MXLIX. Inc. Τῶν ἁπλῶν φαρμάκων παράδοσις, τιμιώτατε Ἀνδρόμαχε, κ. λ. Des. καὶ συνολισθαίνει διὰ τῆς ἕδρας. Tum rubris litteris legitur Epilogus: Ὅσα διὰ πείρας ἡμῖν, ὦ φίλτατε Ἀνδρόμαχε, τῶν . . . . . ἀπεστάλκαμέν σοι. καὶ νῦν δόξα σοι, Χριστὲ . . . . . (1) Concordat initium & finis cum editione Gr. Lat. Argentorat. MDLXV. in 4. Hoc tamen Opus non totam Capitum MXLIX. summam complectitur, sed desinit in Capite MXXXIII. Quae sequuntur usque ad MXLIX. cuius sint, nondum comperimus, ac propterea ipsorum titulos in medium proferendos duximus, qui sunt:

,αλδ'. περὶ λουτρῶν.
,αλε'. περὶ ὀφθαλμιάσεως.
,αλϛ'. περὶ ληθάργων.
,αλζ'. εἰς ἐπιληψίαν.
,αλη'. περὶ τοῖς οὐροῦσιν εἰς τὴν στρωμνήν.
,αλθ'. περὶ πλευρίτιδος.
,αμ'. περὶ ὠταλγείας καὶ θέρμης.
,αμα'. περὶ δίψης.
,αμβ'. περὶ ψυχροῦ στομάχου.
,αμγ'. περὶ τῶν λιθιώντων.
,αμδ'. περὶ κρημνιζομένων ἀφ' ὑψηλοῦ.
,αμε'. περὶ αἵματος ἀπὸ ξίφους.
,αμϛ'. περὶ λευκότητα ὀνύχων.
,αμζ'. περὶ βηχικὸν θαυμαστόν.
,αμη'. περὶ ἀλλοιώσεως τῆς ὀσφραντικῆς ὀδμῆς.
,αμθ'. περὶ ὀδονταλγίας.

Horum omnium initium est: Τὰ τῶν ποτίμων ὑδάτων λουτρὰ, τὰ μὲν τραχεῖα ὁμαλύνει, τὰ δὲ περιττώματα διαφορεῖ. Finis: ἐπίπλασσε κατὰ τὸν πονοῦντα ὀδόντα, καὶ εἰ Θεῷ φίλον ὑγιαίνει.

III. pag. *b.* Βιβλίον δεύτερον τοῦ Γαληνοῦ. *Liber II. Galeni*, seu *Voluminis pars altera*, quam, uti diximus, constituebant Capita MC. (2) complectens varia medicamentorum genera e diversis auctoribus, ac praecipue Galeno desumta: cuius tamen secundae partis tria tantum folia, & ea mutila supersunt. Inc. Ἐπιμελόμενοι τῆς σῆς . . . ὑγιείας, ὦ βασιλεῦ, καὶ αὐτῆς φροντίδα τιθέμενοι, κ. λ.

IV. Tertiae denique partis, quae omnium erat uberrima, quippe quae Capitibus constabat MCCCCCVII. ne unum quidem verbum superest.

V. pag. 86. *Alexandri Tralliani de dignoscendis & curandis morbis Libri XII. &c.* ut supra pag. 95.

(1) Vbi puncta apposuimus, characteres ob madefactum folium evanuerunt.

(2) Ex his Caput DCCCCIV. ut apparet ex Indice praemisso, continebat βιόθημα (γραφὴ τοῦ μοναχοῦ τῆς μεγάλης μονῆς τοῦ σωτῆρος Μαρίας.

FINIS PLVTEI LXXIV.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXXV.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXI. ET VNVM EDITVM ET ARABICVM.

C O D E X I.

AVICENNA IN CARATTERE ARABO.

Vicennae medici Arabis Opera typis impressa characteribus Arabicis *Romae in Typographia Medicea MDXCIII.* in fol. maximo *cum licentia superiorum*. Haec una est ex paucis illis editionibus. quae ex Orientalium linguarum typographia, Mediceorum Principum auspiciis, ac Ferdinandi potissimum S. R. E. primum Cardinalis, deinde Magni Etruriae Ducis incredibili sumtu Romae excitata prodierunt, de qua fusius in Annalibus nostris Typographicis Cap. VII. verba facimus.

ΑΕΤΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Ζ' ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Θ' ΕΩΣ ΤΟΥ ΙΕ'.

AETII LIBRI MEDICINALES VII. A IX. SCILICET VSQVE AD XV.

COD. II. I. pag. 1. POst tabulam Capitum XLVIII. Liber IX. inscribitur: Περὶ τῶν κατὰ τὸ στόμα τῆς κοιλίας παθῶν, καὶ αὐτῆς τῆς κοιλίας καὶ ἐντέρων. *De stomachi, alvi, & interaneorum adfectionibus*. Inc. Ὅπως ἂν χρὴ θεραπεύειν. Des. καὶ ἀναλάμβανε μετὰ μυρσίνου. καὶ ῥοδοστάγματος. Exstat in Latina Aëtii Operum Medicorum edit. Lugdun. MDXLIX. fol. a pag. 529. ad pag. 620. In Codice huius Libri tertia ferme pars manu recentiori, saeculi nimirum XV. suppleta est.

II. pag. 74. *b.* Περὶ ἡπατικῶν, σπληνικῶν, ἰκτερικῶν, καχεκτικῶν, ὑδρωπικῶν λόγος δέκατος. *De hepaticis, lienicis, ictericis, maleadfectis, & hydropicis Liber X.* Capita continens XXVII. sine ipsorum tamen tabula in principio, quae reliquis etiam deest, postremo excepto. Inc. Δυσκρασίαι μὲν, αἰτίαι τῆς τοῦ ἥπατος ἀτονίας. Des. πρὸς τὴν ὥραν τοῦ ἔτους καὶ ὁ οἶκος. Ibid. a pag. 619. ad p. 664.

III. pag. 106. *b.* Περὶ διαβήτου καὶ τῶν νεφρῶν καὶ κύστη παθῶν, καὶ περὶ πριαπισμοῦ καὶ γονοῤῥοίας καὶ ἀφροδισίων λόγος ια'. *De diabete, ac renum & vesicae adfectionibus, ac de priapismo, seminis profluvio, rebusque venereis Liber XI.* Capitibus constans XXXVIII. Inc. Ὁ διαβήτης χρόνιόν ἐστι πάθος. Des. καὶ διαίτῃ πάσῃ κεχρῆσθαι θερμῇ καὶ ξηρᾷ. Ibid. a pag. 665. ad pag. 706.

IV. pag. 135. *b.* Ἀρχὴ τοῦ δωδεκάτου λόγου. *Initium XII Libri*, cuius Capita sunt LXIX. Inc. Ἰσχιαδικοὶ κυρίως καλοῦνται. Des. μᾶλλον ὠφέλησε. Ibid. a pag. 707. ad. p. 758.

V. pag. 167. *b.* Ἀετίου λόγος ιγ'. *Aëtii Liber XIII.* Capita continens CXXXIV. Inc. Ἀρχόμενοι περὶ τῶν δακνόντων ζώων γράφειν. Des. σὺν ὄξει ἐπίχριε. Ibid. a pag. 759. ad pag. 832.

VI. pag. 213. Ἀρχὴ τοῦ ιδ' λόγου. *Initium XIV. Libri*, qui Capita continet LXXXIII. Inc. Τὰ κατὰ τὴν ἕδραν πάθη. Des. τὸ δὲ ἕλκος συνσαρκούμενον ἀπυλώσηται. Ibid. a p. 833. ad pag. 904.

VII. pag. 264. Ἀρχὴ τοῦ ιε' λόγου. *Initium XV. Libri*, cum indice Capitum in principio, quorum numerus quotus sit minime potuimus pervestigare, quum & ipsius Tabulae pars in margine exarata, in Codicis restauratione detruncata fuerit, & suo deinde loco nullis sint Graecis litteris invicem distincta. Inc. Ὥσπερ ἐπὶ χολώδει ῥεύματι. Des. ἆραι ἀπὸ τοῦ πυρὸς ψύξας τῇ κονίσει χρῶ. Ibid. a pag. 905. ad pag. 951. Vltima tamen verba pertinent ad Caput XLVI. deest enim in Codice Caput XLVII. subiunguntur tamen pauca quaedam σκευασίαι νεφριτικῶν continentia.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. tineis ac madore valde corruptus, initio, ac fine manu recentiori suppletus, cuius tamen notulae quaedam marginales resecatae perierunt. Constat foliis scriptis 309.

BI-

ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ ΠΟΙΚΙΛΑ.

LIBRI MEDICINALES VARII.

Nec non

Hippocratis Praenotionum Liber.

COD. III. I. pag. 1. ANonymi brevis Tractatus *de pulsibus*. Inc. Ὅρος σφυγμῶν ιβ'. Des. καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων. Ita vero digestus est, ut post pulsuum definitionem ac divisionem sequatur Tractatus per interrogationem, & responsionem.

II. pag. 4. Ἁλάτιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ. *Halation*, seu *falsum embamma Evangelistae Lucae*. Inc. Ὅρασιν τηρεῖ μέχρι γήρως. Des. τρίψας εἴκασι χρῶ. Subiiciuntur huic varia medicamenta *pro uberum morbis*. Haec ἁλατίου compositio sancto Lucae tributa, exstat Ms. in Biblioth. Caesar. Vindobon. teste Lambecio Tom. VI. p. 107. 140. In Codice quoque Regio Paris. CCCXLIX. describi ἁλάτιον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ δωδεκάθεον ὀνομαζόμενον, ὠφελοῦν εἰς πάντα τὰ πάθη, ἐξαιρέτως τὴν ἀμβλυωπίαν, ᾧ καὶ οἱ καλλιγράφοι χρῶνται, adfirmat Cangius in Append. ad Glossar. Graec. pag. 90.

III. pag. ead. *b*. Ἐκ τῶν Μητροδώρας περὶ τῶν γυναικείων παθῶν τῆς μήτρας. *Ex Metrodorae scriptis de mulierum morbis uteri*. Inc. Τῶν γυναικείων παθῶν πολλῶν τε, κ. λ. Des. εὖ ἐπίχριε τὸν στόμαχον. Sunt Capita CVIII. quorum nonnulla, veluti illud, quod *de emplastris* agit, in alia subdividuntur. In hoc autem tractatu non de uteri tantum, sed stomachi quoque, & uberum morbis agitur, variaeque medicamentorum confectiones proponuntur. Vtrum vero omnia ad Metrodoram, quae in primi Capitis titulo nominatur, pertineant, prorsus ignoramus, quum de illa ne verbum quidem apud Fabricium occurrat. Antonius Cocchius in schedis suis Mss. tribuit huic Operi adfinitatem quamdam cum illo, quod sub Cleopatrae nomine Latine tantum circumfertur, putat autem nondum esse editum.

IV. pag. 33. *b*. Anonymi uberrimus *de antidotis, emplastris, & unguentis* Tractatus, ordine litterarum digestus, in quo paene innumerae medicamentorum compositiones ad omnia morborum genera sananda proficuae, e variorum medicorum veterum scriptis excerptae proponuntur. Initium autem fit ab antidoto Galeni, hisce verbis: Ἀντίδοτος ἱερὰ Γαληνοῦ ποιοῦσα ἡπατικοῖς, κοιλιακοῖς, κ. λ. Auctores vero nominantur Alexander, Antonius sophista, Dioscorides, Galenus, Paullus Patriarcha Constantinopolitanus, Theon &c. In fine attinguntur etiam pauca *de amuletis & superstitiosis medicamentis*.

V. pag. 229. *b*. *De ponderibus & mensuris* Excerpta tria, quorum tertium iuxta alphabeti litteras est digestum.

VI. pag. 233. *De urinis secundum naturam optimis, & de praenotionibus ex ipsis faciendis* Tractatus Anonymi. Inc. Ἐπὶ τῶν περιεκτικῶν μάλιστα νοσημάτων. Des. αἱ δὲ περισώζοιντο τὸν ὕδρωπα.

VII. pag. 238. *b*. Duae occurrunt tabellae, notas ponderum & mensurarum compendiarias, apud Medicos in medicamentorum apparatibus adhiberi solitas exhibentes: prima ipsarum nomina, altera in suas cuiusque partes subdivisionem complectitur.

VIII. pag. 239. *b*. Προγνωστικὰ Ἱπποκράτους. *Praenotiones Hippocratis*. Inc. Τὸν ἰητρὸν δοκέει μοι ἄριστον εἶναι. Des. γνωσθήσεται τοῖσιν αὐτέοισι σημείοισιν, ἢν προέχων αὐτὰ κρίνῃς. Habes in Cod. I. Plut. LXXIV. supra pag. 44. §. XXX.

IX. pag. 255. Manu diversa, item antiqua, descripta sunt medicamenta quaedam, & unctiones pro variis morbis, ac deinde compositio antidoti Mithridaticae, & stomachicae.

X. pag. 256. *De succedaneis*, sive de iis herbis, quarum usus in medicamentorum compositionibus est reciprocus, iuxta alphabetum. Hoc Opusculum intellige a Montfauconio non satis apte indicatum illis verbis *cum indice alphab. copioso*. In ultima tandem pagina legitur νευροχαλαστικὸν Μαρκιανοῦ, & aliae σκευασίαι medicae.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XII. charactere rotundo, neque ineleganti. Constat foliis scriptis 263.

ΤΑ ΕΦΟΔΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΔΗΜΟΥΝΤΟΣ.

COMMEATVS PEREGRINANTIS.

Adde

Ioannis Damasceni medici Arabis de evacuantibus medicamentis, Galeni de succedaneis, & Anonymi varia.

I. pag. 1. BΙβλος λεγομένη τὰ ἐφόδια τοῦ ἀποδημοῦντος, συντεθειμένη παρὰ Ἔπραυ βὰγ ζαφὰρ τοῦ ἔβη ἐλζηβὰρ, μετενεχθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν παρὰ Κωνσταντίνου πρωτασηκρήτου τοῦ Ῥηγίνους. *Liber, qui dicitur Viatica peregrinantis, compositus ab Eprabag Zaphar Ebe Elzebar, translatus in Graecam linguam a Constantino Rhegino primo a secretis*, sive, *De morbis omnis generis curandis Libri VII. e Syriaca in Graecum conversi*. Praecedunt autem in primis duobus foliis Tabulae Capitum singulorum Librorum, ubi notandum Capita vocari πύλας, seu *portas*. Liber I. pag. 3. Capita continens XXV. inc. Γένος, ὅτι ἡ γένεσις τῶν τριχῶν, κ. λ. Des. μεθ' ὧν ἐσαφηνίσαμεν, εἰ Θεῷ φίλον. COD. IV.

II. pag. 32. *Liber II. Sectio I.* totidem, ac superior, Capitibus constans, inc. Ὀφθαλμία-

μίασις ἐςιν οἴδημα θερμὸν. Def. ποίει δὲ τροχίσκους, ἢ χρῶ.

III. pag. 55. *Sectio II. Liber III.* Capita continet XVI. inscribitur autem, & inc. Ἡ τρίτη εἴσοδος τῆς βίβλου τῶν ἐφοδίων τοῦ ταξιδίου. συνηψάμην ταύτην ἔγωγε ὁ γνωριζόμενος Ἄχμεδ υἱὸς τοῦ Ἀβραμίου, ἔγγονος δὲ τοῦ Κάλετ πρὸς διόρθωσιν καὶ ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Ἐπεχειρησάμην τὴν τρίτην εἴσοδον, κ. λ. Def. καὶ θέσεως Θεοῦ εὐδοκοῦντος, ἀμήν.

IV. pag. 83. *b. Sectio III. Liber IV.* complectitur Capita XX. & inc. Ὁ φάρυγξ μεγίστην ὠφέλειαν ἔχει. Def. καὶ κωλύουσι τοῦ ἐξελθεῖν, σὺ Θεῷ φίλον.

V. pag. 115. *Sectio IV. Liber V.* Capitibus item XX. constans, inc. Ἐπειδὴ οἱ τιμιώτατοι τῶν ἰατρῶν. Def. δι' ὧν εἴπομεν περὶ τῶν λυθιώντων.

VI. pag. 153. *Sectio V. Liber VI.* totidem, ut superior, Capita complectens inc. Βουλόμενος ὁ ὕψιστος καὶ μέγας Θεός. Def. σύνταξον αὐτὴν, καὶ ἄλειφε.

VII. pag. 179. *b. Sectio VI. Liber VII.* Capita continens XXXV. inc. Διελθόντες τοίνυν χάριτι τοῦ Θεοῦ. Def. διαλύει γὰρ τὴν χαράδραν. σὺ Θεῷ φίλον. Tum subditur: Τέλος σὺν Θεῷ τῶν ἐφοδίων. *Finis cum Deo Viaticorum.* Accedit deinde brevis paragraphus de compositione cuiusdam ungnenti. Citantur autem in hoc Opere praeter cetera, remedia quaedam Hippocratis, Galeni, & Rufi. Opus hoc Syriaca primum lingua compositum partim ab Epro filio Zaphar, nepote Elgzezar, partim vero ab Achmede filio Abramii, nepote Chaletis medici, & in Graecam deinde versum a Constantino Rhegino, prodiit Latine tantum Basileae apud Henricum Petri MDXXXVI. in fol. sed valde mutilum atque imperfectum; ideoque singulorum Librorum initia ac titulos adferendos duximus, Lambecii vestigia sequuti, qui Libro VI. Commentarior. pag. 126. seqq. similis Codicis Ms. recensionem more suo accuratissimam instituit. Fuit autem hic Constantinus protosecretarius primum Roberti Guiscardi, Nortmannorum, Apuliae, Calabriae, & Siciliae Ducis, postea monachus Casinensis, qui alias a patria sua Constantinus Africanus appellatur; Rhegini cognomen a diuturna sua in Calabriae ulterioris, sive inferioris metropoli Rhegio, ubi dictum primi a secretis munus obiit, commoratione mutuatus. Vide etiam Nesselii Catalog. Bibl. Vindob. Part. III. pag. 31.

VIII. pag. 220. Sequuntur duo Capita, nimirum XXXVI. & XXXVII. (1) in quibus *de Vrinis* agitur. Primum inc. Τὸ οὖρον τὸ ξύσιον. Alterum des. μαρασμὸν σημαίνει. Et in hoc nonnulla in fine attinguntur ex Galeno de variis urinarum coloribus, & praenotionibus ex ipsis. Haec, & quae sequuntur de antidotis in recensione dicti Codicis Viennensis Nesselius loc. cit. tribuit eidem auctori, cuius sunt Peregrinantium Viatica.

IX. pag. 222. *b.* Εἰσαγωγικὴ μέθοδος ἀντιδοταρίου τῇ Ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ μετατεθεῖσα εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν. *Introductoria methodus de antidotis ex Latina dialecta in Graecam linguam translata.* Inc. Ἀντίδοτος ἡ χρυσῆ ἀλεξάνδρα, κ. λ. Def. σάχαρ ῥότουλον α'. Et haec unico Capite, quod iuxta reliquorum seriem est XXXVIII. continetur.

X. pag. 226. Capite XXXIX. exhibetur Σύγγραμμα σὺν Θεῷ, ὃ διέθετο ὁ ἐν ἁγίοις Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς περὶ τῶν κενούντων φαρμάκων, καὶ τὴν φύσιν αὐτῶν ἢ τὴν ἰδιότητα, ἢ δύναμιν, ἢ μετὰ ποίων ἑτέρων εἰδῶν μιγῆναι δεῖ τὰ ὀξέα φάρμακα, καὶ δριμύτατα πρὸς τὸ ἐλαττοῦσθαι τὴν βλάβην αὐτῶν ἢ τὴν δριμύτητα. *Liber auspice Deo, quem composuit S. Ioannes Damascenus, de evacuantibus medicamentis, atque ipsorum natura, proprietate ac virtute, & quibus aliis speciebus admiscere oporteat acuta & asperrima medicamenta ad ipsorum noxam & acrimoniam minuendam.* Inc. Ἴσθι, ὅτι ὁ διορισμὸς τῆς φαρμακοποσίας ἐςὶν ὁ ἐναντιούμενος τοῦ ἀνθρώπου φάρμακον τὸ ἀποδιῶκον ἀπ' αὐτοῦ τὰ πάθη. ὁ γὰρ τοιοῦτος ὅρος οὐχ εὑρίσκεται τῆς βρώσεως, κ. λ. Nominat autem auctor in praefatione θειότατον Ἱπποκράτην, & Γαληνὸν, & historiolam narrat de quodam eremita. ὅτι ἄνθρωπός τις διέτριβεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ σὺν αὐτῷ ἧπαρ σύος. καὶ τοῦτο ἐπιθεὶς εἰς χόρτον ἐν τῷ μέρει ἐκείνης τῆς ἐρήμου ἐσχολεῖτο εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ. καὶ ἀνθυποστραφεὶς εὗρεν, ὅτι τὸ φυτὸν ἐκεῖνο διέλυσε τὸ ἧπαρ. καὶ ἀπομαξάμενος τὸ αἷμα αὐτοῦ, ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ χόρτου, καὶ ἐφόνευεν ὃν τινα ἤθελεν. ποτιζόμενος γὰρ ἀπέπιεζε τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου μέχρις ὅτου ἐξέλιπεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, κ. λ. Atque hanc fuisse caussam adserit, quare neque Hippocrates, neque Galenus περὶ τῶν κενούντων τὸ αἷμα verba fecerint; homini enim illi, capite damnato, dum ad mortem duceretur, oculos & os praecludi Galenum iussisse, ne cuiquam herbam illam praemonstraret, ac propterea ne ipsum quidem *de purgantibus sanguinem* agere voluisse. Sub finem praefationis docet, ὅτι ἡ κένωσις τῶν φαρμάκων διὰ τριῶν τρόπων γίνεται καὶ περαιτέρω οὐκ ἐξέρχεται, κ. λ. In sex autem τμήματα, vel sectiones σύγγραμμα dividitur. Prima inc. Ἀλοὴ ἰδίωμα κέκτηται τοῦ καθάραι τὸν ςόμαχον. Secunda pag. 228. *b.* inc. Γνῶθι δὲ, ὅτι ἐκ τῶν βοηθημάτων εἰσὶ φάρμακα κενωτικά. Tertia pag. 229. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ἐκ τῶν κενωτικῶν φαρμάκων ὑπάρχουσι καὶ εἰσὶ μαλθακά. Quarta pag. 230. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι ἀπὸ τῶν κενωτικῶν βοηθημάτων εἰσὶ βοηθήματα μαλθακῶς κενοῦντα. Quinta pag. 231. inc. Γίνωσκε, ὅτι τὸ ἀβρότονον, ὃ ἐλχυλὲφ οἱ Ἀγαρηνοὶ ὀνομάζουσι. Sexta denique pag. ead. inc. Γίνωσκε δὲ, ὅτι εἰσὶν ἀπὸ τῶν κενωτικῶν βοηθημάτων βοηθήματα θανατώδη. Def. ὑπαύτως καὶ ῥοδέλαιον θερμὸν, ἄλειφε τὸ ὑπογάστριον. Auctor huius Operis non est Ioannes Damasce-

sce-

(1) Continuatur numeratio Capitum Libri superioris; ubi notandum, quae sequuntur omnia a Montfauconio silentio praetermitti, tamquam sub unico Peregrinantis Viaticorum Opere comprehensa.

scenus Mansur presbyter ac scriptor Graecus Ecclesiasticus, sed alius Ioannes filius Mesue, sive Moysis Damascenus, medicus Arabs. Hoc idem Opus exstat & in dicto Codice Viennensi loc. cit. pag. 32. §. IV. de quo vide Fabr. Bibl. Graec. Vol. XIII. pag. 256.

XI. pag. 234. Περὶ ὀροῦ καὶ τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας. *De sero lactis, & eius facultate* Caput XL. Inc. Ὀρὸς ῥυπτικὴν ἔχει δύναμιν. Des. κίνδυνος ἐκ νόσων ἀπήρτηται.

XII. pag. 235. Περὶ τῶν ἀντεμβαλλομένων ἐκ τοῦ Γαληνοῦ. *De succedaneis ex Galeno* Caput XLI. Inc. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐπί τινος γυναικὸς, κ. λ. Des. ἀντὶ ὠκιμοειδοῦς, ἡδύοσμον ἄγριον. Est autem ex Paulli Aeginetae Libro VII. Caput vigesimumquintum.

XIII. p. 236. *b.* Περὶ τροφῶν δυνάμεων. *De alimentorum facultatibus* Caput XLII. & ultimum, auctore Anonymo. Inc. Ἐγνώσθη ἡ φύσις καὶ ἡ σύνθεσις τῶν βρωμάτων τε καὶ πομάτων ἐκ τῆς αὐτῶν γεύσεως κ. λ. Post traditas quasdam generales de saporibus regulas edisserit περὶ τοῦ σίτου, περὶ τοῦ ὕδατος, περὶ τοῦ οἴνου, περὶ σύκων, περὶ μόσχου, περὶ χοίρων. Des. καὶ ἀνδράχνης, καὶ ἐλίττου, καὶ βυγλώσσου. Exstat & in Biblioth. Vindob. inter Medicos Codices num. XXX. de quo Nessel. Part. III. pag. 42. §. II.

XIV. pag. 241. *b.* Αἱ ἱεραὶ ἀντίδοτοι. *Sacrae Antidoti*, seu variae antidotorum, quae dicuntur sacrae, compositiones ex diversis medicis desumtae. Inc. Ἱερὰ Θεοδωρήτου σφόδρα ἐνεργεστάτη. Des. πίνειν μαλὰκ σπέρματος οὐγγίας δύο. Auctores vero, ex quibus excerptae sunt, nominantur Archigenes, Galenus, Iustinus, Rufus, & Theodoretus, qui occurrunt omnes in Catalogo medicorum veterum apud Fabric. B. G. Vol. XIII. suis locis relati.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optime servatus, cuius primum folium Operis, *Viatica peregrinantium* inscripti, recentiori manu suppletum est. Constat foliis scriptis 243.

ΑΕΤΙΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ Γ' ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Ϛ' ΕΩΣ ΤΟΥ Η'.

AETII LIBRI MEDICINALES III. A VI. SCILICET VSQVE AD VIII.

Ac praeterea

Galeni, & Anonymi Opera quaedam.

COD. V. Hic Codex dimidia & amplius parte mutilus est in principio; primus enim quaternio numerica nota λγ'. sc. *XXXIII.* designatur, ita ut integri quaterniones XXXII. desiderentur, in quibus fortasse primi quinque Aëtii Operis Medici Libri continebantur. Qui igitur supersunt, sequentes sunt:

I. p. 1. *Liber VI.* praevia Capitum XCVIII. tabula, inc. Ἐμπλαστρεῖς λέγονται διαφορ.... τὰ ὑγρὰ ταῦτα, ἢ διὰ καττύσεως, καὶ ἡ διὰ τοῦ ἀγαρικοῦ. τὸ ὑδροκέφαλον πάθος προσηγόρευται ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ ὑδατώδους, κ. λ. Des. καὶ ἀδύνατον πτάρνυσθαι. Incidit in cit. edit. a pag. 291. ad pag. 360. Initium in Codice aliquantum diversum ab editione.

II. pag. 51. *b. Liber VII.* praevia item tabula Capitum CXIII. inc. Ἡ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς θεραπεία ποικίλη. Des. τοῦτο πολλοῖς ἐσκεύασαι. Ibid. a pag. 363. ad p. 440.

III. pag. 96. *b. Liber VIII.* cum tabula Capitum LXXV. inc. Προείρηται μὲν περὶ τούτου ἤδη. Des. καὶ δίδου ἐκ τοιούτου πρὸ πολλοῦ τῶν σιτίων ἐκλείχειν. Ibid. a pag. 441. ad pag. 528. Notandum quaterniones huius octavi libri esse postpositos.

IV. pag. 151. *b.* Sequuntur Capita nonnulla excerpta ex II. & III. Aëtii Libro, quorum numeri in margine apponuntur (1).

V. pag. 155. Περὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. *De mensuris & ponderibus* Tractatus Anonymi, denominationem singulorum, ac figuram, & quibus constent partibus, breviter explicans. Inc. Ἡ μνᾶ ὄνομα ἔχει σταθμοῦ, ἔχει δὲ οὐγκίας ιϛ'. κ. λ.

VI. pag. 156. *b.* Σύνοψις τῆς περὶ τῶν οὔρων διαφορᾶς. *Compendium de urinarum differentia*, auctore Anonymo. Inc. Τῶν οὔρων πολλαὶ μὲν κατὰ γένος αἱ διαφοραί. Des. ὁμοίως ἐνεργεῖ καὶ τὰ σκολοπένδρια. In fine schemation appositum, urinarum differentias exhibens.

VII. pag. 158. Quaedam pauca *de antidotis*. Inc. Ἀντίδοτος λυσιπόνιος διὰ πεῖραν, ποιοῦσα πρὸς πᾶν πάθος. Des. ἐπὶ τῶν σφοδρῶν παροξυσμῶν ὕδατι θερμῷ. Clauduntur omnia sequenti tristicho iambico, scriptoris nomen exhibente, qui & alios supra Codices Medicos exaravit:

Δέξαι πόνημα μικρὸν, ὦ κρήνη λόγων,
Δέλτου μεγίστης, ὡς δίον σωσηβρότα.
Ἰωαννίκιος ἐξέδει τάδε.

Accipe opus exiguum, o fons sermonum,
Voluminis maximi, ut decet, hominum servator.
Ioannicius ita canebat.

VIII. pag. 159. *Galeni Commentarii IV. in Librum Hippocratis de victus ratione in morbis acutis.* Exstant in Galeni Operum Charteriana editione supra cit. Tom. XI. pag. 1. seqq. Haec, & quae sequuntur usque ad finem diversa manus exscripsit, & una cum superioribus sequiori tempore compacta fuerunt; hinc enim nova quaternionum numeratio incipit, Graecis notis expressa.

IX. pag. 249. *Eiusdem Commentarius in tres Libros Praedictionum Hippocratis.* Ibid. Tom. VIII. pag. 692. (2).

X. pag. 311. *Eiusdem de pulsibus Libellus ad tirones.* Ibid. pag. 1. Finis desideratur, definit

(1) Haec, & quae sequuntur *de ponderibus, & mensuris, de urinis, ac de antidotis* omisit Montfauconius.

(2) Hic quoque Commentarius Montfauconium effugit.

finit enim in verbis, κ̀ μάλακος .... quae incidunt sub finem paginae 10.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio Saeculi XIV. charactere exaratus valde implicito, ac lectu difficili; in marginibus praeterea externis valde corruptus. Constat foliis scriptis 315.

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ.

LIBER MEDICINALIS AD CONSTANTINVM REGEM.

Adde

Leonis, & Rufi Tactica, Simeonis Sethi de alimentorum facultate, & Anonymi de re veterinaria Tractatum, &c.

COD. VI. I. pag. 1. Ιατρικὸν σὺν Θεῷ ἁγίῳ πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον βασιλέα. Προοίμιον. *Liber Medicinalis, Deo Sancto auspice, ad Constantinum Porphyrogenitum Imperatorem. Prooemium.* Deest tamen Prooemium, spatio octo linearum vacuo ad id relicto, & in margine alia manu verbis adscriptis, ἰδιωτικῶς γεγραμμένον. Habes editum in Leonis Allatii Diatriba de Psellis editionis Fabricianae in calce Volum. V. Bibl. Graec. pag. 50. ubi inter Michaëlis Pselli iunioris scripta inedita recensetur §. LXXI. Liber autem Capitibus constat CCL. quorum primum περὶ πιπτουσῶν τριχῶν, *de capillis defluentibus*, inc. Ἀποπίπτουσιν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ἢ διὰ ἀραιότητα τοῦ δέρματος, κ. λ. Vltimum est περὶ κεραυνῶν, *de fulminibus*. & des. ταῦτα ἀποτρέπουσι κ̀ ἀποδιώκουσι κεραυνούς. Liber non contemnendus, ac sua brevitate expeditus, & remediis a probatissimis scriptoribus delectis transcriptisque, ac populari loquendi forma proficuus. Pselli tamen utcumque non esse arbitratur idem Allatius, quum neque in dicendo acrimoniam, neque in re expedienda solertiam Psellianam praeseferat; neque Imperatoris nomen, cui inscribitur, id patiatur. Sive enim Constantinum Porphyrogenitum primum, sive secundum intelligas, Psellus noster utroque multo iunior fuit, utpote quem sub Imperio Alexii Comneni adhuc vivum deprehendimus: quare vel hic Psellus alius est a Michaëlis Ducae praeceptore, vel Psellus omnino non est.

II. p. 54. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὐχύμων, κακοχύμων, ἢ τῶν λοιπῶν. *Eiusdem de cibis bonum, vel malum succum efficientibus, ac de aliis,* ad eumdem Constantinum. Inc. Καὶ τοῦτο τὸ ἐπίταγμα, Κωνσταντῖνε θειότατε, κ̀ μέγιστε αὐτοκράτορ, τῆς σῆς προνοίας κ̀ τῆς μεγαλοφυοῦς ἐπινοίας καὶ φρονήσεως καὶ φιλανθρωπότητος ἔργον ἐστὶ, κ. λ. Des. καὶ τὰ κρασερὰ σταφύλια. In Codice Caesareo Vindobonensi, de quo Lambecius VI. pag. 161. inscribitur Περὶ διαίτης ad Constantinum Monomachum, & Michaëli Psello tribuitur; quare ex adlati tituli verbis τοῦ αὐτοῦ patet eidem Psello, quicumque ille sit, superiorem quoque Tractatum esse adiudicandum.

III. pag. 62. Σύνοψις ἐν ἐπιτόμῳ περὶ τῶν βοηθημάτων, κ̀ τοῦ τρόπου τῆς δόσεως αὐτῶν μετὰ τῶν ἰδίων προπομάτων, ἤτοι ἅπερ δεῖ πρότερον διδόναι πίνειν καὶ προκαθαίρειν δι' αὐτῶν, εἶτα καὶ τὰ βοηθήματα διδόναι. ὁμοίως καὶ περὶ τροχίσκων κ̀ ἐλιγμάτων. πρὸς τούτοις δὲ καὶ περὶ ἐλαίων καὶ ἐμπλάστρων, καὶ λοιπῶν τῶν εἰς θεραπείαν διαφόρων νοσημάτων συντεινόντων. *Compendiaria synopsis de remediis, & de ratione, qua danda sint una cum propriis praeviis potionibus; nimirum quae prius ad bibendum dare oporteat, & purgandum; deinde remedia praebere; similiter & de trochiscis & beligmatis; insuper & de oleis & emplastris, ac reliquis ad diversorum morborum curationem conducentibus.* Inc. Ὁ περὶ τῶν ἀντιδότων καὶ ἐλαίων κ̀ ἐμπλάστρων λόγος δύσκολος ὢν τοῖς πολλοῖς εἰς τὸ βοηθῆναι, ὅμως ἐνταῦθα μετρίως ὑφ' ἡμῶν ἀναγέγραπται δι' ὠφέλειαν καὶ τῶν πορευομένων ὁδὸν μακρὰν, καὶ τῶν ἀλλαχοῦ διαγόντων, εἰ κ̀ οὐδὲν φαίνεται ἄξιον πρὸς τὴν ὑψηλὴν λογιότητα τοῦ αὐτοκράτορος ἡμῶν, κ. λ. Des. ἀξουγγίου χοιρινοῦ λίτρας πέντε. Haec quoque sylloge ἀδέσποτος, sed forte eiusdem est auctoris, ac superiores duae; quum & hanc Imperatori cuidam dicatam ex adlato principio adpareat.

IV. pag. 72. Πίναξ συλλογῆς τακτικῶν Λέοντος δεσπότου. Ῥωμαίων αὐτοκράτορος ἔτους ςυιβ'. *Tabula Collectionis Tacticorum Leonis despotae, Romanorum Imperatoris anno 6412.* (1) (Christi DCCCCIV.) in Capitibus CII. quorum postrema XXVIII. continent στρατηγικὰς παραινέσεις ἐκ πράξεων καὶ στρατηγημάτων παλαιῶν ἀνδρῶν Ῥωμαίων τε κ̀ Ἑλλήνων ἢ λοιπῶν, *militaria exempla desumta ex rebus gestis & stratagematis veterum virorum Romanorum, Graecorum, & aliorum.* Deinde pag. 73. *b.* Πίναξ ποινάλιε νόμου στρατιωτικοῦ ἐκ τῶν Ῥούφου τακτικῶν κ̀ τῶν βασιλικῶν ἐν μη' κεφαλαίοις. *Tabula poenalium legum militarium ex Rufi Tacticis & Basilicis in Capitibus XLVIII.* His tabulis praemissis pag. 74. *b.* incipiunt Leonis Imp. Tactica, quorum Caput I. est Προοίμιον, ἐν ᾧ καὶ ποταπὸν δεῖ τὸν στρατηγὸν εἶναι, καὶ πόσα εἰσὶ τὰ τοῦτον χαρακτηρίζοντα. *Prooemium, in quo agitur & qualem oporteat esse imperatorem, & quibus distinguatur notis.* Inc. Τοῦ στρατοῦ παντὸς, ἢ ἐκ πεζῶν, ἢ ἐξ ἱππέων μονομερῶς, ἢ καὶ ἐξ ἀμφοῖν ὁμοῦ συνεστῶτος, ἀναγκαῖον οἶμαι τοὺς περὶ τακτικῶν λέγειν προῃρημένους τὰ μὲν πρῶτα λεπτομερῶς περὶ ἑκάστου τούτων τῷ λόγῳ διαλαβεῖν, κ. λ. Vltimum Caput inscribitur, Ὅτι προφανοῦς ἐκ τοῦ μὴ πολεμεῖν ἀναφαινομένου κινδύνου, παραβολώτερον χρὴ τηνικάδε τὸν στρατηγὸν πολεμεῖν. *Quod aperto periculo apparente ex non bellando, audacius tunc imperatori bellandum sit.* Des. δι' ἀπόνοιαν παρεσκεύασεν. Leonis Tactica post va-

(1) Non 6400. uti falso adnotat in suo Catalogo Montfauconius.

varias editiones nupertime excusa prodierunt inter Meursii Opera Gr. Lat. edit. Florent. ex recensione Ioannis Lamii MDCCXLV. in fol. Tom. VI. a pag. 534. ad pag. 920. a quibus haec nostra sylloge toto caelo discrepat, ita ut ipsorum compendium esse arbitremur. Quoniam vero, uti mox diximus, in postremis XXVIII. Capitibus huius Collectionis virorum illustrium στρατηγήματα varia adferuntur, placet eorum nomina heic alphabetico ordine recensere. Ii vero sunt, Abradates, Agathocles, Agesilaus, Alcibiades, Alexander, Antigonus, Antiochus, Archidamus Lacedaemoniorum rex, Arsames, Autophradates, Brenno Galatarum rex, Caesar, Caius Romanorum consul, Camillus Romanorum imperator, Campani, Cassander, Chares, Chartaginienses, Chaurias, Chilo, Choerillus, Clearchus, Cleomenes Lacedaemoniorum rex, Cyrus, Darius, Demetrius, Demosthenes, Dercyllides, Dionysius, Epaminondas, Eumenes, Hamilcar, Hannibal, Harpagus, Iphicrates, Lacedaemonii, Lacon, Lycurgus, Marius Romanorum imperator, Meges, Memnon, Merops, Μύκιος ῥωμαῖος, Nicias, Onias, Pammenes, Persae, Philippus, Phocenses, Pompeius, Pseudagoras, Ptolemaeus, Scipio Romanorum consul, Scythae, σεβαστὸς, Sylla, Telesinicus, Thebani, Themistocles, Timotheus, Tyrrhenius.

V. pag. 116. Ποινάλιος νόμος στρατιωτικὸς ἐκ τῶν Ῥούφου τακτικῶν καὶ τῶν βασιλικῶν ἐν κεφαλαίοις μη'. *Poenalis Lex militaris ex Rufi Tacticis & Basilicis in Capitibus XLVIII.* Primum Caput Περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι στρατιώτας ἢ διοικητὰς, ἢ μισθωτὰς, καὶ περὶ ἀλειτουργησίας αὐτῶν. κεφ. γ'. τίτ. ξδ'. βιβλ. τοῦ Κώδικος. *Quod milites, neque negotiatores, neque mercede conducti esse debeant, ac de ipsorum ab omni munere publico immunitate.* Inc. Οἱ στρατιῶται, μήτε διοικηταὶ, μήτε μισθωτοὶ, κ. λ. Vltimum Caput Περὶ διαμερισμοῦ σκύλων, καὶ περὶ αἰχμαλώτων, ἐν ᾧ καὶ περὶ τῶν ξίφει πληττόντων τινὰς, ἢ καὶ ἀποκτεινόντων. *De divisione exuviarum, & de captivis, in quo & de ferientibus gladio, & de perimentibus.* Des. οὗτος μὴν ἐσχάτη λέγεται τιμωρία.

VI. pag. 120. *b.* Ἀκολουθία ψαλλομένη ἐπὶ κατευοδώσει καὶ συμμαχίᾳ στρατοῦ, εἰς τε τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, τὴν ὑπέραγνον θεοτόκον, τοὺς ἀσωμάτους, τοὺς ἀποστόλους, καὶ εἰς τοὺς μάρτυρας, κ. λ. *Acoluthia*, sive *hymni sacri militares, qui canuntur pro felici expeditione & conflictu exercitus, ad Dominum nostrum Iesum Christum, purissimam Deiparam, Angelos, Apostolos, & Martyres &c.* Inc. Ἰσχὺν ὁ δοὺς ἐν πολέμῳ σωτὴρ Δαβὶδ τῷ σοφῷ, κ. λ. Des. εὐχαριστοῦμέν σοι, τριὰς ἁγία, δόξα σοι, ἀμήν.

VII. pag. 124. Tractatus valde longus *de re veterinaria*, sive *de cura equorum*, ex diversis auctoribus contextus. Praecedit tabula Capitum CXXXIV. ac duplex *de ponderibus & mensuris* expositio, prima anonymi, altera Diodori. Tractatus incipit a pag. 127. hoc pacto: Στρατευσάμενος ἐν τοῖς τάγμασι τοῖς ἐπὶ τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ, κ. λ. Des. καὶ τὰ λοιπὰ ποιήσας ξηρία, ἐπίπασσε καὶ ἐπίχριε, καὶ κίνει τὴν γαστέρα. Concordat initium & finis cum editione Graeca Basileae apud Ioannem Valderum MDXXXVII. in 4. cura & studio Simonis Grynaei. Quis fuerit huius collectionis auctor, incertum est: Constantini quidem Porphyrogeniti iussu & auspiciis confectam fuisse adserit Fabricius Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 493. qui etiam pag. 494. seqq. Indicem scriptorum, quorum inibi excerpta referuntur, quique in ipsis memorati sunt, ad citatae editionis paginas concinnatum exhibet. Huius tamen Codicis, utpote vetustatis non spernendae, collatio, siqua nova editio paranda sit, nonnisi magno usui esse posset.

VIII. p. 246. Συμεῶνος μαγίστρου καὶ πρωτοβεστάρχου τοῦ Σήθ περὶ τροφῶν δυνάμεως κατὰ στοιχεῖον. *Simeonis Magistri ac Protovestiarii Sethi de alimentorum facultate iuxta alphabetum* ad Michaëlem Ducam Imperatorem. Incipit Prooemium: Πολλῶν καὶ λογίων. Des. καὶ τῶν γνωρίμων τομάτων. Liber vero de cibis inc. Περὶ ἄρτων. Ἡ ἐκ τῶν ἄρτων τροφὴ διαφέρει τετραχῶς. Des. τὰ κατὰ τὴν γαστέρα ῥεύματα, quae pertinent ad Caput ultimum Περὶ ὠῶν. Sequuntur deinde alia Capita extra alphabeti ordinem, item de eodem argumento. Liber hic Simeonis Sethi editus est Graece & Latine Basileae MDXXXVIII. in 8. Partem vero exordii refert etiam Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 320. Exstat & in Biblioth. Caesar. ut patet ex Nessel. Catalog. Part. III. pag. 51. §. IV. ubi tamen nullum exordium praecurrit. Notandum hoc loco Codicis paginas praepostere collocatas fuisse, ac propterea omnia mirum in modum esse confusa; recentior tamen manus in infimo margine legentem in viam reducit. Haec una cum reliquis omnibus usque ad finem Codicis diversa ac recentior manus exscripsit.

IX. pag. 271. *Compositiones aliquot medicamentorum adespotae.* Inc. . . . . (1) φλοιὸν ἢ πίτυος κόψας καὶ σήσας, κ. λ. Des. λεπίδος δραχμὰς β'.

X. pag. 272. *Excerpta quaedam geographica*, item sine nomine auctoris.

XI. pag. ead. *b.* Τοῦ Ψελλοῦ περὶ τῶν ιβ' ἀποστόλων, οἵῳ τέλει ἐχρήσατο ἕκαστος. *Pselli de XII. Apostolis, quam unusquisque mortem oppetiit*, dodecastichon iambicum. Inc.

Σταυροῖ Πέτρον κύμβαχον ἐν Ῥώμῃ Νέρων.

Des.

Ἴσα Πέτρῳ δίδωσι Φίλιππος μόρον.

XII. pag. ead. *Computus annorum ab orbe condito usque ad Constantinopolis aedificationem, sive duodecimum annum Imperii Constantini Magni, quorum summa statuitur* ͵εωλς'. *scilicet* 5836.

XIII. pag. ead. *Tabella quaedam exhibens horas diurnas, & nocturnas singulorum mensium*,

(1) Prima verba propter restauratum interiorem Codicis marginem novo folio sepulta sunt.

sium, incipiens a mense Iunio, die XXIII. sive a solstitio aestivo.

XIV. pag. 273. Redeunt *alia Excerpta geographica*, quae videntur esse continuatio superiorum, quae innuimus §. X.

XV. pag. 274. *Menologium quoddam Graecorum* versibus iambicis, aut fermc iambicis (1) expressum. Incipit a mense Septembri hoc pacto:

Συμεὼν ἔγωγε καὶ Μάμαντα φέρω,
Τὸν Α᾽νθιμόν τε, Βαβύλαν, Ζαχαρίαν.

Desinit in mense Iulio, cuius ultimi versus sunt:

Τίμων, ϗ Καλλίνικος, Συλυανός τε,
Δόκιμος, Εὐδόκιμος ἐν βίῳ μέγας.

Quinam vero sit auctor, prorsus latet, quum propter marginis superioris abscissionem in principio Menologii, ipsius nomen sit deperditum.

XVI. pag. 275. Tandem in ultimo folio quaedam breves medicamentorum compositiones exhibentur, manu diversa exaratae, ac levis prorsus momenti.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 275.

ΑΕΤΙΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Δ' ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΓ' ΕΩΣ ΤΟΥ ΙϚ'.

AETII LIBRI MEDICINALES IIII. A XIII. SCILICET VSQVE AD XVI.

Nec non

Quaedam Rufi, Antylli, Severi & Galeni.

COD. VII. I. pag. 1. AEtii *Liber XIII.* Inc. Α᾽ρχόμενοι περὶ τῶν δακέντων ζώων. Des. καὶ λειώσας χρῶ. In cit. edit. a pag. 759. ad pag. 832. finis tamen non concordat.

II. pag. 60. *b. Liber XIV. & XV.* concordant quoad initium & finem cum illis, quos recensuimus in Cod. II. huius Plutei supra pag. 140. §. VI. & VII. In hoc tamen praeit utrique Tabula Capitum.

III. pag. 161. *b. Liber XVI.* cum tabula Capitum in principio, inc. Η῾ μήτρα λέγεται καὶ ὑστέρα. Des. βαλσάμυ Γο. καρύων ἰνδικῶν Γο. (2) In cit. edit. a p. 955. ad p. 1030. Finis tamen diversus.

IV. pag. 214. *Synopsis de pulsibus*, cui monitum hoc scriptoris praecurrit: Ε᾽γὼ προσέθηκα τῦτο τὸ περὶ σφυγμῶν μονόβιβλον. τὸ γὰρ σύνταγμα οὐκ εἶχε· νομίζω δὲ αὐτὸ μὴ εἶναι Γαληνοῦ, ἀλλὰ Ῥ᾽ύφυ τοῦ Ε᾽φεσίυ. *Ego adieci hunc de pulsibus librum unum. Opus enim non habebat; puto autem hoc non Galeni esse, sed Rufi Ephesii.* Tum prooemium, quod ita habet: Τὴν περὶ σφυγμῶν πραγματείαν δεόντως ἄν τις ἐπιδράμοι, ἐπεὶ δίχα ταύτης ἀμήχανόν ἐςι κατὰ τρόπον θεραπεύειν, πρῶτον δὲ φασιν Αἰγήμιον (3) ἀρχαῖον γράψαντα περὶ σφυγμῶν ἐπιγράψαι τοῦτο, ἀλλὰ περὶ παλμῶν. ἠγνόησε γὰρ ὡς εἰκὸς ὁ ἀνὴρ, ἤ τις ὑπάρχει διαφορὰ σφυγμοῦ τε καὶ παλμοῦ, καθὼς ἑξῆς ὑποδείξομεν πρῶτον εἰπόντες τί ἐςι σφυγμός. Primum Caput est Ο῞ρος σφυγμοῦ. *Definitio pulsus.* Inc. Σφυγμὸς τοίνυν ἐςὶ διαςολὴ, κ. λ. Vltimum Caput est: Τὰ γένη τῶν σφυγμῶν. *Genera pulsuum*; & des. ἐν ταῖς ἀρτηρίαις ἀποτελεῖται. Habes Latine tantum editam cit. edit. Paris. Tom. VIII. pag. 330. Clauditur haec synopsis sequenti tetrasticho iambico:

Χειρὸς πόνος πέφυκεν ὧδὶ ϗ μέγας,
Κόπος δὲ μικρὸς ϛ δόσις ἀμυδρέα.
Σὺ δ' ὦ σοφῶν πρώτιςε ϗ τῶν ῥητόρων,
Μή μου παρέψει τὸν βραχύτατον πόνον.
Manus labor huc usque magnus exstitit,
Lassitudo vero parva, ac merces dubia.
Tu vero philosophorum ac rhetorum princeps,
Ne despicias meum brevissimum laborem.

V. pag. 217. Γαληνοῦ, τίνας δεῖ καθαίρειν, ϗ ποίοις καθαρτηρίοις, καὶ πότε. *Galeni, quosnam purgare oporteat, & quibus purgantibus, & quando.* Inc. Τοὺς ὑγιεινὰ τὰ σώματα ἔχοντας. Des. ἀρχὴ πάλιν ἑτέρας κενώσεως γίγνηται. Habes in cit. edit. Paris. Tom. X. pag. 470.

VI. pag. 219. Ε᾽κ τοῦ Ῥ᾽ούφου περὶ καθαρτηρίων. *Ex Rufo de purgantibus.* Inc. Οὔτε πάντας τὺς ὁπωσῦν διακειμένυς καθαρτέον, οὔτε ἐν ἁπάσῃ ὥρᾳ, οὔτε ὅπῃ ϗ τύχοι. Des. καὶ οἵ γε πολλοὶ διατιθέντες ὕτως, οὐδενὸς ἐδεήθησαν.

VII. pag. 224. Α᾽ντύλλου ἐκ τοῦ β'. διαιτητικῶν. *Antylli ex secundo Libro de victus ratione.* Inc. Τῶν καθαιρόντων τὰ μὲν μαλακὰ προσαγορεύεται περιττώματα μόνον ἐξάγοντα ἐκ τοῦ σώματος, κ. λ. Des. φλέγματος ἐνοχλοῦντος, εἰ οὕτως τύχῃ, χολὴν, ἣν οὐ προσῆκον καθαίρωμεν.

VIII. pag. 225. Ε᾽κ τοῦ περὶ κλυσμῶν, ὅτι διὰ τρεῖς αἰτίας παραλαμβάνονται. *Ex Libro de clysteribus. quod tribus de caussis sumuntur*, fragmentum. Inc. Παραλαμβάνονται οἱ κλυσμοὶ διὰ τρεῖς αἰτίας, ἤτοι πολλὰς ἡμέρας τῆς γαςρὸς ἐπεσχημένης, κ. λ. Des. ϗ ἐκμοχλεύυσι τῶν καθαρτικῶν οὐκ ἔλαττον. Forte eiusdem Antylli.

IX. pag. ead. *b.* Σευήρυ ἰατροσοφιςῦ περὶ ἐνετήρων, ἤτοι κλυςήρων. *Severi iatrosophistae de instrumentis infusoriis, seu clysteribus.* Inc. Ε῎ν τι τῶν κατὰ τὴν τέχνην ἀναγκαίων, τὴν τῶν ἐνετήρων χρῆσιν παραδῦναί σοι, ὦ Τιμόθεε, συλλήβδην πειρῶμαι τῷ λόγῳ, πόσοι ϗ τίνες εἰσὶ κατὰ διαφορὰν, ϗ ποίῳ νοσήματι ἕκαςος αὐτῶν ἁρμόδιος, κ. λ. Des. ἀλλὰ πράγμασιν ἑαυτοὺς προσδήσαντες διδασκαλίας ἕνεκεν ϗ ἐνδείξεως, τόνδε πεποιήμεθα τὸν λόγον.

X. pag. 237. *b.* Γαληνοῦ περὶ ἐθῶν. *Galeni de consuetudinibus.* Inc. Τῶν θεραπευτικῶν σκοπῶν. Des. κακοχυμίαν τε καὶ πλῆθος ἀθροίζυσιν. Latine Tom. VI. cit. edit. Paris. pag. 541.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, Saeculi XIV. Ioannicii manu exaratus. Constat foliis scriptis 244.

AE-

(1) Numerus enim syllabarum utplurimum, non quantitas servatur.

(2) Nota illa compendiaria apud medicos significat οὐγγίας.

(3) Aegimius iste Eleus fuit medicus antiquissimus, cuius περὶ παλμῶν tractatum memorat Galenus IV. de pulsibus.

ΑΕΤΙΟΥ ΛΟΓΟΙ.

AETII SERMONES.

Seu potius

Galeni de medicamentorum compositione secundum loca Libri X. nec non Aëtii, Dioscoridis, Dioclis, & Anonymi quaedam.

COD. VIII. I. pag. 1. MVtilus initio videtur Codex; primum enim Opusculum hoc titulo inscriptum occurrit: Ἑτέρα διάγνωσις οὔρου. *Alia urinae dignotio*. Inc. Τὸ οὖρον μέχρι καὶ τῆς τρίτης ὥρας κρίνεται ἀσφαλῶς. Des. καὶ πρὸς ὑγίειαν ἀποκαθισαμένην. Forte est Aëtii, ut suspicatur in suo Catalogo Montfauconius.

II. pag. 3. Ἀκριβεστάτη σύνοψις περὶ οὔρων, ἑρμηνευθεῖσα ἐκ τῆς ἰατρικῆς τέχνης τῶν Περσῶν, Ἀετίου. *Accuratissima synopsis de urinis, translata e medica arte Persarum, Aëtii*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐστὶ τὸ οὖρον ἐρυθρὸν, κ. λ. Des. εἰ δὲ βενετίζει, τέλειον εἶναι σημαίνει.

III. pag. ead. *b*. Ἀετίου περὶ τῆς ἐκ σφυγμῶν σημειώσεως. *Aëtii de significatione ex pulsibus* Excerptum brevissimum. Inc. Προσδοκωμένης ἤδη τῆς κρίσεως. Des. δεῖ προσδοκᾷν ἔσεσθαι.

IV. pag. 4. Βίβλος Διοσκορίδους περιέχουσα περὶ πείρας ἰατρικῆς, περὶ ἁπλῶν τε καὶ συνθέτων φαρμάκων κατὰ ἀλφάβητον ὑποτεταγμένη. *Liber Dioscoridis agens de experientia medica, de simplicibus & compositis medicamentis, ordine litterarum digestas*. Inc. Ἄβρωτα διατηρεῖ ἀπὸ μυῶν καὶ σκωλήκων τά τε βιβλία καὶ ἱμάτια καὶ χαρτία. Des. καὶ χυλῷ καλάμης κοινῆς καταπλαττόμενον. Est tantummodo fragmentum, litteram A non excedens, cum quadam etiam lacuna interiecta. Simile quid videtur esse Alphabeto Empirico, quod sub nomine Asclepiadis & Stephani edidit Latine Caspar Wolphius MDLXXXI. quod in Graeco Codice titulum habuisse dicit περὶ φαρμάκων ἐμπειρίας.

V. pag. 9. *Galeni de medicamentorum compositione secundum loca Libri X.* praevio Capitum singulorum Librorum indice satis accurato, ac duplici exscriptoris epigrammate in Galeni simul, ac praemissi indicis commendationem. Primum iambicum sequens est:

Εἰς ἓν λαβὼν ἅπαντα πολλῷ τῷ πόνῳ,
Ἅπερ παρισᾷ δυσχερῶς τὸ πυκτίον,
Τέθεικα σαφῆ τοῖς ποθοῦσι μανθάνειν,
Ἄμοχθον αὐτοῖς εὐχερῆ διδοὺς χάριν,
Πίνακα χειρὶ τοῦ παρόντος βιβλίου
Γράψας σαφῆ, κάλλιστον, ἠκριβωμένον.
Ἀφ' οὗ χάρις νάμασιν ἀφθονεστάτοις
Ἐκρεῖ προφανὴς σὺν Θεῷ ξενοτρόπως,
Λυτροῦσα δεινῶν δυσχερῶν νοσημάτων,
Πολλοὺς ῥύπους πλύνουσα τῶν παθημάτων
Σοφὸν Γαληνὸν εὐσθενῆ πρὸς τοὺς λόγους
Αὐχοῦντες εὑρεῖν εὐφυῆ συγγραφέα·
Οὗ τὸ κλέος μέγιστον ἀρθὲν ἀσχέτως,
Ἅπασιν ἐξέλαμψεν ἀρρητοτρόπως
Ἱεὶν φαεινὰς τὰς βολὰς τὰς τῶν λόγων
Λαμπρῶς, καθαρῶς, εὐπρεπῶς καὶ κοσμίως
Ψυχαῖς βροτῶν ἄριστα προσδεδεγμένων,
Ὡς αἰγλοειδὴς ἐκφανείς τις φωσφόρος.
In unum cogens omnia labore multo,
Quae difficulter exhibet libellus,
Exposui clare cupientibus discere,
Labore vacuam ipsis, facilemque praebens gratiam,
Indicem (scilicet) *manu praesentis libri*
Scribens clarum, pulcherrimum, elaboratum,
Ex quo gratia fontibus uberrimis
Emanat evidens Deo favente mirabiliter,
Liberans gravibus ac difficilibus morbis,
Multisque abluens passionum sordibus
Eos qui sapientem Galenum, sermonibus pollentem
Gaudent invenire egregium scriptorem,
Cuius gloria maxima supra modum elata
Omnibus effulsit inenarrabili modo,
Eiaculans splendida sermonum spicula
Lucide, clare, decore, & ornate
Animabus hominum optima probantium,
Qualis coruscans dum se prodit Lucifer.

Alterum heroicum ita habet:

Εὐκλείος Γαληνοῖο μετὰ σοφίῃ τε λόγῳ τε
Ἄνθεα δρεψάμενος πολυανθέος ἔξοχα τῆσδε
Βίβλου ἐκ μεγάλης ἐρικυδέος ἀφθίτοιο,
Ἴδεε πόλλ' ἐμόγησα τετηγμένος ἀμφὶ πόνοισι,
Θῆκά τ' αὐτὸς σαφῆ ἐελδομένοισι μέροψιν.
Galeni sapientia aeque ac eloquentia celebris
Flores decerpens pulcriores ex hoc valde florido,
Magno, praeclaro & immortali libro,
Laboribus fessus sudore multo contabui,
Idemque clare exposui cupientibus hominibus.

A pag. 19. incipiunt *Galeni Libri X. de compositione medicamentorum &c.* ut in edit. toties cit. Tom. XIII. pag. 319. ubi notandum, quod in Codice desideratur Caput ultimum Libri I. & a pag. 395. usque ad finem Libri X. suppletus fuit manu paullo recentiori, iussu fortasse Angeli Politiani, qui in calce primae paginae huius supplementi haec adnotavit: *Angeli Politiani Liber emptus de Paulli physici Florentini heredibus: pellegeram ego Ang. Politianus in rusculo meo Faesulano XVII. Kal. Quintilis anno sal. MCCCCLXXXVII.* (1) Huius autem manu crebras in margine notulas videre est exaratas, qui praeter cetera ad Caput illud Libri VIII. quod inscribitur, Περὶ τὴν χολὴν μέλαιναν γεννώντων, ita adnotavit: Σημείωσαι τοῦτο· σοὶ γὰρ, Ἄγγελε Πωλιτιανὲ, ἐπιτήδειον.

VI. pag. 438. *Quaedam medica* βοηθήματα, seu *remedia ad diversos morbos*, ab eadem manu exarata, quae superiora Dioscoridis Excerpta de simplicibus & compositis medicamentis exscripserat, ut ad eumdem auctorem pertinere suspicemur. Primum est Πρὸς

(1) Adverte Montfauconii duplex σφάλμα, qui in suo Catalogo legit XVIII. Kal. Quintil. anno sal. MCCCCLXXXVIII.

Πρὸς τὸ γεννᾷν ταχέως. *Ad facilitatem partus.* Inc. Χολιάνδρυ κόκκυς ια'. κ. λ. Adnectuntur alia pauca in fine, pag. nimirum 453. *de mensuris & ponderibus*, & pag. 454. *de salibus theriacis*, quorum postrema sunt: μαράθρου ἀνὰ λίτρας β. ἀλφίυ ῥίζης ὀγγίας ι'.

VII. pag. 454. *b.* Ε'πιςολὴ Διοκλέους πρὸς Α'ντίγονον βασιλέα. *Epistola Dioclis ad Antigonum Regem.* Inc. Διοκλῆς Α'ντιγόνῳ βασιλεῖ. Ε'πειδὴ σοι συμβαίνει. Des. τουτέςιν ἀπὸ Σεπτεμβρίου κε'. ἕως Νοεμβρίυ ιβ'. Hanc Epistolam προφυλακτικὴν, seu *de tuenda valetudine*, servavit nobis Paullus Aegineta Libri I. Capite ultimo, ac propterea variae ipsius editiones ac versiones habentur, Fabricius etiam ipsam inseruit Bibl. Graec. Vol. XII. pag. 585. & seqq. cum Mizaldi versione. Sed quum in nostro Codice decem circiter versus in fine sit longior, quam quae tum in Fabriciana editione, tum in recensitis Codicibus Paulli Aeginetae Opera continentibus exhibeatur, placet heic ea, quae inibi desiderantur, integra subiungere. Post igitur verba ἡμέραι με'. in quibus editio desinit, ita prosequitur Codex: ἀπὸ πλοιάδος (1) δύσεως μέχρι τροπῶν χειμερινῶν ἡμέραι μθ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Νοεμβρίυ ιβ'. ἕως Δεκεμβρίου πληρουμένου. ἀπὸ δὲ τροπῶν χειμερινῶν ἕως ἰσημερίας ἐαρινῆς ἡμέραι πδ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Ι'αννυαρίου α'. μέχρι Μαρτίου μηνὸς κε'. ἀπὸ δὲ ἰσημερίας ἐαρινῆς ἕως πλοιάδος ἐπιτολῆς ἡμέραι μθ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Μαρτίου κε'. ἕως μηνὸς Μαΐου ιγ'. ἀπὸ δὲ πλοιάδος ἐπιτολῆς ἕως τροπῶν θερινῶν ἡμέραι μβ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Μαΐου ιγ'. ἕως Ι'ουνίυ κδ'. αὗται αἱ ἡμέραι εἰσὶ τροπαὶ θερινaί. ἀπὸ δὲ τροπῶν θερινῶν ἕως ἰσημερίας μετοπωρινῆς ἡμέραι ϙγ'. τουτέςιν ἀπὸ μηνὸς Ι'ουνίου κδ'. ἕως Σεπτεμβρίου κε'. ἀπὸ δὲ ἰσημερίας μετοπωρινῆς ἕως πλοιάδος δύσεως ἡμέραι μη'. τυτέςιν ἀπὸ Σεπτεμβρίου κε'. ἕως Νοεμβρίου ιβ'. Δόξα τῷ Θεῷ τῷ πάντων δοτῆρι.

VIII. pag. 456. *b.* Sequuntur Prognostica quaedam, quorum primum est Περὶ τοῦ γνῶναι βυλὴν γυναικὸς. Inc. Λαβὼν βάτραχον ποτάμειον, κ. λ. Vltimum vero: Ε'άν τινος δῦλος φύγῃ. Ψήφισον τὸ ὄνομα τοῦ δούλυ ϗ τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ϗ εἰ μὲν νικᾷ τοῦ κυρίου, εὑρεθήσεται· εἰ δὲ τοῦ δύλυ, ὐχ εὑρεθήσεται. Sunt autem utplurimum superstitiosa.

IX. pag. 459. *b. Compositio oxymellis, & antidoti Iulianeae dictae.*

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optime servatus, ac diligenter scriptus. Constat foliis scriptis. 459.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ.

ACTVARIVS DE VRINIS,

Ac praeterea

De actionibus & adfectibus spiritus animalis &c. & de medendi methodo; tum Galeni, & Paulli Aeginetae quaedam.

COD. IX. I. pag. 1. IN primis quatuor foliis variae occurrunt *medicamentorum compositiones*, nullo auctoris nomine apposito. Tum p. 5. incipiunt *Io. Actuarii de Vrinis Libri VII.* qui initio & fine concordant cum iis, quos recensuimus in Codice XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V.

II. pag. 114. Τοῦ σοφωτάτυ καὶ λογιωτάτυ τοῦ Α'κτουαρίου κυρίου Ι'ωάννου τοῦ Ζαχαρίου πρὸς τὸν φιλοσοφώτατον πατέρα ἡμῶν κύριον Ι'ωσὴφ περὶ ἐνεργειῶν ϗ παθῶν τοῦ ψυχικοῦ πνεύματος, ϗ τῆς κατ' αὐτὸ διαίτης λόγος πρῶτος, *Sapientissimi & eruditissimi Actuarii D. Ioannis Zachariae F. ad maxime philosophum patrem nostrum Iosephum de actionibus & adfectibus spiritus animalis, eiusque nutritione Liber I.* cum praevia Capitum tabula. Inc. Ε'πειδὴ δέ σου ταῖς ἔναγχος, κ. λ. Des. χειραγωγούμενον. Concordat cum edit. Latina Paris. MDLVI. in 8. apud Bernardum Turrisanum, via Iacobaea, in Aldina Bibliotheca, Part. I. a pag. 1. ad pag. 60. Iulio Alexandrino Tridentino interprete.

III. pag. 141. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ διαίτης λόγος β'. *Eiusdem ad eumdem de spiritus animalis nutritione Liber II.* item cum tabula Capitum. Inc. Ο'ποῖόν τι. Des. τὰ ἀμείνονα. Ibid. a pag. 61. ad pag. 120.

IV. pag. 171. *Galeni de medendi methodo ad Glauconem Libri II.* ut in eius Operum edit. cit. Paris. Tom. X. pag. 344. In fine legitur Δόξα τῷ Θεῷ τῷ δόντι πέρας. Ε'ληξεν ἀρχὴν δάκτυλοι τρεῖς καὶ γόνυ.

V. pag. 222. *Actuarii Domini Ioannis Zachariae F. de methodo medendi Libri VI. ad Apocauchum*, eodem prorsus ordine digesti, quo exhibentur infra in Codice XVI. huius Plutei §. V. a num. 1. usque ad num. 7. inclusive, ubi singulorum initium & finem proferimus; in hoc tantummodo ab iis diversi, quod fere omnes heic sunt anepigraphi: primo autem libro Index Capitum praecurrit.

VI. pag. 460. *Paulli Aeginetae de succedaneis Excerptum.* & pauca quaedam *de mensuris & ponderibus*, ut in dicto Codice XVI. §. VI. & VII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat fol. scriptis 463.

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΒΟΤΑΝΩΝ ΚΑΤΑ ΓΑΛΗΝΟΝ.

INTERPRETATIO HERBARVM SECVNDVM GALENVM.

Seu potius

Varia Excerpta medica, auctore Anonymo: Procli, & Aëtii quaedam.

I. pag. 1. MVtilus initio Codex est, & primi Tractatus Medici, qui Capitibus constat XXIX. praevio indice expressis, deest principium: prima enim verba sunt .... Τὸ ι'. ἐάν ἐςιν ὡς τὸ αἷμα, καὶ νέφος οὐκ ἔχει, κ. λ. quae pertinent ad Caput COD. X.

(1) Ita semper legitur in Codice pro πλειάδος.

put I. quod in indice inscribitur: Μέθοδος τῶν ἰαλλίων τῶν νοσούντω. Vltimum Caput inscriptum, Ὅσα ξηραίνουσι, des. ξηροτέραν δίδωσιν τροφὴν δι' ἀγάρυ ϗ οἴνυ. Caput V. huius Tractatus continet *Lexicum botanicum ordine litterarum sapientissimi Galeni*. Caput VI *eiusdem succedaneorum, sive synonymorum aliud lexicum item ordine litterarum*. Caput vero VII. *Hippocratis praenotiones quasdam & signa morborum*.

II. pag. 18. Tractatus alter medicus Capita continet XLII. quorum primum Περὶ τῶν ὑδάτων ϗ κυδωνάτων, ϗ βοηθημάτων, καὶ ἑτέρων, inc. Λαβὼν μυρσίνης καρπὸν ὥριμον, κ. λ. Vltimum Περὶ τῆς ἀλειφῆς τῆς μεγάλης, des. εἶτα βάλλε εἰς ἄγγος, ϗ ἄλειφε ἐν.

III. pag. 32. Tertius Tractatus hoc titulo instructus est: Τοῦ σοφωτάτυ Ἀριστοτέλυς λόγοι ϗ προοίμια, κυρίου Ἰωάννου ἀρχιάτρου καὶ μαθητοῦ αὐτοῦ, περιέχων συνοπτικῶς πάντων τῶν παθῶν ϗ τῶν ἀδήλων τὰς θεραπείας. *Sapientissimi Aristotelis sermones & prooemia, domini Ioannis archiatri & eius discipuli, continent autem in compendio omnium morborum etiam occultorum curationes*. Capita continet XXXIX. quorum primum Πρὸς ὀξὺν πόνον κεφαλῆς, inc. Ἐπάρον ἀγριαγκουρίας σπόρον, κ. λ. Vltimum inscriptum, Ὅταν καίεται τὸ πρόσωπον, des. θὲν' ἐς τὸ μέθωπον.

IV. pag. 38. *b*. Quartus Liber medicus Capitibus constat XXV. quorum primum est Περὶ ἀσφοδέλυ, ultimum Περὶ ἀνήθου. Inc. Ἀσφόδελος, οἱ δὲ λέγουσι τὸν ναρθήκιον. Des. διαφορητικὸν δὲ ϗ ἧττον.

V. pag. 46. *b*. Quintus Liber medicinalis in Capita XXVI. tributus est, quorum primum Εἰς ὑπερσαρκώματα, inc. Πάσσε μυρσίνην, σμύρναν, λίβανον, κ. λ. Vltimum inscriptum, Θεωρία ἰατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων, des. ῥίζα δὲ πάντων ἀπεδείχθη καὶ ἀρχὴ τῶν κατὰ τὰ νεῦρα κινήσεων διὰ τῆς τροφῆς τῷ ἀνθρώπῳ. Sequuntur deinde pag. 51. alia tria Capita extra numerum, quae sunt περὶ κυνοδήκτων, περὶ σκορπιοπλήκτων, & περὶ ἔχιος ϗ ἐχίδνης.

VI. pag. 53. Πρόκλου οὐρανοδρόμος. *Procli Vranodromus*. Inc. Περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων ἀστέρων εἰπεῖν ἀστρολογικῶς ὁρμωμένῳ μοι. Des. συνοδεύων τῷ ἡλίῳ διὰ κθ'. ϗ ἥμισυ. Hic Libellus occurrit in aliis etiam bibliothecis, ut Vindobonensi & Oxoniensi inter Codices Baroccianos. Vide Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 103. §. II. Notandum haec omnia hactenus recensita, a Graeculo quodam sequioris aevi valde imperito exarata esse: ac, si ultimum hunc Procli libellum excipias, reliquorum Excerptorum phrasem, barbarum quid pluribus in locis redolere.

VII. pag. 55. *Aëtii Operis medici fragmentum*, initio ac fine mutilum; incipit autem ab extremo Capite Libri IX. & pertingit usque ad Caput LXIX. Libri XII. (1) Hoc autem vetustiori & elegantiori manui debemus; dolendum tamen est in marginibus passim Codicem partim madore, partim tineis esse corruptum.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. quoad Aëtii medica Saeculi XIII. quoad reliqua vero Saeculi XV. Constat foliis scriptis 134.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ.

ACTVARIVS DE VRINIS.

Ac praeterea

De actionibus spiritus animalis &c. de methodo medendi, ac Paulli Aeginetae Excerptum.

I. pag. 1. IOannis Zachariae F. Actuarii de Vrinis Libri VI. ut in Codice COD. XI.
XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V.

II. pag. 82. *Eiusdem de actionibus & adfectibus spiritus animalis, eiusque nutritione ad Dominum Iosephum Rhacendytam Libri II.* ut in Codice IX. huius Plutei supra pag. 156. §. II. & III.

III. pag. 116. *b*. *Eiusdem de methodo medendi Libri VI.* ut in editione Latina Paris. MOLVI. in 8. Part. II. pag. 1. seqq. Corn. Henrico Mathisio Brugensi medico interprete. Heic tamen in ipsorum divisione, ac titulis discrimen aliquod ab editis occurrit.

Liber I. & II. coniunguntur apposito titulo: Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον ἰατρικὸν περιέχον πᾶσαν τέχνην ἐν ἐπιτόμῳ. *Eiusdem Liber medicinalis complectens universam artem in compendium redactam*. Inc. Ἐπειδή σοι εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ γένους ἡμῶν σταλλομένῳ πρεσβείαν. Des. εἴη δὲ σε μὲν ἀπόνασθαι τοῦ γράμματος, ἡμᾶς δὲ λέγειν τὰ δέοντα. Leguntur Latine loc. cit. a pag. 1. ad pag. 153.

Liber III. pag. 163. *b*. inscribitur: Βιβλίον δεύτερον περὶ θεραπευτικῶν μεθόδων. *Liber II. de curandi methodis*. Inc. Ἐπειδὴ πᾶσα διδασκαλία ϗ μέθοδος. Des. ὡδὶ τὸ πᾶν τοῦ λόγου μέτρον συμπεραντέον. Ibid. a pag. 153. ad pag. 213.

Liber IV. pag. 181. inscribitur: Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεραπευτικῆς μεθόδου τῶν κατὰ μέρος παθῶν. *Eiusdem de curandorum methodo morborum in particulari*. Inc. Ἡ μὲν παροιμία φησί. Des. ἐνταῦθά πῃ συγκαταπαύειν. Ibid. a pag. 213. ad pag. 316.

Liber V. pag. 213. *b*. inscribitur: Περὶ συνθέσεως φαρμάκων. *De compositione medicamentorum*. Inc. Ἤδη σοι καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι, κ. λ. Ibid. pag. 317. Progreditur autem longius, quam in editione; nam post verba, πρὸς τὸ τῆς ὑπεσχέσεως ἄρτιον, in quibus desinit Liber in editione pag. 432. sequuntur postrema quatuor Capita Libri VI. apposito titulo: Ἡ διὰ χαλκίτεως ἔμπλαστρος. Horum initium est: Ἡ διὰ χαλκίτεως ἔμπλαστρος τοῦ Γαληνοῦ, κ. λ. Finis vero: δοκιμάσαι ἐκπεπο-

(1) Montfauconius in suo Catalogo perperam ait *Libri XIII.*

πεποιηκότες τὴν βίβλον, ut in edit. a pag. 526. ad pag. 563. His autem omnibus unum constitui librum, Capitum continuatio satis declarat, quae omnia simul sunt CCCXV.

Liber VI. pag. 259. inc. Ἔδοξε μοι διὰ βραχέων πάντων. Des. ὥσπερ ἐν πᾶσιν ἄρτιος ὁ λόγος τελείῃ. Ibid. a pag. 433. ad pag. 526. Tituli autem loco hoc monitum legitur appositum: Ὁ παρὼν λόγος τρίτος ἐστὶν, ἔλαθε δὲ, διὰ τοῦτο ἐγράφη πρὸς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου. In fine Libri adtexitur *de mensuris & ponderibus* brevissimum Excerptum, ut in Cod. XVI. huius Plutei §. VI.

IV. pag. 286. *Paulli Aeginetae iatrosophistae Excerptum e Libro VII. de succedaneis*, ut in dicto Codice §. VII. In calce Codicis sequens amanuensis subscriptio legitur: Ἡ παροῦσα βίβλος ἐγράφη παρ' ἐμοῦ τοῦ ἐν ἱερομονάχοις ἐλαχίστου Στεφάνου (1). καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθε ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ τὸν κύριον. ἐν ἔτει ϛϡκ'. ἰνδ. ε'. *Hic Liber scriptus est a me Stephano inter hieromonachos minimo, & vos qui legitis orate pro me Dominum, anno 6920.* (Christi MCCCCXII.) *indict. V.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. ineuntis. Constat foliis scriptis 287.

ΑΕΤΙΟΥ ΤΜΗΜΑΤΑ ΔΥΟ, Α'. ΚΑΙ Β'.

AETII SEGMENTA DVO, PRIMVM ET SECVNDVM.

Seu potius

Aëtii contractae ex veteribus medicinae Libri tres priores.

COD. XII.

I. pag. 1. Libro primo praecedit Capitum CCCCXXIV. tabula; tabulae vero sequens titulus: Ἀετίου Ἀμιδηνοῦ σύνοψις τῶν τριῶν βιβλίων Ὀρειβασίου, λέγω δὴ τοῦ πρὸς Ἰουλιανὸν, καὶ τοῦ πρὸς Εὐστάθιον, καὶ τοῦ πρὸς Εὐνάπιον (sic) καὶ τῶν θεραπευτικῶν βιβλίων Γαληνοῦ καὶ Ἀρχιγένους, καὶ Ῥούφου, καὶ ἑτέρων τινῶν ἀρχαίων ἐπιστήμων. *Aëtii Amideni Compendium trium Librorum Oribasii, ad Iulianum scilicet, ad Eustathium, & ad Eunapium; & medicinalium librorum Galeni, Archigenis, Rufi, & aliorum quorumdam veterum celebriorum.* Tum pag. 3. prooemium, cuius initium: Αἱ διαφοραὶ τῶν κατὰ μέρος ἐνεργειῶν. Finis: καὶ οὕτως ἐπὶ τὰ τῶν ζώων ἀφικέσθαι μόρια. Caput I. inc. Τὸ ἀβρόχετον θερμόν ἐστι, κ. λ. Vltimum des. ὠφελεῖ καὶ μάλιστα τὰ νήπια. In cit. edit. a pag. 2. usque ad pag. 72.

II. pag. 42. *Liber II.* tabulam praefert Capitum CCLXIX. ac praeterea sequens argumentum, rubro partim, partim nigro charactere exaratum: Περὶ τῶν τῆς γῆς διαφορῶν καὶ λίθων, καὶ μεταλλικῶν, καὶ τῆς ἀπὸ τῶν ζώων ὠφελείας ἐκ τῶν ἁπλῶν Γαληνοῦ, καὶ τοῦ περὶ τροφῶν δυνάμεων αὐτοῦ, καὶ Ὀρειβασίου καὶ ἑτέρων, κ. λ. *De terrae differentiis, lapidum, ac metallorum; & de utilitate ex animalibus capienda, ex simplicibus Galeni, & ex eiusdem de ciborum facultatibus, & Oribasii, & aliorum Libris &c.* Inc. Γῆν συνήθως πάντες ἄνθρωποι ὀνομάζουσι, κ. λ. Des. τὴν χρόαν ἐμφαίνουσαν. Ibid. a pag. 77. ad pag. 136. In Codice tamen uno Capite longior est in fine; nam post verba, καὶ ἡ σὺν τοῖς συμφύλλοις συντιθεμένη σταφυλὴ, in quibus desinit editio, sequitur in Codice Caput CCLXIX. inscriptum, Περὶ ἐκλογῆς τῶν καλλιστευόντων ἁπλῶν φαρμάκων, quod inc. Ἀγαρικὸν ἄμεινον τὸ πυκνότατον ἴχον εὐθρυψίας. Finem mox retulimus.

III. pag. 73. *Liber III.* Capita continens CLXXXV. quorum praecedit tabula, inc. Πρὸ τῶν γυμνασίων θερμαίνειν. Des. οὐ προσφέρω τὰ τοιαῦτα. Ibid. a pag. 138. ad pag. 194.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saeculi XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 102.

ΑΕΤΙΟΥ ΛΟΓΟΙ Γ'. ΤΟΥΤΕΣΤΙΝ ΙΔ'. ΙΕ'. ΚΑΙ ΙϚ'.

AETII SERMONES III. VIDELICET XIV, XV, ET XVI.

Ac praeterea

Alexandri Aphrodisiensis Problematum Physicorum Libri II.

I. pag. 1. A*Etii Libro XIV.* praevia est Capitum XCVI. tabula; tum Caput I. inscribitur: Περὶ ἐλεφαντιάσεως, ἐκ τῶν Ἀρχιγένους. *De elephantiasi, ex Libris Archigenis.* Inc. Ἡ ἐλεφαντίασις καλεῖται παρά τισι ἡ λεοντίασις. Vltimum, Περὶ τῶν ἐν σκέλεσι καὶ βραχίοσι δρακοντίων, Λεωνίδου, *De crurum ac brachiorum dracunculis, Leonidae*, des. σαρκούμενον ἀπουλοῦσθαι. Tum subiiciuntur tres circiter versiculi cum titulo Περὶ συναγχικῶν. Plura autem Capita continet hic Liber in Codice, quam in edit. Incipit enim a Capite CXX. Libri XIII. superioris, quod est *de elephantiasi*, edit. cit. pag. 810. Initium autem Libri XIV. fit a Capite XVI. quod inscribitur Περὶ τῶν ἐν ἕδρᾳ παθῶν, Γαληνοῦ. COD. XIII.

II. pag. 53. *Liber XV.* Capita complectitur CX. quorum primum inc. Ὥσπερ ἐπὶ χολώδει, κ. λ. Vltimum des. ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς, ψύξας τῇ κινήσει, χρῶ. Ibid. a pag. 906. ad pag. 952. lin. 29. deest enim in Codice Caput XLVII. in quo desinit editio: ubi notandum Capita huiusce libri ideo plura numero esse in Codice, quam in editione, quia ipsorum pleraque in alia subdivisa fuerunt.

III. pag. 80. *Liber XVI.* praevia Capitum XCVI. tabula, inc. Ἡ μήτρα λέγεται, κ. λ. Des.

(1) Hunc scriptorem memorat Montfauconius in Palaeogr. Graec. pag. 107. ab eoque descriptum fuisse adserit Polybium anno MCCCCXVII. qui nunc adservatur in Bibliotheca Benedictinorum B. M. Florentiae.

Desf. ὀποβαλσάμου οὐγγίας γ'. Ibid. a pag. 955. ad pag. 1030. ubi Capita sunt CXXIII.

IV. pag. 121. Φυσικὰ προβλήματα διάφορα Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως. *Physica problemata varia Alexandri Aphrodisiensis* in Libros duos divisa. Liber I. problemata continens CXLIX. inc. Διὰ τί ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Desf. ἀπλιζόμενοι. Liber II. p. 136. problemata complectitur CLXXI. & inc. Τὸ Ἀσκληπίου δῶρον. Desf. σῶμα τρέφουσιν. Praeter alias editiones prodierunt Graece a Friderico Sylburgio recensita & castigata in praeclara, quam adornavit Aristotelis editione Francof. apud Wechel. MDLXXXV. in 8. adiunctis Aristotelis & Cassii problematis. De hisce vide Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IV. pag. 73. qui alium Alexandrum, quam Aphrodisiensem ipsorum auctorem esse opinatur, fortasse Alexandrum Trallianum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. diligenter exaratus, optimeque servatus, eamdemque manum cum illa Codicis superioris praeseferens. Constat foliis scriptis 149.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΙΗΤΡΟΥ ΠΕΡΙ ΠΥΡΕΤΩΝ.

ALEXANDRI MEDICI DE FEBRIBVS.

Ac praeterea

Galeni Opera quaedam.

COD. XIV. I. pag. 1. Ἀλεξάνδρου Ἀφροδισιέως ἰητροῦ περὶ πυρετῶν. *Alexandri Aphrodisiensis medici de febribus* Libellus. Inc. Ἠίτησας ἡμᾶς, ἀσκληπιαδῶν ἄριστε Ἀπολλώνιε. Desf. ἀκριβῶς τε ἅμα καὶ σαφῶς ἐδήλωσε λέγων. Hic de febribus Libellus ad Apollonium medicum, eiusdem videtur auctoris esse, cuius problemata sunt Codicis superioris. Exstat Ms. etiam in Biblioth. Caesarea, teste Nessel. Catalog. Part. III. pag. 24. Cod. X. Hactenus Latine tantum prodiit Georgio Valla interprete, primum quidem in Volumine excuso Venetiis A. MCCCCLXXXIX. fol. & non usquequaque obvio, quo varia veterum scripta ex ipsius Vallae versione exhibentur. In syntagmate quidem scriptorum veterum Graecorum, Arabum, & Latinorum de febribus Venetiis A. MDLXXVI. fol. quod miror, omissus est iste Alexandri libellus in Capita undecim distributus, & naturam, genera, discrimina, & caussas febrium breviter persequens; at lucem vidit etiam Genevae, sive Coloniae Allobrogum A. MDCXII. & separatim Basileae MDXLII. 8. apud Robertum Winter, atque in Symphoriani Campegii libro posteriore de claris Medicinae scriptoribus Lugduni MDVI. 8. Vide plura de hoc Opere apud Fabricium B. G. Vol. IV. pag. 75.

II. pag. 20. *Galeni de febribus Libri II.* quorum primus inc. Αἱ διαφοραὶ τῶν πυρετῶν. Desf. τὰς διαφοράς. Alter pag. 44. inc. Τρίλοιπον δ' ἂν εἴη τὰς διαφοράς. Desf. τὸ συναμφότερον τάξωσιν. Exstant cit. edit. Operum Galeni Paris. Tom. VII. pag. 106. seqq.

III. pag. 74. *Eiusdem de quinque sensibus*, sive, ut legitur in margine, *de elementis ex Hippocratis sententia Libri item duo*. Primus inc. Φησὶν ἐκ τῆς συνόδου τῶν ἀτόμων. Desf. περὶ φαρμάκων. Secundus pag. 95. inc. Ἐπὶ δὲ τὸν δεύτερον. Desf. τῷ βιαίως ἑλκομένῳ. Cit. edit. Tom. III. pag. 1. Prima autem verba Libri I. supra relata incidunt in p. 2. lin. 52.

In fine rubris litteris ita se prodit amanuensis: Μετεγράφησαν Οὐενετίαις ,αυϥα'. Δεκεμβρίῳ κ'. ἀναλώμασι μὲν τοῦ μεγίστου Λαυρεντίου μεδίκη, διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἰωάννου ἱερέως Ῥώσου τοῦ Κρητός. *Transcripta sunt haec Venetiis anno MCCCCXCI. mense Decembris die XX. sumtibus Magnifici Laurentii de Medicis, manu mea Ioannis presbyteri Rhosi Cretensis.* Huius Codicis meminit Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 81. prope finem, ubi animadvertit, Ioannem hunc Rhosum innumeros prope Codices Romae, in Monasterio Cryptae-Ferratae, Florentiae, Bononiae, Venetiis scripsisse, idque munus annis circiter quadraginta obiisse, quum anno MCCCCLV. Plutarchi Codicem in usum Cardinalis Bessarionis exscripserit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 100.

ΑΡΕΤΑΙΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.

ARETAEVS MEDICVS.

I. pag. 1. NVllus Operi praecurrit titulus, qui tamen ita restituendus est: Ἀρεταίου Καππαδόκου περὶ αἰτιῶν καὶ σημείων καὶ θεραπείας ὀξέων καὶ χρονίων παθῶν. *Aretaei Cappadocis de acutorum & chronicorum morborum caussis & signis & curatione* Libri VII. dialecto Ionica conscripti. Prima quatuor libri I. Capita perierunt. Incipit a Capite V. sine principio, & quidem ita .... ἀμβλύτητες, ἴλιγγοι· τενόντων βάρεα. Desf. εὐτυχίῃ ἐν τῷδε τῷ πάθει, ut in editione Latina Iunii Paulli Crassi Patavini Venetiis apud Iuntas MDLII. in 4. pag. 1. COD. XV.

II. pag. 6. *Eiusdem de caussis & signis acutorum morborum Liber II.* Inc. Αὐτοῖσι τοῖσι. Desf. ὑστέρην ἀνήρ. Ibid. p. 6.

III. pag. 15. *Eiusdem de caussis & notis diuturnorum morborum Liber I.* Inc. Χρονίων νούσων. Desf. θέρος δὲ κτείνει. Ibid. p. 15.

IV. pag. 27. *Eiusdem de signis & caussis diuturnorum morborum Liber II.* Inc. Ὕδρωψ, ἀτερπὲς μέν. Desf. οὐκ ἄπιστον ἐς τέρατος ἰδέην. Ibid. pag. 28. Aretaei Cappadocis de caussis & signis morborum Libri quatuor prodierunt Lugduni Batavorum A. MDCCXXXV. curante Herm. Boerhaave fol.

V. pag. 40. *Eiusdem de morborum acutorum* cu-

curatione Liber I. Inc. Ὀξέων νόσων. Des. ἢ ἐς ἐμπύησιν τρέπεται. Ibid. p. 41.

VI. pag. 52. *b. Eiusdem de acutis morbis curandis Liber II.* Inc. Κάτοξυ ἢ ἐπίκαιρον. Des. ἢ ἅπασι χρέεσθαι. Ibid. pag. 53.

VII. pag. 63. *Eiusdem diuturnorum morborum curativus Liber I.* Inc. Ἐν τῇσι χρονίαισι, κ. λ. cit. edit. p. 63. Vltimum Caput huius libri est περὶ μελαγχολίας, quod in cit. edit. pag. 68. *b.* est V. & desinit in verbis εὐαφοῦς πολλῷ ἴων λίπαι σχεδὸν τὰ............ ut ibidem pag. 69. *b.* ubi occurrit lacuna adscriptis verbis *multa deficiunt*. Singulis libris index Capitum praecurrit, ut in edit. mox citata. Animadvertendum quoque est nullo Libros numero distingui. Aretaeus Cappadox diversus fuit ab Aretaeo Corinthio, de quo Lucianus in Toxari, de cuius aetate consulendus Fabr. B. G. Vol. III. pag. 100. Huius exstant περὶ αἰτιῶν ἢ σημείων ὀξέων ἢ χρονίων παθῶν, *de acutorum & chronicorum*, sive *diuturnorum morborum caussis & signis* Libri IV. initio mutili. Ὀξέων καὶ χρονίων νόσων θεραπευτικὰ, *de acutorum ac chronicorum morborum curatione* Libri totidem, e quibus duo posteriores mutili ad nos pervenere. Latine hos libros vertit Iunius Paullus Crassus, medicus Patavinus, non optimis Codicibus usus, Venet. MDLII. 4. Deinde Graeca vulgata sunt a Iacobo Goupylo medico Paris. MDLIV. 8. apud Andr. Turnebum typographum Regium, quae editio e Codice Regio auctior est Capitibus quinque a II. ad VI. in libro postremo, licet ea genuina esse ambigit Henischius, quoniam in Capite de diabete non leguntur ea, quae ex Aretaeo Aëtius de illo morbo agens repetit. Mox Crassi versio recusa est forma minore Paris. apud Guill. Morellium, & Iac. Puteanum, passim castigata, & additis a Goupylo capitibus, quae Crassus non verterat. Hinc suam iterum interpretationem sub incudem revocavit ipse Crassus, atque ex Regia Graeca editione plurimis emendavit locis, & Capita illa quinque ipse quoque addidit A. MDLV. Inserta est haec versio initio collectionis medicae artis principum, quam Henricus Stephanus Latine dedit Paris. MDLXVII. fol. Denique Georgius Henischius, medicus Augustanus, adhibitis Codicibus Veneto, Bavarico, & Augustano, Aretaeum de integro recensuit, quae deerant ex Galeno, & Aretaeo diversis litterarum typis expressa supplevit, atque adiuncta Crassi interpretatione, & novo Commentario suo, quo morborum maxime natura explicatur, edidit Augustae Vindelic. A. MDCIII. fol.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. cuius notitiam minus veram exhibet in suo Catalogo Montfauconius, dum ait: *Aretaei Cappadocis de signis morborum & eorumdem curationibus Libri V. &c.* Constat foliis scriptis 69.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΩΝ.

ACTVARIVS DE VRINIS.

Ac praeterea

De actionibus & adfectibus spiritus animalis &c. ac de medendi methodo: tum Galeni, Paulli Aeginetae & Anonymi Opera quaedam medica.

I. pag. 1. Praeit tabula argumentorum, quae in singulis Actuarii Librorum de urinis Capitibus pertractantur, mutila tamen, ac male restaurata. Mox pag. 3. leguntur Φάρμακα συντεθέντα παρὰ ἰατροῦ Ἰουδαίου τοῦ Βενιαμὶν, ἐκκαθαίροντα ἅπαν περίττωμα τοῦ τε ἐγκεφάλου, ἢ τοῦ στομάχου. *Medicamenta composita a medico Iudaeo, cui nomen Beniamin, purgantia omne cerebri, ac stomachi excrementum.* COD. XVI.

II. pag. 4. *Ioannis Zachariae F. Actuarii de urinis Libri VII.* ut in Codice XIII. Plut. LXXIV. supra pag. 102. §. V.

III. pag. 105. *Eiusdem de actionibus & adfectibus spiritus animalis, & de ipsius nutritione ad Dominum Iosephum Libri II.* ut in Codice IX. huius Plutei §. II. & III.

IV. pag. 148. *b. Galeni Therapeutica*, seu *de ratione curandi ad Glauconem Libri II.* ut in dicto Codice §. IV.

V. pag. 192. *Eiusdem Actuarii de methodo medendi Libri VI.* & quidem hoc ordine, & hisce inscriptionibus:

I. pag cit. Τοῦ σοφωτάτου Ἀκτουαρίου κυροῦ Ἰωάννου περὶ διαγνώσεως παθῶν λόγος α'. *Sapientissimi Actuarii D. Ioannis de dignoscendis adfectionibus Liber I.* Inc. Ἐπειδή σοι. Des. τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἐπ' ἄλλα τὴν σπουδὴν τρέψωμεν. In cit. edit. Part. II. a pag. 1. ad p. 89. lin. 26. Librum enim primum absolvit paullo ante finem editi exemplaris; quare secundus incipit a verbis mox sequentibus: *Haudquaquam tamen illos &c.*

II. pag. 221. Τοῦ αὐτοῦ βιβλίον β'. περὶ διαγνώσεως παθῶν. *Eiusdem de dignoscendis adfectionibus Liber II.* Inc. Οὐ κατ' ἐκείνους τῶν φίλων ἡμεῖς. Des. εἴη δέ σε μὲν ἀπόνασθαι τοῦ γράμματος. ἡμᾶς δὲ λέγειν τὰ δέοντα. Ibid. a pag. 89. lin. 26. ad pag. 153.

III. pag. 242. Περὶ θεραπευτικῶν μεθόδων βιβλίον α'. *De methodis medendi Liber I.* & quidem in duas partes divisus. Prima continens Capita XXI. inc. Ἐπειδὴ πᾶσα διδασκαλία καὶ μέθοδος. Des. ὡδὶ τὸ πᾶν τοῦ λόγου μέτρον συμπεραντέον, & est in cit. edit. Liber III. a pag. 153. ad pag. 213. Altera inscripta, Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεραπείας παθῶν ἢ τῶν ἔξωθεν φαρμάκων, *Eiusdem de curatione adfectionum, & de externis medicamentis*, & Capita continens XXXI. inc. Ἐδόκει μοι διὰ βραχέων πάντων. Des. ὅπως ἂν ἐν πᾶσιν ἄρτιος ὁ λόγος τελέσῃ. Et est Liber VI. ibid. a p. 433. ad pag. 526. non tamen integer, nimirum us-

usque ad Caput *de emplastris &c.* exclusive, quod una cum reliquis in Codice habetur inferius.

IV. pag. 290. Τοῦ αὐτοῦ περὶ θεραπευτικῆς μεθόδου βιβλίον β'. *Eiusdem de curandi methodo Liber II.* Inc. Ἡ μὲν παροιμία φησί. Des. ἐνταῦθά πη συγκαταπαύειν. Et est Liber IV. ibid. a pag. 213. ad pag. 316.

V. pag. 321. Τοῦ αὐτοῦ περὶ συνθέσεως φαρμάκων λόγος α'. *Eiusdem de compositione medicamentorum Liber I.* Capitibus constans CCXXIX. Inc. Ἤδη σοι καὶ τῶν ἐπὶ τοῖς τέσσαρσι, κ. λ. Des. πρὸς τὸ τῆς ἐποχῆς ἄριστον. Et est Liber V. ibid. a pag. 317. ad p. 432.

VI. pag. 352. Τοῦ αὐτοῦ περὶ σκευασίας ἐμπλάστρων. *Eiusdem de confectione emplastrorum.* Inc. Ἡ διὰ χαλκίτεως ἔμπλαστρος τοῦ Γαληνοῦ, κ. λ. Des. ἐν ταῖς ἀποσυρήσεσι μεταξὺ βαλάνου καὶ πόσθης. Sunt duo Capita Libri VI. nimirum octavum *de emplastris, malagmatis, & linimentis*, & nonum *de pessis*, sed uberius in Codice pertractata, quam in editione, ubi habentur a pag. 526. ad pag. 545.

VII. pag. 375. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἐλαίων. *Eiusdem de oleis.* Inc. Τὸν περὶ τῆς συνθέσεως τῶν ἐλαίων λόγον. Des. καὶ μὴ τελέως δοκῶμεν ἐκπεπονηκέναι τὴν βίβλον. Sunt postrema duo Capita Libri VI. nimirum decimum & undecimum. Ibid. a pag. 545. ad p. 563.

VI. pag. 383. *b.* Pauca quaedam Anonymi *de ponderibus & mensuris*, quorum initium: Ἡ λίτρα δέχεται οὐγγίας ιβ'. Finis: ἡ μοῖρα οὐγγίας ι'.

VII. pag. ead. Περὶ ἀντιβαλλομένων Παύλου Αἰγινήτου ἰατροσοφιστοῦ κεφάλαιον κε'. ἐκ τοῦ ζ'. βιβλίου τοῦ ἐπιγράφοντος ἐκ τοῦ Γαληνοῦ κ. λ. *De succedaneis Paulli Aeginetae iatrosophistae Caput XXV. e septimo libro inscripto, Ex Galeno &c.* Inc. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φασί. Des. σισύμβριον.

VIII. pag. 387. *Variae medicamentorum conditurae*, quarum titulus temporis iniuria evanuit. Prima est σκευασία τοῦ πολυαρχίου, κ. λ. Ultima σκευασία τροχίσκου τοῦ πικροῦ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime exaratus. Constat foliis scriptis 397.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΤΙΝΑ ΤΟΠΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΑ.

QUAEDAM LOCALIA MEDICAMENTA INCERTI AUCTORIS.

Seu potius

Galeni de compositione medicamentorum secundum loca Libri X.

COD. XVII. I. pag. 1. IN primis tribus Codicis foliis occurrunt Capita quaedam remediorum evacuantium, quorum primum inscribitur: Ὅσα ὀφθαλμῶν κενωτικὰ καὶ ἀποδακρυτικά. *Quae sint oculorum evacuantia & lacrymas cientia.* Inc. Τοῖς ἀποδακρυτικοῖς χρώμεθα ἐπὶ τῶν χρονίων, κ. λ. Ultimum περὶ κλυσμῶν διαφόρων. *De diversis lotionibus.* Des. imperfecte in verbis: ἢ κῶλον κατέψυκται· πηγάνου δὲ καὶ . . . . . Unde autem fuerint desumta, nondum plane comperimus: forte sunt Galeni.

II. pag. 4. Γαληνοῦ περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους. *Galeni de compositione medicamentorum secundum loca* Libri X. Concordant quoad initium & finem cum cit. edit. Paris. Tom. XIII. pag. 319. In Codice singulis Libris suae praemittuntur argumentorum tabulae, quae in edit. desiderantur. In fine legitur: Ἐγράφη καὶ ἐτελειώθη μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς τὰς κη'. ἰνδ. α'. ἔτους . . . . . (1) *Scriptus & absolutus est* (hic liber) *mense Septembri die XXVIII. indict. prima, anno . . .* Mox subiicitur αὐτοχειρὶ, *Angeli Politiani liber emptus de Paulli physici Florentini.* . . (2) Eiusdem Politiani sunt notulae quaedam, quae passim in Codicis margine occurrunt.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. Ioannicii manum referens. Constat foliis scriptis 313.

ΑΕΤΙΟΥ ΛΟΓΟΙ Ε'. ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ Θ'. Ι'. ΙΑ'. ΙΒ'. ΙΓ'.

AETII SERMONES V. VIDELICET IX. X. XI. XII. XIII.

SIngulis Libris Capitum tabulae praecedunt, quorum primi quatuor initio & fine concordant cum illis, quos recensuimus supra in Codice II. huius Plutei a §. I. ad §. IV. inclusive, nisi quod in fine Libri XII. subiuncta leguntur heic quaedam *de ponderibus & mensuris*, quae deerant in illo. Ultimus vero Liber concordat cum illo Codicis VII. huius item Plutei §. I. COD. XVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu exaratus; sed quum postrema triginta octo folia ab alio scriptore recentissimo fuerint suppleta, nulla ipsius Ioannicii apparet subscriptio. Constat foliis scriptis 278.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΙΑΤΡΟΣΟΦΙΟΝ ΠΟΛΛΑ ΠΕΡΙΕΧΟΝ.

IATROSOPHION MULTA CONTINENS INCERTI AUCTORIS.

IN primis quatuor foliis varia leguntur medica, unguentorum ut plurimum confectiones pro diversis morbis continentia, manibus recentiorum Graecorum, ad quos Codex devenit, exarata, non illa quidem magni momenti. COD. XIX.

I. pag. 5. Ἰατροσόφιον σὺν Θεῷ ἁγίῳ περιέχων

(1) Anni nota ob laceratum Codicis marginem deperiit.

(2) Heic quoque reliqua una cum margine corrosa sunt.

ΑΕΤΙΟΥ ΑΜΙΔΗΝΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΙΑΤΡΙΚΑ Η'. ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Θ'. ΕΩΣ ΤΟΥ ΙϚ'.

AETII AMIDENI LIBRI MEDICINALES VIII. A IX. VIDELICET VSQVE AD XVI.

COD. XXI. Continet hic vetustissimus Codex *Aëtii contractae ex veteribus medicinae Libros VIII. posteriores*, cum Capitum argumentis in singulos, & quidem ita:

I. pag. 1. Liber IX. Capita continens LIV. & eadem inscriptione instructus, atque in Codice II. huius Plutei §. I. inc. Ο῞πως χρή. Des. κ̀ δίδυ ε' ἢ ζ' πρὸς δύναμιν. In cit. edit. a pag. 529. ad pag. 620. Huius Libri praeter priores sexdecim paginas, reliquae omnes manu recenti ac valde perita sunt suppletae; veterum vero paginarum quae adhuc supererant, quum corrupti essent superiores margines, novo folio restaurati sunt, in eoque eadem recentior manus, quae perierant fragmenta reparavit.

II. pag. 59. Liber X. Capitibus constans XXVII. quoad titulum, initium, & finem concordat cum dicto Codice §. II. In hoc tamen post finem Libri appendix quaedam adiecta est varia continens medicamenta pro iisdem morbis, de quibus in Libro agitur. Huius quoque Libri priores sex paginas recentior eadem manus, de qua supra, supplevit.

III. pag. 84. Liber XI. Capitum numero, Libri titulo, initio, ac fine cum dicto Codice §. III. concordans, appendicem habet in fine unius circiter paginae, medicamenta πρὸς δυσουρίαν continentem.

IV. pag. 105. Liber XII. item consimilis dicto Codici appendicem habet unius circiter folii, medicamenta varia & unctiones πρὸς ἰσχιάδα κ̀ πρὸς ποδάγραν exhibentem.

V. pag. 132. Libro XIII. qui item numero Capitum, initio ac fine cum dicto convenit Codice §. V. praefigitur titulus: Περὶ τῶν δακνόντων ζώων, κ̀ τῶν ἰοβόλων θηρίων, καὶ περὶ τῶν πολυχρήστων ἀντιδότων, κ̀ περὶ ἐλεφαντιάσεως κ̀ κνισμονῆς κ̀ ψωριάσεως. *De noxiorum animalium morsu, & de bestiis virus eiaculantibus, & de antidotis multae utilitatis; & de elephantiasi, pruritu, & scabie.* Huic quoque subiicitur appendix, quae quum in fine mutila videatur, eadem vetusta manus in margine adscripsit: λείπει τι, ἀλλ' οὐκ Α'ετίυ.

VI. p. 165. Libro XIV. qui Capita continet LXXXVII. titulus praeit: Περὶ ἑδρικῶν, αἰδοικῶν ἐ τῶν περὶ τὸ ὄσχεον παθῶν· περὶ τῶν ἐμβαλλομένων ταῖς ἐμπλάστροις ἁπλῶν φαρμάκων· περὶ τῶν ἐναίμων τραυμάτων κ̀ φλεγμονῶν, ἀποστημάτων, παλαιῶν ἑλκῶν. λέγεται ἐν αὐτῷ κ̀ περὶ μυρμηκίων, ἀκροχορδόνων, θύμων, παρατριμμάτων, φλυκταίνων, ἑρπήτων, ἐρυσιπελάτων. *De sedis, pudendorum, & scroti adfectionibus, ac de simplicibus medicamentis, quae in emplastra coniiciuntur; ac de cruentis vulneribus, & inflammationibus, abscessibus, ulceribus veteribus. Agitur in hoc etiam de verrucis formicariis, & callosis, tuberculis, intertrimentis, pustulis, herpetis & erysipelatis.* Appendix accedit trium circiter paginarum.

VII. p. 199. *b.* Liber XV. Capita continens XVIII. titulum habet: Περὶ οἰδημάτων σκίῤῥων, χοιράδων, μελικηρίδων, κ̀ τῶν ὁμοίων· καὶ ἐμπλάστρων διαφόρων σκευασίαι. *De tumoribus laxis, itemque duris, & de strumis, ac similibus; nec non diversorum emplastrorum apparatus.* Inc. Ω῞σπερ ἐπὶ τῷ χολώδει, κ. λ. Des. κ̀ πολὺ αὐτὸν ἑψήσας. Tum appendix variarum unctionum unius circiter paginae. Huius Libri quatuor folia suppleta sunt ab eadem recenti manu.

VIII. p. 222. Liber XVI. inscribitur: Περὶ γυναικείων παθῶν. *De mulierum adfectionibus.* Capita autem continet CLIX. & quoad initium & finem concordat cum Codice VII. §. III. In fine appendicula item subiicitur.

IX. pag. 251. Sequitur Tractatus medicus initio, ac fine mutilus, quem non vulgari adhibita diligentia, tandem comperimus, ad Palladium pertinere, & esse *fragmentum sextae & septimae sectionis ipsius scholiorum in Hippocratis de popularibus morbis librum sextum.* Incipit a verbis . . . . ἐπιφέρει θαυμαστὸν λόγον, ὅτι ζητ . . ταῦτα πάντα . ἐφ' ὧν τὴν δύναμιν ἔχυσιν, κ. λ. Definit autem in verbis: τὸ νεφρητικὸν ἔλαβεν εἰς . . . . .

Cod. Graec. membranaceus Ms. in 4. mai. Saeculi XIII. charactere minuto, ac per compendia exarato. Constat foliis scriptis 256.

ΣΧΟΛΙΑ ΤΗΣ ϛ'. ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ.

SCHOLIA VI. DE MORBIS VVLGARIBVS.

I. pag. 1. Σχόλια τῆς ϛ' ἐπιδημίας ἀπὸ φωνῆς Παλλαδίυ σοφιστοῦ. *Scholia in Librum VI. Epidemiorum Hippocratis, ex ore Palladii sophistae*, in sectiones VIII. distributa. Praecedunt Prolegomena, quorum initium est: Α῎ρτι ταῖς μεθόδοις τὰ ὀξέα τῶν νοσημάτων ἐκκόψαντες. Finis vero: καινότερον κ̀ ὑψηλότερον. Sectio I. post Hippocratis verba, Οὐκόσῃσιν ἐξ ἀποφθορῆς, κ. λ. inc. Ε'νταῦθα πλείονες φέρονται γραφαί· ἢ γὰρ ὁπόσαις, κ̀ ὀκόσαις, ἢ ὀκόσοισιν, κ. λ. Vltima des. ἀλλ' ἐπειδὴ τελεύτησεν ὁ βραδίως γενομένη ἐπίληπτος. Hunc Palladii Commentarium, quem vulgasse Charterium in edit. Hippocr. & Gal. Paris. MDCLXXIX. fol. Tom. IX. adserit Fabricius Bibl. Graec. Vol. I. pag. 850. & Vol. IX. p. 12. frustra in dicto Tomo & in aliis requiras; quum tamen, quod mireris, in indice Operum universali, Tomo primo praemisso, inter ea, quae nono continentur Tomo, hic quoque Commentarius recenseatur. COD. XXII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 71.

FINIS PLVTEI LXXV.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXXX.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXX.

CODEX I.

ΘΕΟΦΙΛΟΥ ΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

THEOPHILI INSTITVTIONES LEGALES.

Q*Vatuor Institutionum Libri, a Theophilo Antecessore ex Latino in Graecum translati*. Ipsorum recensionem vide in Codice XVI. Plut. X. Catalogi nostri Tom. I. p. 485. ubi singulorum Librorum initium ac finem protulimus; cum ipso enim concordant, si titulorum Indicem Operi praemissum excipias, qui in hoc desideratur. Heic quoque post finem Libri quarti eadem brevis appendix *de publicis iudiciis* occurrit, quam in dicto Codice innuimus. Plures huius Graecae versionis prodierunt editiones; recentior vero, ac locupletior est, quam cit. loc. indicavimus, quamque in recensione illius Codicis prae manibus habuimus. Fuit autem Theophilus iste, sive, ut appellat Cuiacius, Theophilirzes, Graecus Institutionum Iuris interpres, Theophilo illo Iustiniani aequali, quo Imperator in Institutionibus & Pandectis componendis usus fuit, longe iunior, & circa Constantini Porphyrogeniti tempora clarus; de cuius Graeca Institutionum paraphrasi adferre lubet Petri Danielis Heinsii iudicium, quod edidit Libro II. de Claris Interpretibus pag. 133. hisce verbis: *Iustiniani Institutiones Graece retulit Theophilus Antecessor, eleganti quidem & erudita, sed prolixissima paraphrasi, in quo sapientissimi Imperatoris sapientissimae sanctioni minime paruit, quae legum vetitis interpretationibus reliquis & interdictis, solam eam, quae esset κατὰ πόδα probavit*.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio, Saeculi XIV. notulis nonnullis adspersus in margine, tineisque in primis praesertim ac postremis foliis valde corruptus. Constat foliis scriptis 151.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΝΟΜΙΚΑΙ.

INSTITVTIONES LEGALES.

IN primis duobus foliis occurrit Πίναξ τετραβίβλου. *Tabula Tetrabibli*, seu *tabula exhibens titulos quatuor Institutionum Librorum* iuxta Theophili paraphrasim Graecam, quorum summa eadem cum illa est, quam innuimus in memorato Codice XVI. Plut. X. loc. cit. COD. II.

I. pag. 3. Occurrit primo loco Ἐκλογὴ κατὰ σύνοψιν . . . . (1) *Ecloga secundum synopsim* . . . . seu Tractatus Legalis valde longus, in quo praecipue περὶ ἐνοχῶν, & περὶ ἀγωγῶν, *de obligationibus, & actionibus* earumque variis speciebus agitur. Inc. Ἐνοχή ἐστι δεσμὸς δίκαιος, δι' ὃν, κ. λ. Des. καὶ ἔσχατος, ὡς μὴ ἔχων τὸν ἑπόμενον. δίγεστον α' τοῦ η' τίτλ. τοῦ λη' βίβ.

II. pag. 46. *b*. Sequitur *Interpretatio Graeca vocum Latinarum*, quae in Legalibus Libris occurrunt, quaeque per litteras alphabeti digestae sunt. Inc.

Ἀδιτεύοντι, προσερχομένῳ.
Ἀδγνάτος, προσγενὴς ἐξ ἀῤῥενογονίας.
Ἀλῦμνος, θρεπτὸς, ὁμογάλακτος.
Ἀβιντεστάτωρ, ἐξ ἀδιαθέτου, κ. λ.

Des.

Φακουλτατίβους, τῶν ὑπαρχόντων.
Φραυδάτωρ, ἀπατάων, ἢ ἀποστερητής.

Glossaria varia in Constitutiones Imperatorum, quae Basilicorum libris continentur, & in alia monumenta Iuris Graeco-Romani, ex Codicibus Mss. Regis Galliae descripsit, & ad calcem Observationum, & Emendationum in synopsin Basilikῶν edidit Carolus Labbeus Paris. MDCVI. in 8. quam nos editionem hoc loco consuluimus. Quare in hoc nostro Codice habentur particulae tantum

(1) Reliquum tituli erasum.

tum sunt ex uberrima illa Labbei Collectione; *omnes* enim (verba Labbei sunt io praefat. ad Iacobum Augustum Thuanum) *quas nancisci potui, a me collectae, & in unum corpus redactae ac emaculatae* (glossae) *in lucem nunc prodeunt &c.* De huiusmodi lexicis iuridicis, sive glossis nomicis plura vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 570. seq.

III. pag. 53. *b. Liber IV. Institutionum iuxta Theophili versionem*, incipiens a titulo V. qui est περὶ ἀγωγῶν τῶν ἐκ ἀπὸ ἁμαρτίας φυομένων, usque ad finem, omissis praeterea Titulis VII. IX. & XI. Inc. Εἰσιόντες τὰς ἀπὸ δελίκτων ἀγωγὰς, κ. λ. Des. τοῖς ἀναγινώσκουσι προσγενήσεται. Hi tamen septem Tituli, hoc loco praetermissi, redduntur inferius.

IV. pag. 77. *b. Tetrabiblos*, seu *Quatuor Institutionum Libri a Theophilo Graece redditi*, quorum primi trea integri, initio ac fine concordant cum iis. quos recensuimus in memorato Codice XVI. Plut. X. Quarti vero habentur tantummodo Tituli septem, qui sunt I. II. III. IV. VII. IX. & XI. quot nimirum omissi fuerant superius, ut iouuimus praecedenti paragrapho.

Codex Graecus membranaeeus Ms. in 4. Saeculi XI. mendose exaratus; oam praeter accentuum ac spirituum σφάλματα satis crebra, ε pro α, & η pro ε, & pro ει passim usurpat: cuioa rei exemplum sunto illa, quibus elauditur Titulus IV. Libri IV. ita exarata: συγχαρηθῆσαν ὕβρην οὐ δύναται κηνῆν, pro συγχαρηθεῖσαν ὕβριν ὁ δύναται κινεῖν. Constat foliis scriptis 210.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

PARAPHRASIS ETHICORVM ARISTOTELIS AD NICOMACHVM INCERTI AVCTORIS.

COD. III. COntinet hic Codex optimae notae *Paraphrasim in decem Aristotelis Libros Moralium ad Nicomachum*, nullo auctoris nomine apposito. Libri primi inscriptio & initium sequena est: Παράφρασις τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων α'. κεφ. α'. Ὅτι ἐστί τι ἔσχατον τέλος, πρὸς ὃ πᾶσαι τάττονται αἱ ἀνθρώπιναι πράξεις. *Paraphrasis Aristotelis Librorum Moralium ad Nicomachum Lib. I. Cap. I. Quod est quidam ultimus finis, ad quem omnes hominum ordinantur actiones.* Inc. Ἐν πάσῃ τέχνῃ καὶ μεθόδῳ ἀγαθόν τι ζητοῦμεν, κ. λ. Liber ultimus des. καὶ πῶς ἑκάστη ταχθεῖσα, καὶ τίσι νόμοις καὶ ἔθεσι χρωμένη, τοῖς πολιτευομένοις λυσιτελήσει. λέγωμεν οὖν ἀρξάμενοι. Videtur mutilus. Haec eadem Paraphrasis, item ἀδέσποτος, exstat etiam Ms. in Bibl. Caesar. Vindob. Codice Philosoph. IX. Catalogi Nessel. Part. IV. pag. 7. Edita autem fuit Lugd. Batav. MDCVII. in 4. Graece primum sine oomine auctoris; deinde sub Andronici Rhodii nomine cum Latina Danielis Heinsii versione anno MDCXVII. in 8. recusa tandem Cantabrigiae MDCLXXIX. in 8. Plura de hoc Opere vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 150. Interim notandum, in calce Libri, qui in Codice inscribitur ζ'. seu *VI.* pag. nimirum 97. sequentem legi subscriptionem ab eadem scriptoria manu rubrica exaratam: Τὸ βιβλίον γέγονε δι' ἐξόδου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως ἡμῶν Ἰωάσαφ μοναχοῦ τοῦ Καντακουζηνοῦ ἐν ἔτει ,ϛωοε'. μηνὶ Νοεμβρίῳ κδ'. ἰνδ. ε'. *Liber factus est sumtibus pissimi & Christi amantis Imperatoris nostri Ioasaphi monachi Cantacuzeni anno 6875.* (Christi MCCCLXVII.) *mensis Novembris die XXIV. indict. V.* (1) A sequenti Libro, qui in Codice inscribitur η'. sc. *VII.* usque ad finem nova manus scriptoria occurrit. Notandum autem est, a Cap. VI. Libri VIII. usque ad finem Codicis omissos fuisse Capitum titulos, ac numerationem, vacuo tamen spatio ad ipsos excipiendos relicto. Cantacuzenus autem ille, cuius in adlata subscriptione mentio fit, est Ioannes Cantacuzenus Imperator, qui sponte deposita purpura in monasterium Manganorum secessit, sumtisque monasticis vestibus, nomen pro more mutavit. Ioasaph postea dictus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. partim, partim vero Saec. XV. Constat foliis scriptis 180.

ΝΟΜΟΙ ΤΙΝΕΣ.

LEGES QVAEDAM.

Seu potius

Iustiniani Novellarum Constitutionum Liber.

PRaecedit Novellarum numero CLXVIII. tabula initio mutila, unius folii defectu. COD. IV. Incipit enim a verbis ...... παρὰ ἰδιώτου γενομένην εἰς τὸν βασιλέα δωρεὰν, κ. λ. quae spectant ad Titulum Novellae LII. Sequuntur deinde pag. 3. Novellae ipsae Imperatoria, quarum prima est περὶ τῶν κληρονόμων καὶ τοῦ Φαλκιδίου, *de heredibus & Falcidia*; & post inscriptionem inc. Ἐνασχολουμένοις ἡμῖν περὶ τὰς ἁπάσας τῆς πολιτείας φροντίδας, κ. λ. ut in ipsarum editione Graeca Paris. curante Gregorio Haloandro A. MDXLII. in 8. pag. 1. Progrediuntur autem eodem ordine, quo exstant in dicta editione, usque ad Novellam CLXIII. περὶ κουφισμῶν δημοσίων, *de relevationibus vectigalium*, quae definit in verbis, ἢ καὶ ἄλλην ἀρχὴν ἐπαγορεύοντες βουλευταῖς τε καὶ ..... quae incidunt ibidem in p. 434. *b.* (per errorem 424.) lin. 20. Reliqua mutilato Codice desiderantur. Animadvertendum heic est tabulam Novellarum, quae primas duas

(1) Male legit Montfauc. istam subscriptionem, quam Latine referens Palaeogr. Graec. pag. 71. ait, scriptum fuisse *anno* 6872. *Christi* 1364. *mense Martii* 24. *indict.* 5. eumdemque errorem iisdem prorsus verbis repetit in suo Catalogo.

duas Codicis paginas occupat, tribus titulis in fine longiorem esse, quam in editione, ubi Titulos tantummodo CLXV. continet. Etenim Titulus ρξε'. est περὶ ἐπιβολῶν. Tit. ρξζ'. γενικὸς μέγιστος τύπος, πῶς δεῖ εἰλλεσθαι ἀπὸ νομῆς Βάσσου ἐνδοξοτάτου ἐπάρχου. Tit. ρξη' περὶ ἐπιβολῶν. Non omittendum praeterea est, exemplar illud, ex quo Codex hic descriptus est, quum male fuisset compactum, amanuensi non satis perito ansam dedisse, ut in iis exscribendis ordinem nonnullarum imprudens inverteret. Etenim post verba, καθεστάναι καὶ ἐπιμέλειαν, quae pertinent ad Novellam CXXXIII. (edit. cit. p. 386. lin. 5.) immediate sequuntur in eadem linea verba, ταύταις τε καὶ πρός γε Λυκαονίᾳ καὶ Λυδίᾳ, κ. λ. quae spectant ad Novellam CXLV. (edit. pag. 406. lin. ult.) Omissa autem hoc loco, redduntur postea inter verba συγγενεστάτῳ μου ἐγγόνῳ, & ἐκβαίνειν τὸν τοῦ πράγματος ὅρον, κ. λ. Novellae CLIX. (edit. pag. 425. lin. 18.)

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. vetustate aliquantum corruptus, & a pag. 144. usque ad finem alia manu suppletus. Constat foliis scriptis 194.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

Ac praeterea

Eiusdem Vitae aliquot.

COD. V. PLutarchi Operum, quae in hoc continentur Volumine, & quorum duplex praemittitur index. Graecus alter (1), alter Latinus, series sequens est:

I. pag. 3. *De virtute, & vitio*. Exstat in eius Operum edit. Graec. Lat. Paris. MDCXXIV, fol. Tom. II. pag. 100.

II. pag. 4. *De liberorum educatione*. Ibid. pag. 1.

III. pag. 11. *Quomodo quis suos in virtute paranda sentire possit profectus*. Ib. p. 75.

IV. pag 16. *b. De his, qui sero a Numine puniuntur*. Ibid. p. 548.

V. pag. 27. *b. De capienda ex hostibus utilitate*. Ibid. pag. 86.

VI. pag. 30. *Quomodo adolescens poëtas audire debeat*. Ibid. pag. 14.

VII. pag. 40. *b. Quomodo possit adulator ab amico internosci*. Ib. pag 48.

VIII. pag. 55. *b. Qua quis ratione seipsum citra invidiam laudare possit*. Ibid. p. 539.

IX. pag. 60. *b. De cohibenda ira*. Ibid. pag. 452.

X. pag. 66. *b. De curiositate*. Ibid. pag. 515.

XI. pag. 70. *b. De animi tranquillitate*. Ib. pag. 464.

XII. pag. 77. *b. De vitioso pudore*. Ibid. pag. 528.

XIII. pag. 82. *De fraterno amore*. Ibid. pag. 478.

XIV. pag. 90. *De garrulitate*. Ib. p. 502.

XV pag. 97. *De auditione*. Ib. p. 37.

XVI. p. 102. *b. De amicorum multitudine*. Ibid. p. 93.

XVII. pag. 104. *b. De cupiditate divitiarum*. Ibid. pag. 523.

XVIII. pag. 107. *De fortuna*. Ib. p. 97.

XIX. pag. 108. *b. Animi ne, an corporis adfectiones sint peiores*. Ibid. pag. 500.

XX. pag. 109. *b. Aqua ne, an ignis sit utilior*. Ibid. pag. 955.

XXI. pag. 111. *b. De superstitione*. Ibid. pag. 164.

XXII. pag. 115. *b. De consolatione ad Apollonium*. Ibid. p. 101.

XXIII. pag. 125. *Consolatio ad uxorem suam*. Ibid. pag. 608. In Codice multis scatet lacunis.

XXIV. pag. 127. *b. De exsilio*. Ibid. pag. 599.

XXV. pag. 132. *Galba*. Tom. I. p. 1053.

XXVI. pag. 139. *Otho*. Ibid. pag. 1066.

XXVII. pag. 144. *Bello ne, an pace clariores fuerint Athenienses*. Tom. II. p. 345.

XXVIII. pag. 147. *b. Quod maxime cum principibus viris philosopho disputandum sit*. Ib. pag. 776.

XXIX. pag. 149. *b. Praecepta de tuenda sanitate*. Ibid. pag. 122.

XXX. pag. 158. *An seni gerenda sit respublica*. Ibid. pag. 783.

XXXI. pag. 166 *Convivium philosophorum*. Ibid. pag. 146. ubi inscribitur: *Septem sapientum convivium*.

XXXII. pag. 176. *b. De Iside & Osiride*. Ibid. pag. 351.

XXXIII. pag. 195. *b. De virtutibus mulierum*. Ibid. pag. 242.

XXXIV. pag. 207. *Praecepta coniugalia*. Ibid. pag. 138.

XXXV. pag. 211. *b. Ad Principem ineruditum*. Ibid. p. 779.

XXXVI. pag. 213. *b. De esu carnium Oratio I* Ibid. pag. 993.

XXXVII. pag. 215. *b. De esu carnium Oratio II.* pag. 996.

XXXVIII. pag. 216. *b. De fato*, in fine mutila. Ibid. pag. 568.

XXXIX. pag. 220. *b. Quaestiones Platonicae*. Ibid. pag. 999. In Codice incipiunt a verbis: Τί δήποτε τὴν ψυχὴν ἀεὶ πρεσβυτέραν ἀποφαίνων τοῦ σώματος, κ. λ. quae incidunt in pag. 1002. lin. 50.

XL. pag. 225. *De Musica*. Ibid. p. 1131.

XLI. pag. 234. *b. Compendium commentarii, quo ostenditur, Stoicos absurdiora, quam poëtas dicere*. Ibid. pag. 1057.

XLII. pag. 235. *Comparationis Aristophanis & Menandri breviarium*. Ibid. p. 853.

XLIII. pag. 236. *Excerpta quaedam ex eius commentario de animae procreatione apud Platonem in Timaeo*. Ib. pag. 1030.

XLIV.

(1) Index Graecus desinit in titulo Sermonis LIII. qui est περὶ ἀρετῆς ἠθικῆς.

XLIV. p. 237. *b. Quod ne suaviter quidem vivi possit secundum Epicuri decreta*. Ibid. pag. 1086.

XLV. pag. 249. *An recte dictum sit, Latenter esse vivendum*. Ibid. p. 1128.

XLVI. pag. 250. *b. An vitiositas ad infelicitatem sufficiat*. Ibid. pag. 498.

XLVII. pag. 251. *b. De amore prolis*. Ib. pag. 493.

XLVIII. pag. 254. *De invidia & odio*. Ib. pag. 536.

IL. pag. 255. *De unius in republica dominatione, populari statu, & paucorum imperio*. Ibid. pag. 826.

L. pag. 256. *Amatoriae narrationes*. Ibid. pag. 771.

LI. pag. 258. *Quaestiones naturales*, in fine mutilae. Ibid. pag. 911.

LII. pag. 263. *b. De placitis philosophorum Libri V.* cum elencho Capitum singulis praevio, qui tamen ferme evanuit. Ibid. a pag. 874. ad pag. 911.

LIII. pag. 281. *De virtute moruli*. Ibid. pag. 440.

LIV. pag. 287. *De primo frigido*. Ibid. pag. 945.

LV. pag. 292. *b. De Homero*, seu *Homeri Vita*, de qua vide Codicem VII. Plut. LVI. Catalogi nostri Tom. II. p. 305. §. VIII.

LVI. pag. 317. *b. Virtutem doceri posse*. In dicta edit. Parif. Tom. cit. p. 439.

LVII. pag. 318. *De Romanorum fortuna*. Ibid. pag. 316.

LVIII. pag. 321. *De Alexandri fortuna, vel virtute Orationes duae*. Ibid. a pag. 326. ad pag. 345.

LIX. pag. 326. *b. Praecepta gerendae reipublicae*. Ibid. pag. 798.

LX. pag. 336. *b. Apophthegmata*, seu *scite dicta Regum & Imperatorum*. Ibid. p. 172.

LXI. pag. 350. *b. Apophthegmata Laconica*. Ibid. a pag. 208. ad pag. 242. ubi in duas partes distributa sunt, quarum altera *Apophthegmata*, altera *Instituta Laconica* inscribitur.

LXII. pag. 365. *Parallela*, seu *historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio*. Ib. pag. 305.

LXIII. pag. 369. *Capitulorum descriptio*, hoc est, *Quaestionum Romanarum solutio*. Ib. pag. 263.

LXIV. pag. 383. *Quaestiones Graecae*. Ibid. pag. 291.

LXV. pag. 388. *b. Vitae decem Rhetorum*. Ibid. pag. 832.

LXVI. pag. 396. *b. Quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

LXVII. pag. 399. *b. De vitando aere alieno*. Ibid. pag. 827.

LXVIII. pag. 401. *b. De Stoicorum repugnantiis*. Ibid. pag. 1033.

LXIX. pag. 412. *Terrestria ne, an aquatilia animalia sint callidiora*. Ibid. pag. 959.

LXX. pag. 423. *b. De El apud Delphos*. Ib. pag. 384.

LXXI. pag. 428. *De oraculorum defectu*. Ibid. pag. 409.

LXXII. pag. 440. *Convivalium disputationum Libri primi quatuor*. Ibid. a pag. 612. ad pag. 672. Ipsorum quartus desinit imperfecte, ut in edit. singulis autem elenchus problematum praecurrit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 464.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ.

COMPENDIVM LEGVM.

ANtonius Augustinus in primo Voluminis folio, eorum quae in ipso continentur summam sequenti indiculo, more suo, αὐτοχειρὶ ita descripsit: COD. VI.

Hoc Volumine continentur

Epitome legum hac inscriptione πρόχειρος τῶν νόμων *auctoris incerti: fortasse Scleri est Romani protospatharii, aut Nicolai, aut Magni Droggarii, quorum postremae Novellae inscriptione mentio.*

Michaëlis Iudicis Compendium: nam sic legimus: Μιχαὴλ κριτοῦ ϗ ἀνθυπάτυ τῦ Ἀτταλειάτυ πρόχειρος.

Alterum Compendium τῶν πεντήκοντα τίτλων τῶν ἐκτεθέντων παρὰ ἰμβάτα, *in quo quaedam Constantini Leonisque CC. praefatio. In extremo leguntur de quibusdam legibus nonnulla Capita. Item* περὶ ἀγωγῶν ϗ ἐνοχῶν, ϗ περὶ ἐγκλήτων ϗ κανόνων. *Deinde subsequitur index Latinorum verborum, quibus utuntur necessario Graeci Iurisconsulti. Praeterea fragmenta* περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων, *& aliquorum capitum iuris.*

Institutiones Iustinianeae de Latinis Graecae, auctore Theophilo, quibus de nuptiis nonnulla coniunguntur.

Aliud Compendium Basilici, auctoris incerti. τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ φιλοσόφου ἐν ἐπιτομῇ τῶν νόμων.

Aliud Michaëlis Pselli versibus iambis πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκαν ἐν πρὸς τάξεως (sic) τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ϗ βασιλέως. *In fine* περὶ δικῶν (sic) ἀγωγῶν.

Item aliud Magni Eustathii, sed multo ceteris diffusius explicatiusque, ὅπερ παρὰ μὲν τινων ὀνομάζεται πεῖρα, παρὰ δὲ τινων διδασκαλία ἐκ τῶν πράξεων τοῦ μεγάλυ Εὐσαθίυ τοῦ Ῥωμαίου. *Hoc, singulis fere legibus subscribuntur nonnullae Magistri, atque Patritii Basilicii atque quidem veteres interpretationes: citantur Iudices, nec non legum Doctores Stephanus, Ioannes, Locrerus, Phorysas, Thylacus, Protospatharius Romanus Sclerus, Suronites, Droggarius & alii.* Haec summatim Augustinus: nos eadem paullo enucleatius more nostro persequamur.

I. pag. 2. In hac pagina duo indices occurrunt. Primus Titulos complectitur XIII. & ita inscribitur: Πίναξ ὧν περιέχοι τίτλων ὁ παρὼν πρόχειρος τῶν νόμων. *Tabula Titulorum,*

quos continet praesens Legum prochiros, sive Promtuarium. Primus Titulus est περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης, *de lege & iustitia*. Vltimus περὶ πρὸ γάμου, καὶ διὰ γάμου δωρεᾶς, *de dono ante nuptias, & propter nuptias*. Secundus index inscribitur: Τίτλοι τοῦ προχείρου τοῦ Ἀτταλειάτου. *Tituli Manualis Attaliotae*, qui sunt LII. Horum primus περὶ καταστάσεως ἀνθρώπων, καὶ διαιρέσεως προσώπων καὶ πραγμάτων, καὶ ποιοτήτων αὐτῶν, *de statu hominum, & divisione personarum & rerum, & earum qualitatibus*. Vltimus περὶ νόμου Ἰουλίου, *de lege Iulia*. Praedictos indices versiculi quinque iambici subsequuntur, qui ita habent:

Ἐκ τοῦ προχείρου τούσδε τοὺς τίτλους νόμου
Φιλακροάμων ἅπας ὑπάρχων νόει.
Γέγραφα δ' αὐτοὺς ἐν μέρει τοῦ βιβλίου
Ὡς εὑρεθέντας πλείονας δηλουμένων
Τεσσαράκοντα τῶν προοιμίων τίτλων.

Pag. 3. Occurrit primus Legum delectus compendiarius, primo indici, quem innuimus respondens, Titulis constans XIII. quorum prior inc. Νόμος ἐστὶ κοινὸν παράγγελμα, κ. λ. Vltimus des. λαμβάνει καὶ τὸ λοιπὸν ἡ μήτηρ. Habetur autem in Iure Graeco Romano Ioannis Leunclavii, per Marquardum Freherum edito Francof. MDXCVI. fol. Tom. II. pag. 79. seqq. Leoni & Constantino Augg. tributus, quorum praefatio praecurrit, quae in Codice desideratur, concordat autem usque ad Titulum IX. inclusive, nimirum usque ad pag. 98. Titulus deinde X. in Codice περὶ ἐκκλησιαστικῶν, in editione non occurrit; Titulus XI. περὶ τάξεως καὶ κριτηρίων, est X. in edit. Reliqui duo, nimirum XII. περὶ συμβολαίων, & XIII. περὶ πρὸ γάμου καὶ διὰ γάμου δωρεᾶς, in edit. item desiderantur; ubi tamen Delectus hic compendiarius multo longior est, utpote Titulis constans XXVIII.

II. pag. 17. Νεαρὰ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ περὶ γαμηλίων συναλλαγμάτων. *Novella pii Imp. D. Alexii Comneni de contractibus matrimonialibus*. Inc. Ἡ μὲν παλαιὰ καὶ πρεσβυτέρα νομοθεσία. Des. κατεργαζόμενοι συναναστροφῆς. Exstat in cit. Iure Graec. Rom. Tom. I. Lib. II. pag. 126. sub titulo diverso.

III. pag. 19. Τοῦ Κυροπαλάτου κυροῦ Νικολάου (1) καὶ μεγάλου Δρουγγαρίου τῆς βίγλας τοῦ Σκληροῦ ὑπομνήσαντος, κατεπέμφθη ἡ παροῦσα λύσις παρὰ τοῦ θεοστέπτου καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, περὶ τῶν ἐγκαλουμένων κατὰ ἀποφάσεως δικαστικῆς. *Facta suggestione a Domino Nicolao Sclero, Curopalate, magnoque Vigilum Drungario, missum fuit hoc responsum a coronato divinitus, & sancto Imperatore nostro Domino Alexio Comneno de iis, qui a sententia iudicis provocant*. Inc. Ἀγαθὸν σοι ζῆλον. Des. τῶν παρὰ τῆς βασιλείας μου ὁρισθέντων. Ibid. Tom. II. pag. 186.

IV. pag. ead. *b*. Μιχαὴλ κριτοῦ καὶ ἀνθυπάτου τοῦ Ἀτταλειάτου (2) πρόχειρος. τὸ δὲ μηνὶ Ἰανουαρίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ. διὰ γραμμάτων τοῦ βασιλέως ἐρυθρῶν, καὶ ἡ διὰ κηροῦ σφραγίς. *Michaëlis Attaliotae Iudicis, & Proconsulis Prochiros*, seu *Manuale Iuris. Mense Ianuario, indict. VII. cum litteris Imperatoris rubris, & sigillo cereo* (3). Incipit Praefatio: Μέλλων, ὦ θειότατε βασιλεῦ. Des. καὶ ἔσται ἡ ἐπιγραφὴ οὕτως. Primus Titulus *de statu personarum &c*, uti diximus §. I. inc. Πάντες ἄνθρωποι ἢ δοῦλοι, κ. λ. Vltimus Titulus, nempe LII. (4) qui inscribitur Νόμος Ἰούλιος περὶ τῶν ἐν μοιχείᾳ ἐνεχομένων, καὶ περὶ φθορᾶς παρθένων καὶ χηρῶν, *Lex Iulia de adulteris, & de stupro virginum & viduarum*, des. καυλοκοπείσθωσαν. Habetur & hoc Opus loc. cit. p. 1. seqq. sub titulo *Operis de Iure, sive Pragmaticae, Michaëlis Ducae Imp. iussu factae*, multo tamen longius, quam in nostro Codice, Titulis enim constat XCV. Progrediuntur autem Tituli eodem ordine cum editis usque ad LXII. περὶ ἀπελατῶν, *de abigeis*, qui in Codice est LI. eo quod plures in unum coalescant; qui vero sequuntur in edit. usque ad LXX. omnes in Codice desunt, nec non reliqui omnes a LXXI. usque ad finem.

V. pag. 46. Sequitur Legum Compendium Titulis quinquaginta compositum, cum praefatione quadam historica in principio, sine auctoris nomine, quae inc. Τῆς νομικῆς μεγαλοφυοῦς δικαιοσύνης τὸ μέγεθος κραταιότατόν ἐστι, κ. λ. Des. ἀπαρξάμενοι ἐν πρώτοις, ὅθεν καὶ ἡ ἐξ ἡμῶν φύσις τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. Praefationem excipit Titulorum quinquaginta tabula, cui titulus: Πίναξ τῶν πεντήκοντα τίτλων ἐκτεθέντων παρὰ Ἐμβάτου. *Tabula quinquaginta Titulorum expositorum ab Embato* (5). Primus est περὶ συναινέσεως μνηστείας, *de consensu sponsalium*. Vltimus Νόμος Ῥοδίων ναυτικὸς, περὶ ναυκλήρων καὶ ναυτῶν καὶ πανδοχέων, καὶ τῆς κατ' αὐτῶν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγωγῆς. *Lex Rhodiorum Nautica, de naucleris & nautis, & stabulariis, & de actione contra ipsos, & pro ipsis*. Subiicitur deinde distichon:

Θεὸς νόμον δέδωκεν ἀνθρώποις πάλαι,
Ὅπως ἀπασθάλων γε παύσοιτο βλάβη.
Deus legem dedit quondam hominibus,
Vt improborum quidem cesset noxa.

Tum aliorum Capitum, seu Titulorum extra numerum index, eorum nimirum, quorum recensionem dabimus paullo post a §. VI. ad §. XVI. inclusive. Pag. 49. alia occurrit praefatio ita inscripta: Ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ αὐτοκράτορες Καίσαρες Βασίλειος, Κωνσταντῖνος, καὶ Λέων νικηταὶ, τροπαιοῦχοι, ἀεὶ σεβαστοὶ, πιστοὶ, αὔγουστοι. *In nomine Domini & Dei & servatoris nostri Iesu Christi Imperatores Caesares Basilius, Constantinus, & Leo, victores, tro-*

phae-

(1) In edit. legitur Νικήτα pro κυροῦ Νικολάου.
(2) In edit. Ἀτταλιώτου.
(3) Haec mensis & indictionis nota, amanuensis errore, heic perperam apposita fuit, quum ad superius Alexii Comneni Responsum pertineat.
(4) In edit. est Tit. LXX.
(5) Montfauc. in suo Catalogo legit *Symbatio Protospathario*. Ita etiam nominatur in praefationis praedictae contextu, ubi de ipso fit mentio. *Sabbatium* vocat Fabric. Bibl. Graec. Vol. XII. initio pag. 471.

phaeophori, semper pii, fideles, & Augusti. Inc. Τὸν μέγαν ϗ φύσει ἀληθινὸν Θεὸν ϗ σωτῆρα ἡμῶν, κ. λ. Des. ὅτιθεν ϗ ἡ καθ' ἡμᾶς φύσις τὴν ἀρχὴν εἴληφεν. Pag. 50. Κατάκρισις τεθεῖσα ὑπὸ τῶν πανευσεβῶν βασιλέων. *Condemnatoria sententia lata a piissimis Impp.* (sc. Leone & Alexandro). Inc. Οἶμαι δὲ τῶν κρίνειν λαχόντων. Des. παραπεποιημένης κρίσεως ἀπειργάσατο. ἐξεφωνήθη μηνὶ Δεκεμβρίῳ α'. ἰνδ. ς'. Habetur haec in Leunclavii Iure Graeco Rom. Tom. I. Lib. II. pag. 103. sub titulo: *Adversus iudices, qui sententias praeter leges ferunt, exsecrationes* (1). Pag. ead. *b.* primus Titulus *de consensu sponsalium* inc. Μνηστεία ἐστὶ μνήμη ϗ ἐπαγγελία τῶν μελλόντων γάμων. Titulus L. *de naucleris &c.* des. εἰ μὴ περὶ τὴν συμβᾶσαν ζημίαν ἀσφαλίσηταί μοι.

VI. pag. 211. Sequuntur variarum Legum Excerpta, ac primo quidem: Τίτλος ιβ'. βιβλίον πεντηκοστόν. Περὶ τετραετίας παραγραφῆς, ϗ περὶ πραγμάτων δεσποτείας, κ. λ. *De quadriennii praescriptione, & de rerum dominio, &c.* Inc. Μισθωσάμενος κἂν ὑποβλάψῃ. Des. ἔχει τὸ βέβαιον ἡ δωρεά.

VII. pag. ead. *b.* Τίτλος ιδ'. βιβλίον ε'. Κατὰ δανειστῶν, καὶ περὶ παραγραφῆς τριάκοντα, ἢ τεσσαράκοντα ἐνιαυτῶν. *Contra foeneratores, & de praescriptione triginta, vel quadraginta annorum.* Inc. Τὸ φάκτον τῆς διατάξεως τοῦτό ἐστι. Des. παραγραφὴν ἀντικειμένην δέξασθαι.

VIII. pag. 212. *b.* Τίτλος ιδ'. βιβλίον κη'. Περὶ δευτερογαμούντων ἀνδρῶν ϗ γυναικῶν. *De maribus & feminis, quae secundas nuptias contrahunt.* Inc. Ἄρτι δὲ ἡμῖν Λέων ὁ τῆς θείας λήξεως, κ. λ. Des. ἀλλὰ ϗ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀδελφὸν τὸν τελευτήσαντα. Sunt Excerpta quaedam ex Basilicis, quae tamen minime cum editis concordant, quum brevissima sint fragmenta, & ex longioribus contracta.

IX. pag. 216. Νόμος Κορνηλίου περὶ φονευτοῦ καὶ φαρμακοῦ ϗ μαθηματικοῦ ϗ τῶν ὁμοίων κεφ. α'. *Lex Cornelia de sicario, & venefico, & mathematico, & similibus Cap. I.* Inc. Τῷ τῶν ἀνδροφόνων νόμῳ ὑπόκειται ὁ φονεύων. Des. ὁ μεμηνὼς ϗ ὁ μὴ ὢν ἐπταετὴς φονεύοντες συγγινώσκονται. Incidit in Basilicorum Tom. VII. pag. 684. seqq. & est Tit. XXXIX. Libri LX.

X. pag. 217. Νόμος Κορνηλίου περὶ πλαστῶν καὶ συγκλήτου θεσπισμάτων. *Lex Cornelia de falsis, & de senatus consultis.* Inc. Ὁ ποιήσας ἐμμαρτύρια πλαστά. Des. ἡ αὐτὸς ἐμὲ δημεύεται ἡ κληρονομία. Tit. XLI. eiusdem Libri ibid. pag. 705.

XI. pag. ead. *b.* Νόμος Ἰουλίου τοῦ κινουμένου κατὰ ἀρχόντων, ἢ δικαστῶν, ἢ συνέδρων ἐν δίκῃ κεκλοφότας. κεφ. α'. *Lex Iulia, quae intenditur contra magistratus, vel iudices, vel adsessores in iudicio furantes. Cap. I.* Inc. Ἡ διάταξις κελεύει τοὺς ἄρχοντας περὶ παντὸς, κ. λ. Des. κεφαλικῶς τιμωρεῖται, ἢ περιορίζεται. Tit. XLIII. eiusdem Libri ibid. pag. 761.

XII. pag. ead. Νόμος Ἰουλίου κατὰ νοσφιζομένων, καὶ περὶ ἱεροσύλων, ϗ τῶν χρήματα δημόσια κεκλοφότων. κεφ. α'. *Lex Iulia contra peculatores, & de sacrilegis, & de pecuniarum publicarum furibus. Cap. I.* Inc. Ἡ ποινὴ τοῦ διπενκλάτους, πεπορισμένη ἐστι. Des. τυπτόμενος καὶ κουρευόμενος ἐξοριζέσθω. Tit. XLV. ibid. pag. 768.

XIII. pag. ead. Νόμος Φάβιος περὶ ἀνδραποδιστῶν. κεφ. α'. *Lex Fabia de plagiariis. Cap. I.* Inc. Ὁ τὸν ἀλλότριον δοῦλον ὑποδεξάμενος. Des. ϗ ὁ ἀγοράσας ὅσον ἐπηγγείλατο καταβαλεῖν τῷ δημοσίῳ ἔστα. Tit. XLVIII. ibid. pag. 783. Haec autem omnia non eadem κατὰ πόδας sunt, atque in editione, sed ad ipsius collectoris usum concinnata; re tamen quoad sensum cum editis conveniunt.

XIV. pag. 219. Περὶ ἀγωγῶν καὶ ἐνοχῶν, κ. λ. *De actionibus & obligationibus, &c.* Inc. Ἀγωγὴ ἡ καθ' ἡμῶν μὴ ἀρξαμένη. Des. τὸ αὐτὸ ϗ ὑπεξουσίου υἱοῦ.

XV. pag. 224. Λέξεις ἐμφερόμεναι ἐντὸς τῆς βίβλου ταύτης. *Voces quae in hoc continentur libro,* scilicet *Index Latinorum verborum, quibus utuntur Graeci Iurisconsulti, cum ipsorum explicatione.* Incipit a littera Α, & quidem hoc pacto:

Ἄδετ, ἔχει.
Ἀδ πραετίουμ παρτικιπάνδουμ, ἑαυτὸν ἠνέσχετο πραθῆναι.
Ἀιδίλες, οἱ ἐπί.
Ἀδιτεβετ, ὑπεισέρχεται.
Ἀλούμνος, τρεπτός.

Definit in littera Π in verbis:

Πίους, εὐγενής.
Περίμιτ, βλάπτει.
Παῦρος, εὐθέως οἷον ὁμολογεῖς διδόναι.

Mutilus videtur, unios aut alterius folii iactura. Huius Lexici Iuridici specimen adfert Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 571. §. III. ubi tamen Latina Latinis primum, deinde Graecis litteris descripta exhibentur, subiuncta Graeca interpretatione.

XVI. pag. 229. Περὶ ἐκποιήσεως κτημάτων, καὶ προτιμήσεως συγγενῶν ϗ κοινωνῶν, ϗ ἀναμεμιγμένων, ϗ συμπαρακειμένων ὁλοτελῶς, καὶ συναπτῶς ὑφημένων, ϗ τῶν ὁμοίων ὁμοτελῶν χωρίων καὶ ἀγριδίων, ϗ κωλύσεως δυνατῶν προσώπων, καὶ ἐκποιήσεως στρατιωτικῶν κτημάτων. *De alienatione fundorum, & praelatione propinquorum, & consortium, & permistorum, & sub eodem titulo collationis adiacentium, & contigue unitorum; deque praediis & agris, qui sub eodem titulo pendere vectigal intelliguntur; & de cohibendis personis potentibus, ac de militarium fundorum alienatione.* Inc. Παλαιὸς νόμος ἐστὶν, ἵνα μηδεὶς παρὰ συγγενῶν, ἢ κοινωνῶν ἐμποδίζηται πωλεῖν οἷς ἂν ἐθελήσειεν. Des. ἡ ἐκποίησις ἀναιρεῖται. Incidit in Leuncl. Iure Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. & *Constantini Porphyrogeniti Novella I.* inscribitur. Adnectuntur huic tamquam ad eamdem materiam pertinentes, Novellae Leonis Imp. duae, quarum prima pag. 230. *b.* inc. Ὅτι ἡ δεκαετία τοῖς ἀπὸ τῶν ὧδε λελεγμένοις. Des. ἀλλὰ ϗ ἡ μετὰ μίαν ἡμέραν δόσις. Altera ibid. inc.

(1) Habetur & apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 416.

inc. Ἔξεστι τῷ κατέχοντι ἀκίνητόν τι. Des. τῆς νομῆς τοῦ ἀκινήτου. Quarum initia, quum Excerpta tantum sint valde brevia, inter huius Imperatoris Novellas invenire minime licuit.

XVII. pag. 233. *Instiniani Institutionum Libri quatuor, a Theophilo Antecessore in Graecum translati*, quorum recensionem vide in Codice XVI. Plut. X. Catalogi nostri Tom. I. pag. 485. cum ipsis enim quoad initium & finem mirifiee concordant. Heic quoque Titulorum index praecurrit, qui tamen ab alia manu videtur exaratus. In fine: Τέλος σὺν Θεῷ τῶν Ἰνστιτούτων. Circa medium Tituli IX. Libri I. qui est *de Nuptiis*, pag. Codicis 248. ad verba ἀλλήλοις οὐ δύνανται πρὸς γάμον συνάπτεσθαι, parva quaedam adnotatio Antonii Augustini manu legitur, cuius tamen aliquae voces ob marginem recisum excidere; quae supersunt, ea sunt huiusmodi: Οὐ, *est etiam in Codice Gratiani maiore: sed m . . . non, & quidem rectius: . . . certe, iure constat: Io . . . Sequanus. Est etiam . . . . libris negatio: at Latinis omnibus deest: quod item . . . probatur*. Vulneribus hisce Iurisperitus aliquis mederi facile queat.

XVIII. pag. 396. *b.* Adiiciuntur Iustiniani Institutionibus excerpta quaedam ex aliis Legibus; quorum primum sine titulo inc. Ζήτει βιβλ. κδ'. τίτ. α'. κεφ. α'. ὅ φησι. Πᾶν διδόμενον, ἢ διὰ πρᾶγμα δίδοται, ἢ δι' αἰτίαν. Des. εἰ καὶ αἰσχρόν ἐστι τὸ εἶναι αὐτὴν πόρνην.

XIX. p. 397. Aliud Excerptum item sine titulo, sed quod *de solutione matrimonii* agere videtur, inc. Διαλύεται πρῶτα μὲν μοιχείᾳ, κ. λ. Des. πένθιμος δὲ χρόνος τοῖς νόμοις ἐπὶ ἀνδρὸς οὐδαμοῦ ὥρισται.

XX. pag. ead. *b.* Ζήτει Νεαρὰν κζ'. τίτ. ς'. τοῦ Κώδικος βιβ. η'. Inc. Ἡ μὴ δευτερογαμοῦσα μήτηρ, καὶ πᾶς ἀνιὼν, κ. λ. Des. γένοιτ' ἂν ἑαυτῆς ἀσφαλεστέρα.

XXI. pag. ead. Νεαρ. κβ'. κεφ. κα'. Inc. Εἰ δέ τινες τοῖς ἔμπροσθεν οὐκ ἀρκεσθέντες γάμοις. Des. ἀλλ' ἐξοριζέσθω διὰ τὴν τῆς ἀλγηδόνος συγγνώμην.

XXII. pag. 398. Ἀντωνίνου τίτ. δ'. τοῦ Κώδ. Inc. Ἐὰν διαλυσάμενός τις ἔλαβεν, εἶτα ἀνατρέπει τὰ συνδόξαντα. Des. ἐκπιπτέτω τῶν γαμικῶν αὐτῶν κερδῶν τῶν ἐκ τοῦ πρώτου δηλαδὴ γάμου.

XXIII. pag. 400. Ζήτει βι. τοῦ Κώδ. θ'. τίτ. ζ' . . . α'. Inc. Ἐάν τις τὸν βασιλέα λοιδορήσας. Des. ἢ ἀφεθῆναι αὐτόν.

XXIV. pag. ead. Ζήτει καὶ βι. τῶν βασιλικῶν ξ'. τίτ. λς'. κεφ. ιγ'. Inc. Ἐάν τις κακῶς μνημονεύσῃ τοῦ βασιλέως. Des. δοκεῖ πάντα ἀποδιδόναι αὐτῷ τὰ τῆς τιμῆς πλὴν τῆς οὐσίας, Incidit in Tom. VII. cit. edit. Basilic. pag. 599.

XXV. pag. 401. Ἰουστινιανοῦ. Inc. Ἐάν τις εἴπῃ καταλελεῖφθαι αὐτῷ ληγάτον. Des. ἀντιλήψεται τὰ δοθέντα παρ' αὐτοῦ.

XXVI. pag. 403. Περὶ τόκων τίτ. λβ'. Inc. Ὁ ἀγοραστὴς παραλαβὼν πρᾶγμα, χρεωστεῖ τόκους τοῦ τιμήματος. Des. ἀλλ' οὖν κληρονομεῖ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐκβάλλεται.

XXVII. pag. ead. *b.* Παρεκβολαὶ ἐκ τοῦ Κώδικος. Inc. Ἐτελεύτησέ τις ἐπὶ παιδὶ, οὐκ ἔφθη διαθήκην ἐκθέσθαι. Des. ᾧ ὁ ἄρχων ἐν τόκοις δανείζεται. Horum Excerptorum, quae hactenus recensuimus, loca editionis citare praetermisimus, quum ea unusquisque, ubi res ita postulet, per se consulere facile possit.

XXVIII. pag. 404. Τοῦ βασιλέως κυροῦ Λέοντος τοῦ Φιλοσόφου ἐν ἐπιτομῇ τῶν νόμων. *Imperatoris D. Leonis philosophi Compendium Legum*, Titulis constans XLII. quorum singuli in varia subdividuntur Capita. Primus περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης, *de lege & iustitia*, inc. Νόμος ἐστὶ κοινὸν παράγγελμα, φρονίμων ἀνδρῶν δόγμα. Vltimus περὶ ποινῶν. *de poenis*, des. κατὰ τὴν μερίδα τὴν ἐν τῷ πολέμῳ.

XXIX. pag. 452. Τοῦ σοφωτάτου Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ καὶ ὑπερτίμου σύνοψις τῶν νόμων διὰ στίχων ἰάμβων καὶ πολιτικῶν πρὸς τὸν βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δούκαν ἐκ προστάξεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλέως. *Sapientissimi & honoratissimi Michaëlis Pselli Compendium Legum versibus iambicis & politicis ad Imperatorem D. Michaëlem Ducam ex iussu patris ipsius & Imperatoris*. Inc.

Πολὺ καὶ δυσθεώρητον τὸ μάθημα τοῦ νόμου.

Des.

Ἕτοιμον εἰς κατάληψιν, καὶ πρόχειρον εἰς γνῶσιν.

Haec Legum synopsis edita est Graece, Latina interpretatione ac notis illustrata, opera & studio Francisci Bosqueti Narbonensis, ex Bibliotheca Archiep. Tolosani, Paris. apud Io. Camusat. MDCXXXII. in 8. Varie autem variis in Codicibus inscribitur; Codex enim Vaticanus pro *Michaële Duca* habet *Alexium*; alius Sirmondi Codex, & quidem vetus, habet *Nicephorum*: cum nostro tamen concordat Vindobonensis apud Nessel. Part. II. pag. 28. & alius, ex quo ante Bosqueti editionem versus nonnullos produxit Allatius ad Eustathii Hexaëmeron pag. 280. quare non dubitamus Libellum hunc, rerum summam gerentibus adeo necessarium, pro opportunitate diversis Imperatoribus ab auctore inscriptum fuisse, ut praecipuas iuris regulas ex ipsis Iuris totius fontibus compendio pertractatas, & carmine, quasi lenocinio emollitas, libentius percurrerent. Ex hoc nonnulla sub scholiorum nomine vulgavit Leunclavius Iuris Graec. Rom. Tom. II. in synopsi Legum Michaëlis Attaliatae, Tit. praesertim XVI. XXV. XXVIII. XXXII. XXXVII. XL. XLII. XLVIII. & LXXXIII. qui quum numerum carminum non animadvertisset, tamquam solutam orationem excudit.

XXX. pag. 476. Περὶ ἰδικῶν ἀγωγῶν, *de actionibus specialibus*. Inc. Ἐν τῷ διαπέμπεσθαι βιβλίον ἀνάγκη ὁρίζεσθαι τὴν ἀγωγήν. Des. ἴσθι γὰρ, ὡς καὶ αὐτὴ ἡ ἀγωγὴ, ἀτιμοποιὸς καθίστησιν. Adnectuntur pag. 477. *b.* parva quaedam fragmenta ex Basilicorum Libro II. & XI. & ex Codice Lib. VII.

XXXI. pag. 478. Manu multo recentiori exaratum occurrit Opus Legale, cui praecedit

dit Πίναξ βιβλίυ, ὅπερ παρὰ μὲν τινων ὀνομάζεται πεῖρα, παρὰ δὲ τινων διδασκαλία, ἐκ τῶν πράξεων τοῦ μεγάλου κυρίυ Εὐςαθίου τῦ Ῥωμαίου. *Tabula Libri, qui ab aliquibus quidem nominatur Experientia, ab aliis vero Doctrina, ex practicis magni Domini Eustathii Romani.* Continet autem Titulos LXXV. quorum primus inscrib. περὶ ὑῶν ὑπεξυσίων, ἡττόνων καὶ ἀνήβων γενομένων, & inc. Ο῞τι δίκης κινηθείσης, ὡς ὑπεξούσιος ἦνες παῖς ἐν εἰκάδι ἤδη πυκνῶς κρύπτεται, κ. λ. Vltimus περὶ ἐγκλήτων, desι. κατὰ τὸ πάλαι κρατοῦν ἔθος τῆς τοιαύτης λαλιᾶς (1) διακαζομένων οὐκ ἔχει. Omnium uberrima est haec Legum Synopsis, eiusque methodum in suo indiculo supra relato Antonius Augustinus satis explicuit: addere tantum lubet, Eustathium hunc Magistrum Romanum *de hypobolo*, seu *de donatione propter nuptias*, Ms. in Cod. Regio Parisiensi MMXXIII. laudari a Cangio in Glossario. Eius praeterea scholium occurrit in Basilicis Tom. IV. pag. 489. seqq. edit. Gr. Lat. Paris. MDCXLVII. ex recensione Caroli Annibalis Fabroti, ubi etiam Tom. VII. pag. 916. ex eius Tit. LXIV. Excerpta adseruntur, & alibi saepius. Inter Iurisconsultos Graecos ineditos accensetur a Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 564.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saec. XV. Constat foliis scriptis 631.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΚΑΙ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ.

PLATONIS POLITIAE ET PARMENIDES.

COD. VII. Nitidissimum hunc Codicem ad Franciscum Philelphum pertinuisse, eiusque iussu fuisse a diligentissimo scriptore exaratum, ex eius gentilitio stemmate, ac litteris FR. ΦI. in ipsius Voluminis fronte satis affabre eleganterque depictis colligitur. Ornamenta vero tum primae paginae, tum initialium cuiuscumque libri litterarum auratarum, quum simillima prorsus sint iis, quibus celeberrimus Codex I. Plutei XXXII. Homeri Iliadem, & Batrachomyomachiam, Theodori Gazae manu exaratam, continens, insignitus est; ac praeterea utriusque scripturae maxima inter se videatur adfinitas, hunc quoque Codicem eidem doctissimae accuratissimaeque Theodori Gazae manui debere nos arbitramur. In hoc igitur continentur:

I. pag. 1. *Platonis de Republica*, seu *de Iusto Libri X.* quorum singulorum initium & finis concordat cum editis Graece & Latine Marsilio Ficino interprete Francofurti MDCII. fol. Tom. I. a pag. 571. ad p. 766.

II. pag. 124. *Eiusdem Parmenides*, seu *de Ideis Dialogus*. Ibid. Tom. II. p. 1108.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus, scholiis quibusdam brevibus ab eadem manu in margine adspersus. Constat foliis scriptis 142.

(1) In ipso exemplari lacuna haec occurrit.

ΛΕΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΗΣ ΕΝ ΟΛΟΙΣ ΒΙΒΛΙΟΙΣ ξ΄. ΠΑΣΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ ΠΕΠΡΑΓΜΑΤΕΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

LEONIS ET CONSTANTINI LEGVM QVAE INTEGRIS LX. LIBRIS CONTINEBANTVR COMPENDIVM.

Seu

Basilicorum Synopsis alphabetica, & aliquot Impp. Novellae Constitutiones.

HVius quoque optimi Codicis summariam recensionem Antonius Augustinus αὐτοχειρὶ in primo folio descripsit, quae ita habet: COD. VIII.

Hoc Volumine continentur

Basilici, seu Hexabibli compendium ordine litterarum. Haec est epitome eorum, quae libris sexaginta Leontii (sic) *atque Constantini Caesarum (quos horum mandato protospatharius quidam Sabatius ex Iustiniani libris longo post tempore, paucis adiectis mutatisque composuit) continentur. Igitur haec epitome hoc ordine constat. Praecipua rerum capita litterarum serie distribuuntur: sub his leges a supradictis Caesaribus acceptae collocantur: harum singulis locus, unde sumantur subscribitur, nempe Basilici lex, liber, titulus, caput: nimirum ut ex compendio lector ad ipsos rerum fontes allegetur: cui quidem Epitomae nullis sane libris (vidisse enim me memini Venetiis Codices eius tres) auctor est; quod plerisque Graecorum recentium libris, maxime legum contigit. Haec proculdubio perspicuitate, ordine, copia ceteris utilior commendabiliorque videtur. Capita praefixus index ostendit: scholia quaedam variis adscribuntur locis.*

Deinde sequitur quoddam Compendium Novellarum κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ πρεσβύτου, *item* τοῦ κυροῦ Κωνςαντίνου βασιλέως τοῦ Πορφυρογεννήτου, *praeterea* Νικηφόρου βασιλέως, *&* Ἰωάννου βασιλέως.

Postremo περὶ ῥοπῆς, *scilicet* περὶ χρονικῶν διαςημάτων ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ρ΄ ἐτῶν.

Haec Augustinus. Nos eadem paullo uberius persequamur, & quidem ita:

I. pag. 1. Occurrit primo loco Λέοντος ἐν Χριςῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ εὐσεβοῦς βασιλέως τῆς ἐν ὅλοις βιβλίοις ἑξήκοντα πάσης νομοθεσίας πεπραγματευμένης αὐτῷ παραλλήλου συναγωγῆς καὶ συντάξεως. *Leonis in Christo Rege aeterno pii Imperatoris de universa legislatione ab ipso in sexaginta integris libris tractata atque collecta.* Inc. Ῥωσιειωνῷ τῷ τῶν βασιλέων περιωνύμῳ. Des. μέχρι τῆς ἡμῶν βασιλείας τεθεσπισμένων. Deinde pag. ead. *b.* Νεαρὰ τοῦ βασιλέως κυροῦ Κωνςαντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου περὶ τῶν ἀδιαθέτως τελευτώντων χωρὶς παίδων, κ. λ. *Novella Imperatoris Domini Constantini Porphyrogeniti* de

de intestato morientibus sine filiis, *&c.* Inc. Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πόλεις συνησαμένων, κ. λ. Des. κυρίῳ τῷ ἡμῶν βασιλεύοντι ἀνατιθέμενον. Exstat haec apud Bonefid. pag. 23. & ad calcem Novellar. pag. 281.

II. pag. 5. Πίναξ ἀκριβὴς τοῦ παρόντος βιβλίου. *Tabula accurata praesentis libri*, nimirum Titulorum CCCXLVIII. quibus constat haec Basilicorum Epitome, ordine litterarum digestorum, hoc Christiani scriptoris divinam opem implorantis versiculo praevio:

Χριστὲ, πρώηγοῦ τῶν ἐμῶν πονημάτων.

Christe, dux esto meis laboribus.

Progreditur autem usque ad pag. 21. *b.* ubi incipit alius index Novellarum Romani, Constantini, Nicephori &c. Tandem pag. 24. sequitur ipsa Ecloga, quae inscribitur hoc pacto: Ἐκλογὴ καὶ σύνοψις τῶν βασιλικῶν ξ' βιβλίων σὺν παραπομπαῖς κατὰ στοιχεῖον, τοῦ περὶ πίστεως μόνου τίτλου προτεθέντος διὰ τὸ τίμιον. *Ecloga*, seu *Compendium librorum LX. Basilicorum cum allegationibus locorum similium iuxta ordinem litterarum*, *solo honoris caussa* extra ordinem *praemisso Titulo de Fide*. Post hunc igitur Titulum *de Fide* extra numerum, cuius inscriptio est: περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν χριστιανῶν, καὶ τοῦ μηδένα κατατολμᾷν περὶ αὐτῆς δημοσίᾳ ἀμφισβητεῖν, *de orthodoxa Christianorum Fide*, *& quod nemo audeat circa ipsam publice contendere*; initium vero: Χριστιανὸς ἐστιν ἐπιστεύων μίαν εἶναι θεότητα, κ. λ. primus eorum, qui alphabetice sunt dispositi, est περὶ ἀγγαρειῶν καὶ παραγγαρειῶν, κ. λ. *de angariis & parangariis*, *&c.* & inc. Δεῖ τὰς ἐκκλησίας μὴ λειτουργεῖν, κ. λ. Vltimus περὶ ὡρειαρίων, *de horreariis*, & des. διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐπιτηδεύματος. De hac synopsi vide quae diximus in recensione Codicis X. Plut. IV. idem prorsus Opus continentis, Catalogi nostri Tom. I. pag. 530. §. I. nec non accuratissimam primi inter Iuridicos Codicis Biblioth. Caesar. nostro item consimilis descriptionem, Catalogi Nessel. Part. II. pag. 3. seqq. Nec omittendus Fabric. B. G. Vol. XII. pag. 426. seqq.

III. pag. 363. Sequuntur *Imperatorum Novellae quaedam*. quarum prima Τοῦ κυροῦ Ῥωμανοῦ τοῦ βασιλέως τοῦ πρεσβύτου περὶ τῶν ὑπεισερχομένων δυνατῶν εἰς ἀνακοινώσεις πενήτων, ἣν ὑπηγόρευσε Κοσμᾶς Μάγιστρος δευτέρας (1) ἔτει ,ϛυλζ'. *Domini Romani Imperatoris senioris de potentibus in consortia pauperum succedentibus*, *quam dictavit Cosmas Magister* (Officiorum) *indict. secunda*, *anno* 6437. (Christi DCCCCXXIX.) Inc. Ἀνθρώποις ἐστὶ ζηλωτὸν, κ. λ. Des. εἰς κοινὴν λυσιτέλειαν καὶ ὠφέλειαν. Praecedit autem distichon iambicum:

Νέον νόμον τίθησι Ῥωμανὸς ἄναξ,
Ὃν καὶ πέπομφε λύτρον ἠδικημένοις.
Legem Imperator sancit Romanus novam,
Qua liberavit lata pressos a malis.

Habes in Leunclavii Iure Graec. Rom. Tom. II. pag. 158. seqq. ubi index Capitum Constitutionis huiusce praecedit, qui in nostro Codice desideratur. Emendatiorem dedit unaque cum meliore versione Carolus Labbeus ad calcem observationum in synopsin Basilicor. Paris. MDCVI. in 8. pag. 2. seqq.

IV. pag. 365. *b. Constantini Porphyrogeniti Novellae*, quarum prima Περὶ τῶν εἰσερχομένων δυνατῶν εἰς ἀνακοινώσεις (2) πενήτων, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόφιλος πατριάρχης καὶ κοιαίστωρ μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. ε'. ἔτει ,ϛυνε' (3). *De potentibus in consortia pauperum succedentibus*, *quam dictavit Theophilus Patriarcha & Quaestor mense Martio*, *indict. V. anno 6455*. (Christi DCCCCXLVII.) Inc. Παρὰ πολλῶν ἀνέμαθεν. Des. περὶ τῶν πτωχῶν καὶ δυνατῶν. Leuncl. loc. cit. pag. 142. recusa etiam inter Io. Meursii Opera edit. Florent. MDCCXLV. fol. Vol. VI. pag. 1477.

V. pag. 366. *b.* Περὶ τῶν στρατιωτῶν (4) νεαρὰ νομοθεσία τοῦ αὐτοῦ, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόδωρος πατριάρχης (5) καὶ κοιαίστωρ ὁ Δεκαπολίτης. *De militibus Novella Constitutio eiusdem*, *quam dictavit Theodorus Patriarcha & Quaestor Decapoleus*. Inc. Ὥσπερ ἐν σώματι κεφαλή. Des. κεχρῆσθαι αὐτοῖς (6). In Leuncl. Tom. cit. pag. 144. & apud Meurs. loc. cit. bis, nimirum pag. 1484. & pag. 1509. Labbeus quoque loc. cit. pag. 26. edidit cum nova versione & notis.

VI. pag. 368. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ ἐν λύσει ἀναφορᾶς περὶ Ἀρμενίων, τῶν τε ἄλλων, καὶ τῶν ἐγκλήματι φόνου περιπιπτόντων. *Eiusdem Novella ad decisionem relationis*, *de fundis Armenicis*, *aliorum*, *& homicidarum*. Inc. Κελεύομεν, εἴ τινες τῶν Ἀρμενίων στρατιωτῶν, κ. λ. Des. ὑπηρετείτω αὐτῇ. Leuncl. edidit p. 169. sub Nicephori Phocae nomine, titulo tamen, initio, ac fine diversam; Carolus Labbeus loc. cit. pag. 47. & ex eo Meursius p. 1516. cum qua concordat Codex.

VII. pag. 369. Τοῦ αὐτοῦ νομοθεσία ἐν σχήματι μελέτης (7) περὶ τῶν ἑκουσίως φονευόντων, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ προσφευγόντων, ὥστε αὐτοὺς μὴ δέχεσθαι. *Eiusdem lex in forma meditationis de iis*, *qui sponte caedes committunt*, *& ad Ecclesiam confugiunt*, *ut ipsi non recipiantur*. Inc. Ἡ τοῦ Μωσέως νομοθεσία κατὰ τοῦ ἀνδροφόνου. Des. ἀσυλίαν ἔχειν εἰπὼν (8) τοὺς ἀνδροφόνους. Leuncl. Tom. I. Lib. II. pag. 109. Innuitur etiam Meursii loc. cit. pag. 1501. sed titulo prorsus diverso, eiusque tantum primi sex versus adferuntur; nam quae deinceps sequuntur, a verbis, ταῦτα μὲν οὖν νομοθετεῖν, κ. λ. pertinent ad sequentem Constitutionem.

VIII. pag. 370. Τοῦ αὐτοῦ δευτέρα νομοθεσία περὶ τῶν ἑκουσίως φονευόντων, δεχομένη μὲν αὐτοὺς κατὰ συμπάθειαν παρὰ τὴν δύναμιν τῆς πρώτης, ἀειφυγίᾳ δὲ καὶ περιουσίας ἐκπτώσει κα-

(1) In edit. ἰνδικτιῶνος α'.
(2) In edit. εἰς κτῆσιν.
(3) In edit. Leuncl. & Meurs. anni indicatio ad calcem Constitutionis adiicitur.
(4) In edit. Leuncl. inscrib. Περὶ στρατιωτικῶν κτημάτων;
(5) In edit. pro πατριάρχης legitur πατρίκιος, tam heic, quam deinceps in aliis titulis, ubi eiusmodi nomen occurrit.
(6) In Leuncl. & Meurs. edit. αὐτῷ.
(7) In edit. desunt verba ἐν σχήματι μελέτης.
(8) In edit. Leuncl. λαβεῖν pro εἰπὼν.

καταδικάζουσα. *Eiusdem lex altera de iis qui sponte caedes committunt, recipiens quidem ipsos ex commiseratione praeter sententiam prioris* (sc. *Constitutionis*) *perpetuo tamen exsilio, & bonorum amissione mulctans*. Inc. Ταῦτα νομοθετεῖν προῃρήμεθα νῦν. Des. αἱρεῖσθαι καταναγκάζεσθαι. Leuncl. loc. cit. pag. 111. ubi in fine octo circiter versus longior, quam in Codice: in edit. Meurs. desinit ut in Codice. Habetur etiam apud Bonefid. pag. 20. & ad calcem Novellar. pag. 280.

IX. pag. 371. Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόφιλος πατριάρχης καὶ κοιαίστωρ, περὶ ἐκταγιατικῶν, καὶ περὶ ἀνοίξεως διαθηκῶν, καὶ περὶ τοῦ ὡρισμένον εἶναι τὸ μέτρον τῶν συνηθειῶν ἐν παντὶ δικαστηρίῳ. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Theophilus Patriarcha & Quaestor, de sportulis, & de aperiendis testamentis, & quod definitus in omnibus iudiciis consuetudinum modus esse debeat*. Inc. Ἐπειδὴ τῆς συνηθείας καὶ τῆς χρήσεως ἡ αὐθεντία. Des. καὶ νομίμῳ ψήφῳ τὴν δίκην διευλυτοῦσθαι. Labbeus loc. cit. pag. 52. & ex eo Meursius loc. cit. pag. 1520.

X. pag. 372. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Θεοδόσιος πατριάρχης (1) καὶ κοιαίστωρ ὁ Δεκαπολίτης, περὶ ἐκταγιατικῶν. τῆς γὰρ πρὸ ταύτης νομοθεσίας ἀποδοκιμασθείσης διὰ τὸ περιέχειν, τοὺς θεματικοὺς κριτὰς καὶ τὸν σκρίβαν δικαστικὰ λαμβάνειν, ἢ, ὡς ἔνια τῶν ἀντιγράφων ἔχει, δικάζειν, ἐνομοθετήθη αὕτη. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Theodosius Patriarcha & Quaestor Decapoleos, de sportulis: abrogata enim priori Constitutione, quia permitteret iudicibus provincialibus, & scribae sportulas accipere, vel, ut quaedam habent exemplaria, iudicare, haec promulgata est*. Inc. Ἔκτισίν τινα παράλογον ἄρτι, κ. λ. Des. εἴη τὸ ἀποδιδόμενον. Edidit mutilam Leuncl. ad calcem synopseos Basilicor. Basil. MDLXXV. fol. & Tom. II. Iur. Graec. Rom. pag. 155. integriorem vero Labbeus loc. cit. pag. 68. ex eoque Meursius pag. 1524.

XI. pag. 373. *b.* Νεαρὰ νομοθεσία βασιλέως Ῥωμανοῦ τοῦ πρεσβύτου περὶ προτιμήσεως, ἐκφωνηθεῖσα μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδ. δεκάτης, ἔτους ,ϛυλ΄. *Novella Constitutio Imperatoris Romani senioris de praelatione, pronunciata mense Aprili, indict. X. anno* 6430. (Christi DCCCCXXII.) Tum alius titulus, seu monitum: Ἡ τοιαύτη νεαρὰ ἐστιν ἡ ζητηθεῖσα εὐθέως κατ᾽ ἀρχὰς τῶν νεαρῶν θεσπισμάτων. *Haec Novella quaerenda est recte in principio Novellarum Constitutionum*. Inc. Παλαιὸς νόμος ἐστὶ μηδένα κωλύεσθαι. Des. ἐκ τοῦ δημοσίου εἰσπραχθήσεται. Leuncl. ad calcem ἐκλογῆς Βασιλικῶν, & in Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. ubi Constantino Porphyrogenito tribuitur, ac titulus omnino differt; initium item aliquantum diversum, finis vero quatuordecim versus longior. De hac vide subiectum Leunclavii scholion, quod incidit ibid. p. 142. Inter Constantini Novellas reponit etiam Meursius loc. cit. p. 1473. eiusque initium & finis concordat cum nostra: ubi aliud etiam ipsius Novellae exemplar paullo mutatis verbis legitur pag. 1469. epitome autem ex Michaële Attaliata p. 1477.

XII. pag. 374. Νεαρὰ νομοθεσία Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ νέου, ἤτοι λύσις ἀναφορᾶς θεματικοῦ κριτοῦ, ἣν ὑπηγόρευσε Θεόδωρος μάγιστρος ὁ Δεκαπολίτης. *Novella Constitutio Romani Imperatoris iunioris, sive decisio relationis provincialis iudicis, quam dictavit Theodorus Magister Decapoleos*. Inc. Ἡ ἀναφορά σου κελεύσει βασιλικῇ, κ. λ. Des. τῆς βιαίας τοῦ καιροῦ συνοχῆς. Sub Constantini Porphyrogeniti nomine edita est a Leunclavio ad calcem synopseos Basilicorum, & in Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 148. & a Meursio loc. cit. pag. 1489. & est *de refusione pretii militarium praediorum*, initio tamen ac fine prorsus a nostra diversa. Carolus Labbeus duorum Mss. Codicum fide, Romano tribuit, & integriorem edidit loc. cit. pag. 80. eiusque initium & finis concordat cum nostra.

XIII. pag. 375. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νεαρὰ νομοθεσία, ἣν ὑπηγόρευσε Συμεὼν πατριάρχης καὶ πρωτοασηκρῆτις, περὶ προστίμων. *Eiusdem Novella Constitutio, quam dictavit Simeon Patriarcha & primus a secretis, de mulctis*. Inc. Παλαιὸν καὶ καλὸν ἔθος τοῖς νόμοις. Des. καὶ τὴν τοῦ νόμου ἀκρίβειαν. Hoc initium inter Romani iunioris Novellas a Fabricio indicatas Biblioth. Graec. Vol. XII. pag. 420. non apparet.

XIV. pag. 377. Νεαρὰ Νικηφόρου βασιλέως, ἣν κατὰ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἤτοι κατὰ τὴν ζ΄ ἰνδ. τοῦ ,ϛυοβ΄. ἔτους ὑπηγόρευσε Συμεὼν πατριάρχης (2) καὶ πρωτοασηκρῆτις, περὶ τοῦ μὴ γίνεσθαι νέα (3) μοναστήρια, καὶ γηροκομεῖα, μήτε πλατύνεσθαι ὅλως διὰ τῶν κτημάτων τοὺς εὐαγεῖς οἴκους. *Novella Nicephori imperatoris, quam anno primo ipsius imperii, scilicet indictione VII. anno* 6472. (Christi vero DCCCCLXIV.) *dictavit Simeon Patriarcha & primus a secretis, ne nova construantur monasteria & gerocomia, neve omnino latifundiis religiosae domus amplientur*. Inc. Ὁ τοῦ Θεοῦ πατρὸς λόγος πολύν τινα λόγον, κ. λ. Des. καὶ τῷ κοινῷ παντὶ φθέγγεσθαι (4). In Leuncl. Iure Graec. Rom. Tom. I. p. 113.

XV. pag. 378. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Νεαρὰ, ἣν ὑπηγόρευσεν ὁ αὐτὸς Συμεὼν πατριάρχης καὶ πρωτοασηκρῆτις, περὶ τοῦ προτιμᾶσθαι τῶν πενήτων τοὺς δυνατοὺς εἰς ἐξώνησιν τῶν παρὰ τῶν δυνατῶν πιπρασκομένων κτημάτων. *Eiusdem Novella, quam dictavit idem Simeon Patriarcha & primus a secretis, quod potentes pauperibus praeferantur in emtione fundorum a potentibus venditorum*. Inc. Πατὴρ δίκαιος ὁ πάντας τοὺς παῖδας ἐπίσης περιποιούμενος. Des. ἐπισχεθῆναί τε καὶ ἀνατραπῆναι. Pars tantummodo huius Constitutionis exstat in Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 170. quae inc. Θεσπίζομεν, τὴν παρὰ τῶν, κ. λ. Emendatam edidit Carolus Labbeus loc. cit. pag. 97. cuius initium & finis cum nostra concordat.

XVI.

(1) Haec vox manu recentissima in Πατρίκιος correcta fuit.
(2) In edit. Σίμων Πατρίκιος.
(3) Desunt in edit. voces νέα, & ὅλως.
(4) In edit. φθέγξεσθαι.

XVI. pag. 379. Νεαρὰ νομοθεσία Ἰωάννου βασιλέως περὶ τοῦ κομμερκίου τῶν ἀλωσίμων ψυχαρίων. *Novella Constitutio Ioannis Imperatoris de commercio mancipiorum captu facilium*. Inc. Ἀδιορίστα καὶ ἀδιάστικτα τῆς ὑποθέσεως. Des. ἵνα μηδὲ αὐτὰ κομμερκεύωνται. Hanc non invenimus.

XVII. pag. 380. Νεαρὰ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν βασιλέως Βασιλείου τοῦ νέου, τὴν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἢ τῶν εὐαγῶν οἴκων νομοθεσίαν Νικηφόρου τέλεον ἀναιροῦσα. *Novella pii Imperatoris nostri Basilii iunioris, superiorem Nicephori legem adversus Ecclesias & religiosas domus perfecte abolens*. Inc. Ἡ ἐκ Θεοῦ βασιλεία ἡμῶν, ἢ παρὰ μοναχῶν, κ. λ. Des. ὑποσφραγισθῆναι διωρισάμεθα (1). μηνὶ Ἀπριλλίῳ τετάρτῃ, ἰνδ. α'. ἐν ἔτει ,ςυϥς'. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. I. pag. 117.

XVIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ Νεαρὰ νομοθεσία περὶ τῶν δυνατῶν τῶν ἀπὸ πενήτων ἐπικτωμένων, καταδικάζουσα αὐτοὺς ἀπὸ τῆς πρώτης νομοθεσίας Ῥωμανοῦ βασιλέως τοῦ πρεσβύτου, ἤτοι ἀπὸ τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος τοῦ ,ςυλζ' ἔτους. *Eiusdem Novella Constitutio de potentibus qui a pauperibus adquisierunt, condemnans eos iam inde a prima Constitutione Romani Imperatoris senioris, scilicet ab indictione secunda, anno* 6437. (Christi DCCCCXXIX.) Inc. Ἐπειδήπερ ἡ βασιλεία ἡμῶν, ἀφ' ἧς τὴν αὐτοκρατορικὴν, κ. λ. Des. ἐπὶ ταῖς τῶν ἀκινήτων δικαίων τῶν ἀδυνάτων πρὸς δυνατοὺς ἐκποιήσεσιν. Ibid. Tom. II. pag. 172. seqq. ubi titulum habet omnino diversum. Finis quoque non concordat, quia in Codice multo longior occurrit; verbis enim παρὰ τῶν ἐχόντων αὐτὰ, in quibus desinit editio, alia subnectuntur, quorum initium: Τελευταῖον δὲ καὶ τὸ περὶ τοῦ δικαίου τῶν πανηγύρεων σαφισθῆν βουλόμεθα τῆς προσηκούσης τάξιν λαχεῖν, κ. λ. Finis vero, quem mox retulimus. Magnum praeterea discrimen animadvertimus in paragrapho illo, qui incidit in edit. p. 175. & inc. Καὶ πῶς ἔχουσι, κ. λ.

XIX. pag. 383. *b*. Περὶ χρονικῶν διαστημάτων ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ρ'. ἐτῶν. *De temporalibus intervallis a momento usque ad annos centum*. Inc. Ἠλευθερώθη δούλη ἐν διαθήκῃ. Des. αἱ πραιτωρίαι ἀγωγαὶ διὰ δεήσεως ἢ ἀντιγραφῆς διηνεκεῖς γίνονται. Habes & in dicto Codice X. Plut. IV. Catalogi nostri Tom. I. pag. 530. §. III. Hic Libellus de diversis temporum praescriptionibus & terminis in foro observandis exstat Gr. Lat. interprete Leunclavio Tom. I. Operum Cuiacii, post magni illius viri lucubrationem eiusdem argumenti, qui citat etiam Latinorum Dyni & Io. Oldendorpii commentarios de praescriptionibus, quos ait rectius de exceptionibus temporalibus potuisse inscribi. Eustathii Antecessoris Constantinopolitani nomen primus huic Operi praefixit, qui Graece cum versione sua edidit Simon Schardius Basil. MDLXI. 8.

XX. pag. 393. *b*. Περὶ διαφορᾶς ἀναγνωστῶν. Inc. Μηδεὶς ἀποκρισιάριος ἐνεγέσθω, κ. λ. Des. οἱ βαλλιστράριοι τοῖς πατράσιν ὑπόκεινται τῶν πόλεων.

(1) In edit. διωρισάμεθα:

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XIII. optimus, cuius propterea collatio non nisi maximo usui esse posset, si quando nova tum Basilicorum synopseos, tum Constitutionum Imperialium, tum aliorum, quae in ipso continentur Legalium Opusculorum pararetur editio. In fine Codicis unicum folium recenti manu suppletum est. Constat foliis scriptis 395.

ΠΡΟΚΛΟΣ ΕΙΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

PROCLVS IN POLITIAM PLATONIS.

COD. IX.

Post titulum sequentem litteris quadratis exaratum, Πρόκλου φιλοσόφου Λυκίου Πλατωνικοῦ Διαδόχου εἰς τὰς πολιτείας Πλάτωνος ὑπόμνημα, *Procli philosophi Lycii Platonici Diadochi in Platonis Libros de Republica commentarius*, occurrit index Capitum, quae in hoc Commentario pertractantur, characteribus item quadratis expressus. Primum Caput est: Περὶ τοῦ τίνα χρὴ ἢ πόσα πρὸ τῆς συναναγνώσεως τῆς πολιτείας Πλάτωνος κεφάλαια διαρθρῶσαι τοὺς ὀρθῶς ἐξηγουμένους αὐτήν. Vltimum vero: Ἐπίσκεψις τῶν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐν δευτέρῳ τῶν πολιτικῶν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ἀντειρημένων. Commentarius inc. Τοὺς προλόγους τῶν Πλατωνικῶν διαλόγων ὅπως χρὴ διατιθέναι τὸν μὴ παρέργως αὐτῶν ἁπτόμενον δηλῶσαι βουλόμενος ἐνδείξομαι καὶ ὑμῖν ἀφ' ἔνδε τοῦ τῆς πολιτείας συγγράμματος, κ. λ. Des. καὶ εἰ τῆς οὐσίας ἐστὶ τοῖς νοητοῖς αἴτιον, ἢ ὧν ταῦτα αἴτια, μειζόνως αἴτιος ἂν ὑμνοῖτο. Hoc Opus, quod ad calcem Procli in Timaeum in utraque exstat Graeca editione, non integer est Commentarius, aut expositio perpetua in Platonis Libros de Republica, sed collectio quaedam variarum Dissertationum a Proclo Athenis publice propositarum, quarum prima traduntur quae observanda sint Rempublicam Platonis expositoris; in ceteris varia eius loca ac sententiae, tum ex iisdem de Republica libris, tum ex aliis etiam dialogis, nullo librorum ordine, philosophice ac theologice illustrantur. Praecipue vero fabularum Homeri aliorumque poëtarum de Diis commodum sensum adserre in isto opere conatur Proclus, ut iusta quaedam pro Homero apologia in hisce Dissertationibus contineri videatur; sub quo titulo etiam Latine edidit Conradus Gesneros Tiguri MDXLII. in 8. Ita enim inscribitur: *Apologiae quaedam pro Homero & arte poëtica, fabularumque aliquot enarrationes ex Commentariis Procli Lycii Diadochi philosophi Platonici in libros Platonis de Republica, in quibus plurimae de Diis fabulae, non iuxta Grammaticorum vulgus historice, physice, aut ethice tractantur, sed theologice, ut Gentiles loquuntur, ex prima philosophia rationibus explanantur*. Ex his praeterea Procli Commentariis demonstrationes quaedam ex Libro IV. de Republica, quod tres sint animae

mae humanae partes, Graece apud Ioannem Valderum fine temporis nota Basileae in 8. editae sunt cum Platonis, Aristotelis, Xenophontis, Plutarchi & Alexandri Aphrodisiei scriptis quibusdam ethicis, ac politicis a p. 473. ad p. 496. Memorantur Suidae, *Procli in Politiam Platonis Libri quatuor*, quod opus magis integrum fuisse videtur, quam Dissertationes editae, de quibus loquimur. Deest etiam in editis Commentarius, sive Dissertatio Procli in locum Platonis X. de Republ. ubi de Ere Armenio, quae Ms. exstat in bibliotheca nobilium Salviatorum Florentiae, & ex qua in medium nonnulla minus protrita de hominibus redivivis adfert Alexander Morus in notis ad quaedam loca novi foederis, ad Ioan. XI. 39 Actor. XX. 10. Rom. VI. 4. Aliquot tandem ipsius Procli Dissertationes non editae in Platonis Rempublicam fuerunt etiam in bibliotheca Lucae Holstenii, viri clarissimi. His obitér delibatis, ad Codicem nostrum revertamur, cuius, utpote vetustissimi, notitiam videtur habuisse Fabricius; ait enim Bibl. Gr. Vol. VIII. p. 529. lin. 3. *Eis* (sc. Commentariis) *hinc inde in ora Codicis Medicei adtexta sunt quaedam scholia nescio cuius auctoris adhuc ἀνέκδοτα*. Ex his igitur scholiis marginalibus, quae, Fabricio iudice, nondum viderunt lucem, placet illud adferre speciminis loco, quod pertinet ad verba, ὅτι ἐςί τι ὂν μὴ ὂν μὲν, ἔσχατον δὲ μάθημα τῶν τὰ ὄντα γιγνωσκόντων, κ. λ. Dissertationis inscriptae: Περὶ τοῦ ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς πολιτείας λόγῳ δεικνύντος, τίς ἡ τῶν φιλοσόφων φιλομαθία, καὶ τίς ἡ τῶν πολλῶν. Ad ea igitur verba Scholiastes Graecus, idem nimirum, ac qui Codicem exscripsit, ita in margine paginae 147. *b.* adnotavit: Τετραχῶς τὸ μὴ ὄν. ἢ τὸ ὑπερούσιον, ὡς τὸ πρῶτον, ἢ τὸ κατὰ τὴν ἑτερότητα, ὅ, τι μὴ ὂν καλεῖ Ἀριστοτέλης, Πλάτων δὲ οὐ παρ' ἔλαττον τοῦ ὄντος, ἢ τὸ αἰσθητὸν πρὸς τὸ νοητὸν, ὅπερ ὄντως ὂν λέγεται παραβαλλόμενον, ἢ ὕλη, ὡς οὐδὲν οὖσα ἐνεργείᾳ, ἢ τὸ μηδαμῶς ὂν, καὶ ἁπλῶς μὴ ὂν κατὰ τὸν τοῦ Ἀριστοτέλους λόγον. τούτων οὖν τὰ ἄκρα μόνως ἐκβέβηκε τὰ ὄντα, τὸ μὲν ἐπὶ τὸ κρεῖττον, τὸ δὲ ἐπὶ τὸ χεῖρον. τῶν δὲ μέσων τὸ μὲν εἶναι, πῇ μὲν ὂν, πῇ δὲ μὴ ὄν. τὸ δὲ πρός τι μὲν ὄν. πρός τι δὲ μὴ ὄν. τῶν μὲν οὖν ἄκρων τὸ μὲν κρεῖττον ἂν εἴη πάσης γνώσεως ἐπιβλητικῆς. διότι πᾶσα γνῶσις εἴδους τινός ἐςιν ἀντίληψις. ἐκεῖνο δὲ ὑπὲρ πᾶν εἶδος, γνωςὸν δὲ μόνως κατὰ τὴν πρὸς τὰ ὄντα ὑπεροχήν. καὶ ὅπερ εἰώθασι λέγειν μύςαισιν ὄμμασι. τὸ δὲ ἔσχατον, ὥσπερ οὐδαμῶς ὂν, οὕτω καὶ οὐδαμῶς γνωςόν. τῶν δὲ μέσων ἑκάτερον, πῇ γνωςὸν, διότι καὶ πῇ ὄν. διατοῦτο οὖν ἀσφαλῶς ὁ Σωκράτης τὸ μηδαμῶς ὂν, ἄγνωςον ἀπέφηνε, κ. λ. Notandum vero est desiderari in nostro Codice magnam partem dissertationis primae, totam secundam, ac totam ferme tertiam ob quatuor integros quaterniones deperditos, qui sunt Β. Γ. Δ. & Ε. ut legitur in calce paginae 10. *b.* manu Lucae Holstenii adnotatum. Alia etiam quamplurima deesse arbitramur prope finem Voluminis, nimirum ante penultimum folium; pagina enim antecedens desinit in verbis, τὴν πρώτην εἶναι μοῖραν τῆς γραμμῆς . . . . . . quae pertinent ad disputationem, cui titulus: Περὶ τοῦ ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς πολιτείας σπηλαίου, & sequens incipit a verbis, πρὸς τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ διανοητὰ, κ. λ. quae cum praecedentibus minime videntur cohaerere. Praeterquamquod in praemisso indice post titulum mox adlatum alii novem sequuntur, qui heic nullibi adparent.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XI. insignis, in cuius prima pagina legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐςὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει φλωρία ζ'. *Hic liber est Harmonii Atheniensis: constat florenis VII.* Constat foliis scriptis 164.

ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ.

LIBER LEGVM.

I. p. 1. MVtilus est initio Codex, ac proinde Basilicorum synopsis in Tit. CCCXLVIII. iuxta litterarum ordinem dispositos divisa, eademque cum illa, quae habebatur in Cod. VIII. huius Plutei §. II. heic iis omnibus Titulis caret, quos primae tres continent litterae. Incipit igitur a littera Δ, cuius primus Titulus περὶ δαπανημάτων ἐν πράγματι ἀλλοτρίῳ γινομένων, inc. Καταλογίζεται τῷ νομεῖ τὰ παρ' αὐτοῦ δαπανηθέντα, κ. λ. In reliquis quae sequuntur usque ad finem concordat cum dicto Codice; ubi notandum, prima quadraginta quatuor Codicis folia manu saeculi XV. suppleta fuisse. COD. X.

II. p. 347. Sequuntur *Imperatorum Novellae*, quarum prima est *Romani Imperatoris de potentibus in consortia pauperum succedentibus*. In dicto Codice VIII. §. III.

III. pag. 353. *Constantini de eodem argumento*. Ibid. §. IV.

IV. pag. 355. *b. Eiusdem de militibus*. Ibid. §. V.

V. pag. 359. *b.* Περὶ δωρεᾶς ἐκ τοῦ ἐκφωνηθέντος βασιλικοῦ ἐδίκτου πρὸς τοὺς ἐν τῷ θέματι τῶν Θρακησίων, μηνὶ Μαρτίῳ ἰνδ. ε'. ἔτους ‚ςυο'. *De donatione ex edicto Principis ad eos promulgato, qui sunt in provincia Thracesiorum, mense Martio, indictione V. anno* 6470. (Christi DCCCCLXII.) Inc. Ἐάν τινες μερίδας τινὰς ἀπὸ ςρατιωτικῶν κατέχωσι τόπων. Des. τοῖς ςρατεύμασιν ἡμῶν ἐπενεχθήσεται. Est Romani iunioris Porphyrogeniti Novella, habeturque in Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 167. Emendatiorem vero edidit Carolus Labbeus ad calcem Observationum in synopsin Basilicorum pag. 90.

VI. pag. 360. *b. Nicephori de non exstruendis novis monasteriis &c.* In dicto Cod. VIII. §. XIV.

VII. pag. 364. Τοῦ κυρίου Κωνςαντίνου βασιλέως περὶ ἐκποιήσεων κτημάτων, καὶ προτιμήσεως συγγενῶν καὶ κοινωνῶν, καὶ ἀναμεμιγμένων, καὶ συμπαρακειμένων ὁλοτελῶς, καὶ συναπτοῦς ἠνω-

ἠνωμένων, καὶ τῶν νεμομένων ὁμοτελῶν χωρίων καὶ ἀγριδίων, καὶ κωλύσεως δυνατῶν προσώπων, καὶ ἐκποιήσεως στρατιωτικῶν κτημάτων. *Domini Constantini Imperatoris Novella de alienationibus fundorum, & praelatione cognatorum & consortium, & permixtorum, & sub eodem titulo collationis adiacentium, & coniunctae unitorum; deque praediis, & agris, qui sub eodem titulo pendere vectigal intelliguntur, & de arcendis personis potentibus, & alienatione fundorum militarium.* Inc. Παλαιὸς νόμος ἐςὶν, ἵνα μηδεὶς παρὰ συγγενῶν, κ. λ. Des. καθ' ὅσον γὰρ ἐλλείπει, κατὰ τοσοῦτον ἡ ἐκποίησις ἀναιρεῖται. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. II. pag. 139. & Meurs. Operum edit. cit. Florent. Vol. VI. inter Constantini Novellas pag. 1469.

VIII. pag. 367. Περὶ τῶν κινούντων τὴν εἰς τὸν διπλοῦν ὑπερθεματισμόν. *De agentibus duplandi pretii caussa.* Inc. Εἰ μὲν εὑρίσκονται οἱ ἐγκαλέσαντες μετὰ τὴν πρᾶσιν. Des. ἀνεπιφωνήτου παραδρομῆς. Est Romani senioris Novella II. iuncta Cosmae Magistri sententiae primae *de Colonis*, quae exstat in Leuncl. loc. cit. pag. 165. ubi Cosmae sententia a Novella distinguitur. Subiicitur quoddam breve excerptum de instrumentis ad terrae dimensionem adhiberi solitis, cuius initium: Δεῖ γινώσκειν, ὅτι ὁ κάλαμος, μεθ' οὗ μετροῦσι τὴν σκαφεῖσαν γῆν τῶν ἀμπελώνων, ὀκτάπους ἐςὶ, κ. λ. Finis: τὸ δὲ λιβάδιον μετρεῖται μὲν μετὰ δωδεκαουργίου σχοινίου, καθὼς δὲ καὶ ἡ σπορίμη.

IX. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ψῆφος. *Eiusdem* (sc. Cosmae) *sententia.* Inc. Ζητήσεις δὲ περὶ τούτου καὶ εἴπερ ἐςὶ τοῦ τόπου μία, κ. λ. Des. ποιότητος διανεμομένης. Ibid. p. 167.

X. pag. 368. *b.* Περὶ χρόνων καὶ προθεσμίας ἀπὸ ῥοπῆς ἕως ρ' ἐνιαυτῶν. *De temporibus, & praescriptione a momento usque ad annos centum.* Inc. Ἠλευθερώθη δούλη ἐν διαθήκῃ. Des. διηνεκεῖς γίνονται. In dicto Codice VIII. §. XIX.

XI. pag. 391. Περὶ διαφορᾶς ἀναγνωσμάτων. Ibid. §. XX.

XII. pag. 395. Νεαρὰ Ῥωμανοῦ εἴργουσα τὰς δυνατὰς ἐξωνήσεις εἰς χωρίου ὁμάδα ποιεῖν. *Novella Romani* (sc. senioris) *quae potentes arcet ab emtionibus in universitate praedii faciendis.* Inc. Θεσπίζομεν ἐν πάσῃ πόλει καὶ χώρᾳ, κ. λ. Des. ὑπὲρ τῆς τῶν ὑπηκόων σωτηρίας. Leuncl. loc. cit. pag. 155.

XIII. pag. 397. *b.* Νεαρὰ α' τοῦ κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως περὶ προτιμήσεως. αὕτη ἐδέχθη καὶ ἐκράτησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. *Novella I. Domini Constantini Imperatoris de praelatione; recepta haec fuit, & viguit Constantinopoli.* Inc. Παλαιὸς νόμος ἐςὶ μηδένα κωλύεσθαι. Des. εἰσπραχθήσεται. In dicto Cod. VIII. §. XI. Romano seniori tributa.

XIV. pag. 400. Νεαρὰ β' Κωνσταντίνου περὶ δυνατῶν εἰσελθόντων εἰς κτῆσιν πενήτων. *Novella II. Constantini de potentibus in praedia pauperum succedentibus.* Inc. Θεσπίζομεν ὅσοι ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀναῤῥήσεως, ἀπὸ τῆς παρελθούσης ιε'. ἰνδικτιῶνος τῶν κεκωλυμένων δυνατῶν προσώπων, ἐτόλμησαν ὑπεισελθεῖν, κ. λ. Des. περὶ τῶν πτωχῶν καὶ τῶν δυνατῶν ὁρισθείσης εἰς μῆνα Μάρτιον ἰνδ. ε'. In Leuncl. Iur. Graec. Rom. Tom. cit. pag. 142. & apud Meursium Vol. cit. pag. 1477. Diversum vero initium est, quia in editionibus triginta circiter versus longior est in principio.

XV. pag. 402. *b.* Νεαρὰ γ' Κωνσταντίνου περὶ στρατιωτῶν. *Novella III. Constantini de militibus.* Inc. Θεσπίζομεν τοίνυν, ὅπερ ἡ συνήθεια ἐγγράφως, κ. λ. Des. ἢ τοῦ ἄρχοντος ἐπιτραπῆναι κεχρῆσθαι αὐτῷ. Eadem Novella est, ac superior, quam innuimus §. IV. licet illa in principio decem circiter versus sit longior; quemadmodum etiam in editionibus citatis, Leunclaviana pag. 144. & Meursiana pag. 1484.

XVI. p. 405. *b.* Νεαρὰ δ' περὶ ἀναδόσεων τιμήματος στρατιωτῶν (1). *Novella IV. de refusione pretii militarium praediorum.* Inc. Θεσπίζομεν, εἰ καὶ ὥρισαι διὰ τῆς προτέρας νομοθεσίας. Des. ἀποκαθίστασθαι εἰς τοὺς ἰδίους τόπους. In citatis editionibus, Leunclav. pag. 148. & Meursian. p. 1489.

XVII. pag. 407. Νεαρὰ ε' Κωνσταντίνου ἡ ἀποκειμένη ἐν τῷ σακέλλῃ, περὶ φυγῶν ψυχαρίων καὶ ἀπολωλότων κτηνῶν. *Novella V. Constantini, in sacello reposita, de fugis mancipiorum, & de iumentis perditis.* Inc. Ὑπὲρ ἀπολωλότος ψυχαρίου. Des. τὸ δὲ περιττεῦον τῷ δημοσίῳ εἰσκομίζεσθαι. In cit. edit. Leuncl. p. 150. & Meurs. pag. 1492.

XVIII. pag. 408. Νεαρὰ ς' Κωνσταντίνου περὶ τοῦ προσεδρεύειν ἐν τῷ δικαςηρίῳ τοὺς κινοῦντας ἀγωγὴν, καὶ περὶ τῶν ἀπολιμπανομένων ἐπὶ τρισὶ μησὶν, ἢ χρόνῳ. *Novella VI. Constantini de non deserendo iudicio ab iis, qui actionem instituunt, & de iis, qui ad tres menses, vel annum absunt.* Inc. Μὴ ἄλλως τὸν ἐναγόμενον εἰς δικαςήριον ἕλκεσθαι. Des. τὴν δίκην διευλυτοῦσθαι. In edit. cit. Leuncl. pag. 151. & Meurs. pag. 1493.

XIX. pag. ead. *b.* Νεαρὰ Κωνσταντίνου περὶ τοῦ μηδὲν τοὺς πολιτικοὺς δικαςὰς λαμβάνειν. *Novella Constantini, quod nihil accipere debeant iudices civiles.* Inc. Θεσπίζομεν μηδένα τῶν πολιτικῶν δικαςῶν, κ. λ. Des. καὶ παντὸς χρυσίου ὑπερφρονεῖν. In cit. loc. Leuncl. p. 151. & Meurs. pag. 1496.

XX. pag. ead. Νεαρὰ Κωνσταντίνου περὶ ἐκταγιατικῶν. *Novella Constantini de sportulis.* Inc. Κελεύομεν τοὺς θεματικοὺς (2) κριτὰς ἐφ' ἑκάςῃ τοῦ χρυσίου λίτρᾳ, κ. λ. Des. ἀναβιβάζεσθαι τὸ μίσθωμα. In cit. loc. Leuncl. p. 151. & Meurs. pag. 1496.

XXI. pag. 409. *b.* Νεαρὰ η' Κωνσταντίνου περὶ συνηθειῶν. *Novella VIII. Constantini de consuetudinibus.* Inc. Κελεύομεν μὴ πορίζεσθαί τι κέρδος. Des. κἂν εἰ πολλάκις ποσότητος εἶεν τὸ ἀποδιδόμενον. In cit. loc. Leuncl. pag. 153. & Meurs. pag. 1497.

XXII. pag. 411. *b.* Νεαρὰ Κωνσταντίνου θ' περὶ ἀνοίξεως διαθηκῶν. *Novella IX. Constantini de aperiendis testamentis.* Inc. Ἐπειδὴ αἱ διαθῆκαι

(1) In edit. Leuncl. legitur στρατιωτικῶν.

(2) In utraque edit. μαθηματικοὺς.

θῆναι παρὰ τῷ κοιαίςωρι ἀνοίγονται. Def. τὸ τριπλοῦν ἀποδώσει. In cit. loc. Leuncl. p. 154. & Meurs. pag. 1500.

XXIII. pag. 412. Νεαρὰ ι'. Κωνςαντίνε περὶ τῶν συνηθειῶν τοῦ σκρίβα. *Novella X. Constantini de consuetudinibus scribae*. Inc. Ἐπειδὴ δὲ (1) ὁ σκρίβας οὐκ ἔςι τέλειος (2) δικαςής. Def. μέτρον τινὰ περίζισθαι τὸν μισθόν. In cit. loc. Leuncl. pag. 155. & Meurs. pag. 1501.

XXIV. pag. ead. *b.* Νεαρὰ ια' Κωνςαντίνου περὶ τῶν φονευόντων μετὰ ξίφους, ἢ ξύλων μεγάλων, ἢ λίθων, ἐκ προνοίας. *Novella XI. Constantini de caedes patrantibus gladio, vel magnis fustibus, vel lapidibus, idque consulto*. Inc. Ἡ τοῦ σώματος (3) νομοθεσία ἀποφαίνεται. Def. ἐλκεσθαι καταναγκάζεσθαι. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν ἄλλως προβαινόντων φονῶν ἐν τῷ ξ' βιβλίῳ ἐφευρήσει. In Meurs. loc. cit. p. 1501. & in Leuncl. Tom. I. Lib. II. pag. 109. & 111. ubi duae de hoc argumento Constitutiones adferuntur. Lectio Codicis, si non quoad sensum, quoad verba certe ab utraque editione videtur differre.

XXV. pag. 414. Νεαρὰ α' Νικηφόρου περὶ Ἀρμενικῶν τόπων. *Novella I. Nicephori de Armenicis fundis*. Inc. Θεσπίζομεν, ὅσοι τῶν Ἀρμενίων ςρατιωτῶν ἀναχωρησάντων. Def. ἕτερος τοὺς τόπους ἀναλαμβάνων ὑπηρετείτω τῇ ςρατείᾳ. In Leuncl. Tom. II. pag. 169. In Codice ad illum paragraphum, qui incipit: Τὸν ἐργασάμενον μιαιφονίαν, κ. λ. adiectus est Titulus, περὶ φονευτῶν, *de homicidis*, qui in edit. una cum titulo superiori coniunctus est.

XXVI. pag. 415. Νεαρὰ β' τοῦ αὐτοῦ περὶ μοναςηρίων, ξενώνων καὶ γηροκομείων. *Eiusdem Novella II. de monasteriis, hospitalibus, & gerocomiis*. Inc. Θεσπίζομεν, ὅσοι μοναςήρια, ξενῶνάς τε καὶ γηροκομεῖα συνιςᾷν βουληθῶσιν. Def. τὸ πρᾶγμα τίθεμεν. In Leunclavii Tom. I. Lib. II. pag. 113. & est *Novella epitomata*.

XXVII. pag. ead. *b.* Νεαρὰ γ' τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐξωνεῖσθαι δυνατοὺς ἀπὸ δυνατῶν. *Eiusdem Novella III. quod potentes a potentibus emere debeant*. Inc. Θεσπίζομεν τὴν παρὰ τῶν προβεβασιλευκότων ἐκτεθεῖσαν νομοθεσίαν. Def. πρὸς ἅπαντας τὴν νομοθεσίαν ποιούμενοι. In Leuncl. Tom. II. pag. 170.

XXVIII. pag. 416. *b.* Νεαρὰ δ' τοῦ αὐτοῦ περὶ οἰκημάτων. *Eiusdem Novella IV. de aedificiis*, sive *villis*. Inc. Ἐπειδήπερ τινὲς τῶν κεκωλυμένων, κ. λ. Def. τοὺς ἠγορακότας τῶν ἰδίων ἐμπονημάτων. Ibid. p. 171.

XXIX. pag. ead. Νεαρὰ ε' τοῦ αὐτοῦ βοηθοῦσα τοῖς ἐξωνησαμένοις πρὸ τοῦ καιροῦ τῆς ἐνδείας. *Eiusdem Novella V. consulens iis, qui ante penuriae tempus coëmerunt*. Inc. Κελεύομεν, ἐπεὶ ἡ τῶν μ' χρόνων παραδρομὴ, κ. λ. Def. ὡς ἐπιπηδῶντας τοῖς ἀλλοτρίοις. Ibid. pag. ead.

XXX. pag. 417. Λέοντος βασιλέως. *Leonis Imperatoris* Novellae aliquot. Prima sine titulo inc. Θεσπίζομεν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον. Def. καὶ τιμὴν ἀπηνέχθη. Est fragmentum primae Leonis Constitutionis, qua iubetur, *ut secundum sequentes Constitutiones iudices caussas diiudicent*: habeturque Graece & Latine in Corpore Iuris Civilis edit. Amstelod. per Elzevirios anni MDCLXIII. fol. Tom. II. Part. II. pag. 239. ubi hoc initium incidit in lineam 24.

XXXI. pag. ead. *b.* Περὶ τοῦ διατίθεσθαι τὸν μονάσαντα εἰς τὰ ἐπικτηθέντα. *Quod monachus de bonis acquisitis testari possit*. Inc. Θεσπίζομεν, εἰ μὲν ὤφθη κατὰ τὸν καιρὸν, κ. λ. Def. αποπληρῶσθαι τῷ μοναςηρίῳ. Compendium est ipsius Leonis Novellae V. ibid. pag. 240.

XXXII. pag. 418. Περὶ τοῦ μονάζειν δικαέτην ὄντα παιδίον. *Decennem monachum fieri posse*. Inc. Τοιγαροῦν σύν τε τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ, κ. λ. Def. ἔνθα τὸ διμόριον προσεχώρησεν. Est Novella VI. ibid. pag. 241. ubi quatuor versus in principio longior.

XXXIII. pag. ead. *b.* Περὶ κληρικοῦ τοῦ μὴ γίνεσθαι αὖθις λαϊκόν. *Clericum non posse iterum fieri laicum*. Inc. Θεσπίζομεν κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας θεσμόν. Def. ἀνάξιον τῆς τοιαύτης τάξεως καταςῆσαι. Sunt postremi quinque versus Novellae VII. cit. pag. 241. sub finem.

XXXIV. pag. 419. Περὶ δούλου γεγονότος κληρικοῦ ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότου. *De servo qui clericus factus est insciente domino*. Inc. Τὸν δουλικῆς μὲν ὄντα τύχης. Def. καθιςῶμεν κ͵ ἀπαρρησίαςον. Pars est Novellae IX. ibid. pag. 242.

XXXV. pag. ead. Περὶ δούλου μονάσαντος ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότου. *De servo, insciente domino, monasterium ingresso*. Inc. Κελεύομεν ὅσων ἂν διαλάθοι, κ. λ. Def. καὶ τὸν θάνατον βούλεται. Sunt postremi decem versus Novellae X. in cit. pag. 242.

XXXVI. pag. ead. *b.* Περὶ δούλου γεγονότος ἐπισκόπου ἀγνοίᾳ τοῦ δεσπότου. *De servo, insciente domino, facto Episcopo*. Inc. Εἴ τις δοῦλος ὢν, κ. λ. Def. εἰς ἀποφυγὴν τῆς δουλείας. Sunt ultimi duo versus Novellae XI. Ibid. pag. 243.

XXXVII. pag. ead. Περὶ ἀνακάμψεως. *De emphyteusi*. Inc. Διὰ τοῦτον νόμον τιθέμεθα ὡρισμένῃ ποσότητι. Def. τὸ πρᾶγμα ποιουμένων αὐτῶν. Sunt postremi sex versus Novellae XIII. in cit. pag. 243.

XXXVIII. pag. ead. Περὶ τοὺς καταλιπόντας ἀτελὲς μοναςήριον. *De iis, qui imperfectum monasterium relinquunt*. Sed praeter hunc titulum nihil aliud occurrit, mutilato Codice, ac propterea manu recentissima in sequenti folio scriptum legitur: *Desiderantur* Νεαραὶ τοῦ Λέοντος κ. τ. λ.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. initio ac fine mutilus. Constat foliis scriptis 419.

M 2 BI

(1) In utraque edit. deest δὲ.
(2) In Leuncl. deest τέλειος. In Meurs. pro τέλειος legitur δίκαιος.
(3) In utraque edit. pro σώματος legitur Μωρίας.

ΒΙΒΛΟΣ ΝΟΜΩΝ ΑΚΕΦΑΛΟΣ,

LIBER LEGVM SINE PRINCIPIO.

Seu potius

Pars Basilicorum cum scholiis marginalibus uberrimis.

COD. XI. MVtilus est pluribus in locis hic Codex: prima mutilatio in ipso Voluminis limine occurrit; Basilica enim incipiunt a verbis . . ., *μνηστεύεσθαι, εἰ δὲ τοῦτο ποιήσωσι*, *κ. λ.* quae pertinent ad Lib. XXVIII. Tit. I. *de sponsalibus*, & incidunt in eorum edit. Gr. Lat. Paris. curante Carolo Annibale Fabrotto, MDCXLVII. fol. Tom. IV. pag. 217. lin. 1. scholia vero incipiunt a verbis . . . *τὸν γάμον μετὰ τὴν τοῦ ὀφφικίου συμπλήρωσιν*, *κ. λ.* quae incidunt in pag. 223. lin. 36. Alter defectus occurrit inter folium 1. & 2. nam post verba *ᾔδεισαν καὶ πρὸ τῆς* . . . . (edit. cit. p. 225. lin. 9.) sequuntur verba . . . ., *τουτέστι κατὰ νόμους συστῇ* (ibid. pag. 243. lin. 14.) Tertius inter folium 17. & 18. verba enim *εἰ μὴ ἀπαγορεύσω τῷ γάμῳ αὐτῆς* . . . . (ibid. p. 290. lin. ult.) immediate sequuntur illa . . . . *αὐτοῦ περιουσίας μοίρας*, *κ. λ.* (ibid. pag. 310. lin. 11.) Quartus inter folium 57. & 58. ubi verbis *μήτε ἀποφάσεως ἀρχικῆς προηγουμένης οὐ δύναται* . . . . (ibid. pag. 366. lin. 3.) succedunt verba . . . . *τῆς οὐσίας τοῦ ἀνδρὸς εἰς τὸν δημόσιον*, *κ. λ.* (ibid. pag. 426. lin. 19.) Quintus inter folium 93. & 94. verbis enim *διόπερ καὶ θᾶττον πρὸς τὸν* . . . . (ibid. pag. 501. lin. 25.) subsequuntur verba . . . . . . *αὐτὸν ἐν προικὶ, εἴ τι αὐτῇ ἀποφείλει*, *κ. λ.* (ibid. pag. 510. lin. 18.) Sextus inter folium 159. & 160. ubi post verba *ἐκπέσοιεν πρόχειροι διὰ τὴν ὑπομνη* . . . . . (ibid. p. 684. lin. 24.) occurrunt verba . . . . *τὴν προῖκα, καὶ ναυαγήσῃ ἡ γυνὴ*, *κ. λ.* (ibid. pag. 692. lin. 17.) Vltima tandem Codicis mutilatio in ipsius calce contigit; postrema enim verba sunt *ἐκείνοις δὲ τὸ ἁρμόζον δίκαιον* . . . . (ibid. pag. 731. lin. 24.) Interim notandum, quum scholia suis sint singula locis in margine apposita, non Titulis subiecta, ut in editione; ubi Basilicorum defectus incidunt, ibi etiam scholia Basilicis respondentia desiderari; quod maxime dolendum, quum propter parem tum ipsius textus, tum scholiorum vetustatem non mediocre adiumentum novae cuidam editioni, si quando parari velit, ex huius collatione Codicis sperari potuisset: multa enim loca, quae in cit. edit. Graeco deficiunt textu, ex hoc exemplari, ubi integra sunt, supplerentur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saeculi XII. initio & fine mutilus. Constat foliis scriptis 174.

ΝΟΜΟΙ,

LEGES.

COD. XII. HVnc quoque Codicem evolvit Antonius Augustinus, qui more suo in primo folio descriptionem eius hisce verbis exhibuit.

Primum Volumen explanationum Basilici, idest priorum decem librorum ex sexaginta, tot enim constat libris: ut inde colligere possimus explanationum Basilici volumina fuisse sex, quorum ipsum primum sit hoc. Itaque aliquot Tituli ex Digestis atque Codice Iustiniani, eadem legum sententia, immo etiam serie proponuntur; nisi quod nonnumquam praetermittuntur nonnulla, quaedam adduntur, aliquando mutatur casus circumstantia, salva sententia: multae item leges, fortasse quod tum videbantur parum necessariae, omittuntur: ad verbum raro de latinis exprimuntur. Leguntur haec initio: De summa Trinitate & Fide Catholica, & de haereticis: secundo de Iustitia & Iure & longa consuetudine; de verborum significatione, de regulis iuris; de Episcopis & Clericis, & sic cetera. Praemittuntur igitur legis verba ex latinis; deinde subiicitur interpretatio, qua tantum verba proposita declarantur, idque brevissime, nullis (ut latinis fit) in quaestiones digressionibus: non raro species legis effingitur, aut e qua legis pendeat intelligentia, praemittitur generalis quaedam traditio: explicatur item saepe legis usus exemplorum varietate: fini, Basilici, e quo lex sumta est, locus adscribitur, nempe liber, titulus, caput; ac tamen horum omnium nescitur auctor.

Haec Augustini recensio, brevissima illa quidem, sed succosa, vix nostram, aut alterius cuiuslibet ulteriorem diligentiam videtur desiderare; tamen, ut instituti nostri rationem sequamur, pauca quaedam addere voluimus: discrimina nimirum, quae in hoc recensendo volumine animadvertimus ab editione Basilicorum Paris. cit. breviter exhibentes.

I. pag. 2. *Πίναξ τοῦ πρώτου τεύχους τῶν ἐκλογῶν, ἤτοι τῶν δέκα βιβλίων τῆς ἑξηκονταβίβλου. Tabula primi Voluminis Eclogarum, sive decem librorum ex sexaginta*; exhibens nimirum Titulos singulorum decem priorum Librorum Basilicorum, & quidem ita:

Primus Liber unicum continet Titulum, ut in edit.

Secundus vero tres tantum priores ex iis sex, qui sunt in edit.

Tertius item tres, quorum primus idem cum edito, secundus *περὶ τοῦ ὡρισμένον εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως*, tertius *περὶ κληρικῶν*,

Quartus unicum.

Quintus item tres, quorum priores duo, ut editi; tertius *περὶ ἐκκλησιαστικῶν κανόνων καὶ προνομίων*.

Sextus septem tantum priores editorum.

Septi-

Septimus novem ac decem, ut in edit.
Octavus duos.

Nonus undecim, licet heic in tabula amanuensis lapsu omissus fuerit Titulus X.

Decimus tandem triginta septem, quorum postremus est περὶ ἐκποιήσεως τοῦ τὸ δικαστήριον ἐναλλαγῆναι χάριν γινομένης, qui licet verbis, re tamen ab edito nihil differt.

Tabulae huic duo subiiciuntur Capita, quorum primum περὶ νόμου καὶ δικαιοσύνης βασιλέως, *de iure & iustitia Imperatoris*, inc. Βασιλεὺς ἐστιν ἔννομος ἐπιστασία, κ. λ. Des. οὐ δεῖ δὲ μεταποιεῖν τὰ πρόδηλον ἑρμηνείαν ἔχοντα. Alterum περὶ τάξεως κριτηρίων, *de ordine iudiciorum*, inc. Θεσπίζομεν κατὰ τάξιν τὰ κριτήρια γίνεσθαι. Des. καὶ ἐντολέας προβάλλεσθαι.

II. pag. 5. *b.* Primus Liber, cuius unicus titulus est *de summa Trinitate, Fide Catholica &c.* inc. Χριστιανός ἐστιν ὁ πιστεύων μίαν εἶναι θεότητα, κ. λ. Des. καὶ πρὸς ἐξορίαν διηνεκῆ δίδοσθαι. Initium cum edito concordat, finis vero secus, quum multa ex editis videantur heic desiderari. Librum enim hunc a pag. 1. usque ad pag. 26. progredientem in editione, unico tantum folio Codex comprehendit, ita ut compendium Libri potius, quam Liber esse videatur.

III. pag. 6. Libri II. Titulus primus *de Iustitia & Iure & longa Consuetudine*, inc. Ὁ νόμος ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ὠνόμασται. Tertius vero *de diversis regulis iuris antiqui*, des. μὴ ἀπαιτείτωσαν ἀπό τινος τὸ οἱονοῦν. Ibid. a p. 27. ad pag. 88. ubi alia tria sequuntur Capita, seu Tituli, qui in Codice desiderantur. Quum tamen praedicti tres Tituli uberius pertractari videantur in Codice, quam in editione, arbitramur permixta esse in ipso contextu scholia illa, quae in editione singulis separatim subiiciuntur Titulis: sed quum de hoc diligentius inquirere non sit instituti nostri, hanc aliis facem praetulisse satis fuerit, si qui novam aliquando Basilicorum editionem adornare voluerint.

IV. pag. 68. Libri III. Titulus primus *de Episcopis, & Clericis &c.* inc. Ὁ συκοφαντήσας ἐγκληματικῶς ἐπίσκοπον, τριάκοντα χρυσίου λίτρας προσιμάσθω τῷ δημοσίῳ. Tertius *de Clericis*, des. ἐγγυήσασθαι ὑπέρ τινος οὐ δύναται, κωλυόμενος παρὰ τοῦ νόμου τοῦ κειμένου ἐν τῷ ιγ' κεφ. τοῦ α' τίτ. τοῦ παρόντος γ' βιβλ. Ibid. a pag. 115. ad pag. 145.

V. pag. 78. Liber IV. unico constans Titulo *de Monasteriis, & Monachis &c.* inc. Μηδεὶς ἐπιβαλλέσθω κτίζειν μοναστήριον, κ. λ. Des. βίον τῆς ἀγγελικῆς ταύτης τάξεως ἀλλαξάμενον. Ibid. a pag. 146. ad pag. 157. In Codice Titulus hic multo fusius pertractatur, quam in edit.

VI pag. 88. *b.* Libri V. Titulus primus *de Ecclesiis & Monasteriis &c.* inc. Ἐξέστω ἑκάστῳ τελευτῶντι τὰ οἰκεῖα πράγματα καταλιμπάνειν, κ. λ. Tertius *de Ecclesiasticis Canonibus & privilegiis*, des. καὶ κουφίζειν ἕκτον μέρος τῆς ὑφεστώσης προσόδου· καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ εὑρήσεις ἐν τῷ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ, κ. λ. Ibid. a pag. 158. ad pag. 179.

VII. pag. 104. Libri VI. Titulus primus *de Magistratibus, atque officiis eorum, qui in dignitate constituti sunt, eorumque privilegiis*, inc. Ἡ κατὰ τοῦ δικάσαντος ἐν ἐπαρχίᾳ ἄρχοντος ἀγωγὴ, κ. λ. Septimus *de officio Praetorum* des. ὡς πραίτωρ δικαζέτω, μὴ μὴν ὡς ἰδικὸς δικαστής. τὸ δὲ ἑρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφάλ. γ' τοῦ ζ' τίτ. τοῦ ς' βιβλ. Ibid. a pag. 180. ad pag. 211. ubi alia multa sequuntur ad hunc librum pertinentia.

VIII. pag. 117. *b.* Libri VII. Titulus primus *de Iudicibus ordinariis &c.* inc. Μηδέποτε χωρὶς τῶν ἀρχόντων, κ. λ. Titulus decimus nonus, *Qui legitimam personam in iudiciis habeant &c.* des. μεθ' ὧν ἄρα καὶ ἁρμόζουσι. τὸ δὲ παρὸν νόμιμον, ἐστὶ τελευταῖον κεφ. τοῦ ιθ' τίτ. τοῦ ζ' βιβλ. Ibid. a pag. 224. ad p. 393.

IX. pag. 188. *b.* Libri VIII. Titulus primus *de Advocatis* inc. Τρεῖς εἰσι τάξεις τῶν μὴ δυναμένων συνηγορεῖν. Secundus *de Procuratoribus & defensoribus* des. καὶ τῷ συστήματι τῆς δίκης ἐστὶ κύριος. τὸ δὲ παρὸν ἑρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφ. ια' τοῦ β' τίτ. τοῦ η' βιβλ. Ibid. a pag. 394. ad p. 436.

X. pag. 198. Libri IX. Titulus primus *de appellationibus* inc. Τὴν ἀδικίαν, καὶ τὴν ἀπειρίαν τοῦ δικαστοῦ. Vndecimus, qui inscribitur *de satisdatione ratam rem haberi*, des. εἰ μὴ ἐνεποδίσθη παρὰ τοῦ κυρίου τῆς δίκης. τὸ δὲ ἑρμηνευθὲν νόμιμον, ἐστὶ κεφ. ιγ' τοῦ ια' τίτ. τοῦ θ' βιβλ. Ibid. a pag. 439. ad pag. 580.

XI. pag. 272. Libri X. Titulus primus *de in integrum restitutionibus*, inc. Εἴτε διὰ τὴν ἡλικίαν, εἴτε διὰ φόβον, κ. λ. Trigesimus septimus *de alienatione, quae iudicii mutandi caussa fit*, des. τότε κατὰ νόμους διαιρεθήσεται. Ibid. a pag. 581. ad pag. 718. In ultimo folio Excerptum quoddam brevissimum legitur περὶ ἀποδείξεως, καὶ προλήψεως, καὶ ῥοπῆς, manu diversa exaratum.

Hoc loco corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo pag. 398. litt. C. Xenophontis Rhetoris sermones tres, nimirum *Hipparchicum, Hieronem, & de re equestri*, in hoc Codice adserit contineri, qui tamen nullibi apparent, sed ad sequentem Codicem pertinent.

Codex Graec. chart. Ms. in fol. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 335.

ΞΕΝΟΦΩΝ.

XENOPHON.

Adde

Polybii Excerpta quaedam, & Proverbiorum selectiones.

I. pag. 1. X*enophontis de Atheniensium Republica Liber*. Exstat in editione Parisiensi Henrici Stephani A. MDLXI. fol. pag. 402. COD. XIII.

II. pag. 9. *b. Eiusdem Pori, seu de Proventibus*. Ibid. p. 537.

III.

III. pag. 19. *Hipparchicus, seu de magisteris Equitum*. Ibid. pag. 557.

IV. pag. 28. *Hiero, seu Tyrannicus*. Ibid. pag. 526.

V. pag. 37. *b. De re equestri*. Ibid. p. 544.

VI. pag. 48. *De Lacedaemoniorum Republica*. Ibid. pag. 393.

VII. pag. 55. *Apomnemoneumatum, seu rerum memorabilium Libri IV.* Ibid. a pag. 412. ad pag. 476.

VIII. pag. 106. *b. Oecumenicus*. Ibid. p. 477.

IX. pag. 132. *b. Philosophorum Convivium*. Ibid. pag. 509.

X. pag. 144. *b. Cynegeticus, seu de Venatione*. Ibid. pag. 568. Est tantum fragmentum in Codice; desinit enim in verbis: καὶ ἐπὶ τὰ ἄλλα παιδεύματα . . . . quae in edit. incidunt in pag. 569. lin. 20.

XI. pag. 146. Sequuntur Excerpta tria ex Polybii Historiarum Libris *de diversitate rerumpublicarum*, quorum primum *ex VI. Libro* inc. Τῶν μὲν γὰρ Ἑλληνικῶν πολιτευμάτων, κ. λ. Des. καὶ τὸ μεγαλόψυχον τῶν ἀνδρῶν ἐν τοῖς διαβουλίοις. Alterum pag. 165. *ex Libro XVIII.* inc. Ἐγὼ δὲ κατὰ τὴν ἕκτην βίβλον ἐν ἐπαγγελίᾳ καταλιπὼν, κ. λ. Des. τολμῶσι δ' ὀλίγοι ψαύειν. Tertium pag. 167. *b. ex Libro X.* inc. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον νεανίσκοι τινὲς, κ. λ. Des. μικρῷ λεῖπον τετρακισχιλίων ταλάντων. Notandum initio Excerpti secundi scriptorem in margine ita adnotasse: Ἑκόντες παρήκαμεν τοὺς μεταξὺ ἀπὸ τοῦ ἕκτου λόγους, καὶ ἐθέμεθα τάδε τοῦ ιη'. διὰ τὴν σύγκρισιν, ἣν ποιεῖται ὁ συγγραφεὺς τῶν Ῥωμαικῶν καὶ Μακεδονικῶν στρατευμάτων. Idque ut lectorem admoneret, quare a sexto ad XVIII. Librum transitum fecerit. Montfauconius in suo Catalogo Excerptum tantummodo primum enunciat.

XII. p. 169. *b. Catonis Carmina paraenetica a Maximo Planude e Latino in Graecum translata*, qualia etiam alibi inciderunt.

XIII. pag. 172. Sequuntur *variae Proverbiorum Collectiones*, tacito collectoris nomine. Prima inc. Οἶκος τὰ Μιλήσια, ἐπὶ τῶν ὅσοι μὴ πρεσήκει τὴν τρυφὴν ἐπιδεικνυμένων. Des. ὁ ἐντεμέσῃ ἥρως. δὲ ἀπαιτῶν τις αὐτὸς ὕστερον προσοφείλων εὑρεθῇ. ὁ ἐντεμέσῃ γέγονεν ἥρως. Sunt Proverbia CXXVIII. quae in fine denominantur Πλουτάρχου παροιμίαι, αἷς Ἀλεξανδρεῖς ἐχρῶντο. *Plutarchi Proverbia, quibus Alexandrini utebantur*.

XIV. pag. 175. *Altera Proverbiorum Collectio*, item tacito collectoris nomine, continet Proverbia XXIX. quorum initium est: Οἶδα σίμωνα, καὶ σίμων ἐμέ. τελχίνων φύσει βασκάνων ὄντων, κ. λ. Des. ἐπισκώπτοντές τινες ἔλεγον.

XV. pag. 176. *Quaedam verborum explicationes, & loquendi formulae variarum gentium propriae*. Inc. Ἑστία, κατὰ μὲν τὴν συνήθειαν ἡ κατ' οἶκον ἐσχάρα, καθ' Ὅμηρον δὲ ἡ οἶκος. Des. σκινδαλίζειν, ἐστὶ τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ παίειν τινὸς τὸν μυκτῆρα.

XVI. pag. 177. Λέξεις Πλάτωνος. *Platonis voces*. Inc. Ἦ δ' ὃς, ἀντὶ τοῦ, ἔφη οὗτος. Des. κατάλυμμα καὶ κατάλυσις οἱ Ἀττικοὶ, Πλάτων δὲ καὶ καταγώγιον, καὶ καταγωγή.

XVII. pag. ead. *b. Aliae einsmodi voces cum sua explicatione*, quibus titulus quidem praeerat, sed deinde fuit abrasus. Inc. Ἑταιρευομένη ἡ πορνευομένη. Des. τῶν ἄλλων ἀπειρηκότων.

XVIII. pag. 180. *Redeunt alia Proverbia* in tres sectiones divisa cum ipsorum elencho singulis praevio. Prima sectio Proverbia continet circiter LXXX. alphabetice disposita & a litteris Α, & Β tantummodo incipientia. Inc. Ἅβρωνος βιοῦ βίον, ἐπὶ τῶν πολυτελέσι τραπέζαις χρωμένων, κ. λ. Des. βατταρίζειν κατὰ μίμησιν τῆς φωνῆς, ὡς τὸ ποππύζειν, ἢ ἀπὸ βάττου τοῦ ἰσχνοφώνου. Huius tamen primae sectionis elenchum in ultima Codicis pagina reperies, cui propterea sequens monitum legas appositum: Οὗτος ὁ πίναξ τοῦ πρώτου τμήματος τῶν παροιμιῶν. ἀναποδίσας τοίνυν εἰς ζ φύλλα, εὑρήσεις ταύτας. *Haec est tabula primae sectionis Proverbiorum: regrediens igitur septem folia, ipsa reperies*. Secunda sectio p. 183. Proverbia continens LXX. inc. Καδμεία νίκη, ἐπὶ τῶν βλαβερῶς καὶ ἀσυμφόρως ἑαυτοῖς νικώντων. Des. εἴρηται ἂν ἐπὶ τῶν οὕτως χαριζομένων. Tertia tandem pag. 185. *b.* Proverbia complectens LXXI. inc. Φρυγεῖν, ἢ πλουτεῖν, ἐπὶ τῶν ἀναλισκόντων ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, κ. λ. Des. ὅθεν καὶ τὰς Πριηνέων γυναῖκας ὀμνύναι τὸ παρὰ δρυῒ σκότος.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIV. praeter prima XVIII. folia, quae sunt chartacea, & recentioris manus. Constat foliis scriptis 187.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑ.

XENOPHONTIS CYRI PAEDIA.

X*Enophontis de Cyri institutione Libri VIII.* ut in edit. cit. a pag. 1. ad pag. 143. COD. XIV.
Notandum heic est, Libri quarti finem fieri in verbis, διαδώσειν, καὶ διδῶμεν, quinti vero initium ab immediate sequentibus, Οἱ μὲν δὴ ταῦτα, κ. λ. ut adnotatum legitur etiam in margine ipsius editionis p. 67.

Cod. Graec. chart. Ms. in fol. Saec. XIV. in cuius primo folio legitur: *Liber Conventus S. Marci de Florentia Ord. Praedicatorum. A Fratre Georgio Antonio Vespuccio filio nativo Conventus*. Constat foliis scriptis 187.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ ΠΕΡΙ ΑΠΟΧΗΣ ΕΜΨΥΧΩΝ.

PORPHYRIVS DE ABSTINENTIA AB ANIMANTIBVS.

Ac praeterea

Eiusdem sententiarum ad intelligibilia ducentium Capita XXVIII.

I. pag. 1. ΠΟρφυρίου φιλοσόφου περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων. *Porphyrii philosophi* COD. XV.
de

de abstinentia ab esu carnium Libri IV. quorum primus inc. Τῶν πρὸς ἡμᾶς ἡκόντων, ὦ Φίρμε, πυθόμενος. Vltimus des. τιμᾶν τὸ θεῖον προστάττοντος, καὶ πελάνοις. Hos Libros Porphyrius scripsit ad Firmum Castritium condiscipulum & amicum suum, in quibus excutit rationes Heraclidis Pontici, Hermachi Epicurei, aliorumque Peripateticorum, Stoicorum, & Epicureorum, ac singillatim Claudii Neapolitani in libro, quem adversus eos, qui a carnium esu abstinent, scripserat. Primus Graece ex hoc Codice edidit Petrus Victorius, praemissos Michaëlis Ephesii scholiis in quatuor Libros Aristotelis de partibus animalium, subiecta Porphyrii Vita ab Eunapio concinnata, Florentiae MDXLVIII. in fol. Latine vero circa idem tempus, vertente Io. Bernardo Feliciano, prodiere Venetiis MDXLVII. in 4. quae quidem versio minus obvia, nec Francisco de Fogerolles Consiliario & Medico Regio, nec Ioanni Valentino, qui libros hosce Latinitate postea donarunt, usquiam visa. Gallice vertit Philippus Iacobus Maussacus Parisiis MDCXXII. in 8. Aliam quoque editionem huiusce Operis ad Mss. Codices emendatam paravit olim David Hoeschelius, ut ex eius litteris ad Ioannem Kirchmannum post Gudianas pag. 187. cognoscitur. Notandum est, in nostro Codice, singularum sectionum argumenta in margine rubris litteris esse exarata.

II. pag. 85. Πορφυρίου τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν. *Porphyrii sententiarum ad intelligibilia ducentium* Capita XXVIII. quorum primum inc. Πᾶν σῶμα ἐν τόπῳ. Vltimum des. ἀλλ' ἀνὰ μέρος ἑκατέρων μετέχον. Sunt magnam partem sententiae istae e Plotino excerptae, ac veluti introductio quaedam ad Plotini scripta. Graece viderunt lucem in citata Porphyrii librorum περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων editione Florentina MDXLVIII. fol. Graece & Latine ad calcem eorumdem librorum, Lugd. MDCXX. in 8. ex versione Francisci de Fogerolles. Tandem cum meliori interpretatione Lucae Holstenii, ac sex Capitibus auctiores e Bibliothecae Vaticanae Codicibus post Vitam Pythagorae a Porphyrio scriptam, Romae MDCXXX. 8. & Cantabrig. MDCXXXV. 8.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XV. valde nitidus. Constat foliis scriptis 89.

ΝΟΜΙΜΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

LIBER LEGVM IVXTA ORDINEM ALPHABETI INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Parvum manuale Legum a synopsi Basilicorum diversum.

COD. XVI. I. pag. 1. Titulus interior ita habet: Νόμιμον κατὰ στοιχεῖον θαυμάσιον. *Liber legum mirabilis iuxta ordinem litterarum digestus*. Ἀρχὴ τοῦ Α στοιχείου. *Initium litterae A*. Inc. Οἱ ἄνθρωποι πάντες, ἢ δοῦλοί εἰσιν, ἢ ἐλεύθεροι, ἢ ἀπελεύθεροι, ἤγουν πρότερον μὲν δοῦλοι, ὕστερον δὲ ἐλεύθεροι. οἱ ἀπελεύθεροι προσκύνησιν καὶ τιμὴν χρεωστοῦσι τῷ πάτρωνι, δηλονότι τῷ ἑαυτῶν ἐλευθερωτῇ, κ. λ. Initium litterae Ω, sive ultimae est: Ὡρεῖα λέγονται τὰ οἰκοδομήματα, ἤτοι τὰ σιτοδοχεῖα. Finis vero: οἱ δὲ ἐν Ἀρμενίᾳ ὡρειάριοι καὶ ἀπὸ σίτου καὶ κριθῆς ἐλάμβανον κατὰ τεσσαράκοντα ἓν. Auctor est Anonymus. Quidam tamen (ait Cuiacius de hac ipsa synopsi loquens VI. 10.) *vaticinantur eius libri auctorem esse Romanum iuniorem, & hunc filium esse Romani Lecapeni, quem ex Constantino Porphyrogenito progenitum constat, nepotem scribere debuissent &c.* Habetur autem Ms. & in Biblioth. Caesar. Catalogi Nessel. Par. II. pag. 31. Cod. XIV. §. I. In nostro Codice adscribuntur in margine adnotationes quaedam, inter quas etiam occurrunt aliquando παρατομταὶ, quae sunt *locorum similium*, sive *parallelorum indicationes*, nimirum Legum, Novellarum Impp. Constitutionum Apostolicarum, Canonum Ecclesiasticorum &c. quae cum iis, quibus de agitur, videntur consentire. Hac synopsi, quae ad distinctionem alterius maioris Basilicorum synopseos, item alphabetice dispositae, de qua supra Codice VIII. τὸ μικρὸν κατὰ στοιχεῖον Graecis dicitur, seu *parvum Manuale Iuris*, usus est Harmenopulus in suo *Iuris Promtuario* (1) contexendo, ut videre est apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 428. Interim notandum hoc loco, multa eiusmodi manualia Iuris in Oriente fuisse, omnibus fere patronis caussarum suum sibi Codicillum, & quasi viae comitem conficientibus, ἐν οἷς ἀπάντων ἐμφέρεται τῶν νόμων τὰ κεφάλαια πρὸς τὸ τῆς χρείας ἕτοιμον. Quare mirum non est, si aliquando apud scriptores in tanta huiusmodi eclogarum legum varietate, quae in bibliothecis manu exaratae adservantur, una pro altera fuerit accepta. Nos quoque in recensione Codicis X. Plut. IV. Basilicorum synopsim Titulis CCCXLVIII. constantem, quae in illo continebatur, perperam cum hac Legum ecloga, quam prae manibus habemus, confudisse, nunc tandem perspeximus; quae enim ibi (2) de illius auctore (3), ac nuncupatione (4) pronunciavimus, huic magis, quam illi scias convenire. Illam enim *maiorem*, hanc vero *minorem* synopsim libet appellare, quas ante nos Iacobum Gothofredum in Manuali Iuris perperam confudisse auctor est Nessellius in not. ad cit. Cod. XIV. Biblioth. Caesar.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. optime servatus, diligenterque conscriptus. Constat foliis scriptis 178.

ΠΑΛ-

(1) Πρόχειρον inscribitur.
(2) Catalogi Tom. I. pag. 530 §. I. circa medium.
(3) Romano nimirum iuniore.
(4) μικρὸν κατὰ στοιχεῖον.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΝΟΜΟΙ.

PLATO DE LEGIBVS,

Ac praeterea

Alii eiusdem Dialogi tum γνήσιοι, tum νόθοι, Definitiones, & Epistolae.

COD. XVII. PRima pagina eorum, quae in hoc continentur Volumine, tabulam Latinam, altera Graecam exhibet; & in hac quidem secunda tabula tituli & initia cuiuslibet Operis adferuntur. A pagina tertia incipiunt Platonis Opera, & quidem hoc ordine:

I. pag. 3. *Platonis de Legibus, sive de Legum institutione Libri XII.* quorum initium & finis concordat cum editione Francofurt. MDCII. quam citavimus supra in Codice VII. huius Plutei, ubi incidunt in Tom. II. a pag. 769. ad pag. 1000.

II. pag. 254. *Eiusdem Epinomis, vel Philosophus.* Ibid. pag. 1003.

III. pag. 269. *b. Eiusdem Dialogi, qui pro nothis, sive suppositiitis habentur,* & primo quidem *Axiochus, vel de morte.* Ibid. pag. 1303.

IV. pag. 275. *b. De Iusto.* Ib. p. 1309.

V. p. 278. *b. De Virtute.* Ib. p. 1312.

VI. pag. 281. *b. Demodocus, sive de consilio dando.* Ibid. pag. 1315.

VII. pag. 287. *Sisyphus, sive de consultando.* Ibid. pag. 1320.

VIII. pag. 291. Ἀλκυὼν, ἢ περὶ μεταμορφώσεως. *Halcyon, seu de Transformatione* Dialogus. In hac editione non exstat, sed inter Luciani Opera edit. nuperae Amstelod. MDCCXLIII. in 4. Tom. I. pag. 176. Leonti Academico tribuitur a Nicia Nicaensi apud Athenaeum Lib. XI. & Phavorino apud Laërtium III. 62. Versatur autem totus in admirabilibus Dei operibus celebrandis, cuius potentiam homines ne cogitando quidem adsequi valent.

IX. pag. 293. *b. Eryxias, seu de divitiis, sive,* ut alii habent, *Erasistratus.* In cit. Platonis edit. pag. 1323.

X. pag. 306. *Definitiones Platonis.* Ibid. pag. 1337.

XI. pag. 311. *Eiusdem Epistolae XIII.* eodem ordine, quo exstant ibidem a p. 1267. ad pag. 1303.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saec. XV. marginalibus aliquot scholiis adspersus. Constat fol. scriptis 353.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΝΟΜΙΚΑΙ.

INSTITVTIONES LEGALES.

COD. XVIII. IVstiniani Institutionum Graecarum, Theophilo Antecessore interprete, Libri posteriores tres, prae antiquitate foede corrupti ac mutili. Incipiunt a Titulo secundo Libri II. qui est περὶ πραγμάτων ἀσωμάτων, *de rebus incorporalibus,* & inc. Εἰρήκαμεν ἐν τοῖς προλαβοῦσι, κ. λ. Desinunt autem in Titulo XI. Libri IV, qui est περὶ ἱκανοδοσιῶν, *de satisdationibus,* cuius postrema verba sunt: τῇ κεφαλῇ πασῶν τῶν πόλεων, τουτέστι ταύτῃ τῇ βασιλευούσῃ πόλει. Crebris autem schematismis adspersus est Liber ab eodem scriptore appositis, & ad rem melius sub oculos ponendam accommodatis, quibus divisiones, ac subdivisiones rerum, quibus de agitur, exhibentur. Notulae etiam Latinae identidem occurrunt in margine.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. initio ac fine carens, tineisque ita corrosus, ut plurima deperierint. Constat foliis scriptis 138.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ.

PLATONIS DE REPVBLICA.

Ac praeterea

Timaeus, nec non Synesii Orationes aliquot.

I. pag. 1. PLatonis de Republica, seu de Iusto Libri X. Concordant cum editis cit. loc. a pag. 571. ad p. 766. COD. XIX.

II. pag. 122. *Eiusdem Timaeus,* sive *de Natura Dialogus.* Ibid. a pag. 1040. ad pag. 1089.

III. pag. 178. *Synesii Cyrenaei ad Imperatorem,* sive *de regno Oratio.* Exstat in eius Operum edit. Paris. anni MDCXXXIII. fol. p. 1.

IV. pag. 191. *b. Eiusdem Aegyptii,* seu *de Providentia sermones duo* cum protheoria. Ib. pag. 89.

V. pag. 210. *Eiusdem Dio,* seu *de sane ipsius vitae instituto.* Ibid. p. 35.

VI. pag. 222. *b. Eiusdem de Insomniis* cum protheoria. Ibid. pag. 130.

VII. p. 233. *b. Eiusdem calvitii encomium.* Ibid. pag. 63.

VIII. pag. 244. *b. Ad Paeonium de dono* (astrolabii). Ibid. pag. 307.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XII. cuius ultimum folium ferme dimidium aevo consumtum, nova pagella restauratum, ac recenti scriptura suppletum est. Constat foliis scriptis 247.

ΕΠΙΤΟΜΗ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΕΞΗΚΟΝΤΑΒΙΒΛΟΥ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ.

EPITOME ORDINE LITTERARVM CONSTITVTIONVM LEGALIVM COMPREHENSARVM LX. LIB.

EAdem nimirum *Basilicorum synopsis alphabetica* cum illa, quam exhibet Codex VIII. huius Plutei. Titulorum index praemissus hanc exhibet epigraphen: Πίναξ ἀκριβὴς COD. XX.

βὴς τῶν κατὰ στοιχεῖον ἑξήκοντα νομίμων βιβλίων κατὰ σύνοψιν. *Tabula accurata sexaginta Legalium librorum per alphabetum & per compendium*. Pag. 9. *b.* incipit ipsa synopsis, praemisso item, ut in aliis, extra ordinem honoris gratia Titulo *de Fide*. Definit autem imperfecte, mutilato in fine Codice, in verbis: ϗ διῃρημένως Πέτρῳ λεγατευθῇ . . . . . . quae pertinent ad Titulum IV. eorum, qui in littera X comprehenduntur, & est περὶ χρήσεως καρπῶν ϗ χρήσεως ψιλῆς, κ. λ. quare desiderantur Tituli ad litteras Ψ, & Ω pertinentes.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XIV. in fine mutilus. Constat foliis scriptis 341.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΛΟΓΟΙ ΤΙΝΕΣ.

PLVTARCHI OPERA QVAEDAM.

COD. XXI. IN prima pagina Moralium Plutarchi sermonum elenchus occurrit Graece exaratus, quorum ordo sequens est:

I. pag. 2. *Quod ne suaviter quidem vivi possit secundum Epicuri decreta*. Edit. cit. Tom. II. pag. 1086.

II. pag. 16. *An recte dictum sit, Latenter esse vivendum*. Ibid. p. 1128.

III. pag. 18. *An vitiositas ad infelicitatem sufficiat*. Ibid. pag. 498.

IV. pag. 19. *De amore prolis*. Ibid. pag. 493.

V. pag. 22. *b. De invidia & odio*. Ibid. pag. 536.

VI. pag. 24. *De unius in republica dominatione, populari statu, & paucorum imperio*. Ibid. pag. 826.

VII. pag. ead. *b. De consolatione ad Apollonium*. Ibid. pag. 101.

VIII. pag. 37. *De exsilio*. Ibid. p. 599.

IX. pag. 43. *Ex sermone, utrum bello, an pace clariores fuerint Athenienses*. Ibid. pag. 345.

X. pag. 47. *Quod maxime cum principibus viris philosopho disputandum sit*. Ib. p. 776.

XI. pag. 49. *An seni gerenda sit respublica*. Ibid. pag. 783.

XII. pag. 59. *Convivium philosophorum*. Ib. pag. 146.

XIII. pag 71. *b. De Iside & Osiride sacer sermo*. Ibid. p. 351.

XIV. pag. 94. *De virtutibus mulierum*. Ib. pag. 242.

XV. pag. 109. *Ad Principem ineruditum*. Ibid. pag. 779.

XVI. pag. 111. *b. De esu carnium Orationes duae*. Ibid. a pag. 993. a p. 999.

XVII. pag. 115. *b. De Musica dialogus, cuius personae sunt Onesicrates, Sotericbus, & Lysias*. Ibid. p. 1131.

XVIII. pag. 126. *b. Compendium commentarii, quo ostenditur, Stoicos absurdiora, quam poëtas dicere*. Ibid. pag. 1057.

XIX. pag. 127. *b. Compendium comparationis Aristophanis, & Menandri*. Ibid. p. 853.

XX. pag. 128. *Compendium commentarii de animae procreatione apud Platonem in Timaeo*. Ibid. pag. 1030.

XXI. pag. 130. *Amatoriae narrationes*. Ib. pag. 771.

XXII. pag. 132. *b. Quaestiones naturales*, in fine mutilae. Ibid. pag. 911. In Codice vero desinunt in verbis: πομφόλυγος δίκην κινήσηται . . . . . . edit. pag. 919. lin. 18.

XXIII. pag. 139. *b. De placitis philosophorum Libri V.* cum Capitum elencho singulis praevio. Ibid. a pag. 874. ad p. 911.

XXIV. pag. 164. *b. Parallela, seu historiarum Graecarum cum Romanis coniuncta recensio*. Ibid. pag. 305.

XXV. pag. 172. *b. Capitulorum descriptio, seu quaestionum Romanarum solutio*. Ibid. pag. 263.

XXVI. pag. 193. *Quaestiones Graecae*. Ibid. pag. 291. In Codice tamen sunt anepigraphae.

XXVII. pag. 202. *b. Vitae decem Rhetorum*. Ibid. pag. 832.

XXVIII. pag. 217. *b. De ει apud Delphos*. Ibid. p. 384.

XXIX. pag. 225. *Virtutem doceri posse*. Ib. pag. 439.

XXX. pag. 226. *De Stoicorum repugnantiis*. Ibid. pag. 1033.

XXXI. p. 244. *b. De primo frigido*. Ibid. pag. 945.

XXXII. pag. 252. *Homeri Vita*, qualis in prolegomenis habetur celeberrimae illius Homeri Operum edit. Florent. A. MCCCCLXXXVIII. de qua fusius egimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 129. Cod. VII.

XXXIII. pag. 283. *b. De vitando aere alieno*. In dicta Plutarchi edit. Tom. cit. p. 827.

XXXIV. pag. 286. *b. Consolatio ad uxorem suam*, in fine mutila. Ibid. p. 608. In Codice desinit in verbis: ἡ δὲ ληφθεῖσα μὲν . . . . quae incidunt in edit. p. 611. lin. 49.

XXXV. pag. 290. *De Fato*, lacunis scatens, & item in fine mutila, ut in edit. p. 568.

Cod. Graec. chart. Ms. in 4. mai. Saeculi XV. optime servatus. Constat fol. scriptis 294.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

Ac praeterea

Vitae aliquot.

PRaecedit index Latinus Operum Plutarchi, quae in hoc continentur volumine. COD. XXII. Eorum vero series ita habet:

I. pag. 2. *De exsilio*. In cit. edit. Tom. II. pag. 599. Hic sermo ferme totus manu Francisci Philelphi, cuius erat Codex, suppletus fuit.

II. p. 13. *Galba*. Tom. I. p. 1053.

III. pag. 27. *Otho*. Ibid. pag. 1066. Redeunt inde fermones morales.

IV. pag. 36. *Bello ne, an pace clariores fuerint Athenienſes*. Tom. II. pag. 345.

V. pag. 42. *b. Quod maxime cum principibus viris philoſopho diſputandum ſit*. Ibid. pag. 776.

VI. p. 45. *b. Praecepta de tuenda ſanitate*. Ibid. pag. 122.

VII. pag. 61. *An ſeni gerenda ſit reſpublica*. Ibid. pag. 783.

VIII. pag. 76. *Convivium philoſophorum*. Ib. pag. 146.

IX. pag. 94. *b. De Iſide, & Oſiride*. Ibid. p. 351.

X. pag. 129. *De mulierum virtutibus*. Ibid. pag. 242.

XI. pag. 151. *Praecepta coniugalia*. Ibid. pag. 138.

XII. pag. 159. *b. Ad Principem ineruditum*. Ibid. pag. 779.

XIII. pag. 163. *De eſu carnium Sermones duo*. Ibid. a p. 993. ad p. 999.

XIV. pag. 169. *De Fato*, in fine mutilus. Ibid. pag. 568.

XV. pag. 176. *Platonicae quaeſtiones*. Ibid. pag. 999. In Codice tamen ſunt anepigraphae, & incipiunt ut in Codice V. huius Plutei ſupra pag. 176. §. XXXIX.

XVI. pag. 185. *b. De Muſica dialogus*. Ib. p. 1131.

XVII. pag. 201. *b. Compendium commentarii, quo oſtenditur, Stoicos abſurdiora quam poëtas dicere*. Ibid. pag. 1057.

XVIII. pag. 202. *b. Compendium comparationis Ariſtophanis & Menandri*. Ibid. pag. 853.

XIX. p. 204. *b. Excerpta ex eius commentario de procreatione animae apud Platonem in Timaeo*. Ibid. pag. 1030.

XX. pag. 206. *b. Quod ne ſuaviter quidem vivi poſſit ſecundum Epicuri decreta*. Ibid. p. 1086.

XXI. pag. 227. *b. Vtrum recte dictum ſit, Latenter eſſe vivendum*, Ibid. pag. 1128.

XXII. pag. 230. *b. An vitioſitas ad infelicitatem ſufficiat*. Ibid. pag. 498.

XXIII. pag. 232. *b. De amore prolis*. Ibid. pag. 493.

XXIV. pag. 237. *b. De invidia & odio*. Ibid. pag. 536.

XXV. pag. 239. *b. De unius in republica dominatione, populari ſtatu, & paucorum imperio*. Ibid. p. 826.

XXVI. pag. 241. *Amatoriae narrationes*. Ibid. pag. 771.

XXVII. pag. 245. *Quaeſtiones naturales*, in fine mutilae. Ibid. pag. 911.

XXVIII. pag. 256. *b. De placitis philoſophorum Libri V.* cum elencho Capitum ſingulis recentiori manu praemiſſo. Ibid. a pag. 874. ad pag. 911.

XXIX. pag. 297. *De virtute morali*. Ibid. pag. 440.

XXX. pag. 310. *b. De primo frigido*. Ibid. pag. 945. Huius quoque ſermonis pluſquam dimidia pars manu Franciſci Philelphi ſuppleta eſt.

XXXI. pag. 324. *b. Alphabetus Graeca & Latina*, utriuſque linguae litteras maiuſculas exhibens.

XXXII. p. 325. *Inſcriptiones quaedam partim Latinae, partim Graecae*, quibus hic titulus praecurrit: *Epigrammata ex* K. A. (nempe Cyriaco Anconitano) *ad Franc. Philelphum miſſa ex Anconae patria civitate*. Has nos quum editas arbitremur, loca tantum, in quibus ipſae reperiuntur, adnotabimus. I. *ad portum*. II. *ad aedem Cyriaci Epiſcopi*. III. *ad ſummam C. arcem*. IV. *Athenis ad Divi Hadr. Caeſ. arcum*. V. *Athenis ad marmoream baſim*. VI. *apud Delphos*. VII. *εἰς λεβαδίαν*. VIII. *apud vicum Piſanum*. IX. *In Piceno apud Maceratam novam Helviae Ricinae Col. haec in Mercurium genium SS. noſtrum*. X. *apud Maceratam novam in Piceno Helviae Ricinae Col.* XI. *apud montem Milonem oppidum ad marmoream baſim IIII. boum capitibus inſignem*. XII. *apud Tholentinum ad aedem B. Catervi martyris*. XIII. *apud Horae Bonae abbatiam*. XIV. *apud Mutinam*. XV. *Haec Horatius ad Moec. Ser. VIII.* XVI. *εἰς τὴν Σπάρτην*. XVII. *apud Mediol. in aede S. Marci*.

XXXIII. pag. 328. *b. Plutarchi conſolatio ad uxorem ſuam*, in fine mutila. Incit. Tom. pag. 608. Manu vero diverſa exarata eſt, & deſinit, ut in Codice XXI. ſuperiori §. XXXIV.

Cod. Graec. bombycinus, praeter partem illam manu Franciſci Philelphi ſuppletam, quae chartacea eſt, Ms. in 4. Saec. XIV. in cuius primo folio epigraphe legitur manu Franc. Philelphi: *Τοῦτο τὸ βιβλίον Φραγκίσκου ἐστὶ τοῦ Φιλέλφου καὶ τῶν αὐτοῦ φίλων. Τὰ τοῦ Πλουτάρχου ἠθικά*. Eiuſdem quoque Franciſci notulis in margine adſperſus eſt. Conſtat foliis ſcriptis 333.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ.

THEOPHRASTI CHARACTERES.

I. pag. 1. Theophraſti Ereſii Characteres iidem ſunt, atque illi, quos recenſuimus in Cod. XVIII. Plut. LX. Catalogi noſtri Tom. II. pag. 609. §. V. ad quem lectores remitto. Heic tantum ad characterum calcem ſubiecit ſcriptor quaedam pauca, quibus ita Theophraſtum alloquitur: Ἀλλ' ἔστιν, ὦ Θεόφραστε, χαλεπὸν καθαροὺς τῶν τοιούτων ἰδεῖν ἐν τῷ βίῳ, καὶ τῆς ἐν τούτοις κακίας ὅλως ἀφεστηκότας· εἰ μὴ γὰρ τὰ πάντα δοκοίη τις εἶναι κακὸς, τοῖς γοῦν πλείοσι τοῦ χοροῦ τῶν ἀρίστων ἐξέωσται. ἢ τοίνυν σοι πειθομένους ἡμᾶς τὰς ἁπάντων ὄψεις φυλάττεσθαι δεῖ, ἢ κοινωνοῦντας καὶ λόγων καὶ πράξεων τὴν ἑκάστου γνώμην μιμεῖσθαι, ἀλλ' οὕτω μὲν κακίας ἐσμὸς καὶ ἀρετῆς ἀλλοτρίωσις ἕπεται· ἐκείνους δὲ ἡ μισανθρωπία καὶ τοῦ Τίμωνος ἔγκλημα. ταύτῃ τοι καὶ COD. XXIII.

χα-

χαλεπὸν ἑλέσθαι τὸ κρεῖττον, καὶ δεινὸς ἑκατέρωθεν ὄλισθος.

II. pag. 12. Περὶ τῶν ἡλιακῶν καὶ σεληνιακῶν διεσημειῶν, καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν καθολικῶν ἀποτελεσμάτων. *De Solis & Lunae significationibus, & eorum universalibus apotelesmatis.* Inc. Ἱστέον, ὅτι ἐν πρώτοις μόνος ὁ ἥλιος καθολικὰς ἔχει τὰς ἐνεργείας τῶν ἄλλων διοσημειῶν τοπικὰς ἐχουσῶν, κ. λ. Inserta sunt Capita quaedam, περὶ κεραυνῶν, περὶ σεισμῶν, κ. λ. Auctor Anonymus; multis autem correctionibus ac lituris scatet eiusmodi Opusculum, propereque ac non sine oscitantia videtur exaratum.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XV. Constat foliis scriptis 25.

ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ ΟΝΕΙΡΟΣ.

SCIPIONIS SOMNIVM.

Adde

Macrobii in illud Commentariorum Libros duos, & Georgii Gemisti Opera quaedam.

COD. XXIV. I. pag. 1. ΣΚηπίωνος ὄνειρος συγγραφεὶς μὲν παρὰ Μάρκου Τουλλίου Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος, ἐξηγηθεὶς δὲ παρὰ Μακροβίου Ἀμβροσίου, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν μετενεχθεὶς παρὰ τοῦ σοφωτάτου ἐν μοναχοῖς Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Scipionis somnium conscriptum quidem a Marco Tullio Cicerone Rhetore, expositum vero a Macrobio Ambrosio, & in Graecam linguam translatum a sapientissimo inter monachos Maximo Planude.* Somnium inc. Ἡνίκα ἐπὶ τὴν Ἀφρικὴν ἀφικόμην. Des. ἐγὼ δὲ τοῦ ὕπνου εὐθὺς ἀπελύθην. Sequitur pag. 7. *Macrobii in ipsum somnium Commentarius*, & quidem in duos libros divisus. Primus Liber inc. Μεταξὺ τῶν τοῦ Πλάτωνος καὶ Κικέρωνος βιβλίων, κ. λ. Des. ταμιευσώμεθα τὴν τῶν ἑπομένων ἀνάπτυξιν. Liber II. pag. 59. inc. Ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ ἐξηγήσει, τέκνον Εὐστάθιε, καὶ τοῦ φωτὸς αὐτοῦ φαιδρότερέ μοι, κ. λ. Des. ἐν ᾧ συμπάσης φιλοσοφίας ἡ ὁλοκληρία περιλαμβάνεται. Hi duo Commentariorum Libri a Macrobio in Scipionis somnium Ciceronianum elaborati, & Eustathio filio inscripti, magna sunt eruditione referti, ac saepius Latine viderunt lucem, varias ipsorum editiones recensente Fabricio Biblioth. Latinae Tom. II. pag. 115. §. XII. Graeca vero tum somnii, tum commentariorum versio Maximi Planudis, adhuc est inedita, eaque usi sunt Iac. Cuiacius, & in Thesauro Graecarum vocum Guil. Morellus. Occurrit igitur Ms. in Biblioth. Regis Galliae Cod. DCLXXXIII. teste Labbeo Bibl. Nov. Mss. pag. 280. & in Coisliniana pag. 520. Fuit autem Macrobius iste Ambrosius Aurelius Theodosius. Vir Consularis, & Illustris, sacrique cubiculi Praefectus: de cuius patria minime constat inter Scriptores. Graecum videtur facere Erasmus in Ciceroniano: Romanum vero se ipse negat Praefat. in Saturnal. Parmensem scribit Ricciolius in Almagesto. Non minus de eius religione incerta res est, quum Christianis ipsum adnumeret Barthius pag. 2258. Adversar. contra Ethnicus dicatur Spanhemio Dub. Evangel. Tom. I. pag. 533. ambigui vero haereant Grotius ad Matth. II. 16. & Huetius pag. 789. Demonstrat. Honorii tandem & Theodosii iunioris temporibus floruisse, patet ex Codice Theodosiano Lib. VI. Tit. 8.

II. pag. 90. Τοῦ φιλοσόφου καὶ σπουδαιοτάτου ἀνδρὸς, κυροῦ Γεωργίου τοῦ Γεμιστοῦ περὶ ὧν Ἀριστοτέλης πρὸς Πλάτωνα διαφέρεται, καὶ ὡς βελτίω τὰ Πλάτωνος. *Philosophi & studiosissimi viri D. Georgii Gemisti de iis, in quibus Aristoteles dissentit a Platone, & quod Platonis dogmata sint meliora* Liber. Inc. Οἱ μὲν ἡμῶν παλαιότεροι καὶ Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, Πλάτωνα Ἀριστοτέλους πολλῷ τῷ μέσῳ προετίμων. Des. εἰδότας μέντοι, ὡς συχνὰ αὐτοῖς καὶ φαῦλα ἐγκαταμέμικται. Libellus hic Georgii Gemisti *de differentia Platonicae & Aristotelicae philosophiae* publice expositus est Basileae MDXXIV. in 4. per Georgium Chariandrum in Latinam linguam translatus, & Venetiis Graece apud Scotum cum Bernardini Donati Veronensis Paraphrasi in 8. Graece etiam prodiit Parisiis MDXLI. in 8. cum eiusdem Bernardini Dialogo de Platonicae atque Aristotelicae philosophiae differentia. Extat Ms. in Catalogo Bibl. Venetae Mss Graecorum ad D. Marci MDCCXL. pag. 278. Cod. DXVII. in Augustana, Ambrosiana Mediolani, & Bavarica Cod. CCLXI. Vide Allatii Diatribam de Georgiis Fabric. editionis in calce Volum. X. Bibl. Graec. pag. 746. N. 17. & 18. ubi adnotat, in hoc Opere Georgium ita acriter defendendum Platonem suscepisse, ut adversarium obtrectationibus, & calumniis foede prorsus conscindere non erubuerit, ex eoque factum, ut praestantissimorum virorum, Theodori Gazae, Andronici Callisti & Cardinalis ipsius Bessarionis odia, calamumque in se concitaret, ut alibi etiam a nobis dictum meminimus.

III. pag. 101. *b.* Ἐξήγησις τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ μαγικὰ λόγια, ἃ καὶ Χαλδαϊκὰ ἔπη λέγεται ὑπ' ἐνίων. *Eiusdem Commentarius in Oracula Magica* (sc. Zoroastris) *quae ab aliquibus etiam Chaldaica Carmina dicuntur.* Inc. Δίζεο σὺ ψυχῆς, κ. λ. Οἱ ἀπὸ Ζωροάστρου μάγοι νομίζουσιν, κ. λ. Des. πρεσβύτερον ἱστορεῖσθαι. Gr. & Lat. prodiit Paris. MDXXXVIII. in 4. Iac. Marthano interprete, ac MDIC. in 8. cum Sibyllinis Oraculis, studio Io. Obsopoei. Varie autem a variis Libellus inscribitur, ut videre est apud Allatium loc. cit. pag. 744. N. 6.

IV. pag. 106. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ἀρετῶν. *Eiusdem de Virtutibus Libellus.* Inc. Ἀρετή ἐστιν ἕξις, κ. λ. Des. πολιτεία, ὁσιότης, θεοσέβεια. Alibi saepius occurrit.

V. p. 110. *b. Marci Tullii Ciceronis de memoria artificiosa* Libellus e Latino in Graecum translatus, interprete Anonymo, sed forte Maximo Planude, de quo vide Catalogi nostri Tomum II. pag. 387. §. XI. cum ipso enim concordat.

VI. pag. 114. Oratio anepigraphs, sed est *eiusdem Georgii Gemisti ad Imp. Manuelem Palaeologum de rebus Peloponnesiacis constituendis*, & inc. Θειότατε αὐτοκράτορ. Ο' μὲν πρὸς Γ'ταλῶν τοὺς ἐν Πελοποννήσῳ δυναστεύοντας τοῖς πάντα κρατίστοις σοῖς ἤδη πολεμηθεὶς πόλεμος, κ. λ. Des. Θεὸς δὲ δοίη τὴν συνοίσουσαν, καὶ πᾶσι καλῶς ἕξουσαν ψῆφον ἐξενεγκεῖν. Habes etiam Catalogi nostri Tom. II. pag. 318. §. IX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. exeuntis, cum quibusdam notulis in margine, manu, ut videntur, Francisci Philelphi. Constat foliis scriptis 119.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΙΔΩΝ ΑΓΩΓΗΣ.

PLVTARCHVS DE LIBERIS EDVCANDIS.

COD. XXV. Concordat hic sermo *de liberorum educatione* cum edito in citata toties Plutarchi Operum edit. Tom. II. pag. 1.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optimus, nonnullis in margine Latinis notulis adspersus. Constat foliis scriptis 17.

ΚΑΤΩΝ Ο ΡΩΜΑΙΟΣ,

CATO ROMANVS.

Ac praeterea

Aristophanis Comoediae tres,

COD. XXVI. I. pag. 1. *Catonis Romani disticha moralia, e Latino in Graecum sermonem translata a Maximo Planude monacho*, de quibus vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 259. §. XVI. ubi de auctore breviter disserimus. In nostro Codice glossis sunt interlinearibus uberrimis referta.

II. pag. 13. *Aristophanis Comoediae III.* nimirum I. *Plutus*, II. pag. 61. *Nebulae*, & III. pag. 119. *Ranae*, cum argumentis in singulas, scholiis quibusdam in margine, & glossis interlinearibus. Poëtae Vita praecedit, quae inc. Α'ριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς, κ. λ. Des. ψυχὴν εὗρον Α'ριστοφάνους. Habes editam in Prolegomenis ad Aristophanem edit. Amstelod. MDCCX. fol. pag. XIV. Thomae Magistro tributam. Primae Comoediae argumentum illud est, quod in edit. primo loco ponitur pag. 1. & adespoton est: secundae vero, & tertiae illa sunt, quae in edit. Thomae Magistri nomen praeseferunt.

Codex Graec. chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. optimae notae, Constat foliis scriptis 180.

ΙΠΠΑΡΧΟΣ,

HIPPARCHVS.

Adde

Ciceronem de senectute.

I. pag. 1. Platonis Dialogus, qui inscribitur *Hipparchus, seu de lucri cupiditate*. Exstat in edit. cit. pag. 510. Hic recentissima quadam ac propera manu exaratus fuit in iis foliis, quae initio Codicis vacua supererant. COD. XXVII.

II. pag. 4. Μάρκου Τυλλίου Κικέρωνος Κάτων, ἢ περὶ γήρως πρὸς τὸν Α'ττικὸν μετενεχθεὶς ὑπὸ Θεοδώρου. *Marci Tullii Ciceronis Cato, vel de senectute ad Atticum*, in Graecum *translatus a Theodoro* (sc. Gaza). Inc. Ὦ Τίτε, εἶπεν ἐγώ. Des. οὐ πάνυ τι ἂν ἐποιοῦμεν. Legitur in editione Ciceronis Aldina MDXXIII. 8. edente Io. Baptista Egnatio, & in editione Sturmiana Argentoratensi, aliisque: separatim vero Graece & Latine Ingolstadii MDXCVI. in 8.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 36.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

IN primo folio legitur duplex Plutarchi sermonum moralium XVII. elenchus, Latinus alter, alter Graecus, quorum ordo ita habet; COD. XXVIII.

I. pag. 2. *De virtute & vitio*. In cit. edit. Tom. II. pag 100.

II. pag. 3. *b. Animi ne, an corporis adfectiones sint peiores*. Ibid. pag. 500.

III. pag. 5. *b. De virtute morali*. Ibid. p. 440.

IV. pag. 18. *b. De animi tranquillitate*. Ib. pag. 464.

V. pag. 34. *De liberorum educatione*. Ibid. pag. 1.

VI. pag. 51. *De cohibenda ira*. Ibid. pag. 452.

VII. pag. 64. *De curiositate*. Ibid. pag. 515.

VIII. pag. 73. *De amore fraterno*. Ibid. p. 478.

IX. pag. 89. *De vitioso pudore*. Ibid. pag. 528.

X. pag. 98. *Quomodo quis suos in virtute paranda sentire possit profectus*. Ibid. pag. 75.

XI. pag. 110. *b. Quomodo possit adulator ab amico internosci*. Ibid. pag. 48.

XII. pag. 141. *De his, qui sero a Numine puniuntur*. Ibid. pag. 548.

XIII. pag. 166. *b. De capienda ex hostibus utilitate*. Ibid. pag. 86.

XIV. pag. 175. *Quomodo adolescens poëtas audire debeat*. Ibid. pag. 14.

XV.

XV. pag. 202. *Qua quis ratione seipsum citra invidiam laudare possit*. Ibid. p. 539.

XVI. pag. 212. *b. De multitudine amicorum*. Ibid. pag. 93.

XVII. p. 217. *b. Vtrum animi, an corporis adfectio sit concupiscentia, & aegritudo*. Vide in Codice IV. Plut. LVI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 302. §. XVIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 221.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΗΘΙΚΑ.

PLVTARCHI MORALIA.

COD. XXIX. Hic Codex ab eadem, qua superior, manu exaratus, totidem atque ille, sermones complectitur, qui propterea alteram Plutarchi moralium partem constituunt. Horum series, praemisso indice, Latino primum, deinde Graeco, sequens est:

I. pag. 2. *De garrulitate*. In cit. Tom. pag. 502.

II. pag. 17. *b. De auditione*. Ibid. pag. 37.

III. pag. 31. *De fortuna*. Ibid. p. 97.

IV. pag. 34. *Animi ne, an corporis adfectiones peiores sint*. Ibid. pag. 500. Hic sermo habebatur etiam in Codice superiori.

V. pag. 36. *b. De superstitione*. Ibid. pag. 164.

VI. pag. 45. *b. De amore divitiarum*. Ib. pag. 523.

VII. pag. 51. *b. Aqua ne, an ignis sit utilior*. Ibid. pag. 955.

VIII. pag. 55. *b. De vitando aere alieno*. Ibid. pag. 827.

IX. pag. 60. *b. Quod bruta animalia ratione utantur*. Ibid. pag. 985.

X. pag. 69. *b. Terrestria ne, an aquatilia animalia sint callidiora*. Ibid. p. 959.

XI. pag. 102. *b. Convivium septem philosophorum*. Ibid. pag. 146.

XII. pag. 124. *b. De oraculorum defectu*. Ibid. pag. 409.

XIII. pag. 157. *De Romanorum fortuna*. Ibid. pag. 316.

XIV. pag. 168. *De Alexandri fortuna, vel virtute Orationes duae*. Ibid. a pag. 326. ad pag. 345.

XV. pag. 188. *b. Praecepta coniugalia*. Ib. pag. 138.

XVI. pag. 197. *b. Praecepta de tuenda sanitate*. Ibid. pag. 122.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 214.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΤΙΝΑ.

PLVTARCHI QVAEDAM.

I. pag. 1. *Plutarchi Quaestiones naturales*, in fine mutilae. In cit. edit. Tom. II. pag. 911. Desinunt, ut in Codice XXI. huius Plutei, supra pag. 210. §. XXII. COD. XXX.

II. pag. 12. *De placitis philosophorum Libri V.* cum elencho Capitum singulis praevio. Ibid. a pag. 874. ad pag. 911.

III. pag. 57. *De Fato*, in fine mutilus. Ib. pag. 568.

IV. pag. 66. *Compendium de animae procreatione apud Platonem in Timaeo*. Ibid. p. 1030.

V. pag. 70. *De Musica dialogus*. Ibid. pag. 1131.

VI. pag. 91. *De Homero*, seu *Vita Homeri*, de qua vide Codicem VII. Plut. LVI. Catalogi Tom. II. pag. 305. §. VIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. a pag. 66. usque ad finem diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 154.

FINIS PLVTEI LXXX.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXXXI.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXIII.

CODEX I.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Alia eius Opera philosophica.

I. p. 1. *Ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in editione Graec. Lat. Parisiensi curante Gulielmo Du-Vallio A. MDCXIX. fol. T. II. a pag. 1. ad pag. 144. Notandum magnam partem Libri X. quae ab exscriptore suo loco praetermissa fuerat, in calce eiusdem Libri fuisse ab alia manu suppletam.

II. p. 33. *Eiusdem Meteorologicorum Libri IV.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 528. ad pag. 600.

III. pag. 58. *Eiusdem de caelo Libri IV.* cum scholiis marginalibus valde crebris. Ib. a pag. 431. ad pag. 493. Ad calcem Libri quarti ita se subscripsit amanuensis: Ἐγράφη διὰ χειρὸς Ἰωάννου τοῦ Παναρέτου. *Scriptus est* (sc. liber) *manu Ioannis Panareti*. Quae vero sequuntur usque ad pag. 169. diversa manu sunt exarata, & antiquiorem praeferunt aetatem, ita ut ex alio Codice in hunc inserta locum videantur.

IV. pag. 77. *Eiusdem de partibus animalium & earum caussis Libri item IV.* Ibid. a p. 966. ad pag. 1046.

V. pag. 101. *Eiusdem de animalium incessu Liber*. Ibid. a pag. 733. ad p. 747.

VI. pag. 105. *Eiusdem de anima Libri III.* Ibid. a pag. 616. ad pag. 661.

VII. pag. 117. *b. Eiusdem de sensu & sensili Liber*. Ibid. a pag. 662. (per errorem 638.) ad pag. 678.

VIII. pag. 122. *b. Eiusdem de memoria & reminiscentia Liber*. Ibid. a pag. 678. ad p. 684.

IX. pag. 124. *Eiusdem de somno & vigilia, de insomniis, & de divinatione per somnum Liber unus*. Ibid. a pag. 684. ad pag. 700. & quidem in tres diversos libros distinctus. Titulus tamen Codicis habet tantummodo, Περὶ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως, καὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς, ita ut videatur deesse Liber περὶ ἐνυπνίων.

X. pag. 128. *b. Eiusdem de animalium motione Liber*. Ibid. a pag. 700. ad pag. 709.

XI. p. 131. *Eiusdem de generatione animalium Libri V.* Ibid. a pag. 1047. ad p. 1149.

XII. pag. 162. *Eiusdem de brevitate & longitudine vitae Liber*. Ibid. a pag. 710. ad pag. 714.

XIII. pag. 163. *b. Eiusdem de senectute & iuventute, vita & morte, & de respiratione.* Ibid. a pag. 714. ad pag. 731. Desinit autem imperfecte in verbis: ὧν ἑκάτερα στερίσκοντα μεταβάλλοντα τοὺς τόπους .... quae pertinent ad Cap. XIX. lin. 5. eiusdem paginae 731.

XIV. pag. 169. *Eiusdem Metaphysicorum Libri XIII.* ut in cit. edit. a pag. 838. usque ad pag. 1006. ubi sunt XIV. ex primo enim Libro, qui in Codice in duas partes, quarum prima τὸ μεῖζον, altera τὸ ἔλαττον dicitur, divisus est, duo fiunt in editione distincti Libri. Eodem deinceps procedunt ordine usque ad decimum, qui in Codice est nonus; tum X. in Codice, est XIII. in edit.

XI.	XIV.
XII.	XI.
& XIII.	XII.

Interim notandum inter primam & secundam partem Libri I. ab eodem exscriptore adnotatum fuisse: Τοῦτο τὸ βιβλίον οἱ πλείους φασὶν εἶναι Πασικλέους τοῦ Ῥόδου, ὃς ἦν ἡ ὑπῆρχεν ἀκροατὴς ἀ .... (f. ἀριστοτέλους) υἱὸς δὲ βοη-

βοηθητῦ Εὐδήμου ἀδελφοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Ἀφροδισιεύς φησιν εἶναι αὐτὸ Ἀριστοτέλους. In calce vero Libri III. (in edit. IV.) scholion legitur, novem circiter versuum, quod inc. Ἡ διαίρεσις αὕτη ἡ δείξασα τὰ μὲν εἶναι ἠρεμοῦντα ἀεὶ, κ. λ.

In fine Aristotelis Operum in hoc Volumine contentorum indiculus Latinus subiicitur, manu, ut videtur Georgii Antonii Vespuccii Ordinis Praedicatorum, qui in calce primae Codicis paginae alia haec adnotaverat: *Aristotelis Opera quatuordecim, primum Ethica Nicomachia, ultimum Metaphysica, Conventus S. Marci de Florentia Ordinis Praedicatorum habita a Fratre Georgio Antonio Vespuccio filio eiusdem Conventus. Ponantur in bancho I. occidentis linguae Graecae.* In margine vero eiusdem paginae superiori haec alia exsculpere vix potuimus, quum litura obducta sint: *Iste liber est deputatus ad usum Conradi Benigni* (1) *de Ianua Ordinis Minorum, & continet omnes libros philosophiae Aristotelis, tam moralis quam naturalis, excepto de generatione, & corruptione.* Hoc idem nomen occurrit etiam in infimo margine paginae 169. ubi praeterea videtur legi *A. MCCC. III. mense Decembr.*

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio, Saeculi partim XII. partim XIII. notulis hinc inde in margine adspersus. Constat foliis scriptis 213.

ΔΙΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ Α΄.

DIONIS DE REGNO I.

Seu potius

Dionis Chrysostomi Orationes LXXX.

COD. II. Concordant penitus quoad ordinem, initium, ac finem cum illis, quas exhibet Codex XXII. Plut. LIX. quarum recensionem vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 539. seq. Heic tamen nulla praecedunt Prolegomena, sed tantummodo index Latinus, ac praeterea in duobus foliis, quae inter indicem, & initium Orationum vacua supererant, a diversa ut videtur manu exarata occurrunt Προβλήματα ῥητορικὰ εἰς τὰς στάσεις, *Problemata rhetorica in status, seu quaestiones Oratorias*, numero LXIX. Primum inc. Νόμος ἐκέλευεν τὴν ὀρφανὴν, μήτε τὸν ἐπίτροπον αὐτῆς, κ. λ. Vltimum inc. Τύραννος ἐπ᾽ ἀμνηστείᾳ καταλιπὼν τὴν τυραννίδα, κ. λ. Heic quoque, ut in memorato Codice XX. fere singulis Orationibus praemissa sunt argumenta, seu summaria; nec desunt rara quaedam scholia marginalia. Tandem inter Orationem LXXII. & LXXIII. pag. nimirum 247. *b.* leguntur *septem sapientum apophthegmata*, sive *sententiae*, quales etiam alibi inciderunt.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. min. Saeculi XIV. charactere minuto ac valde perplexo exaratus, nonnullis in locis manu saeculi XV. & quidem elegantissima suppletus. In fronte primae Orationis legitur nomen amanuensis hoc pacto: Χριστὲ βοήθει μοι τῷ σῷ δούλῳ Γεωργίῳ. Θεοτόκε βοήθει μοι. Constat fol. scriptis 265.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

EVSTRATII EXPOSITIO MORALIVM ARISTOTELIS AD NICOMACHVM.

COD. III. I. pag. 1. Εὐστρατίου σχόλια, ἢ ἐξήγησις εἰς τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων Ι΄. καὶ Κ΄. *Eustratii scholia, sive expositio in Aristotelis Librum IX. & X. Moralium ad Nicomachum.* In Librum IX. inc. Ὅτι μὲν ἡ φιλία μόριόν ἐστιν οὐ τῆς ὅλης δικαιοσύνης. Des. ὧδε μὲν οὖν πεπλήρωται τὸ ἰῶτα τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων, καὶ αἱ εἰς αὐτὸ σχολαί. Exstat in edit. Paulli Manutii inferius citanda a pag. 145. ad pag. 164.

II. pag. 72. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐξήγησις τοῦ κάππα τῶν ἠθικῶν. *Eiusdem expositio Libri X. Moralium.* Inc. Τὸ παρὸν βιβλίον. Des. καὶ θεοειδεστάτοις. Ibid. a pag. 164. ad pag. 189. In fine rubris litteris haec adscribuntur: Δόξα τῷ δόντι ἀρχὴν καὶ τέλος τῷ Θεῷ ἡμῶν, δόξα σοι. Θεοῦ τὸ δῶρον καὶ Καίσαρος πόνος στρατηγοῦ τάχα καὶ ἀναγνώστου Κρητός. *Gloria Deo nostro, qui dedit initium & finem, gloria tibi. Dei donum & Caesaris labor militis & lectoris Cretensis.*

Fuit hic Eustratius Metropolita Nicaenus sub Imp. Alexio Comneno, saeculo post Christum natum XII. circa A. C. MCXVII. clarus, cuius etiam Commentarius in Librum secundum posteriorum Analyticorum exstat & prodiit Graece Venetiis A. MDXLII. & MDLXVIII. fol. Scripsit hanc eruditam Ethicorum illustrationem senio iam confectus & morbis, in gratiam coniugis Imperatoris, aut cuiusdam Reginae Cypri forte, vel alterius; ita enim legitur in Praefat. Lib. VI. Εὖ σοι γένοιτο, βασιλὶς θεοσεβὴς, βασιλὶς φιλολόγε, βασιλὶς φιλάγαθε, καὶ φιλόκαλε, ὅτι ψυχὴν, κ. λ. Exstant Commentarii Graecorum una cum Eustratio in Nicomacheia, Graece primum editi a Paullo Manutio Ven. MDXXXVI. fol. quam nos editionem consuluimus, & Latine versi a Io. Bernardo Feliciano, qui interpretationem suam Alexandro Card. Farnesio inscripsit, item Venetiis MDXLI. fol. Felicianus alio Codice usus est, quam Manutii editione, & in Libros II. III. IV. duplicibus Commentariis mutilis, & divulsis, quae utcumque composuit; unde non mirum eius versionem a Graeco edito hinc inde dissidere, & quaedam interdum in illa addi, alios quoque subinde auctores Commentariorum ad singulos libros denotari, ut animadvertit

(1) Seu potius *Begnini*, nam scriptum est *Begini* cum lineola recta supra litteras *gi*.

tit Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 151.
Codex Graecus membranaceus Ms. nitidissimus in 4. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 189.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΕΥΔΗΜΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD EVDEMVM.

COD. IV. ARistotelis Moralium ad Eudemum Libri VII. ut in edit. cit. T. II. a pag. 195. ad pag. 291. Liber tamen septimus in Codice in duos dividitur, quorum prior definit in verbis, καλῶς πράττειν, quae sunt postrema Capitis XII. in edit. pag. 285. alter vero incipit a verbis, Α'πορήσειε δ' ἄν τις, κ. λ. quae sunt prima Capitis XIII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. titulis, & initialibus Librorum litteris destitutus, eleganter scriptus, notulisque Graecis & Latinis adspersus. Constat foliis scriptis 59.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΚΕΦΑΛΟΣ.

ARISTOTELIS POLITICA ET OECONOMICA SINE PRINCIPIO.

COD. V. I. pag. 1. ARistotelis de Republica Libri VIII. ut in edit. cit. T. II. a pag. 296. ad pag. 460.

II. pag. 69. b. Eiusdem de cura rei familiaris, seu administratione domestica Libri duo, ut ibid. a pag. 492. ad pag. 511.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. titulis item & initialibus librorum litteris destitutus, eleganterque exaratus. Constat foliis scriptis 77.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑ.

ARISTOTELIS POLITICA.

COD. VI. ARistotelis Politicorum, sive, ut Laërtius V. 24. vocat, πολιτικῆς ἀκροάσεως, de Republica Libri VIII. in hoc nitidissimo Codice continentur, ut in Codice praecedenti §. I. In fine legitur subscriptio haec amanuensis: Ε'τελειώθη διὰ χειρὸς Ι'ωάννου Θετάλου τοῦ Σκυταριώτου ἐν πόλει Φλωρεντίᾳ ἡμέρᾳ τρίτη, μηνὶ Ο'κτωβρίῳ. ἐν ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως ‚αυϞδ'. (1) Absolutus est (sc. liber) manu Ioannis Thettali Scutariotae in urbe Florentia die tertia, mense Octobri, anno a Christo nato MCCCCXCIV. Mox haec alia possessoris: Α'γγέλου τοῦ Πολιτιανοῦ κτῆμα, καὶ τῶν φίλων, Angeli Politiani possessio, & amicorum, qui versus quosdam ex Aeschyli Prometheo descripsit, & insequens Epigramma:

Στίχοι δακτυλικοὶ καὶ ἐλεγεῖοι ἐν Εὐριπίδου Α'νδρομάχῃ.

Ι'λίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν
Η'γαγε τ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ε'λέναν.
Α'ς ἕνεκ', ὦ Τροία, δορὶ, καὶ πυρὶ δηιάλωτον
Εἷλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ε'λλάδος ὠκὺς Α'ρης.
Καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ε'κτορα, τὸν περὶ τείχη
Εἵλκυσε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδος.
Αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης
Δουλοσύναν στυγερὰν ἀμφιβαλοῦσα κάρα.
Πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἔλειπον
Α'στυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν ἐν κονίαις.
Ω'μοι ἐγὼ μελέα· τί με χρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι
Ε'ρμιόνας δούλαν, ἇς ὑπὸ τειρομένα
Πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα
Τάκομαι, ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. optimae notae. Constat foliis scriptis 177.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD NICOMACHVM.

COD. VII. COntinet Aristotelis Moralium ad Nicomachum Libros X. ut in Codice I. huius Plutei §. I. Accedunt heic uberrimae notae marginales, & glossae interlineares, nec non aliae, multo tamen rariores, eiusdem amanuensis. Initio libri legitur: Ethica Aristotelis, habita a syndicis rebellium die 18. Ianuarii 1497. Tum elenchus Graecus argumentorum singulorum Librorum manu Zenobii Acciaioli. In calce vero rubrica notatus occurrit scriptionis annus in hunc modum: Ε'γράφησαν εἰς τὴν ἀβαδίαν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κρυπτοφερρέτας μηνὸς Αὐγούστου λα'. ‚αυ ἑβδομηκοστῷ ς'. Scripti sunt (scilicet Libri X.) in Abbatia sanctissimae Deiparae Cryptoferratae die XXXI. mensis Augusti MCCCCLXXV. (2) & quidem a Ioanne Rhoso, licet nomen sileatur; hunc enim characteris forma manifeste prodit. Mox subiicitur: Absolvi huius Voluminis emendationem & lectionem die 22. Aprilis 1504. Ego Fr. Zenobius Acciaiolus Ordinis Praedicatorum in Conventu S. Marci Florentiae. Codicem claudunt Α'γάθωνος ἴαμβοι, nimirum:

Μόνου γὰρ αὐτοῦ καὶ Θεὸς στερίσκεται,
Α'γένητα ποιεῖν, ἅττ' ἂν ᾖ πεπραγμένα.
Hoc enim uno & Deus ipse privatur,
Quae facta sunt, infecta facere.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saec. XV. Constat foliis scriptis 122.

API-

(1) Memorat hunc Codicem Montfaucon. Palaeogr. Graec. Lib. I. sub initium pag. 25.

(2) Montfauc. in suo Catalogo male legit an. MCCCCLXXVI. pro MCCCCLXXV. eumdemque errorem repetit Palaeogr. Graec. Lib. I. pag. 84. ubi etiam corrigenda verba bombycinus pluteo LXXI. in verba chartaceus pluteo LXXXI.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Menandri liber rhetoricus.

COD. VIII. I. pag. 1. A*Riſtotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Cod. I. huius Plutei §. I. Heic quoque in margine uberrimae occurrunt, & eleganter exaratae adnotationes, tam Graecae, quam Latinae, quarum auctor me prorſus latet. In prima pagina idem adnotator adſcripſit *ſcholia quaedam pauca Euſtratii Nicaeni*.

II. pag. 106. Sequitur diverſa manu exaratus *Tractatus Rhetoricus*, prorſus ἀδέσποτος, quem tandem non vulgari habita perquiſitione ad Menandrum pertinere comperimus, & eſt *eius de diviſione cauſſarum in genere demonſtrativo Liber*, editus Graece in Collectione Rhetorum Graecorum Aldi Manutii Venetiis MDVIII. in fol. a pag. 594. ad p. 641. In noſtro tamen Codice incipit: Ο' βασιλικὸς λόγος, ἐγκώμιόν ἐςι βασιλέως, κ. λ. quae incidunt in edit. pag. 612. & prima ſunt ſecundae Partis huius Tractatus; progreditur autem eodem ordine uſque ad Caput Περὶ ἐπιθαλαμίων, quod incidit in pag. 626. deinceps vero magna in Capitum ſerie confuſio occurrit. Deſinit Codex in verbis: κοσμήσει πανηγύρεις καὶ τὰ τοιαῦτα, quae ſunt poſtrema Capitis Περὶ γενεθλιακοῦ λόγου, edit. pag. 639. Notandum praeterea eſt, ultimi Capitis Περὶ προοιμίω, quod imperfectum in editione eſt, defectum ex hoc Codice ſuppleri poſſe, cuius lectio ſequens eſt pag. 120. βούλομαι δὲ τῶν ἀρετῶν μὴ πάσας ἡμῖν ἅμα, μηδὲ συναθροίσας τῷ λόγῳ δοκεῖν συγχεῖν, ἀλλὰ διελόμενος ὡς οἷόν τε μνησθῆναι, κ. λ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. in cuius prima pagina legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐςὶν Α'ρμονίου τοῦ Α'θηναίου. ἔχει φλουρ. η'. *Hic liber eſt Harmonii Athenienſis, emtus florenis VIII.* Conſtat foliis ſcriptis 126.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Theodori Gazae de Voluntario & Involuntario Libellus.

COD. IX. I. pag. 1. A*Riſtotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Cod. I. huius Plut. §. I.

II. pag. 123. *Theodori Gazae Theſſalonicenſis de ſpontaneo & invito, ſeu de Voluntario & Involuntario Libellus*, ut in Cod. IX. Plut. LV. Catalogi noſtri Tom. II. pag. 270. §. II.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 126.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

A*Riſtotelis Moralium ad Nicomachum Libri X.* ut in aliis Codicibus. Heic tamen titulis prorſus, atque initialibus Librorum litteris ſunt deſtituti. COD. X.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. vel XVI. Conſtat foliis ſcriptis 149.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD NICOMACHVM.

Ac praeterea

Magnorum Moralium Libri II.

I. pag. 1. A*Riſtotelis Moralium ad Nicomachum Libri X.* ut in edit. Tom. II. a pag. 1. ad pag. 144. COD. XI.

II. pag. 128. *Eiuſdem Magnorum Moralium Libri II.* Ibid. a pag. 145. ad pag. 194.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. minori, Saeculi X. nitidiſſimus, & optimae notae, cum titulis ſingulorum Librorum charactere vere quadrato & aureo exaratis. Conſtat foliis ſcriptis 181.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΜΕΓΑΛΑ.

ARISTOTELIS MAGNA MORALIA.

Adde etiam

Moralia ad Eudemum.

I. pag. 1. A*Riſtotelis Magnorum Moralium libri duo*, ut in Codice ſuperiori §. II.

II. pag. 50. Τοῦ αὐτοῦ ἠθικῶν Εὐδημίων βιβλία πέντε. *Eiuſdem Moralium ad Eudemum Libri quinque*, ut in edit. cit. a pag. 195. ad 252. In fine rubrica adſcriptum eſt: Α'ριςοτέλους ἠθικῶν Εὐδημίων τέλος. COD. XII.

III. pag. 110. Sequuntur *alii duo libri eorumdem ethicorum, ſextus* ſcilicet, *& ſeptimus*, titulis deſtituti, ſpatio tamen ad illos apponendos relicto. Septimus vero in alios duos

dividitur, ut in Codice IV. huius Plutei.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optimae notae, manu Ioannis Rhosi exaratus, & initialibus litteris egregie pictis instructus. Constat foliis scriptis 148.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΜΕΓΑΛΑ.

ARISTOTELIS MAGNA MORALIA.

Ac praeterea

Demetrii Phalerei de Elocutione Liber.

COD. XIII. I. pag. 1. A*Ristotelis Magnorum Moralium Libri duo*, ut in Codice superiori §. I. Clauduntur sequenti tristicho heroico, in quo suum amanuensis nomen ita prodit:

Ἤθεσ' Ἀριστοτέλους μεγάλοις καλοῦ τ' ἀγαθοῦ τε
Τοῦδε μέχρι πέρασιν βάλλων Δημήτριος ἦλθεν
Σγουρόπουλος, γράψας Φραγκίσκῳ ταῦτα Φιλέλφῳ.
Magnis Aristotelis Moralibus pulcrique bonique
Hac usque finem imposuit Demetrius
Sguropolus, qui haec Francisco scripsit Philelpho.

Ἐγράφη ἐν Μεδιολάνῳ ἀπὸ τῆς τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γενέσεως ἔτει ,αυμδ'. τῇ α'. Ἰουλίου (1). *Scriptus est* (nempe liber) *Mediolani anno ab ortu Domini nostri Iesu Christi MCCCCXLIV. die prima Iulii.*

II. pag. 118. *Demetrii Phalerei de Interpretatione, sive de Elocutione Liber*, ut in Cod. XI. Plut. LIX. Catalogi nostri Tom. II. pag. 500. §. IV. Heic quoque scriptor idem in calce Codicis aliud tristichon heroicum exaravit, quod sequens est:

Σὺ φράσιν ἐκ τέχνης, Δημήτριε κόσμε Φαληρέων,
Τυγχάνεις γεγραφώς· ταύτην Δημήτριος ἄλλος
Σγουρόπουλος γέγραφεν Φραγκίσκῳ χειρὶ Φιλέλφῳ.
Tu elocutionem ex artificio, Demetri decus Phalereorum,
Scripsisti: hanc Demetrius alter
Sguropolus scripsit manu Francisco Philelpho.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. optimus ac nitidissimus, quem ad Franciscum Philelphum pertinuisse tum adlatae subscriptiones, tum insignia gentis in fronte Codicis affabre delineata atque depicta satis probant. Constat foliis scriptis 205.

ΑΣΠΑΣΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ Θ' ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ.

ASPASII EXPOSITIO VIIII. LIBRORVM ETHICORVM ARISTOTELIS AD NICOMACHVM.

Seu potius

Anonymi partim, partim Aspasii in sex dictorum Aristotelis Moralium Libros scholia.

COD. XIV. COntinet hic nitidissimus Codex *in aliquot Aristotelis Moralium Libros ad Nicomachum Commentarios*, nimirum *in Lib. I. II. III. IV. VII. & VIII.* Priores Libri tres auctoris nomine sunt destituti; tribus vero posterioribus Aspasii nomen praefigitur. Liber I. inc. Ἡ περὶ τὰ ἤθη πραγματεία, καὶ μάλιστα πολιτική, ἠθική. Liber VIII desinit καὶ περὶ μὲν τούτων τάδε μοι εἴρηται. Habes editos Graece apud heredes Aldi Manutii Venet. MDXXXVI. in fol. ubi in omnes decem Libros scholia integra continentur. Ab editis utplurimum differunt initia & fines librorum nostri Codicis: sed de his fusius agemus in recensione Codicis I. Plut. LXXXV. inferius pag. 241. §. XVIII. ubi singulorum librorum initia & fines proferemus.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. cuius scriptura quidem elegans est, sed mendis scatens. Constat foliis scriptis 119.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΕΥΔΗΜΕΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD EVDEMVM.

Ac praeterea

Horapollinis Niloi Hieroglyphica.

COD. XV. I. pag. 1. A*Ristotelis Moralium ad Eudemum Libri VII.* ut in Cod. IV. huius Plutei. Heic quoque Liber VII. in duas partes est distributus, ut in dicto Codice, nullo tamen titulo secundae praemisso, qui in superioribus ubique aderat.

II. pag. 93. *Horapollinis Niloi Hieroglyphica, quae quidem edidit ipse lingua Aegyptiaca, vertit autem Philippus in Graecam, Libris duobus.* Concordat initium & finis cum illis Codicis VIII. Plut. LVIII. Catalogi nostri T. II. pag. 445.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus, & scriptus. Constat foliis scriptis 115.

API-

(1) Memorat hunc Codicem Montfauc. Palaeogr. Graec. Lib. I. p. 79.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ.

ARISTOTELIS ETHICA.

Scilicet

Ad Nicomachum.

COD. XVI. A*Ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Cod. I. huius Plutei §. I.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius calce possessoris nomen adscriptum erat, litura postea deletum; ex nonnullis tamen litterarum vestigiis videtur legi, *Liber Georgii Ant. Vespuccii*, ϗ τῶν φίλων. Constat foliis scriptis 112.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΩΝ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΩΝ Α.

ARISTOTELIS ETHICORVM AD NICOMACHVM I.

COD. XVII. A*Ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Codice praecedenti. Variae possessorum huius Codicis subscriptiones leguntur: in primo folio: *Ego Bartholomeus Canonicus Pistoriensis scripsi.* In ultimo vero: Ἡ βίβλος τῶ Σωζομένυ ἱερῶ (1), tum rubris litteris & maioribus, ΑΓΑΘΗι ΤΥΧΗι, tandem haec alia subscriptio: *Ego Franciscus Luce not. Episc. scripsi* (ita enim videtur aliquo modo legi posse.)

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 94.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΝΙΚΟΜΑΧΕΙΑ.

ARISTOTELIS ETHICA AD NICOMACHVM.

Nec non

Alia eius Opera.

COD. XVIII. I. pag. 1. A*Ristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libri X.* ut in Codice superiori.

II. pag. 84. *Eiusdem magnorum Moralium Libri II.* ut in Codice XI. huius Plutei §. II.

III. pag. 105. *Eiusdem de partibus animalium Libri IV.* ut in Codice I. huius Plutei §. IV.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. initio alia manu suppletus, variisque adfectus vulneribus, ac male restauratus. Constat foliis scriptis 145.

ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

CRITONIS DE IVSTITIA.

Titulum corrige.

Harmenopuli Promtuarium Iuris Civilis, & alia Opera.

IN prima Codicis pagina Holstenius rubris litteris titulum exteriorem, utpote erroneum restituit hoc pacto: *Harmenopoli Compendium iuris*; Antonius vero Augustinus propria manu summarium Codicis subiunxit, quod est eiusmodi: COD. XIX.

Epitome librorum LX. Leontis Caesaris, quos appellant ἑξαβιβλον, & βασιλικὸν Graeci iurisconsulti, distincta libris sex, scripta ab Harmenopolo Constantino Thessalonicense iudice.

Eiusdem Constantini de decretis, sive canonibus Conciliorum VII. compendium, in quo quambrevissime de omnibus haereticis in extremo. Hic liber fuit Theodori Gazae. Ita breviter Antonius Augustinus; nos autem nostro more singula fusius persequamur.

I. pag. 2. Promtuario Iuris praecedit primo Κριτῶν (2) προκατάστασις, ἢ περὶ δικαιοσύνης· γέγονε δὲ ϗ αὕτη παρὰ τοῦ τὸ βιβλίον τοῦτο συντεταχότος. *Iudicum constitutio, seu de iustitia: facta autem fuit & haec ab eo qui hunc librum composuit*, scilicet a Constantino Harmenopulo. Inc. Ο' κρίσειν λαχὼν ϗ κριτὴς εἶναι, κ. λ. Des. ἐ ἀνεπίληπτος. Exstat in Epitome Iuris Civilis ex libris Pandectarum, Codicis, Institutionum, & Iustiniani, aliorumque Principum Novellis Constitutionibus a Constantino Harmenopulo, de quo inferius, quondam Graece collecta, nuper autem a Bernardo Reidano Iurisconsulto sermoni Latino restituta Coloniae Agrippinae apud Gualtherum Fabricium, & Ioannem Gymnicum sub Monocerote MDLXVI. & quidem immediate post ipsius Bernardi Epistolam nuncupatoriam. Subiungitur secundo Κατάκρισις ἐκτεθεῖσα εἰς τοὺς κριτὰς ὑπὸ τῶν πανευσεβῶν βασιλέων Λέοντος ϗ Α'λεξάνδρου. *Damnatio contra iudices, a Leone & Alexandro piissimis Imperatoribus promulgata.* Inc. Οἶμαι δὲ τῶν κρίσιν λαχόντων. Des. ἀπειργάσατο. Exstat ibidem post praedictam Praefationem. Huic subditur enumeratio septem Vitiorum Capitalium, quae vocant Graeci θανάσιμα. Tandem pag. 4. Promtuarium ipsum occurrit cum hoc titulo: Πρόχειρον νόμων τὸ λεγόμενον ἡ ἑξάβιβλος συναθροισθὲν πάντοθεν κατ' ἐκλογὴν ἐ κατ' ἐπιτομὴν, οὕτω συντεθὲν παρὰ τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ (supple νομοφύλακος) ϗ κριτοῦ Θεσσαλονίκης κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Α'ρμενοπούλου. *Promtuarium iuris, quod Hexabiblos dicitur, undequaque collectum, & in compendium ita redactum a maxime venerabili venerabili Nomophylace & Iudice Thessaloni-*

 censi

(1) Forte *Sozomeni Pistoriensis Annalium scriptoris.*
(2) Haec vox non bene intellecta, exterioris tituli erroneo ansam dedit.

censi D. Constantino Harmenopulo. Titulum sequitur alia Praefatio, quae inc. Βιβλίον νόμων. Des. καταγραφῇ. Ibidem praedictae condemnationi subiecta. In hac Praefatione Harmenopulus rationes adfert, ob quas post Basilii, Constantini, & Leonis manuale legum, aliud ipse novum composuerit. Eam integram Fabricius edidit B. G. Vol. XII. pag. 419. Hanc excipit tabula Capitum Librorum sex, quibus hoc Iuris Compendium constat. Liber I. agit de legibus, ac iudiciario statu: ad haec de in integrum restitutione, & libertatibus. Secundus de variis iudiciorum litiumque generibus, & novi operis nunciatione. Tertius de alienatione, mutuo, & societate. Quartus de sponsalibus, & nuptiis. Quintus deinceps de testamentis & tutoribus. Sextus tandem de damno & poenis; adde etiam de dignitatibus, de variis regulis, de verborum significatione, de consecratione Episcoporum &c. Liber I. pag. 5. b. inc. Κατὰ τοὺς παλαιοὺς νόμους. Liber VI. ob defectum sex circiter foliorum in Codice inter p. 147. & 148. desinit in verbis, ἀπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων καταδικά...... quae pertinent ad Caput Περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων καὶ πρεσβυτέρων, κ. λ. Ibid. a pag. 1. usque ad pag. 680. Notandum tamen est, Iustiniani leges Georgicas, quae in editione habentur a p. 639. usque ad p. 656. in Codice nullas esse; post vero Titulum III. qui est *de significatione verborum*, & in quo desinit editio, sequi in Codice Titulum IV. *De consecratione Episcoporum &c.* qui in edito desideratur, quique in hoc quidem exemplari mutilus est, uti mox diximus, integer tamen exhibetur infra in Cod. LXXXV. Plut. LXXXIX. superioris, ubi iterum aliud Harmenopuli Promtuarium Iuris occurrit.

Constantinus iste Harmenopulus natus est circa annum MCCCXX. Constantinopoli patre Curopalata, matre Muzalona, Ioannis Cantacuzeni consobrina. Ad XVI. annum aetatis liberalibus Graecorum disciplinis a Philastrio monacho Studita institutus, post auditum Leonem monachum ad annum usque vigesimum, latinis litteris navavit operam sub Aspasio monacho Calabro, quem ad id pater Constantini, magna mercede ex Italia conduxerat. Hinc ad iurisprudentiam se contulit, doctore Simone Attaliata, pronepote Michaëlis illius, cui iuris compendium Graeci debent. Eo magistro velocissimi ingenii iuvenis ad eam sapientiae famam pervenit, ut duodetrigesimo aetatis anno Antecessoris nomen meruerit, quod non nisi senibus Principes Graeci, & legum stipendia emeritis plurima concedebant. Trigesimo aetatis anno Iudex Dromi, quod civilium dicastarum supremum tribunal fuit, renunciatus; quos inter primum locum obtinuit. Eius in Digestum, ac Codicem luculentissimi Commentarii, explanationes Novellarum, Prochiron Iuris utriusque, aliaque, quae passim Latinis Iurisconsultis ad auctoritatem praesentissimam evocantur, tanti Graecis habita sunt, quanti olim priscis Latinis effata Scaevolae, Paulli, Caii, Vlpiani, aliorumque huiusmodi, quorum in iure summa auctoritas. Circa quadragesimum aetatis annum Canones attigit, quum Praefectus Thessalonicae summo cum Nomophylacis imperio per otium amavit sacra tractare, ea diligentia, & fide, ut inter Graecos Canonistas principem locum, iudice Nicolao Comneno, obtineat. Diem obiit supremum Constantinopoli A. circiter MCCCLXXX. Hoc igitur Promtuarium iuris civilis in sex Libros, titulos LXXXII. divisum, una cum Ecloga legum Georgicarum ex iure Iustinianeo, Graece cura Theodori Adami Svallembergii lucem vidit Parisiis apud Christianum Wechelum MDXL. 4. Latine vertit D. Bernardus a Rey Coloniae MDXLVII. 8. apud Martinum Gymnicum, Accuratius deinde & elegantius, additis etiam scholiis, Ioannes Mercerus, cum praefatione ad Michaëlem Hospitalium Lugduni MDLVI. in 4. & Lausannae apud Franciscum le Preux MDLXXX. 8. Hinc Graece & Latine cum Merceri versione & scholiis, & paratitlis Dionysii Gothofredi, & variarum lectionum libello ex Cod. Ms. Iacobi Lectii, & Nomenclatore Graecarum dictionum iuris ad Harmenopulum Genevae MDLXXVII. 4. Ms. hoc opus exstat in variis bibliothecis, ut Caesarea Lambec. VI. p. 45. Coisliniana p. 218. &c. Privata quidem auctoritate, sed singulari studio concinnatum fuit ab Harmenopulo hoc iuridicum Compendium, supplens & emendans defectus veteris προχείρου. quod in XL. tributum titulos auspiciis Basilii Macedonis, Constantini Porphyrogennetae, & Leonis Sapientis pridem compositum ipse commemorat: explanationibus etiam brevibus, quibus adlatas Principum leges, & veterum Iurisconsultorum responsa illustrat, illud locupletavit, quas Mercerus, atque inde Gothofredus, & minori typorum charactere, & praeposito σχολίου, vel ἐπεξηγήσεως titulo solent distinguere.

II. pag. 148. Ἐπιτομὴ τῶν θείων καὶ ἱερῶν κανόνων, γενομένη καὶ αὕτη παρὰ τοῦ αὐτοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ νομοφύλακος καὶ κριτοῦ Θεσσαλονίκης, κυροῦ Κωνσταντίνου τοῦ Ἀρμενοπούλου. *Epitome divinorum sacrorumque Canonum, & haec ab ipso admodum venerabili venerabili Nomophylace, iudiceque Thessalonicensi, D. Constantino Harmenopulo confecta*, & in sex sectiones divisa. Praecedit Praefatio, cuius initium: Τῶν κανόνων. Finis: τοῦ ζητουμένου. Tum index Capitum, quae in singulis continentur sectionibus. Sectio prima *de Episcopis* inc. Ἐπίσκοπος ὑπὸ δύο, κ. λ. Vltima *de mulieribus* des. καὶ πρὸ τῆς αἰχμαλωσίας εἶεν κατεγνωσμέναι. Haec Epitome tributa est, uti diximus in sectiones sex. I. agit *de episcopis*, II. *de presbyteris, diaconis, subdiaconis, atque exorcistis*, III. *de clericis*, IV. *de monachis, & monasteriis*, V. *de laicis*, VI. *de mulieribus*. Πρόχειρον *Iuris Canonici* vocat Nic. Comnenus p. 219 Praenot. Mystagogic. Cum scholiis Citrensis τοῦ Κίτρους, qui pag. 11. nominatur, & Philothei,

qui

qui Patriarcha Constantinopolitanus fuit A. MCCCLIV. Graece & Latine prodiit in Marquardi Freheri Iure Graeco Romano Lib. I. pag. 1. ex Graeco Io. Sambuci Codice, adiecta Latina Io. Leunclavii versione, Francofurti MDXCVI. fol. Haec epitome exstat etiam in aliquot Codicibus Caesareis manu exarata, teste Lambecio V. pag. 160. & VI. pag. 35. ac 38. quos cum editis conferri, postremum praecipue, operae pretium fuerit.

III. pag. 174. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν οἱ κατὰ καιροὺς αἱρετικοὶ ἐδόξασαν (1). *Eiusdem de opinionibus haereticorum, qui singulis temporibus exstiterunt*. Inc. Οἱ περὶ τὸν Α῎ρειον. Des. κατὰ τὴν τῶν σχημάτων τούτων διαφοράν. Sine ordine temporis breviter disserit I. de Arianis, II. Macedonianis, III. Sabellianis, IV. Apollinari, V. Eutyche & Dioscoro, VI. Paullo Samosateno, VII. Nestorianis, VIII. Sergio, Pyrrhoque Monothelitis, IX. Origenianis, X. Petro Fullone, XI. Marcionitis, ac Manichaeis, XII. Marcello, Photino, & Sophronio, XIII. Eunomianis, XIV. Novatianis, XV. Sabbatianis, XVI. Montani sectatoribus, XVII. Donatistis, XVIII. Massalianis, qui etiam Enthusiastae & Valentiniani, ita dicti, quod Valentini, & Valentis Imperatorum temporibus pullulaverint: denique XIX. de Eleutherio Paphlagone atque Bogomilis, qui οὐ πρὸ πολλοῦ τῆς καθ' ἡμᾶς γενεᾶς, *non diu ante nostram memoriam* (ipsius verba sunt) viguere. Prodiit hic Libellus ex Io. Sambuci Codice Graece cum Latina Io. Leunclavii versione ad calcem legationis Man. Comneni ad Armenios Basileae MDLXXVIII. 8. a pag. 557. ad p. 576. & in Iure Graeco Rom. Freheri pag. 547. Francof. MDXCVI. fol. & in Auctario Bibl. Patrum Ducaeano Paris. MDCXXIV. T. I. & alibi.

IV. p. 177. Ὅρκος. ὃν ὀμνύουσιν οἱ Ἰουδαῖοι, ἀπὸ τοῦ ἐπαρχικοῦ βιβλίου παρεκβληθείς. *Iuramentum, quod praestant Iudaei, excerptum ex libro Eparchico*. Inc. Ἐν πρώτοις ἵνα ζώσηται. Des. καὶ Ἀβειρών. Ex his ἐπαρχικοῖς, sive *edictis Praefectorum praetorio*, Harmenopulus Lib. II. tit. 4. pag. 144. refert partem ἀπὸ τῶν τοῦ Ἀσκαλωνίτου Ἰουλιανοῦ τοῦ ἀρχιτέκτονος ἐκ τῶν νόμων, ἤτοι ἐθῶν τῶν ἐν Παλαιστίνῃ.

V. pag. ead. Ἢ καὶ ἄλλως. *Alia iuramenti formula*. Inc. Ἐν πρώτοις ζωννύσθω τὴν βάτον. Des. καὶ καταπιέτω με ὡς Δαθὰν καὶ Ἀβειρών.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. in cuius pagina secunda possessoris nomen legitur hoc pacto: Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου τοῦ νῦν λεγομένου Μουρὰδ Ῥὶμ, δῶρον τῆς αὐτοῦ ἀγαθῆς τύχης, τουτέστι θείου Θεοδώρου Θεσσαλονικίου τοῦ Γαζῆ. *Hic liber est Harmonii Atheniensis, qui nunc dicitur Murad Rhim. donum ipsius bonae fortunae, scilicet divini Theodori Gazae Thessalonicensis*. Constat foliis scriptis 177.

(1) Hunc Libellum enunciare omisit Montfauc. in suo Catalogo.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΗΘΙΚΑ ΕΥΔΗΜΙΑ.

ARISTOTELIS MORALIA AD EVDEMVM.

Ac praeterea

Hori Apollinis hieroglyphica, & Platonis definitiones.

I. pag. 1. A*ristotelis Ethicorum ad Eudemum Libri VII.* ut in Codice IV. huius Plutei. Heic quoque Liber VII. in duas partes dividitur. COD. XX.

II. pag. 100. *Horapollinis Niloi hieroglyphica Libris duobus*, ut in Cod. XV. huius Plut. §. II.

III. pag. 123. Ὅροι Πλάτωνος. *Definitiones Platonis*. Inc. Ἀΐδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον, κ. λ. Des. τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ. In eius Operum editione alias citata Tom. II. pag. 1337.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, cum emblemate in fronte Philelphianae domus, ac litteris Librorum initialibus minio, & auro affabre depictis. Constat foliis scriptis 128.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ.

ARISTOTELIS POLITICE ET OECONOMICE.

I. pag. 1. A*ristotelis de Republica Libri VIII.* ut in Cod. V. huius Plutei §. I. COD. XXI.

II. pag. 113. *b. Eiusdem Oeconomica Libris duobus*, ut ibid. §. II.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime servatus, titulis, & initialibus Librorum litteris destitutus. Constat foliis scriptis 125.

ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ.

EPICTETI ENCHIRIDION.

Ac praeterea

Simplicii in ipsum Commentarius.

I. pag. 1. ἘΓχειρίδιον Ἐπικτήτου φιλοσόφου. *Enchiridium Epicteti philosophi*. Inc. Τῶν ὄντων τὰ μέν ἐστιν ἐφ' ἡμῖν. Des. βλάψαι δὲ οὔ. Exstat una cum Arriani Tacticis &c. in edit. Amstelod. MDCLXXXIII. in 8. curante Nicolao Blancardo a pag. 237. ad pag. 322. COD. XXII.

II. pag. 12. *b.* Σιμπλικίου ἐξήγησις εἰς τὸ Ἐπι-

Ε'πικτήτου ἐγχειρίδιον. *Simplicii expositio in Epicteti Enchiridium*. Inc. Περὶ μὲν τοῦ βίου. Des. ἢ μὲν θεὸν, ἤδη ᾗ ἄνδρα. Post varias editiones, Graece & Latine prodiit hic Simplicii Commentarius una cum Enchiridio ex Codice Francisci Nansii, cum Wolfii interpretatione Lugd. Bat. MDCXL. 4. curante Daniele Heinsio, quam nos editionem consuluimus. In hac quum typographus inchoatum Salmasii in Simplicium Commentarium subiunxerit, hinc factum fuit, ut editio illa modo Salmasiana, modo Heinsiana ab eruditis appelletur. Haec eadem recusa postmodum fuit Londini MDCLXX. 8. Simplicius patria Cilix, Ammonii & Damascii Syri Stoici philosophi discipulus, & Eulamii Phrygis familiaris, unus fuit ex iis philosophis, qui quum pertinaciter ethnicismo adhaererent, rebus suis sub Iustiniano parum fidentes, profecti sunt ad regem Persarum Cosroën, sed spe sua frustrati Athenas reverterunt, postquam in induciis Romanorum cum Persis anno Christi DIL. cautum fuit, ut illis tuto redire in sedes suas, & arbitratu suo vivere liceret. Ex scriptis eius, quae aetatem tulerunt, quum non pauca tamen interciderint, apparet, eum ita peripateticam philosophiam professum, ut ipsam non opponere Pythagorae aut Platonis scholis, & Stoicis, sed conciliare cum illis studuerit. Sed & haec quae exstant, tamquam thesaurus quidam veteris philosophiae, magni facienda sunt tum ob insigne viri iudicium, tum ob fragmenta ex monumentis vetustissimorum philosophorum, quae illa iam aetate minus obvia servavit, suisque passim hypomnematis intexuit. De hoc vero in Epicteti Enchiridium Commentario id adfirmare iure possumus, in tota antiquitate paucissima scripta (de Ethnicis loquor) inveniri, quae vel ad mores formandos saniora praecepta contineant, vel providentiam divinam rectius adserant propugnentque.

In fine legitur: Η' βίβλος αὕτη μετεγράφη ἐν Ρώμῃ χειρὶ ἐμοῦ Ι'ωάννου Φρυλὰ τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ιγ'. μηνὸς Νοεμβρίου τριακοστῇ. *Transcriptus est hic liber Romae manu mea Ioannis Phrula Cretensis, anno a Christo nato MDXIII. mensis Novembris die XXX.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. ineuntis, nitidissimus, Mediceo stemmate, ac duorum philosophorum imaginibus eleganter in prima pagina ornatus. Constat foliis scriptis 146.

ΒΟΗΤΙΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

BOETIVS DE CONSOLATIONE PHILOSOPHIAE.

Nec non

Catonis Romani sententiae paraeneticae.

I. pag. 1. Continet hic Codex Boëtii *de Consolatione Philosophiae* Graecam versionem a Maximo Planude elaboratam, cum prooemio in principio, in quo agitur potissimum *de Vita Boëtii*, & inc. Βοήτιος ὁ σοφὸς, ἦν μὲν ἐκ τῆς τῶν Τορκουάτων οἰκίας. Des. διαιρεῖ δὲ αὐτὴν εἰς βιβλία πέντε. Pag. 2. legitur titulus sequens: Βίβλος Α'νιτίου Μαλλίου Σεβηρίνου Βοηθοῦ Βοητίου ἀπὸ ὑπάτων, γένους τῶν πατρικίων, ἣν μετήνεγκεν ἐκ τῆς Λατίνων φωνῆς εἰς τὴν Ε'λλάδα διάλεκτον ὁ τιμιώτατος ἐν μοναχοῖς κύριος Μάξιμος ὁ Πλανούδης. *Liber Anicii Maulii Severini Boëtii Boëtii Exconsularis Patricii, quem ex Latina lingua in Graecam transtulit dialectum monachorum maxime venerabilis D. Maximus Planudes.* Inc. Ο'ς πάρος ἐστύδιζον περὶ σύνθεσιν ἠδέων. Des. ὁπότε πρὸ ὀφθαλμῶν ἀναστρέφεσθε κριτοῦ τοῦ τὰ πάντα ἐπισκοποῦντος. Ita autem exaratus est, ut prima singularum paginarum columna Graecam versionem exhibeat, altera textum Latinum; hic vero est imperfectus: desinit enim in verbis: *Quid autem de dignitatibus potentiaque dicam, quas vos viri dignitatis ac potestatis inscii caelo exaequatis ....* quae pertinent ad Caput XII. Hac Boëtii de consolatione Philosophiae versione Ms. in Biblioth. Regis Christianissimi usus est in sua Boëtii editione Renatus Vallinus. Ex Ms. Caesareo quaedam profert Lambec. VII. p. 145. seqq. COD. XXIII.

II. pag. 100. *Catonis Romani sententiae paraeneticae Libris IV. a Maximo item Planude Graece redditae*, quales alibi etiam recensuimus. Heic quoque Latinum textum Graeco respondentem exarare scriptor inceperat, sed post paucos praefationis versus a scribendo destitit. Plura de hisce vide apud Lambec. Lib. V. Commentar. pag. 215. 293. 373. & apud Fabric. Biblioth. Lat. Lib. IV. Cap. I. §. VIII.

Codex partim Graecus, partim Latinus, chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 104.

FINIS PLVTEI LXXXI.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXXV.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI. ET VNVM EDITVM.

CODEX I.

ΩΚΕΑΝΟΣ.

OCEANVS,

Seu potius

Variorum in Aristotelis Opera Commentatorum Collectio uberrima.

L. p. 1. Rimus *in quinque voces Porphyrii Commentarius* est acephalus propter Codicem in principio mutilum, & incipit a verbis.... τὰ δὲ μέσα τούτων ὄντα, κατά τι μὲν ἐστι χωριστά. Des. οὐχ ὁμοίως δὲ μέλανες, ἢ λευκοί.

II. pag. 11. *Alter in easdem quinque voces Porphyrii Commentarius*, titulo quidem caret; sed in margine manu recentiori adiectum legitur τοῦ Μαγεντηνοῦ, *Magentini* scilicet *Leonis*, Metropolitae Mitylenensis. Inc. Ζητητέον τὰ ὀκτὼ κεφάλαια τὰ εἰωθότα ζητεῖσθαι, κ. λ. Des. καθ' οὗ κατηγορεῖται, καὶ ποιεῖ τὸ συμβεβηκός. De hoc Magentini Commentario nulla apud Fabricium mentio occurrit Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 186. N. 10. ubi nomina eorum recenset, qui librum hunc sunt interpretati; quemadmodum etiam Vol. VI. pag. 383. ubi Magentini scripta commemorat, de hoc altum silentium: ad alium fortasse pertinere dubitari potest: sciendum est enim auctorum nomina Operibus praefixa in hoc operoso Volumine partim ipsi Codicis scripturae coaeva esse, partim recentius ab alia manu in margine apposita, cuius posterioris generis est τοῦ Μαγεντηνοῦ nomen mox adlatum, ut aliquem irrepsisse errorem, suspicari possimus.

III. pag. 14. Τοῦ Φιλοπόνου ἐξήγησις εἰς τὰς πέντε φωνάς. *Philoponi* (Ioannis) *Commentarius in quinque voces*. Inc. Καὶ τὸ πρὸς ὠφέλειαν μὴ μόνον τῶν οἰκείων μαθητῶν, κ. λ. Des. οἷον τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέλαν μιγνύμενα ποιοῦσι φαιόν. Diversus est ab eo, qui exhibetur in Codice philosophico CXXXIX. Biblioth. Vindob. iuxta Catalog. Nessel. Part. IV. p. 79. §. I.

IV. pag. 26. *Prolegomena cum Deo philosophiae, seu quinque Porphyrii vocum, excepta ab ore Davidis Deo dilectissimi philosophi*. Habes in Codice I. Plut. LXXII. supra pag. 25. §. I. & II. Heic tamen in fine longiora aliquanto sunt.

V. p. 44. *b*. Sequuntur schemata fere innumera, varias earum rerum, de quibus in Logica pertractatur, divisiones ac subdivisiones exhibentia.

VI. p. 46. *Eiusdem Davidis in decem Aristotelis Praedicamenta Commentarius*. Inc. Τῶν Ἀριστοτελικῶν ἀρχόμενοι λόγων, εὐθὺς ἐν θυρῶν φίλα τῷ Ἀριστοτέλει διαπραξώμεθα. Des. ταῦτα ἔχει ἡ πρᾶξις. συγκαταπαύεται δὲ αὐτῇ σὺν Θεῷ καὶ τὰ σχόλια τῶν κατηγοριῶν. Memoratur a Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 110. & 294.

VII. pag. 60. Τοῦ Μαγεντηνοῦ. *Magentini in decem categorias*. Inc. Διαφωνία τις ἐξεγένετο τοῖς ἐξηγηταῖς τῶν δέκα κατηγοριῶν, κ. λ. Des. ἤτοι ὁράσεως καὶ ἀκοῆς, ἢ ἄλλης τινὸς τῶν αἰσθήσεων. Nulla de hoc Magentini Commentario apud Fabricium mentio occurrit, neque Vol. II. Bibl. Graec. pag. 110. ubi τῶν ἐξηγητῶν in hunc Aristotelis librum nomina profert, neque Vol. VI. pag. 383. ubi Leonis huiusce opera recenset: ut dubitari possit, utrum ad alium auctorem hoc quoque opus pertineat, praesertim quum heic quoque τοῦ Μαγεντηνοῦ nomen recentius sit appositum in margine.

VIII. pag. 69. *Simplicii in decem categorias Commentarius*, ut in Codice I. Plut. LXXI. supra pag. 1. Praeter Aldinam editionem,

pro-

prodiit etiam cum Latinis Iusti Velsii scholiis & argumentis, qui Graeca infinitis prope locis castigasse se profitetur, Basileae MDLI. fol. apud Michaëlem Isingrinium. De Simplicio vide quae breviter attigimus in Cod. XXII. Plut. LXXXI. supra pag. 235. §. II.

IX. pag. 125. *Ammonii* (1) *Hermeae F. in Aristotelis librum de Interpretatione Commentarius*, in quinque τμήματα distributus, ut in Codice III. Plut. LXXI. supra pag. 5. §. IX. Hic Commentarius post editionem Graecam Aldinam anni MDIII. fol. in qua prodiit iunctim cum Commentario in Categorias, lucem vidit etiam separatim, Feliciano edente, item Venetiis MDXLV. in 8. In secunda huius exhegeseos sectione, pag. nimirum 57. seqq. edit. Aldinae inter alia legitur luculenta disputatio de providentia & προγνώσει Dei, ac libero hominis arbitrio, qua fatum impugnatur, quaeque alibi pluries a reliquo Commentario seiuncta, utraque lingua est edita.

X. pag. 149. Τοῦ Μαγεντηνοῦ. *Magentini in librum Aristotelis de Interpretatione Commentarius*. Inc. Εἰπὼν ἐν ταῖς κατηγορίαις ὁ Ἀριστοτέλης περὶ ὅρου. Des. ὡς ἀμφίβολον, καὶ μὴ ἔχουσαν τὸ βέβαιον ἀποδείκνυσι διὰ τρισυλλογισμοῦ. Subiiciuntur deinde schematia plurima, propositionum varias species exhibentia. Hic Commentarius, maximam partem ex Ammonio collectus, prodiit Graece Venetiis apud Aldum MDIII. fol. min. ad calcem Ammonii in eumdem Librum, adiunctam habens Michaëlis Pselli paraphrasim, & Ammonium in Categorias. Latinas versiones & editiones plures vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 383.

XI. pag. 160. *b. Pselli Paraphrasis in librum de Interpretatione* in quinque [illegible]τα distributa, ut in Codice XIX. Plut. LXXI. supra pag. 11. §. I. Iis, quae inibi adnotavimus, addendum, Paraphrasim hanc Graece una cum Ammonio, & Magentino prodiisse Venetiis apud Aldum anno MDIII. fol. eamdemque postea latinitate donatam una cum eiusdem Pselli Compendio in quinque Porphyrii Voces, & Aristotelis Praedicamenta in lucem edidisse Robertum Winter Basileae MDXLII. in 8. Vide plura apud Fabric. in calce Voluminis V. Biblioth. Graec. in nota prima ad Leonis Allatii Diatribam de Psellis p. 24. In Codice nostro pauca quaedam subiiciuntur *de tribus syllogismorum figuris &c.*

XII. pag. 167. Μαγεντηνοῦ. *Magentini in Aristotelis Analytica priora*. Inc. Σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς τρισὶ σχήμασι διδάξαι περὶ τοῦ ἁπλῶς συλλογισμοῦ. Des. εἰ λάβῃς τὸ α ὁ παντὶ τῷ γ ὡς ἀντικείμενον τῷ συμπεράσματι. Prodiit Graece Commentarius iste ad calcem Ioannis Philoponi in eosdem Libros, Venetiis MDXXXVI. fol. cuius Latina versio, ab Io. Baptista Rasario elucubrata, separatim primum excusa ibid. MDXLIV. fol. ac deinde una cum Ammonio in quinque voces, Pachymeris Epitome in universam disserendi artem, & Nilo de ratiocinationibus, Lugduni MDXLVII. fol.

XIII. pag. 175. *Ioannis Philoponi, grammatici Alexandrini, in Libros duos priorum Analyticorum scholia & adnotationes ex confabulationibus Ammonii Hermeae F.* ut in Codice I. Plut. LXXII. supra pag. 26. §. V. & VI.

XIV. pag. 203. Παράφρασις εἰς τὸ πρῶτον τῶν προτέρων ἀναλυτικῶν (2). *Paraphrasis in primum Librum priorum Analyticorum*, in duas sectiones distributa, nulloque auctoris nomine instructa. Sectio prima inc. Ἐπ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιον τῆς λογικῆς πραγματείας ἀπηντήκαμεν ἡμᾶς, κ. λ. Des. ὅπως γὰρ ταῦτα ἔχει, δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων. Altera pag. 211. *b.* inc. Πῶς δ' οὐ πορήσομεν αὐτοὶ πρὸς τὸ προτιθέμενον πρόβλημα συλλογισμῶν. Des. αἱ δὲ λοιπαὶ περιτταί. Tum subditur: Τέλος τῶν ἀναλυτικῶν τῶν προτέρων. τοῦ πρώτου. Subiiciuntur deinde alia pauca de syllogismis hypotheticis. Haec Paraphrasis licet in hoc Codice ἀδέσποτος sit, tamen ex Codice XIX. Plut. LXXI. (supra pag. 11. §. II.) videtur Michaëli Psello (3) adiudicanda: quae enim ibi continetur Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ παράφρασις εἰς τὰ τρία σχήματα, est pars quaedam sectionis primae huius Paraphrasis, ut patet ex ipsius initio, quod cum hoc Codice concordat. De hac tamen Pselli Paraphrasi apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 114. ubi Commentatorum Graecorum in hosce Aristotelis libros notitiam exhibet, ne verbum quidem; sed tantummodo in posteriorum Analyticorum librum secundum, illius Commentarium Latine editum innuit.

XV. pag. 217. *Ioannis Philoponi in Libros duos Analyticorum posteriorum Commentarius*. In Librum primum post Aristotelis verba: Πᾶσα διδασκαλία καὶ πᾶσα μάθησις, κ. λ. inc. Τοῦτο τέλος ἐστὶ τῆς λογικῆς πραγματείας, φημὶ δὴ ὁ λόγος ὁ περὶ ἀποδείξεως, κ. λ. Des. σαφῆ δὴ τὰ λεγόμενα καὶ ἤδη ἡμῖν εἴρηται. In Librum vero secundum p. 251. post philosophi verba: Ἵνα τῷ σκοπῷ τοῦ προκειμένου βιβλίου παρακολουθήσωμεν, κ. λ. inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ τῆς ἀποδεικτικῆς, κ. λ. Des. Τὸν δὲ παρόντα λόγον συγγνώμοσιν εἴη ἐντυγχάνειν διαιτηταῖς. Prodiit Graece una cum Anonymi in librum posteriorem Commentario Venetiis apud Aldum MDIV. fol. & cum variis lectionibus aliorum Codicum, additoque Eustratii Episcopi Nicaeni in eumdem posteriorem librum Commentario, item Venetiis apud heredes Aldi & Andreae Asulani soceri MDXXXIV. fol. & alibi deinceps Latine, ut videre est apud Fabric. Bibl. Gr. Vol. IX. p. 364. N. 3. Interim notandum, ex initio expositionis in hunc secundum Librum innotuisse nobis auctorem illius fragmenti, quod anepigraphum occurrebat supra p. 9. Cod. XV. Plut. LXXI.

XVI.

(1) In Catalog. Montfauc. pro *Ammonii* habetur *Antonii*, typographi forte lapsu.

(2) Haec Paraphrasis alia manu exarata est, & ex alio in hunc Codicem translata.

(3) Montfauc. in suo Catalogo addubitat esse *Ioannis Philoponi*.

XVI. pag. 269. *Alexandri Aphrodisiensis in dialecticam*, sive *in octo Topicorum Aristotelis Libros Commentarius*, ut in Codice IX. Plut. LXXII. supra pag. 31. Hic autem Alexander ex Aphrodisiade Cariae urbe Aphrodisiensis dictus, philosophiam Aristotelicam non Romae, sed Athenis, vel Alexandriae ab Impp. Septimio Severo, & Antonino Caracalla docere iussus, primitias laborum suorum eisdem inscripsit Libellum de Fato, adeoque post annum Christi CIC. & ante CCXI. quo Severus diem obiit supremum: quoniam vero primitias ingenii sui tunc ei obrulit Alexander, fatendum est vitam multo longius produxisse, quippe qui tot Commentariorum auctor fuerit. Accedit etiam, quod Athenaei Dipnosophistica laudat edita post Oppiani mortem, qui Carmina sua iisdem Impp. dicavit. Fuit Hermini & Aristoclis auditor; de Deo eiusque providentia pie admodum sentit. Aristotelis sensum melius ceteris Peripateticis est interpretatus, quem posteriores ferme omnes libenter sequuntur, ac peculiari nomine ἐξηγητὴν vocant, *explanatorem* scilicet, *seu quod omnes Aristotelicos libros exposuerit*, *seu quod excellentissime*, *seu quod utrumque*: ex quo factum, ut eius scripta perinde ut Peripateticorum celeberrimorum Aspasii & Adrasti ἐν ταῖς συνουσίαις legerentur, ut testatur Porphyrius in Vita Plotini.

XVII. pag. 321. *Eiusdem Adnotationes*, sive *Commentaria in sophisticos elenchos*, ut in Codice XIII. Plut. LXXI. supra pag. 9. quem vide.

XVIII. pag. 345. *Variorum peripateticorum in Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum Libros X. Commentarii*, quorum heic singulorum inscriptiones, quum de auctoribus non constet inter omnes, adserre voluimus, initio quoque ac fine uniuscuiusque cum edit. Aldina superius (1) citata diligenter collato. Ita igitur habent:

I. inscribitur: Εὐστρατίου Νικαίας εἰς τὰ ἠθικά. *Eustratii Nicaeni in Ethica* Commentarius. Inc. Τῆς φιλοσοφίας εἰς δύο διαιρουμένης, λέγω δὴ τὸ θεωρητικόν τε καὶ πρακτικὸν, κ. λ. Des. καὶ ἡ σύνεσις καὶ ἡ φρόνησις. In dicta edit. a pag. 1. ad pag. 32. item sub Eustratii nomine. Sequuntur deinde in Codice alia quaedam non pauca ad Dialecticam potius, quam Ethicam pertinentia, & inc. Τὴν διαλεκτικὴν ἔνιοι ἔφασαν μέθοδον. Des. πᾶσαι γὰρ αἱ ἀρεταὶ, ἐπαινεταί. ἡ δὲ σοφία, ἀρετή. De Eustratio vide supra pag. 222. §. II.

II. p. 362. *b.* Τὸ δεύτερον τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *Secundus Ethicorum Aristotelis Liber*. Inc. Διττῆς δὲ τῆς ἀρετῆς οὔσης. Des. ἐν ταῖς πάθεσι καὶ ταῖς πράξεσι τὸ μέσον. Ibid. a pag. 32. ad pag. 39. sub Anonymi, seu, ut alii putant, Aspasii nomine, sed finis diversus.

III. pag. 364. *b.* Εἰς τὸ τρίτον τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *In tertium Ethicorum Aristotelis*. Inc. Τῆς ἀρετῆς δὴ περὶ πάθη, κ. λ. Des. οὕτω δὲ καὶ ὁ λόγος τάττεται. Ibid. a pag. 39. ad pag. 50. item sub titulo Anonymi: sed heic quoque finis diversus. Scholia haec in secundum, & tertium Librum quum nullum auctoris nomen habeant praefixum, videntur eidem Eustratio tribui posse, qui in primi titulo nominabatur, iuxta Ioannis Bernardi Feliciani editionem Latinam horum Commentariorum Venet. MDXLI. & alibi.

IV. pag. 367. *b.* Ἀσπασίου φιλοσόφου ὑπόμνημα εἰς τὸ δ'. τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους. *Aspasii philosophi Commentarius in quartum Librum Ethicorum Aristotelis*. Inc. Λέγομεν δὲ ἑξῆς περὶ ἐλευθεριότητος. Des. ἐν μὲν οὖν τούτῳ φαίνεται τὸ σχῆμα μέσον τι. Ibid. a pag. 50. ad pag. 59. item Aspasio tributus, ubi pariter in fine discrepat. Aspasius iste celebris fuit Peripateticus, cuius commentarios in schola Plotini lectus testatur Porphyrius, & cuius discipulum audisse se refert Galenus, qui sub Antoninis floruit, in Lib. de cognoscendis & curandis animi morbis; unde de ipsius aetate constare potest. Plerosque Aristotelis libros est interpretatus: scripsit quoque in Platonem, Porphyrio eodem teste.

V. pag. 370. Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων ε'. σχόλια τοῦ Ἐφεσίου. *Aristotelis Ethicorum Nicomachicorum Liber V. scholia Michaëlis Ephesii*. Inc. Περὶ δὲ δικαιοσύνης καὶ ἀδικίας σκεπτέον. Des. διότι καὶ τὸ τέλος ἡμῶν ἐν τῇ τῶν ἀρετῶν παρουσίᾳ τε καὶ κτήσει. Ibid. a pag. 59. *b.* ad pag. 79. item sub nomine Michaëlis Ephesii; ubi tamen initium & finis diversi sunt. Michaëlem Ephesium multi eumdem faciunt cum Michaële Psello, qui saeculo post Christum natum XI. claruit: sed distinguendos monet Allatius in Diarriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graec. pag. 21. §. XXXI. & XXXII. & Michaëlem hunc Ducam Parapinaceum Pselli discipulum fuisse coniicit.

VI. pag. 376. *b.* Τοῦ κυροῦ Εὐστρατίου τοῦ Νικαίας σχόλια εἰς τὸ ζ' τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων τοῦ Ἀριστοτέλους. *Domini Eustratii Nicaeni scholia in sextum Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Εὖ σοι γένοιτο, βασιλὶς θεοσεβὴς, κ. λ. Des. καὶ δύο τὰ ὑποκείμενα, καὶ δύο τὰ κατηγορούμενα (2). Ibid. a pag. 79. *b.* ad pag. 117. Eustratio item tributa.

VII. pag. 391. *b.* Bipartitus est in hunc Librum Commentarius; prima pars inscrib. Σχόλιον εἰς τὸ ἦτα τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων. *Scholium in Librum VII. Aristotelis Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Δεδάξας περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν καὶ τῶν διανοητικῶν. Des. ὥσπερ καὶ ἡ ἁπλῆ φύσις, ἀκίνητον γὰρ τὸ καλὸν. Ibid. a pag. 117. *b.* ad pag. 135. sub Aspasii nomine, & quidem multo uberior, propterea quod alteram partem, quae seiuncta in Codice legitur, in hac prima insertam arbitramur. Altera pars pag. 396. *b.* inscrib. Ἀσπασίου εἰς τὸ ἦτα τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων οὐ κατ' ἀρχὰς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ μέσου, κ. λ. *Aspasii in VII. Aristotelis Librum Ethicorum ad Nicomachum, non ab initio, sed* a me-

(1) In Codice nimirum III. Plut. LXXXI. supra p. 222. §. II. (2) In edit. κατηγορούμενα.

a media, ab illis videlicet verbis: Ὅτι μὲν οὖν ἀκρασία καὶ ἐγκράτεια ἐστὶ μόνον, κ. λ. Inc. Καὶ τὴν τῶν ἐπιθυμιῶν. καὶ δείκνυσιν, ὅτι αἰσχρὸς τῶν ἐπιθυμιῶν ἀκρασία. Des. τοιαύτη δὲ ἡ φθαρτή.

VIII. pag. 399. *b*. Ἀσπασίου εἰς τὸ ὄγδοον τῶν Ἀριστοτέλους ἠθικῶν Νικομαχείων. *Aspasii in VIII. Aristotelis Librum Ethicorum ad Nicomachum*. Inc. Μετὰ δὲ ταῦτα περὶ φιλίας, κ. λ. Περὶ φιλίας οἰκειότατόν ἐστι διελθεῖν. Des. ὧδε περὶ μὲν τούτων τάδε μοι εἴρηται. Ibid. a p. 135. *b*. ad p. 145.

IX. pag. 402. Ἐξήγησις Μιχαὴλ Ἐφεσίου εἰς τὸ ἰῶτα τῶν ἠθικῶν. *Interpretatio Michaëlis Ephesii in IX. Ethicorum Librum*. Inc. Ὅτι μὲν ἡ φιλία μέριόν ἐστι. Des. ὧδε μὲν οὖν πεπλήρωται τὸ ἰῶτα τῶν ἠθικῶν Νικομαχείων, καὶ αἱ εἰς αὐτὸ σχολαί. Ibid. a pag. 145. ad pag. 164. sub nomine Eustratii. Male igitur habet in suo Catalogo Montfauconius, qui noni Libri Commentarium Aspasio tribuit, quum auctor fuerit homo Christianus: legitur enim edit. cit. pag. 150. ὥσπερ καὶ ὁ μέγας ἐν θεολογίᾳ εἶπε Γρηγόριος ἐν τῷ τοῦ μεγάλου Βασιλείου ἐπιταφίῳ, μία ψυχὴ ἐν δυσὶ σώμασιν.

X. pag. 408. *Commentarius in Librum X.* est anepigraphus, & inc. Τὸ παρὸν βιβλίον, ὃ δέκατον μέν ἐστι τῶν ἠθικῶν Νικομάχου, κάππα δὲ ἔθος τοῖς ἐκ περιπάτου ἐπιγράφειν, κ. λ. Des. φιλοκάλοις καὶ θεοειδεστάτοις καὶ λόγον μόνον ζητούσαις. Ibid. a pag. 164. ad pag. 189. item sub Eustratii nomine. Hic ultimus Commentarius quum in Codice auctoris nomine careat, videtur eidem adiudicari posse, cuius erat superior, nempe Michaëli Ephesio; quae est nonnullorum sententia, ut admonet Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 153. in nota secunda. De Commentariis hisce variorum, Anonymi nimirum, Aspasii, Eustratii, & Michaëlis Ephesii in Ethica Nicomacheia Aristotelis vide Fabricium loc. cit. pag. 151. seqq. ubi editionis Graecae Aldi Manutii MDXXXVI. fol. cum Latina Feliciani MDXLI. comparationem instituit.

XIX. pag. 418. Τοῦ Φιλοπόνου εἰς τὸ περὶ ψυχῆς. *Philoponi* (Ioannis) *in Librum* (sc. primum) *de Anima Commentarius*. Inc. Μέλλοντας ἡμᾶς τῶν περὶ ψυχῆς ἀκροᾶσθαι λόγων. Des. τὸ ζῆν τοῖς ἐμψύχοις ὑπάρχει. Pag. 438. *b*. Commentarius in Librum II. inc. Τὰ μὲν περὶ τῶν προτέρων παραδεδομένων περὶ ψυχῆς εἰρήσθω. ἐκθέμενος ἐν τῷ πρὸ τούτου βιβλίῳ, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis, ἢ ἄν τι αὐτῶν φθείρεται ἡ τῆς ὄψεως ἐνέργεια. οὕτω καὶ ἐπὶ τῆς . . . . Pag. 456. Περὶ ψυχῆς γ'. *De Anima tertius*, scilicet *in tertium de Anima librum Commentarius*. Inc. Ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν αἴσθησις παρὰ τὰς ε', λέγω δὲ ταύτας, ὄψιν, ἀκοήν, ὄσφρησιν, γεῦσιν, ἁφήν, ἐκ τῶνδε πιστεύσειεν ἄν τις. Des. οὐ κατασφαλῶς εἴρηται. ἐν οἷς ἡ πρᾶξις σὺν Θεῷ πληροῦται. Hic tertius Liber alia manu descriptus est. Prodiit hoc Opus eximium Graece cum Victoris Trincavelli ad Nicolaum Rodulphum Card. Epistola, Venet. in aedibus Barthol. Zanetti MDLIII. fol. Versio vero Latina pluries lucem vidit, teste Fabric. Biblioth. Graec. Vol. IX. pag. 364.

XX. pag. 479. *Olympiodori Alexandrini philosophi in Libros IV. Aristotelis Meteorologicorum Commentarius*, in πράξεις, seu lectiones LI. distributus. Prima Lectio, praevio titulo, Ὀλυμπιοδώρου φιλοσόφου Ἀλεξανδρέως εἰς τὸ πρῶτον τῶν μετεωρολογικῶν Ἀριστοτέλους σχόλια, inc. Περὶ μὲν οὖν τῶν πρώτων αἰτιῶν τῆς φύσεως. Ultima des. ποῖα δὲ ὕδατος μόνον, ποῖα δὲ γῆς καὶ ὕδατος. Concordat quoad initium & finem cum editione Latina apud Aldum Venetiis MDLI. fol. ex interpretatione Io. Baptistae Camotii philosophi a pag. 1. ad pag. 93. quam nos editionem prae manibus habuimus. Prodiit etiam Graece eodem anno, & loco apud Aldi filios cum Federici Turrisani praefatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, subiunctis Ioannis Philoponi in primum Meteorologicon Commentariorum Libris tribus, de quibus in sequenti paragrapho mentio fit.

XXI. pag. 510. *Ioannis Philoponi in primum Meteorologicorum Aristotelis Commentariorum Libri tres*. Primus inc. Εἴρηται μὲν ἤδη καὶ πρότερον ἡμῖν, ὡς εἰκότως τὴν εἰς δύο τομὴν ἡ φιλοσοφία δέχεται. Liber III. desinit: καὶ ἄλλως τὸ θερμὸν λεπτύνει τὰ θερμαινόμενα, καὶ μανότερα ποιεῖ. Prodierunt Graece ad calcem Olympiodori in Meteora, uti mox diximus; Latine vero, interprete laudato Ioanne Camotio, in cit. Aldi edit. a pag. 93. ad pag. 139. ac deinde iterum anno MDLXVII. fol.

XXII. p. 527. *Eiusdem in Libros duos Aristotelis de generatione & interitu Commentarius*. Primus Liber, cui titulus, Ἰωάννου γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως σχολικαὶ ἀποσημειώσεις ἐκ τῶν συνουσιῶν Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου μετά τινων ἐπιστάσεων εἰς τὸ πρῶτον τῶν περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς Ἀριστοτέλους, *Ioannis grammatici Alexandrini scholicae adnotationes ex confabulationibus Ammonii Hermeae F. appositis nonnullis de suo animadversionibus in primum Aristotelis librum de generatione & interitu*, inc. Διαλαβὼν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει. Secundus, cui titulus est priori similis, nisi quod pro γραμματικοῦ legitur σχολαστικοῦ, des. οὐ γὰρ μένει τὸ ἄτομον εἶδος, εἰ καὶ ἡ ὕλη μένει. Graece viderunt lucem cum praefatione Francisci Asulani ad Iacobum Sadoletum Episcopum Carpentoratensem Venetiis in aedibus Aldi & Andreae Asulani soceri MDXXVII. fol. ante Alexandrum Aphrodisiensem in Meteorologica & de mixtione: Latine vero, interprete Hieronymo Bagolino, pluribus vicibus eodem loco.

XXIII. p. 554. Σιμπλικίου μεγάλου διδασκάλου εἰς τὰ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως. *Simplicii magni magistri in Libros VIII. de physica auscultatione Commentarius*. Inc. Τὸν σκοπὸν τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεώς ἐστι ῥᾴδιον. Des. ὃ ἔσται ἀρχὴ τῆς ἄλλης κινήσεως. Hunc Commentarium Graece primus edidit, & Herculi Gonzagae Episcopo Mantuano dicavit paullo

lo

lo post Aldi Manutii mortem Franciscus Asulanus Venetiis MDXXVI. fol. cum Clementis VII. Pontificis & Senatus Veneri privilegio: Latina vero Lucilli Philalthei interpretatio in lucem edita non una vice Veneriis, & Parisiis MDXLV. fol. Quantus vero in hoc Opere lateat veteris doctrinae philosophicae apparatus, videre est ex uberrimo scriptorum, qui in illo adlegantur, numero, quorum indicem profert Fabricius Bibl. Graec. Vol. VIII. p. 622. & seqq. De Simplicio vide quae diximus supra pag. 235. §. II.

XXIV. pag. 648. *b.* Τοῦ Φιλοπόνου Ἰωάννου εἰς τὸ ἐπίλοιπον τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως. *Philoponi Ioannis in reliquum physicae auscultationis Commentarius*. Post Aristotelis verba, Φανερὸν δὲ ἐκ τοῦδε, ὅτι ἀνάγκη εἶναι, κ. λ. inc. Εἰ δέδεικται, ὅτι ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι κίνησιν. Des. ἢ εἶδος ὡς ἐπὶ τῶν κατὰ γένεσιν καὶ φθοράν.

XXV. pag. 650. *Michaëlis Ephesii scholia in varios Aristotelis Libros*, nimirum:

I. *In Libros IV. de partibus animalium*. Inc. Ὥσπερ ἐν τοῖς ἠθικοῖς ἐπιγραφομένοις Νικομαχείοις πρότερον πρόειπε, ποταπὰς δεῖ ζητεῖν τὰς ἀποδείξεις. Des. ὧδε μὲν οὖν πεπλήρωται πᾶσα ἡ περὶ ζώων μορίων πραγματεία, καὶ αἱ εἰς αὐτὰ σχολαί. Innuuntur a Fabricio Bibl. Gr. Vol. II. pag. 135.

II. pag. 658. Εἰς τὸ περὶ ζώων πορείας. *In Librum de animalium incessu*. Inc. Τῆς προκειμένης πραγματείας τῆς περὶ ζώων πορείας ἐπιγραφομένης. Des. λέγω δὲ καὶ ὕστερον τῇ παρούσῃ πραγματείᾳ τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν. Exstant edita Graece apud Aldum Venetiis MDXXVII. fol. a pag. 176. ad pag. 187.

III. pag. 661. Περὶ μνήμης. *In Librum de memoria*. Inc. Εἰπὼν ἐν τοῖς περὶ ψυχῆς. Des. ὅτι καὶ ναούδη μέχρι πόῤῥω ἐστίν. Ibid. a pag. 127. ad pag. 136.

IV. pag. 664. *In Libros de somno & vigilia; de insomniis, ac de divinatione per somnum*. Inc. Περὶ δὲ ὕπνου καὶ ἐγρηγόρσεως ἐπισκεπτέον μετὰ τὸν περὶ μνήμης καὶ μνημονεύειν. Des. τοῦ διαπεφορημένου ἐνταῦθα τέλος ἴσχει καὶ τὸ παρὸν βιβλίον. Ibid. a pag. 136. ad p. 149.

V. pag. 667. *b.* Περὶ ζώων κινήσεως. *In Librum de animalium motu*. Inc. Ἐπειδὴ ἡ ὀρεκτικὴ δύναμις καὶ ἑρμηνευτικὴ τῆς ψυχῆς, συνεζευγμέναι οὖσαι. Des. ὥστε δύνασθαι κινῆσαι. Ibid. a pag. 149. ad pag. 157.

VI. pag. 669. *b.* Περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος. *In Librum de longitudine & brevitate vitae*. Inc. Ὁ μὲν σκοπὸς τῆς περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος πραγματείας Ἀριστοτέλους δῆλος. Des. τὰ περὶ ζωῆς καὶ θανάτου καὶ γήρως καὶ νεότητος· ὃ εὑρήσεις ἐν ἄλλοις. Ibid. a pag. 157. ad pag. 160. *b.*

VII. pag. 670. *b.* *In quinque Libros de generatione animalium*. Inc. Ἡ παροῦσα πραγματεία, ὡς καὶ αὐτὸς φησι, συνεχής ἐστι τῇ περὶ ζώων μορίων· ἐν ᾗ ζητῶν διὰ τί ἕκαστον τῶν μορίων οὕτως ἔχει. Des. ἀλλὰ διὰ τὸ ὑγιαίνειν, οὗ ἕνεκα τὸ μαχαίριον ἔτεμεν. In dicta editione non exstant, neque Fabricius in recensione Operum Aristotelis Bibl. Graec. Vol. II. ubi singulis Commentatorum nomina subiicit, ullam Michaëlis Ephesii mentionem facit, solis Ioannis Philoponi scholiis in hasce libros enunciatis.

VIII. pag. 691. *b.* Εἰς τὸ περὶ γήρως καὶ νεότητος, καὶ ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ περὶ ἀναπνοῆς. *In Librum de senectute & iuventute; de vita & interitu, ac de respiratione*. Inc. Μετὰ τὸ περὶ μακροβιότητος καὶ βραχυβιότητος τάττει τὸ περὶ γήρως, κ. λ. Des. τὰ δὲ λοιπὰ σαφῶς ἀπαγγέλλει. Ibid. a pag. 160. *b.* ad pag. 174. *b.* sed finis diversus. Quae hucusque recensuimus, in indice praemisso scholiis in quatuor libros de partibus animalium, Michaëli Ephesio tribuuntur; quod vero sequitur, in indice quidem reticetur, sed quum in titulo praeferat voces τοῦ αὐτοῦ, illud quoque eidem adscribendum videtur.

IX. pag. 694. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ περὶ ὀσμῆς. *Eiusdem in librum Aristotelis de odoratu*. Inc. Τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον δεῖ νοῆσαι καὶ περὶ τὰς ὀσμάς. ὅπερ γὰρ ποιεῖ ἐν τῷ ξηρῷ τὸ ὑγρὸν, τοῦτο ποιεῖ ἐν ἄλλῳ γένει τὸ ἔγχυμον ὑγρόν. Definit imperfecte in verbis, ὃ μὲν γὰρ ἔδειξε δι' αὐτοῦ πρὸς αἴσθησιν γινόμενον ἀμερὲς οὐκ ἂν ἀδύνατον, ἀλλ' ἂν . . . . Est fortasse pars Commentarii in Librum Aristotelis *de sensu & sensili*. Michaëlis tamen Ephesii nullum innuit Commentarium in hoc Opus Fabricius loc. cit. p. 130. sed tantum Alexandri Aphrodisiensis, & paraphrasim Latine editam Theodori Metochitae.

XXVI. pag. 700. *Alexandri Aphrodisiensis in aliquot Aristotelis Metaphysicorum libros Commentarius*, nimirum in

Α'. τὸ μεῖζον	in edit. I.
Α'. τὸ ἔλαττον	II.
Β'.	III.
Γ'.	IV.
Δ'.	V.
Ι'.	X.
Κ'.	XIII.
Λ'.	XIV.
Μ'.	XI.
Ν'.	XII.

Deest igitur Commentarius in Libros Ε'. Ζ'. Η'. & Θ'. qui in edit. sunt VI. VII. VIII. & IX. In Librum primum inc. Ὅτι δὲ ἐστι τιμιώτερον γνῶσις πράξεως, δῆλον οὐ μόνον, κ. λ. In ultimum des. ταῦτα εἰπὼν συμπεραίνεται λέγων, εἰ οὖν καὶ τὸ μὴ τεθῆναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς. Commentarii in Libros XII. priores Latine tantum hactenus prodierunt ex versione Ioannis Genesii Sepulvedae Cordubensis ad Clementem VII. Pont. Max. Romae MDXXVII. Paris. MDXXXVI. & alibi. In Libros vero XIII. & XIV. exstabant olim Mss. in bibliotheca Io. Vincentii Pinelli, teste A. Schotto in vita Aristotelis p. 160. supersunt quoque in hac nostra, & alibi.

Quum haec omnium, quotquot in hac delitescunt bibliotheca, in Aristotelem Interpretum collectio uberrima sit, placuit heic ipsorum nomina alphabetice disposita sub oculos ponere: Ii vero sunt:

Anonymus §. I. & XVIII. num. II. III. X.
Alexander Aphrodisiensis §. XVI. XVII. XXVI.
Ammonius Hermeae F. §. IX.
Aspasius §. XVIII. num. IV. VII. VIII.
David philosophus §. IV. & VI.
Eustratius Nicaenus §. XVIII. num. I. VI.
Ioannes Philoponus §. III. XIII. XV. XIX. XXI. XXII. XXIV.
Leo Magentinus §. II. VII. X. XII.
Michaël Ephesius §. XVIII. num. V. IX. & §. XXV. num. I. & seqq.
Michaël Psellus §. XI. XIV.
Olympiodorus Alexandrinus §. XX.
Simplicius §. VIII. & XXIII.

Codex Graecus bombycinus Ms. in folio maximo, Saeculi XIV. ineuntis, charactere minuto quidem, sed valde perspicuo exaratus, initio mutilus, cuius prima duo folia vetustate sunt ac tineis aliquantum corrupta, ultimus vero quaternio chartaceus est, ac paullo sequiori aevo diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 762. Alcyonius in Dialogo de exsilio huiusce Bibliothecae direptionem commemorans air, Codicem hunc *Oceanum* inscriptum, in quo habentur Aristotelis Commentatores, fuisse ab Ioanne Mediceo, deinde Leone X. recuperatum; faterurque se multa inde hausisse, ut Aristotelis Opera verteret. Vid. Ephemerides litterarias Italiae edit. Venet. MDCCX. Tom. III. pag. 32.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΦΥΣΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIVS IN NATVRALEM AVSCVLTATIONEM ARISTOTELIS.

COD. II. *Simplicii Commentarius in Aristotelis libros duos priores de physico auditu.* In Librum primum inc. Τὸν σκοπὸν. Def. καταλείσας βιβλίον. In Librum secundum pag. 164. inc. Προθέμενος ἐν ταύτῃ τῇ πραγματείᾳ. Desinit imperfecte in verbis: ἀλλὰ τὸ τὸν οἰκεῖον καταλαβεῖν τόπον. . . . . De hoc Opere vide quae diximus in Codice superiore §. XXIII. p. 244.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. maiori, Saec. XIII. madore & situ valde corruptus. Constat foliis scriptis 232.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΤΙΩΝ.

THEOPHRASTI DE HISTORIA ET CAVSSIS PLANTARVM.

Ac praeterea

Aristotelis de plantis Libri duo.

COD. III. IN interno Codicis integumento manu antiqua notatum legitur: *Theophrasti de historia plantarum libri IX. & pars decimi maior quam in impressis. Item de caussis plantarum libri sex, & praeterea duo, qui in impressis Aristoteli adtribuuntur.* Idem ferme scriptum reliquit in schedis suis etiam Holstenius pag. 16. his verbis: *Theophrastus de caussis, & historia plantarum: finis editi Codicis conferendus cum manuscripto.*

I. p. 1. Θεοφράστου περὶ φυτῶν ἱστορίας. *Theophrasti de historia plantarum* Libri novem integri, & fragmentum decimi. Primus Liber inc. Τῶν φυτῶν τὰς διαφοράς. Decimi fragmentum def. ὁ δὲ λευκὸς ὀλιγαχοῦ. βέλτιστοι δὲ καὶ οἱ . . . . . relicto trium circiter foliorum spatio vacuo ad defectum indicandum. In hisce Libris recensendis prae manibus habuimus editionem Graecam Aldinam Vener. ann. MCCCCXCVIII. fol. cum qua singulorum initium & finem convenire comperimus, Libro decimo excepto, quum eius initium tantummodo in dicta editione occurrat, undecim lineas non excedens, in nostro vero Codice pars multo longior habeatur: verba enim, τὰς πολλὰς πόας καλοῦσιν οἱ ῥιζοτόμοι, in quibus editio desinit, alia multa subsequuntur, quorum initium, ὁ μὲν οὖν ὀπισμὸς γίνεται τῶν ὀπιζομένων, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ θέρους, κ. λ. Finis vero, quem mox retulimus. Hoc nos fragmentum, quod quinque Codicis paginis continetur, quum Libri X. iam deperditi partem arbitraremur, publici iuris facere in animum induximus, tantoque cimelio Catalogi nostri editionem locupletare: quare descriptum, doctissimo viro, amico nostro, Iano Planco Ariminensi, Medicinae, Anatomes, & Botanicae professori celeberrimo, Latine interpretandum transmisimus: quam ille provinciam, qua est humanitate praeditus, & omnigena eruditione, Graecisque ac Latinis litteris versatissimus, libentissime doctissimeque paucis diebus explevit; iamque typis excudi coeptum erat, quum repente litteris ad me datis interpres admonuit, comperisse se tandem, fragmentum hoc non ad Librum X. pertinere, sed noni partem esse, ipsius scilicet Capita VIII. IX. X. & XI. in unum collecta. Hoc ad nos nuncio perlato, licet nonnulla in hoc exemplari nostro fortasse melius expressa sint, quam in edito, non ea tamen tanti esse putavimus, ut novam totius loci editionem requirerent, de illius tantummodo consulendi opportunitate, si quando opus fuerit, lectoribus admonitis: sed de opere ipso aliquid innuamus. Scripsit Theophrastus hanc plantarum historiam libris decem, ex quibus priores quidem novem integri sunt; ultimi vero fragmentum & quidem exiguum tantum superest, uti diximus. Graece prodiit hoc Opus cum Aristotelis, & aliis Theophrasti operibus Venetiis apud Aldum A. MCCCCXCVIII. fol. ac denique A. MDCXLIV. Amstelodami in fol. lucem adspexit luculenta Historiae Theophrasti editio Gr. Lat. cum variis lectionibus & Bodaei Commentario iconibus plantarum innumeris ornato, adiectis post singula capita in-

integris I. C. Scaligeri & Rob. Constantini notis.

II. pag. 138. Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυτῶν αἰτιῶν. *Eiusdem de caussis plantarum* Libri VI. Primus inc. Τῶν φυτῶν αἱ γενέσεις. Sextus des. καὶ τὰς δυνάμεις κατ' αὐτὰ λεκτέον. Notandum est in fine libri I. IV. & V. repeti initium librorum, qui subsequuntur. Ex Theophrasti libris octo de caussis plantarum sex tantum primores ad nos pervenerunt, in quorum limine, suarum ἱστοριῶν, ut ante αἰτίας scriptarum, meminit. Et hos quoque Libros castigavit Daniel Heinsius, commentario illustravit Iulius Caesar Scaliger edito primum Lugduni MDLXVI. fol. Atque hoc loco adnotare iuvat, ex Meursii sententia utrumque Theophrasti scriptum, historias nimirum, & libros de caussis plantarum, uno τῶν φυτικῶν nomine a veteribus quibusdam designatos, & indistincte citatos fuisse, quum apud Scholiastem Nicandri ad Alexipharmaca (nisi numerus corruptus sit) citetur Liber XIV. Θεόφραστος μὲν οὖν ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τῶν φυτικῶν κάρυον αὐτὸ προσηγόρευσε, qui proinde erit de caussis plantarum Liber IV.

III. pag. 267. Τὸ περὶ φυτῶν τοῦ Ἀριστοτέλους βιβλίον α'. *Aristotelis de plantis Liber I.* Inc. Ἡ ζωὴ ἐν τοῖς ζώοις. Lib. II. des. καὶ γίνονται οἱ καρποὶ πικροί. In cit. edit. Tom. II. pag. 1008. & seqq. Aristotelis duo libri de plantis memorantur a Laërtio V. 25. & de plantis scripsisse se testatur Aristoteles ipse sub extremum libri de brevitate vitae, & initio Lib. V. Historiae de animalibus. At qui hodie exstant libelli duo de plantis sub Aristotelis nomine, Graece a recentiore quodam (Musuro, vel Lascari, vel, ut Simoni Grynaeo visum, Theodoro Gaza, vel potius Maximo Planude, ut suspicatur Caesar Scaliger pag. 26. in Lib. I.) translati sunt e Latino Galli nescio cuius, qui ex Arabico illos transtulerat, ut ex prooemio Graeco libris hisce praefixo perspicue colligitur. Menagio iudice, sunt centones male assuti e locis variis Aristotelis, & libro primo historiae plantarum Theophrasti. Graece primum prodiere Basileae A. MDXXXIX. 8. ad calcem Geoponicorum, ex officina Roberti Winter, cum praefatione Simonis Grynaei: deinde cum operibus Theophrasti ibid. MDXLI. fol. hinc in Graecis, & Graecolatinis Aristotelis editionibus.

Cod. Graec. membran. Ms. in 4. Saec. XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 290.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ ΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟΝ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΙΚΩΝ.

THEODORI METOCHITAE EXPOSITORIVM ARISTOTELICORVM.

COD. IV. I. pag. 1. Τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου προοίμιον. *Sapientissimi magni Logothetae Domini Theodori Metochitae Prooemium*. Inc. Τυφλοῖς ὀλίσθους ἐμπεσεῖν, παγχάλεπον καὶ πάντων ἀληθῶς κάκιστον εἶναι, λόγος εἷς ἐστι τῶν Πυθαγορείων τῶν χρυσῶν ἐκείνων. Des. δηλοῖ δὲ ὁ πίναξ, ὃν ἐνταῦθα προεκτιθέαμεν. Mox sequitur Tabula librorum Aristotelis quadraginta, eorum videlicet, qui tractant de rebus physicis. Pag. 3. legitur totius operis titulus: Ἐξηγηματικὸν τῶν Ἀριστοτελικῶν ἀπὸ φωνῆς τοῦ σοφωτάτου μεγάλου λογοθέτου κυρίου Θεοδώρου τοῦ Μετοχίτου. *Expositio Aristotelicorum excepta ab ore sapientissimi magni Logothetae D. Theodori Metochitae*. Primus liber, cui titulus, Τὰ ἐκ τοῦ ἄλφα τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, inc. Ὅτι σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως διαλαβεῖν. Vltimus, cui titulus, Τὰ ἐκ τοῦ δευτέρου τῶν περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν βιβλίων, des. τί μὲν ὁρατὸν εἶναι, τί δὲ ἀόρατον. Haec Paraphrasis in Aristotelis libros VIII. Physicorum, Libros III. de anima, libros IV. de caelo, libros II. de ortu & interitu, ceteraque, quae parvorum naturalium nomine veniunt, librum de memoria & reminiscentia, de somno & vigilia, de insomniis, de divinatione per somnum, de motu animalium, de brevitate & longitudine vitae, de senectute & iuventute, vita & morte, & in libros IV. meteorologicorum, Graece nondum lucem vidit; Latine autem versam a Gentiano Herveto Aurelio, Simon Schardius primum excudi curavit Basileae MDLIX. 4. apud Nicolaum Brylingium cum praefatione Philippi Bechii Medici: deinde recusa est Ravennae A. MDCXIV. 4. Hic autem Theodorus Metochita cum paullo antiquiore Georgio Metochita minime confundendus, sub Andronico Palaeologo seniore amplissima magni Logothetae dignitate functus est ab anno Chr. MCCCXIV. & filiam suam Irenem Ioanni Palaeologo panhypersebasto Constantini Palaeologi, qui Andronici Imp. frater erat, filio nuptui collocavit: postea vero quum Andronicus iunior, senioris ex Michaële filio nepos, avum suum imperio exspoliasset an. MCCCXXVII. Theodorus quoque dignitate imminutus & exsul, mox ab exsilio revocatus, Constantinopoli in monasterio Chorae, quod ipse instauravit, vixit ad annum usque MCCCXXXII. in quo obiit die XIII. Martii, post Andronicum seniorem defunctum anno XXX. Multa & praeclara scripsit, diurnis Reip. curis lucubrationes interponens; ex quibus multa penitus interciderunt, paucissima viderunt lucem, pleraque adhuc in bibliothecis latent inedita.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissime exaratus, cuius prima pagina picturis, variis emblematibus, ac Mediceo stemmate sex pilarum exornata: in littera vero initiali haec leguntur apposita verba: *non le fait qui non l' essaye*: quae in aliis etiam Codicibus ab eodem illuminatore depictis occurrunt. Constat foliis scriptis 445.

ΣΙΜ-

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ.

SIMPLICII COMMENTARIVS IN QVINTVM DE NATVRALI AVSCVLTATIONE.

Adde etiam

In Librum sextum.

COD. V. IN prima pagina possessoris nomen legebatur, quod postea omnino erasum est: nunc verba haec tantummodo supersunt: *Simplicius super physica Aristotelis* .... *quem sibi donavit M. civis Cosmas de Medicis.* Mox in subsequenti pagina rubris litteris & grandioribus titulus occurrit: Σιμπλικίου φιλοσόφου εἰς τὸ ε' τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως τοῦ Ἀριστοτέλους. *Simplicii philosophi in quintum librum de naturali auscultatione Aristotelis.* Inc. Ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ ταύτης τῆς πραγματείας. Des. ἀλλὰ τῇ μὲν ἠρεμεῖ, τῇ δὲ κινεῖται. Pag. 101. *b.* Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ζ'. *Eiusdem in Librum VI.* inc. Ἔθος ἔχοντες οἱ ἐκ τοῦ περιπάτου, κ. λ. Des. ἀποδεῖξει δὲ τοῦτο ὕστερον. Vide quae de hoc Simplicii Commentario supra monuimus in recensione Cod. I. huius Plutei §. XXIII.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 198.

ΠΛΑΤΩΝ.

PLATO.

Platonis Dialogi XXXII.

COD. VI. IN prima Codicis pagina legitur Epistola quaedam manus multo recentioris, compendiariis notis valde crebris exarata, cui titulus: Τῷ ἐπὶ τῶν δεήσεων. *Praefecto libellorum supplicum.* Inc. Ὅπως μὲν ἐγὼ πρὸς τὰς τοῦ Πλάτωνος ἴυγγας, εἰ καὶ λέγοιν ἄλλως, τοῦτ' ἴσως ὑπὲρ ἡμᾶς, κ. τ. λ. Des. καὶ ἡμῖν χρησίμην εἶναι ταύτην διὰ τοῦ γραφέως παρασκευάσῃ.

In summo margine secundae paginae minutis ac difficillimis characteribus haec notata sunt: Τῇ κβ' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς τῆς η' ἰνδ. ἡμέρᾳ σαββάτῳ εἰσῆλθεν ὁ αὐθέντης ἡμῶν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος ὁ κύριος Ἰω. ὁ Παλαιολόγος εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κ᾽ ἀπεκαθείλωσε τὸν πενθερὸν αὐτοῦ βασιλέα τὸν Καντακουζηνόν, βασιλεύσαντα μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἔτη ζ'. μῆνας θ'. ἡμέρας κβ'. ἐγένετο δὲ μοναχὸς τῇ ι'. τοῦ Δεκεμβρίου μηνός. ἐπατριάρχευσε δὲ ὁ Κομνηνὸς χρόνον α'. ἡμέρας ε'. *Die XXII. mensis Novembris, indictione VIII. die sabbati ingressus est dominus noster sanctus Imperator D. Ioannes Palaeologus Constantinopolim, & deiecit socerum suum Imperatorem Cantacuzenum, qui regnavit post suum ingressum in urbem annos VII. menses IX. dies XXII. factus est autem monachus die X. mensis Decembris. Patriarcha erat Comnenus anno I. die V.* In eadem pag. *b.* minutissimis item & intricatis characteribus scripta sunt Epigrammata quatuor, quorum priora duo sunt *Platonis in adolescentem, nomine Stellam*, & incipiunt, I. Ἀστέρας εἰσαθρεῖς, κ. λ. II. Ἀστὴρ πρὶν μὲν, κ. λ. habenturque edita in ipsius Vita a Diogene Laërtio conscripta, eiusque Operibus praefixa edit. Graec. Lat. Francofurt. MDCII. fol. pag. 18. Alia duo sunt *in eius sepulcrum*, & inc. I. Αἰετὲ, τίπτε, κ. λ. II. Φοῖβος ἔφυσε, κ. λ. Ibid. pag. 21.

Tandem post tabulam Dialogorum, qui in hoc continentur Volumine, sequuntur ipsi, & quidem hoc ordine:

I. pag. 3. *Platonis Eutyphro, sive de sanctitate.* In cit. edit. pag. 1.

II. pag. 5. *b. Apologia Socratis.* Ib. p. 14.

III. pag. 10. *Crito, sive de eo quod agendum est.* Ibid. p. 32.

IV. pag. 12. *b. Phaedo, sive de animo.* Ib. pag. 44.

V. pag. 25. *b. Cratylus, sive de recta nominum ratione.* Ibid. pag. 265.

VI. pag. 35. *Theaetetus, sive de scientia.* Ibid. pag. 108.

VII. pag. 50. *Sophista, sive de eo quod est.* Ibid. pag. 153.

VIII. pag. 60. *b. Politicus, sive de Regno.* Ibid. pag. 528.

IX. pag. 72. *b. Parmenides, sive de ideis.* Ibid. pag. 1109.

X. pag. 81. *Philebus, sive de summo bono.* Ibid. pag. 370.

XI. pag. 94. *Convivium, sive de amore.* Ibid. pag. 1174.

XII. pag. 107. *Phaedrus, sive de pulcro.* Ib. pag. 1209.

XIII. pag. 119. *Alcibiades prior, sive de natura humana.* Ibid. p. 429.

XIV. pag. 126. *b. Alcibiades secundus, sive de precatione.* Ibid. p. 451.

XV. pag. 129. *b. Hipparchus, vel de lucri cupiditate.* Ibid. pag. 510.

XVI. pag. 131. *b. Amatores, sive de philosophia.* Ibid. pag. 96.

XVII. pag. 133. *b. Theages, sive de sapientia.* Ibid. pag. 88.

XVIII. pag. 135. *b. Charmides, sive de temperantia, vel modestia.* Ib. p. 462.

XIX. pag. 141. *b. Laches, sive de fortitudine.* Ibid. pag. 480.

XX. pag. 145. *b. Lysis, vel de amicitia.* Ibid. pag. 497.

XXI. pag. 151. *Euthydemus, sive contentiosus.* Ibid. pag. 189.

XXII. pag. 159. *Protagoras, sive sophistae.* Ibid. pag. 216.

XXIII. pag. 171. *Gorgias, sive de rhetorica.* Ibid. p. 305.

XXIV. pag. 191. *Meno, sive de virtute.* Ibid. pag. 408.

XXV. pag. 198. *b. Io, sive de Iliade, vel de poëtica charactere.* Ibid. pag. 361.

XXVI.

XXVI. pag. 201. *b. Clitopho, vel exhortatorius*. Ibid. inter ſpurios pag. 1334.

XXVII. pag. 203. *Timaeus, ſive de natura*. Ibid. pag. 1040.

XXVIII. pag. 217. *Hippias maior, ſive de pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per errorem 1235.)

XXIX. pag. 223. *Hippias minor, ſive de mendacio*. Ibid. p. 252.

XXX. pag. 226. *Menexenus, ſive funebris Oratio*. Ibid. p. 516.

XXXI. p. 230. *De Republica, ſive de Iuſto liber I.* Ibid. pag. 571.

XXXII. pag. 236. *b. De Republica Liber II.* Ibid. pag. 591. Huius autem ſecundi Libri initium antiqua, cetera vero recentiſſima & elegans manus exaravit.

Quum varia occurrant, non ea quidem valde ſpiſſa, in margine ſcholia recentioris altera, altera vetuſtioris manus, utrorumque ſpecimen aliquod exhibere tibi, lector, volui. Prioris generis haec ſunto:

Primum pag. 1. ad verba Εὐθύφρονι, ἀφ' ἑςίας ἄρχεσθαι, κ. λ. ita habet: Ἀ'φ' ἑςίας ἄρχεσθαι ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων, καὶ πρώτως ἀδικούντων τοὺς οἰκείους· ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἑ'ςίᾳ πρώτῃ τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. Φέρεται δέ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος. μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν γιγάντων ἀρχὴν, φασὶ τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἑ'ςίᾳ λαβεῖν ὅ, τι ἂν βούλοιτο· τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀνθρώπων.

Alterum pag. ead. *b.* in verba, οὐ πόλεμον ἄρα ἡγῇ σὺ εἶναι, κ. λ. Ι"δε, πῶς ὁ Πλάτων οὐ δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν μυθευόμενα, οἷον, ἔχθρας, πολέμους, συνουσίας, καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς καθεξῆς διαλέξεως τοῦτο σπουδάζει.

Secundi generis ſunto illa duo, quae leguntur pag. 38. in Theaetetum; quorum alterum in verba, καὶ βραδυτὴς ἔνι τῇ κινήσει αὐτῶν κ. λ. ita habet: Ὡ'ς τὸ ἁπτὸν καὶ τὸ γευςόν· παρέλειψε δὲ ὄψιν καὶ ἀκοὴν ταχέως γινόμενα. τούτων γὰρ σχεδὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα. διὰ δὲ τὸ ἐναργῆ αὐτὰ εἶναι παρέλιπεν. ἑξῆς δὲ ὅταν λέγῃ, τὰ δὲ γεννόμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ δὴ ὑποςικτέον. οὕτω δὴ γὰρ λέγει, τουτέςι τὰ βραδέα, ἅπερ ἐςὶ γευςὰ καὶ ἁπτά. Alterum paullo infra in verba, τῆς δὲ λευκότητος, κ. λ. ſequens eſt: Καὶ γὰρ φησιν, ἡ αὐτὴ αἴσθησις τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔςιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν πάσης ἐςὶν, ἀλλὰ μία ὄψις ἡ τοῦ λευκοῦ αἰσθητοῦ ἑνὸς, καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἡ τοῦ μέλανος αἴσθησις ἀντιλαβέσθαι, ἀλλ' ἡ τοῦ λευκοῦ, καὶ ἔμπαλιν. ἑκατέρου δὲ λέγει, οἷον τῆς μέλανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητόν. ἐφεξῆς δὲ ὄψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικὴν δύναμιν, λευκότητα δὲ τὴν λευκαντικὴν δύναμιν, ὡς ὅτε ἔλεγε τάχος καὶ βραδυτὴς ἔνι, καὶ πάλιν φθαρτὸς ἐςὶ καὶ τὰ τοιαῦτα.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XII. in fine recentiori manu ſuppletus. Conſtat foliis ſcriptis 244.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

PLATONIS GORGIAS.

Seu potius

Platonis Dialogi XX.

IN primo folio deſcriptus eſt accuratiſſimus Dialogorum, qui in hoc continentur Volumine index, ipſorum titulos & initia repraeſentans. Ii vero ſunt: COD. VII.

I. pag. 2. *Gorgias, ſive de rhetorica*. In cit. edit. pag. 305.

II. pag. 35. *Meno, vel de virtute*. Ibid. pag. 408.

III. pag. 47. *b. Hippias maior*. Ibid. pag. 1245.

IV. pag. 57. *b. Hippias minor*. Ibid. pag. 252.

V. pag. 62. *b. Menexenus, ſive funebris Oratio*. Ibid. pag. 516.

VI. p. 69. *Io, ſive de Iliade*. Ibid. p. 361.

VII. pag. 74. *Clitopho*. Ibid. inter ſpurios pag. 1334.

VIII. pag. 76. *De Republica, ſive de Iuſto Libri X.* Ibid. a pag. 571. ad p. 766.

IX. pag. 184. *b. Timaeus, ſive de natura*. Ibid. pag. 1040.

X. pag. 215. *Critias, ſive Atlanticus*. Ibid. pag. 1098.

XI. pag. 221. *Minos*. Ibid. pag. 564.

In fine ab eadem manu rubris litteris adnotatum eſt: Ε"τους ,ϛϡκθ'. ἰνδ. ιδ'. καὶ ,αυκ'. *Anno 6929. indictione XIV. & MCCCCXX.* Tum ſubſequitur ſubſcriptio quaedam litteris arcanis expreſſa, quam perſpicaciori ingenio extricandam relinquimus, quum ex iis litteris nonnullae quidem adfinitatem habeant cum illis, quarum ſpecimen adfert Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 286. ſub num. 3. aliae vero prorſus ab ipſis ſint diverſae. Tandem in ultimo folio idem prorſus nomen, ſeu nomina leguntur ſcripta, quae in aliis Codicibus animadvertimus, nimirum: *Gorus prior ſanctae Crucis, Zamerarius generalis, & D. Lucenſis Epiſc.*

Cod. Graec. membr. Ms. in folio, Saeculi XV. optime ſervatus. Conſtat fol. ſcriptis 224.

ΠΡΟΚΛΟΥ ΠΛΑΤΩΝΙΚΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΝ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

PROCLI PLATONICI EXPOSITIO IN PARMENIDEM PLATONIS.

Ac praeterea

In eiuſdem Alcibiadem primum.

I. pag. 1. ΠΡόκλου Πλατωνικοῦ Διαδόχου τῶν εἰς τὸν Παρμενίδην τοῦ Πλά- COD. VIII.

Πλάτωνος ἑπτὰ βιβλίων τὸ πρῶτον. *Procli Platonici Diadochi Librorum septem in Platonis Parmenidem primus*. Praecedunt Prolegomena, variis historiae philosophicae memorabilibus referta, quorum initium: Εὔχομαι τοῖς θεοῖς πᾶσι ϗ πάσαις ποδηγῆσαί μου τὸν νοῦν εἰς τὴν προκειμένην θεωρίαν. Finis: καὶ Θεοφράστου διαλέγων πᾶσαν ἀνιᾷ κρίσεως μετέχουσαν ἀκοήν. Inde pag. 17. *b.* in margine adnotatur: Ἀρχὴ τοῦ διαλόγου. *Initium Dialogi*, cuius verba rubro charactere distinguuntur. Inc. Dial. Ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν, κ. λ. Commentarius inc. Οἱ μὲν περὶ τὴν Ἰταλίαν, ὡς πολλάκις εἴπομεν φιλόσοφοι, κ. λ. Liber hic primus adnectitur cum secundo, qui desinit: ἀλλὰ τίς ἡ ἐρώτησις, ἐφεξῆς θεωρήσομεν. Lib. III. pag. 73. inc. Καί μοι εἰπὲ αὐτὸς σὺ οὕτω διῄρησαι, ὡς λέγεις, κ. λ. Def. πάντα γὰρ τὰ ὄντα ἐκεῖθεν. Lib. IV. pag. 94. *b.* inc. Τάδε οὖν, μοι εἰπὲ, δοκεῖ σοι, ὡς φῂς, εἴδη εἶναι. Def. ἢ ἄλλῳ στοιχείῳ λαχόντι τὴν ὑπόστασιν. Lib. V. pag. 155. inc. Συγχωρῶ σοι, ἔφη, ὦ Παρμενίδη, ὁ Σωκράτης. Def. ἅπτεται τῶν προκειμένων λόγων. Lib. VI. pag. 183. inc. Εἶεν δὴ φάναι ἓν ἐστιν. Def. ὅλας τὰς πρὸ αὐτῆς εἰρημένας. Lib. VII. pag. 221. *b* inc. Καὶ μὴν τοιοῦτό γε ὂν, οὐδαμοῦ ἂν ἔτι εἴη. Def. ἀληθέστατα, καθὼς συντίθεται ὁ προσδιαλεγόμενος. Ad calcem Libri II. amanuensis idem hoc monitum adiecit: Ὁ λαβὼν εἰς χεῖρας τὴν βίβλον ταύτην τοῦ ἀναγνῶναι, γινωσκέτω, ὅτι ἀκεραίως κατὰ τὸ πρωτότυπον ἀντεγράφη, ὃ ϗ ὁ θειότατος καρδινάλις ὁ Νικαίας διῆλθε, καὶ πολλὰ τούτου διώρθωσε. *Qui librum hunc in manus sumis ad legendum, scias, sincere fuisse descriptum iuxta archetypum. quod divinissimus Cardinalis Nicaenus* (sc. Bessario) *perlegit, ac multa in ipso emendavit*. Libri vero VII. postrema, a verbis nimirum Platonis, οὐκ ἄρα οὕτως ἐστὶν, ὥστε ἓν εἶναι, κ. λ. Procli vero, ἀμφοτέρωθεν ἐπιχειρεῖ ὁ Παρμενίδης περὶ τοῦ ἑνὸς, κ. λ. usque ad finem, quem retulimus, a recentiori manu suppleta sunt: ac propterea ubi vetustior manus desinit (Ioannis nimirum Rosi) hoc aliud monitum ab ipso appositum fuit: Οὕτως εὗρον ϗ ἐνταῦθα ἐν τῷ πρωτοτύπῳ βιβλίῳ ἕως ὧδε μόνον. εἰσὶ δὲ τοῦ παρόντος ἑβδόμου βιβλίου φύλλα τεσσαράκοντα ἓξ ἥμισυ, ϗ ἀτελὲς, ὥσπερ ὁρᾷς. *Ita reperi & hoc loco in archetypo libro, huc usque tantum. Sunt autem huius libri folia quadraginta sex cum dimidio, & imperfectus est, uti vides.*

Hi Commentariorum in Parmenidem Platonis libri septem, quorum postremus non a Proclo, sed Damascio suppletus fuit, Asclepiodoto medico ac philosopho dicati, non modo Graece Mss. exstant in Biblioth. Vindobonensi, teste Lambecio VII. pag. 41. sed & Latine ex versione inedita Antonii Hermanni Gogavae Graviensis, ut idem pag. 41. testatum reliquit. Libri quatuor Graece occurrunt Oxoniae inter Codices Bodleianos: libros sex in Italiae bibliothecis evolvisse se refert Livius Galantes in comparatione Theologiae Christianae cum Platonica. Exstant quoque in bibliotheca S. Mariae Monachorum Ordinis S. Benedicti Florentiae, teste Bernardo de Montfanc. Diarii Ital. p. 367. Latine Mss. in Bibl. Senatus Lipsiensis. Meminit Proclus ipse ad Timaeum p. 201. 203. 242. & Theol. Platon. Lib. II. Cap. X. pag. 107. Ex libro II. IV. & VII. loca Orphei a Proclo laudata adfert Cl. Eschenbachius. Ms. Augustano usus, in suo Epigene. Vide & p. 59. & 72. Fragmentum ex illo refert Lambecius Animadversionum ad Codini Antiquit. Constantinopolitanas num. 65. Damascius apud Photium pag. 571. innuit, haec Commentaria subtiliora visa fuisse Marino, quam ut ad ea animum applicare posset.

II. pag. 289. Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν Πλάτωνος πρῶτον Ἀλκιβιάδην. *Eiusdem in Alcibiadem priorem Platonis Commentarius*. Inc. Τῶν Πλατωνικῶν διαλόγων, καὶ πάσης, ὡς εἰπεῖν, τῆς φιλοσόφου θεωρίας ἀρχὴν κυριωτάτην ϗ βεβαιοτάτην εἶναι νομίζομεν. Def. καὶ τὰ ἀντικείμενα αὐτοῖς, τὸ κακὸν καὶ τὸ αἰσχρόν. Huius quoque Commentarii praeter prima vigintiduo folia ab Ioanne Roso exarata, reliquum eadem recentior manus elegantissime supplevit. Praeterea circa medium videntur deesse nonnulla, septem foliorum spatio vacuo relicto. Excerpta ex hoc Commentario Latine a se reddita vulgavit Marsilius Ficinus, titulo *Procli de anima ac daemone, de sacrificio, & magia*, Venet. MCCCCXCVII. & MDXVI. fol. apud Aldum, cum Iamblicho, sive excerptis ex Iamblichi libro de Mysteriis Aegyptiorum & aliis scriptis. Prodierunt etiam plus simplici vice Lugduni, minore forma, tum Parisiis, Basileae, & aliis in locis, sed & inter Ficini opera Basileae MDLXI. MDLXXVI. Paris. MDCXLI. fol. Commentarius ipse Procli Graece exaratus, sed vix dimidiam partem Alcibiadis Platonici exponens, desinensque in verbis pag. 219. editionis Basil. οὐδὲ τῶν αἰσχρῶν καθόσον αἰσχρὸν, ἀγαθὸν, occurrit in variis bibliothecis Galliae, Angliae, & Italiae. In bibliotheca Vindobonensi Latinam Antonii Hermanni Gogavae Graviensis versionem Commentarii Procli in Alcibiadem exstare monuit Lambecius Lib. VII. pag. 43.

III. pag. 414. Ἐκ τῶν τοῦ Πρόκλου τοῦ Διαδόχου. *Ex Procli Diadochi*, uti videtur, *in Parmenidem Commentariis* Excerpta. Inc. Οἱ περὶ τῶν θείων λόγοι συνήρηνται μὲν ἐν τοῖς ἀρχηγικωτέροις αἰτίοις, διότι τὸ κρύφιον ἐκείνων τοῦ φανοῦ, ϗ τὸ ἄρρητον τοῦ γνωστοῦ πλεονάζει. Def. δεύτερα διὰ τούτων οἶμαι γεγονέναι καταφανές. In fine scriptor ipse, uti adsolet, ita se prodit: Ἡ βίβλος αὕτη μετεγράφη ἐν Ῥώμῃ ἀναλώμασι μὲν τοῦ μεγίστου κυρίου κυρίου ἡμετέρου Λαυρεντίου Διμέδιτζε, χειρὶ δὲ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ ἐνάτῳ, μηνὸς Δεκεμβρίου δεκάτῃ. *Liber hic transcriptus est Romae sumtibus quidem magnifici Domini, Domini nostri Laurentii Medices, manu vero mea Ioannis presbyteri Rosi Cretensis,*

anno

anno a Nativitate Christi MCCCCLXXXIX. *die X. mensis Decembris*.

Codex Graec. membranac. Ms. in fol. Saec. XV. elegantissimus. Constat fol. scriptis 432.

ΠΛΑΤΩΝ.

PLATO.

Adde etiam nonnullas Aristidis, Libanii, & Xenophontis Orationes.

COD. IX. CONtinet primo Codex hic, omnium, quotquot in hac delitescunt Bibliotheca Platonis exemplaria, nitidissimus, ac maxime insignis, universa huius Philosophi Opera, prolegomenis, ac scholiis marginalibus locupletata, cuius propterea recensio non vulgari diligentia videtur digna, quum novae huius celeberrimi scriptoris editioni, si quando parabitur, usui magno esse possit. Ne tamen in iis, quae supervacanea videri possint, diutius immoremur, lectorem monemus, ne Graecos titulos, aut initia singulorum Platonis Operum, ubi cum editis concordent, a nobis exspectet, quum in gravioribus rebus, ac magis necessariis noster labor sit impendendus, in eruendis nimirum scholiis marginalibus, quorum in singulos Dialogos specimen exhibebimus, rem studiosis gratissimam ita facturos sperantes, ut quot virorum ingenia in tanti Philosophi scriptis illustrandis desudarint, innotescat. Age recensionem adgrediamur.

I. pag. 1. Duplex eorum, quae in hoc Volumine continentur, occurrit tabula, Latina primum, eaque valde stricta atque contracta, Graeca deinde multo uberior, ac magis enucleata, quippe quae titulos, initia, seriem, atque adeo ipsorum foliorum, quibus unumquodque comprehenditur, numerum repraesentat. Hanc excipiunt immediate Prolegomena, quae sunt:

II. pag. 3. *b.* Πυθαγόρου Σαμίου ταῦτ' ἔπεσιν ἔπη τὰ χρυσᾶ. *Pythagorae Samii haec sunt Carmina Aurea*. Inc. Ἀθανάτους μὲν. Des. οὐκέτι θνητός. Alibi etiam inciderunt.

III. pag. ead. Ἀλκινόου λόγος διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων. *Alcinoi Sermo didascalicus de Platonis dogmatibus*. Inc. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων. Des. καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ δογμάτων γίγνεσθαι (corr. γενέσθαι). Repetitur in fine titulus, sed pro λόγος διδασκαλικὸς legitur ἐπιτομή. Plures huius Libri editiones habentur, quas vide apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 42. ubi de hoc Opusculo fusius disserit. In Codice nulla Capitum distinctio apparet, ita ut quam hodie exhibent edita exemplaria, eam a quovis alio, quam ab auctore profectam existiment viri docti, se praesertim Lambecius, qui in antiquissimo Codice Caesareo librum hunc item sine eiusmodi distinctione reperiri testatur Lib. VII. pag. 125. Auctor vero ad initia secundi a Christo nato saeculi videtur referendus, licet quo tempore vixerit nullo certo argumento constet.

IV. pag. 12. *b.* Θέωνος Σμυρναίου Πλατωνικοῦ τῶν κατὰ τὸ μαθηματικὸν χρησίμων εἰς τὴν Πλάτωνος ἀνάγνωσιν. *Theonis Smyrnaei Platonici de iis, quae in mathematicis ad Platonis lectionem utilia sunt*, Libellus. Inc. Ὅτι μὲν οὐχ οἷόν τε συνεῖναι. Des. καὶ τῶν κατ' ἀστρονομίαν. Vide quae breviter de hoc Opere diximus in Cod. XII. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 22. §. I.

V. pag. 27. Βίος Πλάτωνος συγγραφεὶς παρὰ Λαερτίου Διογένους. *Platonis Vita a Diogene Laërtio conscripta*. Inc. Πλάτων Ἀρίστωνος καὶ Περικτιόνης. Des. καὶ ὁ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιητής. Τὰ μὲν περὶ Πλάτωνος. τοσαῦτα ἦν ἐς τὸ δυνατὸν ἡμῖν συναγαγεῖν φιλοπόνως διειλήσασι τὰ λεγόμενα περὶ τἀνδρός. Exstat in Prolegomenis ad Platonis Opera edit. alias cit. pag. 13. ubi in fine duos circiter versus brevior est.

VI. pag. 32. *b.* Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν Πλάτωνος βίβλον, Ἀλβίνου πρόλογος. *Introductio in Librum Platonis, Albini Prologus*. Inc. Ὅτι τῷ μέλλοντι ἐντεύξεσθαι τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις. Des. κακουργοῦσι περὶ τοὺς λόγους. Integram primum vulgavit Gr. & Lat. Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 44. seqq. post varia veterum scriptorum de Albino relata testimonia. Prolegomenis absolutis, Platonis Dialogi subsequuntur, & quidem hoc ordine:

VII. pag. 34. *Euthyphro, sive de sanctitate*. In cit. edit. pag. 1. Scholion in vocem δίκη (1) est istud: Ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις. In vocem Πιτθεὺς (2), Πιτθὶς δῆμος Αἰγηΐδος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὗτος. In vocem ἀτεχνῶς (3), Παντελῶς, ἁπλῶς, ἢ καθάπαξ ὂν ἰσχυρῶς, ἢ τελέως. οἱ δὲ ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι κ. ἀληθείᾳ· οἱ δὲ, δηλοῦν τὸ παράπαν, ἢ καθόλου κατ' ἀλήθειαν.

VIII. pag. 36. *b. Socratis Apologia*. Ibid. pag. 14. Scholion in vocem ἐρήμην (4), Ἐρήμη δίκη ἐστὶν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδιαιτηθῇ. In vocem τὴν ἀντωμοσίαν (5), Ἀντωμοσία ἐπὶ δίκης λέγεται διὰ τὸ ὀμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα, ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον, μὴ ἠδικηκέναι. οἱ δὲ, ἀντωμοσίαν, τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις κ. ἀνεγγράφως εἰς ὅρκον περιεσταμένην δίκην. ἐφ' οἷς οἱ κριταὶ δοξάζουσιν, ἔνιοι, ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς κάμνειν, ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται, φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτὸν, κ. περὶ τούτου διαλαμβάνουσιν οἱ δικασταί. ἢ ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὅρκος ἐπὶ τῷ τἀληθῆ ἀπολογήσασθαι· ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία ἐπὶ τῷ τἀληθῆ κατηγορήσειν.

IX. pag. 41. *b.* Κρίτων, ἢ περὶ πρακτοῦ. *Crito, vel de eo quod agendum*. Ibid. pag. 32. Vocem πρακτοῦ eadem scriptoris manus correxit primum πρακτέου, deinde in marg. περὶ δόξης ἀληθοῦς καὶ δικαίου. Scholion in vocem ἐπιει-

R

(1) edit. p. 1. lin. 5. (2) edit. pag. 2. lin. 7. (3) Ibid. lin. 6. (4) pag. 15. lin. 9.
(5) Ibid. lin. 32.

ἐπιεικῶς (1), Ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι. In vocem γεννήταις (2), Γεννῆται, οἱ τοῦ γένους μετέχοντες, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας φράτορας συγγενεῖς τοὺς γεννήτας.

X. pag. 44. *Phaedo, sive de Animo*. Ibid. pag. 44. Scholion in verba θεωρίαν ἀπάξειν (3), Ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεγκεῖν. θεωροὶ δέ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ αἱ ὁδοί, δι' ὧν ἐπορεύοντο, θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο, καὶ τὰ διδόμενα, θεωρικά· καὶ ἡ ναῦς ἡ εἰς Δῆλον πεμπομένη, θεωρίς, καὶ ὁ ἱερεὺς, θεωρός.

XI. pag. 56. *Cratylus, vel de recta nominum ratione*. Ibid. pag. 265. Scholion in verba, χαλεπὰ τὰ καλὰ, κ. λ. (4), Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιττακῷ ἱκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι, χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι διὰ τὸ, Περίανδρον εἰς ὠμότητα μεταβαλεῖν. ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος, ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν. ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθά. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων πολιτείᾳ καὶ Κρατύλῳ.

XII. pag. 65. b. *Theaetetus, sive de scientia*. Ibid. pag. 108. Scholion in vocem Ἄρτι (5), Ἄρτι τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον, καὶ τὸ παραυτίκα μέλλον γίνεσθαι. In vocem ἐπιεικῶς (6), Ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι, καὶ ἐπιεικὴς, ὁ μέτριος. In vocem αἱρεῖ (7), Λαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ.

XIII. pag. 78. *Sophista, sive de eo quod est*. Ibid. pag. 153. Post explicationem argumenti, quod in hoc Dialogo pertractatur, & qua de caussa *Sophista* fuerit inscriptus, primum scholion in verba, κατὰ τὸν Ὁμήρου λόγον (8), ita habet: Τὸ μὲν Ὁμηρικὸν ἔχει· Καί τε θεοὶ ξείνοισιν ἐοικότες, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὁ δὲ Σωκράτης νῦν συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ πολιτείᾳ πρότερον ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ Ὁμήρου λόγον, διὰ τοῦ, συνοπαδὸν γιγνόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφοῦσθαι θεὸν, ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων.

XIV. pag. 87. *Politicus, sive de Regno*. Ib. pag. 528. Scholion in vocem, Εἶεν (9), Ἄγε δὴ, ἡ συγκατάθεσις τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. εἶεν, ἀναφώνημα ὅμοιον τῷ ἀλλά. In verba τὸν μέν γε (10), Τὸν Θεαίτητον τοῦ νέου Σωκράτους.

XV. pag. 97. *Parmenides, sive de Ideis*. Ibid. pag 1109. Scholion in vocem, Κλαζομενῶν (11), Κλαζομεναὶ, πόλις Ἰωνίας. In vocem, Μελίτῃ (12), Μελίτη, δῆμος Κεκροπίδος. In vocem, Παναθήναια (13), Ἡ τῶν Παναθηναίων ἑορτὴ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη πρῶτον μὲν ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως ἀγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν, καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια οὐ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι διδόασιν ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

XVI. pag. 105. *Philebus, vel de summo bono*. Ibid. pag. 370. Scholion in verba, ὥσπερ μῦθος, ἀπολόμενος οἴχοιτο (14), Ὁ μῦθος ἀπώλετο. τούτῳ χρῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας. μέμνηται δὲ αὐτῆς (intellige παροιμίας) καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι, καὶ Κράτης Λαμίᾳ.

XVII. pag. 114. *Convivium, sive de Amore*. Ibid. pag. 1174. Scholion in vocem Φαληρόθεν (15), Φάληρον, δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ Ἀπολλόδωρος. In vocem Κυδαθηναιεὺς (16), Κυδαθήναιον, δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς. καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον, ἐξ οὗ Ἀριστόδημος. In vocem, τὰς βλαύτας (17), Ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαυτία, σανδάλια ἰσχνά.

XVIII. pag. 123. *Phaedrus, sive de pulcro*. Ibid. pag. 1209. Scholion in Dialogi titulum, Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διάλογος τῷ Πλάτωνι γέγραπται. In vocem δρόμοις (18), Ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀκοπώτεροι οἱ περίπατοι.

XIX. pag. 132. *Alcibiades prior, sive de natura hominis*. Ibid. pag. 429. Scholion in verba, ἀλλά τι δαιμόνιον (19), Τὸ ἀπαρουσιάστως δρᾶν, θεοειδὲς καὶ νοερόν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μεταμικρὸν θεὸν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ· κἀκεῖνος γὰρ ἐπὶ ταὐτοῦ τίθησι δαίμονα καὶ θεόν.

XX. pag. 137. b. *Alcibiades secundus, sive de precatione*. Ibid. pag. 451. Scholion in vocem καὶ ἐνεοὺς (20), Ἀφώνους, κωφοὺς, ἐξεστηκότας, νωθεῖς, νωχελεῖς, μετεώρους. In vocem, ἐπυρίσῃ (21), Ἀποτέμψῃ, ἢ ὡς νῦν ἐφορμίσῃ. In vocem, φθονερῷ (22). Φθονερὸς, ὁ ἐπὶ τοῖς εὐπραγοῦσιν ἀχθόμενος καθ' ἑαυτόν. ἔστι δὲ καὶ ὁ ἐπίφθονος φθονερός. διαφέρει δὲ βασκάνου· ὁ γὰρ βάσκανος ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντεῖ καὶ κατηγορεῖ ἀπὸ τοῦ βαβάκτου ἴσως. ἔστι δὲ βαβάκτης ὁ κράκτης καὶ μανιώδης.

XXI. pag. 139. b. *Hipparchus, vel de lucri cupiditate*. Ibid. pag. 510. Scholion in vocem ἐκ Φιλαϊδῶν (23), Φιλαΐδαι, δῆμος Αἰγηΐδος. In vocem στεῖχε (24), Ἴθι, πορεύου. In vocem, τῇ Στειριακῇ (25), Στειρίαι, δῆμος Πανδιονίδος, ἐφ' οὗ ἡ ὁδὸς οὕτω καλεῖται.

XXII. pag. 141. *Amatores, sive de philosophia*. Ibid. p. 96. Scholion in vocem, ἤτοι (26), Ἴσως, σχεδόν. In verba, γηράσκω δ' αἰεὶ (27), Γηράσκω ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος, ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἵλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. In vocem εἰρωνικῶς (28), Εἰρωνεία, τὸ προχείρως καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολάκεια, ψευδολογία, καὶ εἴρωνα τὸν κόλακα.

XXIII. pag. 142. *Theages, sive de sapientia*. Ibid. pag. 88. Scholion in vocem ἄττα

(1) pag. 32. lin. 9.
(2) pag. 38. lin. 42.
(3) pag. 44. lin. 23.
(4) pag. 265. l. 24.
(5) pag. 108. l. 1.
(6) Ibid. l. 2.
(7) Ibid. l. 11.
(8) pag. 153. l. 8.
(9) pag. 528. l. 7.
(10) Ibid. l. 25.
(11) pag. 1109. l. 2.
(12) Ibid. l. ult.
(13) pag. 1110. l. 8.
(14) pag. 372. l. 1.
(15) pag. 1174. l. 3.
(16) Ibid. l. 32.
(17) pag. 1175. l. 15.
(18) pag. 1209. l. 8.
(19) pag. 429. l. 8.
(20) pag. 453. l. 11.
(21) pag. 457. l. 16.
(22) Ibid. l. 34.
(23) p. 512. l. 21. ubi Φιλαϊδῶνος.
(24) Ibid. l. 49.
(25) Ibid. l. 51.
(26) pag. 96. lin. 13.
(27) pag. 97. lin. 3.
(28) Ibid. lin. 13.

τα (1), Α῎ττα δασυνόμενον μὲν, ἅτινα σημαίνει· ψιλούμενον δὲ, τινά. συντάσσεται δὲ ϰ̀ ἀριθμοῖς, μυρία ἄττα. In verba συμβυλὴ, ἱερὸν χρῆμα εἶναι (2), Ἱερὸν συμβυλὴ, ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. χρὴ γὰρ τὸν συμβουλεύοντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν, τὸ γὰρ ἱερὸν, οὐδενὸς ἴδιον, ἀλλὰ τῶν χρωμένων ἐςὶ κοινόν. ἐπειδὴ καταφεύγυσιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερὰ, θέλοντες συμβουλεύεσθαι ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλεύυσιν ἀψευδεῖν, καὶ τὰ βέλτιςα κατὰ τὴν αὑτῶν γνώμην συμβυλεύειν. Α῎λλοι δέ φασιν, ἔπαινον τῆς συμβυλῆς τὴν παροιμίαν φέρειν. εἶναι γὰρ αὐτὴν θείαν ϰ̀ ὑπὲρ ἄνθρωπον. μέμνηται δὲ αὐτῆς ϰ̀ Α᾿ριςοφάνης ἐν Α᾿μφιαράῳ.

XXIV. pag. 144. *Charmides, sive de temperantia, vel modestia*. Ibid. pag. 462. Scholion in vocem Ποτιδαίας (3), Ποτίδαια πόλις Θρᾴκης ἐν Μακεδονίᾳ. In vocem, καταντικρὺ (4), Α᾿ντικρὺ παρὰ μὲν Ὁμήρῳ ἐςὶ, τὸ κατ' εὐθεῖαν καὶ ἐξεναντίας,

„ Α᾿ντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
„ Α῎γκος — —

καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ β' ὁμοίως „ οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω. „ Παρὰ Δημοσθένει δὲ ἐν τῷ κατὰ Α᾿ριςοκράτου ἀντὶ τοῦ φανερῶς „ φανερῶς γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς ῥήμασιν, οὕτως ἀντικρύ. „ Καὶ Θυκυδίδης ἐν τῇ η'. „ σωφροσύνην λαβῦσαι πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺ ἐλευθερίαν „ τὴν φανερὰν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὁλοσχερῶς. Ὅμηρος.

„ Ε῞κτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραςὰς
„ Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ αἰχμὴν παρὰ καυλὸν ὄπισθεν,
„ Α᾿ντικρὺ δ' ἀπάραξε — —

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίυ.

„ Α᾿ντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.

XXV. pag. 148. b. *Laches, sive de fortitudine*. Ibid. pag. 480. Scholion in vocem Δηλίου (5), Χωρίον τοῦτο Βοιωτίας. In vocem τοῦ σύρακος (6), Κέντρον, κέρας, ἐπιδορατίς. In verba, ἐν τῷ Καρὶ ἡμῖν ὁ κίνδυνος (7), Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέςερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων. Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι. ὅθεν ϰ̀ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέταττον· ἐντεῦθεν γὰρ ϰ̀ τὺς μικρὺς ςρατιώτας, τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἐν Καρὸς αἴσῃ, ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκύυσι. μέμνηται δὲ αὐτῆς ϰ̀ Α᾿ρχίλοχος λέγων ϰ̀ Ε᾿πίκυρος, ὡςε γὰρ κεκλήσομαι, ϰ̀ Ε῎φορος ἐν α' ἱςοριῶν, ϰ̀ Φιλήμων ἐν γάμῳ, ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα δέσποτα. ϰ̀ Εὐριπίδης Κύκλωπι, Δράτω τάδε ἐν Καρὶ κινδυνευτέον. ϰ̀ Κρατῖνος Βυκόλις, ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον, ἐν ἐμοὶ δὲ δοκεῖ πρῶτα πειρᾶσθαι, ϰ̀ Πλάτων ἐνταῦθα.

XXVI. pag. 152. b. *Lysis, sive de Amicitia*. Ibid. pag. 497. Scholion in vocem Α᾿καδημίας (8), Α᾿θήνησι προάςειον, γυμνάσιον ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος Α᾿καδήμυ Ἥρωνος ὀνομασθέν. In vocem τοῦ Αἰξωνέως (9), Αἰξωνὶς, δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰξωνεὺς ὁ ἐκεῖθεν. In vocem κέλησι (10), ἄζυξιν ἵπποις. In verba ϰ̀ ᾄδει εἰς σαυτὸν ἐγκώμιον (11), Παροιμία, πρὸ τῆς νίκης ᾄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων.

XXVII. pag. 155. b. *Euthydemus, sive Contentiosus*. Ibid. pag. 189. Scholion in vocem σκληφρὸς (12), Σκληφρὸς, ὁ τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὄψει νεώτερος δοκῶν. προφερὴς δὲ, ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει πρεσβύτερος. In vocem τὰ σκολύθρια (13), Ταπεινὰ δίφρια. ἔνιοι δὲ, ὑποδήματα.

XXVIII. pag. 162. *Protagoras, sive Sophistae*. Ibid. pag. 216. Scholion in vocem λιπαρῶς (14), Ε᾿πιμελῶς, προσεδρευτικῶς. In vocem ἀσχολία (15), Μέριμνα, φροντίς. In vocem τοῦ τρίβωνες (16), Στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμάτια. τριβώνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν κατατετριμμένον.

XXIX. pag. 171. b. *Gorgias, sive de Rhetorica*. Ibid. pag. 305. Scholion in verba, Πολέμυ ϰ̀ μάχης, κ. λ. (17) Πολέμυ ϰ̀ μάχης. Παροιμία πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσίας ϗ ὑςερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ, ὅτι χρὴ πολέμυ καὶ μάχης ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὔ.

XXX. pag. 187. *Meno, sive de virtute*. Ib. pag. 408. Scholion in vocem Θετταλοὶ (18), Θεσσαλία χώρα τις ὑπὸ τὴν Μακεδονίας ἐπαρχίαν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς οὗτοι. In vocem Λαρισσαίυ (19), Λάρισσα, πόλις Θεσσαλίας. In vocem Α᾿λευαδῶν (20), Α᾿λευάδαι, οἱ ἐν Λαρίσσῃ τῆς Θετταλίας εὐγενέςατοι, ἀπὸ Α᾿λευάδυ τῦ βασιλέως γένος ἔχοντες.

XXXI. p. 192. b. *Hippias maior, sive de pulcro*. Ibid. pag. 1245. (per err. 1235.) Scholion in vocem Ἦλις (21), Πόλις ἐν Πελοποννήσῳ πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπέχυσα Πίσσης ςαδίους τριακοσίυς. In vocem Λακεδαίμονα (22), Πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσυ, Σπάρτη πρότερον προσαγορευομένη. In vocem Λεοντῖνος (23), Λεοντῖνοι πόλις Σικελίας.

XXXII. pag. 197. b. Ἱππίας ἐλάττων, ἢ περὶ τοῦ καλοῦ. *Hippias minor, sive de pulcro*. Ibid. p. 252. ubi inscrib. Περὶ τῦ ψευδῦς. *De mendacio*. Scholion in vocem ἔμβραχυ (24), Ε῎μβραχυ, συντόμως ϰ̀ ἁπλῶς. Ὑπερίδης ἐν τῷ κατ' Α᾿ριςοφῶντος· οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν ϰ̀ γράφειν ὅ, τι ἂν ἔμβραχυ βύληται. Α᾿ριςοφάνης Θεσμοφοριαζύσαις· πῶς δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχύ εἰσι θεαταὶ, ϰ̀ τραγῳδικοὶ χοροί. Κρατῖνος Ὥραις· ἔδει παρέχειν ὅ, τι τις εὔξαιτο ἔμβραχυ.

XXXIII. pag. 200. *Io, sive de Iliade*. Ibid. pag. 361. Scholion in vocem Ε᾿φέσυ (25), Πόλις Ἰωνίας. In vocem Ε᾿πιδαύρου (26), Πόλις ἐν Ἰλλυρίᾳ. In vocem μῶν (27), Μὴ, αὖ, οὐ, δὴ, ἆρα. In vocem ῥαψῳδῶν (28), Ῥαψῳδὺς φασι τὺς τὰ Ὁμήρυ ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ ὕ-

(1) pag 88. lin. 1.
(2) pag. 89. l. 3.
(3) pag. 462 l. 2.
(4) Ibid. l. 6.
(5) pag. 481. l 51.
(6) pag. 483. l. 40.
(7) pag. 485. l. 53.
(8) pag. 497 l. 1.
(9) Ibid lin. ult.
(10) pag 498. l. 22.
(11) Ibid. lin. 31.
(12) pag 189. l. 12. ubi σκληρός.
(13) pag. 194. l. 21.
(14) pag. 233. l. 23.
(15) Ibid. l. 32.
(16) Ibid. l. 37.
(17) pag. 305. l. 1.
(18) pag. 408. lin. 7.
(19) Ibid. lin 10.
(20) Ibid lin. 12.
(21) pag. 1245. l. 4.
(22) Ibid. lin. 11.
(23) Ibid lin. 43.
(24) pag. 253. l. 39.
(25) pag. 361. l. 21
(26) Ibid. l. 4.
(27) Ibid. l. 5.
(28) Ibid. lin. 5.

τως, ἐπεὶ ῥάβδους κατέχοντες δαφνίνας ἀπήγγελλον. ῥαψῳδῆσαι λέγεται ϗ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἁπλῶς λαβεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός.

XXXIV. pag. 202. *b. Menexenus, sive funebris oratio*. Ibid. pag. 516. Scholion in vocem Ἀσπασίαν (1), Ἀσπασία αὕτη Ἀξιόχου Μιλησία, γυνὴ Περικλέους παρὰ Σωκράτει πεφιλοσοφηκυῖα, ὡς Διόδωρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματί φησιν, ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ, ϗ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Πορισὴν, καὶ τὸν Λυσικλέα ῥήτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ ϗ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκεύασεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν διαλόγῳ Καλλίᾳ, καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ Ὀμφάλην τύραννον αὐτὴν καλεῖ, χείρων Εὔπολις Φίλοις. ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ. ὁ δὲ Κρατῖνος ϗ Ἥραν, ἴσως ὅτι ϗ Περικλῆς, Ὀλύμπιος προσηγορεύετο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱὸν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὔπολις Δήμοις. In fine dialogi adscribitur, Τέλος τοῦ πρώτου βιβλίου. *Finis primi Libri*, sc. *primae Dialogorum partis*.

XXXV. pag. 205. *b.* Πλάτωνος νοθευόμενοι. *Platonis Dialogi, qui pro nothis seu spuriis habentur*; & primo quidem Περὶ δικαίου, *De Iusto*. Ibid. pag. 1309. Scholion unicum in verba, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοὶ (2). Ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοὶ, παροιμία ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα ϗ ψυχαγωγίας ψευδῆ λεγόντων. Φασὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας τἀληθῆ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῆ ϗ πεπλασμένα λέγειν αἱρεῖσθαι, ἵνα διὰ τούτων ψυχαγωγοῦντες τοὺς ἀκροωμένους, τῶν ἄθλων τυγχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης ϗ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α'. καὶ Σόλων Ἐλεγείοις, καὶ Πλάτων ἐνταῦθα.

XXXVI. pag. 206. *De Virtute*. Ibid. pag. 1312. Scholion ad illa verba Θουκυδίδης, καὶ Θεμιστοκλῆς, κ. λ. (3)

Πατέρες	Υἱοί.
α'. Θεμιστοκλῆς	Κλεόφαντος.
β'. Ἀριστείδης	Λυσίμαχος.
γ'. Περικλῆς	Πάραλος καὶ Ξάνθιππος.
δ'. Θουκυδίδης	Μελησίας καὶ Στέφανος.

XXXVII. pag. 207. *Demodochus, sive de consilio dando*. Ibid. pag. 1315. Nullum in hunc scholion.

XXXVIII. pag. 208. *b. Sysiphus, sive de consultando*. Ibid. pag. 1320. Scholion in vocem ἀσχολία (4). Μέριμνα, φροντίς. In vocem τοῖς Φαρσαλίοις (5), Φάρσαλα πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται οὗτοι. ἐκ ταύτης φασὶν Ἀχιλλέα τὸν Θέτιδος γενέσθαι. In vocem ἀτὰρ (6), Καὶ δὴ, πλὴν, ἅτε δὴ, ὅμως δέ.

XXXIX. pag. 209. *b. Halcyon, sive de transformatione*. Est Luciani Dialogus, inter eius Opera edit. G. L. Amstelod. anni MDCCXLIII. in 4. Tom. I, pag. 176. Scholion in vocem Ἁλκυὼν, Dialogi titulum, ita habet: Ἁλκυὼν ὄρνις, μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ στρουθῷ, χροίαν δὲ ποικίλη. ἔστι γὰρ ἀναμὶξ, χλωρὰ, κυανῆ, ὑποπόρφυρος, ῥάμφος ἔχουσα λεπτὸν, ἐπίμηκες, χλωρόν. διαιτᾶται δὲ παρὰ τοὺς τοῦ Σικελικοῦ πελάγους αἰγιαλοὺς, πέντε μόνα κυΐσκουσα ᾠά· ἐκ βλέννης τε τοῦ ἰχθύος τῶν ἀκανθῶν ἐπιπλεκομένων ὑπ' αὐτῆς ὡς ἱστοῦ πηγνῦσα τὴν καλιὰν, παρὰ μόνων ἀνθρώπων φθείρεσθαι δυναμένων, ὑπ' ἄλλου δὲ τινος τοπαράπαν οὔ, κ. λ. Longissimum est, ac minutissime totam huiusce avis naturam persequitur.

XL. pag. 210. *Eryxias, sive de divitiis*. In cit. Platonis edit. pag. 1323. Scholion in verba τοῦ Διὸς τοῦ ἐλευθερίου (7), Τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀθηναῖοι, ἱδρύσαντο τὸν ἐλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι ϗ σωτῆρά φασιν. τιμᾶται δὲ ἐλευθέριος Ζεὺς ϗ ἐν Συρακούσαις ϗ Ταραντίνοις καὶ Πλαταιαῖς ϗ Καρίᾳ.

XLI. pag. 213. *Axiochus, sive de morte*. Ibid. pag. 1303. Scholion in vocem Κυνόσαργες (8) Τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Κυνόσαργες καλούμενος, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ, ἢ ταχέος. καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θύοντας κύνα, τοῦτον ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία, αὐτοῦ καθεῖναι· ϗ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς, τοῦ Ἡρακλέους ἱδρύσαι ἱερὸν, λαβεῖν χρησμὸν, ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι Ἡρακλῆς νόθος ὢν Διὸς υἱὸς, Ἀμφιτρύωνος γὰρ γνήσιος ἦν, ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λαμβάνεται δὲ ϗ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει ϗ ἀρᾷ, οἷον, ἴθι εἰς Κυνόσαργες. In fine huius Dialogi manu recentissima adscriptum fuit: Τέλος τῶν νοθευομένων.

XLII. pag. 215. *Clitopho, sive exhortatorius*. Ibid. pag. 1334. Nullum in hunc scholion.

XLIII. pag. 216. *De Republica, sive de Iusto Libri X.* quorum initium & finis cum cit. edit. concordant a pag. 571. ad p. 766. Scholion in Libri primi vocem Πειραιᾶ (9), Πειραιεὺς πόλις Ἀττικῆς, ϗ ἐπίνειον Ἀθηναίων, ἢ λιμὴν, ἢ ὁρμητήριον. In vocem ἑορτὴν (10), Ἑορτὴν ἐνταῦθα, τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησὶν, ἦν γὰρ καὶ μεγάλη. ϗ ταύτην μὲν ἦγον εἰς ἄστυ, ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τρίτῃ ἱσταμένου, ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγετο τῆς Ἀθηνᾶς, καθ' ὃν ἐδείκνυτο ἡ κατὰ τῶν γιγάντων ταύτης τε ϗ ἡ τῶν Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθήναια κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλουν, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνέκειτο τῇ θεῷ, καθ' ὃν ἦν ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους τροφίμους αὐτῇ ὄντας νικῶντας τὸν πόλεμον ἀτλαντίνους, ἃς δὴ τοῖς βενδιδείοις καλουμένοις εἵπετο. τούτων δὲ καὶ Θρᾷκες ἐκοινώνουν, ἐπεὶ ϗ Βένδις παρ' αὐτοῖς ἡ Ἄρτεμις καλεῖται. καὶ αὕτη τιμωμένη κοινὴ παρ' ἀμφοῖν. ταῦτα δὲ ἐτελεῖτο θαργηλιῶνος ἐνάτῃ ἐπὶ δεκάτῃ.

XLIV. pag. 267. *Timaei Locri de Anima mundi & natura*. Ibid. pag. 1089. In titulo adiectum est, Νοθευόμενος. *Spurius*. Nullum vero in hunc scholion. In fine tantum depicti sunt circuli XXXVI. numeros quosdam Graecos continentes, subiecta ipsorum explicatione, quos ad intelligentiam praemissi Libelli pertinere indicant verba in margine in longum Sinico more exarata, Τὰ τοιαῦτα σχόλιά εἰσι τοῦ ὄπισθεν λόγου Τιμαίου τοῦ Λοκροῦ,

XLV,

(1) pag. 517. lin. 14.
(2) pag. 1310. l. 51.
(3) pag. 1312. l. 19.
(4) pag. 1320. l. 8.
(5) Ibid. lin. 11.
(6) Ibid. lin 26.
(7) pag. 1323. l. 2;
(8) pag. 1303. lin. 1.
(9) pag. 571. l. 3.
(10) Ibid. l. 3.

XLV. pag. 270. *Plutarchi Epitome in Timaei librum de animi generatione*. Inter eius Opera edit. alias cit. Tom. II. pag. 1030.

XLVI. pag. ead. *b. Platonis Timaeus, sive de Natura*. In cit. Platonis edit. p. 1040. Nullum in hunc scholion marginale.

XLVII. pag. 284. *b. Critias, sive Atlanticus*. Ibid. pag. 1098. Heic quoque nullum scholion.

XLVIII. pag. 287. *b.* Μίνως. *Minos*. Ibid. pag. 564. ubi Μίνως, ἢ περὶ νόμου. Heic quoque nullum scholion.

IL. pag. 289. *b. De Legibus, sive de legum institutione Libri XII.* quorum initium & finis concordat cum editis loc. cit. a pag. 769. ad pag. 1000. Scholion in vocem Ἀθηναῖος ξένος (1), quae una est ex Dialogi personis, ita habet: Ὁ Ἀθηναῖος οὗτος ξένος πεποίηται ἐνταῦθα νῦν τὴν Κρήτην ἀπιών, ὥς φησι Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε φανερόν· αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ τῶν νόμων λέγει, ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτεῖαι προηνύσθησαν. ἢ νῦν οὐδ' ἐκεῖνος Πλάτωνος, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῷ Ἀθηναίῳ ξένῳ. Οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιτυγχάνων ἔξω πρὸ τῆς Κνωσσοῦ Κλεινίᾳ τε τῷ Κρητὶ, καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτετραμμένοις μὲν ὑπὸ τῶν τὴν Κνωσσὸν νεμόντων, ἀποικίαν ποιήσασθαι ἐκεῖθεν, καὶ καταστήσασθαι πόλιν, νόμους τε προσήκοντας τοῖς πολίταις διαθεῖναι· προσεχθεὶς δ' ὡρμημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον ἱερὸν, τότε γενόμενον ἁγιώτατον, ἐν ᾧ τὸ κρατώτατον καὶ ἀρρητότατον τῶν μυστηρίων ἐπετελεῖτο, κ. λ. longissimum enim est.

L. pag. 350. *b. Epinomis, sive Philosophus*. Ibid. p. 1003. Scholion in vocem παιδικῆς (2), Οἶμαι ἐλαφρῶς, ἐξ οὗ καὶ παιδικώτερον, τὸ ἐλαφρότερον.

LI. pag. 354. *Epistolae XIII.* eodem ordine, quo exhibentur in edit. a pag. 1267. ad pag. 1303. ad calcem Epistolae duodecimae subiungitur ab eadem manu: ἀντιλέγεται, ὡς οὐ Πλάτωνος, quod monitum ad praecedentem potius, quam ad sequentem Epistolam videtur pertinere. Scholion in Epist. III. verbum τὸν κολοφῶνα (3), Τὸν κολοφῶνα ἐπέθηκεν. Δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνῄεσαν εἰς τὸ πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν. Σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαιούσης ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

LII. pag. 364. *Definitiones*. Ibid. p. 1337. In has etiam nulla scholia.

LIII. pag. 366. Sequuntur Aristidis Rhetoris Orationes quaedam, & primo quidem Πρὸς Καπίτωνα Πλατωνικὸς λόγος γ'. *Ad Capitonem Oratio III. Platonica*. Concordat initium & finis cum edita inter eius Opera Oxonii e Theatro Sheldon. MDCCXXX. in 4. Tom. II. pag. 315. In fine legitur hoc monitum: Ὁ πρὸς Καπίτωνα Ἀριστείδου Πλατωνικὸς οὗτος τρίτος λόγος ἔμπροσθεν ὤφειλε γραφῆναι μετὰ τὸν ὑπὲρ ῥητορικῆς πρὸς Πλάτωνα δεύτερον λόγον τοῦ αὐτοῦ ῥήτορος. κατὰ λήθην δὲ τοῦ γραφέως ἐλείφθη, καὶ διατοῦτο ἐγράφη ὕστερον ἐνταῦθα, φύλλων ἀγράφων εὐπορήσαντος τυχαίως τοῦ βιβλίου. *Haec Aristidis Oratio Platonica tertia ad Capitonem prius scribenda erat post eiusdem rhetoris Orationem secundam pro Rhetorica adversus Platonem; sed quum per oblivionem scriptoris fuisset omissa, propterea scripta est posterius hoc loco, quum forte folia vacua praesto essent in libro*. Praeter hoc monitum, nulla exhibentur in margine scholia.

LIV. pag. 369. *Pro Quatuorviris* (Pericle, Cimone, Miltiade, & Themistocle) *adversus Platonem Oratio*. Ibid. a p. 116. ad p. 315. Praecedit Hypothesis, cuius initium: Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος, ἐπισημότατος ἐν φιλοσοφίᾳ γενόμενος, κ. λ. Finis: δικαστικοῦ δὲ τῷ τὴν ἐκ τῶν ἀντιθέτων ἀφαιρεῖσθαι βλάβην ταῖς λύσεσιν. Hanc sequitur Epigramma tetrastichon *in Statuam Periclis*, quod habes Catalogi nostri Tom. II. pag. 590. §. II. Haec autem, quae in edit. unica Oratio est, eaque longissima, in Codice quinquepartita est, quemadmodum exhibetur in Codice IX. Plut. LX. Catal. Tom. cit. pag. 597. §. II. Scholion primum in hanc Orationem, fugientibus literis exaratum, ita habet: Τὸ προοίμιον ὡς ἐπὶ μετριολογίων εἴρηται· ἐπειδὴ γὰρ προείρηνται αὐτῷ ὑπὲρ τῆς ῥητορικῆς δύο λόγοι, ὡς ἤδη προθεραπεύσας τὸ πρόσωπον Πλάτωνος, οὕτως πεποίηται τὴν ἀρχήν. παραιτεῖσθαι δέ ἐστι, τὸ συγγνώμην αἰτεῖν.

LV. pag. 396. Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ ῥητορικῆς λόγος πρῶτος πρὸς Πλάτωνα. *Eiusdem pro Rhetorica Oratio prima adversus Platonem*. Ibid. a pag. 1. ad p. 115. Et haec in duas partes est distributa, ut in dicto Codice IX. loc. cit. pag. cit. §. III. Nullum neque in hanc, neque in sequentes Orationes scholion adparet.

LVI. pag. 412. *b. Eiusdem Oratio nomine legatorum Graecorum ad Achillem habita ab Vlysse*. Ibid. pag. 425.

LVII. pag. 414. *b.* Λιβανίου ἀντιλογία παρ' Ἀχιλλέως πρὸς Ὀδυσσέα πρεσβεύοντα ἀποθέσθαι τὴν μῆνιν. *Libanii Oratio adversaria ab Achille habita ad Vlyssem legatum missum, ut eum ad inimicitias* (quas eum Agamemnone gerebat) *deponendas hortaretur*. In Libanii Operum edit. Graec. Lat. Paris. A. MDCVI. fol. Tom. I. pag. 228.

LVIII. pag. 419. *Xenophontis rhetoris Oeconomicus*. In eius Operum edit. Gr. Lat. An. MDLXI. fol. Tom. I. pag. 477.

LIX. pag. 429. *b. Eiusdem Symposium, seu Convivium*. Ibid. pag. 509.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XIII. optimae notae, & insignis, qui praeter scholia quamplurima, quibus Opera praesertim Platonis abundant, varias etiam exhibet in margine correctiones, & emendationes ab eadem scriptoris manu diligenter exaratas, cuius solemne est titulos singulorum Operum etiam in fine repetere. Constat fol. scriptis 434.

ΦΙ.

(1) pag. 769. l. 1. (2) pag 1004. l. 15; (3) pag. 1273 l. 21;

ΦΙΛΩΝΟΣ ΙΟΥΔΑΙΟΥ ΕΡΓΑ ΔΙΑΦΟΡΑ.

PHILONIS IVDAEI OPERA VARIA.

COD. X. PRaecedit diligentiſſimus omnium, qui in hoc continentur volumine, Philonis Librorum index, quorum ſeries ita habet:

I. pag. 3. *Philonis Iudaei de vita Moyſis, ideſt de theologia & prophetia Liber I.* Quoad initium & finem concordat cum edito inter eius Opera nuperrimae edit. Londin. Gr. Lat. MDCCXLII. in fol. maximo, Tom. II. pag. 80. Huius autem Libri potior pars, recentiſſima manu ſuppleta eſt.

II. p. 28. Τοῦ αὐτοῦ περὶ ἀρετῶν, ἀνδρείας, καὶ εὐσεβείας, καὶ μετανοίας, καὶ φιλανθρωπίας λόγος δεύτερος. *Eiuſdem de virtutibus, fortitudine, pietate, poenitentia & humanitate Liber II.* Inc. Περὶ δικαιοσύνης καὶ τῶν κατ' αὐτὴν, κ. λ. Deſ. ἀποχρώντως λελέχθω. Ibid. a pag. 375. ad p. 383. & eſt tantum pars illa, quae agit *de fortitudine*.

III. pag. 33. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωϋσέως νομοθετικῆς λόγος γ'. *Eiuſdem de iis, quae ad Moyſis legislationem pertinent Liber III.* Ibid. p. 134. & eſt de Vita Moyſis Liber II.

IV. pag. 38. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Μωϋσέως ἱερωσύνης λόγος δ'. *Eiuſdem de Moyſis ſacerdotio Liber IV.* Ibid. pag. 145. & eſt de Vita Moyſis Liber III.

V. pag. 57. *Eiuſdem de ſpecialibus legibus, quae referuntur ad duo decalogi capita, ſextum ſeptimumque &c.* Ibid. pag. 299.

VI. pag. 77. *Eiuſdem de praemiis & poenis.* Ibid. pag. 408.

VII. pag. 85. *b. Eiuſdem de mundi creatione ſecundum Moyſem.* Ibid. Tom. I. pag. 1.

VIII. pag. 108. Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαια νόμων τὰ πρὸς τὸν δικαστήν. *Eiuſdem capita legum, quae ad iudicem pertinent.* Tom. II. a pag. 344. ad pag. 348.

IX. pag. 110. *Eiuſdem vita viri civilis, ſive de Ioſeph.* Ibid. pag. 41.

X. pag. 133. *Eiuſdem vita ſapientis per doctrinam perfecti, ſive de legibus non ſcriptis, hoc eſt de Abrahamo.* Ibid. pag. 1.

XI. pag. 155. *b.* Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ εὐσεβείας. *Eiuſdem Liber de pietate.* Inc. Τὴν εὐσεβείᾳ συγγενεστάτην. Deſ. θεοσεβείᾳ. Ibid. a pag. 383. ad pag. 407. ubi inſcribitur Περὶ φιλανθρωπίας, *De humanitate*, & in duas partes dividitur, quarum poſtrema eſt Περὶ μετανοίας, *de poenitentia*. In Codice poſtrema huius Libri, manu recentiſſima ſuppleta ſunt.

XII. pag. 167. *b. Eiuſdem de conſtitutione Principum.* Ibid. pag. 361.

XIII. pag. 175. *b. Eiuſdem, quod liber ſit quiſquis virtuti ſtudet.* Ibid. pag. 445.

XIV. pag. 187. *b. Eiuſdem de vita contemplativa, ſive ſupplicum virtutibus.* Ibid. pag. 471.

XV. pag. 196. *Eiuſdem de decem oraculis, quae ſunt legum capita.* Ibid. pag. 180.

XVI. pag. 209. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν ἀναφερομένων ἐν εἴδει νόμων εἰς δύο κεφάλαια τῶν δέκα λόγων, τό τε μὴ νομίζειν ἔξω τοῦ ἑνὸς θεοὺς ἑτέρους αὐτοκρατεῖς, καὶ τὸ μὴ χειρόκμητα θεοπλαστεῖν. *Eiuſdem de ſpecialibus legibus, quae ad duo decalogi capita referuntur, quod ſcilicet praeter unum Deum alii dii rerum domini non ſint habendi, nec manufacta in deos effingenda.* Ibid. pag. 210. ubi inſcribitur Περὶ περιτομῆς, *de circumciſione*.

XVII. pag. ead. *b.* Περὶ μοναρχίας νόμοι. *De Monarchia leges.* Ibid. p. 213. ubi inſcr. Περὶ μοναρχίας λόγος α'. *De Monarchia Liber I.*

XVIII. pag. 214. Περὶ ἱεροῦ. *De templo.* Inc. Τὸ μὲν ἀνωτάτω. Deſ. αἱ τῶν εὐσεβούντων ἐλπίδες. Ibid. a pag. 222. ad pag. 225. ubi inſcr. Περὶ μοναρχίας λόγος β'. *De Monarchia Liber II.*

XIX. pag. 215. *b.* Περὶ ἱερέων. *De ſacerdotibus.* Ibid. a pag. 225. ad pag. 232. tamquam pars ſecundi de Monarchia Libri.

XX. pag. 219. *b. Eiuſdem de praemiis ſacerdotum.* Ibid. pag. 232.

XXI. pag. 222. *b.* Περὶ τῶν εἰς τὰς ἱερουργίας ζώων, καὶ τίνα τῶν θυσιῶν τὰ εἴδη. *De animalibus, quae ſacrificiis ſint idonea, & de victimarum ſpeciebus.* Ibid. pag. 237.

XXII. pag. 231. *b. Eiuſdem de ſacrificantibus.* Ibid. pag. 251. Heic animadvertendum eſt, primo inter verba φέγγει βλεπομένῳ, & Τὰ ἄλλα τὰ περὶ, κ. λ. (edit. pag. 254. lin. 44.) inſertum legi fragmentum ex Libro *De mercede meretricis non accipienda in ſacrarium*, incipiens a Libri initio Πάνυ καλῶς, κ. λ. & deſinens in verbis, ἐπάξειν καὶ τιμωρίαν (edit. pag. 265. lin. 28.) deinde tribus verſibus interiectis, qui tamen ab edita lectione valde diſcrepant, deeſſe in Codice reliqua omnia uſque ad verba, τὸ ἀπόκοπον ἔστω. καὶ τοὺς ἐναντίας εἰσηγητὰς, κ. λ. quae habentur paullo ante finem Libri. Quem quidem locum corruptum, quo facilius lectoribus innoteſcat, integrum heic adſerimus. Ita igitur habet: Τἄλλα τὰ περὶ τὸν βωμόν. πῦρ, φησὶ, καιέσθω ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καὶ ἔσω διαπαντὸς ἄσβεστον εἰκότως, οἶμαι, καὶ προσηκόντως (1). ἐπειδή τινας τῶν ἀποκόπτων ἔθετο. καὶ τὰς ἐξεναντίας εἰσηγητὰς θεογονίας, κ. λ. (2) Ex quo immanem Codicis hiatum probe intelligis.

XXIII. pag. 234. *b. Eiuſdem de ſpecialibus legibus, quae ad tria decalogi capita referuntur, tertium nimirum, quartum, & quintum &c.* Ibid. a pag. 270. ad pag. 277.

XXIV. pag. 238. *Eiuſdem de ſeptenario.* Inc. Ἕξῆς δ' ἐστὶ κεφάλαιον. Deſ. ποθεῖ τὰς ἐκ δούλων ὑπηρεσίας. Ibid. a pag. 277. uſque ad finem pag. 291.

XXV. pag. 245. *b. Eiuſdem de congreſſu quaerendae eruditionis gratia.* Tom. I. p. 519.

XXVI. pag. 259. *b. Eiuſdem de eo, quod a Deo mittantur ſomnia.* Ib. a p. 620. ad p. 658.

XXVII.

(1) Haec incidunt in pag. 254. lin. 47.

(2) Haec vero in pag. 264. lin. 13.

XXVII. pag. 281. Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἱερῶν ἀλληγορίας τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον τὸ α'. *Eiusdem sacrarum legum allegoriae post sex dierum opus Liber I.* Inc. Καὶ ἐτελέσθησαν. Des. ἡγίασεν αὐτήν. Ibid. a pag. 43. ad pag. 46. lin. 28.

XXVIII. pag. 282. *b.* Τοῦ αὐτοῦ νόμων ἀλληγορία ἱερῶν τῶν μετὰ τὴν ἑξαήμερον τὸ δεύτερον. *Eiusdem sacrarum legum allegoria post sex dierum opus Liber II.* Inc. Τοὺς κατὰ τὸ ἕβδομον. Des. συνδέτῳ σώματος. Ibid. a pag. 46. lin. 28. ad pag. 65. ubi hic una cum superiore, unicum tantum Librum sacrarum allegoriarum, & quidem primum constituit. Notandum interim est, in hoc libro se prodere Antonii Cocchii manum, quae in margine numeros quosdam depinxit, illius fortasse editionis paginas indicantes, quam ad eruendas huius Codicis variantes lectiones adhibuit, ut innuimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 634.

XXIX. pag. 292. *Eiusdem de Cherubim, & flammeo gladio.* Inc. Καὶ ἐξέβαλε. Des. καὶ ὡς μεγαλοπρεπῶς ἅμα καὶ θεοπρεπῶς διεξέρχεται, περὶ τούτων κατανοήσωμεν. Ibid. a pag. 138. ad pag. 154. lin. 13. Reliqua huius libri desiderantur in Codice.

XXX. pag. 300. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γενέσεως Ἄβελ, καὶ ὧν αὐτὸς καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κάϊν ἱερουργοῦσιν. *Eiusdem de ortu Abel, & de sacrificiis eius, ac fratris Cain.* Inc. Καὶ προσέθηκε. Des. διακεχώρηκεν. Ibid. a pag. 163. ad pag. 190. lin. 35. Reliqui octo versus desiderantur in Codice.

XXXI. pag. 316. *Eiusdem de eo, quod deterius potiori insidiari soleat.* Ibid. pag. 191.

XXXII. pag. 333. *b.* *Eiusdem de ebrietate.* Ibid. pag. 357.

XXXIII. pag. 350. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ ὧν νήψας ὁ νοῦς εὔχεται καὶ καταρᾶται. *Eiusdem de iis, quae sensu precamur & detestamur.* Ib. pag. 390. ubi inscribitur: Περὶ τοῦ, ἐξένηψε Νῶε, *de iis verbis, resipuit Noë.*

XXXIV. pag. 356. *b.* *Eiusdem, quod Deus sit immutabilis.* Ibid. pag. 272.

XXXV. pag. 372. Τοῦ αὐτοῦ περὶ γεωργίας. *Eiusdem de agricultura.* Inc. Οἱ μὲν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων. Des. οὐκ ἀμελῶς ἐπιδέδεικται (1). Ibidem a pag. 300. ad pag. 310. lin. 38. Reliqua desiderantur. Vbi notandum deesse etiam in Codice verba sacri textus, Καὶ ἤρξατο Νῶε, κ. λ. a quibus Liber incipit in editione.

XXXVI. pag. 377. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ φυτουργίας τὸ δεύτερον Νῶε. *Eiusdem de plantatione Noë Liber II.* Ibid. pag. 329.

XXXVII. pag. 392. *Eiusdem de confusione linguarum.* Ibid. pag. 404.

XXXVIII. pag. 409. *b.* *Eiusdem de nobilitate.* Tom. II. pag. 437. Postrema huius Libri, nec non ea quae sequuntur omnia usque ad finem, ab eadem manu recentissima & eleganti, quae initium Codicis supplevit, exarata sunt.

XXXIX. pag. 413. *Eiusdem de gigantibus.* Tom. I. pag. 262.

(1) In edit. ἐπιδέδειχε.

XL. pag. 419. *Eiusdem de migratione Abrahami.* Ibid. pag. 436.

XLI. pag. 440. *Eiusdem de eo, quis rerum divinarum heres sit.* Ibid. pag. 473.

XLII. pag. 466. *Eiusdem de profugis.* Ibid. pag. 546.

XLIII. pag. 484. *Eiusdem de mercede meretricis in sacrarium non accipienda.* Tom. II. pag. 264.

XLIV. pag. 487. *Eiusdem de exsecrationibus.* Ibid. pag. 429.

XLV. pag. 492. *Eiusdem de incorruptibilitate mundi.* Ibid. pag. 487.

XLVI. pag. 508. *Eiusdem adversus Flaccum* Ibid. pag. 517.

XLVII. pag. 525. *Eiusdem de virtutibus & legatione ad Caium.* Ibid. pag. 545.

XLVIII. pag. 557. *b.* Ad calcem Libri idem recentior Graecus, qui praedicta Philonis Opera supplevit, fragmentum quoddam adiecit quatuor circiter paginarum, tamquam ad eumdem Philonem pertinens, sequenti monito instar tituli praemisso: Ταῦτα ἐν ἑνὶ τῶν ἀντιγράφων εὕρομεν παρεμβεβλημένα τῷ περὶ τοῦ, ὅτι ἄτρεπτον τὸ θεῖον, οὐ προσηκόντως, οὐδὲ προσφυῶς· ἅπερ ἡμεῖς ὅμως ἅπασιν ὑπετάξαμεν, Φίλωνος εἶναι νομίσαντες. *Haec nos in quodam exemplari invenimus inserta in Libro „ quod Deus sit immutabilis „ neque apte, neque adhaerenter; quae tamen nos omnibus subiecimus, Philonis esse arbitrati.* Fragmenti initium est . . . . πλῆθος ἐπαινεῖ φάσκων, ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ἕκαστος σήμερον κυρίῳ ἐν τῷ υἱῷ, ἢ τῷ ἀδελφῷ δοθῆναι ἐφ' ἡμᾶς εὐλογίαν, κ. λ. Finis: φυλάττων μὲν τὰ παρὰ γεννητοῖς καθεστῶτα νόμιμα. Ad quem vero Philonis Librum pertineant, nondum comperimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. min. Saeculi partim XV. partim XVI. optime servatus. Constat foliis scriptis 559.

ΣΕΞΤΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΑ ΔΕΚΑ.

SEXTI EMPIRICI LIBRI X.

Scilicet

Pyrrhoniani Compendii Libri III. & adversus Mathematicos Libri X.

I. pag. 1. PRaemittuntur litteris rubris exaratae tabulae duae, *definitiones quasdam metaphysicas iuxta Scepticorum doctrinam exhibentes.* Tum pag. 3. *Sexti Empirici Pyrrhoniarum Hypotyposeon,* sive *Institutionum Scepticarum Libri III.* cum tabula Capitum singulis praemissa. Liber I. inc. Τοῖς ζητοῦσί τι πρᾶγμα, ἢ εὕρεσιν. Tertius vero des. πρὸς τὸ ἀνύειν τὸ προκείμενον. Concordat singulorum initium & finis cum nuperrima editione Lipsiensi anni MDCCXVIII. fol. per Io. Albertum Fabricium adornata, a pag. 1. ad 198. In calce subiicitur Epigramma hexastichon Anonymi *in Pyrrhonem,* quod inc. Ὦ Πύῤ- COD. XI.

Πύῤῥων, κ. λ. quodque in dicta edit. cum Latina, opinor, eiusdem Fabricii versione, Operi praemissum legitur.

II. pag. 86. *Eiusdem adversus mathematicos, sive dogmaticos per omne genus disciplinarum Libri X.* quorum primus inc. Τὴν πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἀντίῤῥησιν κοινότερον μὲν διατεθεῖσθαι δοκοῦσι. Vltimus desl. ἐν τοσούτοις τὴν σύμπασαν τῆς Σκεπτικῆς ἀγωγῆς διέξοδον ἀπαρτίζομεν. Horum quoque Librorum initia ac fines conveniunt penitus cum cit. edit. a p. 215. ad p. 735. obi undecim numerantur, de quorum inscriptionibus, & divisione vide quae Fabricius idem accurate, ut adsolet, persequitur Bibl. Graec. Vol. III. pag. 594. Sextus hic Medicus Empiricus, a Sexto Chaeroneo Stoico Plutarchi nepote diversus est, accuratissimus defensor sectae Scepticae, seu Pyrrhoniae; vixitque sub Imp. Commodo, ut videtur, vel paullo post. In calce legitur sequens subscriptio rubris litteris expressa:

Εὐτύχει ἐν πολλοῖς χρόνοις, σοφὲ δέσποτα βίβλου.

Ὁ ταῦτα γράψας Θωμᾶς ὁ Προδρομίτης.

,ϛϠογʹ. ἰνδ. ιγʹ. Σεπτεμβρίῳ ηʹ.

Sis felix multos in annos, sapiens libri domine.

Qui haec scripsit, Thomas est Prodromites.

Anno 6973 (Christi MCCCCLXV.) *indict. XIII. Septembris die VIII.* (1) Tandem in calce paginae Latinis litteris & antiquis notata sunt *loca quaedam Paulli ad Cor. I. 2. & ad Galat. II.* quae clauduntur hoc disticho:

Hoc est nescire, sine Christo plurima scire;
Si Christum bene scis, satis est, si (2) plurima nescis.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. binis columnis exaratus optimeque servatus, qui in Montfauc. Catalogo male indicatur sub num. XII. Constat foliis scriptis 345.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

PLATONIS GORGIAS.

Seu potius

Platonis Dialogi XII.

COD. XII. I. pag. 1. *Platonis Gorgias, sive de Rhetorica.* In cit. toties edit. p. 305.

II. pag. 23. *Cratylus, sive de recta nominum ratione.* Ibid. pag. 265.

III. pag. 38. *b. Euthyphro, vel de sanctitate.* Ibid. pag. 1.

IV. pag. 42. *b. Socratis Apologia.* Ibid. pag. 14.

V. pag. 50. *Crito, sive de eo quod agendum est.* Ibid. p. 32.

VI. pag. 54. *Phaedo, vel de anima.* Ibid. pag. 44.

VII. pag. 72. *b. Phaedrus, sive de pulcro.* Ibid. pag. 1209.

VIII. p. 86. *b. Menexenus, sive funebris Oratio.* Ibid. pag. 516.

IX. pag. 91. *Alcibiades primus, sive de natura humana.* Ib. pag. 429.

X. pag. 99. *Alcibiades secundus, sive de precatione.* Ibid. p. 451.

XI. pag. 102. *b. Amatores, sive de philosophia.* Ibid. pag. 96.

XII. pag. 105. *Lysis, sive de amicitia.* Ibid. pag. 497.

Scholia hinc inde in Codicis margine adspersa sunt, quorum nonnulla heic duximus subiicienda.

Primum pag. 1. in voces, ἐν ἀγορᾷ ἀναγκάσαι, Dialogi *Gorgias* inscripti (3), ita habet: Ἡ ἀνάγκη διττὴ, ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἠναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ὅπως πολλοὺς ὠφελῇ. τοῦτο γὰρ σπουδαίων ἀνδρῶν ἴδιον.

Secundum pag. ead. in verba, Ἀριστοφῶν ὁ Ἀγλαοφῶντος, κ. λ. (4) Οὗτος πολύγνωτος ἐκαλεῖτο, οὗ ἐν Δελφοῖς ἡ θαυμαστὴ γραφὴ, ᾗ ἐπεγέγραπτο,

Γράψε πολύγνωτος Θάσιος γένος Ἀγλαοφῶντος
Τῆς περθομένης Ἴλιον ἀκρόπολιν.

Tertium pag. ead. in verba, Φαίνεται πῶλος, κ. λ. (5) Σκόπει τὰ πάρισα τοῦ πώλου, ἐμπειρία, ἀπειρία, τέχνη, τύχη, ἄλλοι, ἄλλων, ἄλλως. οὐ γὰρ τί ἐστιν ἡ ῥητορικὴ, εἶπεν, ἀλλ' ὁποῖόν τί ἐστι.

Quartum pag. 2. in verba, ὁ τὸ σκολιὸν ποιήσας, κ. λ. (6) Τὸ σκολιὸν τοῦτο οἱ μὲν φασι Σιμωνίδου εἶναι, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἔστι δὲ τοιοῦτον. ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ, δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι, τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως, τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων. τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλέλειπται, ὡς μὴ πρὸς ὃ βούλεται Πλάτων, χρήσιμον ὄν. σκολιὸν δὲ λέγεται ἡ παροίνιος ᾠδή.

Quintum denique p. 3. in verba, περὶ τοῦ διαμέσου τείχους, κ. λ. (7) Διαμέσου τεῖχος λέγει, ὃ καὶ ἄχρι νῦν ἐστιν ἐν Ἑλλάδι. ἐν τῇ μοναρχίᾳ γὰρ ἐποίησε β΄ τὸ μέσον τεῖχος, τὸ μὲν βάλλον ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάληρα, ἵν' εἰ τὸ ἓν μεταβληθῇ, τὸ ἄλλο ὑπηρετοίη ἄχρι πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θεμιστοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς διὰ τούτων δηλοῦται. Et haec pro reliquorum scholiorum specimine sufficiant.

Cod. Graec. chart. Ms. in 4. Saec. XIV. Constat fol. scriptis 110.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN NATVRALEM AVSCVLTATIONEM ARISTOTELIS.

Themistii Paphlagonis, oratoris & philosophi celeberrimi, *Paraphrasis octo librorum Aristotelis Physicorum*, Suidae ac Photio COD. XIII.

(1) In Montfauc. Catalogo male legitur *Octobris* pro *Septembris*.

(2) In margine *alias cetera*:

(3) Edit. cit. pag. 305. lin. 23.

(4) Ibid pag. 305. lin. 34.

(5) Ead. p. 306.

(6) Pag. 309. lin. 8.

(7) Pag. 311. lin. 47.

tio memorata, nec non Simplicio, qui saepe Themistium laudat in Phys. Liber I. inc. Πρόκειται ἤδη τῇ συγγραφῇ ἐπιστήμην τινὰ πορίσασθαι, κ. λ. Liber VIII. desʃ. ἐκεῖ ἄρα τὸ κινοῦν. Graece edidit Victor Trincavellus Medicus una cum octo eiusdem Orationibus, & Alexandri Aphrodisiei Libris duobus de Anima, &c. Venetiis MDXXXIV. fol. apud Aldum a pag. 15. *b.* ad p. 63. *b.* Latine iam verterat Hermolaus Barbarus, & Antonio Galatheo inscripserat anno MCCCCLXXX. at prooemium in Barbari versione praefixum, non Themistii est, sed Simplicii. Themistiana incipiunt a verbis: *Est totius operis propositum, naturae &c.* unde noster etiam Codex exorditur. Haec autem versio lucem vidit Venetiis MDII. fol. Paris. MDXXVIII. fol. & alibi, ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 30.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 120.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ Η' ΒΙΒΛΙΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN VIII. LIBROS ARIST. DE NATVRALI AVSCVLTATIONE.

Ac praeterea

Platonis Dialogi quidam.

COD. XIV. I. pag. 1. *Themistii paraphrasis in libros VIII. Aristotelis de physica auscultatione*, ut in Codice superiore; heic tamen nullo titulo sunt inscripti. In calce legitur Κατὰ μῆνα Αὔγουστον κε'. ἰνδ. ε'. *Mense Augusto die XXV. indict. V.*

II. pag. 153. Sequuntur *Platonis Dialogi quidam*, quorum primi tres sunt anepigraphi. Primus est *Timaeus, sive de natura*, ut in cit. edit. pag. 1040.

III. pag. 208. *Fragmentum Libri III. de Republica*, incipiens a verbis . . . . . ἀναβεβλήσθω. διελέσθαι γὰρ οὐ σμικροῦ λόγου, κ. λ. (edit. pag. 618. lin. 42.) & progrediens usque ad finem.

IV. pag. 220. *Aliud fragmentum Libri IV. de Republica*, incipiens ab initio, usque ad verba, ἔστι δὲ δήπου δίψος . . . . (edit. p. 644. lin. 1.)

V. p. 235. *Convivium, vel de amore*. Ibid. pag. 1174.

VI. pag. 279. *Alcibiades secundus, vel de precatione*. Ibid. pag. 451.

VII. pag. 288. *Hipparchus, vel de lucri cupiditate*. Ibid. pag. 510.

VIII. pag. 293. *Amatores, seu de philosophia*. Ibid. pag. 96. Subscribitur: Ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ η'. ἰνδ. ι'. *Mense Decembri die VIII. indict. X.*

IX. pag. 299. *Meno, vel de virtute*. Ibid. pag. 408.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. multis in locis recentissima manu suppletus, & ut videtur ex pluribus unus conflatus. In fronte ipsius legitur: Αὕτη ἡ βίβλος ἐστὶν Ἁρμονίου τοῦ Ἀθηναίου. ἔχει φλουρία ι'. *Hic liber est Harmonii Atheniensis, emtus florenis X.* Constat foliis scriptis 324.

ΠΛΩΤΙΝΟΣ.

PLOTINVS.

Scilicet

Plotini Enneades VI. & Maximi Tyrii Dissertationes XL.

I. pag. 1. *Plotini Enneades sex*, quibus praemittitur Πορφυρίου περὶ Πλωτίνου βίου καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ. *Plotini Vita, eiusque librorum series, auctore Porphyrio*. Inc. Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς. Des. σημαίνει τὸ ἔργον. Integram adfert Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. a pag. 91. ad pag. 147. cum Latina Marsilii Ficini interpretatione. Mox pag. 7. *b.* incipiunt Plotini Enneades ipsae cum praevio Capitum, quae in singulis continentur, indice. Prima inc. Ἡδοναὶ, καὶ λῦπαι, φόβοι τε καὶ θάῤῥη. Sexta des. φυγὴ μόνου πρὸς μόνον. Latine ex versione Ficini, qui post Platonem, etiam Plotinum in Cosmi Medicis gratiam transtulit, una cum eius Commentariis, sive argumentis lucem viderunt. Saligniaci anno MDXL. fol. apud Io. Soterem, & Basil. MDLIX. fol. apud Petrum Pernam. Graece vero & Latine ex versione eiusdem Ficini item Basil. MDLXXX. fol. ex officina eiusdem Petri Pernae. COD. XV.

II. pag. 179. *b.* Μαξίμου Τυρίου σοφιστοῦ. *Maximi Tyrii Sophistae* Dissertationes undecim, & quidem hoc ordine:

Prima inscr. Ὅτι πρὸς πᾶσαν ὑπόθεσιν ἁρμόζεται ὁ τοῦ φιλοσόφου λόγος. *Omni subiecto philosophiam convenire*. Inc. Τί δήποτε. Des. οὐκ ἀτιμασθήσεται. Exstat in nuperrima edit. Gr. Lat. Londin. A. MDCCXL. a pag. 61. ad pag. 78.

II. pag. 181. *b.* Εἰ θεοῖς ἀγάλματα ἱδρυτέον; *Utrum diis sint dicandae statuae?* Inc. Ἀργοὶ ἀνθρώποις θεοί. Des. μνημονευέστωσαν. Ibid. a pag. 79. ad pag. 91.

III. p. 183. Εἰ καλῶς ἐποίησε Σωκράτης μὴ ἀπολογησάμενος; *An recte fecerit Socrates, quod accusatus non responderit?* Inc. Δεινόν γε. Des. οὕτω καταψηφίζεται. Ibid. a pag. 91. ad pag. 101.

IV. pag. 184. *b.* Τίνες ἄμεινον περὶ θεῶν διέλαβον, ποιηταὶ, ἢ φιλόσοφοι; *Utri melius de diis senserint, poëtae an philosophi?* Inc. Δεινῶς γε οἱ ἄνθρωποι. Des. ἁρμονίᾳ πρεπόντων. Ibid. a pag. 103. ad p. 113.

V. p. 186. *b.* Περὶ Μίδου τοῦ Φρυγός. *De Mi-*

Mida Phryge. Inc. Α'νὴρ Φρύξ. Def. τὴν ἡμέραν ἔσβεσας. Ibid. a pag. 114. ad 126. In aliis Codicibus, ut illo, quo Latinus interpres Cosmus Paccius usus fuit, rectius haec Dissertatio inscribitur: Πότερον εὔχεσθαι δεῖ τῷ Θεῷ; *An orandus sit Deus?* sive, ut est in Codice Regio Parisiensi, Εἰ δεῖ εὔχεσθαι;

VI. pag. 188. Τί ἐστιν ἐπιστήμη; *Quid sit scientia?* Inc. Τί ποτ' ἐστὶ τοῦτο. Def. καλῶ μυστικήν. Ibid. a pag. 127. ad 137.

VII. pag. 189. *b.* Πότερα χαλεπώτερα νοσήματα, τὰ τοῦ σώματος, ἢ τὰ τῆς ψυχῆς; *Corporisne an animi morbi graviores sint?* Inc. Αἴδεταί τι ἐξ ἀρχαίου. Def. καὶ ἀνεπιτιμήτου τόλμης. Ib. a pag. 138. ad 149. Hanc Dissertationem cum Libello Plutarchi eiusdem argumenti, Latine vertit Io. Rainoldus Londini MDCXIX. 12.

VIII. pag. 191. Τί τὸ δαιμόνιον Σωκράτους; *Quid sit Socratis Deus*, sive *Daemonium?* Inc. Θαυμάζεις, εἰ Σωκράτει. Def. καὶ ἀνεπιστάτητος. Ibid. a pag. 151. ad 163.

IX. p. 193. Ε'τι περὶ τοῦ Σωκράτους δαιμονίου. *De eodem argumento*. Inc. Φέρ' ἐρώμεθα. Def. καὶ τὸν Η'ρακλέα, ἀλλ' ὕπαρ. Ibid. a pag. 163. ad pag. 173.

X. pag. 194. *b.* Εἰ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις; *Vtrum disciplinae sint reminiscentiae?* Inc. Α'φίκετό ποτε. Def. τὴν μνημοσύνην. Ibid. a pag. 175. ad 189.

XI. pag. 196. *b.* Τίς ὁ Θεὸς κατὰ Πλάτωνα; *Quis sit Deus secundum Platonem?* Inc. Περὶ δαιμόνων: Def. ἐκ τοῦ θεοῦ μέχρι γῆς. Ibid. a pag. 189. ad 207. (1)

Maximus hic patria Tyrius, in Codice, cuius meminit Labbeus Bibl. Nova Mss. pag. 194. *Sophista* appellatur, ex eo scilicet genere, qualem fuisse Dionem Chrysostomum constat. Itaque & Suidas Maximum *Philosophum* vocat, & alii Mss. Codices, quos viri docti consuluerunt, *Platonicum philosophum*. Vixit Antoninorum, & Commodi aetate, ut innuit Fabricius B. G. Vol. IV. p. 33. Exstant eius διαλέξεις, sive λόγοι, *Dissertationes* varii argumenti XLI. Latine transtulit primus Cosmus Paccius, Archiepiscopus Florentinus, e Ms. Codice, quem ad Laurentium Medicem cum aliis Ianus Lascaris e Graecia attulerat. Cosmi frater Petrus Paccius, post mortem auctoris interpretationem edidit, dicatam Iulio II. Pont. Max. praefixa Beati Rhenani ad Io. Grolierium Lugdunensem, Regis Christianissimi a secretis, ac Insubriae Quaestorem primarium Epistola, in qua testatur ad Graeca quaedam excerpta Latinam Tyrii versionem se recognovisse, Basileae MDXIX. fol. Anno vero MDLVII. sua, hoc est, Graeca veste indutus prodiit Tyrius, cura Henr. Stephani, qui praecipue sequutus est Arnoldi Arlenii Codicem. Post varias deinde editiones vir doctissimus Io. Davisius, Collegiae Reginae apud Cantabrigienses socius, Maximi Tyrii Dissertationes cum interpretatione Danielis Heinsii hinc inde a se emendata, & notis brevibus in ora cuiusque paginae subiectis, recudi curavit Cantabrigiae A. MDCCIII. 8. quae editio merito laudatur ab Io. Clerico T. XI. Bibl. Select. pag. 287. seq. Tandem prodiere Londini anno MDCCXL. in 4. ad duos Codices Mss. locis quamplurimis emendatae, notisque locupletioribus auctae, quibus accesserunt Ier. Marklandi, Coll. D. Petri Cantabrig. socii, adnotationes, typis Gulielmi Bower, & sumtibus Societatis ad litteras promovendas institutae, quam nos editionem prae manibus habuimus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. in cuius prima pagina legitur: *Ludovicus Beccatellus Bononiensis, Archiepiscopus Ragusinus, & Praepositus Pratensis, Mediceae Bibliothecae dicavit*. M. D. LXIX. In fine vero nomen *Leonardi Iustiniani*, licet litura obliteratum sit, exsculpi posse videtur. Constat foliis scriptis 199.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN LIBROS ARIST. DE ANIMA.

I. pag. 1. *Themistii paraphrasis in Aristotelis Libros tres de Anima*. Liber I. inc. Περὶ ψυχῆς ὅσα δυνατὸν, κ. λ. Liber III. def. καὶ πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Exstat in cit. Trincavelli editione a pag. 64. ad p. 95. *b.* In fine haec nota, rubrica exarata, occurrit: Εἴληφε τέλος ἡ βίβλος αὕτη τοῦ σοφωτάτου Θεμιστίου παραφράττουσα τὸ περὶ ψυχῆς Α'ριστοτέλους βιβλίον, μεταγραφεῖσα ἐμοὶ Φιλίππῳ Πριμικηρίῳ ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ ὠφελείας ἐμῆς τε καὶ τῶν ἐντευξομένων ταύτῃ χάριν. *Finem accepit hic liber sapientissimi Themistii, qui librum exposuit Aristotelis de Anima, transcriptus mihi Philippo Primicerio in insula Creta utilitatis meae, & eorum, qui hunc legerint gratia*. Paraphrasim in librum tertium post Hermolaum Barbarum (qui universos interpretatus est, & dedicavit Georgio Merulae Statielensi A. MCCCCLXXX.) Latine vertit Federicus Bonaventura Vrbinas; prodiitque Vrbini MDCXXVII. 4. cum opusculis Bonaventurae philosophicis de calore, de via lactea &c. Ante Bonaventuram verterat Ludovicus Nogarola Comes, qui scholia etiam adiunxit, Venet. MDLXX. fol. COD. XVI.

II. pag. 59. *b.* Occurrunt denominationes quaedam animalium cum hoc titulo: Σημείωσαι, πῶς ὀνομάζονται τά τε χέρσαῖα καὶ τὰ ἔνυδρα ζῶα. *Nota, quomodo nomineutur animalia terrestria & aquatilia*. Inc. Σελάχιά εἰσιν, ὅσα λεπίδας οὐκ ἔχει τῶν ἰχθύων. Def. καὶ θηλάζει ἐνθέῳ νόμῳ.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. Constat foliis scriptis 60.

ΘΕ-

(1) Montfauc. in suo Catalogo octo tantum enumerat, omissis quinta, decima & undecima.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN LIBROS ARIST. DE ANIMA.

COD. XVII. EAmdem *Themistii paraphrasim in Aristotelis Libros tres de Anima* continet, quam recensuimus in Codice superiore §. I.

Cod. Graec. chartac. Ms. in 8. min. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 161.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΣΙΚΗΝ ΑΚΡΟΑΣΙΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

THEMISTII PARAPHRASIS IN NATVRALEM AVSCVLTATIONEM ARISTOTELIS.

COD. XVIII. NIl aliud continet hic nitidissimus Codex, quam *Themistii paraphrasim in VIII. Libros Aristotelis Physicorum*, ut in Codice XIII. huius Plutei. Et in fine *divinus Liber* nuncupatur.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 138.

ΣΕΞΤΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ ΠΥΡΡΩΝΕΙΑΙ ΥΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ.

SEXTI EMPIRICI PYRRHONIAE SVBFIGVRATIONES.

Seu potius

Pyrrhoniarum Institutionum Libri III. & adversus Mathematicos Libri X.

COD. XIX. I. pag. 1. IN primis duabus paginis eadem occurrunt *schematia divisionum duo*, ut in Codice XI. huius Plutei, ex quo hic videtur suppletus quoad integros tres *Sexti Empirici Pyrrhoniarum Institutionum* Libros, quos recentissimae manui debemus. Horum in calce heic quoque legitur Epigramma *in Pyrrhonem*, ut in dicto Codice.

II. pag. 106. *Eiusdem adversus Mathematicos Libri X.* ut in memorato Codice. Heic tamen praecedit Capitum, quibus singuli constant Libri, tabula. Postrema huius Operis pagina, una cum sequenti fragmento ab eadem recenti manu, quae Pyrrhonias Institutiones supplevit exarata est.

III. p. 349. *Fragmentum de bono & malo, honesto & turpi, iusto & iniusto*, Dorica lingua conscriptum, de quo dubitatur an Sexti sit: ita enim initio rubris litteris instar tituli adnotavit amanuensis: Δωρικῆς διαλέκτου ἐντεῦθεν ἕως τοῦ τέλους. ζητεῖται δὲ εἰ καὶ τὸ παρὸν σύγγραμμα Σέξτειόν ἐστιν. Inc. Δισσοὶ λόγοι λέγονται ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν φιλοσοφούντων περὶ τῶ ἀγαθῶ, καὶ τῶ κακῶ. οἱ μὲν γὰρ λέγοντι, κ. λ. Des. περὶ χαλκείας δὲ ἐπὶ τὸν Ἥφαιστον, περὶ δειλίας ἐπὶ τὸν Ἐπειόν. Videtur imperfectum, ideoque margini adscriptum legitur: Σημείωσαι, ὅτι τὸ ἐπίλοιπον οὐχ εὑρέθη. Montfauconio minime placet amanuensis coniectura, qui hoc Sexto adiudicare videtur, quod eius operibus subiiciatur. Phil. Labbe pag. 119. ubi de praedicto opusculo, tamquam anonymum ponit. Vide Montfauc. Catalog. pag. 405. litt. E.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi partim XIII. partim XVI. cum notulis quibusdam marginalibus. Constat foliis scriptis 355.

ΣΟΦΟΝΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SOPHONII PARAPHRASIS IN LIBR. ARIST. DE ANIMA.

SOphoniae *paraphrasis in libros tres Aristotelis de anima*, cui praecurrit index Capitum singulorum librorum rubrica exaratus. Prooemium inc. Τοῖς τῶν Ἀριστοτελικῶν συνταγμάτων ἐξηγηταῖς ἄλλοις ἄλλως ἐπῆλθε. Des. τοῖς τὰ τοιαῦτα κρίνειν παρεῖται ψηφίσασθαι. Primus Liber inc. Ἡ περὶ ψυχῆς πραγματεία οὐ μόνον ὅτι καλλίστη καὶ θειοτάτη. Liber III. des. ἑκάτερον γὰρ ἑκατέρου χωρὶς οὐδὲν, ἢ μικρὸν ὤνησεν, adiecta rubris item litteris subscriptione: Τέλος τῆς παραφράσεως εἰς τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ σοφωτάτου κυρίου Σοφονίου. *Finis paraphrasis in libros de anima sapientissimi Domini Sophoniae*. Habes Ms. & in Biblioth. Caesar. Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 23. §. I. Memorat hanc Paraphrasim Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 545. qui tamen alibi *Sophronium* appellat; ait enim eiusdem Bibl. Gr. Vol. II. p. 129. ubi Graecos istorum Aristotelis Librorum commentatores enumerat, exstare *Sophronium Ms. in Bibl. Medicea*. Fortasse autem Sophonias iste idem est cum illo, cuius in Aristotelis Categorias tractationem de homonymis, synonymis &c. recenset Labbeus Bibl. Nov. Mss. p. 115. COD. XX.

Cod. Graec. membr. Ms. in fol. min. Saeculi XV. nitidissimus. Constat fol. scriptis 74.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SIMPLICII COMMENTARIVS IN LIBROS ARIST. DE ANIMA.

SImplicii *Commentarius in Libros tres Aristotelis de anima*, sine principio & fine. Inc. . . . . καὶ τὸν τῶν νοητῶν θεωρητικὸν γινώσκει νοῦν καὶ οὐ τὸν ἐξῃρημένον μόνον. Des. καὶ ἡ ἐπὶ πλέον τοῦ εἶναι μετουσία τελειοτέρα . . . . Edidit haec Simplicii Commentaria Graece Andreas Asulanus ty- COD. XXI.

typis Aldinis Venetiis MDXXVII. fol. dicavitque Alexandro Campegio, Bononiae Episcopo designato. Latine primus interpretatus est Io. Faseolus, Patavinus, Venetiis MDXLIII. fol. Hic pleniore Codice usus, prooemium integrum exhibet, quod capite mutilum in Graeca editione legitur. Deinde vertit Evangelista Lungus Asulanus, atque itidem Venetiis impressit A. MDLXIV. apud Hieronymum Scotum in fol.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. atramento multis in locis corrosus, ac recentiori manu suppletus. Constat foliis scriptis 239.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ.

THEOPHRASTI DE CAVSSIS PLANTARVM.

Adde etiam

De historia plantarum, & Aristotelis item de plantis Libros II.

COD. XXII. IN Codicis tegumento manu antiqua adnotatum legitur: *Theophrasti de caussis plantarum Libri sex; & amplius duo, qui in impressis non habentur. Eiusdem de historia plantarum Libri X. quorum ultimus imperfectus quidem, sed multo pauciora desiderat quam impressus.*

I. pag. 1. *Theophrasti de caussis plantarum Libri sex*, ut in Cod. III. huius Plutei §. II.

II. pag. 121. *Aristotelis de plantis Libri II.* ut in dicto Cod. §. III.

III. pag. 140. *Theophrasti de historia plantarum Libri IX. integri, & fragmentum decimi*, item ut in dicto Codice §. I. quem vide.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. bene servatus. Constat foliis scriptis 268.

ΠΥΡΡΩΝΕΙΑΙ ΥΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ.

PYRRHONIAE SVBFIGVRATIONES.

Scilicet

Sexti Empirici Pyrrhoniae Hypotyposes, & adversus Mathematicos Libri duo.

COD. XXIII. I. pag. 1. S*Exti Empirici Pyrrhoniarum Hypotyposeon Libri tres*, ut in cit. edit. a pag. 1. ad pag. 198. Heic tamen Libri I. Capitum tabula in principio desideratur; in fine tamen Libri III. habetur Epigramma hexastichon in *Pyrrhonem*, ut in Cod. XI. huius Plutei §. I. Notandum praeterea est, Codicis pag. 19. post verba, ὡς ἐν τῷ περὶ τοῦ τέλους ἐπελογισάμην (quae pertinent ad Caput XXXI. Libri I.) quaedam repeti ex superioribus, nimirum a verbis ἄρα ἐστι πάντα. πρὸς τούτοις τῶν ὄντων, κ. λ. (edit. pag. 36. lin. 5.) usque ad verba, καταλήγομεν εἰς τὴν ἐποχὴν inclusive (edit. pag. 41. lin. 13.) desiderari vero reliquos tres versus praedicti Capitis XXXI. duobus interim foliis ante Caput XXXII. vacuis relictis.

II. pag. 80. *Eiusdem adversus Mathematicos Libri II. primores*, ut in cit. edit. a p. 215. ad pag. 310.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. optime servatus. Constat foliis scriptis 119.

ΠΥΡΡΩΝΕΙΑΙ ΥΠΟΤΥΠΩΣΕΙΣ.

PYRRHONIAE SVBFIGVRATIONES.

Scilicet

Sexti Empirici Opera.

EAdem prorsus continet, ac Codex XIX. huius Plutei, nimirum, COD. XXIV.

I. p. 1. *Sexti Empirici Pyrrhoniani Compendii, sive Scepticarum institutionum Libros III.* cum tabulis definitionum in principio, Capitum elenchis, & Epigrammate *in Pyrrhonem* in fine.

II. pag. 100. *Eiusdem adversus Mathematicos Libros X.* Heic tamen nulla Capitum tabula praecurrit.

III. p. 343. *b. Fragmentum de bono, & malo Dorica lingua &c.* ut in dicto Cod. XIX. §. III.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 349.

ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΗΠΟΡΗΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩι Β΄. ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SYRIANI DE HIS DE QVIBVS DVBITATVM EST IN SECVNDO METAPHYS. ARIST.

Seu potius

Syriani in quosdam Aristotelis Metaphysicorum Libros Commentarius.

I. pag. 1. ΣΥριανοῦ τοῦ Φιλοξένου περὶ τῶν ἐν τῷ β΄ τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριστοτέλους πραγματείας λογικῶς ἠπορημένων, καὶ διαίτης ἠξιωμένων. *Syriani Philoxeni F. de iis, de quibus in Lib. II. Metaphysicorum Aristotelis non immerito dubitatum est, quaeque disceptatione digna sunt.* Inc. Ἐν τῷ μείζονι α΄. τίς ἡ παροῦσα σκέψις εἰπὼν, κ. λ. Des. διαλεχθῆναι πειράσεται. COD. XXV.

II. pag. 77. Τοῦ αὐτοῦ ἐπισκέψεις τῶν Ἀριστοτέλους ἀπορειῶν πρὸς τὰ μαθήματα, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ἐν τῷ μ΄. καὶ ν΄. τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ πραγ-

πραγματείας. *Eiusdem animadversiones Aristotelis dubiorum in Mathematica, & numeros, de quibus in Metaphysicorum Libro XII. & XIII. agitur*. Inc. Οὐκ εἰμὶ τῶν φιλαπεχθημένων, κ. λ. Des. καὶ ἐκείνοις κινήσεως. Hic Syriani Commentarius in Aristotelis Metaphysicorum Lib. III. XIII. & XIV. (1) in quo id agit potissimum, ut Platonem suum adversus Aristotelis, & Peripateticorum obiectiones defendat, Graece nondum vidit lucem; Ms. tamen exstat in variis bibliothecis Italiae & Galliae. Ex Hieronymi Bagolini interpretatione prodiit Latine Venetiis MDLVIII. in 4. in qua editione desiderantur in fine ea, quae in tribus postremis nostri Codicis paginis exstant *de Providentia* cum hoc titulo apposito: Εἰς τὰ περὶ προνοίας τινὰ συντελοῦντα, ut monet etiam Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. p. 451. de Holsteniano Codice loquens. Alia huiusce Commentarii exemplaria Graeca exhibet Biblioth. Coisliniana pag. 221. 222. & 446. quorum postremum cum nostro penitus concordat. Fuit autem Syrianus iste, patria Alexandrinus, philosophus eximius, & post praeceptorem Plutarchum Nestorii filium, magnum scholae Atheniensis decus, in qua Platonicam praecipue docuit philosophiam, & successore relicto Proclo discipulo, diem obiit circa annum Christi, ut coniicio CCCCL.

Clauditur Codex hac amanuensis nota: Τέλος εἰλήφει τὸ παρὸν βιβλίον ἐν ἔτει ͵αυϥβʹ. μηνὸς Σεπτεμβρίου κδʹ. ἐν Φλωρεντίᾳ ἀναλώμασι Πέτρου τοῦ Μηδικοῦ. *Finem accepit praesens liber anno MCCCCXCII. mense Septembri die XXIV. Florentiae sumtibus Petri Medices*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. in prima pagina ornatus una cum Mediceo stemmate. Constat foliis scriptis 253.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

THEOPHRASTVS DE HISTORIA PLANTARVM.

Seu potius

Theophrasti, Aristotelis, & Alexandri Aphrodisiei Opera varia typis impressa.

COD. XXVI. IN prima pagina statim legitur Graece & Latine tabula, in qua exhibentur

Eorum, quae in hoc libro continentur, nomina & ordo, nimirum:

Theophrasti de historia plantarum Libri decem.

Eiusdem de caussis plantarum Libri sex.

Aristotelis problematum sectiones duodequadraginta.

Alexandri Aphrodisiensis problematum Libri duo.

Aristotelis mechanicorum Liber unus.

Eiusdem metaphysicorum Libri quatuordecim.

Theophrasti metaphysicorum Liber unus.

Praemisso tamen elencho minime respondent Opera; desinit enim Volumen hoc in secundo Alexandri Problematum Libro: reliqua desiderantur. Est autem hoc quartum Operum Aristotelis editionis Aldinae Volumen, ut habet Cl. Maittaire Annal. Typogr. T. I. p. 79. Praecedit Aldi Manutii ad Albertum Pium Principem Illustr. Epistola Nuncupatoria, ex qua haec potissimum notatu digna decerpsimus: *Quibus imprimendis ea usus sum cura, ut si cui alius atque ego feci, constituendus ordo videbitur, facile id queat pro arbitrio suo. Quare autem nos hoc ordine usi sumus, alibi cognosces. Illud certo scias cum ceteris studiosis, omnia a nobis in dura hac & sumtuosa provincia fieri accuratissime. Quod sicubi non factum videbitur, quod quaedam dari meliora potuerint, videte ne sitis ingrati, &c.* Cura autem ea, quam Aldus se in hoc Volumine adhibuisse scribit, est haec, ut suo Auctores quique novo signaturarum & ciphrarum ordine incipiant.

Codex Graec. chartac. typis impressus in fol. *Venetiis in domo Aldi Manutii Romani, & Graecorum studiosi mense Februario M. III. D.* Constat foliis 384.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟ Βʹ. ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ.

SIMPLICII COMMENTARIVS IN SECVNDVM LIB. DE CAELO ARIST.

SImplicii Commentarius in secundum, tertium, & quartum Aristotelis librum de caelo, diversis manibus exaratus. In Librum II. inc. Τῆς προκειμένης πραγματείας, ὡς εἴρηται πρότερον, σκοπόν. In quartum des. ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντα τὰ ὑπὸ σοῦ παραχθέντα. Simplicii Commentarium in Libros IV. Aristotelis de caelo, Graece vulgavit Asulanus, & Alberto Pio Carporum Principi dicavit Venet. MDXXVI. fol. Latine vertit Guilelmus Morbetus Venetiis MDXL. fol. & Guil. Dorotheus ibid. MDXLIV. fol. Posteriores editiones a nescio quo recognitae, nomen interpretis omittunt, atque hunc titulum praeferunt: *Simplicii, philosophi acutissimi, commentaria in Libros de caelo noviter fere de integro interpretata, ac cum fidissimis Codicibus Graecis recens collata*, Venet. MDXLVIII. fol. apud. Hieron. Scotum. COD. XXVII.

Codex Graec. chartac. Ms. in fol. Saeculi XV. Constat foliis scriptis 186.

BI-

(1) Libri isti Metaphysic. qui in Graecis sunt II. XII. & XIII. in Latinis editionibus ex veteribus Argyropyli & Bessarionis versionibus sunt III. XIII. & XIV. ut videre est apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147. ubi variarum editionum circa ipsorum ordinem discrepantiam sub oculos ponit.

FINIS PLVTEI LXXXV.

BIBLIOTHECAE

MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.

PLVTEVS LXXXVI.

QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXXII. ET VNVM EDITVM.

CODEX I.

ΣΧΟΛΙΑ ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SCHOLIA OLYMPIODORI IN METEOROLOGICA ARISTOTELIS.

Ac praeterea

Meletii de Natura Hominis, & e Georgii Pachymerae Compendio philosophiae Libri quidam.

I. p. 1. *Lympiodori Alexandrini iunioris in Aristotelis quatuor Libros Meteorologicon Commentarius, in πράξεις, sive lectiones LI. distributus*, de quo vide Cod. I. Plut. LXXXV. §. XX. cum ipso enim singulorum Librorum initium & finis concordat. In hoc tamen exemplari lectionum distinctiones ferme nullae sunt, aut saltem paucissimae. Interim amanuensis error notandus, qui Librum tertium male *primum* inscripsit, & quidem ita: Ἀριστοτέλους μετεωρολογικῶν βιβλίον πρῶτον, nulla πράξεως numerica nota apposita, quae λδ'. (sc. *XXXIV.*) esse debuerat; ex quo factum esse arbitramur, ut Montfaucon. crediderit, hinc Aristotelis textum incipere: ait enim in suo Catalogo: *Olympiodori &c. in Meteor. Arist. Comment. cum textu ipsius Arist.* quibus postremis verbis videtur indicare voluisse, integrum philosophi textum in Codice exhiberi, quod non ita est, quum ipsius tantummodo verba quaedam identidem referantur.

II. pag. 157. *b.* Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου ἐξερανισθὲν καὶ συντεθὲν παρὰ Μελετίου μοναχοῦ ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐνδόξων καὶ τῶν ἔξω λογάδων καὶ φιλοσόφων. *Meletii monachi Compendium de natura hominis, ex Ecclesiasticis & externis scriptoribus & philosophis collectum & concinnatum.* Praecedit prooemium, in quo tabula etiam Capitum continetur. Inc. Ἡ παροῦσα σύνοψις ἡ περὶ φύσεως ἀνθρώπου. Des. πόνημα δὲ τὸ ἐκ συνταγμάτων ἐπιλεγέν. Tum rubris litteris hoc subiicitur monitum: Ὁ Μελέτιος πόνημα τοῦτο συμπλέκει εἰς γνῶσιν εὐσύνοπτον εὐμαθεστάτων τὸ γνῶθι σαυτὸν οὗ σκοπὸν τεθειμένος. Liber inc. Τὰ περὶ τῆς ἀνθρώπου κατασκευῆς, καὶ ἐξ ὅσων ἐστὶ φύσεων, καὶ τίς ἡ τῆς ψυχῆς οὐσία, κ. λ. Des. ἀναλογοῦσαν ἔχων ψυχῇ μὲν τὴν ἔννοιαν, σώματι δὲ τὴν φράσιν. Δόξα Χριστῷ τῷ Θεῷ καὶ εὐχαριστία τῷ συνεργῷ τῶν καλῶν καὶ αἰτίῳ. Hic de natura hominis Liber prodiit Latine tantum Venetiis MDLII. 4. ex versione Nicolai Petreii Corcyraei. Ms. Graece habetur & in aliis bibliothecis, uti Bodleiana, Coislin. & Caesar. Vindobon. Cod. Medico VIII. Catal. Nessel. P. III. pag. 21. §. I. in quo Caput XXXV. *de Anima* quintuplo maius occurrit, quam in memorata editione. Meletius autem iste monachus, incertum diversus ne sit ab eo, ad quem Theodori Studitae epistolae supersunt inter ineditas illas CCLXXVII. quas Sirmondo haud visas servat Codex Biblioth. Coislinianae; vel ab alio, cuius de Azymis scriptum inter S. Io. Damasceni Opera edidit doctissimus Le Quien T. I. pag. 648. vel a Meletio medico, cuius Commentarii in aphorismos Hippocratis Mss. in Biblioth. Regis Galliae, & ἰατροσοφιον Capitulis CCXVII. constans in Caesarea Vindobonensi occurrunt.

III. pag. 219. Sequuntur *e Georgii Pachymeris paraphrasi in universam Aristotelis philosophiam, in duodecim distincta Libros, Excerpta tria.* Primum incipit a Capite VII. Tituli IV. Libri I. quod inscribitur Περὶ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν, *De syllogismis hypotheticis*, & inc. Τῶν δὲ ὑποθετικῶν συλλογισμῶν. κ. λ.

De-

Definit autem in verbis: ἢ τὶς ἐπιστήμη ποιητικὸν κατασκευάζεται .... quae pertinent ad Caput IV. Tituli X. eiusdem Libri, quod inscr. Περὶ τῶν κατὰ συμβεβηκὸς προβλημάτων. Secundum pag. 229. continet totum Librum VII. Περὶ ψυχῆς, *De anima*, & inc. Τούτων δὲ διωρισμένων. Des. οἰκονομίαν τῆς φύσεως. Tertium denique pag. 258. continet integrum Librum X. inscriptum Τὸ μετὰ τὰ φυσικὰ, *Metaphysica*, cuius initium est: Μετὰ τὰ φυσικὰ, καὶ τὴν περὶ τούτων διδασκαλίαν, κ. λ. Finis: δέδεικται κἀνταῦθα καὶ ἐν τῇ φυσικῇ. Habes integrum hoc Opus in Codice sequenti, quem vide.

Codex Graecus membranaceus Ms. in fol. Saec. XV. nitidissimus, in cuius prima pagina auro, variisque coloribus elegantissime depicta, exhibetur Leo, Mediceum stemma dextro pede sustentans. Constat foliis scriptis 281.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΟΝΗΜΑ.

GEORGII DIACONI LABOR.

COD. II. GEorgii Diaconi Protecdici, & Dicaeophylacis Pachymerae Compendium philosophiae ex mente Aristotelis Libris constans XII. Titulis XLVII. Capitibus CCXXXVIII.* Praecedit p. 1. Προοίμιον τοῦ συγγραφέως καὶ πίναξ τοῦ παρόντος βιβλίου. *Prooemium scriptoris, & tabela praesentis Libri*. Inc. Ἦν χρόνος, ὅτε φιλοσοφία σχολάζων. Des. ἰστέον τοίνυν, ὡς περιέχει ἡ παροῦσα πραγματεία βιβλία ιβ'. φέροντα τίτλους μὲν μζ'. κεφάλαια δὲ σλη'.(1) τὰ τῆς Ἀριστοτελικῆς φιλοσοφίας ἁπάσης, ὡς ἐν τύπῳ περιέχοντα θεωρήματα. Tum immediate subditur Librorum ipsorum, Titulorum, ac Capitum index, & quidem non ab alio quodam, ut Vir Cl. Leo Allatius in Diatriba de Georgiis edit. Fabric. Bibl. Gr. Vol. X. pag. 708. opinatur, sed ab ipso Georgio Pachymere compositus, ut ex cunnexione cum Praefatione liquido patet. Pag. 4. *b*. legitur Τοῦ Βλεμμίδου περὶ τῶν ε' φωνῶν, διατί εἰσι μόναι, καὶ οὐ πλείους, ἢ ἐλάττους. *Blemmydae de quinque vocibus, cur sint hae solum, neque plures, aut pauciores*, Excerptum. Inc. Ἡ φωνὴ, ἢ ἔναρθρός ἐστι, ἢ ἄναρθρος. Des. καὶ ἄγγελος ὢν μετὰ σώματος. Hoc opusculum Ms. exstat etiam in Biblioth. Caesarea Vindob. Cod. Philosoph. XCIX. Vid. Nessel. Catalog. P. IV. p. 57. §. IV. Tandem pag. 6. occurrit titulus totius Operis, rubris expressus litteris, & quidem ita: Πόνημα Γεωργίου διακόνου πρωτεκδίκου, καὶ δικαιοφύλακος τοῦ Παχυμέρη. *Opus Georgii Diaconi Protecdici, & Dicaeophylacis Pachymerae*. Caput I. Tituli I. Libri I. quod continet Prooemium in philosophiam, inc. Γεννᾶται παρ' Ἡσιόδῳ καὶ Ἶρις τῷ Θαύμαντι. Liber XII. des. εἰς τοῦτο δὲ ἀθροίζεσθαι. Haec universae Aristotelis philosophiae Epitome, quae eadem est cum Paraphrasi in dictam philosophiam, Ms. exstat in variis bibliothecis; Latine vidit lucem ex interpretatione Philippi Bechii philosophi ac medici, Basil. MDLX. fol. Ex hac prodiit Epitome Logices Aristotelis, ab Io. Bapt. Rasario Latine versa, Paris. apud Vascosanum MDXLVII. 8. Graece vero ibid. MDXLVIII. 8. & Gr. atque Lat. Oxonii MDCLXVI. item in 8. Aliud huiusce Operis exemplar habes infra Cod. XXII. huius Plutei.

Georgius hic Pachymeres, Constantinopolitano patre exsule Nicaeae circa A. C. MCCXLII. natus, ibique educatus, & postea undeviginti annorum iuvenis Constantinopolim a Michaële Comneno Palaeologo A. MCCLXI. recuperatam delatus, animum omni genere doctrinae imbuit, muneribusque insignibus in Ecclesia, & Aula Constantinopolitana functus, Diaconum, Patriarchae ἱερομνήμονα, & πρωτέκδικον, & Imperatoris δικαιοφύλακα gessit. Manuelis Phile praeceptor fuit, qui funus eius Carmine Graeco iambico deflevit, quod exhibet Allatius in Diatriba de Georgiis edit. paullo ante cit. pag. 718. Vitam non diu videtur produxisse ultra A. C. MCCCX. Eius opera fuse Fabricius recenset B. G. Vol. VI. pag. 459. seqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in fol. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 262.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ ΠΕΡΙ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΗΣ ΑΙΡΕΣΕΩΣ.

IAMBLICHVS DE PYTHAGORICA SECTA.

Ac praeterea,

Marini Proclus, Aristotelis de mirabilibus auditionibus, Theophrasti Characteres, Aeschyli Persae, & Anonymi quaedam.

I. pag. 1. COntinet primo hic optimae notae Codex *Iamblichi de Pythagorica secta Libros IV.* qui supersunt ex iis decem, quibus tota haec πραγματεία olim constabat. Horum tamen omnium argumenta (postremo Libro excepto) prima exhibet pagina, & quidem ita: Οἱ ἐννέα λόγοι Ἰαμβλίχου περὶ τῆς Πυθαγορικῆς αἱρέσεως. COD. III.

α'. περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ βίου.
β'. προτρεπτικὸς ἐπὶ φιλοσοφίαν.
γ'. περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.
δ'. περὶ τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς.
ε'. περὶ τῆς ἐν φυσικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
ς'. περὶ τῆς ἐν ἠθικοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
ζ'. περὶ τῆς ἐν θεοῖς ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης.
η'. περὶ γεωμετρίας τῆς παρὰ Πυθαγορείοις.
θ'. περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ Πυθαγορείοις.

Iamblichi de Pythagorica secta Libri IX.
I. De Vita Pythagorae.
II. Adhortatorius ad philosophiam.
III. De communi mathematica disciplina.
IV.

(1) Haec ipsa verba refert Leo Allatius loc. mox citando, sed pro σλα'. habet σλε'. (sc. 235.) quod falsum est, quum revera sint Capita 238. Error quoque subrepsit apud Fabric. Bibl Gr. Vol. VI. pag. 466 § 4. ubi Capita dicuntur esse 435. quod item falsissimum.

IV. De introductione in arithmeticam Nicomachi.
V. De scientia arithmetica in physicis.
VI. De scientia arithmetica in ethicis.
VII. De scientia arithmetica in divinis.
VIII. De geometria iuxta Pythagoreos.
IX. de musica iuxta Pythagoreos.

Titulis hisce praemissis, sequuntur in Codice Libri primores quatuor, quorum hae sunt inscriptiones, & initia:

I. pag. 2. *b.* Primus, praevio Capitum XXXVI. elencho, inscribitur: Ἰαμβλίχου Χαλκιδέως τῆς Κοίλης Συρίας περὶ τοῦ Πυθαγορείου βίου. *Iamblichi Chalcidensis Coelesyriae de vita Pythagorae*. Inc. Ἐπὶ πάσης. Des. αἱ πᾶσαι ιζ'. Concordat quoad initium & finem cum editione Io. Arcerii Franekerae typis Aegidii Radaei in bibliopolio Commeliniano MDXCVIII. in 4. de qua inferius, a pag. 25. ad p. 224.

II. pag. 46. *b.* Secundus, cui praeit tabula Capitum XX. inscr. Τοῦ αὐτοῦ Πυθαγορείων ὑπομνημάτων περιέχων τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους εἰς φιλοσοφίαν. *Eiusdem Pythagoricorum Commentariorum* Liber secundus, *qui continet sermones adhortatorios ad philosophiam*. Inc. Περὶ μὲν Πυθαγόρου. Des. παράκλησιν τείνοντας λόγους. In cit. edit. Part. II. a pag. 1. ad p. 160. In Codice clauditur hisce versiculis:

Θαυμαστὸν ἐξήνεγκε τοῦτον τὸν λόγον
Γέμοντα πάσης γνωστικῆς θεωρίας,
Καὶ δείξεων ἔχοντα πίστεις εὐτόνους.
Mirabilem hunc edidit (Iamblichus) *librum,*
Plenum omni intellectuali speculatione,
Et argumentorum firmas habentem persuasiones.

III. pag. 83. Tertius, Capitum XXXV. tabula instructus, hunc habet titulum: Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης. *Eiusdem de communi mathematica scientia*. Inc. Ἡ μὲν πρόθεσις τῆς παρούσης ἐπισκέψεως. Des. τὴν διάγνωσιν. Hic Liber nondum in lucem prodiit.

IV. pag. 115. *b.* Quartus, cui nullus Capitum index, inscr. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς. *Eiusdem de introductione in arithmeticam Nicomachi*, adiectis praeterea hisce verbis, tamquam totius libri summarium indicantibus: περιέχει τῆς ἁπλῶς μαθηματικῆς τοὺς ἀρχικοὺς διδασκαλικοὺς λόγους. Inc. Ἀρχόμενοι τοῦ ἰδίου λόγου. Des. ἡ παράδοσις γίνηται. Concordat quoad initium & finem cum Samuelis Tennulii editione Arnhemiae MDCLXVIII. 4. de qua item inferius, a pag. 1. ad pag. 162. In calce minutissimis characteribus exaratum legitur possessoris nomen hoc pacto: Τοῦ σοφωτάτου ἡ βίβλος ἥδε Δουκὸς τοῦ Βάρδα. *Hic liber est sapientissimi Ducis Bardae*. Variis autem scholiis & glossis marginalibus hi quatuor Libri sunt adspersi.

Interim de singulis hisce Libris pauca haec videntur adnotanda. Librum *de vita Pythagorica*, sive primum λόγων περὶ τῆς Πυθαγορείου αἱρέσεως, ut inscribitur in Codice Caesareo, & Regio Parisiensi, e bibliotheca Cardinalis Antonii Perrenoti Granvellani, primus Graece in lucem protulit Ioannes Arcerius Theodoretus, sive Theodori F. Frisius, addita versione sua, & notis Franekerae MDXCVIII. apud Aegidium Radaeum in 4. sed Codice admodum mendoso usus, in interpretando etiam saepius lapsus est, ut Reinesius in Var. Lect. pag. 416. Rich. Montacutius T. I. Originum Eccles. pag. 167. Marcus Meibomius, & alii viri docti pridem animadverterunt. Meliorem versionem adornavit, & paullo ante obitum praelis subiecit illustris vir Vlricus Obrechtus, Argentorati A. MDCC. 8. Pauca vero huius translationis Latinae exempla, sine auctoris nomine, & loci notatione excusa quum essent, Ludolphus Kusterus, ope Ms. Codicis Regii Paris. plurimis mendis Iamblichum liberavit, notisque illustravit, & expolitum cum Obrechti versione recudit Amstel. A. MDCCVII. 4. subiecta vita Pythagorae duplici, una scripta a Porphyrio, quem sequi Iamblichus amat, cum Lucae Holstenii versione, altera composita ab Anonymo, & ex Photii Bibliotheca Cod. CCXLIX. depromta, quam idem Holstenius Latine transtulit. Protrepticus vero ad philosophiam, sive Πυθαγορείων ὑπομνημάτων λόγος δεύτερος, *Commentariorum Pythagoricorum liber secundus*, ab eodem Arcerio editus est, & Latine versus, non sane magis feliciter. Meliorem editionem iam tum parari a Clariss. Tiberio Hemsterhusio testatus est Fabricius B. G. Vol. IV. pag. 289. Liber tertius Commentariorum Pythagoricorum, sive περὶ κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης, *de mathematica communi disciplina*. hactenus ineditus delitescit, exceptis fragmentis, quae tum ex hoc, tum ex duobus superioribus libris excerpsit, & ex versione sua Latine edidit Nicolaus Scutellius ad calcem libri de Mysteriis Aegyptiorum Romae MDLVI. 4. Graece Ms. exstat & in Vaticana, Caesarea Vindobonensi, Regia Parisiensi, ac Bodleiana. Samuel Tennulius in notis ad Iamblichi Commentarium ad Institutiones Arithmeticas Nicomachi Geraseni, se etiam tertium hunc librum *de communi mathematica scientia* propediem in lucem prolaturum promisit, sed utrum hoc iam factum sit, nec ne, me prorsus latet. Denique Liber quartus, sive *Commentarius in institutiones arithmeticas Nicomachi Geraseni*, Graece ex Codicibus Memmiano, Regio, Romanoque, sive Vaticano, & Claramontano editus est cum Latina versione, & notis Sam. Tennulii, Arnhemiae, & Daventriae A. MDCLXVIII. 4. additis etiam Ioachimi Camerarii ad Nicomachi librum utrumque observationibus, symbolisque arithmeticis, quae una cum eius Libro de Logistica, & Graecis Latinisque numerorum notis lucem viderant Lipsiae MDLXIX. 8. De posterioribus sex Iamblichi Libris, quorum titulos supra retulimus, vide quae diligenter adnotat Fabricius loc. mox cit. pag. 292. ubi de hoc etiam nostro Codice obiter mentio fit. Fuit autem Iamblichus Chalcidenus, vi-

vixitque Constantini & Iuliani παραβάτου temporibus. Vsus est praeceptore Porphyrio philosopho Alexandrino, fuit Anatolii contubernalis, Platonicus, ut fere omnes tunc Syri philosophi. Varia scripsit, quae diligenter persequitur Fabric. loc. cit. p. 282. seqq. eumque ante annum Christi CCCXXXIII. e vita discessisse opinatur.

II. p. 163. *b.* Sequuntur *Tabulae duae Musicae*, manu diversa delineatae.

III. pag. 165. *Problemata quaedam arithmetica valde curiosa*, per interrogationem, & responsionem. Inc. Ψῆφος τῶν ὡρῶν. Τίς τινα ἐπερωτᾷ, ποία ἐστὶν ὥρα, κ. λ. Des. ὀφείλει λαβεῖν τῶν ϑ' μοδίων .... notam enim quamdam numericam, qua totum clauditur opusculum, nondum intelligere licuit.

IV. pag. 171. Μαρίνου Νεαπολίτου Πρόκλος, ἢ περὶ εὐδαιμονίας. *Marini Neapolitani Proclus, seu de felicitate*, Liber. Inc. Εἰ μὲν εἰς τὸ μέγεθος. Des. ἐντυγχανόντων αὐτοῖς. Marinus, qui Proclo in cathedra Atheniensi successit, patriam communem habuit cum S. Iustino martyre, Flaviam videlicet Neapolin Samariae, sive Palaestinae prope montem Garizim. Vide Ez. Spanhemium Diss. IX. de usu & praestantia Numism. edit. in 4. Henricum Norisium Diss. V. de Epochis Syro-Macedonum, & Io. Harduinum in numis antiquis populorum, & urbium illustratis. Si fides Damascio habenda, initio Samaritanorum religioni deditus, a qua ad Gentilem defecit. Praeceptorem habuit Proclum, qui eum in Platonica & Aristotelica philosophia, more suo ac methodo instituit, & sibi habuit charissimum, quo duce etiam tantum in philosophia profecit, ut dignus haberetur qui tanto magistro in schola succederet. Quo eius amore incitatus, tanta illius veneratione captus est, ut vitam eius descripserit. Vid. Cl. Iacobi Bruckeri Histor. Critic. Philosophiae Period. II. P. I. Tom. II. p. 337. Hanc vero Procli Vitam a Marino conscriptam dimidia parte mancam Graece cum nescio cuius versione Latina vulgavit primus Guil. Xylander, additam Marci Antonini praeclaris, quibus se ipsum monet, libellis Tiguri MDLVIII. 8. apud Andream Gesnerum. Recusa deinde ibidem utraque lingua cum eodem M. Antonino est A. MDXCIX. 8. & sex libris Theologiae Platonicae praemissa ab Aemilio Porto, Hamb. MDCXVIII. fol. Integram dare Holstenius quum voluisset, fato prohibitus, locum dedit Cl. Fabricio, qui ex Codice Gudiano descriptam, supplevit, ac cum versione sua, & notis separatim edidit Hamburgi MDCC. 4. recusam deinde ad calcem Bibliothecae suae Latinae, Londini MDCCIII. 8. Est autem scriptum lectu iucundum illis, qui res philosophorum illius aetatis cognoscere voluerint, totumque ita comparatum, ut ex virtutibus Procli, quarum omnes gradus eum implevisse contendit, vere felicem eum fuisse colligat. Hinc etiam libello titulum fecit Πρόκλος, sive περὶ εὐδαιμονίας, ut ex nostro etiam Codice eruitur.

V. pag. 186. *b. Aristotelis de mirabilibus auditionibus*, ut in Paris. edit. alias cit. Tom. I. a pag. 1150. ad pag. 1167. Praeter tres primas paginas, reliqua omnia eleganti manu recentissime suppleta sunt, & quidem a Nicolao quodam Perdicca, ut ex ultimis verbis, quibus Codici finis imponitur conicere iuvat.

VI. pag. 205. Θεοφράστου χαρακτῆρες. *Theophrasti Characteres* ad Polyclem n. XV. Protheoria inc. Ἤδη μὲν καὶ πρότερον. Des. καθεστᾶναι (1). Primus περὶ εἰρωνείας, *de adulatione*, inc. Ἡ μὲν οὖν εἰρωνεία. Vltimus περὶ αὐθαδείας, *de contumacia*, sive *ferocitate*, des. in margine glossae ad instar: τοῖς θεοῖς μὴ ἀπεύχεσθαι. In editione Traiecti ad Rhenum apud Io. Evelt MDCCXXXVII. ex recensione Io. Cornelii de Pauw in 8. a pag. 2. ad pag. 139. Hos, ut in prima Codicis pagina adnotatum est, contulit Ant. Mar. Biscionius A. MDCCXLI.

VII. pag. 121. *Aeschyli Persae*, cum scholiis, & glossis interlinearibus. Initium & finis tragoediae concordat cum edit. Graeca MDLVII. ex officina Henrici Stephani; scholia vero eadem ferme sunt cum illis Codicis XXXVIII. Plut. XXXI. Catalogi nostri T. II. pag. 119. §. I. Vltima Codicis pagina, quae dramatis finem continet, ab eadem recenti manu, ut supra, suppleta est, quae scholiorum descriptionem claudit hisce verbis: ὦ Χριστὲ, βοήθει τῷ δούλῳ σου Νικολάῳ τῷ Περδικκᾷ ἀεί. (sic) Quae verba vel Codicis possessorem, cui bene precatur interpolator, vel interpolatorem ipsum innuunt, qui tum Aristotelis Librum de mirabilibus auditionibus, uti diximus, tum varia huiusce Dramatis folia supplevit.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIV. varia manu conscriptus. Constat foliis scriptis 231.

ΕΡΜΕΙΟΥ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΡΟΝ.

HERMETIS EXPOSITIO PHAEDRI.

COD. IV.

HErmiae, sive *Hermeae, Platonici philosophi, Syriani discipuli, & Ammonii patris, Commentarius in Platonis Phaedrum*, sive *Dialogum de pulcro*, hactenus, quod ego sciam, nec Graece, nec Latine in lucem editus, in hoc praestantissimo Codice continetur. Duo praecurrunt Prooemia; primum longius simpliciter dictum Προοίμιον, inc. Σωκράτης ἐπὶ εὐεργεσίᾳ τοῦ τῶν ἀνθρώπων γένους, καὶ τῶν ψυχῶν τῶν νέων κατεπέμφθη εἰς γένεσιν. Des. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ προηγεῖται ὁ περὶ τοῦ καλοῦ λόγος, εἰς ὃ ὁ ἔρως πάντα ἀνάγει, ϑεὸς προσαγορεύεται. Alterum brevius p. 7. inscriptum, Προοίμιον τοῦ λόγου, inc. Ὅτι περὶ τοῦ παντοδαποῦ καλοῦ ὁ σκοπός. Des. καὶ μὴ ἐξίστασθαι ἑαυ-

(1) In edit. κατατείνας.

ἑαυτοῦ. Pag. 8. Commentarius ipse post Platonis verba, *Ὦ φίλε Φαῖδρε, κ. λ.* inc. *Εὐλόγως ἐκ προοιμίων φίλον τὸν Φαῖδρον καλεῖ ὁ κηδεμὼν τῶν νέων Σωκράτης*. Vltima Platonis verba sunt: *κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων. ἴωμεν*. Commentarii vero postrema: *Ἡ παροιμία αὕτη οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἐκτὸς εἴρηται πραγμάτων, ἀλλὰ ϗ ἐπὶ τῆς εὐχῆς. τὰ γὰρ αὐτὰ εὐχόμεθα ϗ τοῖς φίλοις, ἅπερ ἂν ἑαυτοῖς εὐξαίμεθα*. Nulla in hoc Codice Librorum, qui tres numerantur a Fabricio Bibl. Gr. Vol. II. pag. 14. adparet distinctio, sed tantummodo Platonis textus ab interpretatione rubrica distinguitur. Plura de hoc Hermia philosopho, natione Alexandrino, Syriani discipulo, Procli condiscipulo, Damascii magistro, & Ammonii patre, vide apud Photium in Bibliotheca sua Cod. CLXXXI. & CCXLII. apud Suidam litt. E. sub nomine *Ἑρμείας*. & Lib. VII. Commentar. Lambecianor. ubi recensetur Codex nostro prorsus consimilis, qui in Caesarea Viennensi Bibliotheca adservatur. Locum ex his Commentariis ineditis adfert Allatius C. VIII. Vitae Homeri & alibi. Rhetorices praecepta, & de Rhetoribus antiquis iudicium ex Phaedro Platonis excerpsit & Latine retulit Bessario Lib. I. in calumniatorem Platonis C. 4. Clauditur Codex solita amanuensis subscriptione, quae ita habet: *Ἡ βίβλος αὕτη μετεγράφη ἐν Φλωρεντίᾳ τελέσμασι μὲν τοῦ μεγίστου κυρίου κυρίου ἡμετέρου Λαυρεντίου Μεδίτζε, χειρὶ δὲ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου Κρητὸς τὸ γένος, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ, μηνὸς Αὐγούστου εἰκοστῇ ὀγδόῃ. Hic liber descriptus est Florentiae impensis quidem Magnifici Domini Domini nostri Laurentii Medicis, manu vero Ioannis presbyteri Rhosi, genere Cretensis, anno a Christo nato MCCCCXC. mensis Augusti die XXVIII.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio minori, Saeculi XV. nitidissimus optimeque servatus. Constat foliis scriptis 147.

ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ ΑΠΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑΡΧΩΝ.

DAMASCII DVBITATIONES ET SOLVTIONES DE PRIMIS PRINCIPIIS.

COD. V. Continet hic nitidissimus Codex *Damascii philosophi dubitationes, & responsiones de primis principiis ex mente Pythagoreorum, & Orphei, & Platonis*. Prima Codicis pagina, elegantissima pictura cum Mediceo stemmate exornata est, titulusque Operis exteriori supra adlato prorsus adsimilis, aureis maioribus litteris est exaratus. Opus ipsum inc. *Πότερον ἐπέκεινα τῶν πάντων ἐστὶν ἡ μία τῶν πάντων ἀρχὴ λεγομένη*. Des. *ταύταις γὰρ εἵπετο τὸ ὅλον*. Subiiciuntur *ὅροι τοῦ Πλάτωνος*. *Definitiones Platonis* quatuor. Prima inc. *Ἀΐδιόν ἐστι*. Vltima est: *ἥλιός ἐστι πῦρ οὐράνιον*.

De Damascio hoc Damasceno plura habet Photius Bibliothecae suae Cod. CXXX. CLXXXI. & praecipue CCXLII. nec non Suidas. Initium & excerpta ex hoc spisso & subtili opere *ἀπορίαι, ϗ λύσεις περὶ ἀρχῶν*, *dubia & solutiones de principiis rerum* complectente, quod ex Lucae Holstenii legato servat etiam Biblioth. Hamburgensis, exstant inter Anecdota Graeca sacra & profana ex Codicibus manu exaratis primum in lucem edita a Io. Christophoro Wolfio Hamburgi MDCCXXII. seqq. quatuor Voluminibus 8. T. III. §. 9. Exstat idem opus, teste Fabricio, & in aliis bibliothecis, & una cum Damascii Commentariis in Parmenidem Platonis in Codice Bavarico.

Damascius in Eclecticae sectae historia recensetur ab Iacobo Bruckero Histor. Critic. Phil. Period. II. P. I. Tom. II. pag. 349. Fuit Damasci in Syria natus, & ab optimis praeceptoribus institutus. Alexandriae elegantiorum litterarum studiis invigilans, in dicendi arte Theoni operam dedit per triennium. Ammonium quoque Hermiae filium, qui ceteris in philosophia Peripatetica, & mathematicis disciplinis praecellebat, audivit, & in Platonica quoque philosophia magistrum habuit. Quoniam vero eo tempore Athenae fama eruditionis philosophicae Alexandriam superabant, in hanc Musarum Graecarum sedem se recepit, dimissoque eloquentiae studio, cui per novennium invigilaverat, totum se perficiendae, quam exorsus erat, mathematum, & philosophiae cognitioni tradidit, illorum a Zenodoto hauriens praecepta, huius a Marino. Maxime autem in dialecticis exercitationis vim & usum familiaritate, & lectionibus Isidori adsequutus est: quo Alexandriam concedente, occupavit relictam cathedram, & ultimus philosophiae Platonicae professor est factus: eo enim docente, Iustinianus philosophos Gentiles philosophiam docere Athenis vetuit, sicque nobilissimae catenae successionisque, qua tantopere superbiebant, quamque ab Ammonii & Plotini tempore servaverant, finem fecit, totamque sectam exstirpavit, cuius ab hoc tempore nulla fit apud veteres mentio. Interim ubi Damascius postea vixerit, dici non potest, coniiciendum tamen, eum Alexandriam delatum esse, ubi haec philosophia aliquantisper adhuc personabat, ibique forte obiisse.

Scripsit inter alia, de vita Isidori philosophi librum valde prolixum in Capita LX. divisum, variaque refertum eruditione, sed, quod maxime dolendum, iam pridem deperditum; Commentarios in Platonem; *dubia item & solutiones de principiis rerum*, quae supra retulimus. Vid. Bruck. loc. cit. Fabric. Bibl. Graec. Vol. IX. pag. 437. & Vol. XIII. pag. 874. & alibi.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 287.

ΔΔΑ-

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

ADAMANTII DE NATVRA HOMINIS.

Ac praeterea

Sophronii Archiepiscopi Hierosolymitani, Anastasii Patriarchae Antiocheni, Io. Damasceni & aliorum scripta theologica, nec non synodica quaedam Excerpta.

COD. VI. I. pag. 1. MVtilus est initio Codex, & primo loco occurrit breviſsimum fragmentum, seu mutila historia quarumdam haereſum, quae sunt, *Acephalorum*, *Anthropomorphitarum*, *Barsanuphitarum*, *Hesaianistarum*, *Petrianorum* & eorum, qui dicuntur οἱ κατὰ Σέργιον τὸν Πέτρου. Prima verba, a quibus exorditur etiam Codex, sunt . . . . . τοῦ ἰλόρου δεξαμένου τινὰς, κ. λ. Vltima vero: καὶ ἴδικὸν σύςημα ποιησάμενος. His adiicitur hoc monumentum: Οὕτως ἔχει ἡ ἐν τῷ πατριαρχείῳ ἀποκειμένη βίβλος. *Ita habet Liber in Patriarcheio repositus*. Sequitur deinde paullo longior *Marcianistarum* historia, eorumque capita haereſum undeviginti numerantur & declarantur. Inc. Μαρκιανιςαὶ καὶ Μεσσαλιανοὶ καὶ Εὐτυχῖται, κ. λ. Des. ἐκ τῆς τῶν διδασκάλων αὐτῶν παραδόσεως.

II. pag. 2. *b*. Ἀδαμαντίωνος, τοῦ ϗ Νεμεσίου ἐπισκόπου Ἐμέσης περὶ ἀνθρώπου φύσεως λόγος κεφαλαιώδης. *Adamantionis, seu Nemesii Episcopi Emeseni de natura hominis Tractatus in Capita (XLIV.) divisus*. Inc. Τὸν ἄνθρωπον ἐκ ψυχῆς νοερᾶς, κ. λ. Des. διὰ τὸ συμφέρειν ἐκείνοις ἀφείλοντο. Concordat initium & finis cum illo Codicis II. Plut. VII. Catalogi nostri Tom. I. pag. 202. §. LXII. quem vide. Capitum tamen divisio eadem est cum illa, quam exhibet editio Antuerp. anni MDLXV. in 8. & alia Parisiensis Morelliana anni MDCLIV. in magna Bibliotheca Veterum Patrum T. XII.

III. pag. 55. Συνοδικὸν ἐν ἐπιτομῇ ἁπάσας τὰς ἀπὸ τῶν ἁγίων καὶ πανευφήμων ἀποςόλων γεγονυίας ὀρθοδόξους ᾗ αἱρετικὰς περιέχον συνόδους μέχρι τῆς ὀγδόης οἰκουμενικῆς μεγάλης καὶ ἁγίας ὄντως συνόδου. *Synodicum in epitome, continens synodos omnes orthodoxas, & haereticas factas a sanctis & insignibus Apostolis usque ad octavam oecumenicam magnam & sanctam synodum*. Inc. Σύνοδος θεία ϗ ἱερὰ συναθροισθεῖσα ἐν Ἱεροσολύμοις. Des. ἣν περ Σοφίαν κατονομάζειν ἐξεπαιδεύθημεν ἅπαντες. Dividitur autem in Capita CLVI. quorum trigesimum tertium caput inscribitur: Πατρικίου Ἀραρέου (1) τοῦ μάκαρος ἐκ τοῦ ἐπιλεγομένου Ὠκεανοῦ λόγου. *Beati Patricii Ararei ex oratione, quae inscribitur Oceanus*. Hoc Synodicum auctoris Anonymi Graece & Latine adfert integrum Fabricius Bibl. Graec. Vol. XI. pag. 185. & seqq. ex versione Ioannis Pappi, Argentoratensis Theologi, illudque appellat p. 184. insigne antiquitatis monumentum, quod non modo multa paucis comprehendit, sed etiam varia docet, alibi incassum inquirenda. Ante ipsum ediderat idem Ioannes Pappus Argentorati MDCI. 4. qui in praefatione ad Andream Vngnadium suspicatur auctorem esse Nicephorum Patriarcham Constantinopolitanum; sed quum Nicephorus ille iam anno Christi DCCCXXVIII. diem obierit, & Synodici auctor commemoret res anno DCCCLXIX. gestas, eius suspicioni vereor adsentiri. Hoc Opus recusum est etiam in Bibliotheca Canonica Tom. II. pag. 1166. & in Harduini Conciliis Tom. V.

IV. pag. 72. *b*. Ἐπιςολὴ συνοδικὴ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, ἐν ᾗ κατὰ πάσης ἐςὶν αἱρέσεως. *Epistola synodica S. P. N. Sophronii Archiep. Hierosolymorum, in qua contra omnes haereses disputatur*. Inc. Βαβαὶ βαβαὶ παμμακάριςοι. Des. ἀδελφοὶ προσαγορεύομεν. ἡ ὑπογραφή· ἐῤῥωμένος ἐν κυρίῳ ὑπερεύχου μου, ἁγιώτατε πάτερ, ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ, ἀμήν. Exstat Graece & Latine inter Acta Concilii Constantinopolitani III. & Generalis VI. Act. XI. edit. Venetae anni MDCCXXIX. Tom. VII. a pag. 884. lin. 22. ad pag. 932. lin. 11. ubi notandum, defectus illius, qui sub finem Epistolae indicatur in edit. lacuna septem versuum in Graeco textu relicta, nullum in Codice indicium apparere. Ex hac Synodica locum, ubi haereses & haereticos anathemati subiicit Sophronius, profert Fabric. Bibl. Graec. Vol. VII. pag. 483. seqq. quem vide.

V. p. 89. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναςασίου πατριάρχου Θεουπόλεως περὶ πίστεως. *S. P. N. Anastasii Patriarchae Antiocheni de Fide*. Inc. Ἰςέον ϗ μὴ ἀγνοητέον, ὅτι ὁ δεῖ ἡμᾶς. Des. ἐπὶ γένος παντὸς, φίλε Χριςοῦ. Est pars Anastasii Sinaitae Operis Ὁδηγὸς inscripti, & inter Gretseri Opera edit. Ratisbon. MDCCXL. fol. editi Tom. XIV. Part. II. initium vero incidit in pag. 12.

VI. pag. 100. *b*. Τῶν ἐν Νικαίᾳ τριακοσίων δέκα ϗ ὀκτὼ μακαρίων πατέρων ἐπιςολὴ πρὸς τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τοῦ Χριςοῦ ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων. *Trecentorum decem & octo Beatissimorum Patrum, qui Nicaeae convenerunt Epistola ad Christi Ecclesiam SS. Alexandriae*, novem Capitibus comprehensa. Post inscriptionem, Τῇ ἁγίᾳ ϗ μεγάλῃ Θεοῦ χάριτι Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίᾳ, κ. λ. inc. Ἐπειδὴ τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι, καὶ τοῦ θεοφιλεςάτου βασιλέως, κ. λ. Des. βέβαια διαμένει ἐν Χριςῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ϗ σωτῆρι ἡμῶν. Exstat in Conciliis Labbei cit. edit. Tom. II. pag. 260. seqq. licet aliquantum diversa.

VII. pag. 101. *b*. Ἰωάννου πρεσβυτέρου Δαμασκηνοῦ περὶ τῶν ἁγίων νηςειῶν. *Ioannis presbyteri Damasceni de sanctis ieiuniis* Epistola inscripta τῷ εὐλογημένῳ ϗ γνησίῳ δούλῳ Χριςῷ, κυ-

T 2

(1) Apud Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 542. & Vol. XI. pag. 195. Ἀράριος, *Ararius* appellatur.

κυρίῳ Κόμητι πνευματικῷ ἀδελφῷ Ἰωάννης ἐλάχιστος. *Benedicto sincero que Christi servo, Domino Cometae, spirituali fratri Ioannes minimus*. Inc. Πολλῶν καὶ ἀπείρων δωρεῶν, κ. λ. Des. δοξάζηται δὲ μᾶλλον· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Inter eius Opera edit. Paris. Gr. Lat. anni MDCCXII. fol. curante Michaële Lequienio, Tom. I. pag. 499. seqq. Subiiciuntur deinde testimonia, sive auctoritates Patrum circa eamdem materiam, quae sunt:

I. *Sancti martyris Ignatii ex Epistola ad Philippenses*.

II. *Constitutio Apostolorum*.

III. *S. Basilii ex Sermone contra ebriosos*.

IV. *S. Io. Chrysostomi ex Sermone de ieiunio*.

V. *S. Anastasii patriarchae Constantinopolitani ex Encyclica*.

VI. *S. Epiphanii Cypri ex Epistola ad monachos*.

VII. *Ioannis Episcopi Athenarum*.

VIII. *S. Anastasii patriarchae Theopolis, sive Antiochiae Syriae*.

IX. *S. Petri patriarchae Hierosolymitani*.

X. Tandem *Evictio, quod haeretici omnes ieiunia sancta octo hebdomadibus constare adserant hoc modo delirantes*.

Quae quidem omnia, ex hoc ipso descripta Codice, habes loc. cit. pag. 503. seqq. ubi consulenda est Admonitio ab editore praemissa Epistolae Damasceni *de Ieiuniis*, quam modo innuimus.

VIII. pag. 105. Περὶ προορισμοῦ καὶ προγνώσεως Θεοῦ μαρτυρίαι. *De praedeterminatione & praescientia Dei auctoritates* (num. LXXXIII.) desumtae e sacris litteris, & SS. Patribus. Prima est *ex Genesi*, & inc. Εἶπεν ὁ Θεός, ποιήσωμεν ἄνθρωπον. Vltima *ex Epist. II. beati Paulli ad Thessalonicenses*, & des. ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις καὶ μόνον ταῦτα. Patrum nomina sunt Anastasius patriarcha Antiochenus, Andreas Cretensis ἐκ τοῦ τριῳδίου τῆς μεγάλης δευτέρας, Basilius Caesareensis ex Oratione, *quod Deus non est caussa malorum*, & ex Interpretatione in Isaiam; Constitutiones Apostolicae περὶ τῶν χειροτονουμένων ἐπισκόπων, S. Diadochus, Dionysius Areopagita ex libro de Divinis Nominibus, Epiphanius ex Ancorato, Germanus patriarcha Constantinopolitanus ἐκ τοῦ εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν κανόνος, Gregorius Nazianzenus ex Oratione εἰς τὰ θεοφάνια, & ἐκ τοῦ καθ' ἑαυτὸν βίου, Gregorius Nyssenus ex Cap. XVIII. Tractatus de Opificio Hominis, Irenaeus ἐκ τοῦ δ' ἐλέγχου, καὶ ἀνατροπῆς τοῦ ψευδωνύμου γνώσεως, Iustinus philosophus ἐκ τῆς πρὸς Ἰουδαίους, Maximus ἐκ τῶν πρὸς Θεοδόσιον, καὶ τῶν πρὸς Ἑλλάδιον ἀντιρρητικῶν, Synodus Neocaesariensis ex Canone IV. & Theodorus Studita ἐκ τοῦ εἰς τὰς ἀπ' αἰώνων κοιμωμένους τροπαρίου. Scripturae vero sanctae Libri sunt Genesis, Deuteronomium, Iesus Nave, Iudices, Regum tertius, & quartus, Psalmi, Proverbia, Iesus Sirach, Isaias, Ieremias, Ezechiel, Daniel, Oseas, Amos, Ionas, Evangelia Matthaei, Lucae & Ioannis, Actus Apostolorum, B. Paulli Apostoli Epist. ad Romanos, ad Ephesios, ad Thessalonicenses secunda, & Apocalypsis.

IX. p. 112. Γραφικαὶ ἀποδείξεις, ὅτι πάντα ἐκ Θεοῦ τὰ ἐν ἡμῖν χωρὶς ἁμαρτίας. *Quod omnia quae sunt in nobis a Deo sunt, praeter peccatum, auctoritates e divinis litteris excerptae* n. XLII. Inc. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος. Des. imperfecte in verbis Psalmi ρκϛ'. Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς . . . . . in quibus absolvitur etiam Codex. Libri, quorum adferuntur excerpta, sunt Genesis, Exodus, Deuteronomium, Regum primus, Paralipomenon primus, Psalmi, Ieremias, Evangelia Matthaei, Lucae & Ioannis, Paulli Apostoli Epist. ad Romanos, ad Corinthios prima, ad Galatas, & ad Philippenses. Ioannis Apostoli Epistola I. Catholica, & Apostolicae Constitutiones.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio. Saeculi XII. In calce primae paginae possessoris nomen erat appositum, sed hoc postea deleto, vestigia tantum quarumdam litterarum supersunt, quae ita lego: Τὸ βιβλίον Νεοφύτου μητροπολίτου Ἐφέσου. Constat foliis scriptis 112.

ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

AELIANI DE ANIMALIVM PROPRIETATE.

Adde etiam

Eunapii Vitas Sophistarum.

I. pag. 1. CONtinet primo hic antiquissimus Codex *Aeliani de natura animalium Libros XVII.* praevia singulis Capitum serie. Praefatio inc. Ἄνθρωπον μὲν εἶναι σοφόν. Des. καὶ τῇ φωνῇ. Liber I. cuius primum caput est περὶ τῶν ἐρωδιῶν τῶν ἐν τῇ Διομηδείᾳ νήσῳ, *de ardeis in insula Diomedea*, inc. Καλεῖταί τις Διομήδεια νῆσος. Liber ultimus des. ἐκεῖνοι εἴσονται. In fine adpositi sunt hi versus: COD. VII.

Ὥσπερ ξένοι χαίρουσιν ἰδεῖν πατρίδα,
Οὕτω καὶ οἱ γράφοντες βιβλίου τέλος.
Ὁ δὲ Χριστός μου σῶσαί σε, δέσποτά μου ἅγιε,
καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ποιῆσαί σε μέτοχον.

Sicut peregrini laetantur videre patriam,
Ita & scribentes libri finem.

Christus autem meus salvet te, domine mi sancte, ac regni sui participem te faciat. Concordant cum egregia Aeliani editione, quae curante Abrahamo Gronovio Londini per Gulielmum Bowyer prodiit an. MDCCXLIV. T. II. in 4. Ad hoc enim optimum exemplar adornatam fuisse coniicimus ex Praefatione, in qua ita legitur: *Duodecimus annus iam agitur, ex quo Aeliani ποικίλην ἱστορίαν in publicam lucem emisi. Qua opera defunctus, uti in me receperam, adcurate recensendum alterum eiusdem scriptoris opus* περὶ ζώων ἰδιότητος,

quod

quod tibi, benevole lector, nunc sisto, animum adieci; invitatus opera, quam parens meus, in Apollinis Musarumque sacrario, Celsissimae Serenissimaeque Mediceae gentis gloriam ad seros usque posteros propagaturo, olim impendit, summo tunc temporis fruens favore optimi paris germanorum Cosmi III. Etruriam regio sceptro temperantis, & Francisci Mariae, sancta purpura ornati, atque Hispaniarum regni protectoris, utriusque regum principumque, quos proxime exactum saeculum tulit, praecipui decoris atque ornamenti. Horum igitur heroum benevolentia munitus ὁ μακαρίτης, praeter alia scriptorum Graecorum monimenta, eiusdem Aelianei operis Codicem manu exaratum excussit; cuius ope postquam istud innumeris librariorum mendis liberaveram, meis animadversionibus illustratum atque correctum publicare decrevi = Contextum Graecum, Medicei Codicis adiumento longe emendatiorem, quam a doctissimo viro Conrado Gesnero olim editus fuerat repraesentavi. Hunc autem esse Codicem, de quo editor loquitur, patet ex variantibus lectionibus in calce Operis subiectis, quas inde desumtas liquido deprehendimus.

II. pag. 218. Εὐναπίυ βίοι φιλοσόφων ϗ σοφιςῶν. *Eunapii vitae Philosophorum, & Sophistarum.* Inc. Ξενοφῶν ὁ φιλόσοφος. Des. ὁμιλεῖν ἐςι ϗ εἴη. In fine Εὐναπίυ Σαρδιανοῦ ἐγγράμματα βίων φιλοσόφων, ϗ σοφιςῶν. Concordant quoad initium & finem cum edit. Graec. Lat. Antuerp. MDLVIII. in 8. per Christoph. Plantinum: huius tamen pretiosissimi Codicis ope multo emendatior & absolutior parari posset editio: quam quidem promiserat Fabricius Bibl. Graec. Vol. VI. p. 232. ex huius, opinor, Codicis, & aliorum variantibus concinnatam: utrum vero fidem solverit, prorsus ignoro.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XII. cum scholiis aliquot marginalibus recentioris aevi, quorum tamen pars ob recisos margines excidit. Constat foliis scriptis 256.

ΑΙΛΙΑΝΟΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΔΙΟΤΗΤΟΣ.

AELIANVS DE PROPRIETATE ANIMALIVM.

Adde

Isidori Pelusiotae, Libanii, Synesii, Gregorii Cyprii, Bruti, Theophylacti Simocatae, & Diogenis Epistolas; nec non Agapeti diaconi, Procli Lycii, Isaaci Argyri, Ioannis Eugenici, & aliorum Opera varia.

I. pag. 1. IN primis tredecim foliis alia manu quaedam praemittuntur *historica, geographica, astronomica*, & in fine *quaedam etiam sententiose dicta*, quorum omnium initium est: Α῎λλοι κυνῶν τρέφουσιν. Finis: ἃ γὰρ ἐπιθυμεῖ ψυχὴ ϗ πιςεύειν φιλεῖ. COD. VIII.

II. p. 14. *Aelianus de animalium proprietate*, praevia Capitum CCXXV. tabula, ac praefatione, quae inc. Α῎νθρωπον εἶναι σοφόν. Des. καὶ τῇ φωνῇ. Primum Caput περὶ τῶν ἐρωδιῶν τῶν ἐν Διομηδείᾳ, *de ardeis in insula Diomedea*, inc. Καλεῖταί τις Διομήδεια. Vltimum περὶ σηπεδόνων, *de sepedonibus*, des. ϗ ἔφυλοι γίνονται. Nulla est in hoc Codice librorum distinctio; capitum vero series prorsus diversa ab editione Londinensi, quam citavimus in Codice superiori. Vltimum, quod innuimus, est XVIII. Libri XV. & incidit in T. II. p. 847.

III. pag. 94. Α᾽γαπητοῦ διακόνυ παραινετικὰ πρὸς τὸν βασιλέα Ι᾽υςινιανὸν, ὧν ἡ ἀκροςιχὶς ἥδε, Τῷ θειοτάτῳ, κ. λ. *Agapeti diaconi Capita paraenetica ad Imp. Iustinianum. quorum acrostichis haec:* Τῷ θειοτάτῳ, κ. λ. Concordant cum iis, quae habentur in Cod. VII. Plut. LV. Catalogi nostri Tom. II. pag. 261. §. XX. ubi titulus aliquantum diversus.

IV. pag. 98. Ε᾽πιςολαὶ τοῦ ἁγίυ Ι᾽σιδώρου τοῦ Πηλυσιώτυ. *Epistolae S. Isidori Pelusiotae* num. CCCCXI. quarum series sequens est:

Isidori Pelusiotae Epistolarum CCCCXI. uti iacent in Cod. VIII. Plut. LXXXVI. recensio.

1. Anepigrapha (f. Isaiae militi.)
Inc. Τὸν μάχλις χαίροντα.
2. inscrib. Τοῖς υἱέσι Νείλου.
Τί ἀρνεῖσθε τὴν φύσιν.
3. Σερίνῳ Τριβυνιανῷ.
Μὴ λογοποίει τὰ δῶρα.
4. Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ.
Η᾽δύνασο ἐπικουρεῖν.
5. Ρ῾υφίνῳ ἐπάρχῳ πραιτωρίων.
Η῎ τὰ Πηλυσιωτῶν ἁμαρτήματα.
6. Ζηνοδότῳ.
Εἰ ϗ Νῶε τῆς οἰκείας.
7. Μάρκῳ μοναχῷ.
Τοὺς ἀςηρίκτυς ϛ σοὶ, κ. λ.
8. Εὐβύλῳ.
Ο῞τι παντάπασιν ἀκερδής.
9. Anepigrapha.
Εἰ οὔτε τῆς σὺν Χριςῷ αἰωνίυ, κ. λ.
10. Λεωνίδῃ.
Η῾ εὐλογία τοῦ πατριάρχυ.
11. Anepigrapha.
Α᾽κοαί με σκληραὶ ἐξετάραξαν.
12. Θεογνώςῳ.
Εἴ τι τῆς ὕλης ἴδιον.
13. Μακαρίῳ ἐπισκόπῳ.
Καλῶς μὲν ἄγεις τοὺς νέυς.
14. Τιμοθέῳ ἀναγνώςῃ.
Καλῶς ἐρευνᾷς τὰς γραφάς.
15. Anepigrapha.
Η᾽δέως ἂν ἐροίμην σε γραφικῶς.
16. Τοῖς ἐν Πηλυσίῳ μοναχοῖς.
Οὐκ ἔςιν, ἀδελφοὶ, ἀσκήσεως.
17. Α᾽ρσενίῳ μοναχῷ.
Εἰ πράξας ὁ Φαρισαῖος ἃ ἐκαυχήσατο.
18. Μάρωνι πρεσβυτέρῳ.
Καὶ ἀλλόκοτον εἶναί σε θηρίον.

19. Κύρῳ.
Ἡ τοῦ ἄρτου ἔνδεια.
20. Εὐςαθίῳ.
Καταφρόνει τῶν ἔξωθεν.
21. Anepigrapha.
Καλῶς μὲν ἤρξω τοῦ ἀνδρίζεσθαι.
22. Δωροθέῳ πρεσβ.
Εἰ τύπος ἱερεὺς τοῦ ποιμένος.
23. Θεογνώςῳ ἱερεῖ.
Ὁ τῷ Θεῷ ἱερεὺς ἐπειδή.
24. Διδύμῳ.
Ζύμη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
25. Anepigrapha.
Τὴν συκῆν οὐχ ἁπλῶς ὁ κύριος.
26. Anepigrapha.
Οἱ λίθοι ἄρτοι παρὰ Χριςῷ.
27. Anepigrapha.
Ὁ καλὸς Κυρήνιος αὖθις.
28. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Καλῶς τὸ ψαλμικὸν ἐμελέτησας.
29. Εὐτονίῳ διακόνῳ.
Οὐδὲν κολάκων οἶμαι ἀργαλεώτερον.
30. Πρεσβυτέρῳ τινί.
Μὴ συμπεσσέτω σοι θρόνος.
31. Ἀραβιανῷ ἐπισκ.
Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, περὶ μὲν.
32. Ἰσιδώρῳ διακόνῳ.
Χρὴ τοὺς τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν.
33. Ζωσίμῳ καὶ Κύρῳ πρεσβ.
Τὰ παρὰ πάντων σχεδὸν ἀνθρώπων.
34. Λαμπετίῳ διακόνῳ.
Μωρία δοκεῖ τῷ ψυχικῷ ἀνθρώπῳ.
35. Χαιρήμονι διακόνῳ.
Διατοῦτο ὁ περὶ τὸν Θεὸν πόθος.
36. Παύλῳ πρεσβ.
Τοὺς μὲν ἀπὸ ἀρετῆς ἀρχομένους.
37. Anepigrapha.
Ὅπου τάξις, ἐκεῖ ἀναγκαῖος καὶ ὁ ταξίαρχος.
38. Ἀφροδισίῳ πρεσβ.
Μάλα θαυμάζω, πῶς καὶ τὰ λίαν σαφῆ.
39. Κύρῳ.
Κόμπος καὶ τῦφος καὶ δόξα.
40. Τιμοθέῳ ἀναγνώςῃ.
Ἡ Ζαχαρίου κώφευσις.
41. Anepigrapha.
Ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων ἡ ἀμυνομένων
42. Anepigrapha.
Τὸν μέλλοντα διασαλεύειν.
43. Anepigrapha.
Κάλλει καὶ πλούτῳ ἐπαίρῃ.
44. Θεοπέμπτῳ μοναχῷ.
Λόγοι πρὸς ὠφέλειαν τῶν ἀκουόντων.
45. Ἡλίᾳ μοναχῷ.
Χαίρω ταῖς περὶ σοῦ μαρτυρίαις.
46. Εὐτονίῳ.
Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει, κ. λ.
47. Θεοδώρῳ ἀναγνώςῃ.
Ῥάβδον καρυΐνην εἶδεν Ἱερεμίας.
48. Anepigrapha.
Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
49. Εὐλαμπίῳ μοναχῷ.
Πολλαὶ προφάσεις εἰσὶ τῆς ἀποχῆς.
50. Anepigrapha.
Βίβλους ἐκτήσω πλείςας.
51. Anepigrapha.
Εἰ λόγοις ἐτρώθης.
52. Anepigrapha.
Ἄρτος ὁ κύριος κέκληται, αὐτὸς ἑαυτόν.
53. Παύλῳ.
Εἰ μὲν ὡς διαλλαγησόμενοι.
54. Anepigrapha.
Ὥσπερ οἱ ναυτικοὶ βρώματι.
55. Anepigrapha.
Πολλῶν πολλοῖς ἔρως ἐγγίνεται.
56. Ἥρωνι σχολαςικῷ.
Οἱ τέχνῃ λόγων τὸ ἀληθὲς συσκιάζοντες.
57. Anepigrapha.
Πᾶσα μὲν γραφὴ πρὸς εὐσέβειαν βλέπουσα.
58. Θεοδούλῳ.
Ὁ γυμνὸς φεύξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.
59. Anepigrapha.
Εἰ μὲν ὄντως τῶν βιωτικῶν.
60. Anepigrapha.
Οὐκ ἔςιν ὁπλοφορεῖν ἐν εἰρήνῃ.
61. Anepigrapha.
Τὴν μὲν τοῦ νότου βασίλισσαν.
62. Κράτωνι μοναχῷ.
Ὁ ἀσκῆσαι βουλόμενος, καὶ σωτηρίας.
63. Λυσιμάχῳ.
Πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια σήμερον καὶ αὔριον.
64. Εὐτονίῳ διακόνῳ.
Τὸν βουληθέντα εὐεργετῆσαι.
65. *Eidem*.
Ἡ κατὰ τὰς δέκα παρθένους παραβολή.
66. Anepigrapha.
Τί καὶ εἰκῇ βιβλιοφορεῖς.
67. Σερήνῳ.
Οὐκ ἀγνοῶν τὴν τῶν ἀνθρώπων.
68. *Eidem*.
Τὸ σὺ εἶ ὁ Χριςὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.
69. Προαιρεσίῳ.
Ἡ φύσις ἔχει τὴν νόμιμον μίξιν.
70. Σελεύκῳ.
Ὅτι τριπλῆ γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀθέτησις, καὶ αὖθις.
71. Κυρηνίῳ.
Ὥσπερ ὁ οἶνος ὑπερκορὴς ἐγχεόμενος.
72. Λεοντίῳ ἐπισκ.
Εἰ μὲν ἀβουλήτως προήχθης.
73. Λεωνίδῃ.
Τὰ μέλλοντα λέγειν ὁ Ἰακώβ.
74. Χαιρήμονι.
Εἰ ἄπιςος τυγχάνεις ὤν.
75. Ἀβραμίῳ.
Χαῖρε παρ' ἡμῶν, Ἀβράμιε.
76. Τῷ βουλευτηρίῳ.
Ἔτι κήδεται Θεὸς Πηλουσίου.
77. Ἑρμήνῳ.
Καλῶς τὸν κύριον τιμᾷς, ἡμῖν.
78. *Eidem*.
Ἔχει πάντα ἡ φύσις ἐν ἑαυτῇ.
79. Πέτρῳ.
Ἡ κραταιότης τῶν ἀρχῶν.
80. Anepigrapha.
Τῷ Ἐφραὶμ ἐξήνθησαν πολιαί.
81. Κυρίλλῳ.
Οὐκ ἔςι φυσικὰς ἀποδείξεις.
82. Anepigrapha.
Οὐδὲν θαυμαςὸν, εἰ τῶν αἱμάτων.

83.

83. Κασσιανῷ μοναχῷ.
Ἀκούω σε πεφευγέναι τὸν βίον.
84. Θεοδώρῳ σχολαστικῷ.
Ὧγε τρόπων εὐθύτητα οἰκέτῃ μαρτυρεῖς.
85. Θεοδοσίῳ διακόνῳ.
Ὥσπερ παρθενευούσης τῆς φύσεως.
86. Anepigrapha, una cum ſequentibus uſque ad 151. incluſive.
Οἱ μὲν ἅγιοι τῆς μοναχικῆς φιλοσοφίας.
87. Ἄνθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτοῦ.
88. Πάνυ σαφῶς διὰ τῶν ἀρχαίων.
89. Ἐξ ὧν μετέρχῃ ἄθλων, θαυμάσιε.
90. Ἂν οἱ χρησμοὶ οἱ θεῖοι σημαίνωσι.
91. Τὸ ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου.
92. Ἡ μὲν ἱερὰ τῶν εὐαγγελίων πυκτή.
93. Ὥσπερ ἐνωτιασμοῦ δεῖται.
94. Αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι, ὡς γέγραφας.
95. Οὐδὲν οὕτω Θεῷ περισπούδαστον.
96. Σωκράτης ὁ τῶν Ἀττικῶν δογμάτων.
97. Εἰ καὶ κρύπτεις τὸ ἥττημα.
98. Ὅτε τῷ ὄρει τῆς ὑψηλῆς πολιτείας.
99. Ἔχεις μὲν εὐφυΐαν, ὡς ἔμαθον.
100. Τίς σε οὐ γράψεται ἀτοπίας.
101. Ἅλατι Ἐλισσαῖος τὰ Ἱεριχούντια.
102. Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι.
103. Ἐπειδὴ σκάνδαλον εἶπας.
104. Διατί ἔφης μετὰ τῶν τριῶν ὁσίων.
105. Εἰ δέχεται ὁ πρὸς σὲ διενεχθείς.
106. Τὰς μὲν Ἑλλήνων θεοποιΐας.
107. Τινές σε φασιν ἱερωσύνης ἐρᾶν.
108. Τὸ εἰρημένον ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ.
109. Ἐπιστημονικῶς τὴν θείαν γραφήν.
110. Τίς σοι ὄφελος τῆς Ἰωάννου πρὸς τὴν ἔρημον.
111. Πολλοί σε κωμῳδοῦσιν.
112. Ἀκούω σε ταῖς θείαις βίβλοις ἐμμελετᾶν.
113. Πολλῶν πολλοῖς ἔρως ἐγγίγνεται· ἀλλ' οὐ συνέρχεται ταῖς βουλαῖς. Eadem eſt ac 55.
114. Ὀφθαλμοὶ ἐπισκόπου τυγχάνουσιν.
115. Σκοπόν σε δέδωκα, φησὶν ἡ θεία γραφή.
116. Βραχυτελῆ οὐ μόνον τὴν ἀρχήν.
117. Ἅπτει λύχνον ὁ Θεὸς ἱερέα.
118. Διατί μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν.
119. Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον.
120. Εἰ τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἀντιποιῇ.
121. Χρή σε τὰς ἱερὰς ἀναπτύσσοντα βίβλους.
122. Κτίζεις, ὥς φασιν, ἐκκλησίαν ἐν Πηλουσίῳ.
123. Ξένον τι καὶ ἀλλόκοτον εἶναί σε. Eadem, primis verbis exceptis, cum Epiſt. 18.
124. Τί θαυμάζεις, ὅτι δι' ἑνὸς ἁμαρτίαν.
125. Τὸν λαγωὸν τὸ καταφοβον ζῶον.
126. Τῇ λαβίδι ἔλαβεν ὁ διορατικώτατος.
127. Ὑπόθες τὴν χεῖρά σου ὑπὸ τὸν μηρόν μου.
128. Οὐ χρὴ τὰς τῶν πενήτων τροφάς.
129. Ἡ παρέργως ποιῇ τὴν τῶν θείων.
130. Τὰ πράγματα λόγων χρῄζει.
131. Ἡ τῆς ἀρχῆς ἐξουσία εἰ μή.
132. Ὑπεγράφη ὁ κύριος τῇ μήτρᾳ φερόμενος.
133. Πολλήν, ὡς ἀκούω, πληθύν.
134. Πολλαὶ προφάσεις εἰσὶ τῆς ἀποχῆς τῶν βρωμάτων. Eadem eſt ac 49.
135. Τί περισσὸν, ἢ ἀλλότριον τῆς ἡμετέρας.
136. Εἰ σκανδαλίζῃ ἐπὶ τῇ κόνει.
137. Οὐκ ἐπειδὴ προεῖπεν ὁ κύριος, ὦ θαυμάσιε.
138. Συστάντας τῆς παλαιότητος.
139. Λαχάνοις ἡμᾶς δεξιοῦσαι.
140. Πολυδύναμον καὶ πολυθρύλλητον.
141. Ὅτι μὲν ἔφης τίς ἡ κατὰ τοῦ ἁγίου.
142. Τίς σε οὐ κωμῳδήσει, τίς σε οὐκ ἐλεήσει.
143. Τὴν ἄκαρπον Ἰουδαίων θεωρῶν.
144. Μαθεῖν θέλων ἐσήμανας.
145. Τὸ πρέπον ἑκάστῳ καιρῷ προσνέμων.
146. Ἔοικάς μοι πάνυ βούλεσθαι.
147. Οὐκ ἀμέριμνον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα.
148. Πειρῶμαι πολλοὺς τρόπους.
149. Εἰ γαστρὸς, ὡς εἶπας, οὐχ ἥττησαι.
150. Τὸ ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον.
151. Οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ σάββατον.
152. Καλλιοπίῳ πρεσβυτέρῳ.
Θαυμάζειν ἔφης, ὅπως Θεὸς, κ. λ.
153. Κράτωνι μοναχῷ.
Ὅτι βλακεία καὶ λεπτότης.
154. Ἰωάννῃ ἐρημίτῃ.
Εἰ Χριστὸς εἰς ἔρημον ἀνήχθη.
155. Διοσκόρῳ.
Τοσοῦτον χρησιμεύει πρὸς σωτηρίαν.
156. Ἡσαΐᾳ στρατιώτῃ.
Εἰ ὅπλων αἰχμαὶ καὶ κράνος.
157. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Ἡμεῖς, ὦ βέλτιστε, τῆς αὐτῆς.
158. Νείλῳ μοναχῷ.
Ὅτι μετὰ τῆς πτώσεως ἡμῶν.
159. Ἀραβιανῷ ἐπισκ.
Οἱ τὴν πορνείαν Βενιαμίν.
160. Λίνῳ ἐπισκόπῳ.
Ὀφθαλμὸν καὶ χεῖρα δεξιάν.
161. *Eidem*.
Οὐκ ἔστιν, ὦ φίλη κεφαλὴ, ἐν παραβύστῳ.
162. Ἀρσενίῳ μοναχῷ.
Ἡ τοῦ κυρίου διδαχὴ ἐν τῇ προσευχῇ.
163. Ὠφελίῳ γραμματικῷ.
Σπέρματος γένος, καὶ αἵματος κόμπος.
164. Μοναστρίαις.
Οὐκ οἶδε παραίτησιν ἡ φύσις.
165. Ἰσιδώρῳ ἐπισκ.
Πάσας μὲν, εἰ οἷόν τε, ὁμιλίας.
166. *Eidem*.
Τὰς ἐν ἐκκλησίᾳ φλυαρίας καταπαῦσαι.
167. Θωμᾷ μοναχῷ.
Φιλοσοφία ἀποστρέφεται θόρυβον.
168. Τοῖς Ταβεννησιώταις.
Μὴ πολλοὶ γίνεσθαι ὡς φιλόσοφοι. Mutila in fine.
169. Θεογνώστῳ μοναχῷ νεοπαγεῖ.
Καλῶς ἥψω τῆς σμινύης.
170. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Ἡ τριπλῆ τοῦ κυρίου πρὸς Πέτρον.
171. Λεοντίῳ.
Οὐκ ἔστι τῶν τυχόντων ἐπισκοπῆς.
172. Εὐτονίῳ διακόνῳ.
Γεννήματα ἐχιδνῶν ὁ Ἰωάννης.
173. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Συνεχῶς ἐρωτῶντι ἀνάγκη σοι.
174. *Eidem*.
Καινότητα δογμάτων, ὦ φιλότης.
175. Προαιρεσίῳ σχολαστικῷ.
Λόγων ἔχεις συναγωγὴν, ὡς μανθάνω.
176. Μαραθωνίῳ μοναχῷ.
Εἰ ὁ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσας.

177.

177. Ζωσίμῳ πρεσβ.
Ε῎λαβες ἱερωσύνην ἀνιέρως, ἀνίερε.
178. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Διδάσκεις ἐπ᾽ ἐκκλησίας τερπνῶς.
179. *Eidem*.
Α᾽χρήστοις λίθοις τὸ ἐκκλησιαστικόν.
180. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Τῶν τριῶν τῆς ταφῆς ἡμερονυκτίων.
181. Η᾽λίᾳ μοναχῷ.
Τί σοι κ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου.
182. Αὐσονίῳ.
Σαφῆν ἔχων ἀληθείας ἐξεύρημα.
183. Α᾽θανασίῳ ἡγουμένῳ.
Τί καθ᾽ ἑαυτῶν τὴν τοῦ κυρίου, κ. λ.
184. Ζωσίμῳ ϗ Μάρωνι.
Η῎ρκεσε μὲν καὶ σὺ, ἀναιδέσατο.
185. Ι᾽σιδώρῳ πρεσβ.
Μὴ θαυμάσῃς τόλμαν Εὐσεβίου.
186. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Οὐκ ἀπεστάλην, φησὶν ὁ κύριος.
187. Δωροθέῳ Κόμητι.
Εἰρήνην ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ὕψους.
188. *Eidem*.
Η῾ καθαρὰ σινδὼν, ἡ ὑφαπλωμένη.
189. *Eidem*.
Θεοῦ πάθος οὐ λέγεται.
190. Γρηγορίῳ ἐπισκ.
Τὸ μὲν μῆκος αἰσχύνομαι, τὸν δὲ τύφον.
191. Ε῾ρμίνῳ Κόμητι.
Φρονίμους ἡμᾶς εἶναι κατὰ τὸν ὄφιν.
192. Ζωσίμῳ.
Εἰκὸς μέν σε ἀμαθαίνοντα.
193. Παχωμίῳ μοναχῷ.
Η῾ τοῦ Θεοῦ βασιλεία, ἡ μοναχική ἐστι.
194. Anepigrapha.
Οὐκ οἶδε κόρος ἀγρυπνεῖν.
195. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Αἱ ἀκρίδες, ἃς Ι᾽ωάννης ἐτρέφετο.
196. Στρατηγίῳ Δουκί.
Ε῎χεις μὲν ψυχικὴν ἀρχικήν.
197. Ζωσίμῳ.
Εἰ βασιλεία σε ὁ προτρέπεται.
198. *Eidem*.
Εἰ κ τὴν ἰσχὺν τοῦ σώματος.
199. Ε῾ρμίνῳ Κόμητι.
Ο῞σον αὐτὸς ἄπληστος εἶ.
200. Νείλῳ μοναχῷ.
Τὴν αἴτησιν τῆς μητρὸς τῶν υἱῶν.
201. Κυθηρίῳ Σαβελλιανῷ.
Οὐκ ἔστιν, ὡς ἔγραψας, ἰδεῖν.
202. Θέωνι μοναχῷ.
Οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι.
203. Ζωσίμῳ.
Ταπεινὲ Ζώσιμε, ἐσχάτη ὥρα ἐστί.
204. Α᾽δαμαντίῳ.
Εἰπὲ τῷ Ι᾽ουδαίῳ τῷ πρὸς σέ.
205. Η῞ρωνι σχολαστικῷ.
Κατέλαβέ τις τὴν ἐσχατιάν.
206. Θαλελαίῳ.
Καλῶς καὶ νουνεχῶς προσέχεις.
207. Α᾽θανασίῳ.
Τί τὴν στενὴν ἑλόμενος.
208. Μάρωνι.
Εἰ καὶ τὴν ἱερωσύνην παραδραμῇ.
209. Τιμοθέῳ ἀναγνώστῃ.
Παραζηλῶν ὁ κύριος τὸν ἀχάριστον.
210. Θεοφίλῳ ναυκλήρῳ.
Εἰ τῆς ἡμετέρας ὑπάρχεις ἀγέλης.
211. Εὐσταθίῳ.
Ε᾽γὼ μὲν τὴν βίβλον, ἣν ἐζήτησας.
212. Α᾽ρχιδιακόνῳ.
Εἰ τῷ Χριστοῦ διακονεῖς θυσιαστηρίῳ.
213. Κρίσπῳ Καππαδόκῃ.
Σπουδαῖόν σε τινές φασι.
214. Λεοντίῳ ἐπισκ.
Μηδὲν ἐμποδὼν τῷ τοῦ κυρίου εὐαγγελίῳ.
215. Ταρασίῳ Ι᾽σαύρῳ.
Κρείττονά σε πάντος τοῦ γένους.
216. Θωμᾷ Κόμητι.
Καὶ γράφεις λαμπρῶς.
217. Ι῾έρακι.
Οὐκ ἀρκεῖ μόνη ἡ βρῶσις.
218. Κύρῳ.
Σοφιστεύεις ὄντως κ γράφων.
219. Μαρτυρίῳ.
Υ῾περηφάνοις Θεὸς ἀντιτάσσεται.
220. Αὐσονίῳ ἐπισκ.
Πολλοὶ μὲν ἀρχὰς ἐξ ἀρχῶν.
221. Ζωΐλῳ πρεσβ.
Ε᾽πειδὴ ἄμπελον ὁ κύριος ἑαυτόν.
222. *Eidem*.
Τὴν τοῦ θείου πνεύματος ἐπιφοίτησιν.
223. Χαιρήμονι.
Φασί σέ τινες πάντα μέν.
224. Α᾽ρχοντίῳ.
Χάσμα μέγα ἐστηρίχθαι.
225. Κυρηνίῳ τῷ ἡγεμόνι.
Χάρτην ἡμῖν οἱ πολῖται πεπόμφασι.
226. *Eidem*.
Καὶ τὰ μέτρα ἑαυτῶν ἐπιστάμεθα.
227. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Νῦν πονήρως πράττειν τὰ Πηλουσιωτῶν.
228. Λυκαίνῃ.
Εἰ τῇ χηρείᾳ ἐγκαρτερεῖς.
229. Θεοφρονίῳ.
Οὐ ῥημάτων ἀπαγγελία.
230. Ω᾽ρίωνι μοναχῷ.
Οὐκ ἀπονοίας ἐστὶν, ὦ φιλολογώτατε.
231. Η῾ρακλείδῃ ἐπισκ.
Ο῾ τὸν πολύτιμον μαργαρίτην ζητήσας.
232. *Eidem*.
Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν.
233. Ζωσίμῳ.
Εἰ τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ.
234. Σερήνῳ Τριβούνῳ.
Εἰ κ Θεῷ ὑπόδικος, ὡς ἔφης.
235. Α᾽σκληπίῳ.
Εἰ οὐρανὸς, ὡς βιβλίον εἱλίσσεται.
236. Σερήνῳ.
Καλὸν μὲν τὸ τιμᾶν τοὺς μάρτυρας.
237. Παλλαδίῳ.
Ο῾ παῖς ὁ πεφευγώς σε.
238. Καλλιοπίῳ.
Η῾μεῖς τὰν πόλιν, ὡς θορυβώδεις.
239. Λαμπετίῳ.
Τῆς πτέρνης Η᾽σαῦ ὁ Ι᾽ακώβ.
240. *Eidem*.
Ο᾽ξέως ἐπιβάλλεις τοῖς ἐνθυμήμασι.

241. Ὠρίωνι.
Πόθεν, ἔφης, οἱ πονηροὶ λογισμοί.
242. *Eidem*.
Θέλοις ἀπελθόντες συλλέξωμεν τὰ ζιζάνια.
243. Σεμήνῳ.
Οὐκ ἔςιν ἀδίκου κρίσεως.
244. *Eidem*.
Ἐπειδὴ ἄριςά σοι εἶπας.
245. Διδύμῳ.
Κόκκῳ σινάπεως τὴν οὐράνιον.
246. Ἥρωνι διακόνῳ.
Ἡ τῶν προφητῶν ῥημάτων διάνοια.
247. Διδύμῳ.
Ὥσπερ ἡ ῥιπτομένη ἐν θαλάσσῃ.
248. *Eidem*.
Τὰ καλὰ συνάγεται εἰς ἄγγη.
249. Εὐτονίῳ.
Ὁ σωτὴρ. ὃν ὁ Πέτρος.
250. Μαρτυρίῳ.
Οὐχ ἡλικίας ὑποςροφήν.
251. Δονάτῳ.
Μὴ τὴν ἔννομον ἀρχήν.
252. Χριςοδούλῳ.
Τῆς τελευταίας τῶν χρόνων.
253. *Eidem*.
Οὐαὶ ταῖς ἐν γαςρὶ ἐχούσαις.
254. Anepigrapha.
Ἔχεις ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ, ὧν σπείρεις.
255. Anepigrapha.
Ἔσχες μὲν δεσμὸν τὴν συνάφειαν.
256. Anepigrapha.
Οὐ σαυτόν ἐςιν, ὦ οὗτος, τὸ δογματίζειν.
257. Εὐσεβίῳ ἐπισκ.
Ὡς φιλοκόσμῳ εὐπρέπεια ἱματίων.
258. Ζήνωνι πρεσβ.
Ἐδεξάμεθα τὸ ἱμάτιον.
259. *Eidem*.
Εἰ ἐλπίδι τῇ τὰ πάντα συνεχούσῃ.
260. Anepigrapha.
Τοῦ θεσπεσίου Δανιὴλ ἡ περιβόητος.
261. Νείλῳ.
Ὀπτὰ πυρὶ τὰ κρέα τοῦ ἀμνοῦ.
262. Ἰσιδώρῳ πρεσβ.
Τὸ κρίνεσθαι ζῶντας καὶ νεκρούς.
263. Κυντιανῷ μοναχῷ.
Ἐμοὶ κατὰ γνώμην προὐχώρει.
264. Συμπληκίῳ.
Συγχαίρομεν τῇ πόλει.
265. Φλωρεντίῳ.
Οὐ καλῶς τὰς Ἀθήνας θαυμάζεις.
266. Κόμητι.
Κοινωνία κέκληται ἡ τῶν θείων, κ. τ. λ.
267. Ἑτέρῳ Κόμητι.
Γέγραφας δηλωθῆναί σοι.
268. *Eidem*.
Ἐπειδὴ ἀπόδειξιν τῆς ἀποκρίσεως.
269. Καρκηλίῳ.
Ταῖς παντέλμοις καὶ θρασείαις γνώμαις.
270. Συνεσίῳ ἐπισκ.
Καλὸν μὲν τὸ πρὸ κινδύνων ἐζῶσθαι.
271. Ἀναςασίῳ.
Ὅτι βδελύσσεται Χριςὸς τοὺς ἄνδρας.
272. Ἡρωδιανῷ.
Ἀγνοεῖς μὲν τὴν ἀνταπόδοσιν.
273. Σεμήνῳ.
Πύλας ᾅδου ὁ θεῖος λόγος.
274. Ἀλφειῷ πρεσβ.
Ἡ ἐν τῷ ὄρει μεταμόρφωσις.
275. Κυρηνίῳ.
Εἰ τῶν κακῶν αἴτιόν ἐςι.
276. Συνεσίῳ.
Ὃ βούλει μαθεῖν σύντομόν ἐςι.
277. Ἑρμίνῳ Κόμητι.
Εἰ καί σοι ἀνήκοος ἦν.
278. *Eidem*.
Οὐδὲν ὀνίνησι νηςεία.
279. *Eidem*.
Ἡ χρῆσις τῶν χειρόνων.
280. *Eidem*.
Ἀρείῳ καὶ Εὐνομίῳ οὐ γέγονε.
281. *Eidem*.
Ἄλλη δυσεξάγγελτος χάρυβδις.
282. Anepigrapha cum reliquis usque ad 349. inclusive.
Ἀνατολὴν ἔχων ὄνομα Θεός.
283. Ποτήριον πτώσεως καὶ κόνδυ θυμοῦ.
284. Ἡ ἀχάριςος ἡμῶν καὶ φαύλη.
285. Ἡ χλαῖνα τῆς χλούνης.
286. Ἡ τῶν ἁγίων ὁδὸς ἐν τῷ ναῷ.
287. Δριμέως ζητοῖς τὰ νοήματα.
288. Τίνος χάριν, ἔφης, τὰ ἄψυχα.
289. Οἱ δύο λῃςαὶ τοὺς δύο ὑπέγραφον.
290. Τὸ μέσον τῶν λῃςῶν ἀνασχέσθαι.
291. Ἀνατέλλοντος φωτὸς ὁ ὄρθρος ὑποχωρεῖ.
292. Τοὺς τῶν μοναχῶν νεοπαγεῖς.
293. Αὐτὸς μὲν πᾶσαν φεῦγε βλασφημίαν.
294. Βαρὺν ὑπῆλθες ζυγόν.
295. Πάντα καλῶς ὁ χριςὸς διαθείς.
296. Πρόσφορον καὶ ἁρμοδίαν σοι.
297. Κοινὸς μὲν ἁπάντων ὁ ἐχθρός.
298. Εἰ τῷ ὕψει τοῦ σώματος.
299. Ἣν αὐτός μου παῖσιν προσήγαγες.
300. Αὐτὸς μὲν ἠρώτησας, ποίαν.
301. Αὐτῷ ᾧ νομίζεις ἐλαττώματι.
302. Εἰ καὶ ἀλόγιςος εἶ καὶ ἀνάγωγος.
303. Ἔξεςί σοι συνιδεῖν, ἄριςε.
304. Ἡ φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε, ὅτι ἀνεπίδεκτός ἐςι κακοῦ.
305. Ἐκεῖνο δ' γέγραφας, καὶ ὁ πρῶτος.
306. Μεγαλυνῶ τὸν κύριον ἐν αἰνέσει.
307. Καλὰ λαμβάνει τροφεῖα.
308. Ἡ πλείων πόσις μᾶλλον ὑπάρχει.
309. Ἡ ἄσκησις, ὦ φιλότης, πασῶν.
310. Τοσούτων κακῶν ἐςὶν ἡ μέθη αἰτία.
311. Ὡς μνησίκακόν σε πολλοὶ κωμῳδοῦσιν.
312. Οἱ ἀλλόφυλοι ἐκ Καππαδοκῶν.
313. Ἐπειδὴ χῶρον ἡμῖν εὐζωΐας.
314. Ἐκ τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων.
315. Εἰ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δυνατὸς ὁ Θεός.
316. Ἐπειδὴ καὶ τὸ συνημμένον τῷ προτέρῳ.
317. Τὸ πρᾶον καὶ ἥμερον, καὶ περιβολῆς.
318. Ἄνθρωπος κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος.
319. Ὁ μετὰ Ἰησοῦ ἀναςρεφόμενος.
320. Οἴνῳ τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα.
321. Εἰ τῶν πολεμίων βούλει κρατεῖν.
322. Ὅρον τῇ φύσει ὁ πλάςης ἐνέθηκε.
323. Τί σοβεῖς τὴν πάλιν ἀλαζών.

324. Ε'φώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν.
325. Εἰ Θεοῦ ἐξηρτήμεθα.
326. Βάνος οὗτος ὁ διδούς σοι τὰ γράμματα.
327. Η' ῥαβδός συ κ̀ ἡ βακτηρία συ.
328. Ο'ρος ἔςω σοι φιλοσοφίας.
329. Η' φύσις ἡ ἀνθρωπεία, θαυμάσιε, ὅτ' ἀνεπίδεκτός ἐςι κακῶν. Diversa est a 304. & longior.
330. Καὶ γράφοντα πολλάκις αἰσχύνομαι.
331. Ο' ἀναγαγῶν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα.
332. Προσπάθεια μὲν οὐκ ἐξυδορκεῖ.
333 Εἰ μὲν αὐτὸς λαμβάνῃ καιροῦ.
334. Η' εὐαγγελικὴ συνῆ ἡ ἐνανθρωπότης.
335. Μὴ ὕβριζε τὴν θείαν λειτουργίαν.
336. Ω'σπερ διὰ τῆς τεκνογονίας.
337. Μοναχός τις πρὸς τὴν ἡμετέραν.
338. Α'κριβῶς ἐπιςάμενος, ὅτι ὁ κύριος.
339. Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας.
340. Ω'σπερ οὐκ ἀσφαλὲς μετὰ μαχίμυ.
341. Πολλαὶ μὲν μαρτυρίαι γραφικαί.
342. Χρή σε. θαυμάσιε, ἄτρεπτον μὲν ἀεί.
343. Νόμος φιλοσοφίας ἀσφαλῶς.
344. Παῦσαι λοιπὸν Ι'ωάννης τῆς παντελμίας,
345. Οἰκίσκοις, ὡς ἔγνων, ἐπέρχῃ μοναχῶν.
346. Τοσοῦτον βλασφημίας κραυγή.
347. Τινές σε γλῶτταν ἔχειν ἀκρατῆ.
348. Τὴν αἰτίαν τῆς παραβάσεως.
349. Α'γχίνους ὢν κ̀ συνετὸς ἐρευνῶς.
350. Εὐςαθίῳ πρεσβ.
Α'ρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία.
351. Ζωσίμῳ πρεσβ.
Κρίνειν τά τε τῶν ὕβρεων.
352. Ε'ρμίνῳ Κόμητι.
Τὸ κλαῦτον ἐπὶ νεκρῷ.
353. Anepigrapha.
Οὐδὲ ὁ Παῦλος ὁ τῶν ὑρανίων.
354. Anepigrapha.
Τὸ ἄχρις ἀπέω φέρω.
355. Ναυατιανῷ.
Φλήναφλεν τυνείρας ἀπολογύμενος.
356. *Eidem*.
Εἰ μεν ἔχεις ὅτω προγνώσεως.
357. Anepigrapha cum quatuor sequentibus.
Αἱ ἀμετάδοτοι γνῶμαι.
358. Α'σφαλῶς τὰ εὐαγγελικὰ περιδέδεξαι.
359. Ταπεινοφρόνει μᾶλλον, καὶ μὴ ταπεινολόγει.
360. Λανθάνει σε μᾶλλον ἐθέλοντα.
361. Τὴν μὲν τῶν ἁμαρτημάτων διόρθωσιν,
362. Εὐςαθίῳ.
Πολλὴ κᾀμοί ἐςι, βέλτιςε, κολακείας.
363. Κέλσῳ.
Ω'σπερ τὰ ἔρια πρὸς παραδοχήν.
364. Ζωσίμῳ πρεσβ. κ̀ ἑτέροις.
Εἰ μήτε τῆς θείας παιδείας.
365. Σιλβανῷ.
Τοῦτο κ̀ Ι'υδαῖοι πάλαι.
366. *Eidem*.
Εἰ ἀληθῶς βύλει Θεῷ δωροφορεῖν.
367. Λαμπετίῳ.
Εἰ μὴ ἀνέγνως τῶν ἀχυρμιῶν.
368. Anepigrapha cum sequentibus tribus.
Τί σοι ϗ τῷ γένει τῷ θηρετρέπῳ.
369. Α'νάξια μὲν, ὡς ἔφης, τῶν πάλαι ἁγίων.
370. Τι οὐ δύναται ὁ ὧδε ποιεῖν.
371. Οὐκ ἔςιν ἐναντίον τῷ θείῳ νόμῳ.
372. Σελεύκῳ.
Τρὶς τὸν κύριον ἀρνησάμενος.
373. *Eidem*.
Τὸ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι.
374. *Eidem*.
Ο'τι τριπλῆ γέγονε τῶν ἀνθρώπων ἡ ἀθέτησις, δῆλον.
375. Anepigrapha.
Μηδέν σε ταραττέτω τῆς Ε'λισάβετ,
376. Anepigrapha.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ κ̀ χορῷ.
377. Λεωνίδῃ.
Εἰ ϗ γραφικὴν μαρτυρίαν ζητεῖς.
378. *a*. Anepigrapha.
Εἰ μήτε τῆς αἰδῶς τῆς φύσεως.
378. *b*. Anepigrapha.
Ω'σπερ λεαίνῃ συννέμεσθαι πρόβατον.
379. Κυρίλλῳ.
Φοβεῖ μετὰ τῆς θείας γραφῆς ὑποδείγματα,
380. Πανσοφίῳ.
Εἰ προΐτχεται ὁ τῆς Μαρκίωνος.
381. Παλλαδίῳ ὑποδιακόνῳ.
Εἰ πύλαι ᾅδυ τῆς ἀμωμήτυ.
382. Ω'ρίωνι μοναχῷ.
Η' κόλαξ κομπαγωγία.
383. Κύρῳ.
Εἰ λυπεῖ ἡ πενία, ἐξυδένωται.
384. Ο'λυμπίῳ Κόμητι.
Τῷ ὑπερφυεῖ κ̀ ἀνεκλαλήτῳ.
385. *Eidem*.
Τὸ ἐν τῇ θείᾳ πυκτῇ περὶ τῦ ἀςέρος.
386. Anepigrapha.
Εἰ μὲν τῆς θείας τυγχάνεις ἀγέλης.
387. Κλεοβύλῳ Κόμητι.
Η' τῶν ἁμαρτημάτων ἐπίτασις.
388. Μάρωνι.
Κάλλιςον μὲν τὸ μὴ ἁμαρτεῖν.
389. *Eidem*.
Εἰ μὲν ἐνεποίυν ὑμῖν ἁμαρτήματα. Est tantum fragmentum brevissimum.
390. Δομεςίῳ ἰατρῷ.
Τέχνην ἀπαγγέλλῃ φιλόσοφον.
391. Δοσιθέῳ ἀρχιμανδρίτῃ.
Αἱ τῶν βρωμάτων διακονίαι.
392. Κυρίλλῳ.
Η' τοῦ πρώτυ θαύματος ποίησις.
393. Ε'κδικίῳ.
Οἱ βόες μὴ κημούμενοι προθυμότεροι.
394. Αὐσονίῳ κοῤῥίκτωρι.
Χαλκῇ μὲν εἰκόνι βασιλεύς.
395. Θεοδώρῳ σχολαςικῷ.
Τὸν ἀβραμιαῖον ἀβραάμιον.
396 Ζακχαίῳ.
Εἰ θαύματα ἦν τὰ θρυλλύμενα.
397. *Eidem*.
Καινοῖς τινες λόγοις τὺς ἀνθρώπυς.
398. Κανδίδῳ.
Σῖτόν τις γεωργήσας κατέκλεισε.
399 Παλλαδίῳ διακόνῳ.
Τὸ ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν.
400. Ε'βραίῳ Βενιαμίν.
Καινὴν ϗ ξένην τὴν τῆς ἐκκλησίας,

401. Θαυμασίῳ.
Ε'μοὶ τὴν μετρίαν εἴδησιν.
402. Ι'σιδώρῳ διακόνῳ.
Καὶ ζωγράφοι & ὑφάνται.
403. Θεοδοσίῳ διακόνῳ.
Τὸν λίθον τοῦ μνήματος μετὰ τὴν ἀνάςασιν.
404. Παλλαδίῳ ὑποδιακόνῳ.
Ο' θέλων ὑπὲρ Ι'σραηλιτῶν γενέσθαι.
405. Α'θανασίῳ.
Καλὴ μὲν ϗ ἐπαινετὴ ἡ μετάνοια.
406. Λεοντίῳ διακόνῳ.
Τὰ ὑπερφυῆ ϗ θεῖα παιδεύματα.
407. Λεοντίῳ ἐπισκ.
Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος.
408. Συρηνίῳ.
Ε'χεις πλȣ̃τον δικαίως, συνέχεις δέ.
409. Νικάνορι σχολαςικῷ.
Οἱ λόγοι τῶν ἠθῶν εἰσιν ἡγεμόνες.
410. Σερήνῳ Τριβȣ́νῳ.
Οὐδὲν τῶν ἀποςολικῶν νόμων.
411. Παλλαδίῳ διακόνῳ.
Τȣ̀ς πόνȣς τῶν καρπῶν σȣ.

Earumdem Iſidori Peluſiotae Epiſtolarum ſeries ordine alphabetico digeſta.

Α'γνοεῖς μὲν τὴν ἀνταπόδοσιν. 272.
Α'γχίνȣς ὢν ϗ συνετὸς ἐρευνῶν. 349.
Αἱ ἀκρίδες, ἃς Ι'ωάννης ἐτρέφετο. 195.
Αἱ ἀλώπεκες φωλεȣ̀ς ἔχȣσι. 102.
Αἱ ἀμετάδοτοι γνῶμαι. 357.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ ϗ χορῷ. 376.
Αἱ νυκτεριναὶ φαντασίαι, ὡς γέγραφας. 94.
Αἱ τῶν βρωμάτων διακονίαι. 391.
Α'κοαί με σκληραὶ ἐξετάραξαν. 11.
Α'κȣ́ω σε πεφευγέναι τὸν βίον. 83.
Α'κȣ́ω σε ταῖς θείαις βίβλοις ἐμμελετᾷν. 112.
Α'κριβῶς ἐπιςάμενος, ὅτι ὁ κόρος. 338.
Α"λατι Ε'λισσαῖος τὰ Ι'εριχȣ́ντια. 101.
Α"λλη δυσεξάγγελτος χάρυβδις. 281.
Α'νάξια μὲν, ὡς ἔφης, τῶν πάλαι ἁγίων. 369.
Α'νατέλλοντος φωτὸς ὁ ὄρθρος ὑποχωρεῖ. 291.
Α'νατολὴν ἔχων ὄνομα Θεός. 282.
Α"νθρακες ἀνήφθησαν ἀπ' αὐτȣ̃. 87.
Α"νθρωπος κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος. 318.
Α'ν οἱ χρησμοὶ οἱ θεῖοι σημαίνȣσι. 90.
Α"πτει λύχνον ὁ Θεὸς ἱερέα. 117.
Α'ρείῳ & Εὐνομίῳ οὐ γέγονε. 280.
Α'ρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία. 350.
Α"ρτος ὁ κύριος κέκληται, αὐτὸς ἑαυτόν. 52.
Α'σφαλῶς τὰ εὐαγγελικὰ περιδέδεξαι. 358.
Αὐτὸς μὲν ἠρώτησας, ποίαν. 300.
Αὐτὸς μὲν πᾶσαν φεῦγε βλασφημίαν. 293.
Αὐτῷ, ᾧ νομίζεις ἐλαττώματι. 301.
Α'χρήςοις λίθοις τὸ ἐκκλησιαςικόν. 179.
Βαρὺν ὑπῆλθες ζυγόν. 294.
Βίβλȣς ἐκτήσω πλεῖςας. 50.
Βραχυτελῆ ȣ̓ μόνον τὴν ἀρχήν. 116.
Βῶνος οὗτος ὁ διδȣ́ς σοι τὰ γράμματα. 326.
Γέγραφας δηλωθῆναί σοι. 267.
Γεννήματα ἐχιδνῶν ὁ Ι'ωάννης. 172.
Διατί, ἔφης, μετὰ τῶν τριῶν ὁσίων. 104.
Διατί μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν. 118.
Διατȣ̃το ὁ περὶ τὸν Θεὸν πόθος. 35.
Διδάσκεις ἐπ' ἐκκλησίας τερπνῶς. 178.
Δριμέως ζητεῖς τὰ νοήματα. 287.
Ε'γὼ μὲν τὴν βίβλον, ἣν ἐζήτησας. 211.
Ε'δεξάμεθα τὸ ἱμάτιον. 258.
Εἰ ἀληθῶς βȣ́λει Θεῷ δωροφορεῖν. 366.
Εἰ ἄπιςος τυγχάνεις ὤν. 74.
Εἰ βασιλεία σε ȣ̓ προτρέπεται. 197.
Εἰ γαςρὸς, ὡς εἶπας, ȣ̓χ ἥττησαι. 149.
Εἰ δέχεται ὁ πρὸς σὲ διενεχθείς. 105.
Εἰ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος δυνατὸς ὁ Θεός. 315.
Εἰ ἐλπίδι τῇ τὰ πάντα συνεχȣ́σῃ. 259.
Εἰ θαύματα ἦν τὰ θρυλλȣ́μενα. 396.
Εἰ Θεοῦ ἐξηρτήμεθα. 325.
Εἰ καὶ ἀλόγιςος εἶ ϗ ἀνάγωγος. 302.
Εἰ ϗ γραφικὴν μαρτυρίαν ζητεῖς. 377.
Εἰ ϗ Θεῷ ὑπόδικοι, ὡς ἔφης. 234.
Εἰ ϗ κρύπτεις τὸ ἥττημα. 97.
Εἰ & Νȣ̃ς τῆς οἰκείας. 6.
Εἰ ϗ σοι ἀνήκοος ἦν. 277.
Εἰ ϗ τὴν ἱερωσύνην παραδρομῇ. 208.
Εἰ καὶ τὴν ἰσχὺν τȣ̃ σώματος. 198.
Εἰκὸς μέν σε ἀμαθαίνοντα. 192.
Εἰ λόγοις ἐτρώθης. 51.
Εἰ λυπεῖ ἡ πενία, ἐξȣδένωται. 383.
Εἰ μὲν ἀβȣλήτως προήχθης. 72.
Εἰ μὲν αὐτὸς λαμβάνῃ καιρȣ̃. 333.
Εἰ μὲν ἐνεποίȣν ὑμῖν ἁμαρτήματα. 389.
Εἰ μὲν ἔχεις ȣ̃τω προγνώσεως. 356.
Εἰ μὲν ὄντως τῶν βιωτικῶν. 59.
Εἰ μὲν τῆς θείας τυγχάνεις ἀγέλης. 386.
Εἰ μὲν ὡς διαλλαγησόμενοι. 53.
Εἰ μὴ ἀνέγνως τῶν ἀχυρμιῶν. 367.
Εἰ μήτε τῆς αἰδȣ̃ς τῆς φύσεως. 378. a.
Εἰ ὁ Θεὸς ϗ σωτὴρ ἡμῶν ἐνανθρωπήσας. 176.
Εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. 48.
Εἰ ὅπλων αἰχμαὶ ϗ κράτος. 156.
Εἰ οὐρανὸς ὡς βιβλίον εἱλίσσεται. 235.
Εἰ ȣ̓τε τῆς σὺν Χριςῷ αἰωνίου. 9.
Εἰπὲ τῷ Ι'ȣδαίῳ τῷ πρός σε. 204.
Εἰ πράξας ὁ Φαρισαῖος ȣ̓ ἐκαυχήσατο. 17.
Εἰ προΐσχεται ὁ τῆς Μαρκίωνος. 380.
Εἰ πύλαι ᾅδȣ τῆς ἀμωμήτȣ. 381.
Εἰρήνην ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τȣ̃ ὕψȣς. 187.
Εἰ σκανδαλίζῃ ἐπὶ τῇ κόνει. 136.
Εἰς τὰς πρωΐας ἀπέκτενον πάντας. 339.
Εἰ τῆς ἀνοχῆς τȣ̃ Θεȣ̃. 233.
Εἰ τῆς ἡμετέρας ὑπάρχεις ἀγέλης. 210.
Εἰ τῆς Χριςοῦ βασιλείας ἀντιποιῇ. 120.
Εἰ τῇ χηρείᾳ ἐγκαρτερεῖς. 228.
Εἴ τι τῆς ὕλης ἴδιον. 12.
Εἰ τύπος ἱερεὺς τοῦ ποιμνίȣ. 22.
Εἰ τῶν κακῶν αἴτιόν ἐςι. 275.
Εἰ τῶν πολεμίων βȣ́λει κρατεῖν. 321.
Εἰ τῷ ὕψει τȣ̃ σώματος. 298.
Εἰ τῷ Χριςȣ̃ διακονεῖς θυσιαςηρίῳ. 212.
Εἰ Χριςὸς εἰς ἔρημον ἀνήχθη. 154.
Ε'κεῖνο ȣ̓ γέγραφας, ϗ ὁ πρῶτος. 305.
Ε'κολλήθη τῷ ἐδάφει. 46.
Ε'κ τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων. 314.
Ε"λαβες ἱερωσύνην ἀνιέρως, ἀνίερε. 177.
Ε'μοὶ κατὰ γνώμην προȣ̈χώρει. 263.
Ε'μοὶ τὴν μετρίαν εἴδησιν. 401.
Ε"ξεςί σοι συνιδεῖν, ἄριςε. 303.

Τὸ

V. pag. 129. *b.* Ἐπιςολαὶ Λιβανίȣ σοφιςȣ̃. *Epistolae Libanii Sophistae* n. CCCXII. scholiis aliquot marginalibus adspersae. Prima inscribitur Κλεάρχῳ, & inc. Ἔμελλον γράφων. Ultima anepigrapha inc. Ἐμοὶ σὺ δοκεῖς ὑπὸ τῆς σῆς ἀδελφῆς, κ. λ. Des. φύσις τε δυναμένη. Harum Epistolarum uberiorem notitiam dare supersedemus, eo quod collatae iam fuerint in editione Amstelodamensi, curante Io. Christophoro Wolfio, anni MDCCXXXVIII. folio, ubi haec in Praefatione ad Lectorem de hoc Codice traduntur: *Codex Mediceus in 4. Plut. LXXXVI. num. VIII. chartaceus, manu recente, & ad nauseam turpi, scriptus, epistolas habet CCCXII. Characteres, & versus adeo comprimuntur, ut vel lynceos oculos unius paginae lectio hebetes reddere possit. Sibi scilicet. non aliis Graeculus, quisquis fuerit, scripsisse id omne videtur.*

VI. pag. 192. *b.* Συνεσίȣ Κυρηναίȣ ἐπισκόπȣ Πτολεμαΐδος ἐπιςολαί. *Synesii Cyrenaei Episcopi Ptolemaidos Epistolae* n. CLVI. uberrimis scholiis in margine, & glossis interlinearibus refertae. Prima *ad Nicandrum* inc. Παῖδας ἐγώ. Ultima Τῷ φιλοσόφῳ, inc. Τῆτες ἐξήνεγκα. Des. Πεντάπολις ὤνατο. Habentur omnes in edit. Paris. Gr. Lat. anni MDCXXXIII. fol. alias citata, licet ordine diverso: ultima enim in Codice, est CLIII. in edit.

VII. pag. 233. *b.* Παροιμίαι κατὰ ἀλφάβητον. *Paroemiae, seu proverbia iuxta alphabetum.* Inc. Αὕτη ἡ μήρινθος ȣ̓δὲν ἔσπασεν, ἐπὶ τῶν ἀλιεύτων ἰδὼν μηδὲν ἑλκυσάντων εἴρηται. Des. Ὡς ἔρως ἐν ἀσπίδι ξενίσαι βούλομαι, ἐπὶ τῶν τȣ̀ς φίλȣς τȣ̀ς ἑαυτῶν ἔργοις εὐεργετȣ́ντων. Editae sunt in calce Michaëlis Apostolii Paroemiarum Lugduni Batavor. ex officina Elzeviriana MDCXIX. 4. quibus titulus praeit: Παροιμίαι συλλεγεῖσαι παρὰ τȣ̃ ἁγιωτάτȣ πατριάρχȣ κυροῦ Γρηγορίȣ τȣ̃ Κυπρίȣ κατὰ ἀλφάβητον. Sed in Codice sunt uberiores.

VIII. pag. 237. *b.* Ἐκ τῶν τȣ̃ Πλάτωνος παροιμίαι. *Proverbia ex Platonis Operibus* excerpta. Inc. Οὐ μὴ χαμαὶ πέσῃ, ἐπὶ τῶν διακενῆς ȣ̓δὲν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. Des. φαῦλον γὰρ οἱ πλεῖςοι τὸ κακὸν ἀκȣ́ȣσιν. Hoc initium habes etiam in Cod. XXIX. Plut. LVIII. Catalogi Tom. II. pag. 472. §. IV. Non adsunt in citata Michaëlis Apostolii collectione.

IX. pag. 239. *b.* Ἐπιςολαὶ Γρηγορίȣ πατριάρχου. *Epistolae Gregorii Cyprii Patriarchae Constantinopolitani* n. LXIII. quarum, utpote ineditarum, inscriptiones & initia, ut iacent in Codice, adferenda duximus. Ita igitur habent:

1. inscrib. Τῷ Σαπωνοπώλῳ.
Inc. Ἐπαινῶ καί σε τῆς ἐπιςολῆς.
2. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Τί τȣ̃τος ἐπέςης.
3. *Ad eumdem.*
Οἶδα ϗ τὴν ἐμαυτȣ̃ περὶ λόγȣς ἀσθένειαν.
4. Τῷ Χατζύκῃ Ἀθανασίῳ.
Τιμιώτατε, πολλάκις ᾔτησας.

5. Τῷ

5. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Πολλὰ ἐγκαυχᾷ, ὀλίγα δὲ ὡς ἔσχης λέγεις.
6. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Τὰ τοῦ Πέρσου παιδία.
7. Τῷ Λογοθέτῃ τοῦ γενικοῦ.
Ο' μὲν κανὼν τοῦ μάρτυρος.
8. Τῷ Θεογνώστῳ.
Στομάχου κατάψυξις.
9. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Περὶ τοῦ ἀρχιερέως τοῦδε.
10. Τῷ Ξιφιλίνῳ.
Τὸ μὲν βιβλίον ἰδού σοι εἰς χεῖρας.
11. Τῷ Λογοθέτῃ.
Α'λλων μὲν λόγους ἡγόμην.
12. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Ε'μὸν πάθος κάλει σὺ, κ. λ.
13. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ω'ρμημένον με τὴν χθές.
14. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Ο' δεῖνα ἡμέτερος θυγάτριον, κ. λ.
15. Τῷ Θεογνώστῳ.
Λευκὸς μὲν ὁ σὸς οἶνος.
16. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Πρὸς ἄλλον μὲν καὶ δὶς, κ. λ.
17. Τῷ Παχυμέρῃ.
Δέσποτά μου σοφώτατε, ἀνέγνων τὸν λόγον.
18. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Πάντες σε πλὴν ὀλίγων οἴονται.
19. *Eidem*.
Η'ν ὅτε λέγων οὐδὲν λέγειν.
20. *Eidem*.
Εἰ μὲν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν.
21. *Eidem*.
Ω'ς ἡδὺς, ὦ λῷστε, εἰς τὸ ἐπὶ θέρος.
22. *Eidem*.
Δι' ἡμᾶς οὐχ ἥκεις.
23. *Eidem*.
Εἰ τοῖς πόθῳ κάμνουσιν.
24. Τῷ Α'κροπολίτῃ.
Χάρτης οὐκ ἔστι μοι.
25. Τῷ Θεογνώστῳ.
Χαλεπὸν ἡμῖν ἁπανταχόθεν.
26. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Τετράμηνον ὅλον ἀποδημῶν.
27. Τῷ Βίσκῳ (1) Δημητρίῳ.
Ε'νέτυχον, ἀδελφὲ ποθεινότατε.
28. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Μάνθανε, ὡς ὁ νεανίσκος οὗτος.
29. Τῷ Θεογνώστῳ.
Τά τε χρειωδέστερα.
30. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Α'ρτι πρώτως ἡμᾶς.
31. Τῷ Αὐτοκράτορι.
Κράτιστε θεοστεφὲς ἅγιε βασιλεῦ, νίκας, κ. λ.
32. Τῷ μοναχῷ Ι'ασίτῃ.
Ο'ς σοι τὴν ἐπιστολὴν ἐγχειρίζει.
33. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Τί μὲν τοῖς ἄλλοις διεληλυθόσι.
34. Τοῦ Μουζάλωνος πρὸς αὐτόν.
Ε'γὼ δὲ ᾐσχυνόμην.
35. Τῷ Μουζάλωνι.
Οὔτε ἐπαινεῖν κρίνω τὸν λόγον.
36. Τῷ μοναχῷ Ι'ασίτῃ.
Ο' ἐμὸς καὶ σὸς Κλήμης.
37. Τῷ Πριήνης.
Ο' ποτὲ μὲν δεσπότης.
38. Τῷ μοναχῷ Γρηγορίῳ.
Α'δελφὲ τιμιώτατε, εἰδέναι σου χρή.
39. Τῷ Πριήνης.
Ε'μὸς ὁ παρεστὼς σοι.
40. Τῷ μεγάλῳ Λογοθέτῃ.
Φασί τινες λόγον.
41. Τῷ μοναχῷ Ι'ασίτῃ.
Η'δέως μὲν τοὺς ἰχθῦς εἴδομεν.
42. Τῷ Σκουταριώτῃ.
Τὴν βίβλον τῶν προφητῶν.
43. Τῷ Σταυρακίῳ.
Εὔχομαι ὑγιαίνειν σε, ἀδελφέ.
44. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ, καὶ τῷ Χούμνῳ.
Κακόπαιδας μὲν οἶδα.
45. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Καιρὸς, ὅτε τῆς πολυθρυλλήτου, κ. λ.
46. Τῷ Χούμνῳ.
Ο'τε συνταξόμενος ἧκες.
47. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ω'ρμημένον με γράφειν πρὸς σέ.
48. *Eidem*.
Α'ντ' οὐδενὸς ἄλλου τῇ σῇ φιλίᾳ.
49. *Eidem*.
Καὶ πρώην μὲν ὁ Γεώργιος.
50. Τῷ Σκουταριώτῃ.
Ε'βουλόμην μὲν λέγειν ἐν προοιμίοις.
51. Τῷ Πεδιασίμῳ.
Καὶ φιλίαν οἶδα τιμᾶν ἐγώ.
52. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Λόγος τὸν σοφώτατον Λογοθέτην.
53. *Eidem*.
Ε'γκαλεῖν οὐδέν σοι βούλομαι.
54. *Eidem*.
Εἴθε μηδὲ τὴν ἀρχήν.
55. Τῷ Α'κροπολίτῃ.
Πολλὰ ἔσχον ἐγὼ πειραθείς.
56. *Eidem*.
Οὐ μέμφομαί σου τὴν περὶ ἐπιστολὰς προθυμίαν.
57. *Eidem*.
Ε'μεμψάμην, ὁμολογῶ.
58. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Ι'σως ζητεῖς τινα καιρόν.
59. *Eidem*.
Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν.
60. Anepigrapha.
Ε'λαφοι καὶ ταῦροι.
61. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Α'νὴρ ἐκεῖνος γράμματα ἔδοξε.
62. Τῷ Μελιτηνιώτῃ.
Εὔχομαι εἰς Θεὸν, ἵνα, κ. λ.
63. Τῷ Νεοκαισαρείτῃ.
Υ'γιαίνειν σε καὶ ψυχὴν, καὶ σῶμα.

Earumdem Gregorii Cyprii Epistolarum initia ordine alphabetico digesta.

Ε'βου-

(1) Fabric. in not. ad Allatii Diatrib. de Georgiis Bibl. Graec. Vol. X. p. 809. vocat *Bensen*.

Ε'βυλόμεν μὲν λέγειν ἐν προοιμίοις. 50.
Ε'γκαλεῖν οὐδέν σοι βύλομαι. 53.
Ε'γὼ δὲ ἠσχυνόμην. 34.
Εἴθε μηδὲ τὴν ἀρχήν. 54.
Εἰ μὲν κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν. 20.
Εἰ τοῖς πόθῳ κάμνυσιν. 23.
Ε'λαφοι ϗ ταῦροι. 60.
Ε'μεμψάμην, ὁμολογῶ. 57.
Ε'μὸν πάθος κάλει σύ. 12.
Ε'μὸς ὁ παρεςὼς σοι. 39.
Ε'νέτυχον, ἀδελφὲ ποθεινότατε. 27.
Ε'παινῶ καί σε τῆς ἐπιςολῆς. 1.
Εὔχομαι εἰς Θεὸν, ἵνα, κ. λ. 62.
Εὔχομαι ὑγιαίνειν σε, ἀδελφέ. 43.
Η'δέως μὲν τὺς ἰχθῦς εἴδομεν. 41.
Η'ν ὅτε λέγων οὐδὲν λέγειν. 19.
Ι'σως ζητεῖς τινα καιρόν. 58.
Καὶ πρώην μὲν ὁ Γεώργιος. 49.
Καιρὸς, ὅτε τῆς πολυθρυλλήτυ. 35.
Καὶ φιλίαν οἶδα τιμᾶν ἐγώ. 51.
Κακόπαιδας μὲν οἶδα. 44.
Κράτιςε θεοσεβὲς ἅγιε βασιλεῦ, νίκας. 31.
Λευκὸς μὲν ὁ σὸς οἶνος. 15.
Λόγος τὸν σοφώτατον Λογοθέτην. 52.
Μάνθανε, ὡς ὁ νεανίσκος ὗτος. 28.
Ο' δεῖνα ἡμέτερος θυγάτριον. 14.
Ο' ἐμὸς ϗ σὸς Κλήμης. 36.
Οἶδα ϗ τὴν ἐμαυτῦ περὶ λόγυς, κ. λ. 3.
Ο' μὲν κανὼν τοῦ μάρτυρος. 7.
Ο' ποτὲ μὲν δεσπότης. 37.
Ο''ς σοι τὴν ἐπιςολὴν ἐγχειρίζει. 32.
Ο'τε συνταξόμενος ἧκες. 46.
Οὐ μέμφομαί σου τὴν περὶ ἐπιςολὰς, κ. λ. 56.
Οὔτε ἐπαινεῖν κρίνω τὸν λόγον. 35.
Πάντες σε πλὴν ὀλίγων οἴονται. 18.
Περὶ τοῦ ἀρχιερέως τῦδε. 9.
Πολλὰ ἐγκαυχᾷ, ὀλίγα δέ. 5.
Πολλὰ ἔσχον ἐγὼ πικρανθείς. 55.
Πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. 59.
Πρὸς ἄλλον μὲν ϗ δίς. 16.
Στομάχυ κατάψυξις. 8.
Τά τε χρειωδέςερα. 29.
Τὰ τοῦ Πέρσυ παιδία. 6.
Τετράμηνον ὅλον ἀποδημῶν. 26.
Τὴν βίβλον τῶν προφητῶν. 42.
Τί μὲν τοῖς ἄλλοις διεληλυθόσι. 33.
Τιμιώτατε, πολλάκις ᾔτησας. 4.
Τί τῦτος ἐπίςης. 2.
Τὸ μὲν βιβλίον ἰδύ σοι εἰς χεῖρας. 10.
Υ'γιαίνειν σε ϗ ψυχὴν ϗ σῶμα. 63.
Φασί τινες λόγον. 40.
Χαλεπὸν ἡμῖν ἁπανταχόθεν. 25.
Χάρτης ὐκ ἔςι μοι. 24.
Ω'ς μεμνημένον με γράφειν πρὸς σέ. 47.
Ω'ς μεμνημένον με τὴν χθές. 13
Ω'ς ἡδὺς, ὦ λῶςε, εἰς τὸ ἐπὶ θέρος. 21.

X. pag. 250. Α'ποφθέγματα τῶν σοφῶν παρ' Ε'λλησιν. *Apophthegmata sapientum apud Graecos*. Inc. Θαλῆς ὁ Α'θηναῖος ἐρωτηθεὶς διὰ τί οὐ τεκνοποιεῖ, ἔφη, διὰ φιλοτεκνίαν. Des. Τίμων ἐρωτηθεὶς διὰ τί παρῄει ἐκ Θηβῶν, ἔφη, ἵν' ὑμᾶς ἀναπεπταμένυς ὁρῶν γελῶ. Nomina autem sapientum, quorum heic recensentur effata, sunt ista: Anacharsis Scytha, Anaxagoras Clazomenius, Anaxarchus Abderites, Antisthenes Atheniensis, Aristippus Cyrenaeus, Aristoteles Stagirita, Bias, Bion Borysthenita, Chilo Lacedaemonius, Chrysippus Tarsensis, Cleanthes, Cleobulus Lindius, Demetrius Phalereus, Diogenes, Heraclides, Heraclitus Ephesius, Hipparchia, Lycon Troadensis, Menedemus, Periander Corinthius, Pittacus Mitylenaeus, Plato, Pyrrhon Eleus, Pythagoras Samius, Socrates, Solon Atheniensis, Speusippus, Stilpo Megarensis, Thales Atheniensis, Theodorus philosophus, Theophrastus, Timon, Xenocrates, Xenophanes, Zeno Cyprius, & alii fortasse.

XI. pag. 261. *b.* Βρύτυ Περγαμηνοῦ ἐπιςολαί. *Bruti Pergameni Epistolae*, & quidem num. LXX. (1) eodem prorsus ordine, quo iacent in Codice XXXIII. Plut. XXXII. quarum recensionem vide Catalogi nostri Tom. II. pag. 181. seqq.

XII. pag. 265. Sequitur alia *Epistolarum Collectio*, nullo auctoris nomine apposito, quas diligenti habita perquisitione ad Theophylactum Scholasticum Simocatam pertinere deprehendimus. Sunt autem numero LV. nimirum sexdecim *Morales*, viginti tres *Amatoriae*, ac sexdecim *Rusticae*, quarum postremae novem sunt anepigraphae, habenturque inter Epistolas Graecanicas Collectionis Cuiacianae editas Aurel. Allobrog. MDCVI. fol. a p. 397. ad pag. 417. ubi multo plures sunt. Quae igitur desiderantur in Codice, sunt I. IV. VII. XXXII. XXXVII. XL. XLIII. XLIV. XLVI. XLVII. L. LVI. LXI. LXIII. LXIV. LXV. LXVI. LXVII. LXVIII. LXX. LXXI. LXXII. LXXIV. LXXV. LXXVII. LXXVIII. LXXIX. LXXX. LXXXII. & LXXXIII. In reliquis magnum titulorum discrimen animadvertimus, ut siqua ipsarum editio paranda sit, huius Codicis lectio consulenda videatur.

XIII. pag. 270. *b.* Πρόκλυ τοῦ Πλατωνικοῦ φιλοσόφυ θεολογικὴ ςοιχείωσις, κεφάλαια σια'. *Procli philosophi Platonici Elementa Theologica Capitibus CCXI.* Primum Caput inc. Πᾶν πλῆθος μετέχει. Vltimum des. πᾶσα ἄρα ψυχὴ κάτεισιν. Haec Procli Institutio Theologica, sive Propositiones CCXI. cum totidem demonstrationibus, Latine ex versione Francisci Patricii lucem adspexit Ferrariae apud Dominicum Mamarellum anno MDLXXXIII. in 4. cum titulo *Elementorum Theologicorum*. Proclo Patriarchae Constantinopolitano male tribuitur a Verderio in iterata edit. Biblioth. Constantinopolitanae. Graece cum Francisci Porti translatione subiecta est libris sex Theologiae Platonicae Hamburgi MDCXVIII. fol. Vetus Latina interpretatio Gulielmi de Morbecta, sive Morbeka, absoluta Viterbii A. C. MCCLXVIII. servatur Ms. in Bibl. Vindobonensi, ut habet Lambecius Lib. VII. p. 38. In-

(1) In Codice propter omissum numerum να'. sc. *LI.* videntur esse LXXI. totidemque enunciantur a Montfauc. in suo Catalogo; quod tamen falsum.

Inter Codices Holstenianos Bibliothecae Iohanneae Hamburgensis occurrunt Graece Nicolai Episcopi Methonensis, qui circa A. C. MCXC. floruit, animadversiones in Procli Institutionem Theologicam, quibus falsa praecipue de fato doctrina, una cum aliis quibusdam Procli dogmatis a Christiano sensu alienis oppugnatur, cum hoe titulo: Νικολάυ ἐπισκόπυ Μεθώνης ἀνάπτυξις τῆς θεολογικῆς στοιχειώσεως Πρόκλυ τῦ Λυκίυ, Πλατωνικῦ φιλοσόφυ, πρὸς τὸ μὴ συναρπάζεσθαι τὺς ἀναγινώσκοντας ὑπὸ τῆς ἐπιφαινομένης αὐτῇ πιθανάγκης, ϗ σκανδαλίζεσθαι κατὰ τῆς ὑγιῦς πίστεως. Has ex Vaticano Codice 626. descripsit Holstenius, teste Fabricio Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 517.

XIV. pag. 291. *b.* Ἴσαάκ τοῦ σοφωτάτου Ἀργυρῦ μέθοδος λογικωτέρα ἡλιακῶν ϗ σεληνιακῶν κύκλων, ϗ τῶν τούτοις ἑπομένων. *Sapientissimi Isaaci Argyri methodus rationabilior solarium & lunarium cyclorum, & eorum quae ex his consequuntur*. Inc. Πρῶτον μὲν ἐστιν ἡμῖν. Des. ἐν πολλοῖς ἔτεσιν ἀξιόλογον ἀπεργαζομένης. Habetur Graece & Latine edita in Vranologio Petavii, eius Operis de Doctrina Temporum Tom. III. edit. Antuerp. MDCCIII. fol. a pag. 194. ad pag. 205 & quidem in Capita XVI. divisa, cum Praefat. ad Oenaeoten D. Andronicum, quae in Codice desideratur. Clauditur Tractatus laterculo quodam exhibente Tabulam Paschalem a D. Nicephoro Gregora emendatam, qualis in dicta editione Latine tantum repraesentatur pag. 206, adiecto praeterea ad calcem tabulae hoc ad lectorem monito: Ἐγένετο μὲν διορθώσεως χάριν, οὐ πράττεται δὲ, ϗ πρόσεχε ὁ ἀναγινώσκων. Notandum interim est, inter Caput IX. & X. insertum esse in Codice alium eiusdem Argyri Tractatum cum hoc titulo: Τοῦ αὐτοῦ Ἀργυροῦ ἀπόδειξις, ὅτι κυριωτέρα πασῶν ἀρχὴ τῶν τε ἡλιακῶν ϗ σεληνιακῶν κύκλων ἡ τοῦ Σεπτεμβρίου λ. ϗ τίνος χάριν ἐπὶ μὲν τῶν ἡλιακῶν εἰς τὴν τοῦ Ὀκτωβρίου α' μετετέθη, ἐπὶ δὲ τῶν σεληνιακῶν εἰς τὴν τοῦ Ἰαννουαρίου α'. *Eiusdem Argyri demonstrationes, quod optimum omnium initium solarium & lunarium cyclorum est Septembris dies XXX. & cur in solaribus in Octobris diem primam translatum est, in lunaribus vero in primam Ianuarii*. Inc. Τῆς τοῦ ἔτους ἀρχῆς, ἄλλης ϗ ἄλλης παρ' ἑτέροις νομιζομένης. Des. ἔχοντας ἐπακτὰς τὰς ἀπὸ τῆς προλογουμένης συνόδου ἡμέρας ιδ'. τῆς σελήνης. Hunc Tractatum in dicta editione minime reperimus; ac fortasse idem est atque ille, quem Fabricius Bibl. Graec. Vol. X. pag. 178. indicat verbis, *Methodus melior solarium & lunarium cyclorum*, aitque Ms. exstare in Bibliotheca Leidensi ex legato Iosephi Scaligeri.

XV. pag. 300 Τοῦ αὐτοῦ περὶ εὑρέσεως τῶν τετραγωνικῶν πλευρῶν τῶν μὴ ῥητῶν τετραγώνων ἀριθμῶν. *Eiusdem de inventione quadraticorum laterum irrationabilium numerorum quadratorum*. Inc. Τῶν μὲν ῥητῶν τετραγώνων ἀριθμῶν εὐχερής ἐστιν ἡ τῶν πλευρῶν εὕρεσις. Des. ϗ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. Innuit fortasse Opusculum hoc Fabricius ipse loc. & pag. cit. verbis illis *De extractione radicis quadraticae quadratorum irrationalium*.

XVI. pag. 303. *b.* Τοῦ νομοφύλακος Ἰωάννου διακόνου τοῦ Εὐγενικοῦ εἰς εἰκόνα τοῦ μεγάλου Χρυσοστόμου. *Nomophylacis Ioannis Diaconi Eugenici in imaginem magni Chrysostomi* Carmen iambicum, quod est:

Τὸ πάντιμον φῶς, ὁ χρυσοῦς ἑωσφόρος,
Ὁ χαριτώνυμος, τὸ καλὸν γῆς ἅλας,
Ὁ νοῦς ϗ τὸ στόμα Χριστῦ τε ϗ Παύλου,
Ἡ βροντόφωνος τῆς ἀληθείας σάλπιγξ,
Καὶ τερψίθυμος τῆς μετανοίας φόρμιγξ,
Ἡ τῶν λόγων ἄβυσσος, ἡ ξένη φύσις,
Ἡ τῆς σοφίας νεκταρόβρυτος χύσις,
Ὁ ὠκεανὸς ἐξ Ἐδὲμ ὁ βαθύρρους,
Ἄρδων πᾶσαν γῆν πανταχῆ θαυμασίως,
Ἄρδων δὲ ῥείθροις οὐ μόνον τετραστόμοις.
Περιπατῶν δὲ τὸ ξύμπαν πολυστόμοις,
Ἡδὺ ποταμηδὸν γλυκὺ χέει νᾶμα
Τῶν δογμάτων ὑπὲρ μέλι ϗ κηρίον
Τερπνὸν, γλυκάζον, ὡς ἔλαιον λιπαῖνον,
Καὶ τῶν πατρικῶν τὰς ῥοὰς διδαγμάτων
Πιστὺς ἅπαντας ἐκφορεῖσθαι προτρέπων.
Ἐξ ὧν ϗ σὴ παῖς βασιλὶς Θεοδώρα
Πλησθεῖσα παιδόθεν με ὦ θερμοῦ πόθου,
Ἐν τῷδε τῷ πίνακι τὴν χάριν γράφω,
Ὡς ζῶντα ϗ πνέοντα προσβλέπουσά σε.
Ὡς γὰρ θανὼν ζῇς ἐξ ἄκρας ἀσαρκίας,
Οὕτω γραφεὶς ζῇς ἐξ ἄκρας εὐτεχνίας.
Εἰ δ' οὐχὶ ϗ πνεῖς, τοῦτο τῆς ἀπιστίας·
Ἡ μάκαρ συζῶν ὑπὲρ τὺς νόας ἔξης,
Κάλλιστα νικῶν ἐξ ὕλης τὺς ἀγγέλους.

Hic Ioannes Eugenicus Nomophylax, Marci Ephesii frater, antirrheticum scripsit adversus synodum Florentinam Ms. in Biblioth. Bavarica, e quo loca quaedam protulit Allatius de Purgatorio p. 61. 140. 220 241. Nihil de his Carminibus habet Fabricius B. G. Vol. X. p. 522.

XVII. pag. 304. Τοῦ αὐτοῦ νομοφύλακος ἐπιτάφιος τῇ Παλαιολογίνῃ. *Eiusdem Nomophylacis epitaphion Palaeologinae*. Sed praeter primum verbum, quod est Θυμαλε, nil aliud legitur, pagina ad illud exscribendum vacua relicta.

XVIII. pag. ead. Τοῦ αὐτοῦ εἰς παναγιάριον. *Eiusdem in Panagiarium* tetrastichon iambicum, quod est huiusmodi:

Ἡ θεοχαρίτωτος γαστήρ σου, κόρη,
Τράπεζα λαμπρὰ μυστικῶς ἀνεφάνη,
Τὸν οὐράνιον ϗ στερρὸν ζωῆς ἄρτον
Φέρουσα Χριστὸν, ὃν πᾶς τρώγων ὐ θνήσκει.

XIX. pag. 304. *b.* Προθεωρία τοῦ Νομοφύλακος. *Praefatio Nomophylacis* (f. eiusdem Ioannis Eugenici, de quo supra) in Aethiopica Heliodori, quae quum desideretur in editione, nec valde longa sit, integra subiicitur; continet autem insignem illius Operis laudationem. Ea igitur sequens est:

Ἡ τὰ περὶ Θεαγένην ϗ Χαρίκλειαν γλαφυρῶς ϗ θαυμασίως δραματουργοῦσα βίβλος ἥδε, εἰς δέκα τὸν τέλειον ἀριθμὸν τμήματα διῃρημένη, ϗ ἄλλαις μὲν συχναῖς ϗ διαφόροις κατεστεπται χάρισι, ϗ ὡς χρυσεύφης ϗ λιθοκόλλητος καὶ πο-

λύτιμος διήνθισται στέφανος· πυκνῇ τε γὰρ εὑρημάτων ϗ νοημάτων καινοπρεπῶν ἀγλαΐᾳ πεποίκιλται, ὥς τε πάντα λογίων ἐσμὸν διαφερόντως νικᾶσθαι τοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τινὶ συνθέντας δράματα, ϗ συνθήκῃ τῇ ἐν λόγοις ῥητορικοῖς ἀρίστῃ, ϗ ἰδεῶν κράσει ϗ ῥυθμῷ, ϗ ἠκριβωμένῃ λέξει κεκόσμηται· καὶ μὴν καὶ γνωμολογίαις οὐκ ὀλίγαις μεταξὺ χρησταῖς καὶ τῷ βίῳ λυσιτελέσι, ϗ παραδείγμασιν ἀναγκαίοις, ϗ μερῶν γῆς τῶν ἐπικαιροτέρων περιηγήσεσι, ϗ πολεμικῶν στρατηγημάτων ἐκθέσεσι σεσοφούργηται· ἔτι δὲ ἐπῶν ᾠδῆς ϗ παρίσων ἔστιν οὗ καὶ ὁμοιοτελεύτων ϗ ὅλως παντοίων τοῦ λόγου σχημάτων οὐκ ἀμοιρεῖ, ϗ τούτων ἐν μέτρῳ καὶ σταθμῷ πάντων καὶ θαυμαστῇ διαίτῃ καὶ οἰκονομίᾳ, ὡς μήτε τὸ τοῦ λόγου σεμνὸν ϗ γοργὸν ὑπὸ ἄγαν ἀνειμένου δοκεῖν ὑπτιάζειν ϗ καθυφίεσθαι, μήτε τὸ τερπνὸν ϗ σαφὲς τῷ σφοδρῷ ϗ τραχεῖ ϗ ὁπωσοῦν ἐξογκοῦσθαι, ϗ πλεῖν ἢ δεῖ μεγεθύνεσθαι· ἀλλὰ διὰ πάντων, ὥσπερ ἐν μέσῃ τινὶ καὶ βασιλικῇ ἀτραπῷ προϊέναι, ϗ ἴσον ϗ ὁμοιότατον ἑαυτὸν ἐπιδεικνύειν ἐν ἅπασιν. ἐξαίρετον δὲ ἡ βίβλος ἐκφαίνει τοῖς μὴ ἁπλῶς, μηδὲ τὸ ἐπιπόλαιον μόνον ὁρῶσι, μηδὲ πρὸς οἷ τί που μεταξὺ τῇ φύσει ἑπόμενον ἐμπαθῶς κεχηνόσιν· ἀλλὰ πρὸς τῷ βάθει τῆς διανοίας, ϗ τῷ σκοπῷ ϗ τοῖς ἀποτελέσμασι τοῦ δράματος διικνουμένοις, ὅτι δι' αὐτῆς ἐν οὕτω δοκούσῃ σαθρᾷ ϗ ἀσέμνῳ τῇ ὑποθέσει, ϗ ἀγενεῖ ϗ ἀχρήστῳ ὕλῃ ὁ τῶν γενικῶν ἀρετῶν ἱερὸς χορὸς, ϗ ἡ τούτων θαυμαστὴ τάξις ϗ ἑνότης ϗ συμφωνία ϗ ἡ ἐντεῦθεν μουσικὴ τερπνότης ϗ εὐωδία, ὡς ἀπὸ χαρίτων στεφάνου καλλιπλόκου τινὸς, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, πολυανθοῦς καὶ μυριοφύτου παραδείσου καὶ ὁ μέγας ϗ κατηστερωμένος οὐρανὸς, ϗ τὰ μεγάλα στοιχεῖα τὰ τὴν λογικὴν ψυχὴν συνιστῶντα καὶ κοσμοῦντα διαπρεπῶς συμπέπλεκταί τε καὶ βρύει ϗ εἰδοποιεῖται ϗ συμπέπηκται· τῆς ἀνδρείας δηλαδὴ τὸ σταθερόν τε ϗ μεγαλοπρεπὲς, τῆς δικαιοσύνης τὸ εὐθὲς, τῆς σωφροσύνης οὐχ ἥκιστα τὸ σεμνὸν ϗ θεοειδὲς, καὶ τῆς φρονήσεως τὸ τέλειον. Εἰ δ' ἐνίοις ἀμέλει ϗ τούτων οὕτως ἐχόντων, οὐ λυσιτελὲς ὅμως τῆς νεωτέροις εἴτε τῷ σώματι, εἴτε μᾶλλον τῷ φρονήματι δοκεῖ τὸ σύγγραμμα, πάντως ἂν εἴποι τις ἐπικαίρως κἀνταῦθα, τῷδε τῷ λόγῳ δικαίως ἐκ τούτων ἀπαγορεύεσθαι, ᾧ κἀπὶ τῶν τῆς θείας γραφῆς ἡ τοῦ σοφοῦ Σολομῶντος ᾀσματικὴ πυκτὶς, ἡ τὸν ἱερὸν νυμφίον ϗ τὴν νοητὴν νύμφην μυστικῶς δραματογραφοῦσα, ϗ ῥήματα ϗ νεύματα ϗ νοήματα θείως ϗ νοερῶς ἐρῶντος ϗ ἐρωμένης ἀπαθῶς εἰκονογραφοῦσα. ἐῤῥέτω τοίνυν γλῶττα μεμψίμοιρος ϗ χαιρέκακος, ἡ τὴν συγγραφὴν ϗ τὸν καλὸν ταύτης δημιουργὸν ἀλόγως λοιδοροῦσα, ϗ πᾶς τις λέγων ϗ λέγου ϗ σπουδῆς ἐχομένων ποιημάτων ἐραστὴς ἔστω, λυσιτελείας ἅπασιν πεφυκέναι ταύτην ὑπόθεσιν ταῖς προσέχουσι, ϗ σωφροσύνης καὶ μεγαλοψυχίας διδασκάλιον, ϗ γάμων ἐνθέσμων ϗ τιμίων ὑπόδειγμα, ϗ πάσης ἀσωτίας ϗ ἡδονῆς ἀθέσμου σφοδρότατον ἔλεγχον, ὡς ἐξ αὐτῆς ταύτης τοῦτο καταμανθάνειν ἀκριβῶς ἔνεστιν.

Clauditur deinde hoc disticho iambico ab eadem manu exarato:

Ἡ σωφροσύνη κἂν κυΐσκῃ πικρίαν,
Ἀλλὰ μελιττόεσσαν ὠδίνει χάριν.

Temperantia quamvis concipiat amaritudinem,
Mellitam tamen parturit laetitiam.

XX. pag. 305. Excerpta Theologica *de Spiritu Sancto*, e variis Patribus, complectentia sententias tum Graecorum, tum Latinorum, seu Francorum. Graecorum Patrum nomina, ac loca, unde sententiae adferuntur, sunt ista:

Athanasius ex ipsius Confessione Fidei, ex Tomo de Incarnatione Dei Verbi, ex Epist. ad Serapionem, ἀπὸ τοῦ πρὸς Μελίτιον ϗ Εὐσέβιον τὸν Σαμοσατέα, & ἐκ τῶν περὶ τοῦ ὁμοίως εἶναι τὴν τριάδα μαρτυριῶν τῆς γραφῆς.

Basilius Magnus ex tertio Libro contra Eunomium, ex Epist ad Eustathium; in illud *Verbo Domini caeli firmati sunt*; ἐκ τῶν κατὰ Σαβελλιανῶν, ex Libro ad Amphilochium, ex Epist. ad fratrem suum de substantia, hypostasi & differentia, & ex Epist. πρὸς κανονικάς τινας.

Cyrillus Alexandrinus ex primo Libro de adoratione & cultu in spiritu & veritate, ex Interpretatione in prophetam Ioël, in Evangelium S. Ioannis, & in Symbolum; ex Libro II. Thesaurorum, ἐν τῷ β' τῶν πρὸς Ἑρμείαν, ex Libris adversus Iulianum, & ex Epist. ad quosdam Monachos.

Epiphanius ex Ancorato.

Gregorius Nazianzenus ex Orationibus Valedictoria, de dogmate & officio Episcoporum, in sancta Lumina, & in sanctum Baptisma; & ex Carminibus de Spiritu Sancto.

Gregorius Nyssenus ἀπὸ τῆς θεογνωσίας, ex primo libro contra Eunomium, ex Oratione de Spiritu Sancto contra Macedonianos. Libro ad Ablabium, Encomio in Protomartyrem Stephanum, & Homilia in Orationem Dominicam.

Gregorius Thaumaturgus ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως, ἐκ τῆς κατὰ μέρος πίστεως, & ἐκ τοῦ λόγου, οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἔχθισοι ϗ ἀλλότριοι.

Ioannes Chrysostomus ex Oratione in Nativitatem Christi, & quod unicuique climati Angeli praesunt, & ex alia de Spiritu Sancto, tum ἐκ τοῦ πρώτου προφυλακτικοῦ, οὗ ἡ ἀρχὴ, Ἐπειδὴ τῷ ἀγαθῷ προσερχόμεθα, & ex Interpretatinne in psalmum XCVI.

Ioannes Damascenus ex Capitibus Theologicis.

Maximus ex tertia Centuria, ἐκ τῶν ἐρωταποκρίσεων, & εἰς τὸ, τί δηλῶσαι βούλεται τῷ προφήτῃ Ζαχαρίᾳ ἡ χρυσῆ λυχνία.

Metaphrastes in Martyrio S. Dionysii.

Nilus.

Tarasius ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς ἐπιστολῇ.

Theodoretus.

Excerpra ex Actis primae Synodi, & ex Confessione Catholicae Fidei. quam exposuere Episcopi in veteri Roma congregati sub Damaso Papa, & Theodosio Imp.

Testimoniis hisce subiiciuntur Photii patriarchae Capita syllogistica undecim contra Latinos; eaque statim excipiunt auctoritates aliae

aliae SS. Patrum Latinorum de Spiritu Sancto, qui sunt:

Augustinus ex Epist. ad Maximinum, Enchiridio, & Libro XV. de Trinitate.

Caelestinus Papa εἰς λόγον ἐπ' ἐκκλησίᾳ λαληθέντα.

Damasus Papa ad Paullinum Thessalonicensem.

Hieronymus ex Epist. ad Damasum.

Sylvester ἐν τῇ κατὰ τοῦ γόητος ἐκείνου εὐχῇ.

XXI. pag. 309. *Sententiae excerptae e variis, ac praesertim ex Oratione Isocratis ad Demonicum*. Prima est, Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη, & τὸ μέλλον ἀόρατον. Vltima vero, Ἀγάπα τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτῆσιν, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν. Praeter Isocratem, cuius est huius sententiarum collectionis potior pars, adferuntur etiam dicta Alexandri Macedonis, Aristippi, Chrysippi, Demosthenis, & Pittaei.

XXII. pag. 313. *b*. Ἀποφθέγματα σοφῶν τῶν ζ'. *Apophthegmata*, seu *sententiae septem Sapientum*, & aliorum clarorum virorum. Prima est, Πάντων μέτρον ἄριστον. Vltima, Ἄρχοντα εἶναι δεῖ συμπαθῆ καὶ φιλάνθρωπον, ἀμνησίκακον, ἀόργητον, ἀπροσωπόληπτον καὶ ἀδωροδόκητον, καὶ πρὸ πάντων οὐ διαβολαῖς εὐκόλως καὶ λοιδορίαις πείθεσθαι. Sapientum nomina sunt, Aeschines rhetor, Aesopus, Alexander Macedo, Anacharsis, Anaxagoras, Antigonus Rex, Antisthenes, Aristides Iustus, Aristippus Cyrenaeus, Aristoteles, Callimachus, Cicero, Cleanthes, Cleostratus, Clitarchus, Democritus, Demosthenes, Diogenes, Dionysius tyrannus, Eratosthenes Cyrenaeus, Euripides, Isocrates, Leonides, Lycurgus, Philostratus, Seleucus, Solon, Synesius, Thales, Theanides Lacon, Themistocles, Theocritus, Theophrastus, Zeno philosophus, & alii fortasse.

XXIII. p. 317. *b*. Epigrammata duo iambica, primum tristichon, duodecim festorum, quae Graeci vocant δεσποτικὰ, complectitur nomina, hoc pacto:

Τὸ Χαῖρε, Γέννα, Συμεὼν, Ἰορδάνης,
Θαβὼρ, Λάζαρος, Βαΐα, σαυροῦ ξύλον,
Ἔγερσις, Ἄρσις, Πνεῦμα, καὶ Κόρης μόρος.

Alterum vero hexastichon prioris veluti explanationem exhibet, & sequens est:

Εὐαγγελισμὸν καὶ Θεοῦ γέννην ὅρα,
Τὴν ὑπαπαντὴν καὶ τὸ βάπτισμα πάλιν,
Ὄρος τὸ Θαβὼρ καὶ Λάζαρον ἐξ ᾅδου,
Τὰ τῆς νίκης σύσσημα, σαυρὸν Χριστοῦ,
Ἀνάστασίν τε καὶ τὴν ἄρσιν εἰς πόλον,
Σὺν καθόδῳ Πνεύματος, ἁγνῆς τὸν μόρον.

XXIV. pag. ead. *Mensium duodecim nomina apud Athenienses*, a Septembri incipiendo.

XXV. pag. 318. Excerpta quaedam de rebus diversi argumenti, characteribus ita exilibus exarata, atque ita inter se congesta ac veluti conglutinata, ut unum ab altero secerni vix possit. Ipsorum vero praecipua tantum innuemus, quae sunt: De Alexandro Macedone satis multa fragmenta ex Arriano de eius expeditione, ac Plutarcho de eius fortuna desumta. Pag. 319. *b*. Geographico-historica de Aegypti regione, ac Nili alluvione. Pag. 320. De Pythagoreorum ac Stoicorum quibusdam placitis. Pag. ead. *b*. De primis artium inventoribus, ac de Hebraici alphabeti litteris; tum de Archimede quaedam. Pag. 321. Quaestiones breves nonnullae theologicae, ac praesertim in Testamentum vetus. Pag. ead. *b*. De Pythagoreorum haeresi, quod mundus sit ingenitus. Pag. 322. *b*. De proprietatibus quorumdam populorum e Ptolemaeo, & Agatharchide; nec non de natura ac proprietate variorum animalium. Pag. 324. *b*. Dicta quaedam Menandri & Aristotelis; ac de decem principiis, sive elementis, ad quae Pythagorei universas res creatas referebant; de Oenopide, Caesare Augusto, Gregorio Theologo, ac Semiramide item Excerpta brevissima; nec non alia Pythagoricae philosophiae dogmata. Pag. 325. Enumerantur septem sacrae Scripturae versiones, decem Hierosolymae depopulationes, totidem nomina, quibus apud Hebraeos appellabatur Deus, totidemque dies festi apud eosdem; ac tandem de legibus Hebraeorum, poenisque contra ipsarum violatores statutis levia quaedam attinguntur. Haec autem omnia diversa manus propere oscitanterque exaravit.

XXVI. pag. 325. *b*. Ἐπιστολαὶ Διογένους τοῦ Κυνικοῦ. *Epistolae Diogenis Cynici*, quae sunt num. XVIII. nimitum iuxta editionem Cuiacianam alias citatam pag. 338. seqq. I. II. III. IV. V. VI. VIII. IX. XI. XIII. XVII. XVIII. XIX. XX. XXII. XXIII. XXIV. & XXV. Hisce Epistolis interiecti sunt, quum tres paginae vacuae relictae fuissent, Canones quidam Apostolorum, in quibus praecipue agitur *de Episcopis, & Clericis*; tum *de metris ac pedibus diversorum versuum* non pauca, quorum initium: Τί ἐστι μέτρον; ποδῶν συνθήκη. Finis: δακρύων ῥεύματα χεῖτε. Tandem Epistolae duae, *Alexandri* nimirum *ad Aristotelem*, & *Aristotelis ad Alexandrum*, quae sunt postremae duae inter Aristotelis Epp. in cit. Collect. Cuiac. p. 316.

XXVII. pag. 329. *b*. Exceptum quoddam historicum *de serpentibus alatis, qui in Aegypto & Arabia reperiuntur*, dialecto Ionica, ex Herodoto fortasse desumtum; huius enim historici nomen in margine apparet. Inc. Τὰ γὰρ δένδρεα ταῦτα τὰ λιβανωτοφόρα ὄφιες ὑπόπτεροι, κ. λ. Des. οὕτω τὴν ἔκδυσιν ποιέεται.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. Saeculi XV. pessimae & intricatissimae scripturae, & in titulis rubricatis plerumque evanidae, cuius propterea recensio quantam nobis molestiam attulerit vix credibile est. Constat foliis scriptis 329.

ΜΙΧΑΗΛ ΕΦΕΣΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΜΟΡΙΩΝ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

MICHAELIS EPHESII SCHOLIA IN LIB. ARISTOTELIS DE PARTIBVS ANIMALIVM.

Adde etiam

In Libros de incessu, & generatione animalium; nec non Eutecnii paraphrasim in Nicandrum, Dioscoridis quaedam, & Theophili in Aphorismos Hippocratis Commentarium.

COD. IX. I. pag. 1. Michaëlis Ephesii scholia in quatuor Aristotelis libros de partibus animalium, ut in Cod. I. Plut. LXXXV. supra pag. 245. §. XXV. num. 1.

II. pag. 44. b. *Eiusdem scholia in librum item Aristotelis de animalium incessu*. Ibid. num. 2.

III. pag. 63. *Eiusdem scholia in quinque libros de animalium generatione*. Ibid. num. VII. Notandum interim est, licet auctoris nomen praeferant tantummodo scholia in libros de partibus animalium, quum tamen in memorato Codice I. eidem Michaëli Ephesio tribuantur etiam alia in libros de incessu, & de generatione, nos quoque sub unius eiusdemque auctoris nomine omnia innuisse.

IV. pag. 180. Παράφρασις εἰς τὰ Νικάνδρου ἀλεξιφάρμακα Εὐτεκνίου σοφιστοῦ. *Eutecnii Sophistae paraphrasis in Nicandri Alexipharmaca*: seu potius fragmenta duo, alterum *Eutecnii paraphraseos in Oppiani Halieutica*, alterum *in Nicandri Theriaca*. Primi Caput primum inscribitur, Πῶς τῷ λίνῳ πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἐξέλκονται ἀγρευθέντες οἱ ἰχθύες, & inc. Ταῖς ῥαφίσι δὲ ὡς λεπταῖς. Vltimum, Περὶ τοῦ ἔρωτος τῶν αἰχλῶν, des. ὥσπερ οὐδὲ τῶν παρθένων αἱ γυναῖκες. Alterius vero fragmenti pag. 182. Caput primum est Περὶ ἀλκιβίου καὶ πρασίου, & inc. Καὶ ἡ ῥίζα δὲ ἀγαθόν τι ἐστι, κ. λ. Vltimum inscribitur item Ἀλκίβιον, & des. θεραπείας χάριν εἰς μέσον ἤγαγεν. Quod pertinet ad primum, notandum est, totum illud decerptum esse ex paraphrasi Eutecniana Halieuticorum Oppiani, & occurrere etiam ad finem paraphraseos item Eutecnianae Nicandrinorum in antiquissimo Codice Bibliothecae Caesareae Vindobonensis, de quo Nesselius Part. III. p. 1. seqq. Ad alterum vero fragmentum quod attinet, ubi continetur eiusdem Eutecnii paraphrasis eorum, quae in Nicandri Theriacis leguntur a versu 541. usque ad versum 675. nos illud primi in lucem dedimus ex hoc descriptum Codice in nostra Nicandrinorum editione Florent. typis Mouchianis ann. MDCCLXIV. in 8. a pag. 313. ad pag. 329. & quidem una cum variis lectionibus ex memorato Codice Vindobonensi decerptis: ex quo reliquum etiam totius Theriacorum paraphraseos, ab initio scilicet Libri usque ad versum 541. & a versu 676. usque ad finem, quum in hoc nostro Codice desiderari tunc videretur, mutuati fuimus: nunc vero tota re melius considerata, ac singulis ferme Codicis paginis perlectis & excussis, comperimus integram hanc paraphasim etiam in hoc nostro Codice, licet male divulsam, ac praepostere ab exscriptore positam, exhiberi, ut paullo post in paragrapho VI. declarabimus.

V. pag. 188. Διοσκορίδους περὶ ἀντιφαρμάκων ἀρχή. *Dioscoridis de antipharmacis initium*. Primum Caput inscriptum Πρὸς ἐξοχάδων πελάγεια, inc. Φοινίκων ὀστῶν κεκαυμένων κα'. Vltimum Περὶ ἐρυσίμου, des. ἐὰν δὲ κόκκους ζ' εἰς οἰκίαν βάλῃς, ἀψιμαχία ἔσται. Hunc fortasse tractatum innuit Fabricius Bibl. Graec. Vol. III. pag. 96. sub initium, ubi Bibliothecam Mediceam nominat, ac suspicatur ex hoc desumtum esse locum illum pseudo-dioscoridis inediti, quem Graece adsert Tollius ad Longinum pag. 6. iudicio tamen Francisci Redii in observationibus de Viperis p. 199. auctorem habet Eutecnium Sophistam, Nicandri & Oppiani paraphrasten. Atque hoc quidem loco alienum non est adnotare, quod a Simone Ianuensi, Remberto Dodonaeo aliisque viris doctis observatum fuit, varios nimirum in bibliothecis occurrere Codices Dioscoridis, recentiore manu corruptos, & alienorum ex Pamphilo Alexandrino, aliisque iunioribus accessione interpolatos, & confusos, relato ob claritatem nominis ad Dioscoridem, quidquid herbariis etiam inferioribus visum fuerat.

VI. pag. 192. Sine ullo titulo maioribus ac rubris exarato litteris, cuiusmodi aliis huiusce Codicis Operibus solent omnino praemitti, sequitur *Eutecnii Sophistae paraphrasis in Nicandri Theriaca*, hypothesi praevia, quae inc. Νίκανδρος ὁ ποιητής. Des. καὶ ὠφέλειαν ἐξεύρηται. Paraphraseos vero initium est: Τῶν ἑρπετῶν θηρίων ἅπαντα. Finis: σωθείη ποτὲ, ὦ Ἑρμῆ σὺ ἄναξ. (sic legitur pro Ἑρμησιάναξ) Hanc nos, uti paullo ante diximus, in citata Nicandri editione Florentina ex Codice Vindobonensi descriptam protulimus; sed quum in ipso propter membranas iniuria temporis male redactas & corruptas, hinc inde mutila, & lacunis scatens occurreret, ipsius nunc defectus ope nostri Codicis supplere operae pretium duximus. Accipe igitur, benigne lector, singularum lacunarum, quas editionis nostrae paginas evolvendo reperies, supplementa, quae sequuntur:

I. Edit. nostr. pag. 292. lin. 18. Codicis vero pag. 195. lin. 5. ἀποκόπτει αὐτοῦ τὴν κεφαλήν· οἱ δὲ ἀπ' ἐκείνου ἐν τῇ γαστρὶ τὴν ὑπὲρ σφῶν τοῦ πατρὸς δίκην βουλόμενοι λαβεῖν, ἥκιστα μὲν τὴν ὥραν, κ. λ.

II. Edit. pag. 295. lin. 24. Cod. p. 196. lin. 10. ἀλλ' οἷον οἰνωθέντες, καὶ κατεσχημένοι ὑπὸ τοῦ ὕπνου, ὀλίγα τῶν ὄντων φροντίζοντες, ἐπικαύονται τὴν ἀργίαν καὶ ἀναισθησίαν ὑποκλεπτομένην ἑξῆς ὄρθρο καταβραχὺ καὶ τούτων τὴν ζωὴν καὶ ὑπο-

ὑπονοστοῦσαν, ϗ οὐδὲν ἄλλο ἢ ἐξ ὕπνου τῷ θανάτῳ παραδιδόμενοι τὸν ὑπὸ τούτου πη δηχθέντα πικρῶς τοῦ θηρίου.

Περὶ ἀσπίδος ϗ ἰχνεύμονος. (1)

Ε῎χουσι μὲν ἀλλήλοις ἀπεχθῶς ϗ ἔρχονται διὰ μάχης, ὅτε δεῖ, ἰχνεύμων ϗ ἡ ἀσπὶς, ὥστε μὴ μόνον ἀποχωρεῖν ἀνάλωτον ὄντα ὑπ᾽ ἐκείνης αὐτὸν ϗ νενικηκότα, ἀλλὰ ϗ διερευνώμενον ἔρχεσθαι ἐπί τε τὴν εὐνὴν ϗ τοὺς χηραμοὺς τῶν ἀσπίδων, ἵνα δι᾽ αὐταῖς (sic) ἐκεῖναι τὰ ὠὰ τίκτουσιν, εἶτα ἀνατρέπειν τὰ ἐκείνων τοῦτον ϗ διαφθείρειν τοῖς ὀδοῦσι πάντα. ἡ δὲ μορφὴ τοῦ ἰχνεύμονός ἐστί τις τοιάδε· ἐμφερὴς ἐστι τῇ ἴκτιδι παρ᾽ ὅσον, ἣ μὲν πολεμίως ἔχειν τοῖς ὀρνέοις δοκεῖ, ϗ ἐπιπηδᾷ πολλάκις μὲν αὐλιζομένοις, πολλάκις δὲ ἁπλῶς τούτοις ϗ ἐπὶ ξύλου καθημένοις ϗ ἐν οἷς τίκτουσι χωρίοις, ϗ ἐν οἷς τρέφουσιν ὁμοίᾳ, ϗ οὐ φυλάττουσι τὰ ἐξ αὐτῶν, ὄλεθρον ἐπάγουσα τοῖς παραφανείοι (sic) τῶν ὀρνέων. (2) Οὗτος τὴν ἀσπίδα ἣν μόνον θεασάμενος ὁ ἰχνεύμων τύχῃ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐν χωρίῳ κατηραφεῖ τινι, ἵεται ἐπ᾽ αὐτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀλώμενος κατὰ τοῦ ποταμοῦ, ἢ ἰλύος τινός· εἶτα ἐμπεσὼν εἰς αὐτὴν ϗ διαταράξας καθόλου τοῦ σώματος ἤνεγκε τὸν πηλὸν, χρόνον δέ τινα διαλιπὼν ἕως οὗ περὶ τὴν δορὰν ξηρανθεὶς ὁ πηλὸς ἱκανὸς ὡς γένηται ῥύεσθαι τῶν ὅσα ἐν τῷ ἀγῶνι γένοιτ᾽ ἂν εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου. κρατήσας δὲ τὸ ἀπὸ τούτου ϗ περιγενόμενος εἰς τέλος τῆς μάχης ἀνέρχεται μὲν οὐδαμῶς, οὐδὲ περιμένει στῆναι εἴσω τοῦ πράγματος· ἐπιπηδήσας δὲ ἅμα βρυγμῷ κατ᾽ αὐτῆς, ποτὲ μὲν τῆς κεφαλῆς ὁ ἰχνεύμων, ποτὲ δὲ κατ᾽ αὐτῆς ἐκείνης ἣν τύχῃ τῆς οὐρᾶς ἁρπάσας κατὰ τοῦ ποταμοῦ, ϗ ἐμβαλὼν αὐτὴν εἴασε φέρεσθαι.

Ε῎χιδναι (3) δὲ οὐχ ὅμοιαι πανταχοῦ, οὐδ᾽ ἂν εὕροις αὐτὰς ἴσον ἐχούσας τὸ μέγεθος. αἱ μὲν οὖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ μεγάλαι εἰσὶ πάνυ, τὰς δέ γε μικρὰς ἡ Εὐρώπη τρέφει, ϗ τῆς Εὐρώπης μάλιστα ὅσα τραχέα ἐστὶ τὰ τῶν μετάρων ὄρη, καὶ ὅσα ἐστὶ δυσπρόσοδα τῆς Αἰτωλίας ϗ χαλεπά. Κολοφῶνος δὲ τῆς ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὰ ὄρη τὰς μεγάλας ἔχει· τούτων δὲ τὸ μὲν μέγεθος ὑπερόργυιαῖος· τὸ δὲ εἶδος αἱ θήλειαι αὐτῶν εἰσί που τοιαίδε, τὰς κεφαλὰς πλατείας ἔχουσι· καί εἰσιν ἄλλως παχεῖς πᾶσαι, τὰς δὲ οὐρὰς σιμωτέρας ἕλκουσι, τὸ δέρμα ὁμοίως πεφολίδωται, τὴν εἰδέαν ἰσχίσην τὴν κίνησιν βραδίσας ὑπονωτεστέρα, ἔνθα ϗ ἔνθα ἀποκλίνουσα ἐν ταῖς σφῶν πορείαις. οἱ δὲ ἄῤῥενες μὲν αὐτοὶ, οὐχ ὁμοίως παχεῖς, τὸ δὲ μῆκος ἀδιάφοροι, εἰς ὀξὺ λήγουσιν αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν, τὰς δὲ οὐρὰς ἐναντίον ταῖς θηλείαις ἔχουσιν, ἐκεῖναι μὲν παραπλησίως (4) τὰς φολίδας φέρουσι ϗ εἰς τὴν κίνησιν, καὶ οἱ δὲ οὐ ταχεῖς. πυρώδεις μέντοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ϗ ὕφαιμοι δεινῶς, διπλῆ δὲ ἡ γλῶττα, ϗ προΐσχεται ἤδε ὑπὸ τῶν θηρίων· ὀδόντας δὲ ἔχουσιν, ὁ μὲν ἄῤῥην δύο, εἰς δὲ διπλάσιον ἡ ὑπὸ δὲ τοῖς οὔλοις αἵδε κρυπτόμενον τὸν ἰὸν ἔχουσιν· ἡνίκα δ᾽ ἂν ἀνθρώπου σώματι προσελθὸν ἅψηται τοῖς ὀδοῦσι, τηνικαῦτα ὅπερ ἔκρυπτε τὸν ἰὸν τὸ θηρίον τοῦτο, τὸν τόπον καθαρῶς δείκνυσι· τὴν δὲ εἰδέαν οὐχ ὁμοίαν ὁ ἰὸς τούτων τῶν ἑρπετῶν, οὐδὲ τὴν αὐτὴν παρέχεται· ἀλλ᾽ ἔστιν ὅτε μὲν ὑποφαινόμενος ὡς ἔλαιον, ποτὲ δὲ οἷον αἱματώδης, ϗ ἄλλοτε δείκνυσιν ἐν αὐτῷ τὴν ἀέρος χροιὰν, ϗ ἄλλοτε δείκνυσιν οὐδεμίαν τούτων. ὄγκος δὲ γίγνεται πρῶτον μὲν ἔρευθος πολὺ περὶ τὸ πᾶν σῶμα τοῦ ταύτην ὑπομείναντος τὴν πληγὴν ἀνθρώπου, μετὰ δὲ τοῦτο φοινίττεται καὶ ὠχρὸν, εἶτα νεκρῶδες ὑπὸ τοῦ κακοῦ καταστάθεν, φλυκταίνας τε ἐξηνθηκὸς δείκνυται καὶ φλογώδεις ἐπιλαμβάνουσαι μετά τε τὸ ἐν βάθει πλῆθος τοῦ ὑγροῦ συῤῥυὲν, ἀναδίδωσιν ἰχῶρας ϗ ἕλκη πανταχοῦ τοῦ σώματος ἰσχυρὰ σήπεται ἐν τούτοις ἐπινεμομένου τὸ πᾶν, καθάπερ πλοὺς τὸ δηχθὲν σῶμα ὑπὸ τῆς ἐχίδνης. λυγμός τε ἐπὶ τούτοις καρτερὸς ϗ ἀπονεύσεις τοῦ αὐχένος γίγνονται, ϗ ἐγκλίσεις συχναὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρὰ μέρος· ἴλιγγοί τε ὡσαύτως ϗ δυσθυμίαι ϗ βαρύτης ὁμοίως περί τε τὰ σκέλη πολλὴ ϗ αὐτὴν τὴν ἰξὺν, καρηβαρία τε ὅτι πλείστη, ϗ σκοτοδινίαι συνεχεῖς καταλαμβάνουσι τὸν κάμνοντα, ϗ ποτὲ μὲν ὑπὸ δίψης οὕτως ὥσπερ φρυγόμενος συνέχεται, πολλάκις δὲ δὴ ῥίγει σφοδρῷ ϗ ἀμηχάνῳ πιέζεται, ϗ οἷον ὕδατος λυποῦντος λίαν αὐτὸν ψυχροῦ, οὕτως ἀνιᾶσθαι δοκεῖ, ϗ τὸ ἀπὸ τοῦδε ψυχρότερος αὐτῷ τοῦ κρυστάλλου περιχεῖται ἱδρὼς ϗ ἔμετοι χολώδεις ἀκριβῶς γίγνονται· χρῶμα δὲ ἀμείβει ἐκ χρώματος, ποτὲ μὲν μέλας ὁ πληγεὶς, ποτὲ δὲ κύανος, ἄλλοτε ὡς ἄνθος χαλκοῦ, ἄλλοτε ϗ ὡς ἂν τύχοι φαινόμενος.

Περὶ τοῦ κεράστου.

Ο῞μοιον δὲ τὶ εἶδος τῷ ἔχει, κ. λ.

III. Edit. pag. 298. lin. 10. Cod. pag. 198. lin. 1.

Περὶ τῆς θήλεως αἱμοῤῥοΐδος (5).

Γένοιτο μὲν δὴ μηδαμῶς πώποτε μηδεὶς τῆς θήλεως αἱμοῤῥοΐδος ὑπὸ τῷ δήγματι, μηδὲ ὑποπεσεῖν ὅλως τινὰ τῇ ταύτης ὑπάρξαιεν ἀμηχάνῳ πληγῇ· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἀθρόως μὲν τοῦτο παθόντος οἱ ὀδόντες ἀναπεμφθεῖεν πρότερον θραυσθέντες ἀθρόως ὑπὸ τοῦ αἵματος, ῥυήσεται δὲ ϗ δι᾽ αὐτῶν πάμπολυ τῶν ὀνύχων αἷμα. Εἰ τοίνυν ἀληθὴς ὁ λόγος ὁ λέγων περὶ τῆς Ἑλένης οὐκ ἔχω εἰπεῖν, ὅτι ἡνίκα, φησὶν, ἡ Ἑλένη ἀπηλλάττετο ἐκ τῆς Τροίας, ἐξώσαις χρησαμένης ἀνέμοις τῆς νεὼς, εἶτα καταῤῥάσης εἰς Αἴγυπτον· Θῶνις δὲ ἦν τῆς χώρας ταύτης ὁ τότε βασιλεύς· τὸν κυβερνήτην Κάνωβον ἐξελθόντα τῆς νεὼς ῥαστώνης ἕνεκα δή τινος ϗ ψυχαγωγίας, ἀγνοήσαντα ἐπιπεσεῖν τότε δὴ θηρίῳ τοιούτῳ· τὸ δὲ θηρίον ἐκεῖνο ἐπειδὴ παρὰ τοῦ Κανώβου προσθλιβὲν ᾔσθετο, προσαψάμενον τοῖς ὀδοῦσι αὐτοῦ τῷ σώματι τὸν ἰὸν ἐγχέει. ὁ μὲν οὖν Κάνωβος αὐτόθι καὶ παραχρῆμα ἀπόλλυται ὑπὸ τοῦ θηρίου. αἱμόῤῥους δὲ ἡ θήλεια τῇ Ἑλένῃ δίκην οὐ μεμπτὴν ὑπισχεῖ. θραύεται τοιγαροῦν ὑπ᾽ αὐτῆς πληγεῖσα τῆς ἀκάνθης μέσον, εἶτα τῶν συνεχόντων δεσμῶν διαῤῥαγέντων τῆς ῥάχεως, ϗ οἷον διαιρεθείσης μέσης ϗ διακλασθείσης τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου, μετὰ ταῦτα δέδωκεν ἡ φύσις τοῖς ἑρπετοῖς τούτοις τοῦ πάθους τὴν μνήμην διασώζειν. οὐκ ἂν οὖν μὴ ἴδοις τήν τε αἱμόῤῥουν καὶ κεράστην χωλεύοντάς τε τὸ καθ᾽ αὐτοὺς καὶ τοῦ κινεῖσθαι δίκαια ἀπεστερημένους.

IV.

(1) Haec respondent Nicandrini poëmatis versui 190.
(2) Nicandr. vers. 200.
(3) Nicandr. vers. 209.
(4) Legi etiam potest παρακλινίως.
(5) Nicandr. vers. 305.

IV. Edit. pag. 302. lin. 16. Cod. pag. 199. lin. 27.

Περὶ ἀμφισβαίνης (1).

Καὶ τὸ μέγεθος ἔλασσον, ϗ τὴν κίνησιν βραδυτέραν τὴν ἀμφίσβαιναν τοῦ χερσύδρυ ὥς ἐςι μάνθανε. καλεῖται δέ γε ἀμφίσβαινα, ϗ ταύτην ὀνομάζεσθαι ἀπὸ τοῦ πράγματος μὴ παραιτοῦ, ὅτι ϗ ἀμφοτέρας ἕρπουσαν αὐτὴν ἐςι τὰς κεφαλὰς ὁρᾶν. διέςηκε δὲ ἡ ἑτέρα τῆς ἑτέρας κεφαλὴ τοσῦτον, ὅσον περ τὸ μῆκος τῦ θηρίου. ὀξὺ δὲ ὁρᾷ οὐδετέρα αὐτῶν, ἀλλ' ἀμαυρὸν καὶ ἀσθενὲς τοῖς ὀφθαλμοῖς βλέπει. ἔχει δὲ ἰσχυρὸν μὲν δέρμα, γῇ δὲ παρέοικεν, καί ἐςι παναλλως κατάςικτον. τοῦτο δ' οὖν τὸ δέρμα κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ἔαρος, ὁπηνίκα τὸ θηρίον τοῦτο προκόπτειν ἄρχεται τοῦ φωλαιοῦ, καί ἐςιν ὑποτεθραμμένον, πρὶν ἢ τὸ τεττίγων γένος λαλεῖν ἐπιτραπὲν ἄρξηται μετὰ τὸν χειμῶνα, ἢν βουληθῇς τῦτο ἀποδήρας ἔχειν, κοτίνυ κλάδυς λάμβανε, εἶτα ἐπάγων τῷ θηρίῳ τύτῳ πληγὰς, ὕτως ἀπόδερε. οὐ γὰρ μὴ ἔςαι ποτὲ ὁ διαφυλάττων αὐτὸ ἐνδεὴς, οὐδ' ἀποτυγχάνων βοηθείας, ὁπόταν ὑπὸ χειμῶνος τὰς χεῖρας κακῶς τὰ νεῦρη ἔχων τις ἐκ τοιαύτης νόσυ διατεθῇ.

Περὶ τῆς σκυτάλης (2).

Ἔςι δὲ ἡ αὐτὴ καὶ παραπλησία τὴν ἰδέαν ἡ σκυτάλη τῇ ἀμφισβαίνῃ, ἀλλ' οὖν τῷ τε ὄγκῳ διαλλάττει καὶ μήκει τοσῦτον ἐκείνης, ὁπόσον δικέλλης τελείας πάχος πλέον ἢ σμηνύης ἔχει, ἢ καὶ τῶν ἐν τοῖς διύγροις τρεφομένων χωρίοις κατὰ γῆς εὐλέων, ἔντερα γῆς, οἶμαι, οἱ πολλοὶ καλοῦσιν· αὕτη τοίνυν αὐτὴ ἡ σκυτάλη, ἐξελθόντος μὲν ἤδη καὶ διαδραμόντος τοῦ χειμῶνος, ἐπιλάμψαντος δὲ τοῦ ἔαρος, τῆς ἐπὶ τὸ μάραθρον ῥαθυμεῖ πορείας, οὐδ' ἀφικνεῖται πλησίον ἐπιτηδες αὐτοῦ, ἵν' ὥσπερ καὶ αὐτὴ τὰ λοιπὰ θηρία τοῖς ἀκραίμου τὸ γῆρας ἐπαποδύσηται, ἀλλ' ἐπιχωρεῖ τοῖς ἀγρίοις ϗ δυσβάτοις τόποις ὕπνον αἱρουμένη, ϗ τῇ τυχύσῃ γῇ χρωμένη διὰ τροφῆς χάριν· ἕνεκα δὲ τοῦ πιεῖν, οὐδ' ἂν πάνυ δίψῃ συνέχεται, ἐφ' ὕδωρ ἔρχεται.

Περὶ τοῦ βασιλίσκου.

Οὐ μὴν ἀλλὰ ϗ κ. τ. λ.

VII. pag. 207. Post titulum & Capitum tabulam sequitur *eiusdem Eutecnii paraphrasis in Nicandri Alexipharmaca*, quae inc. Εἰ καὶ μὴ τῆς αὐτῆς εἶναι πόλεως. Des. θεσμύς τε ϗ νόμυς. Hanc quoque ex hoc descriptam Codice protulimus primi in cit. edit. Florent. a pag. 341. ad pag. 375. una cum memorati Codicis Viennensis variantibus lectionibus, in calce paginarum subiectis. Interim notandum de patria Eutecnii minime constare apud scriptores: certum est tamen falli auctorem Ephemeridum Parisiensium, qui ad annum MDCCIII. pag. 205. edit. Amstelod. cum vixisse ait sub Antoninis; quum enim exstent eiusdem in Oppiani Ixeutica, Halieutica & Cynegetica paraphrases, teste Lambec. II. 595. & Oppianus ipse Antoninis fuerit iunior, patet ad sequiorem aetatem paraphrastem esse referendum.

VIII. pag. 218. Ἀφορισμοὶ τοῦ Ἱπποκράτους γραφέντες παρὰ Θεοφίλου πρωτοσπαθαρίου, καὶ ἐπὶ τοῦ χρόνυ τρίτου, μετὰ τῶν σχολίων αὐτῶν. *Hippocratis Aphorismi scripti a Theophilo protospathario, sive armigerorum primo, & anno tertio una cum ipsorum scholiis*, & quidem in septem sectiones divisi. Praecedit Praefatio, cuius initium: Ἀφορισμός ἐςι λόγος σύντομος. Finis: ϗ τὰ ἑξῆς. Primae sectionis Aphorismus primus inc. Ὁ βίος βραχὺς, ἡ δὲ τέχνη μακρή. Commentarius vero inc. Τὸ τοῦ βίου ὄνομα πολλαχῶς εἴρηται. Ultima sectio des. τῷ μὲν ἰσχυρῷ ἄνωθεν, τῷ δὲ ἀσθενεῖ κάτωθεν. Hic Commentarius in Hippocratis Aphorismorum libellos septem sub Philothei nomine Latine editus est Venetiis A. MDIL. 8. & Spirae A. MDLXXXI. 8. interprete Ludovico Corrado Mantuano. Integer fere praeterea insertus Commentariis in eosdem Aphorismos compositis ab Antonio Musa Brassavolo: Graece nondum vulgatus est. Vid. Labbei Bibl. novam Mss. pag. 127. Nesselium Parte IV. p. 44. & Lambecium VII. pag. 165. ubi observare poteris, illum in uno Codice Bibliothecae Caesareae tribui Theophilo protospathario, in alio Stephano Atheniensi, Theophili discipulo, qui eumdem Commentarium, ut plura alia sua ἀπὸ φωνῆς Θεοφίλυ, sive *ex ore magistri sui Theophili* excepit. Libri septimi aphorismos XXV. postremos, sine interpretatione omisit Philotheus. Scriptores nullos laudat, praeter Hippocratis Epidemia, & ex quo magnam partem excerptus est eius Commentarius, Galenum. Meminit & ad Aphorismum XVI. Lib. I. legis Medicorum, *quae secundum naturam se habent ea conservari a similibus; & quae praeter naturam sunt, ea a contrariis curari*.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimae quidem scripturae, sed parum emendatae, cuius prima pagina auro minioque, & Mediceo stemmate sex pilarum, quarum quinque rubeae sunt, sexta viridis, exornata est; in littera vero initiali psittacus inter spicas exhibetur depictus cum epigraphe, quae in aliis etiam quamplurimis Codicibus occurrit, *non le fait qui non l' essaye*. Constat foliis scriptis 286.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ Α' ΜΕΙΖΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ASCLEPII SCHOLIA IN MAIUS PRIMUM METAPHYSICORUM.

Seu potius

In priores sex Aristotelis Metaphysicorum Libros Commentarius.

Asclepii Tralliani scholia in priores sex libros Aristotelis Metaphysicorum ex ore Ammonii Hermeae excepta. Titulus & principium est: Σχόλια εἰς τὸ μεῖζον ἄλφα τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ Ἀριςοτέλους γενόμενα ὑπὸ Ἀσκληπιῦ COD. X.

(1) Nicandr. vers. 372.

(2) Nicandr. vers. 384.

τικοῦ ἀπὸ φωνῆς Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμείου. Πάντες ἄνθρωποι τοῦ εἰδέναι ὀρέγονται φύσει· σημεῖον δὲ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις. Des. καὶ χαλκῷ κỳ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ. In fine legitur: Τέλος εἰς τὸ ζ' τῶν μετὰ τὰ φυσικὰ σχολίων Ἀσκληπιοῦ. *Finis commentariorum Asclepii in Metaphysicorum Librum VI.* Asclepius Trallianus Ammonii Hermeae discipulus, scripsit haec Commentaria in Libros primores sex, vel septem (1) Metaphysicorum Aristotelis, quae adhuc lucem publicam non viderunt. Habentur & eiusdem scholia Mss. in Arithmeticam Nicomachi Geraseni, teste Fabricio B. G. Vol. II. pag. 282.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 332.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΙΖΟΝ Α' ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ASCLEPII SCHOLIA IN MAIUS A. METAPHYSICORUM ARISTOTELIS.

COD. XI. Continet *eumdem prorsus Commentarium*, ac Codex praecedens. Heic in fine legitur sequens amanuensis subscriptio: ,αφξδ' κατὰ τὴν β' τοῦ Ἰουλλίου μηνὸς, ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, χειρὶ ταχυδρομούσῃ Ἀντωνίου τοῦ Ἐπάρχου (2) ἐξ ἀντιγράφου γενναίως φαύλου. δέδωκα δὲ κỳ τῷ χρησαμένῳ τὸ ἀντίγραφον χρυσίνους ἓξ δῶρον, κỳ ἐγγυητὰς ἐπὶ τὸ ἐπιστρέψαι τὸ ἀντίγραφον, κỳ μηδενὶ μεταδοῦναι, μηδὲ τῶ οἴκου ἐξαγαγεῖν, ἐκατέστησα· ᾧ ἃ χάριτας οἶδα πολλάς. ἦν δὲ τὸ γένος Κρής. *MDLXIV. secunda die mensis Iulii, hebdomadis feria V.* (descriptus est) *manu veloci Antonii Eparchi ab exemplari vere mendoso. Dedi autem commodanti exemplar aureos sex in donum, datis etiam fideiussoribus pro reddendo exemplari, neque aliis communicando. neque domo efferendo: cui etiam gratias egi multas. Erat autem genere Cretensis.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XVI. Constat foliis scriptis 200.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ.

PHYSIOLOGIA GREGORII.

Scilicet

D. Gregorii Nysseni de natura hominis liber, & Basilii Caesareensis Opera quaedam.

COD. XII. I. pag. 1. Occurrit statim *fragmentum Homiliae cuiusdam*, quod una cum Codice inc. . . . . ἐναποκλεισθῇ περιβρύχεται. Des. ἀγαλλιάσθω τοῖς δόγμασι τῆς ἀληθείας ὁ εὐσεβής· δοξαζέσθω ὁ κύριος· ᾧ ἡ δόξα κỳ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Haec prima pagina quum tineis partim corrosa sit, partim aevo consumta, ac propterea lectio sit identidem interrupta, ad quem pertineat auctorem, investigare minime licuit.

II. pag. ead. *b. S. Gregorii Nysseni Physiologica, sive de natura hominis Liber*, qui inscribitur: Τῷ ἀδελφῷ δούλῳ Θεοῦ Πέτρῳ ἐπισκόπῳ Γρηγόριος ἐπίσκοπος Νύσσης. *Fratri, servo Dei, Petro Episcopo Gregorius Episcopus Nyssenus.* Inc. Εἰ ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς. Des. κỳ ὁμοίωσιν ἡμετέραν· ᾧ ἡ δόξα κỳ τὸ κράτος, κ. λ. Inter Opera Gr. Lat. edit. Paris. per Aegidium Morellum A. MDCXXXVIII. in fol. T. I. a pag. 44. ad p. 138.

III. pag. 44. *b.* Τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας πρὸς Εὐνόμιον ἀντιῤῥητικός. *S. Basilii Archiepiscopi Caesareae Cappadociae adversus Eunomium antirrheticus Sermo* primus. Inc. Εἰ μὲν ἐβούλοντο. Des. ἀλλὰ κỳ αὐτὸ ἑαυτῷ. Inter Opera Gr. Lat. edit. Paris. per Io. Bapt. Coignard MDCCXXI. T. I. a pag. 207. ad pag. 238.

IV. pag. 61. *b.* Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Εὐνόμιον λόγος δεύτερος περὶ υἱοῦ. *Eiusdem adversus Eunomium Liber secundus de Filio.* Inc. Ἐν τοίνυν τοῖς περὶ Θεοῦ τῶν ὅλων λόγοις. Des. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀνταποδόσεως ἀναμένων. Ibid. a pag. 238. ad pag. 271.

V. pag. 81. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου. *Eiusdem de S. Spiritu.* Inc. Μόλις ποτὲ κορεσθείς. Des. τῆς πρὸς πρόσωπον θεωρίας ἀξιωθῶμεν. Ibid. a pag. 271. ad pag. 278.

VI. pag. 86. Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου τῆς Λυκαόνων περὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐν κεφαλαίοις λ'. προσφωνητικῶς προσερωτήσαντος (3). *Eiusdem ad Amphilochium Episcopum Iconii Lycaoniae de Spiritu S. in Capp. XXX. salutatio Amphilochii, a quo consultus fuerat.* Inc. Ἐπῄνεσα τὸ φιλομαθές σου. Des. αὐτοῦ γνῶσιν ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἀμήν. Tom. III. a p. 1. ad p. 67.

VII. pag. 125. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως λόγος πρῶτος. *Eiusdem de hominis generatione Oratio I.* Inc. Παλαιῷ χρέους ἔκτισιν. Des. καρπὸν πεπληρωμένον. ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. In Appendice ad Tom. I. a p. 324. ad pag. 336.

VIII. pag. 132. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου γενέσεως λόγος β'. *Eiusdem de hominis generatione Oratio II.* Inc. Ὁ μὲν σοφὸς Σολομών. Des. τοῦ κτίσαντος ἡμᾶς τῇ ἑαυτοῦ χάριτι, ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα, κ. λ. Ibid. a pag. 337. ad p. 347.

Codex Graec. membran. Ms. insignis Saeculi XI. optime servatus, & castigatissimus, cuius ultima pagina manu Saec. XV. suppleta est, cum scholiis aliquot hinc inde margini adspersis. Constat foliis scriptis 138.

ΓΡΗ-

(1) Qui enim in edit. du-Vallii septimus est, iste in Mss. Codicibus sextus inscribitur, ut patet ex tabella ipsorum quoad divisionem & ordinem discriminis exhibente, quam sub oculos ponit Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147.

(2) Legi etiam potest Ἐπάρχου, quemadmodum ipsum appellat etiam in suo Catalogo Montfaucon.

(3) Haec duo verba προσφωνητικῶς προσερωτήσαντος desunt in edit. legendum fortasse est προσφωνητικός.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΝΥΣΣΗΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

GREGORII EPISCOPI NYSSENI PHYSIOLOGIA MVNDI.

Seu potius

Varii ipsius Sermones & Epistolae.

COD. XIII. I. pag. 1. PRaemittuntur in primis duobus foliis, quae vacua supererant, & quidem manu diversa ab ea, quae Codicem exscripsit, Excerpta quaedam brevia, ex Capitibus S. Thalassii, ex Capite XXV. Centuriae tertiae S. Maximi de Charitate, ex Gregorii Nysseni Serm. *Beati qui esuriunt &c.* ex Gregorio Theologo, & ex Basilii Magni interpret. in Isaiam Serm. VII.

II. pag. 3. *S Gregorii Nysseni Physiologia*, sive *de natura hominis ad Petrum Episcopum Liber*, ut in Codice superiore §. II.

III. pag. 85. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ ψυχῆς πρὸς τὴν ἰδίαν ἀδελφήν. *Eiusdem de anima sermo habitus cum propria sorore*. Inc. Ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Des. ἡ ἀνθρωπίνη φύσις. In cit. edit. Tom. III. a pag. 181. ad p. 260. ubi titulum habet: *De anima & resurrectione Dialogus, qui Macrinia inscribitur*.

IV. pag. 151. *b.* Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολὴ πρός τινα Ἰωάννην περί τινων ὑποθέσεων, ᾗ περὶ τῆς διαγωγῆς καὶ καταςάσεως τῆς τοιαύτης ἀδελφῆς αὐτοῦ Μακρίνας. *Eiusdem Epist. ad quemdam Ioannem de quibusdam argumentis, ac de ratione vitae & statu huiusce sororis eius Macrinae*. Inc. Οἶδά τινας τῶν ζωγράφων φιλοτιμίαν ἀνόνητον χαρίζεσθαι. Des. οὐκ ἀσυντελῆς τῷ κοινῷ φανησόμεθα. Est prima ex septem Gregorii Nysseni Epistolis, quas ex hoc ipso Codice descriptas edidit primus cum versione sua, & commentariis Io. Bapt. Caracciolus Florent. MDCCXXXI. in 4. a pag. 3. ad p. 10.

V. pag. 155 *b.* Alia Epistola Λιβανίῳ inscripta. Inc. Ἤκουσά τινος ἰατροῦ παράλογόν τι πάθος φύσεως διηγουμένου. Des. ὀλίγον ἐν τοῖς ἀμφορεῦσι τὸ ὕδωρ, ἀλλ' ἐκ τοῦ Νείλου. Est Epistola decima ex iis quatuordecim, quas Laurentius Alexander Zacagnius primus cum versione sua & notis edidit in Collectaneis Monumentorum Veterum Ecclesiae Graecae & Latinae Romae typis Propag. an. MDCXCVIII. in 4. a pag. 354. ad pag. 400.

VI. pag. 157. Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ κατηχήσεως. *Eiusdem* (nempe Gregorii Nysseni) *sermo Catecheticus*. Inc. Ὁ τῆς κατηχήσεως λόγος, ἀναγκαῖος μέν ἐςι. Des. νῦν μὲν κατὰ τὸν τῆδε βίον· μετὰ ταῦτα δὲ κατὰ τὴν αἰωνίαν ἀντίδοσιν. ἀμήν. In fine subditur: Τέλος τοῦ κατηχητικοῦ. In cit. edit. Paris. Tom. III. a p. 43. usque ad pag. 110. lin. 19. Reliqua desiderantur in Codice.

VII. pag. 211. Τοῦ αὐτοῦ ἐπιςολαί. *Eiusdem Epistolae*, & quidem num. XXIV. quarum inscriptiones & initia haec sunt:

I. πρὸς Ἀδέλφιον σχολαςικόν.
Inc. Ἐκ τῶν ἱερῶν Οὐανωτῶν, κ. λ. In edit. Florent. cit. Io. Bapt. Caracciol. pag. 20.

II. pag. 214. Πέτρῳ.
Μόλις ἐπιτυχὼν βραχείας σχολῆς. In edit. Paris. Tom. II. pag. 265.

III. pag. 215. Γρηγορίῳ Πέτρος.
Ἐντυχὼν τοῖς γράμμασι τῆς ὁσιότητός σου. Ibid. pag. 268.

IV. pag. 216. Τοῦ αὐτοῦ Ἀβλαβίῳ.
Διέσωσεν ἡμᾶς ὁ κύριος, ὡς εἰκὸς ἦν. In Collectan. Zacagnii pag. 362.

V. pag. 217. Γερίῳ ἡγεμόνι.
Νόμος τίς ἐςιν ἡμέτερος κλαίειν. Ibid. p. 365.

VI. pag. ead. *b.* Ἀντιοχειανῷ.
Ἐφ' ᾧ μάλιςα παρὰ τῶν σοφῶν ὁ βασιλεὺς τῶν Μακεδόνων. Ibid. pag. 367.

VII. pag. 218. Σταγειρίῳ.
Τοιοῦτόν τι θαῦμά φασιν ἐν τοῖς θεάτροις. Ibid. pag. 368.

VIII. pag. ead. *b.* Εὐπατρίῳ σχολαςικῷ.
Ζητῶν τι προσφυὲς ᾗ οἷον τῷ γράμματι. Ibid. pag. 371.

IX. pag. 219. Τῷ αὐτῷ.
Οὐδὲ τοῦ ἔαρος ἡ χάρις διαλάμπειν. Ibid. pag. 373.

X. pag. 220. Λιβανίῳ σοφιςῇ.
Ἑορτὴν ἄγειν σύνηθες τοῖς Ῥωμαίοις. Ibid. pag. 379.

XI. pag. 221. Ἰωάννῃ ᾗ Μαξιμιανῷ.
Καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων μικροῦ δεῖν. Ibid. pag. 382.

XII. pag. ead. *b.* Στρατηγίῳ.
Οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ τῇ σφαίρᾳ παίζοντες. Ibid. pag. 383. lin. 22. coniuncta cum superiori.

XIII. pag. 222. Εὐσεβίῳ.
Ὅταν πλεονάζειν ἄρχηται τὸ ἡμερήσιον μέτρον. Ibid. pag. 354.

XIV. p. 223. *b.* Σιμπλικίῳ περὶ πίςεως.
Κελεύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου μηδένα, κ. λ. In edit. Paris. Tom. III. pag. 38.

XV. pag. 226. *b.* Πρὸς Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἀπολλιναρίου.
Οὐ μόνης ἐςὶ τῆς κοσμικῆς σοφίας εὔφορος. Ib. pag. 261.

XVI. pag. 230. Ἀβλαβίῳ ἐπισκόπῳ.
Τέχνη τίς ἐςι περιςερῶν θηρευτικὴ τοιαύτη. Caracciol. pag. 35.

XVII. pag. ead. *b.* Πρὸς Ἁρμόνιον περὶ τοῦ, τί τὸ τῶν Χριςιανῶν ὄνομα.
Ὅπερ ποιοῦσι πρὸς τοὺς κρατοῦντας. In cit. Tom. edit. Paris. pag. 267.

XVIII. pag. 235. *b.* Ὀτρηίῳ ἐπισκόπῳ Μελιτηνῆς.
Καὶ ποῖον τοῦτον ἄνθος ἐν ἔαρι. In Collectan. Zacagn. pag. 369.

XIX. pag. 236. Τοῖς ἐπισκόποις.
Τρεῖς ἦσαν ἡμέραι αἱ τὸν προφήτην ἐν τῷ κήτει κατέχουσαι. Caracciol. pag. 42.

XX. pag. ead. *b.* Τοῖς ἐν Νικομηδείᾳ πρεσβυτέροις.
Ὑμᾶς μὲν ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως. Zacagn. pag. 385.

XXI. pag. 239. *b.* Ὀτρηίῳ ἐπισκόπῳ Μελιτηνῆς.

Ὡς

Ω'ς καλὰ τῶν καλῶν ἐςὶ τὰ ὁμοιώματα. Ibid. pag. 396.

XXII. pag. 241. A'ντίγραφος.

Φείδομαι πολλῶν λόγων, ἐπειδὴ Φείδομαι τῶν σῶν καμάτων. Caracciol. pag. 42.

XXIII. pag. ead. *b.* H'ρακλειανῷ αἱρετικῷ.

O' τῆς ὑγιαινούσης πίςεως λόγος τοῖς εὐγνωμόνως, κ. λ. Ibid. pag. 43.

XXIV. pag. 243. *b.* A'μφιλοχίῳ.

H'δη μοι πέπεισμαι κατορθώσασθαι κατὰ Θεοῦ χάριν. Ibid. pag. 73.

Harum Epistolarum omnium accipe nunc initia ordine litterarum digesta, additis etiam duabus illis, quas recensuimus supra §. IV. & V.

Διέσωσεν ἡμᾶς ὁ κύριος. 4.
E'κ τῶν ἱερῶν Οὐανωτῶν εἴγε μὴ ἀδικῶ καλῶν. 1.
E'ντυχὼν τοῖς γράμμασι τῆς ὁσιότητός σου. 3.
E'ορτὴν ἄγειν σύνηθες τοῖς Ρ'ωμαίοις. 10.
E'φ' ᾧ μάλιςα παρὰ τῶν σοφῶν ὁ βασιλεύς. 6.
Ζητῶν τι προσφυὲς κ̀ οἷον τῷ γράμματι. 8.
H'δη μοι πέπεισμαι κατορθώσασθαι. 24.
H'κουσά τινος ἰατροῦ παράλογόν τι. Supra §. V.
Καὶ ποῖον τοιοῦτον ἄνθος ἐν ἔαρι. 18.
Καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων μικροῦ δεῖν. 11.
Κελεύει ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου. 14.
Μόλις ἐπιτυχὼν βραχείας σχολῆς. 2.
Νόμος τίς ἐςιν ἡμέτερος κλαίειν. 5.
Οἶδά τινας τῶν ζωγράφων φιλοτιμίαν. Supra §. IV.
Οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ τῇ σφαίρᾳ παίζοντες. 12.
O'περ ποιοῦσι πρὸς τοὺς κρατοῦντας. 17.
O'ταν πλεονάζειν ἄρχηται. 13.
O' τῆς ὑγιαινούσης πίςεως λόγος. 23.
Οὐδὲ τοῦ ἔαρος ἡ χάρις διαλάμπειν. 9.
Οὐ μόνης ἐςὶ τῆς κοσμικῆς σοφίας. 15.
Τέχνη τίς ἐςι περιςερῶν θηρευτική. 16.
Τοιοῦτόν τι θαῦμά φασιν. 7.
Τρεῖς ἦσαν ἡμέραι αἱ τὸν προφήτην. 19.
Υ'μᾶς μὲν ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν. 20.
Φείδομαι πολλῶν λόγων. 22.
Ω'ς καλὰ τῶν καλῶν ἐςὶ τὰ ὁμοιώματα. 21.

Ex his igitur Gregorii Nysseni epistolis XXVI. quinque habes editas Parisiis inter alia eius Opera, quatuordecim Romae in Collect. Zacagnii, septem reliquas Florentiae opera & studio Io. Bapt. Caraccioli: sciendum tamen est postremas istas minus fide ex hoc Codice fuisse descriptas (1), ut siquis deinceps universorum huius Sancti Patris Operum editionem adornare velit, nostri Codicis novam collationem instituere merito debeat.

VIII. pag. 245. *b.* Τοῦ ἁγίου Μαξίμου ἀπολογία ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Νύσσης διὰ τὸ γνωματεῦσαι ἀποκατάςασιν τελευταῖον τῶν ψυχῶν γενήσεσθαι ἐν τοῦ αὐτοῦ λόγοις. *S. Maximi Apologia pro eodem S. Gregorio Nysseno, ad dignoscendum in eius sermonibus esse, quod ultima status animarum immutatio bene sit futura.* Inc. E'πειδὴ ὁ ἐν ἁγίοις Γρηγόριος. Des. τῆς ἁμαρτίας. Hoc quoque brevissimum excerptum edidit Caracciolus ad calcem Epistolarum loc. cit. pag. 87. ubi duplicem exscriptoris lapsum in solo titulo animadverte, quum pro ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ, & pro ἐν τοῦ αὐτοῦ, scripserit ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ, & ἐν τοῖς αὐτοῦ.

IX. pag. 246. Δημοσθενικὸς λόγος. *Demosthenis*, seu potius *Lysiae* (2) *Oratio funebris*. Inc. Εἰ μὲν ἡγούμην. Des. τοὺς θαπτομένους. Graece exstat inter Orationes Lysiae edit. Ald. Venetiis MDXIII. in fol. Part. I. pag. 90. sub titulo: E'πιτάφιος τοῖς Κορινθίων βοηθοῖς. Habes & in Cod. XXXIII. Plut. IV. Catalogi nostri Tom. I. pag. 555. §. II.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XIV. optimae notae, cum scholiis aliquot margini adiectis. In calce primae pag. *b.* legitur possessoris nomen: βιβλίον Σκιπίωνος τοῦ Καρτερομάχου, *liber Scipionis Carteromachi*. Constat foliis scriptis 253.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΣ ΛΑΞΕΥΤΗΡΙΟΣ ΗΤΟΙ ΡΑΒΟΛΙΟΣ.

PYTHAGORICVS LAXEVTERIVS VIDELICET RHABOLIVS.

I. pag. 1. Continet hic Codex *Geomantiae Artem* cum punctis & figuris Geomanticis, qualem etiam innuimus in Cod. XXII. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 41. Titulus Operis ita habet: A'ρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ Πυθαγορικοῦ Λαξευτηρίου, ἤτοι τοῦ Ρ'αβολίου οὕτω πως λεγομένου Περσιςί. *Initium, auspice Deo, Pythagorici Laxeuterii, sive Rhabolii ita Persice nuncupati.* Inc. Τὸ εἶδος τόδε. τὸ ὄνομά ἐςι τοῦ λαχιάμ. Des. πουςρατυλταχὴλ ταρίχ. Atque haec est Tabula totius operis, quae in singulis libris pertractantur ob oculos ponens, Capitibus XVI. distincta: huic accedunt etiam septem signa, quibus ab Astronomis denotari solent planetae, apposita singulorum significatione. Pag. 3. Opus ipsum, repetito titulo supra adlato, inc. Τὸ ὁσπίτιον κέκληται λαχιὰμ, κ̀ ἔςι καλὸν εἰς πᾶσαν ὑπόθεσιν, κ. λ. Des. δηλοῖ δὲ κ̀ τοὺς μῆνας, καὶ ταξείδιον, καὶ οἶκον τοῦ θανάτου. Τέλος. COD. XIV.

II. pag. 18. *b.* Sequitur *de significatione trium astrorum*, hac veluti ad Deum invocatione praefixa: Σὺ ὁ Θεὸς μόνος ὁ προγνώςης τῶν κρυπτῶν πάντων, κ̀ ἐξεταςὴς, κ̀ τὰς κρυπτὰς βουλείας γινώσκεις ϛ τὰ ἐρωτήματα· ὅσοι δ' ἴσως λέγουσί τι, κ̀ τοῦτο πάντως μετὰ τῆς σῆς ἐπικλήσεως κ̀ ἐπικουρίας ἴσασιν. Inc. A'ν ἀπὸ τοῦ χαϊμᾶ κ̀ τζαμαὰτ ἐξέρχεται χαϊμᾶ, δηλοῖ ὁδὸν κ̀ κίνημα, ϛ συμφωνίαν τινὰ ἀῤῥαβῶνος. κ. λ. Des.

(1) Testantur id σφάλματα quaedam, quae nos obiter animadvertimus: in epistola enim prima, (in dicta edit. secunda) pag. 20. lin. 7. pro ἱκανῶς legendum est ἱκανωμένα. pag. 21. lin. 16. pro τοιοῦτος, τοιοῦτο. pag. ead. lin. 18. pro κάλλος, κάλλεσι. pag. 22. lin. 18. pro ὁ ἤ, ὁ ἦ. &c.

(2) Tituli errorem minime advertit in suo Catalogo Montfaucon, quem etiam effugerunt Epistolae illae Gregorii Nysseni, quas recensuimus nos supra §. IV. & V.

Des. καὶ καλοσύνην, καὶ ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν σκλάβων. Τέλος τῶν τριῶν ἀστέρων.

III. p. 25. Σημεῖα τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, καὶ ἕτερα. *Signa septem planetarum, & alia*, sive explicationes notarum, quibus Astronomi planetas, & alia ad astronomiam pertinentia brevitatis gratia denotare solent; quae quidem ad lectionem librorum astronomicorum valde sunt utilia. Subiiciuntur pag. ead. varia Cometarum genera iuxta Aristotelem, & Apuleium Romanum: ac de virtute quorumdam lapidum pauca quaedam attinguntur. Pag. 26. *b.* circuli XII. depicti sunt, planetarum *elevationes, & demissiones*, ὑψώματα, καὶ ταπεινώματα exhibentes.

IV. pag. 27. Μέθοδος τοῦ γνῶναι, ἐν ποίῳ ζωδίῳ ἵσταται ὁ ἥλιος, κ. λ. *Methodus dignoscendi, in quo Zodiaci signo sit Sol &c.* Inc. Κράτησον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου. Des. καὶ λέγε, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐστιν ὁ ἥλιος, καὶ τόσων μοιρῶν ἐστιν. Sequitur ibid. alia similia methodus circa Lunam, ex eaque, prout in uno, vel alio Zodiaci signo invenitur, circa futurae sponsae qualitates prognostica.

V. pag. ead. *b.* Varia proponuntur remedia, nimirum Περὶ τοῦ μὴ ἐπιθυμῆσαι ἄνδρα γυναικὸς, καὶ γυναῖκα ἀνδρός. Πρὸς ἀηδίαν τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα μὴ περιπέσῃ ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Tum alia eiusmodi remedia ad arcendam famem, ebrietatem, & somnum.

VI. pag. 28. *b.* Μέθοδος προγνωστικὴ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου καὶ τοῦ ψαλτηρίου. Ποίημα κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ. *Methodus prognostica sancti Evangelii, & Psalterii. Opus D. Leonis sapientis.* Inc. Λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, ἢ τὸ ψαλτήριον νήστευε. Des. καὶ ἁπλῶς πᾶσαν ἐρώτησιν εἰς τὸ ἐναντίον μετατρέπει.

VII. pag. 30. Πῶς ὀφείλεις εὑρεῖν τὸ ζώδιον, ἐν ᾧ ἐγεννήθης. *Quomodo invenire debeas Zodiaci signum, in quo natus es.* Inc. Λάβε τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός σου, κ. λ. Des. ἐκεῖνο τὸ ζώδιόν ἐστιν, ἐν ᾧ ἐγεννήθης.

VIII. pag. ead. *b.* Εὐχὴ Λαξευτηρίου. *Oratio Laxeuterii* ad Deum, dicenda ab eo, qui quaestionem proponit. Inc. Ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὴν δύναμιν. Des. καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀμήν. Tum sequuntur divinationes variae ex planetarum figuris, & locis instituendae, ac praecipue circa Capita, quae sequuntur, nimirum:

Περὶ ὑγείας.
Περὶ κλεψίας.
Περὶ γυναικὸς, οἷ ἐστιν ἔγκυος.
Περὶ τοῦ παιδίου, οἷ ἐστιν ἄῤῥεν, ἢ θῆλυ.
Περὶ κτήσεως χρημάτων.
Περὶ ὁδοῦ.
Περὶ τοῦ κτήσασθαι τὰ μὴ πρόβατα.
Περὶ μεγαλείου, εἰ γενήσεται τῷ ἐρωτῶντι.
Περὶ ἀῤῥώστου.
Περὶ τοῦ ἀγοράσαι γῆν.
Περὶ πολέμου.
Περὶ τοῦ, τίς ἐστιν ὁ μέλλων οἰκῆσαι.

Clauduntur haec omnia iambicis versibus octo, planetarum οἴκους complectentibus, & alia brevi oratione τοῦ αὐτοῦ, *eiusdem* (sc. Laxeuterii) ad Deum, cuius initium: Παντοκράτορ Θεὲ, οὐράνιε, κ. λ.

IX. pag. 37. Πυθαγόρου πλινθίδες. *Pythagorae laterculi*, seu tabulae quaedam Caballisticae: quibus pag. 38. succedit Ψῆφος Πυθαγορικὴ, *Calculatio Pythagorica*, ad cognoscendum circa ea, quae sequuntur:

α'. Περὶ μονομαχίας, τίς νικήσει.
β'. Περὶ γάμου, εἰ συμφέρει συναλλάξαι, καὶ περὶ κοινωνίας.
γ'. Περὶ ἀπολέσαντος, εἰ εὑρήσει.
δ'. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸν κλέπτην.
ε'. Περὶ ἀῤῥώστου, εἰ ζήσει, ἢ κινδυνεύσει.
ς'. Περὶ ἀποδημίας, ἐὰν συμφέρῃ.
ζ'. Περὶ ἀδελφῶν, τίς προτελευτᾷ. Opus hoc inscribitur Iliadi cuidam, hac Epistola ipsi nuncupata: Πυθαγόρας Ἰλιάδι χαίρειν. *Pythagoras Iliadi salutem*. Inc. Πολλὰ καταμαθὼν, καὶ πολλὰ πειρασάμενος. Des. δοκιμαζομένῃ τρόπῳ τοιούτῳ. Primae quaestionis explicatio inc. Λαβὼν τῶν δύο τὰ ὀνόματα. Postremae des. οἷον Ἡρακλείδης. ἡ δὲ πλινθὶς ἐστὶν αὕτη. Tum aliae tabulae Cabalisticae, atque alia demonstratio circa aegrotum ad dignoscendum victurus ne sit, an moriturus. De hisce consule Fabric. Bibl. Graec. Vol. I. p. 466.

X. pag. 40. Sequuntur Capita quaedam, nimirum Περὶ στοιχείων, *de quatuor elementis*: ubi etiam *de quatuor ventis*.

Περὶ τῶν ιβ' ζωδίων, πόθεν ἔσχον τὴν γένεσιν. *De XII. Zodiaci signis, unde suum habeant ortum*.

Πόσας ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἐπικρατεῖ ἕκαστον τῶν ζωδίων. *Quot mensis diebus dominetur unumquodque Zodiaci signorum*. Tum numerantur istorum signorum quae dextera sint, & quae sinistra: quaeque singulis hebdomadae diebus, eorumque diurnis nocturnisque horis dominentur, quod *Horologium duodecim Zodiaci signorum* nuncupari potest: ubi etiam quaenam pro unius, vel alterius dominatione praemonstrentur, innuitur. Tandem occurrit Caput inscriptum: Περὶ σεισμῶν, καὶ τῶν δι' αὐτῶν προγνώσεων, κ. λ. *De terraemotibus, ac praenotionibus, ex ipsis faciendis*, quod mutilum est in fine.

XI. pag. 46. Ὡρολόγιον τῶν ἑπτὰ πλανητῶν. *Horologium VII. planetarum*, seu quaenam horae, in quibus aliquis ex septem planetis dominatur, bonae sint, vel malae ad aliquid aggrediendum. Tum subiiciuntur Capita,

Περὶ συστάσεως τοῦ ἀνθρώπου.

Πόθεν οἱ ἄνθρωποι οἱ μὲν γελῶσι πολλὰ καὶ ἀεὶ, οἱ δὲ συννοιάζουσι.

Ὅροι σφυγμῶν ιβ' κράσεως ψυχρᾶς καὶ ὑγρᾶς. ubi & de septem hominis aetatibus, & ad quem ex septem planetis habeant analogiam.

Πρὸς τὸ εὑρεθῆναι τὸν κλέπτην.

XII. pag. 47. *b.* Νικολάου Ὑδρούντης προοίμιον εἰς τὴν τοῦ Λαξευτηρίου τέχνην, ἐξελληνισθὲν παρ' αὐτοῦ ἐκ Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, Χαλδαίας δ' οὔσης πρώην, καὶ συνταχθὲν ἔκ τε ἄλλων βίβλων Ἑλληνικῶν σποράδην ἤδη ὑπαρχουσῶν. *Nicolai Hydruntini prooemium in Laxeuteriis Artem, ex Romana lingua in Graecam ab ipso trans-*

translatum, quum prius Chaldaice scriptum esset, & ex aliis etiam libris, late iam dispersis, compositum. Inc. Τοῖς μετιέναι τι τῶν οἰωνιῶν ἀγαθῶν βουλομένοις. Des. ὡς ὁ Σελμὼν αὐτὰς ἄρχεται τῦ ταύτης συντάγματος οὑτωσί πως. Prooemium excipit pag. 48. *b.* Α᾽ρχὴ σὺν Θεῷ τῦ τῆς τέχνης συντάγματος. *Initium cum Deo Artis dispositionis*. Inc. Τινὲς τῶν φιλοσόφων πρὸς τήνδε τὴν τέχνην παραγενόμενοι διεμέτρησαν τὸ ὅλον ςερέωμα εἰς κδ᾽ ἰσημερίας, κ. λ. Praecipua Capita, quae pertractantur, post enumerationem duodecim Zodiaci signorum, ac planetarum septem figuras, eorumque divisionem in εὐτυχεῖς, & ἀτυχεῖς, ac post duodecim σχημάτων nomina, totidemque οἴκων significationes, sunt:

Περὶ συνάξεως, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ᾽. κέντρον ἀπὸ τοῦ Ε῾ρμῦ & Διδύμυ.

Περὶ ἀποκύψεως, ἐνεργητικὸν διὰ χρόνου ἑνός. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Ε῾ρμῦ ϗ Παρθένυ.

Περὶ φυλακῆς, ἤγυν φόβυ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ᾽. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Κρόνυ ϗ Υ῾δροχόου.

Περὶ ςόλυ εἰσερχομένυ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν η᾽. ἡμερῶν τεσσάρων. κέντρον ἀπὸ Διὸς νότιον, ϗ Ι᾽χθύων.

Περὶ ςόλυ ἐξερχομένυ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν τεσσάρων. κέντρον ἀπὸ Κρόνυ ϗ Αἰγοκέρυ.

Περὶ εἰσόδυ μεγάλης, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν β᾽. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Α᾽φροδίτης καὶ Ταύρου δυτικόν.

Περὶ ἐξόδυ μεγάλης. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Η῾λίου ϗ Λέοντος.

Περὶ ἐξόδυ, ἐνεργητικὸν διὰ μῆνα ἕνα. κέντρον ἀπὸ Ε῾ρμῦ ϗ Διδύμυ.

Περὶ εἰσόδυ, ἐνεργητικὸν διὰ μῆνα ἕνα. κέντρον ἀπὸ Η῾λίυ ϗ Λέοντος δυτικόν.

Περὶ γελάςου, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ζ᾽. κέντρον ἀπὸ Διὸς ϗ Τοξότυ.

Περὶ θλίψεως, ἢ σκότυς. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Κριῦ ϗ Αἰγοκέρυ, ϗ ἐςὶ νότιος.

Περὶ ἀνήβυ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ε᾽. κέντρον ἀπὸ Α᾽φροδίτης καὶ Ζυγοῦ, ἐκ τοῦ ἀνωτέρυ μέρυς.

Περὶ σπανοῦ, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν ε᾽. κέντρον ἀπὸ Α῎ρεως καὶ Κριῦ.

Περὶ λευκότητος, ἤγυν γάλακτος, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ᾽. κέντρον ἐςὶν ἀπὸ Σελήνης καὶ Καρκίνυ.

Περὶ ἐρυθρότητος, ἐνεργητικὸν διὰ μηνῶν θ᾽. ἔςι δὲ κέντρον δυτικὸν ἀπὸ Σκορπίυ ϗ Α῎ρεως.

Clauditur Opus quodam Capite, cui titulus Παραίνεσις τοῦ ποιητοῦ, *Admonitio auctoris*; in quo Geomanticae huius artis studiosi praemonentur, qua se ratione ad futura praenoscenda debeant praeparare: cuius ultima verba sunt: τοῦ Θεοῦ εὐδοκῦντος εὕρῃς τὴν τύτυ σαφήνειαν.

XIII. pag. 63. Νοήματα Βουσὴθ Φιλοσόφου περὶ σημασίας σχημάτων. *Notiones Buseth philosophi de significatione figurarum*, ubi traduntur regulae circa ea quae sequuntur, nimirum:

Πρὸς τὸ γνῶναι τὴν τύχην, ἤτοι τὴν εἱμαρμένην I. ἑκάςης ἡμέρας, II. τῆς ὅλης ἑβδομάδος, III. τοῦ ὅλυ μηνὸς, IV. τοῦ ὅλυ ἐνιαυτῦ.

Περὶ τοῦ εἰδέναι τὸν σκοπὸν τοῦ ἐρωτήσαντος.

Περὶ τῶν μερῶν τῶν ἐν ταῖς γένναις ϗ ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι.

Περὶ τοῦ γνῶναι ζωὴν τινος.

Περὶ μοιχείας, ἢ πορνείας γυναικός.

Πρὸς τὸ νοῆσαι, τίς ἡ πεῦσις τοῦ ἐλθόντος διὰ τὸ ἐρωτῆσαι.

Περὶ τοῦ κατανοῆσαι τὸν ἐρωτῶντα ποίας ἰδέας ϗ γνώμης ἐςὶ, κἂν ἀπῇ. Ante ultimum hoc Caput legitur rubris litteris haec nota: Καὶ τοῦτο εὗρον ἐγὼ ὁ Νικόλαος ἀληθὲς ἐκ πείρας.

XIV. pag. 69. *b.* Α᾽ρχὴ τῶν κεφαλαίων ἐν τῇ σημασίᾳ τῶν σχημάτων. *Initium Capitum in significatione figurarum*; sive aliae divinandi regulae, superioribus similes, ubi praeter cetera agitur

Περὶ ἀπόντος, εἰ ἐπανέλθοι.

Περὶ τινος πράγματος, ὃ βύλεται ϗ ἐπιθυμεῖ οἰκειώσασθαι.

Περὶ πράγματος φόβον ἔχοντος, μήποτε συμβῇ αὐτῷ χάμος.

Περὶ ςρατῦ, εἰ καλὸς ἔςαι, ἢ ὔ.

Περὶ χρόνυ, εἰ εὐφορήσει, ἢ οὔ.

Περὶ ὑδατώδους, καὶ καταξήρυ, ἢ ἀνεμώδυς χρόνυ.

Περὶ συντροφίας, πῶς ἔςαι, καλὴ, ἢ κακή

Περὶ συνοικεσίυ, εἰ γίνεται, ἢ οὔ. ϗ εἰ καλὸν ἔςαι, ἢ κακόν.

Περὶ τοῦ γνῶναι, εἰ ἄρα καλόν ἐςιν ἐξελθεῖν ἐκ μιᾶς χώρας εἰς ἄλλην.

Περὶ ἀπόντος, εἰ βύλει μαθεῖν πῶς ἔχει.

Περὶ δύο δικαζομένων, τίς τύτων νικᾷ.

Περὶ πλεόντων.

Περὶ νοσῦντος, εἰ ἰαθήσεται, ἢ οὔ.

Περὶ εὑρέσεως ζώου.

Περὶ συζυγίας ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς, εἰ γίνεται, ἢ ὔ.

Περὶ ἐπιτυχίας ἐξυσίας.

Περὶ τοῦ γνῶναι, εἰ ἄρ τις ἐν φυλακῇ ὢν ἐξέλθῃ.

Περὶ κινήσεως.

Περὶ ἀῤῥώςυ.

Περὶ γυναικὸς ϗ φίλης.

Περὶ δύλων, ἢ ζώων.

Περὶ φίλυ, εἰ ἔλθῃ πρὸς ὡρισμένην ἡμέραν.

Περὶ ἀῤῥώςυ πάλιν.

Περὶ ἀποδράσαντος κλέπτυ.

Περὶ ἀγωγῆς, πῶς ἐπέλθῃ.

Περὶ δύο ἵππων, τίς νικήσει.

Περὶ συνοικεσίυ, εἰ γένηται.

Περὶ φιλίας τινῶν.

Περὶ συμβιβάσεως κληρονομίας.

Περὶ ἀφθονίας, ἢ ςενοχωρίας τοῦ μέλλοντος καιροῦ.

Περὶ ὁρισμῦ.

Περὶ ἀμεριμνίας ϗ φόβυ γινωσκομένου ἐν κλήρῳ.

Περὶ αἰτουμένων χρημάτων.

Περὶ ἀγορασίας ϗ πράσεως.

Περὶ τεταγμένης ὁδοιπορίας.

Περὶ μηνυμάτων, εἰ ἀληθῆ εἰσιν, ἢ ψευδῆ.

Περὶ εὐτυχοῦς συνοικεσίυ.

Περὶ γάμων ἐρωτικῶν, ἤτοι σωφρόνων.

Περὶ ἀσέμνυ συνοικεσίυ.

Περὶ συζεύξεως, εἰ ἄρα ἔσται καλὴ, ἢ κακή.

Περὶ κοινῆς εὐαρεστήσεως.

Περὶ ὑποψίας ἐγκύου.

Περὶ καλῆς συστάσεως τοῦ ἀπόντος.

Περὶ τοῦ, π.λα βεβαιοῖ τὰ προειρημένα.

Περὶ εὐγενείας τῶν σχημάτων.

Περὶ τῶν σημαινόντων εὐκολίαν κέρδους καὶ δυσκολίαν.

Περὶ ζώου πάλιν.

Σχόλιον περὶ ἐνθυμήσεως.

Πρὸς τὸ εὑρεῖν τὰ ὀνόματα.

Περὶ ἐγκύου, τί ἄρα τέξεται, κ. λ.

Clauditur Opus quodam circulo, cui titulus, Κύκλος Πετόσιρι, *Circulus Petosiridis*, quem sequitur Epistola inscripta. Πετόσιρις Νεχεψῷ τῷ τιμιωτάτῳ βασιλεῖ χαίρειν. *Petosiris Necbepso honoratissimo Regi salutem*. Inc. Περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπ' ἐμοῦ εὑρισκόντων, κ. λ. Des. καὶ εἰ φευκτέος ὁ κίνδυνος, ἢ οὔ. Hanc vero aliud Caput inscriptum: Ψῆφος τῶν ἑβδοματικῶν ἡμερῶν ἀκριβὴς, διαγνωστικὴ ζωῆς καὶ θανάτου.

XV. pag. 96. Ἀρχὴ τῶν τοῦ Λαξευτηρίου κρίσεων ἐν ὀνόματι κυρίου. *Initium iudiciorum Laxeuterii in nomine Domini*. Idem ferme Tractatus cum illo, quem supra enunciavimus §. XII. Eadem enim Capita pertractat, quorum ibi titulos protulimus, licet ordine immutato. Primum Caput. Περὶ συνάξεως Σελήνης καὶ Ἑρμοῦ, inc. Ἡ σύναξις ἀφ' ἑαυτῆς διπλασιασθεῖσα, ἐξελθόντα στρατὸν συνηγμένον δηλοῖ. Vltimum, Περὶ σπανοῦ, des. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα φροντὶς μεγάλη. Varias continet praenotiones ac divinationes ex variis figurarum geomanticarum coniunctionibus faciendas. Clauditur Opus p. 120. quadam figura quadrilatera, intra se aliam triangularem continente, ac terrae figuram exhibente, adscriptis verbis, ἱστορία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου. Tum sequuntur duodecim versus iambici, totidem Zodiaci signorum naturam exprimentes, quos heic referre placuit; sunt autem isti:

Κριὸς προηγὲς ἐστιν ἀρχὴ τοῦ χρόνου.
Ὁ δέ γε Ταῦρος ὁ οἶστρος Ἀφροδίτης.
Ζώων δὲ ζεῦξίς ἐστιν ἐν τοῖς Διδύμοις.
Καρκῖνος δ' ἐστὶ φωσφόρος ὀπισθόπους.
Λέων δὲ θερμὸς ἐκπύρωσις τοῦ πόλου.
Ἡ Παρθένος δὲ δεῖγμα τῆς γεωργίας.
Ζυγὸς μερισμὸς ἡμέρας πρὸς ἑσπέραν.
Ὁ σκορπισμὸς ἐστι τῆς σπορᾶς ὁ Σκορπίος.
Ὁ Τοξότης δὲ, σύμβολον κυνηγίας.
Ὁ δ' Αἰγόκερως ἀγρίων παῤῥησία.
Ὑδροχόος δὲ, χευμάτων ὄμβρων κάτω.
Οἱ δ' Ἰχθύες δηλοῦσιν ἰχθύων γένος.

Pag. ead. *b*. Circulus Zodiaci depictus est, ac figura τῆς κιβωτοῦ, ἣν ὁ δίκαιος Νῶε κατεσκεύασεν, *Arcae* nimirum, *quam construxit iustus Noë*. Hanc sequitur annorum computus, ab Adam usque ad Diluvium, & ab hoc usque ad Abraham &c. progrediturque ad Constantinum Magnum: tum alia prognostica de aegroto: & dierum Lunae φωτίστων, & ἀφωτίστων enumeratio.

XVI. pag. 122. Ἔτι περὶ τῶν κρίσεων ἀπὸ ἑτέρου βιβλίου. *Item de Iudiciis ex alio Libro*. Inc. Ἐν ἄλλῳ οὕτω ὁρίζει. εἰς στρατείαν θλιμένον, κ. λ. Des. καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πρᾶξιν.

XVII. pag. 127. Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τῶν συντόμων κρίσεων. *Initium cum Deo Iudiciorum in compendium*. Est superiorum Tractatuum veluti summa & recapitulatio.

XVIII. pag. 134. Ἔσδρα τοῦ προφήτου κάλανδα ἠκριβωμένα τῆς ἑβδομάδος. *Esdrae prophetae Calanda hebdomadae accurate elaborata*, sive, *indicia Calendarum iuxta dies hebdomadae*. Inc. Κυριακῇ ἡμέρᾳ εἰ γίνονται κάλανδα, ὁ ἐνιαυτὸς ἔσται χρήσιμος. Des. ὁ φόβος ἔσται πολὺς, καὶ μέλιτος λεῖψις.

XIX. pag. ead. *b*. Περὶ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, καὶ ὅσα ὁ Ζεὺς ἀποτελεῖ τοὺς ιβ' οἴκους. καὶ περὶ τοῦ δωδεκαετηρίου Διός. *De Zodiaci circulo, & quae Iupiter praemonstret secundum duodecim domos: & de duodecennali Iove*. Inc. Ὁ ζωδιακὸς κύκλος τέμνεται εἰς ιβ' οἴκους, κ. λ. Des. εὔχεσθαι δὲ δεῖ, ἵνα μὴ γίνωνται σεισμοί.

XX. pag. 137. Caput Περὶ ἀνθρώπου. *De homine*. Inc. Οὕτω μὲν οὖν τὴν νοητὴν οὐσίαν ὑποστήσας ὁ τῶν ὅλων Θεὸς, κ. λ. Des. τοιγαροῦν πίομεν, ὦ βάρβαρε ποιητά.

XXI. pag. ead. *b*. Sequitur Tractatus astronomicus cui praecedunt duo schemata, quorum primo *caelestes Zonae*, secundo vero *Zodiaci signa, ac planetarum motus* exhibentur. Tractatus inc. Ἴδιν βλέπομεν, ὅτι ὁ οὐρανὸς ἔστι. θέλομεν δὲ τοῦτο μαθεῖν, καὶ τί εἶδος ἔνι τὸ σῶμα τοῦ οὐρανοῦ, κ. λ. Capita, quae pertractantur, sunt ista:

Περὶ τῶν ἑπτὰ ζωνῶν.

Περὶ ἐπομβρίας.

Περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς κεφάλαιον α'.

Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ.

Περὶ γῆς καὶ ὑδάτων.

Περὶ τῶν νεφελῶν.

Περὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν.

Οἱ κύκλοι τῆς κτίσεως.

Περὶ ἀνακαινίσεως κόσμου.

Περὶ ἀνακαινίσεως οὐρανοῦ.

Περὶ τῶν ζ' χαρισμάτων τοῦ πνεύματος, cui adnectuntur etiam τὰ ἑπτὰ πνεύματα τῆς κακίας.

Περὶ τῶν μηνῶν.

Περὶ τῶν ζωδίων.

Περὶ μεταβάσεως ἡλίου ἀπὸ ζωδίου εἰς ζώδιον.

Περὶ οὐρανοῦ, cuius ultima verba, in quibus etiam Codex absolvitur, sunt: διὰ τῆς τοῦ πόλου ὑπάρξεως ἀναφέρεται. τρι . . . . . Mutilus est Tractatus in fine, ac propterea in margine leguntur verba, ζήτει, ζήτει. Inter Caput vero *de signis Zodiaci*, & aliud *de transitu Solis ab uno in aliud signum*, leguntur sequentes *versus politici*, quibus scriptoris nomen ita proditur:

Χριστὲ Θεὲ παντέλειε, κτίστα κτίσεως πάσης,
Ὁ σὺν πατρὶ καὶ πνεύματι ἀνάρχως βασιλεύων,
Ὁ πνεύματός μου ποιητὴς, καὶ πλάστης τῆς σαρκός μου,
Ὁ τῷ θανάτῳ λύων με, καὶ πάλιν συνιστῶν με,
Τοῖς δεξιοῖς σου σύνταξον κἀμὲ τότε προβάτοις,

Ὅτε κρινεῖς τὰ σύμπαντα τῇ θείᾳ δυνάμει,

Τὸν τληπαθέστατον ἐμὲ Ἀνδρέαν Φιλόλογον. (1)

Christe Deus perfectissime, totius orbis conditor,

Cum Patre & Spiritu absque principio regnans,

Spiritus mei creator, & carnis meae compactor,

Qui me morte destruis, & iterum resuscitas,

Ad dexteram tuam pone etiam me tunc cum ovibus,

Quum iudicabit universa divina potentia,

Me, inquam, *aerumnosissimum Andream philologum*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in fol. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 145.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΕΠΙΤΟΜΗ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΩΝ.

NICEPHORI MONACHI INTRODVCTORIVM COMPENDIVM DE CAVSSIS NATVRALIBVS, ET DE METEORIS.

Ac praeterea

Michaëlis Pselli, Ioannis Hydruntini, & Anonymi quaedam.

COD. XV. I. pag. 1. POst indicem Capitum XXXIII. recentius adiectum, occurrit Tractatus Physico-astronomicus, cui titulus est: Νικηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ κτίτορος εἰσαγωγικὴ ἐπιτομὴ περὶ τῶν φυσικῶν αἰτιῶν καὶ μετεώρων. *Nicephori monachi & presbyteri monasterii Ctitoris, seu Creatoris, Epitome Isagogica de caussis naturalibus & Meteoris*. Primum Caput περὶ φυσικῶν ἀρχῶν καὶ αἰτιῶν, *de naturalibus principiis & caussis*, inc. Πᾶν τὸ αἴτιον καὶ ἀρχή. οὐ πᾶσα δὲ ἀρχὴ ἤδη καὶ αἴτιον. Vltimum, quod inscribitur: ἐκ τῆς εἰς τὸν ὄγδοον ψαλμὸν ἐξηγήσεως, *ex interpretatione in psalmum octavum*, des. μᾶλλον μὲν ἂν καὶ χάριν ὁμολογήσαιεν τῷ Θεῷ. Quod quidem postremum Caput recentissima manu, eadem nimirum, quae praedictum indicem in principio apposuit, suppletum est. De hoc Nicephori monachi Opere nulla apud Fabricium mentio occurrit.

II. pag. 152. Sequuntur absque ullo titulo quaestiones quaedam theologicae, nimirum, *cur Latini in azymis sacrificent; cur dixerit Iesus Christus discipulis suis, hoc est Corpus meum; & quare post tres dies resurrexerit a mortuis*. Horum omnium initium est: Προσπίπτουσιν οἱ Λατῖνοι θύοντες τὰ ἄζυμα. Finis: ἐν οἷς πρώτως ἡ τῆς κακίας φύσις ἔσχε τὴν γένεσιν. Haec una cum sequentibus diversa manus, scilicet Nicolai cuiusdam presbyteri, cuius paullo post adferetur subscriptio, exaravit.

III. pag. 153. *Michaëlis Pselli de rebus naturalibus, theologicis, & meteorologicis ad Imperatorem D. Michaëlem Capita CXXI.* ex eius *Omnifaria Doctrina* desumta. Primum Caput, quod in huiusce Operis editione, quam Fabricius exhibet in calce Vol. V. Bibl. Graecae, desideratur, ita inscribitur: Περὶ κτίσεως κόσμου, καὶ τῆς τοῦ Ἀδὰμ πλάσεως, καὶ τοῦ παραδείσου. *De mundi, & Adam formatione, & de Paradiso*. Inc. Θεὸς οὐχὶ τὸν παράδεισον μόνον, ὡς ἄν τινες οἴονται, κ. λ. Vltimum, quod inibi est CIX. περὶ παρηλίων, *de parheliis*, des. ἀναλῦται ἡ ὄψις. Subiicitur deinde tabula Capitum: tabulam vero sequens amanuensis subscriptio excipit: Ἐπληρώθη ἡ παροῦσα βίβλος Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ ὑπὸ παπάδος Νικολάου Σηλλαρίου ἀπὸ χώρας Καλλιπόλεως ἐν μηνὶ Μαρτίῳ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ὥρᾳ ϛ'. ἔτει ,ϛωνε'. Εὔχεσθε οἱ μελετῶντες, καὶ μὴ καταρᾶσθε, ὅτι ὁ γράφων παραγράφει. *Absolutus est praesens liber Michaëlis Pselli a papa, vel presbytero Nicolao Sellario Callipolitano, mense Martio, die sabbati, hora sexta, anno* 6855. (Chr. MCCCXLVII.) *Orate pro me qui legitis, ac ne maledicatis, quod scribens male scripsit*. Horum vero Capitum recensione inita cum editis loc. cit. comperimus multa in Codice desiderari, quae habentur in editione, ac vicissim alia in Codice legi, quae in editione desiderantur. Ex editis desunt Capita XII. XIII. XIV. & a XX. usque ad XXX. inclusive; tum XXXVIII. XXXIX. XLI. XLIV. & a XLVII. usque ad LVIII. inclusive; tum CIV. & a CXL. usque ad finem. Eorum vero, quae frustra in editione quaeras, tituli sunt:

I. Περὶ κτίσεως κόσμου, κ. τ. λ. uti diximus.

XIII. Εἰ ἄπειρον τὸ θεῖον, πῶς ἄπειρον.

XXXII. Περὶ ἰδεῶν.

XXXIII. Περὶ δαιμόνων καὶ ἡρώων.

XLIV. Διατί ὅλως ἐστὶ τὸ κακόν.

LVII. Πῶς θήλεα καὶ ἄρρενα γίνονται.

LVIII. Διατί γυνὴ πολλάκις συνουσιάζουσα οὐ λαμβάνει.

LIX. Διατί δίδυμα καὶ τρίδυμα.

LXI. Εἰ τὸ ἔμβρυον ζῶον, καὶ πῶς τρέφεται τοῦτο.

LXVI. Διατί πεινῶντες μὲν ἐὰν πίωσι σπάζονται, διψῶντες ἐὰν φάγωσι ἐπιτείνονται.

LXVII. Εἴ ἐστί τι ἐκτὸς τοῦ οὐρανοῦ.

LXXIII. Περὶ οὐσίας ἡλίου, εἰ ἓν πολλοί εἰσιν ἥλιοι.

LXXXϚ. Περὶ τῶν ἄρθρων τῶν καλυμμάτων ἀποτάξεως.

LXXXVII. Περὶ δρόσου αὖθις καὶ πάχνης.

IV. p. 181. Occurrunt alia quaedam Capita, forte eiusdem Pselli, *de memoria, & discretione*, & quomodo intelligenda sint verba illa: *Ego indurabo cor Pharaonis*; & alia: *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram*.

V. pag. 182. Αἱ ἀπορίαι τῶν ε' φωνῶν Πορφυ-

(1) Nescio, unde Montfaucon in suo Catalogo legat Philelphum pro philologum.

φυρίυ. *Dubitationes in quinque voces Porphyrii* cum suis solutionibus. Inc. Εἰ οὐ δεκτικός ἐςιν ὁ ἄνθρωπος. Des. εἰς τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν αὐτῆς. Auctor Anonymus.

VI. pag. 184. *b.* Ι'ωάννυ Υ'δρυντίνυ, μαθητοῦ Νικολάου Υ'δρυντίνυ, λύσις ἐπί τινος ζητήματος κατὰ τῶν λεγόντων, ὡς ὅτι τὸ τὶς ἄνθρωπος, ϰ̀ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἢ ἕν ἐςιν, ἢ δύο, ἢ ὡς ἕν. *Ioannis Hydruntini, discipuli Nicolai Hydruntini, solutio cuiusdam quaestionis adversus quosdam dicentes, quod aliquis homo, & nomen ipsius, aut unum sunt, aut duo, aut veluti unum.* Inc. Τῷ βουλομένῳ παντὶ, κ. λ. Des. ἔκ τε τῶν ἔξω τῆς κλήσεως. Nihil de hoc Ioanne occurrit apud Fabricium.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saec. XIV. Constat foliis scriptis 185.

ΙΕΡΑ ΤΕΧΝΗ ΤΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

ARS SACRA PHILOSOPHORVM.

COD. XVI. Continet hic Codex uberrimam Graecorum Chemicorum collectionem, cui titulus est: Βίβλος χυμευτικῆς, μεταλλικῆς, καὶ χαλκευτικῆς τῆς θείας ϰ̀ ἱερᾶς τέχνης, καὶ χρυσούλυ βίβλυ. *Divina & sacra ars Philosophorum*, sive *liber fusoriae, metallicae, & chalcurgicae, divinae, & sacrae artis Alchymiae*. Huius autem Codicis, qui de Chemica facultate unicus in Bibliotheca hac superest, pleniorem maluimus notitiam exhibere, Fabricii vestigiis inhaerentes, qui Bibl. Gr. Vol. XII. pag. 760. seqq. alterius Parisiensis non absimilis apographum satis elaborata recensione dignum putavit. Occurrit igitur primo

I. pag. 1. Excerptum *e libris Cleopatrae de mensuris & ponderibus*, ut ex titulo valde longo colligitur, qui inc. Ε'κ τῶν τῆς Κλεοπάτρας περὶ ςαθμῶν καὶ μέτρων ἐξήγησις κατὰ πλάτος πρὸς εὐχερῆ εὕρεσιν ἑκάςης μνᾶς καὶ λίτρας ϰ̀ οὐγγίας καὶ δραχμῆς καὶ γράμματος, κ. λ. Explicatio inc. Ἡ μνᾶ ὄνομα ἔχει ςαθμῦ. Des. σάτα γ'. μόδια γ'. Confer Galenum T. IV. edit. Basil. pag 467. Hanc Cleopatram, quam Scriptores Chemici coniugem faciunt unius ex Regibus Aegypti Ptolemaeis, si temporum ratio habeatur, fatendum est, nulli ex tribus primis Ptolemaeis, qui per centum annos ab Alexandri morte in Aegypto regnarunt, fuisse coniugem; quum in hac scripti parte de ponderibus & mensuris mentio fiat triginta argenteorum, quorum pretio Christum Dominum Iudas prodidit: nihilominus eiuscemodi scriptis nihil inde decedit de pretio, quod de ipsorum auctoribus non constet, vel quod alienis sint nominibus inscripta, ut recte admonet Thomas Reinesius in Iudicio de Codice Gothano similem scriptorum Chemicorum συναγωγὴν continente, quum id potissimum, quod in hisce doceantur lectores, attendendum sit.

(1) Testatur idipsum Montfauconius Palaeogr. Graec. pag. 375.

II. pag. 2. *b.* Ε'ρμηνεία τῶν σημείων τῆς ἱερᾶς τεχνης, ϰ̀ χουσούλυ βίβλυ. *Interpretatio signorum sacrae artis, & libri de auro conficiendo.* Inc. Α'ρχὴ μὲν. χρυσός. Des. ποθηνὸν π. (superscr. littera ο.) ξηρὸν ξ. Huiusmodi notas Chemicas, & signa ac characteres longe plures ex Codicibus Regiis publicavit Cangius in Appendice Glossarii Graeci p. 8. seq. sed auctore absente non satis accurate interdum expressas (1).

III. p. 5. *b.* Λεξικὸν κατὰ ςοιχεῖον τῆς ἱερᾶς τέχνης πρῶτον Ε'λληνιςὶ, μεταλλευτικὸν, τῶν τε σημείων ϰ̀ τῶν ὀνομάτων. *Lexicon metallicum secundum ordinem litterarum sacrae artis, signorum & nominum, quae primum a Graecis usurpata sunt.* Inc. Α'φροδίτης σπέρμα ἐςὶν ἄνθος. Des. οὐδὲν ἐςι τὸ προσδοκώμενον. Hoc Lexicon, sive glossas Chemicas, totum suis locis idem Cangius utilissimo suo Glossario inseruit, collatis etiam aliis eiusmodi glossis Mss. Lambecio itidem inspectis, & Salmasio.

IV. pag. 12. Δημοκρίτου φυσικὰ ϰ̀ μυςικά. *Democriti Physica & Mystica.* Inc. Βαλὼν εἰς λίτραν μίαν πορφύρας, κ. λ. Des. αὐτό ἐςι τὸ ὄξος τῶν φιλοσόφων. Democriti Physica & Mystica ad Chrysopociam pertinentia, Latino tantum sermone hactenus vulgata sunt, ut notat Fabricius loco supra cit. pag. 768. ex versione Pizimentii Patavii MDLXXIII. 8. Haec lectio convenit cum Ms. Cod. Biblioth. Vindob. Catalog. Nessel. P. III. pag. 15. & cum alio Biblioth. Taurinensis T. I. Catal. pag. 177. Nam in alio Ms. apud Fabricium l. c. initium ita se habet: λαβὼν λίτρας σκωρίας α'. Circa vero eorum auctorem observat Reinesius in iudicio de eodem Codice Gothano, male intelligi Democritum Abderitam, tum ob rationem styli, tum eo vel maxime, quod operis huius auctor artem dicitur didicisse ab Ostane, quem constat ex fragmento fuisse Christianum.

V. pag. 27. *b.* Συνεσίυ φιλοσόφυ πρὸς Διόσκορον εἰς τὴν βίβλον Δημοκρίτυ ὡς ἐν σχολίοις. *Synesii philosophi ad Dioscorum in librum Democriti scholia*, instar Epistolae conscripta. Inscribitur: Διοσκόρῳ ἱερεῖ τοῦ μεγάλυ Σαράπιδος τοῦ ἐν Α'λεξανδρείᾳ Θεοῦ τε συνευδοκῦντος Συνέσιος φιλόσοφος χαίρειν. *Dioscoro sacerdoti magni Serapidis in Alexandria, Deo favente, Synesius philosophus salutem.* Inc. Τῆς πεμφθείσης μοι. Des. τῦ λόγυ τετέλεςαι. Graece & Latine integram vulgavit Fabricius Vol. VIII. Bibl. Graec. pag. 233. seqq. ex versione Pizimentii, quae sola lucem antea viderat. Synesium auctorem huius Epistolae, negat Reinesius loc. cit. fuisse Cyrenensem Episcopum: contra vero opinatur Morhofius Lib. I. Polihystoris, quos, si libet consule.

VI. pag. 35. Στεφάνυ Α'λεξανδρέως οἰκυμενικῦ φιλοσόφυ περὶ τῆς ἱερᾶς ϗ θείας τέχνης τῆς τοῦ χρυσῦ ποιήσεως. *Stephani Alexandrini oecumenici philosophi de sacra & divina arte auri conficiendi* Lectiones IX. (2) ad Heraclium Im-

(2) Πράξεις dicuntur in Codice; hinc πράξεις usurpatur aliquando pro *lectiones frequentare*.

Imperatorem. Lectio prima inc. Θεὸν τὸν πάντων ἀγαθῶν αἴτιον ϗ βασιλέα τῶν ὅλων. Ultima def. προστάξαντος εἶναι· ὅτι αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, κ. λ. Inter secundam & tertiam praxin, sive lectionem, pag. nimirum 43. inserta est in Codice τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου ἐπιστολὴ πρὸς Θεόδωρον, *eiusdem Stephani Epistola ad Theodorum*, quae inc. Περὶ τοῦ ἀγροῦ γνῶθι ὡς πολλοὺς γεωργοὺς ἀχρήστους ἔχει. Def. καὶ μυστικῶν λόγων μάθῃ. In lectione sexta habentur versus, a Fabricio relati Biblioth. Graec. Vol. XII. pag. 696. instar tamen solutae orationis exarati, in quibus pro δὶς ἑπτὰ legitur δὶς ὀκτὼ, pro δὶς τρία, τέσσαρες, & pro σοφίας, ὠφελείας. Stephani Alexandrini novem πράξεις, sive lectiones de arte Chemica, manuscriptae occurrunt Graece in variis bibliothecis Galliae, Italiae, & Germaniae. In Caesarea biblioth. non tantum Graece exstant (vid. Nesselium Parte III. p. 14. seqq.) sed etiam Latine Anonymo quodam interprete. Latine prodierunt ex Dominici Pizimentii versione, Patavii MDLXXIII. 8. cum Democrito de arte magna, Synesiique, Pelagii, & Michaëlis Pselli scriptis eiusdem argumenti. Tribuuntur autem Stephano Atheniensi; atque Heraclio Imperatori ab auctore dicatas, diserte traditur in titulo lectionis nonae; quem locum adfert Fabricius loc. cit. pag. 695.

VII. pag. 76. b. Κομαρίου φιλοσόφου ἀρχιερέως διδάσκοντος τὴν Κλεοπάτραν τὴν θείαν καὶ ἱερὰν τέχνην τοῦ λίθου τῆς φιλοσοφίας. *Comarii philosophi ac pontificis, a quo Cleopatra divinam & sacram artem didicit lapidis philosophici*. Inc. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ πάσης κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τῶν οὐρανίων καὶ ὑπερουρανίων δημιουργὸς ϗ τεχνίτης, ὁ μακάριος ϗ ἀεὶ διαμένων, ὑμνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, αἰνοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸ ὕψος τῆς βασιλείας σου, κ. λ. & paullo post: Α'πάρξωμαι ταύτης τῆς βίβλου τῆς ἡλιακῆς ϗ σεληνιακῆς γραφίδος τῆς ποιηθέντος παρὰ Κομαρίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ Κλεοπάτρας τῆς σοφῆς περὶ κρίσεως, κ. λ. Scriptor Christianus est, sed ex Comario philosopho Ethnico hausisse, quae refert vult videri. Colloquentes finguntur cum Cleopatra non Comarius tantum, sed & Ostanes, atque alii. Α'πεκρίθη δὲ Ο'στάνης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ εἶπον πρὸς τὴν Κλεοπάτραν —— θεωροῦντες δὲ οἱ φιλόσοφοι, κ. λ. quos tandem scriptor inducit ad Cleopatram ita dicentes: ἐξέστησας ἡμᾶς, ὦ Κλεοπάτρα, οἷς ἐλάλησας ἡμῖν. μακαρία γὰρ ὑπάρχει ἡ σε βαστάσασα κοιλία. Def. ἐνταῦθα γὰρ ἡ τῆς φιλοσοφίας τέχνη πεπλήρωται.

VIII. pag. 83. Περὶ τῆς θείας ϗ ἱερᾶς τέχνης τῶν φιλοσόφων. *De divina & sacra arte philosophorum*. Inc. Τῆς φύσεως τὸ ἄτμιστον ἐν μικρῷ ὕδατι. Def. ἀτελευτήτους αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Est Anonymi breve apospasmation de sacrae aquae confectione.

IX. pag. 83. b. Ζωσίμου τοῦ Πανοπολίτου γνήσια ὑπομνήματα. *Zosimi Panopolitae Commentaria genuina*, in quibus agitur potissimum *de sacra aqua, & de vasis ad eam conficiendam necessariis*. Plura continent Capita, quorum primum περὶ τοῦ θείου ὕδατος, inc. Τοῦτό ἐστι τὸ θεῖον καὶ μέγα μυστήριον τὸ ζητούμενον· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ πᾶν, δύο φύσεις, μία οὐσία, κ. λ. alterum περὶ τριβικοῦ ϗ σωλῆνος, tertium περὶ τῆς ἐξατμίσεως τοῦ θείου ὕδατος τοῦ πήξαντος τὸν ὑδράργυρον, quartum περὶ τοῦ αὐτοῦ θείου ὕδατος. quod def. ἑξῆς δέ σοι ϗ τὰ ἐργαλεῖα ὑποθήσομαι οἷά πέρ εἰσι. Ε'ῤῥῶσθε ἐν κυρίῳ, κ. λ. In primo horum Commentariorum Capite insertum legitur sequens aenigma rubris exaratum litteris: Ε'ν τὸ πᾶν, δι' οὗ τὸ πᾶν, ϗ δι' αὐτοῦ τὸ πᾶν, ϗ ἐν αὐτῷ τὸ πᾶν, εἷς ἐστιν ὁ ὄφις ὁ ἔχων τὰ δύο συνθήματα, ϗ τὸν ἰὸν αὐτοῦ, (1) de quo adferitur, quod ἡ μὲν δύναμις κρύπτεται, ἀνάκειται δὲ ἐν τῷ ἱερῷ τύλῳ (f. legendum ἱερῷ στύλῳ). Subiiciuntur deinde eidem Capiti primo duabus in tabulis figurae quaedam vasorum, seu physiarum in caminis adpositarum. Huius Zosimi de instrumentis & caminis Chemicis opusculum occurrit in Regia Parisiensi bibliotheca, & in Veneta D. Marci, ut ex Catalogis patet. Innuitur autem a Fabr. loc. cit. p. 766. §. 26.

X. pag. 90. b. Ζωσίμου ἀρετῆς περὶ συνθέσεως ὑδάτων. *Zosimi de virtute compositionis aquarum* Tractatus in tres πράξεις, seu *lectiones* divisus. Prima inc. Θέσις ὑδάτων ϗ κίνησις ϗ αὔξησις, κ. λ. Tertia def. δι' ὑγρῶν πάντων ἡ τέχνη πεπλήρωται. Citatur ibid. p. 761. §. II. ubi περὶ ἀρετῆς pro ἀρετῆς περί.

XI. pag. 94. b. Παραινέσεις μυστικαὶ τῶν ἐγχειρούντων τὴν τέχνην. *Admonitiones commendatitiae ad eos, qui hanc artem adgrediuntur*. Inc. Παραγγυοῦμαι τοίνυν ὑμῖν τοῖς σοφοῖς. Def. οἱ δὲ τοῖς συνεψηθεῖσι τῷ ὕδατι τῆς λύσεως. Ibid. pag. & num. cit. sed initium diversum. In nostro enim Codice quidam veluti prologus praemittitur.

XII. p. 95. b. Περὶ κρυστάλλων ποιήσεως. *De crystallorum confectione*. Inc. Λαβὼν ὡς ὅσα θέλεις καὶ ἀποπλύνων. Def. τὸν λεγόμενον κυανόν.

XIII. p. ead. Ο' οἶκος ὁ περισυνάξων πάντα. *Domus omnia continens*. Inc. Ε'ὰν δὲ τὴν τετρασωμίαν ταύτην καύσεις. Def. ὑπερέχοι τὸ ξηρὸν τοῦ ὑγροῦ δακτύλους β'. ἢ γ'. ἢ δ'.

XIV. p. 98. Περὶ λευκώσεως. *De dealbatione*. Inc. Διαγινώσκειν ὑμᾶς θέλω. Def. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λυτρούμενον πενίας, τῆς ἀνιάτου νόσου. Forte haec omnia ad eumdem Zosimum sunt referenda.

XV. pag. ead. Τοῦ Χριστιανοῦ περὶ εὐσταθείας τοῦ χρυσοῦ. *Christiani de firmitate auri*. Inc. Τῆς δευτέρας πραγματείας ἄρτι τὸν λόγον πεποιημένος, ϗ τῶν λίθων τὰς μεθόδους ἀφθόνως ἐκθέμενος, κ. λ. Def. ἣν ὁ σωρῶν ἐντεῦθεν πλήσει μεθόδῳ τὴν ἀνίατον πενίας νόσον. Ε'ῤῥῶσθε φίλοι ϗ δοῦλοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Ibid. num. 3. ubi diverse incipit, quia quatuor circiter versus longiorem exhibet in principio Tractatum hunc Codex noster, in quo ci-

(1) Hoc fortasse arcanum respicit Stephanus Alexandrinus, dum ait in suo Opere de divina & sacra arte Chrysopoeiae edit. Patav. MDLXXIII. in 8. pag. 60. *Vox ait sacra: inventus est Fons a creatione Aegypti quaesitus*.

citatur Apollinis oraculum, Φησὶν ὁ Ἀπόλλων ἐν τοῖς χρησμοῖς. Καὶ πνεῦμα μελάντερον ὑγρὸν ἄχραντον. Nec non ὁ σοφὸς Ζώσιμος ἐν βιβλίῳ κλειδῶν. Denique allegatur ἡ Μαρία. Apud Montfauconium in Palaeogr. Graeca p. 375. memoratur ex Codice Chemicorum Graecorum Ambrosiano Mediolanensi, *Christiani de temperando ferro, conficiendo crystallo, & de aliis naturae arcanis*. Potiora vero Capita, in quae tribuitur Tractatus iste, sunt eiusmodi: I. Ὅτι σύνθετον καὶ οὐχ ἁπλοῦν τὸ εἶδος, καὶ τίς οἰκονομία. II. Ποίησις μᾶλλον τοῦ παντὸς λίθου τῆς φιλοσοφίας. III. Τίς ἡ τῶν ἀρχαίων ἄσβεστος.

XVI. pag. 106. Τοῦ αὐτοῦ περὶ θείου ὕδατος, καὶ πόσα τὰ εἴδη τοῦ γενικοῦ καὶ θείου ὕδατος, κ. τ. λ. *Eiusdem de divina aqua, & quot sint species genuinae & divinae aquae, &c.* ad Sergium. Inc. Ὁ περὶ τοῦ θείου ὕδατος λόγος, βέλτιστε Σέργιε, πολλοῖς μὲν γέγονεν, κ. λ. Des. οὐδὲν γὰρ ἐξ αὐτῶν καθ' αὐτὸ πέφυκεν ἄνθρωπος. Ibid. num. 4. Citatur praeter Zosimum Democritus eiusque dictum, a Pelagio philosopho etiam laudatum: τί ὑμῖν καὶ τῇ πολλῇ ὕλῃ; ἑνὸς ὄντος τοῦ φυσικοῦ οὐχὶ εἴδους, ἀλλὰ ὕδατος. Tituli vero Capitum, quae inibi pertractantur, hi sunt: I. τίς ἡ τῶν ἀρχαίων διαφωνία. II. τίς ἡ καθόλου τοῦ ὕδατος οἰκονομία. III. ἡ τοῦ μυστικοῦ ὕδατος ποίησις. IV. ἀντίθεσις λέγουσα, ὅτι τὸ θεῖον ὕδωρ ἕν ἐστι τῷ εἴδει, καὶ λύσις αὐτῆς. V. ἄλλη ἀπορία.

XVII. pag. 110. Τοῦ αὐτοῦ σύνοψις, τίς ἡ αἰτία τῆς προκειμένης συγγραφῆς. *Eiusdem prospectus, quae caussa sit propositi operis*. Inc. Πολλάκις ὑμῖν ἐφόδοις ἐν τοῖς προτέροις σπουδάσμασιν ὁ περὶ τῆς θείας ἐπιστήμης διήνυσται λόγος. Des. ζώμιον καὶ τὰ ἑξῆς. In Codice biblioth. Viennensis Nessel. P. III. pag. 17. inscribitur: *Anonymi cuiusdam auctoris Christiani mysteria quaedam Chemica*. Capita vero huius Tractatus sunt I. πόσαι εἰσὶν αἱ κατ' εἶδος καὶ γένος διαφοραὶ τῶν ποιήσεων. II. πῶς δεῖ νοεῖν αὐτὰς καὶ σχήματι γεωμετρικοῖς. III. τίς ἡ ἐν ἀποκρύφοις τῶν παλαιῶν ἐκδεδομένη τάξις. IV. πόσος ὁ τῶν βαπτομένων ἐρίων σταθμὸς ὀφείλει, καὶ πόσος ὁ τῆς κομάρεως, καὶ πόσος ὁ τῶν βεβαμμένων ὑδάτων. V. τίς ἡ τοῦ μέλανος ξηρίου κατασκευή. VI. τίς ἡ τῆς κομάρεως σύνθεσις. VII. τίς ἡ μετὰ τὴν ἴωσιν οἰκονομία. VIII. ὁποῖον εἶναι χρὴ τοῖς ἤθεσι τὸν μετιόντα τὴν ἐπιστήμην. IX. Ὅρκος. X. περὶ ξηρίου. XI. περὶ ἰοῦ. XII. καδμείας πλύνσις. XIII. περὶ ξανθώσεως. XIV. ἄλλοι δὲ φασι περὶ χρώματος καὶ ἑψήσεως καὶ ἔργου μυστικῆς θεωρίας. Ex hisce Capitibus octavum & nonum exhibet Fabricius loc. cit. pag. 761. sub num. 5. & 6. ubi Iuramenti formulam, hisce conceptam verbis: Ὄμνυμί σοι, καλὲ παῖ, τὴν μακαρίαν καὶ σεβασμίαν Τριάδα, ὡς οὐδὲν ἀπέκρυψα τῶν ἐμοὶ παρ' αὐτῆς δεδομένων ἐν ταμείοις ψυχῆς μυστηρίων τῆς ἐπιστήμης, ἀλλὰ πάντα τὰ γνωσθέντα μοι θεόθεν περὶ τῆς τέχνης ἀφθόνως ἐνέθηκα ταῖς ἡμετέραις γραφαῖς, ait contrariam esse aliis adiurationibus de hac arte occultanda, quas Fabricius ipse dedit Bibl. Graec. Vol. V. pag. 78.

XVIII. pag. 120. *b.* Ζωσίμου τοῦ Πανοπολίτου γνησία γραφὴ περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τέχνης τῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ ὑδραργύρου ποιήσεως κατ' ἐπιτομὴν κεφαλαιώδη. *Zosimi Panopolitae genuina scriptio de sacra & divina arte auri & hydrargyri conficiendi per compendium in Capita divisum*. Primum Caput huius Tractatus inc. Λαβὼν τὴν ψυχὴν τοῦ χαλκοῦ, κ. λ. Des. τὴν τῶν φώτων ποσότητα. Reliquorum Capitum ad idem Opus pertinentium tituli sunt: I. περὶ τῶν ὑποστάτων καὶ δ' σωμάτων κατὰ Δημόκριτον. II. περὶ τῶν αὐτῶν σταθμῶν ὠμῶν τε καὶ ἑφθῶν. III. περὶ διαφορᾶς χαλκοῦ κεκαυμένου. IV. περὶ τοῦ, ὅτι πάντων τῶν ὑγρῶν ὅτι ὕδωρ καλοῦσιν, καὶ τοῦτο σύνθετον ἰῷ καὶ οὐχ ἁπλοῦν. V. περὶ τοῦ, ἐν παντὶ καιρῷ ἀρκτέον τὸ ἔργον. VI. περὶ τῆς κατὰ πλάτος ἐκθέσεως τοῦ λόγου πρὸς Φιλάρετον. VII. περὶ τοῦ. τί ἐστι κατὰ τὴν τέχνην οὐσία, καὶ τίνα ἀνούσια. VIII. περὶ τοῦ, ὅτι πάντα περὶ μιᾶς βαφῆς ἡ τέχνη λελάληκεν. IX. περὶ τοῦ, τροφὴν εἶναι τὰ δ' σώματα τῶν βαφῶν. X. περὶ τῶν θείων ὑδάτων. XI. περὶ σταθμῶν. XII. περὶ τοῦ ὕδατος . . . καὶ καύσεως σωμάτων. XIII. περὶ σταθμοῦ ξανθώσεως. XIV. περὶ τοῦ ..θίκτου ὕδατος. XV. περὶ σημασίας ὤχρας. XVI. περὶ οἰκονομίας τοῦ τῆς μαγνησίας σώματος. XVII. περὶ σώματος μαγνησίας καὶ οἰκονομίας. XVIII. περὶ τοῦ λίθου τῆς φιλοσοφίας. XIX. περὶ σήψεως. Hoc tamen postremum in margine est appositum. Citatur in hoc Opere Democritus, & Epibechius, nec non dictum Mariae: ἐὰν μὴ τὰ δύο γένηται ἕν. τουτέστιν ἐὰν μὴ τὰ φεύγοντα συγκερῶσι τοῖς μὴ φεύγουσιν, οὐδὲν ἔσται τῶν προσδοκωμένων. Recensetur a Fabric. loc. cit. pag. 762. num. 7.

XIX. pag. 154 Ὀλυμπιοδώρου τοῦ φιλοσόφου πρὸς Πετάσιον τὸν βασιλέα Ἀρμενίας περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης τοῦ λίθου τῶν φιλοσόφων. *Olympiodori philosophi ad Petasium Armeniae Regem de divina & sacra arte lapidis philosophorum*. Inc. Γίνεται ἡ ταριχεία ἀπὸ μηνὸς Μεχὶρ κε'. καὶ ἕως μετοπωρινῆς κε'. Des. τουτέστι τοῦ πυρός. In hoc apospasmatio multa sunt non indigna quidem relatu; sed quum ea excerpserit iam Fabricius loc. cit. pag. 764. num. 20. nos ea iterum minime duximus repetenda. Hoc Opus Chemicum memoratur etiam ab eodem Fabricio Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 238.

XX. pag. 176. Ὁ λίθος τῆς φιλοσοφίας. *Lapis philosophiae*. Inc. Τὸ θεῖον ὕδωρ πρῶτον ὁμορευσῆσαι. Des. τὸ προσδοκώμενον ἔσται.

XXI. pag. 177. Περὶ τοῦ λίθου τῶν φιλοσόφων. *De lapide philosophorum*. Inc. Ὁ περιβόητος φιλόσοφος ἐξ Ἀβδήρων, καὶ Ζώσιμος, καὶ Ἰωάννης ἀρχιερεὺς, Ἑρμῆς ὁ Τρισμέγιστος, καὶ Δημόκριτος, Ὀλυμπιόδωρος, καὶ Στέφανος ἐν τῇ τῆς χρυσοποιΐας παραινέσει τὸν μολιβδόχαλκον ἐμυσταγώγησαν καὶ συμφωνήσαντες κατέστησαν ἀπὸ μολιβδοχάλκου. Des. καὶ ὁ κρῖθος τὸν κρῖθον γεννᾷ. Haec autem omnia fortasse ad eumdem Olympiodori Tractatum pertinent.

XXII. pag. 181. Ἀνεπιγράφου φιλοσόφου περὶ θείου ὕδατος τῆς λευκώσεως. *Anepigraphi philo-*

losophi de aqua facra dealbationis. Inc. Πρῶτος τῆς ταριχείας τρόπος ἐστὶν ὁ τῆς θείου λευκώσεως, καθέστον καὶ ἡ χρεία καλή. Clauditur hac doxologia: δοξάζοντες καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν πάντας τῇ αὐτοῦ σοφίᾳ σοφοὺς γενέσθαι εὐδοκήσαντα, καὶ ἡμῖν δεδωρησάμενον διανοεῖσθαι ἐν τούτοις Θεὸν, ἐν πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι προσκυνούμενον, λατρευόμενον ὑπὸ πάσης τῆς αὐτοῦ κτίσεως νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

XXIII. pag. 183. Ἀνεπιγράφου φιλοσόφου κατὰ ἀκολουθείαν χρίσεως, ἐμφαῖνον τὸν τῆς χρυσοποιΐας συνεπτηγμένην σὺν Θεῷ λόγ. β'. *Anonymi philosophi* . . . . . (1) Inc. Ἐπειδὴ τῶν τῆς χρυσοποιΐας συνεπτυξόμεθα θεωρημάτων, πρότερον δὲ περὶ τῶν αὐτοῖς διαληψόμεθα ποιητῶν, κ. λ. Des. ὅπως γὰρ τοῖς λεγομένοις ταριχείας (sic) καὶ Ζώσιμος ἐν τῷ περὶ ἀρετῆς. Hoc Caput una cum superiore memoratur & a Fabricio loc. cit. pag. 762. num. 12. & 13. Initia tamen utriusque diversa sunt, quia in nostro Codice paullo sunt longiora.

XXIV. pag. 189. Ζωσίμου τοῦ θείου περὶ ἀρετῆς καὶ ἑρμηνείας. *Divini Zosimi de virtute & interpretatione*. Inc. Προσταθείας καὶ μεθημερινείας τοῦ ἐνυπνιάζεσθαι αὐτὸν φησί. καὶ ἰδὼν βωμὸν φιαλοειδῆ. Des. οὗτος ὁ ζωμὸς ἀρχὴ καὶ τέλος ἐδοκιμάσθη. Ibid. pag. 763. n. 14.

XXV. pag. 199. *b*. Τοῦ αὐτοῦ γνησία γραφὴ περὶ τῆς ἱερᾶς καὶ θείας τέχνης τῆς τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου καὶ ὑδραργύρου ποιήσεως, κατ' ἐπιτομὴν κεφαλαιώδη. *Eiusdem genuina scriptura de divina & sacra arte conficiendi auri, argenti, & hydrargyri per compendium in capita divisum*. Inc. Λαβὼν τὴν ψυχὴν τοῦ χαλκοῦ. Des. τῆς τῶν φώτων ποσότητα. Est primum Caput tantummodo eorum, quae recensuimus supra in §. XVIII. Codicis pag. 120. *b*. Repetitur hoc Caput & in Cod. Paris. ut videre est apud Fabric. loc. cit. pag. 770. num. 41.

XXVI. pag. 201. Πελαγίου φιλοσόφου περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης. *Pelagii philosophi de divina & facra arte chrysopoeiae* Liber. Inc. Οἱ μὲν πρεσβύτεροι καὶ ἐρασταὶ καὶ ἀνάπλεοι μαθημάτων καθ' ἑαυτῶν φιλόσοφοι ὄντες φάσκουσιν, ὅτι πᾶσα τέχνη ἕνεκεν τούτου καὶ τέλους αὐτῆς ἐπινοεῖται τῷ βίῳ, κ. λ. Des. καὶ τῇ πιότητι τῆς φύσεως καρποφορεῖ. Exstat in Bibl. Vindob. Vid. Nessel. Catal. Part. III. pag. 15. In Codice tamen Paris. fragmentum tantum habetur huius Operis, quod Fabricio teste loc. cit. pag. 764. num. 19. inc. Ὁ χαλκὸς οὐ βάπτει, ἀλλὰ βάπτεται, ἐὰν γὰρ βαφῇ τότε βάπτει, κ. λ. Citatur in hoc Zosimus senior, ac simpliciter aliquando ὁ ἀρχαῖος. Huius Pelagii scriptum ex Dominici Pizimentii versione prodiit Latine Patav. MDLXXIII. in 8. ad Antoninm Pertonettum Cardinalem.

XXVII. pag. 206. Περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης τῶν φιλοσόφων. *De divina & facra arte philosophorum*. Inc. Ἡμεῖς μὲν ἐν αἰνίγμασι γράψαντες, ἐδώμεν ὑμῖν τοῖς ἐντυγχάνουσι τῷ παρόντι βιβλίῳ ἐπιμόνως σχολάσαι καὶ ἀνερευνῆσαι τοῦ μυστηρίου τὴν ὑπόθεσιν. Des. καὶ γονήσεται ὡς γίγαντας καὶ ἔκτοτε μετα..νει (forte legendum μεταχρυσώνει.)

XXVIII. pag. 208. *b*. Αἴνιγμα τοῦ φιλοσοφικοῦ λίθου Ἑρμοῦ καὶ Ἀγαθοδαίμονος. *Aenigma lapidis philosophici Hermetis & Agathodaemonis*. Inc. Ἐννέα γράμματα ἔχω, τετρασύλλαβός εἰμι, νόει μοι. Des. χρυσοπλοκάμους ἀπεργάζονται. Videtur esse interpretatio problematis illius, seu aenigmatis chemici, sex versibus comprehensi, quod habetur in praxi sexta Operis, quod de facra arte auri conficiendi conscripsit Stephanus Alexandrinus ad Heraclium Imp. de quo fuse supra pag. 348. §. VI. disseruimus. Hoc Caput exstat etiam in Codice Regio apud Fabric. loc. cit. pag. 770. num. 43.

XXIX. pag. 212. *b*. Περὶ αἰτησίου λίθου. *De lapide Aetesio*. Inc. Ὡς αἰτησίου λίθου καὶ ταῦτα πολὺ χρησίμου, πρὸς γὰρ τὰς οἰκονομίας. Des. διὰ τέχνης μεταλλικῆς.

XXX. pag. 216. *b*. Ἄλλος περὶ τῆς θείας καὶ ἱερᾶς τέχνης. *Alter de divina & facra arte*. Inc. Λαβὼν ὄστρακα ὠῶν, ἐν θυίᾳ λείωσον, καὶ συρῶς πλῦνον πολλάκις. Des. μέγα οὖν καὶ τὸ λεύκωμα τοῦ μολίβδου.

XXXI. pag. 219. *b*. Ἰωάννου ἀρχιερέως τοῦ ἐν Ἐβαγίᾳ (2), περὶ τῆς θείας τέχνης. *Ioannis archipraesulis in Ebania, de divina arte*. Inc. Μετασκεψώμεθα, καὶ εἴδωμεν, ἢ φιλοσοφίσωμεν τί μᾶλλον ὁριζόμενοι. Des. ἐὰν θελήσεις εὑρήσεις αὐτὸν καὶ χρυσάνθρωπον. Fabric. loc. cit. pag. 771. num. 44. ubi tamen initium diversum. Tituli vero Capitum, quae pertractantur, sunt I. περὶ τοῦ μεταλλικοῦ λίθου, ἐν τίσι τόποις ἐκεῖνος κατασκευάζεται. II. περὶ διαφορᾶς χαλκοῦ κεκαυμένου. III. περὶ λευκώσεως. IV. Γίνωσκε, ὦ φίλε, τὰ ὀνόματα τῶν ποιητῶν (3). V. Ὁ οἶκος.

XXXII. pag. 231. *b*. Βίβλος ἀληθὴς Σοφὲ Αἰγυπτίου, καὶ θείου Ἑβραίων κυρίου τῶν δυνάμεων Σαβαώθ, Ζωσίμου Θηβαίου μυστικοῦ. *Veridicus liber Sophe Aegyptii, & divini Hebraeorum Domini potestatum Sabaoth, Zosimi Thebani mystici*. Inc. Τῆς ὑδραργύρου σταθμὸς Ἀγαθοδαίμων τέμψων (sic). Des. καὶ πᾶν τὸ δεκτικὸν τῆς βαφῆς.

XXXIII. pag. 232. Τὸ α' βιβλίον τῆς τελευταίας ἀποχῆς Ζωσίμου Θηβαίου. *Liber I. ultimae scripturae Zosimi Thebani*. Inc. Ἔνθεν βεβαιοῦται ἀληθὴς βίβλος. Ζώσιμος Θεοσεβείᾳ χαίρειν. Ὅλον τὸ τῆς Αἰγύπτου βασίλειον, ὦ γύναι. Des. ἔχεις ἐν τῷ φώτων τὰς ἀποδείξεις ἐν τῷ ω στοιχείῳ, καὶ πάντων τῶν ζητουμένων, ἔνθεν ἀπάρξομαι, πορφυρόστολε γύναι. Narrat in hoc apospasmatio Zosimus artem ab Aegyptiis diligentissime clam habitam, qui vero eam exercuissent, in Regum usus id fecisse, solis autem proditam Iudaeis. Mentio fit libri Hermetis, cui titulus φυσικαὶ βαφαί, & De-

(1) Quum Codex mendosissime sit exaratus, quid iste titulus sibi velit, nondum plane intelleximus: forte tamen legendum Ἀνεπ. φιλ. κατ. ἀκολουθίαν χρίσεως λόγος β'. ἐμφαῖνον τὸ τῆς χρυσοποιΐας συνεπτυγμένον εἶδος.

(2) Codex Caesareus, ut videre est apud Lamb. VI. p. 175. habet τῆς ἐν εὐαγίᾳ πόλεως.

(3) Caput hoc, nomina continet Graecorum Chemicorum, & integrum e Codice Regio Paris. descriptum adiectur a Fabricio loc. cit. pag. 775. in not.

& Democriti, qui solus ex antiquis aliquid de arte prodiderit. Apud Fabric. loc. cit. p. 771. num. 45.

XXXIV. pag. 237. *b.* Ἶσις προφῆτις τῷ υἱῷ αὐτῆς Ὥρῳ. *Isis prophetissa filio suo Horo*. Inc. Ἶσις προφῆτις τῷ υἱῷ Ὥρῳ. Ἀπιέναι σου μέλλοντος, ὦ τέκνον. Des. ὁμοίως ϗ τὴν σανδαράχη ποίει. In hoc apospasmatio Angelus Amnaël docet mysterium Chrysopoeiae, & per omnia sacra adiurat mystam illud aliis non prodere. Apud Fabr. l. c. pag. 771. n. 46. Consule Olaum Borrichium in dissert. de ortu & progressu Chemiae relata ab Io. Iac. Mangeto in Biblioth. Chemica curiosa T. I. Lib. I. Sect. I. Subsect. II. p. 39.

XXXV. pag. 240. *b.* Δημοκρίτου βίβλος ε΄ προσφωνηθεῖσα Λευκίππῳ. *Democriti Liber quintus inscriptus Leucippo*. Inc. Δημόκριτος Λευκίππῳ τὸ ἕτερον πλεῖστα χαίρειν. Περὶ τουτίων τῶν τεχνῶν τῶν Αἰγυπτίων, προφήταις Περσικοῖς βίβλους ἔγραψα τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, πρὸς ἥνδε μάλιστα ἁρμόζονται· ἡ δὲ βίβλος οὐκ ἔτι κοινή· αἰνίγματα γὰρ ἔχει μυστικά. Des. τὸ πᾶν ἐφθόνησαν. ἔῤῥωσο. Apud Fabr. l. c. n. 47.

XXXVI. pag. 242. *b.* Βίβλος ἀληθὴς Σοφὲ Αἰγύπτου, ϗ θείου Ἑβραίων κυρίου τῶν δυνάμεων Σαβαώθ. *Liber veridicus Sophe Aegyptii, & divini Hebraeorum domini potestatum Sabaoth*. Inc. Λόγος βίβλου ἀληθὴς Σοφὲ Αἰγύπτου, καὶ θείου Ἑβραίων κυρίου τῶν δυνάμεων Σαβαώθ. Δύο γὰρ ἐπιστῆμαι ϗ σοφίαι εἰσίν. Des. ὅλα δὲ κρίναντες βελτίωσιν χρῶ. Vid. Borrich. loc. c. pag. 39. §. V.

XXXVII. p. 244. *Alia conficiendi auri ratio* ita inscripta: Ποίησις χρυσοῦ πρὸς διατροφήν. Inc. Χαλκὸν δή φημι τὸν τῆς Μαρίας τὸν στεφανίτην. Des. λοιπὸν τὰ ἑξῆς ἀπὸ τοῦ νῦν. Forte hoc apospasmation innuit Fabric. l. c. n. 48. sub titulo *Anonymi*.

XXXVIII. pag. 245. *b.* Ἀγαθοδαίμων εἰς τὸν χρησμόν. Ὀρφέως συναγωγὴ ϗ ὑπόμνημα. *Agathodaemon in Oraculum. Orphei collectio & commentarius*. Inc. Ἀγαθοδαίμων Ὀσίριδι χαίρειν. Ἤδη σοι τοῦτο τέταρτον βιβλίον γράφω ἐκ τοῦ ἀρχαίου χρησμοῦ. Des. ϗ μελανωθήσεται τοῦτο ἐν ἀργύρῳ μέρος. Apud Fabr. l. c. pag. 771. num. 49. Tum sequuntur alia Capita nullo auctoris nomine apposito, quae num ad eumdem auctorem pertineant, incertum est; quare titulos ipsorum adferimus. Ii vero sunt: I. Ἑρμηνεία περὶ πάντων ἁπλῶς ϗ περὶ τῶν φώτων. II. Ἑρμηνεία περὶ τῶν φώτων. III. Ὕδωρ πίστης οἰκονομίας. IV. ϗ ἄλλος φησίν.

XXXIX. pag. 253. Λόγος Δημοκρίτου φιλοσόφου. *Sermo Democriti philosophi*. Inc. Εὑρίσκομεν σαφῆ τὴν θεωρίαν, ὡς κατὰ τὸ κρυπτὸν τοῦτο ὑπεμφαίνῃ ϗ ἐν ἄλλοις ὁ Δημόκριτος λέγων, κ. λ. Des. ϗ ἐν μεγάλῳ θαύματι ἀναβοήσας, ὦ φύσις οὐρανίων φύσεων δημιουργός.

XL. pag. 259. Ὁ Ζώσιμος ἔφη περὶ τῆς ἀσβέστου. *Zosimus dixit de asbesto*, sive *inexstinguibili*. Inc. Δῆλα ὑμῖν ποιούμενος, γινώσκετε, ὅτι ὁ λίθος ὁ ἀλαβαστρίτης ἐγκέφαλος κέκληται διὰ τὸ κάτοχον αὐτὸν εἶναι πάσης βαφῆς φευκτῆς. Λαβὼν οὖν ἀλαβάστρινον λίθον. Des. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μυθριακὸν μυστήριον.

XLI. pag. 260. Στέφανος δέ φησιν. *Stephanus autem ait*. Λάβε ἐκ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἀρσενικοῦ ἀνωτάτου τε ϗ κατωτάτου. Des. μὴ ἀποκαλύψαι ϗ δημοσιεῦσαι. Tum spatio vacuo relicto novem versuum leguntur alia pauca, nimirum: τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μυστήριον ὁ οὐρόβορος δράκων. τουτέστι συμφάγεται ϗ συγχωνεύεται, λειώνεται καὶ μεταλλάττεται τὸ σύνθεμα ἐν τῇ σήψει, ϗ γίνεται μελάχλωρον· ϗ ἐξ αὐτοῦ γίνεται χρυσάνθινον, ϗ ἐξ αὐτοῦ γίνεται ἐρυθρὸν κινναβαρίζον, ὥς φησιν, ϗ οὐρὰ αὐτοῦ λευκή, ὡς γάλα. Mox alio spatio sex versuum relicto, sequuntur alia, quorum initium: Ἡ δὲ κοιλία ϗ ὁ νῶτος αὐτοῦ κροκοειδής, ϗ ἡ κεφαλὴ μελάχλωρος. Finis: ἐὰν θελήσεις, εὑρήσεις αὐτὸν ϗ χρυσάνθρωπον.

XLII. pag. 261. *b.* Ἄλλο κεφάλαιον περὶ λίθου χυμευτικῆς. *Aliud Caput de lapide Chemico*. Inc. Ἐπειδὴ τῶν λίθων οἱ μὲν βάπτονται, οἱ δὲ στύφονται. Des. ϗ τὸ ἓν εἶδος πολλὰ ἀπεργάζεται.

XLIII. pag. 265. Περὶ συνάξεως τῶν φιλοσόφων. *De congressu philosophorum*. Inc. Πρὸς ἀλλήλους οἱ φιλόσοφοι ἀπέστηλαν ἡ (sic) τοῦ γενέσθαι μίαν συναγωγήν. Des. ϗ ἀνάμιξον μετὰ βερονικίου ἐν τρυβλίῳ.

XLIV. pag. 266. Μέθοδος, δι' ἧς ἀποτελεῖται ἡ σφαιροειδὴς χάλαζα, κατασκευασθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν τεχνουργίᾳ περιβοήτου Ἄραβος τοῦ Σαλμανᾶ. *Methodus, qua perficitur globosa grando praeparata secundum artificium celeberrimi in hac arte Salmanae Arabis*. Inc. Λαβὼν λεπτοτάτας χαλάζας, ἔμβαλε αὐτὰς ἐν ὑάλῳ. Des. ϗ εὑρήσεις αὐτὰς τελείας χαλάζας σφαιροειδὲν διενηνοχυίας τῶν κρειττόνων φυσικῶν. Tum subiiciuntur alia Capita, quorum tituli sunt, I. ποίησις ἀργύρου. II. ποίησις κινναβάρεως. III. περὶ κινναβάρεως. IV. ἄλλως. V. καταβαφὴ λίθων ϗ σμαράγδων ϗ λυχνιτῶν, ϗ ὑακίνθων ἐκ τοῦ ἐξ ἀδύτου τῶν ἱερῶν ἐκδοθέντος βιβλίου. VI. τίνα τὰ εἴδη τυγχάνουσι τῆς τῶν λίθων καταβαφῆς, ϗ πῶς οἰκονομεῖται. VII. τίς ὁ τῆς ὄψεως τῶν χρωμάτων, ἤτοι ποιήσεως τρόπος τῶν βαπτομένων λίθων. VIII. περὶ χυμευτικῆς. IX. ἄλλο κεφάλαιον περὶ λίθων. X. περὶ βαφῆς σμαράγδων. XI. σιδήρου οἰκονομία πρὸς λίθων καταβαφῆς ϗ ἑτέρας οἰκονομίας. XII. ποίησις χαλκοῦ ξανθοῦ. XIII. βαφὴ τοῦ ἰνδικοῦ σιδήρου γραφεῖσα τῷ αὐτῷ χρόνῳ. XIV. περὶ βαφῆς σιδήρου. XV. ἑτέρα βαφή. XVI. περὶ διαφορᾶς μολίβδου ϗ χρυσοῦ πετάλου. Habentur haec a Fabricio enunciata loc. cit. pag. 662. num. 8. & 9.

XLV. pag. 280. Ἑρμηνεία τῆς ἐπιστήμης τῆς χρυσοποιίας ἱερομονάχου τοῦ Κοσμᾶ. *Interpretatio scientiae de auro conficiendo hieromonachi Cosmae*. Inc. Ἡ ἀληθινὴ αὕτη ϗ μυστικὴ χυμία κόπου μόνου δεῖται, ἐξόδου δὲ οὐδεμιᾶς. Des. δευτεροτρίτοσον τὴν πρᾶξιν, ὡς πρῶτον, ἕως ἀρέσει σοι. Apud Fabr. loc. cit. p. 762. n. 10.

XLVI. pag. 280. *b.* Τοῦτο μέν ἐστιν ἔκ τινος παλαιοῦ Ζωσίμου, τὸ δὲ ἕτερόν ἐστιν ἐκ τῆς μεγάλης τέχνης τῶν παλαιῶν, ϗ δοκίμασον αὐτὸ οὕτως. *Hoc quidem* (desumtum est) *ex quodam antiquo Zosimo; alterum vero ex magna arte antiquorum, & eius periculum fac hoc pacto*.

Inc.

Inc. Λάβε ὠὰ τέσσαρα ἐν ἀγγείῳ βαλὼν ὀστρακίῳ εὐρυχώρῳ. Des. νῖτρον αὖθις. Apud Fabric. p. 762. n. 11. Adnectuntur deinde alia Capita, quorum tituli I. ἑτέρα ἑρμηνεία. II. ἄλλη μέθοδος μυστική. III. ἔτι ὕδωρ θεῖον. IV. ὕδωρ, ἵνα ἐκβάλῃς χρύσωμαν ἀπὸ ἀσήμην (sic). V. ἕτερον ὡσαύτως. VI. λαγάρισμα χρυσαφίου. VII. περὶ τοῦ ποιῆσαι γράμματα χρυσᾶ. VIII. περὶ τοῦ ποιῆσαι κόλλησιν καλήν. IX. ἑτέρας κολλήσεις. X. περὶ τοῦ χρυσῶσαι σίδηρον. Clauduntur autem haec omnia sequentibus versiculis ad iamborum formam accedentibus, & item ut reliqua Codicis scriptura, mendosissime exaratis, quos utcumque ita legimus:

Τὸ χρυσὸν τρισόμορφον εὐῶδες ῥόδον
Στίβει γὰρ Χριστὸς Θεὸς ἡμῶν ἐξ ὕψους
Καὶ χρυσὸν πυρσόν τε ὑψηλομορφίζει
Τοὺς σοφοὺς καὶ θεοφθόγγους ἀποστόλους,
Καὶ 'ξαγλαΐζει τῶν πιστῶν τὰς καρδίας,
Καὶ ἐν τῆς ἐνδόξου καὶ ἐν τῆς ἐντίμου
Καὶ ἐν τῆς βρεφοπρεποκρατούσης αὔρας
Θεοτόκου σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Haec autem Capita, in quibus potissimum agitur de arte aureis characteribus & liquore aureo scribendi, innuuntur a Fabric. loc. cit. pag. 771. num. 52. ubi consulenda sunt etiam quae ex Montfanconii Palaeographia Graeca de hoc argumento refert per extensum.

XLVII. pag. 288. *b.* Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἐκ τῆς διόπτρας. *Ioannis Damasceni ex Dioptra* versus politici XVI. Inc.

Αὐτὸν, κυρία, ἄνες μοι, μή μοι κόπους παρέχῃς.

Des.

Ὢ τῆς πολλῆς χρηστότητος, ὢ τῆς ἐπιεικείας.

Integros refert Fabricius loc. cit. pag. 774. num. 54. Tum veluti epilogus quidam subiicitur omnium, quae in hoc volumine continentur, qui ita habet: Βίβλος μεταλλική, χυμευτικὴ περὶ χρυσοποιίας καὶ ὑδραργύρου πήξεως, Ιχων (sic) αἰθάλας, βαφὰς, κ. λ.

XLVIII. pag. 289. Ῥινάλδου τελανοβίβιλα φησὶ περὶ τῆς χυμευτικῆς τέχνης. *Rinaldus Telanobebila* (legendum *Arnaldus de Villanova*, corruptum enim est nomen) *ait de arte Chemica*. Inc. Λειώσατε τὰ σώματα εἰς ὕδωρ, τοῖς πᾶσιν ὑμῖν λέγω. Des. θέλων γὰρ ἴσως κύριος, ὃς ἐνταῦθα ἦν δοῦλος. Fabric. l. c. p. 774. num 53. Vixit hic Arnaldus de Villanova A. MCCCIV. de quo plura apud Borrichium loc. cit. pag. 42. §. XXII. Heic legitur amanuensis subscriptio hoc pacto: Ἐτελειώθη ἡ παροῦσα βίβλος διὰ χειρὸς ἐμοῦ Ἀντωνίου Δραγγανὰ Τάχα ἐπὶ ἔτους κτίσεως κόσμου ζ'. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ,αυϞβ'. μηνὶ Δεκεμβρίῳ κδ'. χάριτι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, κ. λ. *Absolutus est praesens liber manu mea Antonii Dragganae Tacha anno ab O. C. 7000. a Christi vero nativitate MCCCCXCII. mense Decembri die XXIV. gratia Christi Dei nostri &c.* Accedunt deinde septem planetarum signa cum ipsorum explicatione, ac tandem alia pauca superstitiosa, quorum initium: Περὶ τοῦ δῆσαι ἀλωπέκας λέγε οὕτως, κ. λ.

IL. pag. 291. Πραγματεία ἐκ τῆς μυστικῆς χυμείας. *Opus ex mystica Chemica, sive Heliodori Carmen Chemicum versibus iambicis constans CCLXV. ad Theodosium Imperatorem.* Praecedit autem monitum ad lectorem aliis versibus XIII. iambicis (1) comprehensum, quorum postremi quatuor instar tituli sunt rubrica exarati, & ita habent:

Ἡλιόδωρος γὰρ φιλόσοφος γράψας
Πρὸς τὸν Θεοδόσιον τὸν βασιλέα,
Ἀπὸ τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης
Διὰ στίχων ἰάμβων τῶνδε χρηστέσθω (sic).

Inde sequitur ipsum Carmen Chemicum, quod inc.

Σκῆπτρα γαίης, μέδοντες ὡς πανίμφρονες.

Des. Εἰς κυκλικοὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Hoc integrum Carmen Graece edidit Fabricius Vol. VI. B. G pag. 790. seqq. ubi versibus constat CCLXVIII. neque diversus eius auctor videtur ab Heliodoro, cuius Aethiopica habemus. In Vaticano enim Aethiopicorum Codice ita adnotatum reperit Gerhardus Falckenburgius: γράφει δὲ διὰ στίχων ἰάμβων τὴν τοῦ χρυσοῦ ποίησιν πρὸς τὸν αὐτὸν Θεοδόσιον (ad Theodosium maiurem) ὥς φησι Γεώργιος ὁ Κεδρηνός. Idem non quidem in Cedreni edito Volumine, sed in alio Chronico anecdoto reperit Cangius, quem vide in voce ποίησις. Etiam Chemicam artem in Aethiopicorum libris sub cortice amorum Theagenis & Charicleae latere, Petri Borelli parum credibilis suspicio est in Bibl. Chemica pag. 113. Praeterea Chirurgicum huius, an alterius Heliodori, opusculum descripsisse se ex Codice Ms. huius Bibliothecae (2) testatur, & locum ex illo Graece adfert Thomas Bartholinus lib. de Vnicornu Cap. I. pag. 7. Saltem verisimilius est, hunc Heliodorum scriptorem esse Chemici carminis Christianum, quam Heliodorum Hermiae & Aedesiae filium, Ethnicum philosophum. Reinesio tamen non abs re indignum utroque, & longe videtur esse iunioris scriptoris; quamquam soloecismi, errataque prosodica, quae illi obiicit, librario potius, quam auctori tribuenda sint. Legitur hoc carmen etiam in Biblioth. Veneta S. Marci, ubi item constat versibus CCLXVIII. Vid. Fabric. loc. cit. Vol. XII. pag. 760. num. 1.

L. pag. 296. *b. Theophrasti philosophi Carmen Chemicum versibus iambicis CCLX.* cui titulus:

Θεόφραστος φιλόσοφος τάδε φάσκει.
Περὶ τῆς θείας γὰρ καὶ ἱερᾶς τέχνης
Ἐκ τῶν φιλοσόφων ἰαμβικοῖς στίχοις.

Inc.

Οἱ τῶν σοφιστῶν ἀνδρῶν, ὥσπερ ῥήτορες.

Des.

Σύμπαντας τοὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

A Fabricio Vol. XII. pag. 763. num. 16. memoratur Theophrasti philosophi Carmen versibus iambicis CCLXV. initio & fine huic nostro consimile. In Codice etiam Bibliothecae Venetae D. Marci constat versibus iambi-

(1) Fabric. loc. cit. pag. 761. male vocat politicos. (2) Forte illud est, quod recensuimus supra pag. 87. §. XX. & XXI.

bicis CCLXV. Graece vero & Latine habetur & in biblioth. Vienn. ut patet ex Catalog. Nessel. Part. III. pag. 18. §. 30.

LI. pag. 301. *b. Hierothei philosophi Carmen item Chemicum versibus iambicis CCXXIII.* cui titulus:

Στίχοι ἴαμβοι λίθου τῶν φιλοσόφων.

Carmen inc.

Α'πάρξομαι προσπλέξας εὐφραδεστάτα.

Des.

Εἰς κυκλικοὺς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Nomen auctoris, quod in nostro Codice nullum est, eruitur a Fabric. l. c. pag. 775. n. 56. Exstat & in Codice bibliothecae Venetae D. Marci Catal. T. I. p. 140. ubi numerantur versus CCXXX. nec non in Bibl. Caesar. Vindob. confer Catalog. Nessel. loc. cit. pag. 19. §. 31. Notat vero Fabric. loc. cit. p. 763. num. 17. hunc quoque scriptorem fateri, artem illam desiderantibus & digne petentibus a Deo tribui, dum ait:

Χριστοῦ Θεοῦ νέμοντος ἐξ ὕψους χάριν.

LII. pag. 306. *b. Archelai philosophi Carmen alterum iambicum de arte Chemica versuum CCCXXX.* cui sequens titulus rubrica conscriptus:

Α'ρχέλαος γὰρ ὁ φιλόσοφος φάσκει
Περὶ τῆς θείας δὴ καὶ ἱερᾶς τέχνης
Μετὰ γὰρ τῶνα διὰ στίχων ἰάμβων.

Carmen inc.

Η' πάνσοφος θεία τέχνη τῶν πανσόφων.

Des.

Τῷ Πατρὶ σὺν Λόγῳ τῷ θείῳ Πνεύματι
Εἰς ἀπεράντους καὶ κυκλικοὺς αἰῶνας
Α'ϊδίους αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ex qua doxologia patet Christianum esse scriptorem. Memoratur a Fabricio loc. cit. pag. 764. num. 18. ubi ait constare versibus CCCXXII. totidemque continet etiam exemplar illud, quod occurrit in Codice biblioth. Venetae supra cit. Habes etiam in biblioth. Caesar. Catalog. Nessel. Part. III. pag. 19. §. 32.

Vtinam Corpus Chemicorum Graecorum, quod cum versione Latina in lucem dare voluit Leo Allatius, haberemus (1); multa enim de hoc absolutissimo Codice notare possemus; quem operae pretium esset, non antiquitatis tantum, sed & doctrinae, & operationum quarumdam caussa edi recensitum & explicatum a viro aliquo docto, artis Medicae, Chemicaeque pariter, & Graecae linguae bene perito; collatis inter se aliis Codicibus Mss. qui in bibliothecis pluribus Italiae, Germaniae, Galliae adhuc supersunt; quorum nonnulli indicantur a Fabricio loc. cit. p. 747. qui iudicium Thomae Reinesii de collectione Mss. Chemicorum Graecorum. quae exstat in bibliotheca Gothana, in medium profert. Opera & fragmenta, quae in nostro occurrunt Codice, partim obvia sunt, partim certis & haud dubiis auctoribus, partim aliis, quorum minime sunt, tribuuntur, partim ex similibus, sed haud nominatis scriptoribus sunt excerpta, & in hoc volumen collecta: omniaque tractant de divina quam vocant arte, de lapide philosophorum, sive magisterio magno, quomodo nempe metalla imperfectiora, ad perfectionem perduci, atque in aurum, vel argentum transmutari queant, nec non de vasis, caminis fornacibusque, & variis operationibus, quibus etiamnum hodie, qui in re Chemica laborant, solent uti; sed & breviter de ponderibus & mensuris agitur; item de gradationibus ignis, coloribusque & aliis ad hoc opus spectantibus, usitatisque operationibus. Et quoniam haec ars nullo non tempore per aenigmata, per parabolas, verbis allegorieis tradi, unde Zosimus λοξὰς γραφάς, & Stephanus Alexandrinus praxi tertia ἀλληγορικὰς appellat, nec non per certos characteres & signa describi ac denotari consuevit, adiunctum quoque est Lexicon, in quo docetur quid per verba longe alio sensu apud Graecos auctores solita usurpari significetur, & characteres, signaque in hoc volumine obvia explicantur. Pleraque, quae in hoc Codice exhibentur, typis descripta nondum fuere, quod sane meterentur, quoniam multa non contemnenda ex antiquitate in illis continentur, & a quo tempore origines & initia artis huiusce repetenda sint, ex iis facile posset intelligi. Vniverse de scriptis hisce nosse iuvat, omnia illa a monachis quibusdam, aliisque doctis Alexandriae primum, deinde Constantinopoli, interiecto tempore composita, in unum collecta corpus, atque inde post Graeci imperii eversionem, in Italiam perlata, ibique esse adservata. Ex hisce nonnulli sunt Ethnici, alii Christiani, qui Athenis primum vixere circa A. C. cccc., deinde Alexandriae Aegypti, nutrice illa philosophorum, prae ipsis Athenis, ut Camerarius in vita Synesii demonstrat. Nam & ante illud tempus ibi, & in Persia, quum Imperator esset Diocletianus, ars auri conficiendi a Iudaeis, Christianis, atque Ethnicis exculta fuit, ut Suidas in voce Χημεία testatur, & constat Heliodorum, sub cuius nomine Carmen legitur supra p. 358. ortum Alexandriae, & a parentibus suis Hermia, Aedesiaque, una cum Ammonio fratre instituendum datum esse Proclo, clarissimo illius temporis philosopho. Alia plura ad hunc Codicem illustrandum pertinentia, peti possunt ex citato Thomae Reinesii de Chemicorum Graecorum Codice Gothano iudicio apud Fabric. loc. cit. p. 748. seqq.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. minori, Saeculi XV. exeuntis, mendosissime exaratus, Constat foliis scriptis 313.

(1) Confer Borrichium l. c. p. 41. §. XIV.

ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΟΣ ΛΑΞΕΥΤΗΡΙΟΣ, ΗΤΟΙ ΡΑΒΟΛΙΟΣ.

PYTHAGORICVS LAXEVTERIVS, SEV RABOLIVS.

COD. XVII. EAdem prorſus ad verbum continet cum illis, quae recenſuimus ſupra in Codice XIV. huius Plutei: quare quum unum ab altero deſcriptum fuiſſe pro certo habeamus, nihil in huius recenſione immorabimur. In fine Codicis ita amanuenſis ſe ſubſcripſit: Μιχαῆλος Ἀποςόλης Βυζάντιος ἄκων καὶ τουτὶ τὸ βιβλίον διὰ τὸ πᾶν ὑγιὲς ἔχειν ἐξέγραψα. *Michael Apoſtolius Byzantinus invitus & hunc libellum eo quod omnino bene valerem exſcripſi.* Huius Michaëlis manu exaratos plures alios in hac Bibliotheca Codices habemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Conſtat foliis ſcriptis 262.

ΑΕΤΙΟΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ.

AETIVS DE NATVRA.

Corrige

Vettius Valens de natura planetarum utque ſignorum.

COD. XVIII. EXterioris tituli σφάλμα, quod ab interiori Codicis inſcriptione item erronea repetendum eſt, clariſs. Ant. Cocchius αὐτοχειρὶ ita reſtituit in primo folio: *Excerpta ex libris aſtrologicis Vettii Valentis de natura planetarum: titulus male Aëtium pro Vettio ſcribit, & liber ad claſſem aſtrologorum & mathematicorum pertinet.* Titulus igitur Operis interior rubris litteris exaratus ita habet: Ἀετίου Ἄλεντος Ἀντιοχέως ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν ἀνθολογιῶν περὶ φύσεως. *Aëtii Alentis* (corr. *Vettii Valentis*) *Antiocheni e libro primo Anthologiarum de natura planetarum utque ſignorum* Fragmentum. Inc. Ὁ μὲν οὖν παντεπόπτης ἥλιος. Deſ. ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζωδίων. In fine rubricatis litteris adnotatum eſt: Μετεγράφησαν καὶ ταῦτα Οὐενετίαις παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, χιλιοςῷ τετρακοσιοςῷ ἐνενηκοςῷ πρώτῳ, μηνὸς Μαΐου εἰκοςῇ ἑβδόμῃ. *Tranſcripta & haec ſunt Venetiis a me presbytero Ioanne Rhoſo Cretenſe anno MCCCCXCI.* (1) *menſe Maio, die XXVII.* De hoc Vettio Valente haec habet Ioſephus Scaliger Epiſt. CXIV. ad Caſaubonum: *Vettius Valens Aſtrologus, de quo quaeris, ſcribebat tempore eodem, quo Claudius Ptolemaeus, ſub Hadriano & Antonino, ut eius epochae teſtantur. Citat aliquot veteres eiuſdem ſtudii homines, tam mihi ignotos, quam ipſe eſt, neque enim ullus veterum, qui hodie exſtant, eius meminit. Alius Valens fuit tempore Conſtantini, a quo conſultus de urbis novae Romae Byzantiae fato. Sed noſter Vettius, ut vides, longe antiquior eſt. Habet multa quidem utilia, ſed non pauca circulatricis divinationis nugatoria.*

Totum Opus in octo diviſum eſt libros, & manu exaratum exſtat in variis bibliothecis Angliae, Galliae, Germaniae, & Italiae. Editionem eius promiſit iampridem illuſtris Huetius, notis ad Origenem p. 54. Loca ex eo Graece produeunt nonnulli, de quibus conſule Fabricium Bibl. Graec. Vol. II. pag. 508.

Cod. Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. nitidiſſimus. Conſtat foliis ſcriptis 19.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΑ Η' ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

SCHOLIA IN VIII. LIBROS ARISTOTELIS DE NATVRALI AVSCVLTATIONE INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Ariſtotelis Opera quaedam philoſophica cum prolegomenis & interpretationibus variorum.

I. pag. 1. Διαίρεσις κεφαλαιώδης τῶν βιβλίων τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως ἀρίστη καὶ θαυμασιωτάτη, δι' ἧς καὶ ἡ τοῦ φιλοσόφου σοφία δείκνυται, τοῦ οὕτω ταξιοῦντος τὰ αὐτοῦ, καὶ ἀγχίνοια τῶν καὶ διελόντων, καὶ ἐκθεμένων ἐνταῦθα, ὡς ὁρᾶσθαι πρὸς γνῶσιν εὐσύνοπτον. *Diviſio in capita librorum de phyſico auditu optima & maxime admirabilis, cuius ope & philoſophi ſapientia oſtenditur, qui ſua ſic ordinavit, & induſtria eorum, qui eadem heic tum diviſerunt, tum interpretati ſunt, ut videtur, ad facilem inſpectionem accommodata.* Liber I. cui titulus eſt, διαίρεσις τοῦ πρώτου, ἤτοι τοῦ ἄλφα, inc. Ἐν τῷ παρόντι πρώτῳ βιβλίῳ δείκνυσιν, κ. λ. Deſinit in Libro V. cuius poſtrema verba ſunt: ὡς μίαν δεῖ καὶ τὴν κίνησιν λογίζεσθαι. Auctor Anonymus. Clauditur deinde hoc pacto: Τέλος τῶν πέντε βιβλίων τῶν φυσικῶν. COD. XIX.

II. pag. 36. *b.* Προλεγόμενα καὶ προθεωρήμενα ἐκ τοῦ Θωμᾶ. *Prolegomena & praemeditationes ex Thoma.* Inc. Ἐπειδὴ τὸ βιβλίον τῶν φυσικῶν, οὗ τὴν ἐξήγησιν προϊσάμεθα, πρῶτον βιβλίον ἐςὶ τῆς φυσικῆς ἐπιςήμης. Deſ. ἔςι δ' ὅτε καὶ τῆς ποιητικῆς, ἡ δὲ φυσικὴ διὰ πασῶν. Sunt praeliminaria quaedam in Ariſtotelis Opera phyſica, ex D. Thoma deſumta, & in Graecum translata forte a Georgio Scholario, qui multa eius ſcripta Graece eſt interpretatus.

III. pag. 37. Προλεγόμενα εἰς τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν Ἀριςοτέλους. *Prolegomena in Ariſtotelis phyſicam auſcultationem*, auctoris Anonymi. Inc. Ἡ φυσικὴ φιλοσοφία, περὶ ἧς ἐνταῦθα πρό-

(1) Corrige Montfauconium, qui in ſuo Catalogo poſuit *MCCCCXLI.* pro *MCCCCXCI.*

προκειται σκοπεῖν, κ. λ. Def. εἰ ἄλλον τρόπον ἐςὶ νοητὴ, οὐκ εἶδον. Φωτίσαι ὁ Θεὸς τὴν καρδίαν μου. Tum subiiciuntur argumenta, de quibus in unoquoque ex octo huiusce Operis libris pertractatur.

IV. pag. 43. *b.* Ἐκ τῶν Σιμπλικίου προλεγόμενα τῆς Φυσικῆς ἀκροάσεως. *Ex Simplicio prolegomena in physicam auscultationem.* Inc. Τὸν σκοπὸν τῆς Ἀριςοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως μαθεῖν ἐςὶ ῥᾳδίως. Def. οὕτω καὶ Θεοφράςῳ δοκεῖ.

V. pag. 46. *Aristotelis de Physico auditu Libri VIII.* ut in eius edit. Parif. anni MDCXIX. fol. alias citata, Tom. I. a pag. 315. ad pag. 430. Occurrunt in Codice scholia quaedam marginalia, in principio praesertim Libri I. quorum initium: Τὰ φυσικὰ ἀρχὰς ἔχει, τὰ ἀρχὰς ἔχοντα ἐπίςασθαι συμβαίνει ἐκ τοῦ τὰς ἀρχὰς αὐτῶν γνωρίζειν.

VI. pag. 110. *Eiusdem Artis Rhetoricae Libri III.* Ibid. Tom. II. a pag. 512. ad p. 607. (per error. 606.)

VII. pag. 167. *b. Eiusdem Rhetorica ad Alexandrum.* Ibid. a p. 608. ad pag. 652.

VIII. pag. 193. *b. Eiusdem de Virtutibus Libellus.* Ibid. a p. 291. ad p. 296.

IX. pag. 196. *Eiusdem Magnorum Moralium Libri II.* Ibid. a pag. 145. ad p. 194.

X. pag. 228. *Eiusdem de Anima Libri III.* quorum tertius in alios duos subdividitur. Ibid. Tom. I. a pag. 616. ad p. 661. (1)

XI. pag. 253. *b. Eiusdem de Mundo Liber.* Ibid. a pag. 600. ad pag. 616.

XII. pag. 262. Εἰς τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν Ἀριςοτέλους ἐξήγησις τοῦ Θωμᾶ, ἑρμηνευθεῖσα παρὰ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου καὶ πατριάρχου γεγονότος Κωνςαντινουπόλεως (2). *S. Thomae Aquinatis in libros Aristotelis de Anima interpretatio, in Graecum sermonem versa a Georgio Scholario, qui Patriarcha fuit Constantinopolitanus.* Inc. Ὥσπερ ὁ Φιλόσοφος διδάσκει ἐν τῷ ια'. περὶ ζώων. Def. καὶ ταῦτα μὲν περὶ ψυχῆς εἰρημένα τέως ἀρκείτωσαν. Supra adlato titulo praefigitur notula quaedam manu recentiori apposita, quae ita habet: Σημείωσαι, ὅτι ταύτην τὴν ἐξήγησιν ἥρπαξεν ὁ Θωμᾶς ἐκ τοῦ κυρίου Ἰωάννου τοῦ Φιλοπόνου, καὶ ἐδιοποιήσατο ταύτην οὗτος ὁ Θωμᾶς, ὡς τάχα οἴκοθεν φιλοπονήσας. εὗρε δὲ ταύτην Λατινικῶς γεγραμμένην ὁ κύριος Γεννάδιος ἀγνοῶν, καὶ μετεγλώττισεν. *Nota, quod hanc expositionem sustulit Thomas a Domino Ioanne Philopono, & suam fecit idem Thomas, ac si ipse de suo elaborasset: reperit autem hanc Latine scriptam Dominus Gennadius inscius, & transtulit in Graecum.* Hanc Thomae Aquinatis expositionem in tres Aristotelis libros de Anima recenset inter eius scripta Fabric. in Biblioth. Med. & Inf. Graecit. Lib. XIX. pag. 237. col. 1. aitque, duos posteriores Thomae esse omnes iudicare, primum vero, scriptorum veterum iudicio, esse Reginaldi de Piperno; sed huic sententiae nostri Codicis refragatur auctoritas, qui omnes Thomae adiudicat. Hunc Codicem enunciat idem Fabric. loc. cit.

Codex Graec. chartac. Ms. in 4. Saeculi XIV. minutissimis litteris exaratus, cum titulis rubricatis, sed ferme evanidis. Constat foliis scriptis 339.

ΜΕΛΕΤΙΟΥ ΣΥΝΟΨΙΣ ΠΕΡΙ ΦΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ.

MELETII COMPENDIVM DE NATVRA ET DE HOMINIS CONSTITVTIONE.

Ac praeterea

Theophili & Stephani de Febribus Libellus.

I. pag. 1. Σύνοψις περὶ φύσεως καὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς. *Compendium de natura & constitutione hominis*: in margine vero adiicitur alia manu, Μελετίου μοναχοῦ, *Meletii monachi.* Inde alius sequitur titulus: Πόνημα ἐν συνόψει περὶ φύσεως ἀνθρώπου, ἐξερανισθὲν καὶ συντεθὲν ἐκ τῶν τῆς ἐκκλησίας ἐνδόξων, καὶ τῶν ἔξω λογάδων φιλοσόφων. *Opus in compendio de hominis natura, ex celebrioribus Ecclesiae Patribus, & ex externis philosophis, iisque selectis collectum & concinnatum.* Praefatio inc. Ἔςιν οὖν ἡ πᾶσα πραγματεία. Def. διευκρινοῦν τοῖς ἀκούουσιν. Huic adnectitur tabula Capitum totius Operis n. XXXVI. Opus ipsum inc. Τὰ περὶ τῆς τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῆς, καὶ ἐξ ὅσων, κ. τ. λ. Def. ἀπεψία τις οὖσα καὶ αὐτὴ τοῦ περικαρπίου. De hoc Meletii monachi Libello vide supra pag. 283. §. II. ubi aliud exemplar occurrit, in quo notandum, tam praefationem, quam ultimum Caput *de Anima* multo longiora esse, quam in hoc, praeter alia quamplurima discrimina quoad ordinem ac divisionem Capitum, quae obiter in utroque inter se conferendo animadvertimus. CODEX XX.

II. pag. 64. Θεοφίλου καὶ Στεφάνου περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαφορᾶς. *Theophili & Stephani de febrium differentia* Libellus: in margine vero alia manu adiectum est: ἔκ τε Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ, *ex Hippocrate & Galeno* collectus. Inc. Σκοπὸν ἔχομεν ἐν τῷ παρόντι συγγράμματι περὶ τῆς τῶν πυρετῶν διαφορᾶς σύντομον ἐκθέσθαι παράδοσιν. Def. καίγε διὰ τὴν ἐπίτασιν τῆς θερμασίας αὗται γίνονται. Hunc Tractatum ex ore Theophili excepit Stephanus Atheniensis, ut videre est ex eius Commentariis in Galeni Librum I. Therapeut. ad Glauconem; unde in plerisque Codicibus vel Stephano tantum, vel Theophilo simul & Stephano tribuitur. Deest in Syntagmate veterum auctorum Graecorum, Arabum, & Latinorum de febribus, Venetiis a Gaspare Bindono A. MDLXXVI. edito in fol. Ste-

(1) Hosce Libros una cum sequenti de Mundo enunciare omisit Montfauc. in suo Catalogo.

(2) Verba tituli καὶ πατριάρχου, κ. λ. addita fuerunt in margine ab eadem illa manu, quae monitum titulo praefixit.

Stephanus Atheniensis, Theophili discipulus, Heraclii Imp. suppar temporibus, non diversus fuisse videtur a Stephano Alexandrino medico & philosopho.

III. pag. 104. Σύνοψις ἀκριβεστάτη περὶ οὔρων ἑρμηνευθεῖσα ἐξ ἰατρικῆς τέχνης τῶν Περσῶν. *Synopsis accuratissima de Vrinis ex arte medica Persarum translata*. Inc. Δεῖ γινώσκειν, ὡς ὅτε τὸ οὖρόν ἐστιν ἐρυθρὸν καὶ θολὸν, δηλοῖ ἀπὸ αἵματος εἶναι. Des. ἐπεὶ ἡ μέλαινα χολὴ, ψυχρὰ καὶ ξηρά ἐστι.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XV. a pag. 64. usque ad finem diversa manu exaratus. Constat foliis scriptis 104.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΝ.

OPPIANI LIBER DE PISCIBVS.

Seu potius

Oppiani Halicutica & Cynegetica.

COD. XXI. I. pag. 1. Continet primo hic nitidissimus Codex *Oppiani Libros V. de Piscatione*, quorum initium & finis concordat cum editis inter poëtas Graecos veteres heroici carminis scriptores cura & recensione Iacobi Lectii Aurel. Allobrog. MDCVI. in fol. Tom. II. a pag. 120. ad pag. 172. Libro secundo, tertio & quarto praemittitur index Capitum: scholia vero quaedam, ab eadem manu charactere minori exarata, praesefert liber secundus & tertius. Primum occurrit pag. 20. *b.* inter vers. 155. & 156. Libri secundi, ubi ad versum,

Μήχεται ἀσπεμφὲς, μεγάλων ὀρόφοισιν ἐοικὼς,

adnotantur haec: Ὄροφος ὁ θάλαμος, παρὰ τὸ ὀρέειν εἰς φῶς, τουτέστιν ὑψοῦσθαι· τὰς γὰρ οἰκήσεις πάλαι ἐκ καλάμων ἔσκεπον. ἔνθεν καὶ στέγη, καὶ ὄροφον κάλοις περιφράξαντες· διὸ καλιαὶ λέγονται· κάλοις δὲ, ἤ οἱ ξύλοις.

II. pag. 79. *Eiusdem de Venatione Libri IV.* ut in dicto Tom. II. a pag. 87. ad pag. 119.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XV. optimus. Constat foliis scriptis 122.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΠΟΝΗΜΑΤΑ.

GEORGII DIACONI LABORES IN PHILOSOPHIAM.

Seu potius

In Aristotelis Logica, Physica universa, Metaphysica, Ethica, &c. compendium.

COD. XXII. IDem Georgii Pachymerae compendium philosophiae e mente Aristotelis, ut in Codice II. huius Plutei. Heic tamen praecedit Tractatus Logicus, cui sequens titulus: Ἡ διαίρεσις τῶν τόπων τῶν διαλεκτικῶν, καθὼς διεῖλεν αὐτοὺς τῶν Ἰταλῶν τις καλούμενος Βοήτιος, οἳ δὴ καὶ μετηνέχθησαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. *Divisio locorum dialecticorum, quemadmodum ipsos divisit Italorum quidam appellatus Boëtius, qui quidem in Graecam linguam translati sunt*. Inc. Εἰδέναι χρὴ, ὅτι τεττάρων ὄντων, κ. λ. Des. σαφηνίζει λόγῳ καὶ παραδείγματι. Quum autem circa huius Opusculi medium, folium unum vacuum fuisset relictum, diversa quaedam manus *Aristotelis vitam* exscripsit, quae inc. Ἀριστοτέλης τὸ μὲν γένος ἦν Μακεδών. Des. ἑξηκοστὸν γοῦν τρίτον ἔτος ἄγων ὁ Ἀριστοτέλης ἐτελεύτησεν. Pag 6. *b.* occurrit prooemium, & index Capitum, Titulorum, & Librorum dicti Operis, quem claudit ipsius Pachymerae *dodecastichon heroicum ad Eumorum*, cui opus hoc suum dicavit, quod habes editum apud Fabric. Bibl. Graec. Vol. VI. pag. 467. & Vol. X. pag. 716. in Leonis Allatii Diatriba de Georgiis, cum subiecta Philippi Bechii Latina interpretatione, de quo ita Allatius loc. cit. pag. 717. *Ferreus ipse sim, si quid est hisce carminibus in tota antiquitate durius. Chalybs ipse & incus, & si quid est in rerum natura asperum ac perversum, prae his carminibus mollius est & tractabilius*. Tandem pag. 12. sequitur *Compendium ipsum philosophiae*, quod item cum dicto Codice II. quoad initium & finem concordat, quem vide. Heic tantum adnotare lubet, quum hanc Epitomen laudatus Philippus Bechius e duobus Codicibus manuscriptis, & iis quidem, ut ipse testatur, valde lacunosis, mendosis & corruptis in Latinum sermonem transtulerit, & A. MDLX. Basileae typis Frobenianis in fol. Latine tantum ediderit, ope huius optimi atque integerrimi Codicis Graece simul & Latine longe meliorem & accuratiorem editionem posse adornari.

II. pag. 342. Στίχοι ἰαμβικοὶ ἐπιτύμβιοι εἰς τὸν Παχυμέρην τοῦ Φιλῆ. *Phile* (Manuelis) *versus iambici sepulcrales* (centum) *in Pachymerem*. Inc.

Ἄλλον μὲν ἄνδρα ζωγραφεῖν ἴσως θέλων.

Des.

Εἰς φῶς μετελθὼν εὐτυχῶς ἐξ ἑσπέρας.

Carmen hoc iambicum, quo Phile praeceptoris sui obitum non ineleganter deplorat, integrum adfert Allatius cit. loc. p. 718. seqq.

Codex Graecus chart. Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. optime servatus. Constat foliis scriptis 344.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΕΝΥΠΝΙΩΝ ΣΥΝΕΣΙΟΥ.

NICEPHORI EXPOSITIO IN LIBRVM DE INSOMNIIS SYNESII.

PRaecedit Τοῦ φιλοσόφου Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ προθεωρία εἰς τὴν ἐξήγησιν, ἣν αὐτὸς πεποίηκεν εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον τοῦ Συνεσίου. COD. XXIII.

σίυ. *Philosophi Nicephori Gregorae protheoria in expositionem, quam ipse composuit in librum de Insomniis Synesii*. Inc. Οὐδὲν καινὸν, εἰ πολλά τε τοῖς πάλαι καλῶς. Des. τῶν δ' ἡμεῖς αἴτιοι. Tum pag. 5. alius titulus Operi praemittitur, & quidem ita: Νικηφόρου φιλοσόφου τοῦ Γρηγορᾶ ἐξήγησις εἰς τὸν περὶ ἐνυπνίων λόγον Συνεσίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπισκόπου Πενταπόλεως, κεφάλαια ἑκατὸν ἑβδομήκοντα. *Nicephori philosophi Gregorae expositio in librum de Insomniis Synesii philosophi, Episcopi Pentapolis, Capita continens CLXX*. Inc. Ὥσπερ τὰ τῶν βασιλέων κειμήλια. Des. εἰπόντες οὗτοι οἱ ποιηταί. Clauditur Opus una cum Codice sequenti subscriptione: Μετεγράφησαν καὶ ταῦτα παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου Κρητὸς τὸ γένος χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ πρώτῳ, μηνὸς Μαΐου τρίτῃ Οὐενετίαις. *Transcripta & haec sunt manu mea Ioannis presbyteri Rhosi genere Cretensis anno MCCCCXCI. mense Maio die tertia Venetiis*.

Exstat hic idem Commentarius in Codicibus Regiae Parisiensis Bibliothecae, & in lucem editus est a Petavio cum operibus Synesii Parisiis apud Seb. Cramoisy MDCXXXIII. fol. a pag. 351. ad p. 429. Latinus vero interpres Pichonius Gregoram in libri inscriptione Patriarcham Constantinopolitanum fecit, quum privatam vitam duxerit, & in monasterio consenuerit, defunctus anno Chr. MCCCLIX.

Codex Graec. membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. exeuntis, nitidissimus. Constat foliis scriptis 46.

ΩΚΕΛΛΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΦΥΣΕΩΣ.

OCELLVS DE NATVRA TOTIVS.

Titulum corrige.

Demetrii Phalerei de Elocutione Liber.

COD. XXIV. NIl aliud continet, quam *Libellum Demetrii Phalerei de Elocutione*, a Petro Victorio Florentiae impressum typis Iunctarum A. MDLII. in 8. Hoc tamen exemplar destitutum est primis paginis, in quibus titulus, Epistola nuncupatoria ad Alexandrum Farnesium S. R. E. Card. & accurata legitur eiusdem Victorii disquisitio de operis huiusce auctore (1). Hic vero liber videtur heic antiquitus intersertus loco alterius *de natura Vniversi*, auctore Ocello, cuius tantum externus titulus in ligneo Codicis integumento superest, & qui fortasse ab impia aliqua manu sublatus fuit.

Codex Graecus chartaceus typis impressus in 8. minori. Constat pag. 96.

(1) Consule Victorii Vitam praemissam editioni eius Epistolarum T. I. p. XCIII. quae cura nostra Florentiae prodierunt A. MDCCLVIII. 4.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΠΗΓΗ ΓΝΩΣΕΩΣ.

FONS COGNITIONIS INCERTI AVCTORIS.

Seu potius

Grammaticae artis Elementa, & Theocriti Idyllia quaedam cum scholiis.

I, pag. 1. GRammaticae Artis Elementa, auctore Anonymo, e diversis concinnata, cui titulus rubrica conscriptus: COD. XXV. Τὸ παρὸν βιβλίον πηγὴ γνώσεως ὀνομάζεται. *Praesens libellus, fons cognitionis vocatur*. Incipit a quodam veluti compendio totius Operis, & quidem ita: Σύνταγμα λίαν εὐσύνοπτον καὶ σαφὲς τάδε περιέχον ἁπλοϊκῶς, τὰ ὀκτὼ μέρη τοῦ λόγου τῆς γραμματικῆς, καὶ τὰς σημειώσεις ἑκάστου, κ. λ. Inseruntur a pag. 57. usque ad pag. 81. *b. quaedam Dionysii Thracis* τέχνης γραμματικῆς *Capita*, & in ea explanationes, sive scholia. Pag. vero 83. *b.* occurrunt Excerpta ex Theodori Prodromi interpretatione εἰς τὰ ἐρωτήματα (2). Huius Grammaticae postrema verba sunt: θέτις, μῆνις, τάρις, ἔχις, ὄφις τὸ ὄρνις. Multa autem foliorum confusio apparet, quae a bibliopegi incuria in huiusce compactione Codicis derivata est.

II. pag. 112. Τὰ Βουκολικὰ τοῦ Θεοκρίτου. *Bucolica*, sive *Eclogae quaedam Theocriti*, nimirum prima, & secunda, & pars quintae cum anonymi glossis interlinearibus, & scholiis. Praecedit *Vita Poëtae*, quae inc. Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητὴς, Συρακούσιος ἦν τὸ γένος, κ. λ. Des. Θεόκριτος ἐπεκλήθη. Tum *de inventione Bucolici Carminis* quaedam. Inc. Τὰ βουκολικά φασιν ἐν Λακεδαιμονίᾳ εὑρεθῆναι, κ. λ. Desinit in Artemidori grammatici disticho, quod ita habet:

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες πόκα, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
Ἐντὶ μιᾶς μάνδρας, ἐντὶ μιᾶς ἀγέλης.

Sequitur deinde argumentum primi Idyllii. Inc. Εἰς Δάφνιν γράφεται, ὃς διὰ μὲν τούτου τοῦ εἰδυλλίου τέθνηκε, κ. λ. Clauditur epigrammate ex persona Theocriti, & quidem sic:

Ἄλλος ὁ Χῖος, ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδε γράψας
Εἷς ἀπὸ πολλῶν εἰμι Συρακοσίων,
Υἱὸς Πραξαγόραο περικλυτοῦ τε Φιλίνης,
Μοῦσαν δ' ὀθνείην οὔ τιν' ἐφελκυσάμην.

His praemissis incipit Idyllion primum, Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, κ. λ. & in ipsum scholia, nimirum: Ἁδύ. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι ψιλοῦται τὸ η τρεπομένου εἰς α Δωρικῶς, καὶ εἰ μὲν οὗτοι ἀληθεύουσι, ψεύδεται ὁ Θεόκριτος, πάνθ' ἅλιος γράφων, κ. λ. Desinit una cum Codice in versu:

Θρέψαι καὶ λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι,

qui est trigesimus octavus Idyllii quinti. Vltimum autem scholion sequens est: παροιμία ἀπὸ

(2) De hisce vide supra Catalogi nostri Tom. II. pag. 245. §. II.

ἀπὸ Ἀκταίωνος τοῦ ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν βρωθέντος· τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ὁμολογούντων χάριν τοῖς εὐεργέταις.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. valde oscitanter, nec sine mendis a Graeculo fortasse aliquo non in aliorum, sed in sui ipsius usum conscriptus. Constat foliis scriptis 154.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ.

OPPIANI DE PISCIBVS.

COD. XXVI. OPpiani *de Piscatione Libri V.* admodum tamen mutili, ac foede iniuria temporum corrupti: quod maxime dolendum, quum hic Codex vetustatis sit non adspernandae. Quae omnino perierunt, ista sunt: nimirum ex Libro I. a versu 39. usque ad vers. 287. inclusive, & a versu 416. ad versum 503. item inclusive. Ex Libro II. supersunt quatuor tantum folia, initium Libri continentia usque ad versum 126. & a versu 289. usque ad versum 338. inclusive: reliqua huius Libri miserrime exciderunt. Libri III. folium secundum recentiori manu suppletum est. Libri V. versus ultimi decem ac novem ita sunt descripti, ut varias exhibeant crucis figuras, more veterum amanuensium Christianorum in calce librorum depingi solitas: nec desunt compendiariae notae ΙΣ. ΧΣ. Φ. Χ. Φ. Π. subscripta epigraphe:

Ἡ σταυρικὴ χάρις με πάντοτε σκέποι.

Φωτισμὲ χαίροις καὶ φύλαξ Χριστωνύμων.

In ultimo tandem folio legitur: Ἐκλογὴ, πῶς ὀνομάζεται τὰ ζῶα τά τε χερσαῖα καὶ τὰ ἔνυδρα, *Ecloga, quomodo nominentur animalia terrestria, & aquatilia.* Inc. Σελάχεια, μαλάκια, μαλακόστρακα, κ. λ. Desinit imperfecte in verbis: ὅτα οὐκ ἐνηλλαγμένως ἔχει τοὺς ὀδόντας. τούτοις .... in quibus absolvitur etiam Codex. Varias habet marginales notulas, partim eiusdem aevi cum Codice, partim recentioris; ex quibus unam aut alteram speciminis loco descripsimus, ac paene ab interitu vindicavimus. Prima legitur ad vocem βλωθρῶσιν (Lib. IV. vers. 293.) & ita habet: Βλωθρὴ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ εἰς αἰθέρα μολεῖν, μολαιθέρα τις οὖσα· καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ τροπῇ τοῦ μ εἰς β διὰ τὸ ἀσύντακτον, καὶ ἐκτάσει τοῦ ο εἰς ω βλωθρή. Altera ad verba, Ἤ σέβας οὐκ ἐπιελπτὸν, κ. λ. (eiusdem Libri vers. 311.) sequens est: ἀντὶ τοῦ, ὄντως θαῦμα οὐκ ἐλπιζόμενον, ὁμόφρονα τεκεῖν ἀλλήλοις τὰ ὄρη, ἤγουν τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν. Haec non habentur inter scholia, quae subiecta leguntur editioni Operum Oppiani Lugd. Batav. MDXCVII. in 8.

Cod. Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIII. emendatissime quidem conscriptus, sed partim tineis, partim madore ita corruptus, ut multa iam exciderint, alia in dies magis evanescant. Constat foliis scriptis 54.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ ΘΩΜΑ ΑΠΟ ΤΟΥ ΑΚΙΝΟΥ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣ.

EXPOSITIO IN LIBRVM D. THOMAE AQVINATIS DE ESSE ET SVBSTANTIA.

Adde etiam

De humana felicitate Sermo, auctore Georgio Scholario.

I. pag. 1. POst tabulam Capitum, quibus constat eiusmodi Expositio, quae sunt CXXXIV. occurrit statim titulus Operis: Ἐξήγησις εἰς τὸ τοῦ διδασκάλου Θωμᾶ ἀπὸ τοῦ Ἀκίνου βιβλίον τὸ περὶ τοῦ εἶναι καὶ τῆς οὐσίας. *Enarratio in Librum magistri Thomae Aquinatis de esse & essentia*; tum Epistola nuncupatoria ita inscripta: Γεώργιος ὁ Σχολάριος κυρίῳ Ματθαίῳ τῷ Καμαριώτῃ χαίρειν. *Georgius Scholarius Domino Matthaeo Camariotae salvere.* Inc. Ἀεὶ σου τὴν εἰς τὰ καλὰ προθυμίαν, καὶ τὸ φιλομαθὲς ἐπαινῶν. Des. σκοπῶν ἀκριβῶς, εἴ τι αὕτη προσέχει τῷ σοφωτάτῳ Θωμᾷ. Enarratio inc. Παντὸς μὲν οὖν ἔργου δεῖ τι πέρας εἶναι. Desinit in hac doxologia: ταύτῃ τῇ μακαρίᾳ τριάδι τῇ μιᾷ πάντων ἀρχῇ χάρις καὶ τοῦ παρόντος ἔργου. ὅτι ἐξ αὐτοῦ καὶ δι᾽ αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα· αἶνός τε καὶ δόξα παρὰ πάντων αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. Georgius iste Scholarius multa e lingua Latina in Graecam traduxit, ut refert Leo Allatius in Diatriba de Georgiis in calce Vol. X. B. G. Fabricii p. 783. eoque teste Angelus Iustinianus dicebat se habere opusculum Divi Thomae Aquinatis *de ente. & essentia, ab eodem auctore* (sc. Georgio) *Graece versum, & commentariis ab eodem illustratum:* quibus verbis hanc ipsam expositionem indicare fortasse voluit. Fuit autem Matthaeus Camariota Georgii nostri praeceptor, non indoctus homo, ut notatur in fronte libri Ioannis Zygomalae apud Allatium loc. cit. p. 768. Nota Latine versa ita habet: *Doctissimi & eruditissimi Matthaei Camariotae expositio in sapientissimi & reverendissimi Episcopi Synesii epistolas, manu ipsius scripta. Praeterea Commentariolum in eumdem Camariotam, quomodo patria Thessalonicensis, professione philosophus, huc Constantinopolim venerit ultimis regum Palaeologorum miseris temporibus, & heic post urbem amissam substiterit, postquam Scholarii, qui postea Patriarcha fuit Gennadius, & quorumdam aliorum optimatum circa medium regni Sultani Amuratae, praeceptor fuisset.* Nec dissentit Maximus Margunius Epistola ad Davidem Hoeschelium Synopsi Rhetoricae Matthaei Camariotae praefixa. *Scriptio, ut videtur, Matthaei Camariotae est viri pii, & lo-*

COD. XXVII.

loquendi facundia diserti. Eum inter alios audivit Gennadius Scholarius &c. Matthaeus ante excidium floruit, sed paullo post excidium diem obiit. De discipulis & patria Matthaei Camariotae non nimis verosimilia tradit Theodosius Zygomala Epist. ad Martinum Crusium de periculis & cladibus Constantinopolitanis in Crusii Turco - Graec. pag. 90.

II. pag. 91. *b.* Τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου, νῦν δὲ Γενναδίου, τοῦ Σχολαρίου, περὶ ἀνθρωπίνης εὐδαιμονίας, Ἀριστοτέλους & Πλωτίνου συμβιβαστικόν, *Eiusdem Georgii, nunc Gennadii, Scholarii de humana felicitate conciliatio Aristotelis & Plotini.* Inc. Ἐν πρώτῳ τῶν ἠθικῶν Ἀριστοτέλους, καθόλου μὲν τὴν εὐδαιμονίαν ὁριζόμενος. Des. ἐκ τούτων δῆλον, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Πλωτῖνος καλῶς λέγουσι περὶ εὐδαιμονίας, ἑκάτερος τῇ προθέσει τῶν λόγων οἰκείως. Nihil habent de hoc Opusculo Fabricins & Allatius ll. cc.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 93.

ΗΡΩΝΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ.

HERONIS ALEXANDRINI PNEVMATICA.

Ac praeterea

De Astrologia Dialogus, Hermippus inscriptus.

COD. XXVIII.

I. pag. 1. Ἥρωνος Ἀλεξανδρέως πνευματικῶν πρῶτον. *Heronis Alexandrini Spiritalium Liber I.* Capita continens XXIV. Inc. Τῆς πνευματικῆς πραγματείας σπουδῆς ἠξιωμένης πρὸς τῶν παλαιῶν. Des. ἡ ἐπιστροφὴ γίνεται. Pag. 36. Liber II. cuius Capita sunt XXX. inc. Ἀγγείου κατασκευή. Des. ἐκκρεμάσομεν τὸ βάρος. Omnia cum figuris elegantissime delineatis. Hero Alexandrinus, Ctesibii Ascreni, qui Ptolemaei Philadelphi, & Evergetae I. temporibus Alexandriae floruit, discipulus, & mathematicus insignis; in philosophia vero, ut Bernardino Baldo in eius Vita observatum, Epicurum maxime probans, scripsit inter reliqua, Πνευματικά, sc. *Spiritalia*, quae cum Friderici Comandini versione & notis prodierunt Vrbini anno MDLXXV. in 4. & Amstelod. MDLXXX. item in 4. figurisque in aes incisis Graece & Latine exhibentur & inter Mechanicos Parisiis excusos a pag. 145. ad 235. additis Io. Bapt. Aleotti quatuor theorematibus spiritalibus ex Italica lingua in Latinam conversis.

II. pag. 58. *Opusculum Astrologicum*, dialogi forma conscriptum Libris duobus, quorum singuli Capitibus constant viginti, sub titulo *Hermippi*, qui in dialogo colloquens inducitur. Liber I. inc. Ἀλλ' ὦ τοιοῦτόν τι τὸ Πρωτέως ἦν παρ' Ὁμήρῳ φάσμα εἰς πολυειδεῖς μορφὰς ἐξαλλάττον, ὁποῖος ἂν τῶν λόγων, ὦ Ἕρμιππε, ἡμῖν ἀναφαίνῃ. Des. καὶ λοιπὸν περὶ τῶν ἑπομένων τοῖς τοιούτοις ῥητέον. Liber II. p. 75. inc. Καὶ μὴν, ὦ Ἕρμιππε, τὰ μὲν ἄλλα. Des. φροντίζων οὐδέν. Continet hic Dialogus Platonici, sed Christiani scriptoris, Paullo Alexandrino non multo iunioris, quamdam astrologicae scientiae commendationem, atque apologiam, tum explicationem quoque & synopsim. Neque vero auctor est ex iis, qui putant ab astris effici singula, sed tantum innui, ac προσημαίνεσθαι. Itaque de stella, quae Christi Nativitatem indicabat, ita disserit Libro I. (Cod. pag. 64.) καὶ μὴν ὁ ἐπὶ τῆς τοῦ Θεοῦ Λόγου γενέσεως ἀστὴρ τοῖς μάγοις ἡγούμενος (καὶ μὴ μεμφέσθω τις τοιούτοις παραδείγμασι χρωμένους, ἀλλ' εἴ τις συνετὸς, φιλοκρινάτω τοῖς λεγομένοις, βέβηλοι δὲ θύρας ἐπίθεσθε) ἐκεῖνος τοίνυν οὐχ ὅτι γε ἐφάνη καὶ τοὺς μάγους συνεφελκύσατο, τὴν γένεσιν ἀπετέλεσεν, ἀλλὰ τοὐναντίον τελουμένην ἐσήμανεν, οἱονεί τις κήρυξ καὶ προαγγελεὺς τοῦ τοσοῦδε καλοῦ γεγονώς. Differit etiam deinde de Eclipsi, quae tempore passionis Christi contigit, atque utrum necessarium fuerit ut Christus crucifigeretur ab Iudaeis, quoniam hoc prophetae praedixerant. Hoc vero negat ille, ἀλλ' ἐγὼ φαίην ἂν, inquit (Cod. pag. 65.) ὡς οἷόν τ' ἦν καὶ τὸ πάθος μὴ γεγενῆσθαι, καὶ τοὺς προφήτας οὐδὲν ἧττον εἶναι προφήτας, εἰ σωφρονεῖν ὅλως ἡ τῶν Ἰουδαίων πληθὺς ἠβούλετο, ὅπουγε κἀκεῖνοι δι' αὐτὸ τοῦτο σχεδὸν προειρήκασιν, ὅπως τοῦ τοιαῦτα τολμῆσαι δεινὰ οἱ Ἰουδαῖοι ἀπόσχωνται. Hunc vero Dialogum habuit ex hoc archetypo descriptum Fabricius, illumque publica luce donaturum se promisit Vol. II. B. G. p. 514. Singulorum autem librorum Capita heic adponere iuvat, ut de argumento huius scriptoris tanto melius constet.

Τὰ κεφάλαια τοῦ α' λόγου.

α'. ὅτι οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς περὶ τοὺς ἀστέρας ἐπιστήμης περὶ τὸ θεῖον σφάλλεσθαι.

β'. ὁποῖόν τι κατ' ἀνθρώπους ἡ μαντική.

γ'. ὅτι οἱ ἀστέρες τὰ μέλλοντα σημαίνειν ἐγένοντο.

δ'. ὅτι οὐκ ἦν ἄλλως τὴν θέσιν τῶν σφαιρῶν τούτων τετάχθαι.

ε'. δι' ἣν αἰτίαν οἱ ἀπλανεῖς τῶν ἀστέρων ἐγένοντο.

ϛ'. περὶ τῆς τῶν στοιχείων τάξεως, καὶ ποῖον αὐτῶν ποιητικὸν, καὶ ποῖον παθητικόν.

ζ'. δι' ἣν αἰτίαν ἐναντίαι ἐγένοντο αἱ κινή- σεις

Libri primi capita.

1. *Scientiam astrorum non inducere errorem circa res divinas.*

2. *Quid hominibus conferat divinatio.*

3. *Astra condita esse ad res futuras significandas.*

4. *Non temere factam esse caelestium sphaerarum positionem.*

5. *Ob quam caussam stellae inerrantes conditae sint.*

6. *De ordine elementorum, & quale ex illis sit agens, quale patiens.*

7. *Quare contrarii invicem sint motus sphae- rae*

στεις ἀλλήλαις, ἤτε τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας καὶ τῆς τῶν πλανωμένων.

η'. ὅτι οὐ δι' ὃ προσημαίνουσι τὰ μέλλοντα οἱ ἀστέρες, διὰ τοῦτο καὶ κυροῦσιν οὕτω ταῦτ' ἀποβαίνειν.

θ'. ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἡ τοῦ μέλλοντος γνῶσις ἐκ τῆς περὶ τοὺς ἀστέρας ἐπιστήμης ἐγένετο.

ι'. ὅτι ἡ τῶν σωμάτων σύστασις ἤρτηται πρῶτον τῆς φύσεως, αὐτὴ δὲ τῶν ἀστέρων, οὗτοι δὲ τοῦ δημιουργικοῦ λόγου.

ια'. θεωρία σύντομος περὶ ζώων.

ιβ'. ὅτι τὸ θερμὸν πρῶτον ἡμῖν ἐστιν εἰς σύστασιν καὶ κυριώτατον, καὶ δεύτερον τὸ ὑγρόν.

ιγ'. ὅτι ἕκαστον μέρος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὰ ἐν αὐτῷ συμπτώματα εἰς ἕκαστον ἀνήκει τῶν ἀστέρων.

ιδ'. ὅτι καὶ τὸ σπέρμα ἐν τῇ νηδύϊ ἕκαστος αὐτῶν κατ' ἀριθμὸν ἐφορᾷ.

ιε'. ὅτι καὶ ἑκάστην ἡλικίαν.

ιϛ'. ὅτι νοεραί τινες οὐσίαι κατὰ τὰς τῶν πλανητῶν σφαίρας κεκλήρωνται, καὶ ἕτεραι ὑφειμέναι ὑπ' αὐτὰς, τούτων δὲ ἤρτηνται δαίμονες, καὶ ἑξῆς οἱ ἄνθρωποι.

ιζ'. δι' ἣν αἰτίαν ὁ τοῦ ἑρμοῦ ἀστὴρ ἐπιπλέον συνεγγίζει τῷ ἡλίῳ, ὁ δὲ τῆς ἀφροδίτης ἔλαττον, καὶ ἑξῆς οἱ ἕτεροι.

ιη'. ὅτι οὐκ ἀΐδιος ἡ τῶν ἀστέρων οὐσία.

ιθ'. ὅτι ὁ κατὰ περιττοὺς σχηματισμὸς τῶν ἀστέρων σύμφωνος.

κ'. ὅτι καὶ ὁ νοῦς περιοδικῶς ἐνεργεῖ.

Τὰ κεφάλαια τοῦ β' λόγου.

α'. περὶ γενέσεως ζώων.

β'. δι' ἣν αἰτίαν τὸ θῆλυ καὶ τὸ ἄῤῥεν ἐν μὲν τοῖς φυτοῖς ἥνωται, ἐν δὲ τοῖς ζώοις κεχώρισται.

γ'. ὅτι ἕκαστον τῶν στοιχείων διαφορὰν ἐν τοῖς ζώοις πλεονάζον δείκνυσιν.

δ'. ὅτι τῶν κατὰ φύσιν μόνων συμβαμάτων ἡ ἀστρολογία προγνωστική.

ε'. ὅτι οὐδὲ τὴν ζωὴν οἱ ἀστέρες ὁρίζουσιν.

ϛ'. ὅτι τὰ περὶ ὑγείαν καὶ νόσον καὶ ζωὴν καὶ θάνατον πολυσχιδεῖς ἔχουσι τὰς ἀρχάς.

ζ'. ὅσα σημαίνουσιν οἱ ἀπλανεῖς τῶν ἀστέρων.

η'. περὶ ὧν ποιεῖ ἡ σελήνη.

θ'. δι' ἣν αἰτίαν ἐν ταῖς συνόδοις ποτὲ μὲν ὕει, ἄλλοτε δ' οὔ.

ι'. ὅσα σημαίνει κατὰ τὰς ἐκλείψεις αὐτῆς.

ια'. ὅτι οὐκ ἀπαραίτητον αὗται τὴν βλάβην ἐπανατείνονται.

ιβ'. θεωρία περὶ τῶν ἑπτὰ κλιμάτων καὶ μέχρι πόσου ἕκαστον ἐκτείνεται.

ιγ'. μέθοδος περὶ τῶν κατὰ πλάτος αὐτῶν θέσεων.

ιδ'. διὰ τί ἀναφέρονται πρὸς ὕψος οἱ πλάνητες.

ιε'. ὅτι πάντων τῶν ἐν γῇ οἱ σπερματικοὶ λόγοι ἐν οὐρανῷ.

ιϛ'. ὅτι οὐκ ἰσάριθμοι τοῖς ἄστροις αἱ ψυχαί.

ιζ'. θεωρία περὶ γενέσεως, καὶ ὅτι οὐκ ἔξωθεν εἰσδύεται ἡ ψυχή.

ιη'. περὶ πνευμάτων, καὶ πόθεν ἔχουσι τὴν σύστασιν.

rae inenarrantium errantiumque stellarum.

8. *Astra ideo, quod res futurae ab illis significantur, non etiam efficere ut illae contingant.*

9. *Quod a primis temporibus ex scientia astrorum ducta fuerit divinatio.*

10. *Corporum constitutionem primum a natura, hanc ab astris, illa a ratione opificis dependere.*

11. *Succincta de animalibus, sive signis Zodiaci praeceptio.*

12. *Quod primum & praecipuum locum in nostra constitutione teneat calor, secundum humor.*

13. *Singulas partes hominis, & quae ipsi accidunt singula singulis astris respondere.*

14. *Quod semen etiam in utero a singularibus astris suo numero respiciatur.*

15. *Quod singulae etiam aetates.*

16. *Quod substantiae quaedam intellectu praeditae inhabitandas sortitae sint erraticarum stellarum sphaeras, itemque aliae istis subiectae, a quibus dependent daemones, atque inde homines.*

17. *Quamobrem Mercurii stella plurimum semper vicina sit Soli, Veneris autem minus, atque ceterae deinceps.*

18. *Astrorum substantiam non esse aeternam.*

19. *Sideribus configurationes, quae ad numeros impares fiunt, esse convenientissimas.*

20. *Mentem, periodos sive orbes conficiendo operari.*

Capita libri secundi.

1. *De generatione animantium.*

2. *Quare genus masculinum & femininum in plantis coniuncta, in animalibus separata exsistant.*

3. *Quodlibet elementorum, si praevaluerit, differentiam in animalibus demonstrare.*

4. *Quod Astrologia non nisi naturales eventus praenoscat.*

5. *Quod vitae terminum non definiunt astra.*

6. *Quod multiplex sit astrorum potestas in valetudinem, morbos, vitam & mortem.*

7. *Quaenam per inerrantes stellas significentur.*

8. *Circa quaenam operetur luna.*

9. *Quare in coniunctionibus iam pluat, iam non pluat.*

10. *Quaenam in eclipsibus luna significet.*

11. *Quod eclipses non intendunt damnum inevitabile.*

12. *Praeceptio de septem climatibus, & quousque singula horum extendantur.*

13. *Methodus, eorumdem latitudinem describendi.*

14. *Quare planetae adscendant (& descendant.)*

15. *Omnium rerum terrestrium seminales rationes esse in caelo.*

16. *Animas numero non respondere siderum.*

17. *Praeceptio de generatione, & quod non extrinsecus anima immittitur.*

18. *De ventis, & unde fiant.*

ιθʹ. περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως, 19. *De meteororum significatione*,
κʹ. περὶ ἑβδομάδος, καὶ ὅσον λυσιτελεῖ τὸ σχολάζειν περὶ τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν, 20. *De septenario, & quantam utilitatem adferat scientiae huiusmodi rerum vacare*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. duabus diversis manibus diligentissime exaratus. Constat foliis scriptis 93.

ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ.

IAMBLICHVS.

COD. XXIX. PRaecedunt inscriptiones quatuor Iamblichi Librorum de secta Pythagorica, quae ita habent: Ἰαμβλίχου Χαλκιδέως λόγοι περὶ τῆς Πυθαγορικῆς αἱρέσεως.

αʹ. Περὶ τοῦ Πυθαγορικοῦ βίου.

βʹ. Προτρεπτικὸς εἰς φιλοσοφίαν.

γʹ. Περὶ τῆς κοινῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.

δʹ. Περὶ τῆς Νικομάχου ἀριθμητικῆς εἰσαγωγῆς, ὃς περιέχει καὶ περὶ ἀριθμητικῆς ἐπιστήμης, καὶ περὶ γεωμετρίας, καὶ περὶ μουσικῆς τῆς παρὰ Πυθαγορείοις.

Iamblichi Chalcidensis de secta Pythagorica Libri.

Primus de vita Pythagorica.

II. Exhortatio ad philosophiam,

III. de communi mathematica scientia,

IV. De arithmetica Nicomachi introductione, qui complectitur & de arithmetica scientia, & de geometria, & de musica apud Pythagoreos.

Singulis libris index Capitum praecurrit, ultimo excepto, & quoad initium & finem concordant cum Codice III. huius Plutei, quem recensuimus supra p. 286. seq. Heic quoque in calce Libri II. legitur tristichon iambicum, quod retulimus item supra pag. 287. §. II.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime exaratus. Constat foliis scriptis 278.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΧΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ.

IOANNIS MONACHI DAMASCENI COMPENDIVM PHILOSOPHIAE.

COD. XXX. IOannis Damasceni monachi Capita Philosophica LXVIII. praevia Epistola inscripta: Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ θεοτιμήτῳ Κοσμᾷ ἁγιωτάτῳ ἐπισκόπῳ τοῦ Μαιουμᾶ Ἰωάννης μοναχός. *Beatissimo & a Deo honorato Cosmae sanctissimo Episcopo Maiumae Ioannes monachus*. Inc. Τὸ μὲν στενὸν τῆς διανοίας. Des. χορηγίαν ἀντίδοτε. Primum Caput περὶ γνώσεως, *de cognitione*, inc. Οὐδὲν τῆς γνώσεως. Vltimum inscriptum: Ἀνάγκη ἐστὶ βίας αἰτία, *Necessitas violentiae caussa est*, des. διὰ νεύρων ἐσκευασμένη. Initium & finis concordat cum editione Parisiensi Michaëlis Lequien. T. I. a pag. 1. ad pag. 74. In reliquis autem omnibus quoad Capitum inscriptiones & divisionem convenit cum Codice XXIII. Plut. VII. §. I. cuius exactissimam recensionem vide Catalogi Tom. I. p. 273. & 274. Heic tantummodo deest tabula Capitum in principio.

II. pag. 57. *b*. Τοῦ αὐτοῦ ἔκδοσις ἀκριβὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. *Eiusdem traditio accurata orthodoxae fidei* Capitibus CIII. Primum Caput inscriptum, Ὅτι ἀκατάληπτον τὸ θεῖον, κ. λ. inc. Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε πώποτε. Vltimum est, quod in cit. edit. habetur p. 217. & inscribitur πρὸς τοὺς ἐρωτῶντας, κ. λ. desinit autem ὥστε ἡ διαφορὰ αἰτία τοῦ ἀριθμοῦ. Extant omnia in cit. Tom. a pag. 123. ad pag. 304. Discrimina autem circa Capitum istorum Theologicorum seriem, quae inter Codicem & editionem intercedunt, vide in dicto Codice XXIII. §. II. cit. Catalogi Tom. pag. 274. & 275. quae enim de ipso distinximus, in hunc penitus convenire certo scias.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. cuius primae XVIII. paginae, & postremae IX. alia manu recentiori, eadem nimirum, quae innumeros paene huius Bibliothecae Codices interpolavit, eleganter suppletae sunt. Constat foliis scriptis 298.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΕΠΙΤΟΜΗ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΕΩΡΩΝ.

NICEPHORI COMPENDIVM CAVSSARVM NATVRALIVM, ET METEORORVM.

ΝΙκηφόρου μοναχοῦ καὶ πρεσβυτέρου τοῦ κτίτορος εἰσαγωγικῆς ἐπιτομῆς περὶ τῶν φυσικῶν αἰτίων καὶ μετεώρων. *Nicephori monachi & presbyteri monasterii Creatoris Epitome Isagogica de naturalibus caussis, & de iis, quae fiunt in sublimi*. Idem omnino opus cum illo Codicis XV. huius Plutei, de quo supra pag. 345. §. I. Clauditur vero hac amanuensis subscriptione: Ἐτελειώθη ἡ βίβλος αὕτη παρ' ἐμοῦ Λέοντος ἀναγνώστου ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ τοῦ ἔτους ͵ϛωκγʹ. καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὔχεσθέ μοι διὰ τὸν κύριον. *Absolutus est hic liber manu mea Leonis lectoris, mense Decembri, anno* 6823. (Christi MCCCXV.) *Qui legitis orate pro me Dominum*. De hoc Leone anagnoste, seu lectore nulla in Montfauconii Palaeographia Graeca occurrit mentio. COD. XXXI.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. cuius folia sex priora recentiori manu suppleta sunt. Constat foliis scriptis 210.

ΩΚΕΑ-

ΩΚΕΛΛΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΤΟΣ ΦΥΣΕΩΣ.

OCELLI DE NATVRA VNIVERSI.

COD. XXXII. OCelli de Vniverſitate Libellus, cui maioribus litteris rubricatis hic titulus adponitur: Τάδε συνέγραψεν Ὤκελλος ὁ Λευκανὸς περὶ τῆς τοῦ παντὸς φύσεως, τὰ μὲν τεκμηρίοις σαφέσι παρ' αὐτῆς τῆς φύσεως ἐκμαθὼν, τὰ δὲ καὶ δόξῃ μετὰ λόγου τὸ εἰκὸς ἀπὸ τῆς νοήσεως στοχαζόμενος. *Haec conſcripſit Ocellus Lucanus de univerſi natura, alia quidem argumentis manifeſtis ab ipſa natura edoctus, alia vero & opinione cum ratione probabili a cogitatione adſequutus*. Inc. Δοκεῖ γάρ μοι τὸ πᾶν. Deſ. τὰ γεννώμενα. Ocellus, Ὤκελλος, ſive Ὄκελλος, ſeu Ὄκκελλος, Lucanus, cuius nepotes conveniſſe ſe ſcribit Archytas Epiſt. ad Platonem, & ab eius nepotibus ſcripta Ocelli περὶ νόμου, περὶ βασιλείας ἢ ὁσιότητος καὶ τῆς τοῦ παντὸς γενέσεως accepiſſe, apud Laertium VIII. 80. Ex his tamen omnibus Ocelli ſcriptis ſupereſt tantum integer hic *de Vniverſitate* Liber, qui primum Graece prodiit Pariſiis MDXXXIX. 4. atque iterum apud Guil. Morellum MDLV. 8. Latine vertit Guilelmus Chriſtianus, Franciſci I. Medicus, Lugduni MDXLI. Deinde Graece cum verſione ſua & notis Ludovicus Nogarola, addita epiſtola ad Adamum Fumanum Canonicum Veronenſem de viris illuſtribus genere Italis, qui Graece ſcripſerunt, edidit Venetiis MDLIX. 8. Fallitur Nogarola, qui ſe primum Latine Ocellum dare credidit; ſed non minus fallitur Gaddius, qui T. II. p. 128. adfirmat, Nogarolam non ſui ipſius, ſed Guil. Chriſtiani verſioni notas ſuas adiunxiſſe. Inde prodiit cum verſione nova, paraphraſi, & commentariis Caroli Emmanuelis Vizanii Bononienſis, qui duobus Mss. Vaticanis, & uno Th. Bartholini Codice ad emendandum Graecum contextum uſus eſt, Bononiae MDCXLVI. 4. Amſtelod. MDCLXI. 4.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 12. Saeculi XV. vel XVI. cuius forma characterum ita eleganter expreſſa ac veluti depicta eſt, ut paene typis excuſam diceres. Conſtat paginis 24. ſeu foliis 12. ipſorum enim utraque facies numeratur.

ΟΠΠΙΑΝΟΥ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ.

OPPIANI DE PISCIBVS.

OPpiani de Piſcatione Libri V. cum Vita poëtae in principio, quae inter editas in prolegomenis Oppiani Operum edit. Lugd. Batav. MDXCVII. in 8. illa eſt, quae ſecundo loco adfertur ex Palatino Cod. Ms. minore deſcripta. Accedunt pauca quaedam ſcholia in principio, & gloſſae interlineares per totum poëma, ita tamen minuto charactere conſcriptae, ut vix legi poſſint. Singulis autem libris breves Capitum indices ſunt praevii, quorum pars iniuria temporum evanuit. Liber II. hoc diſticho iambico clauditur: COD. XXXIII.

Τῷ δόντι μοι νῦν τὴν τελευτὴν τῆς βίβλου
Δόξαν προσάγω τὴν προσήκουσαν Λόγῳ.
Danti nunc mihi finem libelli
Gloriam offero convenientem Verbo.

Liber V. in fine mutilus deſinit una cum Codice in verſu,

Ῥεῖα δ' ὑπὲρ μελέων στερεὴ λάχεν, κ. λ.

qui eſt 378. Magnam autem Codicis factam fuiſſe mutilationem ex eo arguitur, quod in primo Codicis folio legitur haec epigraphe: Ὀππιανὸς ποιητὴς περὶ ἰχθύων, καὶ ὁ Ἄρατος περὶ ἀστέρων, Arati enim poëtae ne unicus quidem verſus apparet. Ex ſcholiis unum illud ſpeciminis loco ſit, quod ſub initium primi Libri ita habet: Ἔθνεα, καὶ οὐκ εἶπε πλήθη, ἢ φῦλα, διὰ τὸ γινώσκειν τὰ θαλάσσια ζῶα ἀλλήλων ἐσθίοντα δίκην ἐθνῶν, ἢ διὰ τὸ, ὥσπερ τὰ ἔθνη, ἄλλοσε καὶ ἄλλοσε κατοικεῖν. ἀλλαχοῦ γὰρ οἱ Πέρσαι, καὶ ἀλλαχοῦ οἱ Σκύθαι, καὶ ἄλλα ἄλλως· οἱ μὲν ἐν αἰγιαλοῖς, ἕτεροι δὲ ἐν πόντῳ, καὶ ἄλλοι ἐν προποντίδι, καὶ ἁπλῶς οἱ καθέκαστον ἴδιον τόπον πρὸς οἴκησιν ἔχουσι. Concordat cum illis, quae habentur ad calcem cit. edit.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. ſcriptura partim ob vetuſtatem evanida, partim madore corrupta. Conſtat foliis ſcriptis 37.

FINIS PLVTEI LXXXVI.

BIBLIOTHECAE
MEDICEAE LAVRENTIANAE CATALOGVS.
PLVTEVS LXXXVII.
QVI CONTINET GRAECOS CODICES MSS. XXVI. ET VNVM EDITVM.

CODEX I.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ARISTOTELIS DE HISTORIA ANIMALIVM.

Ac praeterea

De generatione eorumdem.

I. p. 1. *Ristotelis de historia animalium Libri X.* Concordant quoad initium & finem cum editis in citata edit. T. I. a pag. 761. ad pag. 966.

II. pag. 66. *Eiusdem de generatione animalium Libri V.* Ibid. a pag. 1047. ad pag. 1149. Hos autem Libros quinque diversae manui debemus.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 132.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

ARISTOTELES DE HISTORIA ANIMALIVM.

Ac praeterea

Alia tum eiusdem, tum Theophrasti Opera.

COD. II. IN hoc nitidissimo Volumine nonnulla Aristotelis Opera continentur, quae ab Aldo editorum secundam partem constituunt. Quum vero quinque Volumina Operum Aristotelis ab Aldo impressa habere integra, difficillimum sit, ideo heic accuratam singulorum descriptionem subiicere non iniucundum studiosis putavimus.

Anno igitur MCCCCXCV. ex eius officina prodiit Aristotelis Organum, cui praeeunt Aldi Manutii Romani Dedicatoria ad Albertum Pium, Principem Carpensem, Epistola Latina, & duae Graecae ad lectorem Praefationes, haec Scipionis Carteromachi Pistoriensis, illa Alexandri Bondini, cum Graecis Epigrammatibus, altero Carteromachi tetrasticho, altero Aldi hexasticho. Huic Volumini adponuntur signaturae infra paginas, quaternionum indices. Ad calcem Porphyrii, Ἔπαινος, τιμὴ καὶ δόξα Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν. Ad calcem Aristotelis Categoriarum, δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν. Ad calcem denique totius libri, τῷ Θεῷ δόξα τε καὶ χάρις. Ἀμήν. *Registrum operis. Impressum Venetiis dexteritate Aldi Manucii Romani. Calendis Novembris. MCCCCLXXXXV.* Hoc autem Volumen in nostra servamus privata bibliotheca.

Anno MCCCCXCVII. prodierunt

I. pag. 2. *Libri novem de historia,*

II. pag. 146. *Quatuor de partibus,*

III. p. 205. *Vnus de incessu animalium.* (1)

IV. pag. 214. *b. Tres de Anima.*

V. pag. 247. (per errorem 547.) *Parva ut vocant naturalia*, quae undecim constant libellis, & quidem hoc ordine, nimirum:

I. *de sensu & rebus sensibilibus.*

II. p. 260. *de memoria & reminiscentia.*

III. pag. 264. *de somno & vigilia.*

IV. pag. 269. *de insomniis.*

V. pag. 273. *b. de divinatione per somnum.*

VI. pag. 275. *b. de motu animalium.*

VII. pag. 362. *b. de longitudine & brevitate vitae.*

VIII. pag. 365. *b. de iuventute & senectute, vita & morte.*

IX.

(1) Hic unus est ex undecim libellis, qui Parva Naturalia constituunt;

IX. pag. 368. *b. de respiratione.*

X. pag. 379. *b. de spiritu animali.*

XI. est *de animalium incessu*, quem ante libros tres de anima collocatum innuimus supra §. III. inter illum vero de motu animalium, & alium de longitudine & brevitate vitae inserti sunt

VI. pag. 282. *De generatione animalium Libri V.*

VII. pag. 385. *b. De coloribus Liber.*

VIII. pag. 394. *b. De physiognomia.*

IX. pag. 404. *b. De admirandis narrationibus.*

X. pag. 419. *De Xenophanis, Zenonis & Gorgiae dogmatibus.*

XI. pag. 426. *b. De lineis insecabilibus.*

XII. pag. 435. *b. Theophrasti de piscibus.*

XIII. pag. 437. *De vertiginibus.*

XIV. pag. 439. *De lassitudinibus.*

XV. pag. 441. *b. De odoribus.*

XVI. pag. 451. *b. De sudoribus.*

Et hoc est secundum Volumen, quod prae manibus habemus, & a nobis etiam privatim servatur, eidem Alberto, cui etiam tres proximi, dicatum. In Aldi Epistola haec sunt notanda: *Quod si hos de animalibus libros cum iis conferes, quos miro successu Theodorus Gaza, licet Graecus homo, tamen & Latine & Graece eruditorum omnium aetatis suae facile princeps, fecit Latinos, brevi quantum profeceris non poenitebit. Ibi enim utriusque linguae proprietatem licet cognoscere; quod & nobis, & Graecis est apprime necessarium. Nullus est, mihi crede, Graecus liber, in quo facilius disci Graeca lingua possit ab hominibus nostris propter Theodorum. Sic Graece didicit Hermolaus Barbarus, sic Picus Mirandula avunculus Tuus, sic Hieronymus Donatus, sic Angelus Politianus, summo viri iudicio, summo ingenio, ac undecumque doctissimi; sic denique quicumque Graecas litteras callet temporibus nostris. Idem & Tibi, mi Alberte, censeo faciendum, ut, quum & Tu non mediocri sis ingenio, iis, quos praedixi, & eloquio par sias, & scientia rerum. Consuluit labori nostro Franciscus Caballus, multi homo studii, philosophusque doctissimus, ac excellens Venetiis medicus. Is enim libellum de ordine librorum Aristotelis in philosophia accurate quidem & erudite composuit, quem ipsi brevi excusum formis publicabimus* (1). Huic Volumini apponuntur, non tantum signaturae, sed & ciphrae in adversa quaque foliorum pagina supernae, & reclamantes, ut vulgo appellantur, voculae. Ad calcem *registrum quinternionum*, Α῎παντά εἰσι πεντάδια πλὴν τῦ XX τελευταίυ, ὅπέρ ἐςι τετράδιον. *Omnes sunt quinterni praeter XX. quaternum.* Ε'ν Ε'νετίαις, ἐν οἰκίᾳ Α῎λδυ τοῦ Μανουτίυ. X. HHHH (2) ΔΔΔΔΠΠ, γαμηλιῶνος φθίνοντος τρίτῃ. *Venetiis in domo Aldi Manutii Ianuarii die XXIX. M. III. D.* Heic in finè Voluminis seorsim impressus est *Aristotelis Liber X. de animalium historia* (3) cum hac monitione: *En, Tibi, lector charissime, fragmenta ea, quae Gaza in prooemio de animalibus in nonnullis Codicibus tum Graecis, tum Latinis inveniri ait; quae suo fortasse loco impressa legeres, si suo tempore in manus nostras venissent. Nunc vero hoc loco adiecta maluimus, quam Te iisdem qualibuscumque fraudari. Vale.* Notandum huius decimi libri finem diversum ab illo esse, quem Graece exhibet editio Du-Vallii Tom. I. pag. 965. Heic enim habetur textus Graecus etiam paragraphi LII. cuius Latina tantum versio legitur inibi sub initium pag. 966.

Eodem anno paullo post subsequuti sunt Libri Aristotelis octo de Physico auditu, quatuor de Caelo, duo de generatione & corruptione, quatuor de Meteorologicis, unus de Mundo ad Alexandrum; Philonis de Mundo; Theophrasti de igne, ventis, lapidibus; Anonymi de signis aquarum & ventorum. His praemittuntur Vita Aristotelis ex Laërtio, & Ioanne Philopono, Theophrasti ex Laërtio, & Historia Galeni de philosopho. Ad calcem Α῎παντα τετράδιά ἐςι πλὴν τοῦ ✱ καὶ CΓ καὶ K. ἐκεῖνα γὰρ τριάδια. *Sunt omnes quaterni exceptis ✱ & CΓ & K. illi enim terni.* Ε'γράφη ἐν Ε'νετίαις τῇ καττιτερίνῃ χειρὶ ἐν οἰκείᾳ (repone οἰκίᾳ) Α῎λδυ τοῦ Μανυτίυ Ρ'ωμαίυ καὶ φιλέλληνος, θαργηλιῶνος φθίνοντος X. HHHH ΙΔΙ ΔΔΔΔΠΙΙ. ,α.υ.ϥ.ζ. *Exscriptum Venetiis manu stannea in domo Aldi Manutii Romani & Graecorum studiosi mense Februario. M. III. D.*

Eodem pariter anno post spatium trimestre editi sunt Libri Theophrasti decem de plantis, & quatuor de plantarum caussis; Aristotelis, & Alexandri Aphrodisiensis Problemata; Aristotelis Libri de Mechanicis; eiusdem & Theophrasti de Metaphysicis. Ad calcem tabula quinternorum, quaternorum, & ternorum. Ε'γράφη ἐν Ε'νετίαις, ἐν οἰκείᾳ (repone, uti prius, οἰκίᾳ) Α῎λδυ τοῦ Μανυτίυ, ἑκατομβαιῶνος νυμηνίᾳ. X. HHHH. ΙΔΙ ΔΔΔΔΠΙΙ. ,α. υ. ϥ. ζ'. *Exscriptum Venetiis in domo Aldi Manutii, Calendis Iunii M. III. D.* & hoc privatim habemus.

Anno demum MCCCCXCVIII. finitum est Aristotelis quintum & ultimum Volumen, Libros eius Ethicos, Politicos, & Oeconomicos complectens. Ad calcem, *Registrum*, Α῎παντα πεντάδια, πλὴν KKKK δυαδίυ, XXXX καὶ ΓΓΓΓ τριαδίων, ΨΨΨΨ καὶ KKKK ἑξαδίων. *Omnes quinterni praeter KKKK duernum, XXXX & ΓΓΓΓ ternos, ΨΨΨΨ & KKKK sexternos. Venetiis M. II. D. mense Iunio apud Aldum.*

Codex Graecus chartaceus ab Aldo Venetiis impressus A. MCCCCXCVII. in folio, Constat foliis 465.

API-

(1) Hunc Caballi librum nondum vidi.

(2) Heic omittitur ΙΔΙ.

(3) Montfauconius in suo Catalogo XX. appellat, propterea quod littera X' denotetur, quae tamen Peripateticorum more in numeratione librorum usitato, non XX. sed X. significat.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

ARISTOTELES DE GENERATIONE ANIMALIVM.

Seu potius

Aristotelis fragmentum de generatione animalium, ac Plotini Enneades sex.

COD. III. I. pag. 1. IN primis duobus foliis continetur *fragmentum ex primo Aristotelis Libro de generatione animalium*, cum scholiis marginalibus. Inc. Ἐπεὶ δὲ περὶ τῶν ἄλλων. Definit in verbis: καὶ οἱ ἰχθύες, ὅσοι ὠοτοκοῦσιν εἰς τὸμ . . . . . . quae pertinent ad Cap. III. & incidunt in cit. edit. T. I. pag. 1049. lin. 50. Scholia vero inc. Σκοπὸς τῷ Ἀριστοτέλει ἐν τῇ προκειμένῃ πραγματείᾳ περὶ τοῦ ποιητικοῦ αἰτίου διαλαβεῖν. ἐν γὰρ τῇ περὶ ζώων μορίων περὶ μόνου τοῦ ὑλικοῦ, καὶ προσέτι τοῦ τελικοῦ, ὃ δὴ τῷ εἰδικῷ ἐπὶ τῶν φυσικῶν συντρέχει πραγμάτων, διείληφε, κ. λ.

II. pag. 3. Πορφυρίου περὶ Πλωτίνου βίου, καὶ τῆς τάξεως τῶν βιβλίων αὐτοῦ. *Porphyrii de vita Plotini, eiusque librorum serie*, sive *Plotini Enneades VI.* praevia *ipsius vita ac librorum serie*, auctore Porphyrio. Vita inc. Πλωτῖνος ὁ καθ' ἡμᾶς γεγονὼς φιλόσοφος. Des. αὐτὸ σημαίνει τὸ ἔργον. Pag. 11. Enneadis primae Liber I. praevio indice, inc. Ἡδοναὶ καὶ λῦπαι, φόβοι τε καὶ θάῤῥη. Enneadis VI. Liber IX. & ultimus des. φυγὴ μόνου πρὸς μόνον. Concordat initium & finis singulorum librorum cum editione Graec. Lat. Basil. MDLXXX. fol. ex officina Petri Pernae cum versione, argumentis & analysi Marsilii Ficini. Interim notandum, in postremis quinque Codicis foliis nonnulla, quae suo loco fuerant ab exscriptore praetermissa, fuisse reddita: ea vero sunt pars Libri quinti, & totus Liber sextus Enneadis quartae incipiendo a verbis, καὶ οἱ ἐκχέοντες δὲ τὰς ὄψεις, κ. λ. cit. edit. p. 442. lin. 47. usque ad illa, οὔτε οἱ ἀσώματον. Ibid. pag. 455. lin. ult. Horum vero omissio incidit in Codicis paginam 108. *b.* ubi propterea adscriptum est in margine λείπει. Vitam Plotini a Porphyrio conscriptam, & Enneadibus praemissam, praeter memoratam edit. Basileens. exhibet quoque Graece & Latine Fabricius Bibl. Graec. Vol. IV. pag. 91. seqq.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XIII. cum notis & correctionibus marginalibus manu fortasse Marsilii Ficini: de hoc enim Codice ita in prima adnotavit pagina αὐτοχειρὶ Holstenius: *Hoc exemplari usus est Marsilius Ficinus, ut ex eius correctionibus notisque marginalibus apparet*. Constat foliis scriptis 198.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

ARISTOTELIS DE GENERATIONE ANIMALIVM.

Adde etiam

Alia eiusdem Opera philosophica.

I. pag. 1. ARistotelis *de generatione animalium Libri V.* ut in edit. cit. T. I. a pag. 1047. ad pag. 1149. COD. IV.

II. pag. 70. *b. Eiusdem de historia animalium Libri IX.* (1). Tom. cit. a pag. 761. ad pag. 957. Primus inc. Τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων. Vltimus des. προϊούσης δὴ τῆς ἡλικίας. Aliquod tamen discrimen in ipsorum divisione ac dispositione deprehendimus: ex secundo enim Libro duo fiunt in Codice, quorum prior definit in verbis σαρκὸς τὴν φύσιν (edit. pag. 787. lin. 6.) alter incipit a verbis: Τῶν δ' ἐνύδρων ζώων, κ. λ. (quae sunt prima Cap. XIII.) septimus vero Liber, qui inc. Περὶ δ' ἀνθρώπων γενέσεως, κ. λ. & des. προϊούσης δὴ τῆς ἡλικίας, est ultimus in Codice. Clauditur Opus sequenti heptasticho iambico:

Πόνημα πλεῖστον τῆς γραφῆς τοῦ βιβλίου,
Δόσις δὲ μικρά· τὴν ἀτυχίαν βλέπε,
Καὶ μᾶλλον εἰπεῖν, τὴν τοσαύτην μωρίαν.
Σὺ δ' ὁ βλέπων νόησον, εἰ θέλεις, φίλε,
Καὶ τῷ κόπῳ δίδοιο καὶ τὴν δόσιν.
Δόξεις γὰρ ἡμῖν προσφιλέστατος πλέον.
Οἱ γὰρ λόγοι πόνημα τῷ λόγων δότῃ.
Labor plurimus scriptionis libelli,
Merces vero exigua: infortunium vide,
Et ut verius dicam, talem stultitiam.
Tu vero haec videns sapito, si vis, amice,
Ac labori redde utique mercedem;
Ita enim videberis nobis amicus maxime:
Verba enim labor sunt verba danti.

III. pag. 145. *Eiusdem Problemata physica* κατ' εἶδος συναγωγῆς, *collectionis forma*. Inc. Διὰ τί αἱ μεγάλαι ὑπερβολαί, κ. λ. Definunt imperfecte in verbis: ὅτε τὸ ἐναντίον . . . . . Cit. edit. Tom. II. pag. 677. seqq. Vltima autem verba, quae retulimus, incidunt in p. 802. lin. 13. & pertinent ad sectionem XXVI. In Codice folia quatuor vacua ad supplendum defectum relicta sunt. Ex hisce autem Problematis nova Codicis quaternionum numeratio fit, ita ut ex alio Codice in hunc translata videantur; manus vero eadem apparet.

IV. pag. 191. *Eiusdem de animalium incessu Liber*. Tom. I. pag. 733. In margine vero legitur titulus sequens Latine manu vetusta exaratus: *Eiusdem de motu animalium quadrupedum, & animalium habentium duos pedes, & de motu aliorum animalium non habentium pedes.* Hic liber una cum sequenti, diversa manu conscriptus est, & glossis interlinearibus, ac scholiis marginalibus abundat.

V. *Eius-*

(1) Corrige Montfauc. qui in suo Catalogo *libros tantum priores octo* contineri in hoc Codice adserit.

V. *Eiusdem de sensu & sensili*. Ibid. pag. 662. (per error. 638.)

VI. pag. 206. *Eiusdem de animalium motione*. Ibid. a pag. 700. ad pag. 709.

VII. pag. 211. *b. Eiusdem de longitudine & brevitate vitae liber*. Ibid. a pag. 710. ad p. 714.

VIII. pag. 213. *b. Eiusdem de senectute & juventute, vita & morte, & de respiratione*. Ibid. a pag. 714. ad pag. 732.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu, praeter ea, quae §. IV. & V. continentur, exaratus. Constat foliis scriptis 222.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΑΙ ΑΚΡΟΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΧΥΜΕΡΟΥ.

ARISTOTELIS PHYSICAE AVSCVLTATIONES CVM SCHOLIIS GEORGII PACHYMERII.

COD. V. Continet *Aristotelis Physicae auscultationis, seu doctrinae naturalis Libros VIII. cum expositione marginali Georgii Pachymeris*, ut in primo folio Latina manus his verbis adscripsit: *Aristotelis Physicae commentarii Georgii Pachymeris*. Mutilus tamen est in principio tam Aristotelis textus, quam Georgii Commentarius. Ille enim incipit a verbis ... ὥσπερ Δημόκριτος, τὸ γένος ἕν, κ. λ. quae pertinent ad Cap. II. Libri I. & incidunt in cit. edit. Tom. I. pag 316. lin. 7. Commentarii vero initium ita habet: Δημόκριτος Γ'ων ἢ Α'βδηρίτης ἦν, ἢ τῶν πάντων καταγελῶν· ὅμως περὶ ἀρχῶν διαλαμβάνων φυσικῶν, τὸ μὲν γένος τούτων ἐτίθει ἕν, κ. λ. Desinit Expositio in Librum octavum hoc pacto: σὺ δὲ ἢ ἀμερὲς εἴποις ἂν αὐτὸ καὶ ἀμέγεθον, ὡς μηδὲν ἔχον σῶμα, ἢ ἄπειρον αὖθις, ὡς ὑπ' οὐδενὸς περιεχόμενον. τί γὰρ ἂν τῶν κτισμάτων τὸν κτίσαντα περιέχοι. Inter expositores horum Aristotelis librorum nulla de Georgio Pachymere mentio fit apud Fabricium Bibl. Graec. Vol. II. pag. 125. Huic autem tribuit Latina, quam mox retulimus, epigraphe, propterea quod in fine leguntur versus quidam heroici in laudem libri, adscripto nomine Τοῦ Παχυμέρη. Ii vero sunt:

Φύσιος ἤψαο ἀκαμάτοισι νόοιο μενοιναῖς
Α'ντο τελέσεν σχὼν κέαρ ἐν νοΐ, σῶμά τε φύσει
Ο'σσά τε κατφύσιν ὥσπερ ἐὴν φύσιν οὗτος ἀπέδρα
Ω'ς σὺ ἀλυκτοπέδας οὐκ ἔκφυγεν, ὡς' ἰγένοντο,
Ω''ςε γεγῶτ' ἔτι, ἢ ὡς φθιτῆς ἔμμορε μοίρης.
Ταῦτ' ἄρα θείαις μή τισι φύσιος ὄντα ἄποινα
Αἰὲν ἀθύρματ' ἔασσι παλιμπλάγκτοιο χρόνοιο,
Σεῖο δ' ἐπιφροσύνης πυκινὰ σπουδάσματα κλυτά.
Μετρεῖ ταῦτα φύσις, μετρεῖ χρόνος. οὐδέ σε λήθει
Μέτρον ἔχοντα χέρεσσιν ἀειμνήστοιο σοφίης,
Α'τὰρ ἔγνως ἔγνως καὶ δεῖ' οὐκ ἔδαεν γε βίβηλοι.
Καί γε τὸ σῆς σφεδανῆς διζήσιος ἆθλος ἀπηύρας,
Εὗρες καὶ πόλον, οὔτι γ' ἔρημον ἐόντα προνοίης,
Εὗρες νώνυμον ἀΐδιον κράτος ἀμερὲς αἰὲν
Ω'σαύτως ἔχον, ἠδ' ἀκίνητον ὑπ' οὐδενὸς ἄλκαρ,
Ε'κτὸς ἐὸν πόνου, ὡς δὲ πάσης μεταβλήσιος ἔξω.
Καὶ ὃ καθίζεις ἄνω, ὅτῳ τιμιώτατον αὐτῷ.
Στῆθι, πέρα μὴ ζήτεε, ἄβατόν ἐςι τὸ πόρσω
Καί γε σοφοῖς πᾶσι καί γ' ἀσόφοις κενὸς δέ γε μαςεύσει
Η'ύτε σὺ δὲ σοφὸς, σοφίης μέτρα οἶσθα βροτείης,
Καὶ οἱ προσκύρσας δυ' ἐρύματ' ἀδηρίτῳ ἔςης
Στήσω γραφίδα καὐτὸς ἄρ' ἐνθάδε, ἠύτε κώπας,
Α''λα διερχόμενος μειλίγματ' ἄγων πνοιῶν σῶν.
Ο'ττι κινῶν ἔςης, ἀμεμφὴς ἐγὼ γεγαὼς τις
Πλεῖον ἔχων ἢ σὺ ὕμνος ἄνευν πατρὶ ἁπάντων.
Ταῦτ' ἄρα σοὶ χριςώνυμος ἱερὸς αἰὲν ἀλετρὸς
Α'χρεῖόν τε Γεώργιον, ἀλλ' ἀγαθοῖο φυτουργοῦ,
Καὶ πάχος οὖλος, ὕλῃ τ' οὐκ ἐκ μέρεος πλέα αἶσχυς
Η'μμενὸς ὀφφικίων ἱερῶν ῥιπαῖσιν ἀχράντοις.
Καί γε φέρων ἐν ἱρῷ μεγάλῳ πρωτέκδικος αὖχος,
Ε'κδικος οὔποτε δειχθεὶς πρώτης οἰκόνος ἀμῆς·
Καὶ φυλακῆς γε δικαίῳ πιςευθεὶς ἐν ἀνάκτων.
Οὔποτ' ἐμαυτὸν ἀπ' ἐχθρῶν δικάσας ὀλετήρων,

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XIV. difficilis & intricatae scripturae. In primis novem foliis glossae etiam Latinae interlineares occurrunt: in ultimo vero subscriptio, quam in aliis etiam reperimus: *Gorus Prior sante Crucis, Zamerarius Generalis, & Dominus Lucensis Episcopus*. Constat foliis scriptis 155.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΤΟ Δ'.

ARISTOTELIS PHYSICAE AVSCVLTATIONIS LIBER IV.

Adde

Ioannis Philoponi in ipsum Commentarius.

COD. VI. Continet hic antiquissimus Codex *Aristotelis Librum quartum naturalis auscultationis*, sive *de naturalibus principiis, cum amplissimo Commentario Ioannis Philoponi*, qui singulis philosophi textus sectionibus, quae alphabeti Graeci litteris invicem distinguuntur, subiectus est. Textus initium & finis concordat cum cit. edit. Tom. I. a pag. 351. ad pag. 373. Commentarius vero inc. Τὸ μὲν προκείμενον ἐν τούτῳ τῷ βιβλίῳ περὶ τόπου ἢ χρόνου. Des. τὰ μὲν τοι μετρούμενα διάφορα al-

χῖναι. In Libros quatuor priores huius Aristotelici Operis Commentarius Ioannis Philoponi Graece lucem vidit, teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. II. pag. 125.

In calce ultimae paginae legitur: *Anno Domini MCCCCXV. V. mensis Septembris ego presbyter Christoforus de Boudelmontibus de Florentia emi hunc librum in monte Iucta in monasterio S. Salvatoris insulae Cretae hyperperis XI.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. optime servatus, praeter tria folia in principio, madore ac tineis aliquantum consumta. Constat foliis scriptis 326.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS NATVRALIS AVSCVLTATIO.

Adde etiam

De Caelo, de generatione & corruptione, & meteorologicorum Libros.

COD. VII. I. pag. 1. *Aristotelis naturalis auscultationis, sive de naturalibus principiis Libri VIII.* ut in edit. cit. T. I. a pag. 315. ad pag. 431.

II. pag. 121. *Eiusdem de Caelo Libri IV.* Ibid. a pag. 431. ad pag. 493.

III. pag. 200. *b. Eiusdem de generatione & corruptione Libri II.* Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 247. *Eiusdem meteorologicorum Libri IV.* Ibid. a pag. 528. ad pag. 600. In Codice tamen Liber quartus a tertio minime seiungitur.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. Ioannicii manu, ut videtur, exaratus, glossis interlinearibus & scholiis marginalibus abundans. Constat foliis scriptis 302.

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΣ.

ARTEMIDORVS.

COD. VIII. I. pag. 1. Continet hic antiquissimus atque optimus Codex *Artemidori Daldiani Oneirocritica*, sive *de somniis Libros V.* quorum primos tres in gratiam illustris cuiusdam viri Cassii Maximi conscripsit; postremos vero duos ad Artemidorum filium misit. Praecedunt autem singulis Praefationes, sive Epistolae nuncupatoriae, & Capitum tabulae, primo Libro & ultimo exceptis, qui nullam habent tabulam praemissam. Primus Liber, cuius Capita sunt LXXXIX. inc. Πολλάκις προετράπην. Des. τῆς βίβλου λόγον ἀποδώσω. In editione Graec. Lat. Nicolai Rigaltii Parisiis ex officina Claudii Morelli MDCIII. 4. a pag. 1. ad p. 78.

II. pag. 43. Liber II. praevia Capitum LIX. tabula, inc. Ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης βίβλῳ. Des. ἡμῖν φασιν. Ibid. a pag. 79. ad pag. 161.

III. pag. 81. *b.* Liber III. cui Capitum LXXXII. tabula praecurrit, inc. Ἐπειδὴ, κάσιν Μάξιμε. Des. ἀποδίδωμι αὐτήν. Ibid. a p. 162. ad pag. 193.

IV. pag. 97. Liber IV. post tabulam Capitum LXXX. inc. Ἐπειδὴ κατὰ δαίμονα. Des. ἄλλο σοι βιβλίον ποιῆσαι. Ibid. a pag. 194. ad pag. 251.

V. pag. 125. Liber V. qui est de somniorum eventibus, inc. Ἄξιον μὲν, ὦ τέκνον, ἐγκαλεῖν. Des. ἀδύξως κατέλυσεν. Ibid. a pag. 252. ad pag. 269. Artemidorus hic, qui Daldianus, quam Ephesius vocari maluit, licet paterno genere Ephesius, materno Daldianus esset, Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse se innuit Lib. I. Cap. XXVIII. & alibi, ut observat Rigaltius. Ex hisce autem quinque Libris, priores duo continent divinationem e somniis per rerum classes, de quibus obtingunt somnia; tertius sub titulo φιλαλήθους ἐνοδίου paralipomena quaedam eiusdem argumenti complectitur, itemque quartus; quintus vero narrationes somniorum prope centum cum eorum eventibus persequitur. Praeter hoc Opus, οἰωνοσκοπικὰ etiam & χειροσκοπικὰ scripsisse Artemidorum testatur Suidas.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. maiori, Saeculi XI. in fine quatuor foliis nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 134. In Codicis integumento haec minutissimis litteris adscripta sunt: *Iacobus Tollius e Grinnibus Traiectinus M. D. & Professor hist. Gr. Lat. & eloquentiae ordinarius in Academia Clivorum Teutoburgensi contuli hunc Codicem cum Rigaltii editione, ut hinc emendatiorem ederem. A.* CIↃ. IↃ. CLXXXVII. *mense Octobri.* Nos vero in recensione nostra multas variantes lectiones ab editione Rigaltii, praecipue circa divisionem & numerum Capitum in praemissis tabulis animadvertimus.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΣ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΤΕΩΡΑ ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

ALEXANDRI APHRODISIEI COMMENTARIVS IN METEORA ARISTOTELIS.

Continet hic nitidissimus Codex *Alexandri Aphrodisiei in quatuor Libros Aristotelis de Meteoris Commentarium*. Aristotelis quidem textus non adfertur integer, sed innuuntur tantum loca, quorum explanatio fit, eaque rubris ut plurimum litteris distinguuntur. Inc. Ἀρχόμενοι τῶν μετεωρολογικῶν, πρῶτον μὲν ὑπομιμνήσκων εἰρημένων ἤδη περὶ τῶν ἐν τῇ φυσικῇ πραγματείᾳ, κ. λ. Des. λέγει γὰρ ἐν αὐτῷ πρῶ· COD. IX.

πρῶτον μὲν περὶ τῶν ὁμοιομερῶν μορίων, ἔπειτα περὶ τῶν ἀνομοιομερῶν, ἃ ἐστιν ἐκ τούτων. Editus est Graece a Francisco Asulano una cum libro de mistione, & Ioannis Philoponi commentariis ad libros de generatione & interitu Venetiis MDXXVII. folio, ac Latine deinceps item Venetiis non una vice. Vide plura de hoc apud Fabric. B. G. Vol. IV. p. 69.

Codex Graecus chartac. Ms. in fol. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 111.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS AVSCVLTATIO NATVRALIS.

Nec non

De generatione & corruptione Libri duo, tum Gregorii cuiusdam aneponymi, Pselli, Aphthonii, Tryphonis, Polybii Sardiani, Pythagorae, Hesiodi, Lycophronis, & Anonymi varia.

COD. X. I. pag. 1. IN primo folio leguntur statim sex versiculi valde obscuri, nimirum:

. . . (1) διττὸν οὐκ ἔχων τῶν πνευμάτων.
Φέρει τὸ τριττὸν οὐδαμῶς τῶν σωμάτων.
Αὐτὸς μετασχὼν οὐ ῥεύσεως τετράδος
Αἰσθήσεων πέφυκεν ἔξω πεντάδος,
Κίνησιν οὐ πάσχων δὲ διπλῆς ἑξάδος
Φέρει τὸ σεπτὸν τῆς ἀρίστης ἑπτάδος.

Tum sequuntur Excerpta quaedam dialectica valde brevia, & alia Geometrica, in quibus de Hippocrate Chio, & Antiphonte Geometra mentio fit, ac de quadratura circuli & lunularum ab ipsis reperta.

II. pag. 2. *b. Aristotelis Naturalis Auscultationis Libri VIII.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 315. ad pag. 430. Scholiis autem marginalibus & glossis interlinearibus abundant.

III. pag. 60. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri duo*, item cum scholiis usque ad totam paginam octavam, in qua vetus scriptura desinit: reliqua recentissima manus supplevit. Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 88. Σύνοψις τῶν τεττάρων φιλοσόφων μαθημάτων. *Synopsis quatuor disciplinarum philosophicarum*, cui instar tituli praecedunt ista: Ὁ ταπεινὸς τάδ' ἔγραψεν ἐν μονοτρόποις Γρηγόριος τοῖς φιλομαθέσι, κ. λ. ut in Cod. XX. Plut. LVIII. Catalogi nostri Tom. II. p. 461. §. IV. quem vide. Tum sequitur alius titulus: Συνοπτικὸν σύνταγμα φιλοσοφίας. *Philosophiae Compendium*. Inc. Ὥσπερ οἱ ἀναγινώσκοντες. Des. πᾶσαν ἢ τέχνην ἐχηλατεῖν. Exstat hoc Gregorii monachi aneponymi syntagma & in Biblioth. Caesar. Nessel. Catalog. Part. IV. Cod. XCIX. pag. 57. §. V. & pag. 96. Cod. CLXXIV. §. III. Prodiit sub Nicephori Blemmydae nomine Latine, Georgio Valla Placentino interprete, Basileae MDXLII. 8. sub Gregorii autem Aneponymi nomine Gr. & Lat. cura Io. Wegelini Augustani, Augustae Vindel. MDC. in 8. cum amplissimis eiusdem Wegelini ac doctissimis scholiis.

V. pag. 110. *b.* Sequitur deinde Liber quadripartitus *de quatuor mathematicis scientiis, Arithmetica, Musica, Geometria, & Astronomia*, ut in dicto Codice XX. Michaëli Psello tribuitur in memorato Codice CLXXIV. Biblioth. Vindob. p. 96. cit. §. IV.

VI. pag. 138. *b.* Δόξαι περὶ ψυχῆς. *Sententiae de anima*. Inc. Ὅτι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, αἱ μὲν εἰσιν ἄλογοι. Des. νῦν δὲ τοὐναντίον λεπτομερέστερος γίνεται. Agitur autem de anima eiusque facultatibus per dubitationes, & responsiones iuxta Aristotelis sententiam, qui saepissime nominatur. Hic Liber, in quo celebriorum philosophorum de anima opiniones referuntur, inscribitur alias περὶ δυνάμεων τῆς ψυχῆς, *de animae facultatibus*. & Michaëli Psello tribuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 29. §. XLII. ex quo conicere licet, etiam superiorem de quatuor mathematicis disciplinis tractatum eidem Psello adiudicandum omnino esse. Editus autem est Graece & Latine a Ioanne Tarino Andegavo versus, cum Origenis Philocalia; Zachariae Scholastici, Episcopi Mitylenensis, de Mundi Opificio; & Anastasii Sinaitae de hominis ad imaginem Dei & similitudinem creatione, Lutetiae Paris. apud Sebast. Cramoysi MDCXXIV. 4. Ni fallor, idem ipse est, quem Psello pariter tribuunt *de animo secundum variam philosophorum opinionem* Index Augustanus, & in Bibliotheca Viennensi Spachius.

VII. pag. 156. Ἀφθονίου σοφιστοῦ προγυμνάσματα. *Aphthonii sophistae progymnasmata* cum scholiis, & glossis valde crebris. Inc. Ὁ μῦθος ποιητῶν μέν. Des. ἀλλ' ἀρχὴ γενήσεται πάθους. Scholia incipiunt: Προετάγη τῶν λοιπῶν προγυμνασμάτων ὁ μῦθος, ἢ ὅτι τοῖς νέοις ἄρτι τῶν ποιητικῶν παυσαμένοις, ἃ ἐστι μυθώδη, ὡς γνώριμόν τε καὶ οἰκειότατον δέλεαρ, κ. λ. Ultima pagina quum de novo suppleta fuerit, scholia non habet.

VIII. pag. 178. Περὶ διαφόρων μέτρων. *De diversis metris* Anonymi Excerptum. Inc. Τρισύλλαβοι ὀκτὼ ἅπαντες. Des. τροχαῖος, ὡς οὖλος, ἢ πυρρίχιος.

IX. pag. ead. Πάθη λέξεως Τρύφωνος. *Tryphonis de dictionum adfectionibus* Libellus. Inc. Τὰ τῆς λέξεως πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται. Des. οὐ δύο συλλαβῶν, ἀλλὰ μιᾶς. Alibi etiam occurrerunt.

X. pag. ead. *b.* Τοῦ αὐτοῦ περὶ τρόπων. *Eiusdem de figuris*. Inc. Τοῦ λόγου εἴδη δύο, τὸ μὲν κυριολογία κ. λ. Des. ἢδ' ἐγένοντο.

XI. pag. 179. *b.* Τὰ τοῖς θεοῖς ἀνατιθέμενα ζῶα. *Animalia diis sacra*, seu brevissimum Excerptum Anonymi de animalibus, quae cui-

B. b 2.

(1) Primae litterae ob marginem interiorem Codicis corruptum perierunt.

cuique Numini dicata poëtae fabulantur.

XII. pag. ead. Quaedam pauca de dialecto Ionica circa verborum coniugationes.

XIII. pag. 180. Πολυβίου Σαρδιανοῦ περὶ σολοικισμοῦ. *Polybii Sardiani de soloecismo*. Inc. Σολοικισμός ἐςιν ἡμαρτημένη λέξεως σύνθεσις. Des. αὐτὸ τοῦ ὁ Α'λκμᾶνα.

XIV. p. ead. *b*. Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς κατασκευῆς εἰδῶν. *Eiusdem de speciebus ornamentorum orationis*. Inc. Περὶ ὁμοιώσεως. Ο'μοίωσίς ἐςι λόγος, καθ' ὃν ὁμοιοῦμεν ἕτερον ἑτέρῳ, κ. λ. Des. τέτον βοάα ποτὶ χέρσον, κ) τὰ ἑξῆς. Nulla de hoc Polybio Sardiano mentio fit a Fabricio in catalogo Grammaticorum editorum & ineditorum.

XV. pag. 181. *Quaedam chronologica ab ortu Moysis usque ad Eliam & Elissaeum*. Inc. Ε'τους μὲν διαγεγονότος. Des. Λυκοῦργος ἐνομοθέτει Λακεδαιμονίοις.

XVI. pag. ead. *b*. Γένος Ο'μήρου. *Vita Homeri*. Inc. Ο'μηρος ποιητὴς κατὰ μὲν τινας Μαίονος ἦν καὶ Υ'ρνηθοῦς, κ. λ. Desinit in disticho, quem in eius tumulo sculpserunt, nimirum:

Ε'νθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
Α'νδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ο'μηρον.

XVII. pag. 182. *Quaedam astronomica de Phaenomenis, & de Sphaera*. Inc. Τὴν μὲν δεῖξιν τῶν φαινομένων δέον ποιεῖσθαι πρὸς τῷ νότῳ. Des. ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαιρίοις. Subiungitur deinde brevis explicatio Arati phaenomenorum.

XVIII. pag. 183. *b*. Πυθαγορικὰ ἔπη τὰ χρυσᾶ καλούμενα, ςοιχείωσιν περιέχοντα τῆς τελειοτάτης τῶν Πυθαγορικῶν φιλοσοφίας. *Pythagorica quae vocantur carmina, continentia absolutissimae Pythagoreorum philosophiae elementa*. Inc. Α'θανάτους. Des. οὐκέτι θνητός. Alibi etiam occurrunt. Heic vero scholiis quibusdam marginalibus instructa sunt.

XIX. pag. 184. Versus quidam ex Hesiodi Theogonia desumti, quorum primus est;

Ποιμένες ἄγραυλοι κάκ' ἐλέγχεα γαστέρες οἶον.

Vltimus vero:

Ε'κ δὲ Διὸς βασιλῆες, ὁ δ' ὄλβιος, ὅν τινα μοῦσαι
Φιλέονται.

XX. pag. ead. *b*. Eiusdem alii versus excerpti ex Carmine inscripto *Opera & Dies*. Inc.

Α'λλ' ὑπ' ἀνάγκης ἀθανάτων βουλαῖσιν ἔριν τι.

Des.

Λαοὶ φημίζουσι, θεός νύ τίς ἐςι κ) αὐτή.

XXI. pag. 185. *b*. Excerptum paucorum versuum ex *Lycophrone*. Inc.

Σφιγγὸς κελαινῆς γῆρυν ἐκμιμούμενος.

Des.

Ε'γνω δ' ὁ τλήμων σὺν κακῷ μαθὼν ἔπος
Ω'ς πολλὰ τέλει μ . . .

Reliqua desunt mutilato in fine Codice. Notandum tam Hesiodi, quam Lycophronis versus iustar solutae orationis fuisse exaratos.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saec. XIV. difficillimo charactere conscriptus, nonnullis vero locis eleganter suppletus. Constat foliis scriptis 185.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗ ΑΚΡΟΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS NATVRALIS AVSCVLTATIO.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera Physica.

I. pag. 1. A*Ristotelis de Physico auditu Libri VIII*. ut in edit. cit. T. I. a p. 315. ad pag. 430. COD. XI.

II. pag. 91. *Eiusdem de Caelo Libri IV*. Ibid. a pag. 431. ad p. 493.

III. pag. 144. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri II*. Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

IV. pag. 173. *Eiusdem Meteorologicorum Libri IV*. Ibid. a pag. 528. ad p. 600.

V. pag. 237. *Eiusdem de sensu & sensili Libri II*. Ibid. a pag. 662. (per err. 638.) ad pag. 678. ubi unicus tantum Liber est; in Codice vero duo, quorum secundus incipit a Capite V. quod est περὶ ὀσμῆς καὶ ὀσφρήσεως.

VI. pag. 252. *b*. *Eiusdem de Anima Libri III*. Ibid. a pag. 616. ad p. 661.

VII. pag. 289. *Eiusdem de memoria & recordatione*. Ibid. a pag. 678. ad p. 684.

VIII. pag. 294. *Eiusdem de somno & vigilia Liber*. Ibid. a p. 684. ad p. 691.

IX. p. 299. *b*. *Eiusdem de insomniis Liber*. Ibid. a pag. 691. ad pag. 696.

X. pag. 304. *b*. *Eiusdem de divinatione per somnum*. Ibid. a pag. 697. ad p. 700.

XI. pag. 307. *Eiusdem de motu animalium*. Ibid. a p. 700. ad p. 709.

XII. pag. 314. *Eiusdem de longitudine & brevitate vitae Liber*. Ibid. a pag. 710. ad p. 714.

XIII. pag. 317. *Eiusdem de iuventute & senectute, vita & morte Liber*. Ibid. a pag. 714. ad pag. 718.

XIV. pag. 320. *Eiusdem de respiratione Liber*. Ibid. a pag. 718. ad p. 732.

Codex Graecus chartac. Ms. in folio minori, Saeculi XV. Videtur autem scriptus manu Ioannis Rhosi. Constat foliis scriptus 331.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

Adde

Alexandri Aphrodisiensis in eadem Commentarium.

A*Ristotelis Metaphysicorum, sive postnaturalium Libri XIV. cum Commentario* COD. XII *Ale-*

Alexandri Aphrodisiei, qui totum Codicis marginem undequaque ambit. Textus litteris grandioribus exaratus est, & concordat quoad initium & finem singulorum Librorum cum edit. cit. Tom. II. a pag. 838. ad pag. 1006. excepto quatuor posteriorum Librorum ordine, qui diversus est in Codice: qui enim in editione sunt decimustertius & decimusquartus, ii in Codice sunt undecimus & duodecimus; & contra qui in edit. sunt undecimus & duodecimus, ii in Cod. decimitertii & decimiquarti locum tenent: quorum postremus littera *N* denotatur, quae *XIII.* significat, propterea quod libri duo priores, qui in editione sub duobus numeris distinguuntur, in Codice littera *A* designantur, quorum alter *A* μεῖζον, alter *A* ἔλαττον nuncupantur, ut videre est etiam in tabella diversum istorum Librorum ordinem continente, quam exhibet Fabricius Bibl. Graec. Vol. II. pag. 147. atque haec quidem quoad Aristotelis textum breviter dicta sufficiant. Commentarius vero Alexandri inc. Ἐπειδὴ ἡ γνῶσις τελειότης ἐστὶ τῆς ψυχῆς. Des. εἰ οὖν ἐ τὸ μὴ τιθέναι τὸ ἀγαθὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς. Notandum, huius Commentarii magnam partem recentissima manu & eleganti fuisse suppletam, scilicet dimidium Commentarii in librum XII. in totum XIII. & XIV. qui in edit. sunt XIV. XI. & XII. Textus vero Aristotelis totus adhuc superest vetusta manu exaratus. Alexandri Aphrodisiensis ὑπόμνημα in Libros XII. Metaphysicorum Latine tantum hactenus prodiit ex versione Ioannis Genesii Sepulvedae Cordubensis, Romae MDXXVII. Paris. MDXXXVI. Venetiis MDXLIV. & MDLXI. fol. Scholia vero, seu paraphrasis Graeca in XIII. & XIV. nondum, quod sciam, lucem vidit neque Graece, neque Latine. Sunt qui Commentaria haec in Aristotelis Metaphysica Alexandro Aegaeo, vel alteri cuicumque, aut Michaëli Ephesio maluerunt tribuere, veluti Franciscus Patricius & Antonius Scayhus; Aphrodisiei tamen dictionem & stylum sapere contendunt Antonius Possevinus Biblioth. Selectae Lib. XII. cap. 25. & Syrianus, qui saepe eadem adlegat.

Initio Codicis legitur: *Ex parte Occidentis de B. p.* (sc. *de bancho primo*) tum paullo infra subiungitur:

Iste liber est Conventus Sancti Marci de Florentia Ordinis Fratrum Praedicatorum, quem dicto Conventui donavit Magnificus vir Cosmas Iohannis de Medicis civis clarissimus Florentinus. Ponatur in B. p. ex parte Occidentis librariae minoris. Mox quum prima pagina Commentarii temporis vetustate corruisset, ab alia manu suppleta fuit.

Codex Graecus membranaceus Ms. in folio, Saeculi XIII. optimus. Constat foliis scriptis 603.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELES DE MVNDO.

Ac praeterea

Michaëlis Pselli Omnifaria Doctrina, & Anonymi quaedam dialectica &c.

I. pag. 1. *Aristotelis de Mundo Liber ad Alexandrum*. Cit. edit. T. I. pag. 600. COD. XIII.

II. pag. 7. *Eiusdem de anima Liber primus* cum scholiis marginalibus uberrimis. Ibid. p. 616. Desinit imperfecte in verbis ὁμοειδῆ τοῖς μορίοις . . . quae incidunt in pag. 628. Cap. VIII. lin. 13.

III. pag. 16. Sequuntur Capita quaedam satis multa *de rebus physicis, ac theologicis, de meteoris, de mundo, de anima &c.* prorsus anepigrapha, quae tamen ad Michaëlem Psellum pertinere tandem comperimus, eaque esse, quibus eius παντοδαπὴ διδασκαλία, *Omnifaria* sc. *doctrina* constat, licet ordine prorsus diverso ab iis, quae Graece & Latine exhibet Fabricius in calce Vol. V. Bibl. Graec pag. 71. seqq. Primum enim Caput est περὶ ἀπείρου, *de infinito*, & inc. Τὸ ἄπειρον λέγεται πενταχῶς· ἕνα μὲν τρόπον, τὸ ἀμερὲς, κ. λ. Vltimum τί ἐστιν ὁ βούλιμος; *quid sit bulimos?* & des. διὰ συνδρομὴν θερμοῦ λειποψυχίαν ποιοῦν.

IV. pag. 72. Dialectica quaedam auctoris Anonymi, cum tabulis methodicis ad finem; tum prolegomena in philosophiam, in categorias Aristotelis, & alia Logica, in fine mutila. Horum omnium initium est: Ἰστέον, ὅτι τὸ αἴτιον ἑπταχῶς, ποιητικὸν αἴτιον, κ. λ. Finis vero: ὅτι τὰ μὲν δύο δηλονότι μόρια, λέγει δὲ τὰς ἐκ μεταθέσεως . . . . . . Mutilus enim in fine Codex est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. intricatis litteris, & varia manu exaratus. Constat fol. scriptis 138.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELIS DE MVNDO.

Nec non

Ioannis Damasceni, Isocratis, Polemonis Sophistae, Theophrasti, & Philostrati quaedam.

I. pag. 1. *Aristotelis de Mundo Liber*. In cit. edit. Tom. I. a pag. 600. ad pag. 616. COD. XIV.

II. pag. 8. *b.* Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. *Ioannis Damasceni* Physica quaedam Capita de igne, aëre, aquis, &c. Inc. Τὸ πῦρ ἓν τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐστί. Des. εἰ προσλάβοι τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. Excerpta fortasse sunt ex eius Capitibus Philosophicis.

III.

III. pag. 12. *Isocratis Orationes XI.* quarum prima est *Helenae laudatio*, ut in editione Gr. Lat. ex recensione Hieronymi Wolfii Basileae ex officina Oporini MDLXX. fol. p. 301.

IV. pag. 18. *Evagoras*. Ibid. p. 276.

V. pag. 25. *b. Busiridis laudatio*. Ibid. pag. 324.

VI. pag. 30. *Panegyricus*. Ibid. pag. 60.

VII. pag. 46. *Areopagiticus*. Ibid. pag. 205.

VIII. pag. 52. *b. Plataicus*, hoc est, *Plataeensium exsulum ad Athenienses Oratio*. Ibid. pag. 436.

IX. pag. 57. *b. Archidamus*. Ibid. pag. 169.

X. pag. 67. *Adversus Sophistas*. Ibid. pag. 428.

XI. pag. 69. *Philippus*, sive, *ad Philippum Oratio*. Ibid. pag. 120.

XII. p. 80. *b. Panathenaicus*. Ibid. p. 341.

XIII. pag. 101. *b. De permutatione*. Inc. Εἰ μὲν ὅμοιος ἦν. Des. περαινέτω τὴν ψῆφον. Ibid. a pag. 456. ad pag. 509. In Codice tamen multo longior est: nam inter verba μᾶλλον τὴν αὐτοῦ διάνοιαν ἀσκήσει, & πολλῶν δ' ἐφεςώτων μοι λόγων, κ. λ. (edit. pag. 505. lin. 24.) multa alia interseruntur in Codice, quorum initium est; Ποιησάμενος οὖν ἀρχὴν, ἣ ἐγὼ τελευτὴν ἀνάγνωθι καὶ τούτου τοῦ λόγου τὸ λοιπὸν μέρος αὐτοῖς ἐκ τῶν πρὸς Νικοκλέα ὑποθηκῶν. μάλις' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακληθείης, κ. λ. Finis vero: καὶ τὴν δημοκρατίαν διαφυλάττειν ἐν τοῖς τοιούτοις ἔνεςιν, ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς συκοφάνταις. Quae decem & octo circiter foliis continentur. Initio igitur adfertur fragmentum ex *Oratione ad Nicoclem de regno* duorum circiter foliorum, quod incipit a verbis, μάλιςα δ' ἂν αὐτὸς ὑπὸ σαυτοῦ παρακληθείης, κ. λ. quae incidunt in edit. p. 24. lin. 36. & pertingit usque ad illa, σοφοὺς νόμιζε, μὴ τοὺς περὶ μικρῶν ἀκριβῶς ἐρίζοντας, ἀλλὰ τοὺς εὖ περὶ μεγίςων λέγοντας, quae incidunt in pag. 32. lin. 19. Continet autem varia praecepta de regno bene administrando, strictius tamen aliquanto, quam in editione pertractata. Tum post alias paucas lineas, adscripta in margine notula, τέλος τῶν παραινέσεων, & a littera maiori ac rubra exordiens ita prosequitur Codex: Βούλομαι δ' ὑμῖν διὰ βραχέων ἀπολογήσασθαι περὶ ἑκάςου, καὶ ποιῆσαι μᾶλλον ἔτι καταφανὲς, ὡς ἀληθῆ καὶ τότε προεῖπον καὶ νῦν λέγω περὶ αὐτῶν. καὶ πρῶτον μὲν ποῖός τις ἂν γένοιτο λόγος ὁσιώτερος ἢ δικαιότερος τοὺς προγόνους ἐγκωμιάζεσθαι ἀξίως τῆς ἀρετῆς τῆς ἐκείνων καὶ τῶν ἔργων τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς· ἔπειτα τίς ἂν πολιτικώτερος καὶ μᾶλλον πρέπων τῇ πόλει τοῦ τὴν ἡγεμονίαν ἀποφαίνοντος ἔκ τε τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν καὶ τῶν κινδύνων ἡμετέραν οὖσαν μᾶλλον, ἢ Λακεδαιμονίων· ἔτι δὲ τίς ἂν ἢ περὶ καλλιόνων πραγμάτων τοῦ τοὺς Ἕλληνας ἐπί τε τὴν τῶν βαρβάρων ςρατείαν παρακαλοῦντος, καὶ περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ὁμονοίας συμβουλεύοντος. ἐν μὲν τοίνυν τῷ πρώτῳ λόγῳ περὶ τούτων τυγχάνω διειλεγμένος· ἐν δὲ τοῖς ὕςερον περὶ ἐλαττόνων μὲν, ἢ τηλικούτων, οὐ μὴν περὶ ἀχρηςοτέρων, οὐδ' ἧττον τῇ πόλει συμφερόντων γνώσεσθε τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἣν παραβάλλητε πρὸς ἕτερα τῶν εὐδοκιμούντων καὶ τῶν ὠφελίμων εἶναι δοκούντων, κ. λ. Specimen autem paullo longius exhibuimus, ut unusquisque investigare possit, ex qua Isocratis Oratione desumta fuerint, quae hoc loco leguntur inserta; quod nobis adhuc adsequi minime datum est.

XIV. pag. 134. *Polemonis Sophistae Declamationes duae in Callimachum, & Cynaegyrum*, quales recensuimus in Codice I. Plut. LVI. Catalogi nostri Tom. II. pag. 292. §. VI. & VII.

XV. pag. 144. Θεοφράςου χαρακτῆρες. *Theophrasti Characteres*. Sed praeter prooemium & primum characterem, qui est *de Ironia*, reliqua desiderantur. Theophrasti Characteres Ethicos edidit nuperrime cum notis Io. Cornel. de Pauw Traiecti ad Rhenum apud Io. Evelt MDCCXXXVII, 8.

XVI. pag. ead. *b.* Φιλοςράτου. *Philostrati quaedam pauca de epistolico charactere*. Inc. Τὸν ἐπιςολικὸν χαρακτῆρα τοῦ λόγου μετὰ τοὺς παλαιοὺς ἄριςά μοι διεσκέφθαι δοκοῦσι φιλοσόφων μὲν ὁ Τυανεὺς, κ. λ. Des. τὰ δὲ κοινὰ κοινῶς. Inter Philostrati Opera a Fabric. recensita non occurrunt.

Codex Graecus papyraceus Ms. in 4. Saeculi XIII. madore & tineis multis in locis male redactus, in cuius prima pagina indiculus adponitur manu Lucae Holstenii. Constat foliis scriptis 145.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

ARISTOTELIS PROBLEMATA NATVRALIA.

Aristotelis *Problematum naturalium sectiones duae de quadraginta*, ut in editione cit. T. II. a pag. 677. ad p. 838. COD. XV.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. optime scriptus, in quo sectionum tituli desiderantur, spatio vacuo ad id relicto. Constat foliis scriptis 178.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

ARISTOTELIS DE MVNDO,

Adde etiam

Eiusdem alia Opera, necnon Georgii Choerobosci, Nicephori Blemmydae, Nicephori Callisti Xanthopuli, Michaëlis Pselli, Gregorii Theologi, Euclidis, & aliorum Opera quaedam.

I. pag. 1. *Aristotelis de Mundo liber ad Alexandrum Regem*. Cit. edit. T. I. pag. 600. Clauditur tetrasticho iambico, quod retulimus Catalogi nostri Tom. II. pag. 386. §. X. COD. XVI.

II.

II. pag. 14. Ὑγιεινὰ παραγγέλματα σύντομα. *Praecepta brevia de sanitate tuenda*, versibus senariis LXXXIV. contenta, qui temporis diuturnitate fere evanuerunt. Inc.

Εὐεξίας τράπεζαν, εἰ θέλεις μάθε.

Des.

Καὶ κιννάμωμος λατρόφωνας εὑρέθη.

Habes etiam in Codice L. Plut. LVII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 432. §. X. ubi sunt tantummodo XXV. Asclepiadi & Dioscoridi tribuuntur in Codice philosophico CLXXVIII. Biblioth. Caesar. iuxta Nessel. Catalog. Part. IV. pag. 99. §. XIII.

III. pag. 16. Schedula quaedam in illud, *Ego dormio & cor meum vigilat*. Inc. Τί σημαίνει μυστήριον, ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου γρηγορεῖ, ἔφησέ τις τῶν παλαιῶν, κ. λ. Des. πρὸς τὸ νοούμενον ἔχοντας.

IV. p. ead. *b. Definitio gnomonis* ex XXVIII. libro Euclidis desumta.

V. pag. ead. *Quotapliciter caussa dicatur, ubi assignantur septem genera caussarum*. Inc. Ἰστέον, ὅτι τὸ αἴτιον ἑπταχῶς. ποιητικὸν αἴτιον, ὡς ὁ τέκτων τῆς κλίνης, κ. λ. Des. πηγὴν τῆς θείας καὶ ἀπειροδυνάμου φύσεως.

VI. pag. 17. *De duodecim signis Zodiaci, & quorum planetarum sint*. Inc. Ἄγε, φιλομαθέστατε, τὰ περὶ γῆν ἐάσας, τὰς ὄψεις ἀνάπετασον οὐράνιον εἰς ὕψος. Des. οὗτοι πάλιν ηὐχήσασιν οἰκήτορα τὸν πλάνητα τὸν μέγαν.

VII. pag. ead. Μέθοδος διὰ στίχων πολιτικῶν (1) περὶ τῆς εὑρέσεως τοῦ κύκλου τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, καὶ προσέτι τοῦ πάσχα καὶ τῆς ἀπόκρεω καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν τῶν νηστίμων τῶν ἁγίων ἀποστόλων. *Methodus versibus politicis expressa de inventione cycli Solis & Lunae, nec non Paschatis, & Carnisprivii, ac numeri dierum, quibus ieiunia celebrantur SS. Apostolorum*, auctore Anonymo. Inc.

Ἐπείπερ εἶ φιλομαθὴς, φιλόμουσος, φιλίστωρ,
Φιλερευνητικώτατος, ἀναμανθάνειν θέλων.

Des.

Εἰ τέσσαρας τετράδα δὲ κᾆν πέντε πάλιν πέμπτην
Καὶ καθεξῆς ὁμοίως δὲ καὶ κα . . . .

Mutilum est Carmen in fine.

VIII. pag. 18. Εἴδησις περὶ θεμελίων καὶ κύκλων τῆς σελήνης καὶ τοῦ ἡλίου, ὁμοίως καὶ ἰνδικτιῶνος καὶ τοῦ βισέξτου. *Notitia de fundamentis & cyclis Lunae Solisque, similiter & de indictione & bissexto*, per interrogationem & responsionem, auctore Anonymo. Post enumerationem Capitum, prima ἐρώτησις est: Πόσον ἐστὶ τὸ θεμέλιον τῆς σελήνης; ἀπόκρισις, ιβ'. κ. λ. Des. καὶ μέλλεις ἀναντιῤῥήτως εὑρεῖν τὴν μ'. τῶν ἁγίων ἀποστόλων. Subditur breve Excerptum de mensura miliarii, & monitum quoddam scriptoris litteris grandioribus ad discipulum, ut bene scribat.

IX. pag. 24. *Porphyrii Introductio*, ut in cit. Aristotelis edit. Tom. I. a pag. 1. ad pag. 14.

X. pag. 31. *Aristotelis Categoriae*. Ibid. a pag. 14. ad pag. 36.

XI. pag. 44. *b. Eiusdem de Interpretatione*. Ibid. a p. 36. ad p. 51.

XII. pag. 53. *b. Eiusdem analyticorum priorum Liber I.* non integer; desinit enim in verbis: καὶ πρὸς ἀλλήλους οἱ ἐκ τῶν ἑτέρων σχημάτων, quae postrema sunt Capitis VII. cit. loc. pag. 60. Haec autem omnia Porphyrii, & Aristotelis Opera scholiis aliquot marginalibus sunt instructa.

XIII. Sequuntur a pag. 62. ad pag. 64. *b.* quaedam parvi momenti, a Graeculo quodam exercitationis gratia exarata. Inter haec legitur pag. 63. notitia de Lascare Imperatore: Ἐβασίλευσεν ὁ βασιλεὺς Λάσκαρις ἐξόριστος Κωνσταντινουπόλεως ἔτη ιη'. *Regnavit Imperator Lascares exsul a Constantinopoli annos XVIII.* Pag. ead. *b.* alia haec: Ἑάλω ὑπὸ τῶν Λατίνων ἡ Κωνσταντινούπολις ἔτει ,ςψια'. μηνὶ Ἀπριλλίῳ ιβ'. *Capta fuit a Latinis Constantinopolis anno* 6711. (Chr. MCCIII.) *mense Aprili die XII.* Χειροῦται αὖθις ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐλέει Θεοῦ ἔτει ,ςψξθ. *Liberata est iterum a Romanis Dei misericordia anno* 6769. (Chr. MCCLXI.) Ἐκρατεῖτο γοῦν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν χρόνους νη'. *Dominati igitur sunt super eam inimici annos LVIII.* Μετέστη τῶν τῇδε ὁ βασιλεὺς Ἰωάννης ὁ Δούκας ἐν ἔτει ,ςψξγ'. *Excessit e vita Imperator Ioannes Ducas A.* 6763. (Chr. MCCLV.) Ἰωάννης δεσπότης ὁ Παλαιολόγος ,ςψπβ'. *Ioannes Despota Palaeologus A.* 6782. (Chr. MCCLXXIV.) ὁ βασιλεὺς Μιχαὴλ ὁ Παλαιολόγος ,ςψϟα'. *Imperator Michaël Palaeologus A.* 6791. (Chr. MCCLXXXIII.) Tum sequuntur p. 64. definitiones quaedam, nimirum quid τέρατος, quid σημείου, quid τεκμηρίου nomine &c. intelligendum sit.

XIV. pag. 64. *b.* Ἐπιστολὴ τοῦ λογιωτάτου κυρίου Σάβα πρὸς τὸν σοφώτατον Βλεμμίδην. *Epistola eloquentissimi viri Domini Sabae ad sapientissimum Blemmydam*. Inc. Νῦν ἔγνων, ὦ δέσποτα καὶ ἐρασμιωτάτη μοι κεφαλὴ, κ. λ. Des. καὶ τὰ παρ' ἡμῶν μὴ ἀπαξιῶν, ὡς οἰκείων παίδων ψελίσματα. In fine legitur suprascriptio, quae in principio Epistolae poni debuerat, quatuor ut videntur versibus expressa, & quidem ita:

Ἡ ἐπαναγραφή.

Ἀξιόπρωτον Νικηφόρον εὖχος θεοσοφίης
Ἐκ κραδίης πεφιλημένον γέρας ἄλκαρ ἐμοῖο
Ἐσχατόπρωτος ἀριπρεπέως Θεόδωρος ἀείδω,
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸν λόγων ἐς ἀγῶνας μή με καλεῦντα.

XV. pag. 65. *b.* Γεωργίου, οὗ τὸ ἐπίκλημα Χοιροβοσκὸς, περὶ τρόπων ποιητικῶν. *Georgii, quem Choeroboscum vocant, de tropis poësicis*. Inc. Τρόποι ποιητικοί εἰσιν εἰκοσιεπτά. Des. πρῶτον γὰρ βιοῖ τις καὶ οὕτω τελειοῦται. Vbi notandum, Libellum hunc minutissimo charactere exaratum fuisse in pagina vacua, quae inter superiorem epistolam, & sequens Nicephori Opus relicta fuerat.

XVI. pag. 66. *Domini Nicephori monachi & presbyteri Blemmydae compendiariae Introductionis Libri II.* quorum primus Logicam continens, praevia Capitum quadraginta tabu-

(1) Corrigendus Montfauconius, qui in suo Catalogo prima huiusce tituli verba ita vertit: *Methodus quatuor litterarum stichium de inventione &c.* quum pro διὰ στίχων legisset δ'. στοιχῶν.

bula, incipit: Ἐπειδήπερ ἡ λογική. Des. ἔλεγχοι δέκα καὶ τρεῖς. Alter pag. 143. in quo Physica pertractantur, Capitibus constans XXXII. inc. Πᾶν τὸ αἴτιον, καὶ ἀρχή. Des. ὁμολογήσαιεν τῷ Θεῷ, quae postrema sunt Epilogi, quo clauditur Opus. Habes etiam in Codice VIII. Plut. LXXI. supra pag. 6. §. I. & II. ubi finis secundi Libri diversus est, quia desideratur in illo pars Capitis postremi. & Epilogus totus.

XVII. pag. 226. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως, βιβλίον τρίτον. *Eiusdem Liber tertius, qui est de Fide.* Inc. Τοῖς ὁσίοις τοῦ δεσπότου Χριστοῦ τοῦ ὄντος καὶ ἐκλεκτοῖς φοιτηταῖς ὁ κατ' εὐδοκίαν αὐτοῦ καὶ χρηστότητα κτήτωρ τοῦ καθ' ἡμᾶς ἱεροῦ φροντιστηρίου Νικηφόρος ἐν μονάζουσιν ἱερεὺς γηραιὸς, ἀσθενὴς, κ. λ. Des. καὶ διὰ ταῦτα κυρίως καὶ ἀληθῶς ὢν μόνος αὐτός. Hanc de Fide Orationem ad Monachos monasterii a se exstructi, cuius inde κτήτορα in adlato initio se vocat, memorat Labbeus in Bibl. Nov. Mss. pag. 88. seq. & 94.

XVIII. p. 229. *b.* Anonymi Carmen iambicum (1) *de septem Synodis oecumenicis, ac de haeresibus per ipsas sublatis*, quod sequens est:

Θεοστυγοῦς μάνθανε τόλμαν Ἀρείου.
Τὸν συμφυᾶ τε καὶ συνάναρχον λόγον,
Σχόντα μὲν ἀρχὴν τὴν κατ' αἰτίαν μόνην,
Ὄντα δὲ ταυτὸν οὐσίᾳ καὶ δυνάμει,
Κτιστὸν νομίσας πατρὸς ἀπαλλοτριοῖ.
Ἀλλ' ἀπελέγχει σύνοδος θεηγόρων
Συνεργίαις ἄνακτος ἰσαποστόλου.
Μακεδόνιος δεύτερος τολμητίας
Κτίσμα τὸ πνεῦμα Πατρὸς, Υἱοῦ, καὶ ξένον
Θρασυστομῶς ἔφασκε, φεῦ φλυαρίας;
Ἀνδρῶν ἐλέγχει τοῦτον εὐσεβῶν στῖφος
Ταῖς ὑποθήκαις τοῦ σοφοῦ Γρηγορίου,
Θεοδοσίου σκηπτοκρατοῦντος τότε.
Νεστόριος ἄνθρωπον ἁπλοῦν δοξάσας
Τὸν προσκυνητὸν καὶ θεάνθρωπον λόγον
Εἰπὼν Χριστοτόκον τε τὴν Θεοτόκον
Ἔλεγχον εὗρε τῶν ἑαυτοῦ δογμάτων
Θεοδοσίου βασιλεύοντος νέου.
Τὴν δ' αὖ ἀληθῆ τοῦ Θεοῦ παρουσίαν
Καὶ φυσικὴν γέννησιν ἐκ τῆς παρθένου,
Ὑπὲρ δὲ φύσιν ὡς συναφείας δίχα
Δύστηνος εἶπεν Εὐτυχὴς φαντασίαν,
Καὶ τόνδε συνέλευσις ἀνδρῶν ἐνθέων
Ἠλλοτρίωσεν εὐσεβῶν συναυλίας,
Τοῦ Μαρκιανοῦ προσλαβόντος τὸ κράτος,
Δίδυμος, Εὐάγριος, ὡς Ὠριγένης
Ἀνανεοῦντες τοὺς τερατώδεις λόγους,
Μοίρᾳ καθῃρέθησαν εὐσεβοφρόνων,
Κρατοῦντος Ἰουστινιανοῦ τοῦ πάνυ.
Ἄνθρωπον ἔννουν προσλαβὼν Θεὸς λόγος
Διπλῆν μὲν ἴσχεν ὡς θέλησιν καὶ φύσιν,
Ὑποστάσει δὲ φύσεων δυοῖν μίαν,
Διπλῶς ἐνεργῶν ἐν διπλαῖς ταῖς φύσεσιν,
Ἀλλὰ συνῆψαν εἰς μίαν ὡς οὐκ ἴδει,
Διόσκορος μὲν . . . . (2) κακῶς φύσεις,
Τὰς δ' αὖ θελήσεις, Σέργιός τε καὶ Πύῤῥος,
Πληθὺς θεόπνους ἀπελᾷ τούτους ἅμα,
Πωγώνατος δὲ τοῦ κράτους οἴχε σέφεις
Κώνσταντος ἦδε εὐσεβὴς Κωνσταντῖνος.
Τὸ δ' ἕβδομον σύνταγμα τῶν θεοφόρων
Κατ' ἀθετητῶν τῶν σεβασμίων τύπων,
Ἄρχοντες ἦσαν Κωνσταντῖνος, Εἰρήνη,
Μόνα τὰ θεῖα σύμφρονες μήτηρ, γόνος,
Ἀντίφρονες καὶ κακόφρονες σφίσι.
Τὰς ἑπτὰ σεπτὰς ἅπας ἐγὼ συνόδους,
Καὶ δογμάτων σφῶν ἀντέχω σωτηρίων,
Ἐφ' οἷς κἀγὼ πέποιθα τὴν σωτηρίαν
Ἀκραιφνῶς ἔνθεν εἰς Θεὸν πλοῦτον σέβας,
Κἂν προσέτηκα τοῖς κάτω κτήνους δίκην,
Κἂν πλημμελῶ συχνάκις ἐξ ἀβουλίας.

XIX. pag. 231. *Aristotelis de physico Auditu Libri VIII.* ut in cit. edit. Tom. I. a pag. 315. ad pag. 430.

XX. p. 319. *Carmen iambicum de Imperatoribus Orientis a Constantino I. ad Constantinum XV.* Inc.

Τῶν Χριστιανῶν τοὺς βασιλεῖς μοι σκόπει.

Des.

Λόγος παλαιὸ παντάναξ παντοκράτορ.

Sub finem tamen post versum,

Τῆς εὐσεβείας Ἀνδρόνικος ὁ στῦλος,

desunt in Codice versus XIII. Huiusce Carminis postremos versus eodem servato ordine recitat Ioannes Langus in Annotatione praefixa interpretationi Latinae Historiae Ecclesiasticae Nicephori Callisti Xanthopuli, quem tamquam anctorem illius iambici Carminis laudat, atque inde firmare nititur Nicephorum vixisse sub Andronico seniore, qui Michaëlem filium, atque Andronicum nepotem ad imperium promoverat. Exhibetur autem hoc idem Carmen Tom. I. Histor. Byzantinae edit. Venetae A. MDCCXXIX. p. 17.

XXI. p. 320. *b. Aliud Carmen iambicum de Patriarchis Constantinopolitanis*, cuius initium:

Καὶ πατριάρχας τῆς νέας Ῥώμης βλέπε.

Finis:

Φερωνύμως Κάλλιστος ἔνθεος τρόπος.

In Codice tamen post versum, Ὁ καλὸς Ἀκάκιος. κ. λ. subiicitur versus:

Σὺν Εὐφημίῳ Μακεδονίου κλέος.

Item post versum, Πάλιν ὁ Πύῤῥος, alius occurrit, nimirum:

Θωμᾶς ὁ λαμπρὸς, δυστυχὴς Ἰωάννης.

Tandem post versum, Χάρις θεοπρόβλητος, κ. λ. legitur hic alius:

Ὁ Ἀγαπητὸς τοὐπίκλην Ἰωάννης,

qui in editione cit. p. 18. desiderantur. Haec duo Carmina iambica, nec non illud de septem synodis, quod retulimus supra §. XVIII. diversa ac recentiori manu exscripta fuerunt in foliis quibusdam, quae vacua supererant. Singulis autem tum Imperatorum, tum Patriarcharum nominibus superscriptae sunt notae quaedam numericae annos indicantes, quibus vel Imperium, vel Patriarcharum tenuerunt. In margine vero Concilia sub ipsis celebrata designantur.

XXII. pag. 323. *Canones Paschales, sive de ratione inveniendi legitimum Pascha*, scripti, ut apparet, anno 6781. (Christi MCCLXXIII.) Inc.

(1) Carmen hoc male innuit Montfauconius, dum ait: *Versus septenarii de Arii dogmate.*

(2) Huius Carminis scriptura ita inter se complicata ac perversa est, ut quum reliqua vix exsculpserimus, unius tamen verbi vim adsequi hoc loco minime licuerit.

Inc. Εὑρὼν τὸν κύκλον τῆς σελήνης. Def. ἑβδομάδας εὑρίσκοντας.

XXIII. pag. 324. *b.* Ποίημα τοῦ μακαριωτάτου Ψελλοῦ περὶ τῆς κινήσεως τοῦ χρόνου, τῶν κύκλων τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης, τῆς ἐκλείψεως αὐτῶν, καὶ τῆς τοῦ πάσχα εὑρέσεως. *Beatissimi Pselli Opus de motu anni, & cyclis Solis & Lunae, eclipsibus ipsorum, & inventione Paschatis* per interrogationem & responsionem: sive de praedictis rebus quaestiones cum suis solutionibus, in duos Libros divisae. Primi Libri quaestio prima est: Διατί ὁ ἅπας χρόνος νυχθήμερα ἔχει τξε', κ. τ. λ. Solutio inc. Πρὸ τῶν ἄλλων ἁπάντων τοῦτο χρὴ πάντας γινώσκειν περὶ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ, κ. λ. Vltima est: Πότε ἐκλείπει ὁ ἥλιος, καὶ πότε ἡ σελήνη, καὶ πῶς ἡ ἔκλειψις ἀμφοτέρων συμβαίνει γίνεσθαι; Responsio vero inc. Εἰ μὲν τοὺς τρόπους ἐρωτᾷς τῶν ἐκλείψεων, κ. λ. Quae quidem ultima quaestio innuitur ab Allatio in Diatriba de Psellis cit. edit. Fabricianae in calce Vol. V. Bibl. Graec. pag. 50. Liber secundus incipit a pag. 339. *b.* & inscribitur περὶ τῆς τοῦ χρόνου ἐπινεμήσεως. *De anni indictione.* Huius prima quaestio est: Διατί τῆς κοσμοκτισίας κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα τὴν ἀρχὴν εἰληφυίας, ὁ χρόνος ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἀπάρχεται; Responsio inc. Διὰ τὸ καλεῖσθαι χρόνος ὁ χρόνος, κ. λ. Et haec item innuitur ab Allatio loc. cit. p. 57. Vltima est: Πῶς καὶ πόθεν ἡ εὕρεσις ἡμῖν εὐδιάγνωστος ἔσται τῆς ὥρας καὶ τοῦ λεπτοῦ, καθ' ὃ ἡ ἀπόχυσις γίνεται; Solutio vero inc. Πρὸ τῶν ἄλλων τοῦτό σε δεῖ εἰδέναι· ἐπεὶ ὁ ὅλος χρόνος ἔχει νυχθήμερα τξε', κ. λ. Def. ιθ'. εἰσὶν οἱ κύκλοι τῆς σελήνης, καὶ οὐ πλείονες. Hoc Psellianum Opus, quod valde diffusum est, indicat fortasse Allatius iis verbis: *De motu temporis, de circulo Solis & Lunae, de inventione diei Paschatis &c.* quae leguntur loc. cit. pag. 39. §. LIX.

XXIV. pag. 347. Περὶ τῶν βαθμῶν τῆς συγγενείας. *De gradibus consanguinitatis* brevis Anonymi Tractatus. Inc. Συγγένεια γενικόν ἐστιν ὄνομα. Def. εἴγε ἀληθές ἐστι τοῦτο. Tum subiiciuntur tabulae graduum consanguinitatis. Adnectitur manu diversa definitio *irascibilis & concupiscibilis animae facultatis.*

XXV. p. 349. *Gregorii Theologi Epistolae X. ad diversos* (1), nimirum primae tres *ad Nicobulum*, quarta *ad Ecclesiam Caesariensem*, quinta *ad Episcopos*, reliquae *ad Magnum Basilium*: sunt autem inter editas Lutet. Paris. MDCIX. fol. ex recensione Iac. Billii, sub numeris CCIX. III. II. XXII. (2) XXIII. XXI. V. XI. XXV. & VIII.

XXVI. pag. 352. *Diogenis Cynici apophthegmata quaedam, ac mulierum quarumdam Graecarum.* Inc. Πατῶν αὐτοῦ τὰ στρώματα, κ. λ. Def. μὴ τὴν γῆν ἐσθίεις.

XXVII. pag. 353. *Septem Sapientum sententiae* versibus XIII. septem hexametris, sex pentametris expressae. Inc.

Ἑπτὰ σοφῶν ἐλέεις ἐρμηχία δόγματα, κοῦρε.

Def.

Ἐγγύη ἀγχίθυρος γαίει κακομήχανος ἄτη.

XXVIII. pag. ead. Ποσιδίππου, οἱ δὲ Πλάτωνος τοῦ Κωμικοῦ, εἰς ἀποτροπὴν τῶν βιωτικῶν. *Posidippi, sive, ut alii aiunt, Platonis Comici, de variis vitae humanae conditionibus dehortatio*, versibus X. elegiacis. Inc.

Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν, κ. λ.

XXIX. pag. ead. Μητροδώρου εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἐκ τοῦ ἐναντίου. *Metrodori in idem argumentum e contrario* aliud decastichon elegiacum. Inc.

Παντοίην βιότοιο τάμοι τρίβον, εἰν ἀγορῇ μὲν, κ. λ.

Haec duo Epigrammata habes in Anthologia Lib. I. Cap. XIII. primum vero exstat & in Biblioth. Caesar. Catalogi Nessel. Part. I. pag. 282. §. XXVIII. Heraclito philosopho tributum.

XXX. pag. ead. Κασσίας. *Cassiae* (3) *praecepta moralia*, versibus iambicis, aut ferme iambicis (4), instar tamen solutae orationis exaratis. Inc.

Φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκτει.

Def.

Δυστυχῶν εὐτύχησεν εἰς τὸν αἰῶνα.

XXXI. pag. ead. *b.* Τῆς αὐτῆς περὶ μοναχῶν. *Eiusdem de monachis*, item versibus iambicis, ut supra. Inc.

Μοναχός ἐστιν ἑαυτὸν μόνον ἔχων.

Def.

Θεὸν ποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος.

Forte Cassia haec eadem est, atque illa, quam inter Graecorum Melodos accenset Fabric. Biblioth. Graec. Vol. X. pag. 131. atque dictam quoque fuisse *Cassianam* & *Icasiam*, & in confiniis octavi & noni saeculi claruisse. Vide Allatium de Libris Ecclesiast. Graecorum pag. 74. seqq. & Nic. Rayaei S. I. Dissertationem praeliminarem ad Acta SS T. II. Iunii pag. XXI. Interim iuber ex primo iambico carmine nonnullos versus excerpere, in quibus ita de Armeniis loquitur:

Τῶν Ἀρμενίων τὸ δεινότατον γένος,
Ὕπουλόν ἐστι καὶ φαυλῶδες εἰσάγαν,
Μανιῶδές τε καὶ τρεπτὸν καὶ βασκαῖνον,
Πεφυσιωμένον πάμπλειστα καὶ δόλου πλῆρες.
Εἶπέ τις σοφὸς περὶ τούτων εἰκότως,
Ἀρμένιοι φαῦλοι μὲν, κἂν ἀδοξῶσι,
Φαυλότεροι δὲ γίνονται δοξασθέντες,
Πλουτήσαντες δὲ φαυλότατοι καθόλου,
Ὑπερπλουτισθέντες δὲ καὶ τιμηθέντες
Φαυλεπιφαυλότατοι δείκνυνται πᾶσι.

XXXII. pag. 354 *b.* In hac, & sequenti pagina quaedam sunt parvi momenti, diversis manibus exarata, inter quae versus quidam retrogradi, nimirum:

C c   Ἀθλη-

(1) Corrige Montfauc. qui novem tantum Epistolas enunciat, quinque Gregorio Theologo, quatuor Basilio tribuens.

(2) Haec Epist. XXII. in duas dividitur in Codice, quarum secunda anepigrapha incipit a verbis: Παῦσαμαι μὲν ἐ ἄλλως,

(3) Non video, unde Montfauconius legat *Cassiani*.

(4) Servato enim syllabarum numero, nulla ipsarum quantitatis ratio habetur.

Α'ϑλήσας ἤδη πώλῳ πηδήσας ἦλϑα.

Α'μήσας ἄρδην ἐρφῴφορον ἥδρασα σῆμα.

& alter omnes orationis partes in se continens, scilicet:

Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε.

XXXIII. pag. 356. *Euclidis Elementorum Liber I.* cum figuris geometricis. Inc. Σημεῖόν ἐστι, κ. λ. Des. ὅπερ ἔδει δεῖξαι. Huius ferme dimidium recentissima manu suppletum est.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XIII. variis manibus exaratus, charactere utplurimum minuto, intricato, & evanido. Constat foliis scriptis 383.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΟΥΡΑΝΟΥ.

ARISTOTELES DE CAELO.

Ac praeterea

Alia eius Opera philosophica, nec non Plutarchi, & Platonis quaedam.

COD. XVII. I. pag. 1. ARistotelis de Caelo Libri IV. ut in edit. cit. T. I. a pag. 431. ad pag. 493.

II. pag. 76. *Eiusdem de generatione & corruptione Libri II.* Ibid. a pag. 493. ad pag. 527.

III. pag. 116. *Eiusdem de Mundo Liber ad Alexandrum.* Ibid. a p. 600. ad p. 616.

IV. pag. 131. *b.* Ο'τι ὁ νοῦς οὐκ ἔστι κοινὸς πάντων ἀνθρώπων, ὥς τινες οἴονται δοξάζειν Α'ριστοτέλην, κυρίω Γεωργίω φιλοσόφω τοῦ Α'μηρούτζη. *Quod intellectus non sit communis omnium hominum, ut quidam existimant sensisse Aristotelem, Domini Georgii Ameroutzae* schedula. Inc. Το εἶδος, ὅτις ὑφίσταται τὸ ἄτομον. Des. ὁ δὲ ἀμαθὴς καὶ ἀνόητος.

V. pag. 132. *Aristotelis magnorum Moralium Libri II.* In cit. edit. Tom. II. a pag. 145. ad pag. 194.

VI. pag. 182. *Eiusdem de anima Libri III.* Ibid. Tom. I. a p. 616. ad p. 657.

VII. pag. 232. *Eiusdem de animalium incessu Liber.* Ibid. a p. 733. ad p. 747.

VIII. pag. 248. Εἰς τὴν περὶ ψυχῆς πραγματείαν Α'ριστοτέλους ἐξήγησις τοῦ Θωμᾶ, ἑρμηνευθεῖσα παρὰ Γεωργίου τοῦ Σχολαρίου, ἣν ὁ Θωμᾶς πρεήρπαξε παρὰ Ι'ωάννου φιλοσόφου τοῦ Φιλοπόνου, καὶ ὡς ἰδίαν ἐποιήσατο, κ. λ. *In Aristotelis Tractatum de Anima interpretatio Thomae, in Graecum translata a Georgio Scholario, quam Thomas a Ioanne philosopho Philopono furatus est, & propriam fecit &c.* Inc. Ω'σπερ ὁ φιλόσοφος διδάσκει ἐν τῷ ια' περὶ ζώων. Desinit imperfecte in verbis: ἤ τις ἴσως οὐ κεῖται, τίθεσθαι δὲ δύναται . . . quae incidunt circa medium Libri II. Integram hanc expositionem recensuimus in Codice XIX. Plut. LXXXVI. supra pag. 363. §. XII. quem vide. Notandum, inter pag. 326. & 332. perperam inserta fuisse folia quinque ad sequens Plutarchi fragmentum de placitis philosophorum pertinentia.

IX. pag. 340. *b. Plutarchi de placitis philosophorum Liber V.* ut in eius edit. Graec. Lat. Paris. MDCXXIV. fol. Tom. II. a pag. 904. ad pag. 911.

X. pag. 345. *Platonis Euthyphron, sive de sanctitate dialogus.* In eius Operum edit. alias cit. pag. 1.

XI. pag. 357. *Eiusdem Apologia Socratis.* Ibid. pag. 14.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. nova manu variis in locis diligenter suppletus. Constat foliis scriptis 379.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΤΑ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

ARistotelis Metaphysicorum Libri XIV. ut in edit. cit. Tom. II. a pag. 838. ad pag. 1006 Eorum ordo idem est cum illo Codicis XII. huius Plutei supra pag. 393. Heic quoque habentur scholia illa duo, quae exhibebat Codex I. Plutei LXXXI. supra pag. 220. §. XIV. COD. XVIII.

Codex Graecus papyrac. Ms. in 4. Saeculi XIV. tineis ac vetustate valde detritus, ac duobus foliis in fine nova manu suppletus. Constat foliis scriptis 105.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ.

ARISTOTELIS METAPHYSICA.

ARistotelis Metaphysicorum Libri XIV. ut in Codice praecedenti. Heic tamen scholia illa duo, quae inibi innuimus desiderantur. COD. XX.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 152.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELES DE ANIMA.

Ac praeterea

Eiusdem alia Opera philosophica; nec non Theophrasti, Themistii, Prisciani philosophi, & Pselli varia.

I. p. 1. ARistotelis de Anima Libri III. ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 616. ad pag. 661. Plurimis autem abundant glossis interlinearibus, & scholiis marginalibus rubro charactere exaratis. COD. XX.

II. pag. 73. *Themistii paraphrasis trium Aristotelis Librorum de Anima*, in principio mutila. Inc. . . . . χωρίζεται ἀπ' ἀλλήλων. πολλὰ γὰρ τρέφεται, κ. λ. Des. πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Habes Graece editam cum aliis

aliis Themistii operibus, Venetiis apud Aldum curante Victore Trincavello, anno MDXXXIV. in fol. a pag. 64. ad pag. 95. Prima autem verba, quae retulimus, incidunt in pag. 65. lin. 2. unius fortasse folii iactura. Notandum interim est, quod Paraphrasim hanc, tribus distinctam libris in editione, in septem minores distribuit Codex, ita ut ex primo editionis libro duos, totidemque ex secundo, ex tertio vero tres efficiat. Eamdem Librorum divisionem, teste Fabric. Bibl. Graec. Vol. VIII. pag. 29. not. 1. habent etiam Suidae Codices: τοῦ περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ'. quare non video, cur ipse errorem in numerica illa nota suspicans, pro ζ' reponendum γ' arbitretur.

III. pag. 115. *Aristotelis de sensu & sensili Liber*, ut in cit. Tom. a pag. 662. (per err. 638.) ad pag. 678.

IV. pag. 127. *Eiusdem de memoria & reminiscentia Liber*. Ibid. a pag. 678. ad pag. 684.

V. p. 129. b. *Eiusdem de somno & vigilia Liber*. Ibid. a pag. 684. ad p. 691.

VI. pag. 133. *Eiusdem de insomniis Liber*. Ibid. a pag. 691. ad p. 696.

VII. pag. 135. b. *Eiusdem de divinatione per somnum Liber*. Ibid. a pag. 697. ad pag. 700.

VIII. pag. 137. *Eiusdem de longitudine & brevitate vitae Liber*. Ibid. a pag. 710. ad pag. 714.

IX. pag. 138. b. *Eiusdem de iuventute & senectute, vita & morte, & de respiratione Liber*. Ibid. a pag. 714. ad pag. 732.

X. pag. 147. Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεων. *Theophrasti de sensibus Liber*. Inc. Περὶ δ' αἰσθήσεως, αἱ μὲν πολλαὶ καὶ καθόλου δόξαι. Des. δεῖταί τινος λόγου καὶ πίστεως. Ioanne Baptista Camotio curante prodiit primum a Friderico Turrisano editus Venetiis anno MDLII. in 8. apud Aldi Filium, quae quidem editio Operibus Aristotelis in quinque Tomos distributis, tamquam sextum Volumen subiicitur: in reliquis Theophrasti editionibus Graecis & Graecolatinis desideratur.

XI. pag. 157. Πρισκιανοῦ φιλοσόφου Λυδοῦ μετάφρασις τοῦ περὶ φαντασίας Θεοφράστου. *Prisciani philosophi Lydi metaphrasis Theophrasti de phantasia*. Inc. Ἡ φαντασία, περὶ ἧς ἑξῆς ἀκολούθως τῷ Ἀριστοτέλει ἐπεξεργάζεται. Des. οὐ γὰρ δύναμις ἐκεῖνος, οὐδὲ τὸ ὅταν γίνηται. Graece edita est in Oporiniana Theophrasti Operum editione Basileensi MDXLI. in fol. ex recensione Ioach. Camerarii pag. 284.

XII. pag. 163. Τοῦ αὐτοῦ μετάφρασις τῶν Θεοφράστου περὶ αἰσθήσεως. *Eiusdem metaphrasis Theophrasti de sensu*. Inc. Περὶ αἰσθήσεως αὐτῷ ὁ σκοπὸς ἐφεξῆς. ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν κινούμενα τὰ αἰσθητήρια. Des. τὰ λοιπὰ τοῦ πέμπτου βιβλίου ἐπεξεργαζόμενοι. Ibid. pag. 275. Hic autem Priscianus philosophus Lydus, Simplicii & Damascii aequalis memoratur ab Agathia Lib. II. pag. 65. quem perinde ut Plutarchum Nestoris filium, γνησίους τοῦ Ἀριστοτέλους ἐξηγητὰς appellat pag. 289.

XIII. pag. 171. Θεοφράστου περὶ πυρός (1). *Theophrasti de igne*. Inc. Ἡ τοῦ πυρὸς φύσις ἰδιωτάτας ἔχει δυνάμεις. Des. ἀκριβέστερον δὲ πάλιν ἐν ἄλλοις ἐροῦμεν περὶ αὐτῶν. Ibid. p. 223. Tum subditur: Τέλος Θεοφράστου περὶ πυρὸς, καὶ τῶν αὐτοῦ μεταφράσεων.

XIV. pag. 179. *Aristotelis de caelo Libri IV.* cum scholiis marginalibus uberrimis. In cit. edit. Tom. I. a p. 431. ad p. 493.

XV. pag. 211. Τοῦ πανυπερτίμου καὶ σοφωτάτου κυροῦ Μιχαὴλ τοῦ Ψελλοῦ λόγος περὶ δαιμόνων, ἀσωματοῦσιν, ἢ ἐν σώματί εἰσιν. ὡσαύτως καὶ περὶ ἀγγέλων, καὶ εἰ διαφορὰν ἔχουσι τὰ ἀγγελικὰ σώματα πρὸς τὰ δαιμόνια. *Honoratissimi & sapientissimi Domini Michaëlis Pselli sermo de Daemonibus, utrum corporis expertes, an corporei sint: item de Angelis, & an discrimen intersit inter Angelorum corpora, & Daemonum*. Inc. Ἐπεὶ φιλοπευστῶν τὰ πολλὰ, καὶ πᾶσαν φύσιν ἐξανιχνεύων, εἰπεῖν σοι καὶ περὶ δαιμόνων ἠνάγκασας ἡμᾶς, ἰδοὺ καὶ ταυτηνί σου πληροῦμεν τὴν αἴτησιν. καὶ ἴσθι, ὦ δαιμόνιε τὴν ὀξύτητα, ὡς οὐκ ἀσώματον φῦλόν ἐστι τὸ δαιμόνιον, κ. λ. Des. ἢ ταῖς ἀντιπαθείαις ἐκτροπιάζοντες, ἢ ταῖς συμπαθείαις μειλίττοντες. Forte idem est hoc Opus, atque illud, quod in Bibliotheca Regis Christianissimi exstare adserit Leo Allatius in Diatriba de Psellis in calce Vol. V. Biblioth. Graec. Fabric. pag. 39. §. LIX. illis verbis: *de Angelis & Daemonibus*.

XVI. pag. 216. Θεμιστίου περὶ τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως. *Themistii de Aristotelis physico auditu*, seu, *Themistii paraphrasi in Librum I. Aristotelis de physico auditu fragmentum*. Inc. Πρόκειται τῇδε τῇ συγγραφῇ ἐπιστήμην τινὰ πορίσασθαι. Definit in verbis, χρυσοῦς μὲν καὶ ἄνθρωπος φανερῶς ..... adiecto in calce paginae verbo ζήτει. Haec autem postrema incidunt in cit. Themistii Operum edit. pag. 21. b. lin. 16.

XVII. pag. 224. *Aristotelis physica problemata*. Inc. Διὰ τί τρίψαντες τὸν ὀφθαλμὸν, παυόμεθα τῶν πταρμῶν, κ. λ. Des. καὶ ὁ διπλασίων ἀσκὸς πρὸς τὸν ἥμισυ. Non sunt integrae sectiones XXXVIII. quotquot sunt in editione, sed ipsarum tantummodo pars, & ea diverso prorsus ordine ab edito: nam prima verba, quae retulimus, sunt initium sectionis XXXI. edit. pag. 822. Vltima vero, finis sectionis XIX. edit. pag. 770. lin. ultima.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIV. nonnullis in locis vetustate ac madore corruptus, & in fine alia manu suppletus. Constat foliis scriptis 240.

(1) Titulum hunc, qui in principio ob superiorem marginem corruptum deperiit, ex ipsius in calce repetitione ita supplevimus.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΑΙΣΘΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΤΟΥ.

ARISTOTELIS DE SENSV ET SENSILI.

Ac praeterea

Alia eiusdem Opera philosophica; tum Nicolai Hydruntini disputationis de processione Spiritus Sancti fragmentum.

COD. XXI. I. pag. 1. A*ristotelis de sensu & sensili Liber*, ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 662. (per error. 638.) ad p. 678.

II. pag. 21. *Eiusdem de memoria & reminiscentia Liber*. Ibid. a pag. 678. ad pag. 684.

III. pag. 27. *Eiusdem de somno & vigilia Liber*. Ibid. a pag. 684. ad p. 691.

IV. pag. 34. *b. Eiusdem de insomniis Liber*. Ibid. a pag. 691. ad p. 696.

V. pag. 40. *b. Eiusdem de divinatione per somnum Liber*. Ibid. a pag. 696. ad 700.

VI. pag. 43. *Eiusdem de animalium motione Liber*. Ibid. a pag. 700. ad 709.

VII. pag. 52. *Eiusdem de lineis insecabilibus liber*. Ibid. a pag. 1221. ad pag. 1227.

VIII. pag. 59. Σύνοψις σὺν Θεῷ ἐκ τῶν κατὰ πλάτος δογμάτων περὶ τῆς τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐκπορεύσεως ἐκ τῶν θείων καὶ ἱερῶν γραφῶν παρὰ τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέρων δογματισθέντων, οὐ μὴν ἀλλὰ καί τινων διδασκάλων καὶ φιλοσόφων, εἶθ' ὕστερον κατὰ τοῦ παρὰ Λατίνοις καινοφανοῦς δόγματος, ἐν διαλέξει μετὰ καὶ ἀληθῶν ἀποδείξεων, ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων καὶ ἐν ἄλλοις τόποις καὶ πόλεσι, συλλεγεῖσα καὶ συνταχθεῖσα παρὰ Νικολάου Ἰδρούσης· ἔπειτα δὲ καὶ ἐξ Ἑλληνικῆς εἰς Ῥωμαϊκὴν διάλεκτον ἑρμηνευθεῖσα ἐν Κωνσταντινουπόλει, προτροπῇ τοῦ κυροῦ Βενεδίκτου τοῦ καρδηναρίου καὶ τοποτηρητοῦ τότε ὑπάρχοντος Ἰννοκεντίου τοῦ τρίτου πάπα Ῥώμης. *Synopsis cum Deo dogmatum circa processionem Spiritus Sancti, quae ex divinis & sacris scripturis fusius tradiderunt non solum Sancti ac Deiferi Patres, sed & quidam magistri ac philosophi, contra recens exortum Latinorum dogma, in forma disputationis una cum veris demonstrationibus, in regina urbium, & in aliis locis & urbibus, collecta & composita a Nicolao Hydruntino; deinde vero e Graeca in Latinum sermonem translata Constantinopoli, hortatu Domini Benedicti Cardinalis ac Legati Innocentii tertii Romani Pontificis*. Inc. Ὁ ὁμοούσιος καὶ συναΐδιος λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ὁ μονογενὴς υἱὸς κ. λ. Desinit imperfecte, mutilato in fine Codice, in his verbis: ὥσπερ τὴν πραγματικὴν ἐν ἡμῖν γεννῶσι πρὸς ἀλλήλων διαίρεσιν. καλῶς ὧν τῷ Θεολόγῳ . . . . Sunt quinque tantummodo folia, & continent initium primae partis Commentariorum Nicolai sacerdotis Hydruntini, seu, ut alii vocant, Tarentini, in qua dialogus Graecum inter & Latinum de processione Spiritus Sancti exhibetur. Hoc Opus, inscriptione & principio mutilum ob unius folii defectum, habebatur supra in Codice XXXVI. Plutei V. Catalogi nostri Tom. I. pag. 61. col. 1. §. V. quem vide: quare eo libentius titulum integrum attulimus, ut ex hoc fragmento illius Codicis defectus suppleri commode queat.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. cuius erasa antiquiori scriptura, nova superinducta est. Constat foliis scriptis 64.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELES DE ANIMA.

A*ristotelis de Anima Libri III.* ut in edit. cit. Tom. I. a pag. 616. ad p. 661. COD. XXII.

Codex Graecus chartaceus Ms. in folio, Saeculi XV. nitidissimus. Constat foliis scriptis 30.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ.

ARISTOTELIS DE ANIMA.

Adde etiam

De generatione & corruptione.

I. pag. 1. A*ristotelis de anima Libri III.* ut in Codice superiori. COD. XXIII.

II. p. 47. *b.* Προλεγόμενα τῶν Ἀριστοτέλους περὶ ψυχῆς. *Prolegomena in Aristotelis Libros de anima*, incerti Auctoris. Inc. Τῶν περὶ ψυχῆς πραγματευσαμένων, οἱ μὲν μαθηματικώτερον. Des. ἐλλείποι ἡ αἴσθησις ἀρκοῦσα.

III. pag. 50. *b.* Themistii paraphraseos in Aristotelis Librum I. de Anima fragmentum trium circiter foliorum. Inc. Περὶ ψυχῆς, ὅσα δυνατόν. Des. καὶ ταῦτα ἅμα τά. . . . adscripto in margine ζήτει, & quinque foliorum spatio vacuo relicto. Vltima autem verba in Aldina editione, quam citavimus supra in Codice XX. huius Plutei, incidunt in pag. 64. *b.* lin. ult.

IV. pag. 54. *Aristotelis de generatione & corruptione Libri II.* ut in edit. cit. T. I. a p. 493. ad pag. 527. In fine adnotatur: γέγραπται ἀπὸ πάνυ ἐσφαλμένου πρωτοτύπου. *Descriptus est ab exemplari valde mendoso.*

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 92.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΒΙΒΛΙΑ Γ'. ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ΤΟΥ Ζ'. ΕΩΣ ΤΟΥ Θ'.

ARISTOTELIS NATVRALIS AVSCVLTATIONIS LIBRI III. A VI. SCILICET AD VIII.

H*Abentur in hoc antiquissimo Codice Aristotelis Naturalis Auscultationis Libri* COD. XXIV.

tres

tres postremi, ut in edit. cit. T. I. a pag. 383. ad p. 430. In ultima pagina manu multo recentiori & inelegant Codicis forte possessor haec adnotavit: Ὅστις ἂν ἀφέληται τὸ παρὸν βιβλίον φυσικῆς ἀκροάσεως ἀπὸ τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ ταπεινὸν σῶμα ἐμοῦ Θεοδοσίου τοῦ Πρίγκιπος, ἔσω ἀφορισμῷ ἀλύτῳ καθυποβεβλημένος ἀπὸ πατρὸς, υἱοῦ, καὶ ἁγίου πνεύματος, καὶ ἡ μερὶς αὐτοῦ μετὰ Ἰούδα τοῦ προδότου. *Quicumque sustulerit librum hunc Physicae Auscultationis ex loco, ubi iacet humile corpus mei Theodosii Principis, sit sententia indissolubili separatus a Patre, Filio & Spiritu Sancto, eiusque portio sit cum Iuda proditore.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. minori, Saeculi XIII. Constat foliis scriptis 178.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΨΥΧΗΣ, ΚΑΙ ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

ARISTOTELIS DE ANIMA, ET THEMISTII PARAPHRASIS.

COD. XXV. I. pag. 1. A*Ristotelis de anima Libri III.* ut in edit. cit. Tom. I. a p. 616. ad pag. 661.

II. pag. 80. *Scholium Anonymi*, seu potius, *breve summarium trium Aristotelis Librorum de Anima*. Inc. Ἰστέον, ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τρισὶ λόγοις τὸν περὶ ψυχῆς ἐξέθετο λόγον. Des. ἐνταῦθα πεποίηκεν.

III. p. 82. *Themistii paraphrasis in tres Aristotelis Libros de anima*, & quidem in Libros VII. divisa, ut in Cod. XX. huius Plutei supra p. 404. §. II. Liber I. inc. Περὶ ψυχῆς ὅσα δυνατὸν ἐν ἐπιστήμῃ λαβεῖν. Vltimus des. καὶ πρὸς τὸ σημαίνειν ἑτέρῳ. Exstat in cit. edit. Aldina a pag. 64. ad pag. 95. ubi tribus constat Libris. Clauditur tetrasticho illo elegiaco, quod retulimus in Cod. XLIV. Plut. LIX. Catalogi Tom. II. pag. 575. §. XVI. Heic inscribitur: Τοῦ αὐτοῦ Θεμιστίου στίχοι εἰς ἑαυτὸν, ὅτε ὕπαρχον αὐτὸν ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἰουλιανός.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XIII. optime servatus. Constat foliis scriptis 284.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΜΕΤΕΩΡΑ.

ARISTOTELIS METEORA.

Nec non

Metaphysica.

I. pag. 1. A*Ristotelis Meteorologicorum Libri IV.* ut in edit. cit. Tom. I. a COD XXVI. p. 528. ad p. 600.

II. pag. 79. *Eiusdem Metaphysicorum Libri XIV.* eodem ordine, ut in Cod. XII. huius Plutei.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. cum scholiis quibusdam Graecis, & alicubi Latinis in margine, quae videntur esse Francisci Philelphi. Constat foliis scriptis 235.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ ΓΕΝΕΣΕΩΣ.

ARISTOTELIS DE GENERATIONE ANIMALIVM.

ἈΡιστοτέλους περὶ ζώων ἱστορίας. *Aristotelis de animalium historia Libri X.* Primus inc. COD XXVII. Τῶν ἐν τοῖς ζώοις μορίων. Vltimus des. τὸ δὲ παρέλαττε τὸ πολλαπλάσιον. In cit. edit. Tom. I. a pag. 761. ad pag. 966. ubi notandum, Libri X. paragraphum ultimum, qui in editione Latine tantum exhibetur, in Codice Graecum esse: praeterea Librum editionis VII. esse in Codice IX. Libri vero editionis noni (in Codice VIII.) Caput ultimum abesse in Codice. Reliquorum series, nec non initium & finis, eadem in utroque sunt.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus, cum notulis aliquot marginalibus in principio. Constat foliis scriptis 235.

FINIS PLVTEI LXXXVII.

IN QVO DESINVNT

CODICES GRAECI BIBLIOTHECAE LAVRENTIANAE.

CODICES GADDIANI GRAECI
IN LAVRENTIANAM TRANSLATI
PLVTEVS LXXXIX. Sup.

CODEX XXII.

IOANNIS CLIMACI SCALA.

I. p. 1. Ontinet hic antiquissimus Codex *Ioannis Climaci Scalam Paradisi*, cum prolegomenis, quae sunt: primo *Ioannis praesidis coenobii Rhaithuni ad Ioannem praefectum sancti montis Sina Epistola*, ut in Codice XXI. Plut. VIII. Catalogi nostri Tom. I. pag. 366. §. I. secundo *Prologus una cum tabula graduum XXX. quibus Scala constat*; tertio *Vita Ioannis Climaci a Daniele monacho conscripta*; quarto *Epistola ipsius Ioannis ad alterum Ioannem Rhaitbunum*, ut ibid. §. II. Tandem pag. 6. *b.* occurrit Scala ipsa, cui titulus: Λόγος ἀσκητικὸς τοῦ ἀββᾶ Ἰωάννου τοῦ ἡγουμένου τῶν τῷ Σινᾷ ὄρει μοναχῶν, ὃν καὶ ἀπέστειλε τῷ ἀββᾷ Ἰωάννῃ τῷ ἡγουμένῳ τῆς Ῥαϊθοῦ προτραπεὶς παρ' αὐτοῦ συντάξαι. *Sermo asceticus Abbatis Ioannis praefecti monachorum montis Sina, quem misit Abbati Ioanni Rhaithuni monasterii Praefecto, quum eius hortatu ipsum conscripsisset.* Initium & finis concordat cum dicto Codice loc. cit. §. III. In calce rubrica exhibetur Scala ipsa graduum triginta delineata, una cum titulis Capitum, quae in eadem pertractantur, retrogrado ordine digestis.

II. pag. 129. *Eiusdem Ioannis Sermo ad Pastorem*, ut in dicto Cod. §. IV. Volumen claudunt sequentes versiculi:

Ἄκοσμε κόσμε, τί προβάλλῃ τὴν πλάνην
Τέρψει, βυθίζων τοῖς μυχοῖς ἀφεγγέσι,
Ἀποστερῶν τε τῆς ἀσυγκρίτου πάτρης
Τοὺς ἀπροσέκτως τοῖς βρόχοις πεδουμένους;
Ὢ πάντες ὄντα, τὰς ποθοῦντας τὸν κόσμον
Σοφῶς ἀπείργοις τῆς Ἐδὲμ τῶν ἀνθέων.
Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκα ἀμήν.

Tum ipsius amanuensis subscriptio, quae ita habet: Μνήσθητι, κύριε, τοῦ κεκτημένου τὴν ἱερὰν ταύτην καὶ ψυχωφελῆ θείαν δέλτον..... (1) καὶ κληρονόμον αὐτὸν ἀνάδειξον διὰ τῶν σῶν θείων ἐντολῶν τῆς ἐπουρανίου βασιλείας σοῦ, ἅμα τῷ γράψαντι Κωνσταντίνῳ ἐλαχίστῳ ἱερεῖ. *Memento, Domine, possidentis sacrum hunc & animabus utilem librum .... & ipsum heredem institue propter tua divina praecepta regni caelestis, una cum Constantino minimo sacerdote, qui hunc scripsit.*

Codex Graecus membr. Ms. in 4. Saec. X. optime servatus, cum scholiis aliquot marginalibus. Constat foliis scriptis 139.

MOSCHOPVLI SCHEDOGRAPHIA.

I. pag. 1. MAnuelis Moschopuli Schedographia, quae incipit, ut in Codice VII. Pl. LV. Catalogi Tom. II. pag. 245. §. IV. Finis vero diversus ita habet: τοῦ σημαίνοντος τὸ λέγω. ὥσπερ γὰρ ἀπὸ τοῦ τιθῶ, mutila enim est, ac continet tantum schedas sex. COD. XXV.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. Saeculi XIV. pessime exaratus, temporis vetustate detritus, madore corruptus, & a muribus etiam in ultimis foliis sede conrosus. Constat foliis scriptis 38.

CLAVDII PTOLEMAEI MAGNA CONSTRVCTIO.

Cum prolegomenis Barlaami monachi, Theonis & aliorum; nec non scholiis Anonymi. Accedunt eiusdem Barlaami Logisticae Libri VI.

I. pag. 1. KAτασκευὴ καὶ χρῆσις κυκλικοῦ ἀστρολάβου. *Constructio & usus circularis astrolabii*, cum figuris geometricis accurate delineatis, auctore Anonymo. Inc. Λαβόντες κύκλους τρεῖς ἀκριβῶς τετορνευμένους. Des. πρὸς ἕνα τινὰ τῶν προδιοπτευθέντων πλανωμένων. ἢ μή. Quoniam vero huius astrologici tractatus auctor ignoratur, ut de ipso iudicium ferre possis, amice lector, placet Capitum titulos, quibus constat, ut in Codice iacent exhibere. Ii vero sunt: COD. XLVIII.

Χρῆσις τοῦ τοιούτου ὀργάνου.
Περὶ τῆς τῶν ὡρῶν καταλήψεως.
Περὶ τοῦ τῆς ἡμέρας μεγέθους.
Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὴν ὥραν· ἐν ᾧ καὶ ὅτι ἰσημερινὴ λαμβάνεται.
Περὶ τῶν καιρικῶν ὡρῶν.

Περὶ

(1) Heic nomen possessoris erat appositum, quod deinde penitus abrasum fuit.

Περὶ μοίρας ὡροσκοπούσης ϗ μεσουρανούσης.

Πῶς ἐστιν ἐκ τοῦ ὀργάνου λαβεῖν τὸ μέγιστον ὕψωμα ἑκάστης τῶν ἐν τῷ ζωδιακῷ μοιρῶν, ὃ θεωρεῖται ἐν τῷ μεσημβρινῷ.

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὰς τῆς νυκτὸς ὥρας.

Περὶ τῶν καθ' ἕκαστον τῶν κλιμάτων ἀναφορῶν.

Περὶ τῆς τῶν ιβ' τόπων εὑρέσεως.

Περὶ τῆς τοῦ ἡλίου ἐποχῆς.

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ λαμβάνειν τὴν τῆς σελήνης ἐποχὴν, ϗ τῶν ἄλλων ἁπάντων πλανωμένων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων.

II. pag. 4. *b.* Τοῦ Βαρλαὰμ, πῶς δεῖ ἐκ τῆς μαθηματικῆς τοῦ Πτολεμαίου συντάξεως ἀκριβέστερον ἐπιλογίζεσθαι ἡλιακὴν ἔκλειψιν. *Barlaami, quomodo oporteat ex mathematica Constructione Ptolemaei accuratius deprehendere solarem eclipsim.* Inc. Αἱ μὲν αἰτίαι ϗ αἱ πρῶται ἀρχαὶ τῶν κατ' οὐρανὸν γινομένων συμπτωμάτων, αἵ τε τούτων διακρίσεις ϗ καταλήψεις, ἄριστα ϗ ὡς ἔνι μάλιστα ἀκριβῶς τῆς προσηκούσης ἔτυχον παρὰ τοῦ Πτολεμαίου ἀκριβείας. ἐπεὶ δὲ αὐτὸς τὰς τῶν ἡλιακῶν ἐκλείψεων διακρίσεις ἄνευ ὑποδείγματος ἐν τῇ συντάξει ἐξέθετο, ἐξ οὗ συμβαίνει δυσμεταχείριστον εἶναι ϗ δυσδιάκριτον τοῖς μετιοῦσι τὸν τῶν ἐπιλογισμῶν τρόπον, ἀναγκαῖον ἡγησάμην ἐκθέσθαι σοι, ἄριστε φίλων, κ. λ. Des. μεταξὺ θερινῆς ἀνατολῆς καὶ ἀπαρκτίου. Innuitur hoc Opus a Fabricio Bibl. Graec. Vol. III. pag. 418. citans Labbeum Biblioth. Nov. Mss. pag. 202. & Vol. X. pag. 432. num. 8. in recensione Barlaami Operum, ubi tamen pro *Solari eclipsi* habes *Lunari eclipsi* initium vero fit a verbis, ἀναγκαῖον ἡγησάμην, κ. λ. Nondum editum esse ex ipso colligimus. Fuit autem Barlaamus iste ex urbe Seminaria Calaber, & perinde ac Gennadius Scholarius, duas vel tres personas prorsus diversas egisse unus deprehenditur, unde factum ut in duos Barlaamos a quibusdam discerperetur. Sed unus idemque est qui pro Latinis initio & eorum cum Graecis unione, & qui deinde acriter contra Latinos, ac denique ex monacho S. Basilii factus Episcopus in regno Neapolitano Gyracensis, seu Hieracensis, iterum pro Latinis scripsit, eruditione, eloquentia & philosophiae cognitione nulli aetatis suae secundus. Idem Hesychastarum & Gregorii Palamae in synodo anno MCCCXXXVII. Constantinopoli habita vehemens fuit eum Gregorio Acindyno adversarius.

III. pag. 7. Θέωνος ϗ ἑτέρων σοφῶν ϗ μαθηματικῶν ἀνδρῶν προλεγόμενα εἰς τὴν μεγάλην σύνταξιν τοῦ Πτολεμαίου. *Theonis & aliorum sapientum & mathematicorum virorum prolegomena in magnam Constructionem Ptolemaei.* Inc. Τὴν ἀστρονομίαν ἐν τοῖς πρὸς Σῦρον γενεθλιαλογικοῖς τέσσαρσι βιβλίοις, κ. λ. Des. διὰ τῶν προειλημμένων ἐσπουδάζετο κατὰ τὸ δυνατόν. Exstant & in Codice I. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. p. 9. §. I. ubi finis diversus, quum ibi post verba mox relata, alia pauca subsequerentur tamquam prolegomena, e quorum postremis finem ipsorum desumsimus.

IV. pag. 20. Κλαυδίου Πτολεμαίου μαθηματικῆς συντάξεως. *Claudii Ptolemaei de mathematica Constructione Libri XIII.* Prooemium inc. Πάνυ καλῶς. Ultimi libri finis est: ϗ σύμμετρον εἰλήφοι τὸ τέλος ἡ παροῦσα πραγματεία. Concordat in reliquis cum dicto Codice I. Plut. XXVIII. Figuris elegantissimis geometricis instructus est Codex, & uberrima scholiis in margine adscriptis, quorum specimen esto, quod legitur initio prooemii pag. 20. Ἰστέον, ὅτι τὸ προοίμιον ἔπαινον ἀστρονομίας περιέχει, ἥτις εἶδός ἐστι τοῦ θεωρητικοῦ μέρους τῆς φιλοσοφίας. καὶ διὰ τοῦτο ἐπαινεῖ τοὺς περιπατητικοὺς φιλοσόφους, τοὺς περὶ Ἀριστοτέλην δηλαδὴ, ὡς καλῶς διελόντας τὴν φιλοσοφίαν εἴς τε τὸ θεωρητικὸν καὶ τὸ πρακτικόν· καὶ ἔτι τὸ θεωρητικὸν εἰς τὸ φυσιολογικὸν, τὸ θεολογικὸν, καὶ τὸ μαθηματικόν· ϗ τὸ μαθηματικὸν αὖ εἰς ἀστρονομίαν, γεωμετρίαν, ἀριθμητικὴν, ϗ μουσικὴν, κ. λ. Auctor scholiorum Anonymus.

V. pag. 169. Βαρλαὰμ μοναχοῦ λογιστική. *Barlaami monachi Logisticae*, sive *Arithmeticae subtilius demonstratae libri VI.* Prooemium inc. Πολλῶν ὄντων, οἷς ἀστρονόμοι χρῶνται. Des. ϗ τοῖς ἐν τῇ γραμμικῇ στοιχειώσει ἀποδεδειγμένοις. Liber I. inc. Μέρος ἐστί. Liber VI. des. ἔστιν ἄρα ὡς ὁ α, ε, πρὸς τὸν γ, οὕτως ὁ γ πρὸς τὸν ε, β. ὅπερ ἔδει. In ultimo folio quaedam pauca leguntur astronomica, quae ad hoc quidem Barlaami Opus nullo modo videntur pertinere. Hi Libri sex Logisticae editi sunt Graece a Ioanne Chambero Collegii Etonensis apud Anglos Socio Paris. MDC. 4. & Latina versio separatim, ibid. ad Reginam Angliae Elisabetham. Idem Opus puto, quod Gesnerus geometricam demonstrationem de numeris appellat.

Codex Graecus papyraceus Ms. in folio minori, Saeculi XIV. optime servatus, charactere quidem exili, sed manu valde perita & docta exaratus. Constat foliis scriptis 192.

ARISTOTELIS ORGANVM VNA CVM PORPHYRII INTRODVCTIONE IN QVINQVE VOCES.

I. pag. 1. INtroductio *Porphyrii in quinque voces.* Exstat praefixa Operibus Aristotelis edit. Paris. aliis eis. Tom. I. pag. 1. Huic subiicitur p. 16. *b.* scholion, seu explicatio, *cur sint quinque voces.* Inc. Διὰ τί εἰσι πέντε φωναί. Des. ὑποστῆναι ἡ δύναται. COD. LXXVII.

II. pag. 18. *Aristotelis Categoriae.* Ibid. pag. 14.

III. pag. 51. *Eiusdem de Interpretatione.* Ibid. pag. 36.

IV. pag. 71. *b.* *Eiusdem Analyticorum priorum Libri II.* Ibid. a pag. 51. ad pag. 129.

V. p. 187. *b.* *Eiusdem Analyticorum posterio-*

riorum Libri II. Ibid. a pag. 130. ad pag. 180.

VI. pag. 255. *b. Eiusdem Topicorum Libri VIII.* Ibid. a pag. 180. ad pag. 281. Octavo autem Libro, qui desinit ut in edit. subiicitur Caput inscriptum περὶ τῶν τοῦ συμβεβηκότος τόπων, quod nonum Topicorum librum constituere videtur, quum designetur verbis Τοπικῶν θ΄. incipit autem: Σκοπεῖν εἰ τὸ ὡς γένος ὑπάρχον ὡς συμβεβηκὸς ἀποδέδωκεν. Des. αὔξεται δὲ οὐκ ἀεί. Duobus circiter foliis continetur.

VII. pag. 402. *Eiusdem de sophisticis elenchis, sive argumentationibus Liber.* Ibid. a p. 281. ad pag. 314. ubi in duos dividitur Libros.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XVI. optime servatus. Constat foliis scriptis 450.

PLATONIS DIALOGI TRES.

COD. LXXVIII. I. pag. 1. P*Latonis Gorgias, vel de Rhetorica.* Exstat Oper. cit. edit. p. 302.

II. pag. 75. *Eiusdem Euthyphron, sive de sanctitate.* Ibid. pag. 1.

III. pag. 89. *Eiusdem Crito, sive de eo quod agendum est.* Ibid. pag. 32.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius primo folio legitur: Τὸ βιβλίον τοῦ Πέτρου Παύλου τοῦ Βοργανίου. Constat foliis scriptis 100.

AESOPI PHRYGIS FABVLAE GRAECAE, ET BASILII MAGNI SERMO VNICVS.

COD. LXXIX. I. pag. 1. A*Esopi Fabulae CXLVIII.* Prima ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ, *aquila & vulpes*, inc. Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλιωθέντες. Ultima λύκος καὶ γέρανος, *lupus & grus*, des. ταύτας ἀπονέμουσι χάριτας. In his recensendis usi sumus editione Graeca Basileensi per Ioannem Hervagium MDL. in 8. ubi sunt Fabulae CIL. eodemque prorsus ordine digestae, uti exhibentur in Codice. Notandum igitur est, deesse in hoc postremas editionis quinque Fabulas: nam ultima Codicis, est CXLIV. in edito: inter LXVII. vero & LXVIII. inseri unam, quae in edit. non adparet: itemque inter LXXIII. & LXXIV. alias tres ex Gabria, & sunt inter eius tetrasticha iuxta cit. edit. sub numeris 13. 14. & 28. Quae igitur deest in edit. hanc integram adferre libuit, quae sequens est:

Γυνή.

Γυνή τις θυγατέρων οὖσα δυοῖν μήτηρ, ἀνδράσι συνῆψε ταύτας, τὴν μὲν κηπωρῷ, θατέραν δὲ κεραμεῖ. ἐλθοῦσα τοίνυν ποτὲ πρὸς τὴν τῷ κηπωρῷ ἐγαμημένην, τά τε ἄλλα ὡμίλει, καὶ πῶς ἂν ἔχοι διηρώτα. ἡ δὲ, τὰ μὲν ἄλλα, μῆτερ, ἔφη, καλῶς. εὔχου δ' ὑετῶν ἡμῖν φοράν, ὡς τοῖς λαχάνοις ἐξ ἀρδείας αὔξησις ἡ κατὰ λόγον προεγένοιτο. ἐκεῖθεν δ' ἐξελθοῦσα, πρὸς τὴν συνοικοῦσαν τῷ κεραμεῖ ἀφικνεῖται. ταῖς δ' αὐταῖς χρησαμένη καὶ πρὸς ἐκείνην, ἤκουσεν, ὡς τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἡμῖν, ὦ μῆτερ, ἔχει· εὔχου δ' αἰθρίαν ἡμῖν καὶ ἡλίους γίνεσθαι θερμοτέρους τε καὶ καθαρωτέρους, ὡς ἂν θᾶττον οἱ κέραμοι ψύχοιντο· καὶ ἡ μήτηρ πρὸς ταῦτα . . . . . Mutila est, ac decem circiter versus vacui relicti sunt. Collectio fabularum Aesopicarum valde diversa ab editis exstat in Codice Biblioth. S. Mariae monachorum D. Benedicti Florentiae, de quo Montfauc. in Museo Italico. Duplicem habemus collectionem prosaicam Fabularum Aesopicarum Graecam, utramque ordine alphabetico digestam, alteram fabularum CXXXVI. quam ex Biblioth. Palatina primus edidit, Latine vertit, notisque illustravit Neveletus; alteram fabularum CXLIX. quam una cum vita Aesopi a Maximo Planude scripta Graece & Latine primus edidit Aldus Manutius Venetiis MDV. fol. Harum fabularum, quales in citatis duabus Collectionibus exhibentur, auctorem faciunt plerique Planudem monachum Constantinopolitanum, qui annis abhinc quadringentis vitam Aesopi composuit. Vide Fabric. B. G. Vol. I. pag. 400.

II. pag. 39. *Magni Basilii Sermo ad iuvenes, quomodo e profanis scriptoribus utilitatem capere possint.* In eius Operum edit. Paris. anni MDCCXXI. Tom. II. pag. 173.

Codex Graecus membr Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. nitidissimus, in cuius prima pagina possessoris nomen, licet litura obliteratum eruitur ita: *Hic liber est Raphaëlis Bernardi de Minervettis A. D. MDLXXV.* Constat foliis scriptis 55.

MEDICINALE PSELLI.

Τοῦ σοφωτάτου Ψελλοῦ πρὸς Κωνσταντῖνον τὸν Πορφυρογέννητον καὶ βασιλέα. *Sapientissimi Pselli ad Constantinum Porphyrogenitum & Imperatorem* Opus Mediciuale. Praecurrit prooemium, quod heic ut modum tractationis habeas, integrum proferimus. Ita igitur habet: Τὰς προσταχθείσας ἐπιτομὰς παρὰ τῆς σῆς θειότητος, ἐκ Θεοῦ αὐτοκράτωρ, περὶ τῆς τῶν ἰατρικῶν θεωρημάτων συναγωγῆς ἔσπευσα κατὰ τὸ δυνατὸν διὰ συντομίας ὁμοῦ καὶ σαφηνείας πᾶσαν τὴν ἰατρικὴν ἐπελθεῖν, μηδὲν κατὰ δύναμιν τῶν ἀναγκαίων ὑπερορῶν, ἕκαστον ἐκθέμενος τῶν παθημάτων, πρῶτον μὲν τὰς αἰτίας ὑπαγορεύων σαφῶς, δεύτερον τὰς σημειώσεις, δι' ὧν ῥᾳδίως γνωσθήσονται, εἶθ' ἑξῆς τὴν θεραπείαν, δι' ἣν πάντα κατὰ τέχνην θεραπεύσομεν· πρότερον ἀπὸ κεφαλῆς ἀρξάμενοι, διὰ τὸ ἐκεῖσε ἱδρύσθαι τὸ ἱερὸν τῆς λογικῆς ψυχῆς. *Iussu tuo mihi, divinissime Imperator, compendia de Meditationum Medicarum collectione demandata, pro virium mearum modulo, compendiose atque perspicue omnem medicinae facultatem percurrens, nullumque ex necessariis negligens, sed universos morbos exponens, absolvere nisus sum. Primam enim caussas aperte enuncio; secundo per quas non difficulter dignoscentur, notas; tandem media, per quae omnia artificiose curabimus.* COD. LXXXIII.

Prius

Prius a capite, quod in eo sacra pars animae inhaereat, exordiamur. Primum Caput περὶ τριχῶν ῥευσῶν, *de capillis fluentibus*, inc. Ἀπορῥέουσιν αἱ τρίχες, κ. λ. ultimum περὶ ποντίου μέλιτος, *de melle Pontico*, des. ἢ ἀβρότονον, ἢ χαμαίπιτυν. Tum subiicitur index Capitum totius Operis, quae sunt CCXCI. Habes etiam in Codice VI. Plut. LXXV. supra p. 147. §. I. ubi aliquanto brevius occurrit, quum Capitibus constet CCL. Post Caput igitur περὶ κεραυνῶν, *de fulminibus*, quod ibi erat CCL. heic vero est CCLXVI. sequuntur alia usque ad numerum, uti diximus, CCXCI. in quibus agitur de animalibus virus eiaculantibus, ac remedia contra ipsorum morsus proponuntur; ac propterea caput CCLXVII. inc. Περὶ τῶν ἰοβόλων ζώων μέλλοντες γράφειν, πρότερον προφυλακτικὰ βοηθήματα παραδώσομεν, κ. λ. Finem vero iam dedimus. De Opere hoc, ac de ipsius auctore iudicium vide loc. cit.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. erroribus quamplurimis scatens, in cuius prima pagina possessoris nomen ita notatum legitur: Τὸ βιβλίον τοῦ Πέτρου Παύλου τοῦ Βοργασίου, καὶ τῶν φίλων. Constat foliis scriptis 103.

HARMENOPVLI PROMTVARIVM IVRIS ET ALIA; NEC NON IVSTINIANI IMP. LEGES GEORGICAE.

COD. LXXXV. I. pag. 1. IN primo Codicis folio, & in alio, quod cum ipso integumento ligneo compactum est, leguntur *Interpretationes dictionum quarumdam, quae in Legalibus libris occurrunt*, ex. gr. ἐνέχυρον, κυοφερόμενος, ἀπελεύθερος, κ. λ. Pag. 2. exhibentur I. *Septem philosophorum apophthegmata, seu sententiae*, quorum nomina sunt, Menander, Cleobulus, Chilo, Pittacus, Solon, Bias, & Thales. II. *De mensuris* brevissimum excerptum. Inc. Ὅτι ὁ δάκτυλος, πρῶτός ἐστι, ὥσπερ καὶ ἡ μονὰς ἐπὶ τῶν ἀριθμῶν κ. λ. III. *De quatuor maximis fluminibus, Istro, Nilo, Tigri, & Euphrate*, & in fine *de Nili alluvione*. Inc. Ὅτι ὁ Γηὼν ὁ ποταμὸς, λεγόμενος Φισῶν παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, κ. λ. Des. κατὰ τοὺς εὐκαίρους τόπους. Pag. 3. *De primis artium inventoribus*. Inc. Ὁ Εὐκλείδης γεωμετρίαν. Ὁ Ἀπολλῆς τὰς βοτάνας, κ. λ. Tandem pag. ead. *b.* Εἰς κριτὴν στίχοι Ἀνδρέου χαρτοφύλακος τοῦ Λιβαδαρίου. *In iudicem versus Andreae Chartophylacis Libadmarii*, qui sunt:

Τὸ τῆς δίκης πῦρ ἐννοῶν πρὸ τῆς δίκης,
Λόγοις, δικαστὰ, μὴ πρηλησθῇς τὰς φρένας.
Πῦρ γὰρ πέφυκε τῶν λόγων ἡ λαμπρότης,
Τοὺς τὴν δίκην κλέπτοντας ἐνδίκως φλέγον.

II. pag. 4. Sequitur *Constantini Harmenopuli promtuarium Iuris*, in sex divisum Libros, ut in Codice XIX. Plut. LXXXI. cui praecedit I. *Praefatio ad Iudices eiusdem Harmenopuli*, II. *Condemnatio*, seu *exsecratio ipsorum a Leone & Alexandro Impp. promulgata*, III. *Protheoria*, IV. *Index Titulorum totius Hexabibli*; quae omnia eodem ordine habentur in dicto Codice §. I. Libri primi Titulus I. qui est *de legibus*, inc. Κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους, κ. λ. Vltimus *de consecratione Episcoporum, presbyterorum, & clericorum, & de rebus Ecclesiasticis*, qui in dicto Codice mutilus erat in fine, heic desinit: δίχα τῶν προσώπων δηλονότι τῶν ἐκ τῶν ἄλλων εἰρημένων κεκωλυμένων. Tum subditur: Τέλος πάσης τῆς ἐξαβίβλου. Hic, ut in dicto Codice innuimus, in editione inibi citata non apparet.

III. pag. 206. *b.* Θέσπισμα τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου περὶ τοῦ πάπα Ῥώμης. *Edictum, & effatum divinum Magni Constantini de Pontifice Romano*. Inc. Θεσπίζομεν σὺν πᾶσι τοῖς σατράπαις. Des. καὶ τοὺς αὐτοῦ διαδόχους. Est Constantini Magni Donatio facta Silvestro Pontifici, a Constantino Harmenopulo Graece versa, ut notat Nesselius Viennens. Biblioth. Catalogi Part. II. pag. 27. Integram refert Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VI. pag. 5. qui pluribus de hac ipsa Donatione edisserit. Huic subditur subscriptio quaedam a recentiori Graeculo analphabete exarata, quam uti potuimus διορθωθέντες heic exhibemus: Τὸ παρὸν βιβλίον ἀνακαινίσθη ὑπὸ τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Κάφα κυρίου Μαρτυρίου ἔτους ζοέ. ἰνδ. ι΄. πατριαρχοῦντος κυρίου Μητροφάνους τῆς νέας Ῥώμης. *Praesens liber restauratus est sub sacratissimo Metropolita Capha D. Martyrio anno* 7075. (Christi MDLXVII.) *indict. X. patriarcha novae Romae D. Metrophane*.

IV. pag. 208. *Epitome divinorum ac sacrorum Canonum ab eodem Constantino Harmenopulo confecta*, cum protheoria & indice in principio, ut in dicto Codice §. II. cum quo etiam initium & finis concordat.

V. pag. 244. Τοῦ αὐτοῦ περὶ πίστεως ὀρθοδόξου, καὶ περὶ αἱρέσεων. *Eiusdem de Fide orthodoxa, ac de haeresibus*. Caput *de Fide orthodoxa* inc. Πιστεύειν δεῖ τὸν ὄντως χριστιανὸν, κ. λ. Des. ἢ τὴν τῶν ἁμαρτωλῶν κόλασιν ἀτελεύτητον. Hoc deest in dicto Codice. Est autem Fidei Confessio, quae in editionibus Libello de Haeresibus subiici solet, in Codicibus vero Mss. praemitti instar prooemii, ut in hoc nostro, & in Caesareis, ut notat Lambecius. VI. pag. 35. & 39. Hanc bis memoriter recitasse dicitur Harmenopulus morti vicinus (1), ut notat Fabric. Bibl. Graec. Vol. X. pag. 278. §. IV. quem vide.

VI. pag. 245. *b.* Sequitur Libellus *de Haeresibus*, cuius initium & finis cum dicto Codice concordat §. III.

VII. pag. 250. Νόμοι γεωργικοὶ κατ' ἐκλογὴν βιβλίου τοῦ τῆς θείας λήξεως Ἰουστινιανοῦ βασιλέως. *Leges colonariae, sive georgicae selectae ex libro divinae memoriae Iustiniani Imperatoris*. Prima περὶ γεωργῶν, *de colonis*, inc.

(1) Obiit Constantinopoli sub Manuele Palaeologo Kal. Mart. anno Christi MCCCLXXX. vel MCCCLXXXIII. aetatis suae LXXII.

Χρὴ τὸν γεωργὸν ἐργαζόμενον, κ. λ. Septima *περὶ δένδρων, de arboribus*, desinit imperfecte in verbis, *ὁ χερσὶν οἰκείαις τέμνων ἐνέχεται...* Mutilus enim est in fine Codex. Editae sunt in Iure Graec. Rom. Io. Leunclavii Tom. II. pag. 256. Subiiciuntur etiam Harmenopuli Promtuario Iuris. Latine vertit Symon Schardius, & utraque lingua edidit Basileae MDLXI. in 8. emendatiores & auctiores ex Codice Antonii Augustini.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. Constat foliis scriptis 254.

PLVTEVS LXXXX. Sup.

DEMOSTHENIS ORATIONES VARIAE CVM LIBANII ARGVMENTIS.

COD. XVI. I. pag. 1. Λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων Δημοσθένους. ὁ βίος αὐτοῦ, *Libanii argumentum Orationum Demosthenis. Vita ipsius*. Inc. *Ἐπειδὴ κράτιστε*. Des. *κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἑκάστων ἰδιότητα*. Est Libanii ad proconsulem Montium praefatio, qui ab eo tum vitam Demosthenis, tum argumenta omnium eius Orationum sibi scribi iusserat: habeturque Graece & Latine in Tom. II. Operum Demosthenis Aurel. Allobrog. cura Hieron. Wolfii MDCVII. fol. post Vlpiani Enarrationes pag. 275.

II. p. 4. *b*. Sequuntur Libanii Argumenta in quasdam Demosthenis Orationes, quae sunt;

I. *in Philippicam primam*, ut in cit. edit. Tom. I. p. 15.

II. pag. 5. *in Philippicam secundam*. Ib. pag. 24.

III. pag. 6. *b. in Orationem de Haloneso*. Ibid. pag. 29.

IV. pag. 7. *b. in Orationem de Corona*. Ibid. p. 311.

V. pag. 9. *in Orationem de falsa legatione*. Ibid. pag. 197.

III. pag. 9. *b. Demosthenis Oratio prima in Philippum*, ut in dicta edit. T. I. pag. 15. In hac Oratione ad eum locum. ubi leguntur verba, *πόρου ἀπόδειξις, Pecuniaria ratio*. haec in margine notula apposita est: *Ἐντεῦθεν Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς ἑτέρου λόγου εἶναι ἀρχὴν, προοίμιον δέ φησιν οὐκ ἔχει, ἐπειδὴ δευτερολογίας ἐστὶν, ἐν αἷς ὡς ἐπιτοπλεῖστον οὐκ εἰσὶ προοίμια.*

IV. pag. 21. *Eiusdem Philippica II.* Ibid. pag. 25.

V. pag. 28. *b. Eiusdem Oratio de pace, cum Libanii argumento*. Ibid. pag. 19.

VI. pag. 33. *b. Eiusdem Oratio de Halonneso*. Ibid. pag. 29.

VII. pag. 42. *b. Eiusdem Oratio de Chersoneso, cum Libanii argumento*. Ibid. p. 35.

VIII. pag. 56. *Philippi ad populum Atheniensem Epistola*. Ibid. pag. 61.

IX. pag. 61. *Demosthenis Oratio de Corona*. Ibid. pag. 313.

X. pag. 127. *b. Eiusdem de falsa legatione*. Ibid. p. 200.

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nitidissimus, cum glossis aliquot in margine minio exaratis. Constat foliis scriptis 202.

DEMOSTHENIS ORATIONES DVAE.

I. pag. 1. Sine ullo titulo occurrit *Demosthenis Oratio contra Ctesiphontem*, ut in cit. edit. a pag. 274. ad p. 311. COD. LXII.
Hic Codex quum male compactus a bibliopego fuerit, mirum in modum confusa sunt omnia; numeratio vero, quam paginis adiecimus, lectorem in viam reducit.

II. p. 39. *Τοῦ αὐτοῦ λόγος περὶ τοῦ στεφάνου. Eiusdem Oratio de Corona*, seu potius fragmentum incipiens ab initio usque ad verba, *ἐπὶ ταύτην ἀπηντηκὼς ἐμοὶ....* quae incidunt in cit. edit. p. 314. linea ultima.

Codex Graec. papyrac. Ms. in 8. maiori, Saeculi XV. cum brevibus notulis & castigationibus in margine. Constat foliis scriptis 40.

PLVTEVS LXXXXI. Sup.

HOMERI ILIAS.

Continet hic Codex *Homeri Iliadem Libris XXIV.* cui hypothesis praecurrit, posterius tamen adiecta. Primus Liber ob Codicem in principio mutilum, est acephalus, & incipit a versu 313. COD. I.

Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

Ad primum & secundum librum adsunt in margine scholia, sed adeo minutis characteribus & evanescentibus exarata, ut vix legi possint; ipsorum praeterea pars a bibliopego in compingendo Codice nonnullis in locis recisa est. Incipiunt a versu 315.

Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελήεσσας ἑκατόμβας,

& quidem ita: *Τέλειος κοινὸν, τελείης ποιητικὸν, ἀπὸ τοῦ τέλος, τελόεις· ὡς ἀπὸ τοῦ κρύος κρυόεις, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς η, τελήεις, τὸ θηλυκὸν ἡ τελήεσσα, κ. λ.*

Codex Graecus bombycinus Ms. in 8. Saeculi XIV. variis in locis tineis corrosus, ac senio confectus. Constat foliis scriptis 315.

HOMERI ILIAS ET ODYSSEA.

I. p. 1. *Homeri Iliados Libri XXIV.* quorum ultimus est imperfectus: COD. II.
desinit enim in versu 144.

Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος οὐλύμποιο.

Primus liber scholiis optimis marginalibus ubique refertus est, sed minutis & intricatis characteribus exaratis, quorum etiam pars

tineis

tineis corrosa deperiit. Horum primum ita habet: Μῆνις· οὐκ ἐκ τοῦ μαίνεσθαι, ἀλλ' ἐκ τοῦ μένειν μῆνις· ἐκ δὲ τοῦ μαίνεσθαι ἡ μανία, φρενῶν ἔκστασις οὖσα, ἢ ἐκ τοῦ μὴ ἕν· στερεῖ γὰρ τῆς ἑνότητος διϊστῶσα τοὺς ... ζοντας· οὐδὲ παρὰ τῷ ποιητῇ ὀνόματα ἐπὶ τῶν παροξυνομένων θυμὸς, χόλος, μῆνις, κότος· θυμὸς δὲ παρὰ τὸ θύειν, καὶ τὸ αἷμα, θύαιμός τις ὤν· ὁ χόλος παρὰ τὴν χολήν· ἡ δὲ ὀργὴ παρὰ τὸ ὀρέγω· καὶ γὰρ ἀντὶ λυπήσεώς ἐστιν ὄρεξις· θυμὸς, χόλος, καὶ ὀργὴ συνώνυμα· ταὐτὸν γὰρ σημαίνει. In alios autem Libros scholia rarissima: hypotheses etiam quibusdam praefixae sunt.

II. pag. 167. *Eiusdem Odysseae Libri XIV. priores*, quorum postremus item mutilus est, ac desinit in vers. 422.

Α'λλ' ἄγ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν.

Nulla in hos scholia leguntur.

Codex Graecus bombycinus Ms. in 4. maiori, Saeculi XIII. tineis ac senio variis in locis male adfectus. Constat foliis scriptis 216.

AESCHYLI TRAGOEDIAE DVAE.

COD. V.

I. pag. 1. PRima Tragoedia est *Prometheus Religatus*. Praecedit *Aeschyli Vita*, cuius initium: Αἰσχύλος ὁ τραγικὸς γένει μὲν ἦν Α'θηναῖος, Ε'λευσίνιος τὸν δῆμον. Finis: οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν ἀπηνέγκατο. Vitam excipit *Promethei argumentum*. quod inc. Προμηθέως ἐκ Διὸς κεκλοφότος τὸ πῦρ. Des. ἡ δὲ ἐπιγραφὴ τούτου, Προμηθεὺς δεσμώτης. Tum sequitur Tragoedia ipsa, in cuius calce legitur Epigramma iambicum *in Prometheum & Aeschylum*, quod inc. Α'νθ' ὧν τὸ πῦρ δέδωκας, κ. λ. Des. ἐκφυγεῖν τιμωρίας. Habes in Codice XXV. Plut. XXVIII. Catalogi nostri Tom. II. pag. 45. §. II. ubi longius est. Scholiis autem marginalibus, & glossis interlinearibus abundat. Primum scholion in vocem τηλουρὸν ita habet: ὑψηλὸν, μακρὸν, ἀφ' οὗ τῆλε καὶ μακρὰν ὁρᾷν τις δύναται. λέγει δὲ τὸν Καύκασον, ἢ τὸ μακρόθεν ὁρώμενον, ἢ τὸ ἐπιπολὺ διῆκον καὶ ἕλκον τὰ οἰκεῖα ὅρια, κ. λ.

II. pag. 41. Secunda Tragoedia est, quae inscribitur: *Septem apud Thebas*. In hanc quoque glossae interlineares sunt, & scholia marginalia, quorum primum in voces ὑμνοῖθ' ὑπ' ἀστῶν, κ. λ. ita inc. Βουλόμενοί τινες ἀτιμάσαι αὐτὸν, καὶ ὑβρίσαι, τὸ ὑμνοῖτο ἀντὶ τοῦ ἀτιμάζοιτο ἐκλαμβάνουσιν. ὅτι δὲ ἀληθές ἐστι τοῦτο, καὶ οὐχ' ὥσπερ ἐκεῖνοί φασι, μαρτυρεῖ τὸ οἰμώγμασι, κ. λ. Clauditur hoc disticho:

Δεινοπροσωπήσασα τέμνεται ξίφει
Δυὰς ἀδελφῶν ἡ μιαιφονωτάτη.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XIV. in cuius ultima pagina legitur: *MCCCCXXXI. die XXI. Aprilis Liber iste emptus per me Nicolaum de Martinotiis a papate* .. (1) *hyperperis* 1. ½. Constat foliis scriptis 75.

SCHOLIA IN EVRIPIDIS HIPPOLYTVM, ALCESTIDEM, MEDEAM, ET ANDROMACHEN.

I. pag. 1. SCholiis *in Hippolytum* praecedit argumentum, cuius initium: Θησεὺς μέν. Finis vero: τῷ δὲ Ι'ππολύτῳ τιμὰς ἔφη γῆς ἐγκαταστήσασθαι. Habes in editione Euripidis Genevensi apud Paullum Stephanum cum versione Gulielmi Canteri, notisque Io. Brodaei, Stiblini, Aemilii Porti, & eiusdem Gul. Canteri ann. MDCII. in 4. Tom. I. p. 497. Tum post personas fabulae, alia pauca subiiciuntur, quae quum in editione desiderentur, integra adserimus, & ita habent: Η' μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις. ἐδιδάχθη ἐπὶ Α'μείνονος ἄρχοντος ὀλυμπιάδι πζ'. ἔτει δ'. πρῶτος Εὐριπίδης, δεύτερος Ι'οφῶν, τρίτος Ι'ων. ἔστι δὲ οὗτος ὁ Ι'ππόλυτος δεύτερος, καὶ στεφανίας προσαγορευόμενος. ἐμφαίνεται δὲ ὕστερος γεγραμμένος· τὸ γὰρ ἀπρεπὲς καὶ κατηγορίας ἄξιον ἐν τούτῳ διώρθωται τῷ δράματι. τὸ δὲ δράμα τῶν πρώτων. Scholion primum est in verba, ὅσοι τε πόντου, & inc. Ε'πὶ μέγιστον ηὔξησε τὸ κατηγόρημα τοῦ νεανίσκου, κ. λ. ultimum in vocem μᾶλλον, est, Μᾶλλον δὲ ἀντὶ τοῦ μάλιστα, συγκριτικὸν ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ. In cit. edit. a pag. 499. lin. 7. ad pag. 605.

COD. VI.

II. pag. 53. Scholia *in Alcestidem*, quibus item praeit Tragoediae argumentum, quod. inc. Α'πόλλων ᾐτήσατο, κ. λ. & post verba, ἔδειξεν ἣν ἐπένθει, in quibus editio desinit, per alios novem versus progreditur in Codice hoc pacto: Α'λκηστις ἡ Πελίου θυγάτηρ ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Η'ρακλέους δὲ ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. Η' μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φέραις μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἔκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἳ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς Α'λκήστιδος συμφοραῖς. προλογίζει δὲ ὁ Α'πόλλων. Tum subiiciuntur dramatis personae. Scholia inc. Θῆσσαν) θητικὴν δίαιταν. Αἰνέσαι) εὐαρεστῆσαι, καταδέξασθαι. Οὗ δὴ χολωθεὶς) ἀνθ' οὗ τοῦ Α'σκληπιοῦ, κ. λ. Des. Νόστιμον δ' ἔλθοις πόδα) γράφεται καὶ δόμον καὶ ὁδόν. In cit. edit. a pag. 606. ad pag. 671.

III. pag. 65. Medeae praecedit *Aristophanis grammatici argumentum*, ut in edit. cit. pag. 403. In superiori margine huius paginae scholion adscribitur eiusdem argumenti, cuius initium est: Ι'στέον, ὅτι ἡ Κόρινθος πατρῷον ἦν κτῆμα Μηδείας τῷ λόγῳ τούτῳ, κ. λ. Des. ταῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνεπιγράφου ὑπομνήματος τοῦ εἰς Πίνδαρον ἔγραψαν. Scholia in Fabulam ipsam incipiunt: Τὸ ὤφελε τινὲς ἐπιρρηματικῶς δέχονται. Des. Μάτην ἔπος) μάτην εἶπας τοῦτο. Ζεῦ τάδ' ἀκούεις,) γράφ. Ι'ὼ Ζεῦ, τάδ' ἀκούεις. Πολλῶν ταμίας) ταῦτα ὡς ἀπὸ τοῦ χοροῦ ἐστι λεγόμενα. Ibid. a pag. 405. ad

(1) Ibi erant alia quaedam pauca antiquitus exarata, quae deinde fuerunt penitus expuncta.

pag. 497. sed finis diversus in Codice, quum paullo sint longiora.

IV. pag. 98. Scholia *in Andromachen*, quibus nullum praeit argumentum, inc. Σχῆμα) κάλλος, εὐπρέπεια, κόσμος, ἀξίωμα, δόξα, κ. λ. Des. εἰς σηπίαν μεταβληθεῖσαν. Ibid. a pag. 673. ad p. 746.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 4. minori, Saeculi XV. nonnullis paginis alia manu suppletus, & aquis pluvialibus maculatus, quibus etiam factum est, ut tituli minio conscripti, ac Euripidis verba omnino evanuerint, in cuius primo folio legitur: *Monasterii Angelorum Petrus Candidus:* in secundo vero antiqua manu alia haec notata sunt: *Quaedam etiam adnotamenta praeter haec addidi in impresso, tum in hanc Tragoediam, tum in reliquas tris*. Constat foliis scriptis 109.

ARISTOPHANIS COMOEDIAE IV.

COD. VII. I. pag. 1. PRima est *Plutus*. Praecedit *Aristophanis vita*, ut in edit. Amstelod. Ludolphi Kusteri A. MDCCX. fol. inter Prolegomena pag. XIV. Thomae magistro tributa. Inc. Ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιός. Des. ψυχὴν εὗρον Ἀριστοφάνους. Vitam excipit argumentum Pluti, quod inc. Βουλόμενος. Des. πλοῦτος Ἀριστοφάνους. Ibid. pag. 1. Inde scholia duo *de Comoedia*, quorum primum inc. Τὸ παλαιόν. Des. τὸ εἰς γέλωτα. Inter dicta prolegomena pag. XII. Alterum inc. Ὅτι ὁ γέλως. Des. εἰς ξανθίαν. Ibid. p. XIII. usque ad lineam tertiam columnae secundae: quae enim in Codice subsequuntur & inc. Σκολιὰ λέγεται παροίνια, μέλη τὰ ἐπὶ τῷ συμποσίῳ ᾀδόμενα, κ. λ. Des. κ̀ μὴ ἐπ' εὐθείας τῆς λύρας περιφέρειαν, σκολιὰ ἐλέγετο, in edit. non adparent. Pag. 3. aliud Aristophanis grammatici argumentum versibus iambicis, sed ad instar solutae orationis exaratum. Inc. Μαντεύεται δίκαιος ὤν τις κ̀ πένης. Des. τἀγαθά. Ibid. p. 2. Tum alia haec: Ὑποκριταὶ Ἀριστοφάνους δύο, Καλλίστρατος ϗ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικὰ, διὰ δὲ Καλλιστράτου τὰ ἰδιωτικά. quae excerpta sunt ex alia poëtae vita, quae habetur loc. cit. pag. XIII. incidunt autem in pag. XIV. lin. 36. Tandem alia duo adiiciuntur argumenta, quae sunt in edit. p. 1. sub numero 2. & 3.

II. pag. 38. *Eiusdem Nubes*, cum variis argumentis praeviis, quae licet ordine aliquantum diverso, exhibentur etiam in edito pag. 50. seq. quae igitur habentur in Codice. ea sunt quae in edit. distinguuntur marginalibus numeris 1. 2. 3. 7. 4. 5. 6. & 10. ubi notandum, argumentum illud versibus iambicis expressum, in Codice instar solutae orationis esse exaratum. In principio huius dramatis scholia quaedam occurrunt, quorum primum inc. Ἰοὺ, ἰού. Σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, διὰ τὸ ἐγρηγορέναι, κ. λ. ut in edit. p. 57. Progrediuntur autem usque ad vers. 25.

III. pag. 83. *b. Eiusdem Equites* cum tribus argumentis. Primum, quod in edit. p. 173. metricum est, & num. 7. designatur, in Codice prosaice exaratum est. Alterum duobus constat paragraphis, qui numero 6. & 8. in edito distinguuntur. Tertium denique, quod in edit. primum, paragraphos continet 1. 2. 3. & 4.

IV. pag. 124. *Eiusdem Ranae*. Tria & heic argumenta praecurrunt: primum versibus politicis, solutae tamen orationis ad instar exscriptum; alia duo sunt, quae in edit. marginalibus numeris 4. 5. 6. 7. 1. 2. & 3. denotantur.

In fine haec amanuensis subscriptio legitur rubris litteris expressa: Τουτὶ τὸ βιβλίον μετεγράφη ἐν Ῥώμῃ ὑποτροπῇ μὲν κ̀ ἐξόδῳ τοῦ εὐγενοῦς κ̀ λογίου ἀνδρὸς κυρίου Φραγκίσκου Σαλβήκτου (1) τοῦ ἐκ τῆς Φλωρεντίας τὸ γένος, χειρὶ δὲ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς, ἔτει ἀπὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ὀγδοηκοστῷ πέμπτῳ, μηνὸς Μαρτίου εἰκοστῇ. *Praesens liber transcriptus est Romae hortatu quidem & sumtibus nobilis & docti viri Domini Francisci Salvecti Florentini genere, manu vero Ioannis presbyteri Rhosi Cretensis, anno a Christi Nativitate MCCCCLXXXV. mensis Martii die XX.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 4. Saeculi XV. nitidissimus, cum argumentis & titulis comoediarum rubrica exaratis, in cuius prima pagina legitur manu recentiori: *Francisci Salvetti* κ̀ τῶν φίλων: qui quidem videtur in subscriptione supra relata veri possessoris nomine, pro quo Codicem scripsit Rhosus, expuncto, proprium substituisse. Constat foliis scriptis 167.

THEOCRITI IDYLLIA. MOSCHI AMOR FVGITIVVS. EPIGRAMMATA QVAEDAM. APOLLONII RHODII ARGONAVTICA.

I. pag. 1. THeocriti *Idyllia XVIII. impressa* sine ulla anni & loci nota, sed fortasse Florentiae typis Philippi Iunctae: characteres enim omnino similes sunt aliis eiusdem editionibus, quae anno MCCCCXCVII. ex eius officina in lucem prodiere. Habent autem scholia aliquot marginalia & interlinearia, Graeca manu exarata. Idyllia vero ista sunt: COD. VIII.

I. *Thyrsis, seu Cantio*.
II. pag. 3. *b. Pharmaceutria*.
III. pag. 6. *b. Caprarius, vel Amaryllis*.
IV. pag. 7. *b. Battus, & Corydon*.
V. pag. 8. *b. Viatores Comatas & Lacon*.
VI. pag. 11. *Damoetas & Daphnis*.
VII. pag. 12. *Thalysia, seu vernum iter*.
VIII. pag. 15. *Bucoliastae Daphnis, & Menalcas*.

IX.

(1) Hae duae voces Φραγκίσκου Σαλβήκτου alia manu recentiori sunt suffectae vetustioribus expunctis.

IX. pag. 16. *b. Pastor, sive bubulci, Daphnis & Menalcas.*

X. pag. 17. *b. Operarii, vel Messores.*

XI. pag. 18. *b. Cyclops.*

XII. pag. 20. *Aëtes.*

XIII. pag. ead. *b. Hylas.*

XIV. pag. 22. *Cyniscae amor, sive Thyonichus.*

XV. pag. 23. *b. Syracusiae, sive Adoniazusae.*

XVI. pag. 26. *Charites, sive Hieron.*

XVII. pag. 28. *Laudatio Ptolemaei.*

XVIII. pag. 30. *b. Helenae Epithalamium.* In fine τέλος τοῦ Θεοκρίτου. *Finis Theocriti.* Huc usque Codex est impressus, & foliis constat 31. quae sequuntur, manuscripta sunt.

II. pag. 32. *Moschi Amor fugitivus.* Inc. Α' Κύπρις τὸν ἔρωτα. Des. περὶ πάντα βέβαπται.

III. pag. ead. *b. Epigrammata quaedam ex Anthologia desumta,* quorum tituli & initia ita habent:

I. inscribitur Εἰς Αἴαντα.
Inc. Α'δ' ἐγὼ ἀδαμῶν ἀρετὰ, κ. λ.

II. Πλάτωνος.
Α'στὴρ μὲν πρὶν ἔλαμπες.

III. Τοῦ αὐτοῦ.
Α' Κύπρις Μούσαισι.

IV. Τοῦ αὐτοῦ.
Αἱ Χάριτες τέμενός τι.

V. Anepigraphum.
Πάλλας τὴν Κυθέρειαν.

VI. Νικάρχου.
Παρθένε τριτογένεια.

VII. Α'δριανοῦ Καίσαρος, οἱ δὲ Γερμανικοῦ.
Ε'κτορ ἀρήϊον αἷμα.

VIII. Πρὸς ὃ ἀντέγραψεν ἀνὴρ Σπαρτιάτης Δημάρατος.
Θαρσῦνοι, οὐ γὰρ ἐμῆς, κ. λ.

IX. Anepigraphum.
Τί καὶ δακρυόεις.

X. Εἰς Α'ρχίλοχον.
Νῦν πλέον ἢ τὸ πάροιθεν.

XI. Anepigraphum.
Ε'στραφον ἄγχι τάφοιο.

XII. Anepigraphum.
Α'ρχιλόχου τόδε σῆμα.

XIII. Λεοντίου.
Κεῖται ἐνὶ Τροίῃ.

XIV. Anepigraphum.
Οὐ σὸν μνῆμα τόδε.

XV. Λεωνίδου εἰς Η'ρινναν.
Παρθενικὴν νεανοιδόν.

XVI. Φιλίππου.
Κολχίδα τὴν ἐπὶ παισίν.

XVII. Anepigraphum.
Πικρὴν ἀλλήλοις.

XVIII. Anepigraphum.
Η' βραδύπους βουλή.

XIX. Λουκιανοῦ.
Ω'κεῖαι Χάριτες.

XX. Anepigraphum.
Οὐκ ἐθέλουσα τύχη.

XXI. Ω'ς ἀπὸ τοῦ Πανὸς Γαυράδα.
Α'χὼ φίλα μοι.

XXII. Anepigraphum.
Εἴπασαν ἥλιε χαῖρε.

XXIII. Εἰς Ε'ρωτα ἀροτριῶντα Μόσχου.
Λαμπάδα θεὶς καὶ τόξα.

XXIV. Anepigraphum.
Τὸν λύκον ἐξ ἰδίων.

XXV. Anepigraphum.
Ο'μματ' ἔχεις Η'ρης.

XXVI. Ζηνοδότου.
Τίς λύψας τὸν ἔρωτα.

XXVII. Εἰς εἰκόνα Διδοῦς ἀδίστοτον.
Α'ρχέτυπον Διδοῦς ἐρικυδέος.

XXVIII. Α'ντιπάτρου εἰς Ο'ρφέα.
Οὐκ ἔτι θελγομένας.

XXIX. Φιλίππου.
Ε'ν Θήβαις Κάδμου.

XXX. Εἰς εὐχαρίστους καὶ ἀχαρίστους Α'ντιπάτρου.
Α'ντίπατρος Πίσωνι γενέθλιον.

XXXI. Ποσειδίππου, οἱ δὲ Κράτητος τοῦ Κυνικοῦ.
Ποίην τίς βιότοιο τάμοι τρίβον.

XXXII. Ε'κ τοῦ ἐναντίου πιθανὰ Μητροδώρου.
Παντοίην βιότοιο τάμοις τρίβον.

XXXIII. Α'ρχίου εἰς τοὺς τέσσαρας ἀγῶνας.
Τέσσαρές εἰσιν ἀγῶνες.

XXXIV. Σιμωνίδου.
Ι'σθμια καὶ πυθοῖ.

XXXV. Α'ρχίου.
Θρήϊκας αἰνείτω.

XXXVI. Λουκιανοῦ.
Ο'κτὼ τὰ τῶν θνητῶν.

XXXVII. Παύλου Σιλεντιαρίου.
Μήτε βαθυκτεάνοιο.

XXXVIII. Ε'πὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.
Πολλοί τοι ναρθηκοφόροι.

XXXIX. Ο'ρέστου.
Α'μβαίνων Ε'λικῶνα.

XL. Τίνας ἂν εἴποι λόγους πρὸς Πρόκνην τὴν ἀδελφὴν Φιλομήλη.
Σός με πόσις κακόεργος.

XLI. Εἰς τὸ αὐτό.
Χαῖρε Πρόκνη.

XLII. Εἰς ἀσεβεῖς, εἰς τὸν φθείραντα τὴν ἑαυτοῦ μητρυιάν.
Μὴ θάψῃς τὸν ἄθαπτον.

XLIII. Εἰς ἄσωτον Λουκιανοῦ.
Τὸν πατρικὸν πλοῦτον.

XLIV. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Δηϊδάμεια, τοῦ Πύῤῥου πορθήσαντος Τροίαν.
Πᾶσαν ἐμῆς κραδίης.

XLV. Τίνας ἂν Α'γαμέμνων ὁπλισθέντος Α'χιλλέος.
Ι'λιος ὀφρυόεσσα.

XLVI. Τίνας ἂν Ε'κτωρ.
Πηλείδην κοτέουσα.

XLVII. Τίνας Ε'κτωρ πρὸς Πάτροκλον μὴ δυνηθέντα φέρειν τὸ δόρυ.
Ε'ζημίωσας ὦ σθένων.

XLVIII. Τίνας ἂν εἴποι λόγους Ε'κτωρ τιτρωσκόμενος ὑπὸ Ε'λλήνων.
Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον.

XLIX. Τίνας Θέτις Τηλέφῳ σκελισθέντος ὑπ' ἀμπέλω.

Α'μπελε τί πρηξώμενος.

L. Anepigraphum.

Ε'κτορι δ' Αἴαντι ξίφος.

IV. pag. 38. *Apollonii Rhodii Argonauticarum Liber primus, secundus, & pars tertii:* desinit enim in versu,

Κάλλεος ἱμερθεὶς. ἀμφ' ἀσραγάλοισι δὲ τώγε,

qui in edit. Lugduni Batav. ex officina Elzeviriana MDCXLI. 8. est versus 117. Libri III.

Codex Graecus chartaceus in 4. maiori, partim impressus, partim Ms. Saeculi XVI. Constat, quoad impressa foliis 31. quoad Mss. foliis 54.

THEOCRITI BVCOLICA.

COD. IX. THeocriti *Idyllia octo*, quibus praecedit brevis Poëtae vita. Inc. Θεόκριτος ὁ τῶν βυκολικῶν ποιητὴς Συρακούσιος ἦν τὸ γένος. Des. ἐτεκλήθη, ut in editione Paris. A. MDXLIII. 4. apud Christian. Wechelum pag. 123. Subiiciuntur deinde quaedam de bucolica poësi, quae in cit. edit. non occurrunt. Inc. Θεόκριτος εἰδύλλια βυκολικὰ, λέγεται δὲ εἰδύλλιον τὸ μικρὸν ποίημα. Des. ἀνδρὸν ᾗ ὑπέροινον τῆς ποιήσεως. Inde sequuntur Idyllia, cum scholiis aliquot brevibus marginalibus & interlinearibus rubrica conscriptis, quae iuxta editionem Cantabrigiae apud Ioan. Field MDCLXI. inter Poëtas minores Graecos Radulphi Wintertoni 8. sunt

I. *Thyrsis pastor, & Caprarius.*

II. *Pharmaceutria.*

III. *Caprarius, vel Amaryllis, vel Comastes.*

IV. *Comatas & Lacon*, in edit. sub n. V.

V. *Battus & Corydon*, in edit. sub n. IV.

VI. *Damoetas & Daphnis.*

VII. *Thalysia, seu vernum iter.*

VIII. *Daphnis, Menalcas, & Caprarius.*

Codex Graecus membranaceus Ms. in 8. Saeculi XV. In calce ultimi Idyllii legitur rubris litteris: *Ego* . . . . . . (1) *transcripsi & explevi hunc Theocriti librum anno Domini MCCCCLX. die vigesimo nono mensis Martii.* Τέλος. Tum in ultimo folio haec alia subscriptio: *Questo Theocrito in grecho è di me Alfonso Pitti, il quale scrissi di mia propria mano nel* 1462. quod omnino falsum esse, tum ex expuncto vero scriptoris nomine, tum ex anno supra notato, ac diversitate characteris liquido eruitur. Constat foliis scriptis 33.

VETERVM GRAMMATICORVM OPERA VARIA, NEC NON HESIODI, NICANDRI, AC LVCIANI QVAEDAM.

COD. X. I. pag. 1. ΠΕρὶ τρόπων λέξεως. *De tropis, seu figuris dictionis.* Inc. Ε'λλειψις, οἷον σκηπτοῦχος. Des. Φράσις, οἷον τὰ ἐμὰ, ταμὰ, ὅ ἐςιν ἀλλοίωσις τῶν φωνηέντων. Mutilus initio videtur hic Tractatus; titulus enim supra relatus recentissima manu fuit adiectus.

II. pag. ead. Α'ρχὴ σὺν Θεῷ ἁγίῳ τῶν συντάξεων, πῶς δὴ ὀφείλει συντάσσειν ῥηματικὰς λέξεις ἐν ταῖς τοῦ ὀνόματος πτώσεσιν. *Initium cum Deo sancto constructionum, quomodo nimirum construendae sint verbales dictiones cum nominum casibus:* verba autem ordine litterarum exhibentur disposita. Inc. a littera A. Α'γοραννοῦ, γενικῇ. Des. in littera Ω. Ω'φελῶ τὸ βοηθῶ, δοτικῇ. τοῖς δεομένοις ὠφελεῖν προθυμήθητι, ἀντὶ τοῖς καταπτοουμένοις.

III. p. 11. *b.* Φράσις Τρόπων ποιητικῶν· οὗτοι μὲν οὖν οἱ τρόποι τῆς γραμματικῆς τὴν κοινὴν συνήθειαν παραβαίνοντες. *Explicatio figurarum poëticarum: quae quidem figurae communem grammaticae usum praetergrediuntur*, auctore Choeroboscο, cuius nomen in calce Opusculi legitur appositum. Inc. Φράσις ἐςὶ λόγος ἐγκατάσκευος. Des. ἀπηρτισμένον τὸν τῆς φράσεως νοῦν.

IV. pag. 14. *b.* Ε'τεροι τρόποι ποιητικοὶ κζ'. δηλοτικοὶ συνεσκιασμένης φράσεως, ῥητορικῆς καὶ λογικῆς παιδεύσεως. *Aliae figurae poëticae XXVII. demonstrativae locutionis figuratae, rhetoricae & logicae institutionis.* Post singularum enumerationem inc. Υπερβολή ἐςι φράσις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν αὐξήσεως χάριν. Des. καὶ ἐν τρώεσι ἔσῃ κυβιςῇ τῆρες ἔσσι, quae pertinent ad declarationem figurae, quae dicitur ἐτικερτόμησις, quaeque in ipsarum serie penultima est; quare mutilum videtur hoc Opusculum. Auctor fortasse idem Georgius Choeroboscus, quum eiusdem de XXVII. tropis & figuris poëticis Ms. exstet etiam in Vindobonensi.

V. pag. 17. Τοῦ ὑπερτίμυ ἐν φιλοσόφοις κυρίυ Μιχαὴλ σύντομος ἐξήγησις περὶ συντάξεως, ἤτοι περὶ τοῦ μὴ σολοικίζειν, καὶ περὶ βαρβαρισμοῦ· ἐν τῷ μεταξὺ τότων ᾗ περὶ συντάξεως προθέσεων ϛ ῥημάτων. *Honoratissimi inter philosophos D. Michaëlis* (Pselli) *brevis explicatio de constructione, seu de non soloecizando & de barbarismo: inter quae etiam de constructione agitur praepositionum & verborum.* Inc. Ο'κτὼ εἰσι πάντα τὰ μέρη τοῦ λόγυ, ὄνομα, κ. λ. Des. ἐν τῇ τελείᾳ μάθῃς γραμματικῇ. Inter Michaëlis Pselli scripta non recensetur ab Allatio in Diatriba de Psellis edit. Fabric. in calce Vol. V. Biblioth. Graecae: nam quae de hoc argumento scripsit, ea sunt versibus politicis expressa.

VI. pag. 25. *Apollonii Alexandrini*, cognomento *Dyscoli, de constructione orationis Liber I.* non integer. Praecedit ipsius Vita, qualis legitur in edit. Francof. apud Andreae Wecheli heredes MDXC. in 4. pag. 1. tum index Capitum Libri I. item ut in dicta edit. pag. 2. 3. & 4. Tandem Liber ipse, qui desinit in verbis: αὐτῶν τε ϛ τῶν ἄρθρων, quae postrema sunt Capitis XXVII. ibid. pag. 64.

VII.

(1) Heic nomen scriptoris fuit expunctum.

VII. p. 43. *Hesiodi Theogonia*, in fine mutila; desinit enim in versu 706.

Σὺν δ' ἄνεμοι ἔνοσιν τε κόνιν θ' ἅμα ἐσφαράγιζον.

VIII. pag. 67. Ἐκ τῶν ποιητῶν καὶ μάλιστα Ὁμήρου κανονίσματα. *Ex poëtis, & praesertim Homero Canonismata*, hoc est, *de derivatione quorumdam verborum & nominum, quae apud poëtas, ac praesertim Homerum occurrunt, & de reductione eorum ad communes inflexionum regulas*, Excerpta satis diffusa. Inc. Ἄειδε. ᾄδειν, τὸ ψάλλειν, καὶ τὸ φημίζειν, καὶ παθητικῶς ᾄδεται μέλος, ἤτοι ψάλλεται, κ. λ. Des. εὐθύνω καὶ ἀπευθύνω, τὸ ἐπ' εὐθείας ἄγω, καὶ τὸ τιμωρῶ. διευθύνω, τὸ δι' εὐθείας. κατευθύνω, τὸ κατ' εὐθείαν. In calce primae paginae huius tractatus legitur: *Conventus S. Romani de Luca Ordinis Praedicatorum*. Pag. vero 80. occurrit sequens nota: Μηνὶ Φεβρουαρίῳ κδ'. ἔτους ͵ςωοδ'. ἰνδ. τῆς αὐτῆς ἐγεννήθη μοι παῖς. *Mense Februario die XXIV. anno 6874.* (Chr. MCCCLXVI.) *indictione eadem natus est mihi filius*.

IX. pag. 87. *Lexicon verborum & nominum ordine alphabetico, ipsorum constructione adposita iuxta varias dialectos*. Incipit a littera Α. Ἄγαμαί σου, Ἀττικῶς. ἄγαμαί σε, Ἑλληνικῶς. Ἀὴρ βαθεῖα, Ἀττικόν. ἀὴρ βαθὺς, Ἑλληνικόν. Desinit in littera Ω hoc pacto: Ὡς οἷόν τε, Ἀττικοί. ὡς δυνατὸν, Ἕλληνες. οὗ δὲ κοινὸν Ἰώνων καὶ Ἀττικῶν, οὕτως Ἑλληνικῶν.

X. pag. 93. *b.* Φιλήμονος. *Philemonis fragmentum Lexici*. Incipit a littera Α. Ἀφέλετο, ἀφείλατο βάρβαρον. Ἀρτύεται, ὡς κονίεται. Desinit in Δ. nimirum: Διέπαυσε, κατέπαυσε. δείλης ὀψίας οὐδεὶς ἐρεῖ. In calce a Graeculo quodam historiola *de Sardanapalo* subiecta est. Philemon iste Atticus inter Grammaticos Graecos accensetur a Fabric. Biblioth. Graec. Vol. VII. pag. 68. eiusque Ἀττικὰς λέξεις, sive φωνὰς, Ἀττικὰ ὀνόματα, Ἀττικὰς γλώσσας allegat Athenaeus, unum, ut opinor, opus diversis, sed idem significantibus insigniens titulis.

XI. pag. 95. Ἁρποκρατίωνος. *Harpocrationis* Excerpta ex eius Lexico. Inc. Γεννηθῆναι ἀντὶ τοῦ γενέσθαι παρ' Ἐπιχάρμῳ, καὶ ἔστι Δώριον. ἀλλ' ὁ Ἀττικίζων γενέσθαι λεγέτω. Des. ἐτάζω, τὸ βασανίζω. ἑταιρίζομαι. τὸ ἑταιρεῖαν.... Imperfecta sunt in fine ob mutilationem Codicis inter folium 104. & 105. Vtrum autem omnia haec, quae foliis decem comprehenduntur, ad Harpocrationem pertineant, non ita facile quis diiudicet.

XII. pag. 105. Fragmentum unius ferme paginae, partem continens postremi Capitis Schedographiae Manuelis Moschopuli, incipiens a verbis...... παριᾶσι· ὁ ἐφίημι, ἐφίησιν, ἐφιᾶσι, κ. λ. & desinens, καὶ Μοσχίωνος: καὶ μέγα. Habes integrum hoc Opus in Codice VII. Plut. LV. Catalogi Tom. II. pag. 245. §. IV. & alibi.

XIII. pag. ead. Ἐκ τῶν τεχνολογιῶν κυρίου Μαξίμου τοῦ Πλανούδη. *Ex Technologia D. Maximi Planudis* Excerpta. Inc. Ἐντέτηκεν ἀντὶ τοῦ ἐγκάθηται, οἷον ἐντέτηκέ μοι ἔρως. Des. χάρις, τοῦ προσώπου ἡ εὐμορφία, καὶ ἡ ὡραιότης· ὅθεν καὶ χαρίεν πρόσωπον. In calce ipsorum legitur manu diversa haec nota: Δέδωκα τῷ δημάρχῳ τοῦ ἁγίου Εὐδοκίμου ... ιδ'.

XIV. pag. 119. Sequuntur alia multa item Grammaticalia *de verborum nimirum ac nominum derivatione & constructione*, anepigrapha prorsus & acephala. Inc.... Εἰ ἐκτεινόμενόν ἐστιν. εἰ δὲ μὴ ἐκτεινόμενον τοῦτό ἐστι, συναιρεῖσι, κ. λ. Des. ὡς ἄνεως, ὡς Μενέλεως. ἐντεῦθε κανονίσον.

XV. pag. 138. Τοῦ Φίλωνος. *Philonis* Excerptum historicum. Inc. Λέγονταί τινες παρ' αὐτοῖς ὄνομα Ἐσσαῖοι πλῆθος ὑπὲρ δ... κατ' ἐμὴν δόξαν οὐκ ἀκριβεῖ τύπῳ διαλέκτου Ἑλληνικῆς παρώνυμοι ὁσιότητος, τοῦ θείου θεραπευταὶ, κ. λ. Des. τὸ δ' αὐτὸ ἔπαθον τὸ δι...... mutilum in fine.

XVI. pag. 141. Carmen iambicum Anonymi ut videtur *de piscibus*, cum uberrimis glossis marginalibus. Inc.

Ὁ τὴν πέδαργον ψύλλαν ἡνιοστροφῶν.

Expositio inc. Τὸ δεῦρο λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἄγε παρακελευσματικοῦ. Des. Poëmatium:

Δεινὰς ἀπειλὰς καὶ πυριφλέκτους βλάβας.

Expositio desinit: σύρουσαν, συρομένην ἐν τῇ θαλάσσῃ.

XVII. pag. 143. *b.* Παροιμίαι πάνυ ὀλίγαι. *Proverbia valde brevia*. Inc. Κινεῖς τὴν καμαρίναν, καὶ κινεῖς τὸν ἀνάγυρον. καμαρίνα πηγὴ, κινουμένη μὲν βαρεῖαν ἀποφορὰν ἐκδιδοῦσα. Des. ὥσπερ ἐπὶ πάντα βελτίστῳ κατεχρῶ τῷ σώματι, ἡνίκα ὑγιῶς εἶχον, οὕτω καὶ νῦν χρῆσαι τούτῳ καλῶς.

XVIII. pag. 145. Νικάνδρου Θηριακά. *Nicandri Theriaca*, cum glossis interlinearibus & marginalibus. Inc. Ῥεῖά κέ τοι μορφάς τε. Des. νιφόεσσα πολίχνη. Initium scholiorum sequens est: Θηριακὰ Νικάνδρου. Οὗτος κατὰ χρόνον ἤκμασε Ἀττάλου τοῦ τελευταῖον ἄρξαντος Περγάμου, ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων, ᾧ προσφωνεῖ λέγων οὕτω:

Τευθρανίδης ὦ κλῆρον ἀεὶ πατρῷον ἰάχων
Κέκλυθι, μηδ' ἄμνηστον ἀπ' οὔατος ὕμνον ἐρύξῃς, κ. λ.

Notandum interim est, folium 147. quod heic insertum fuit, restituendum esse Alexipharmacis, quae sequuntur. In folio vero 158. *b.* quod vacuum superarat, ab alia manu descripti sunt singulorum mensium dies, quibus a sectione venae abstinendum est, adscripto titulo: Τοῦ προφήτου Κοδράτου, ὅταν οὐ δεῖ φλεβοτομεῖσθαι.

XIX. p. 162. *Eiusdem Alexipharmaca* cum glossis interlinearibus. Carmen inc. Εἰ καὶ μὴ, κ. λ. Des. ξενίοιο φυλάσσοις. Glossae inc. Εἰ ὁ μὴ σύνεγγυς ἔχομεν τοὺς κλήρους τῶν πόλεων ἐπὶ τῆς Ἀσίας· ἀπέχουσι γὰρ ἀλλήλων οὐκ ὀλίγον Κύζικον καὶ Κολοφῶν, κ. λ.

XX. pag. 172. *Luciani Pseudosophista, sive Soloecista*. Inc. Ἆρ' ὁ γνῶναι τὸν σολοικίζοντα, κ. λ. Des. νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

XXI. pag. 174. Excerpta quaedam brevia mul-

multiplicis argumenti, nimirum *de quodam lapide* παντάρβη *dicto, de draconum venatione apud Indos; ac de duabus margaritarum speciebus, earumque piscatione;* quae fortasse sunt particula quaedam Commentariorum in Oppiani Halieutica. Horum omnium initium est: Ἔςι τις λίθος παντάρβη ὄνομα, κ. λ. Finis. ϗ μὴ ἐᾶν ἐμπελάζειν ταῖς ναυσίν.

XXII. p. 175. Excerptum quoddam historicum *de Menippo Lycio, & Apollonio Tyanensi*. Inc. Μένιππος ὁ Λύκιος γνώριμος ἦν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ ἔτη μὲν γεγονὼς πέντε ϗ κ'. γνώμης δὲ ἱκανῶς ἔχων. Des. ἐπειδὴ ἀκραιφνὲς αὐτοῖς τὸ αἷμα. Subiiciuntur quaedam pauca *de Nerone, de regionibus Aethiopiae, Indiae &c.*

XXIII. pag. 176. *Regulae inflexionum quorumdam verborum*, quales in Graecanicae linguae rudimentis proponi tironibus solent.

XXIV. pag. 218. *b.* In ultimo folio legitur brevissimum excerptum *de variis poëtarum speciebus*.

Codex Graecus chartaceus Ms. in 8. Saeculi XIV. diversis manibus & intricatissimis characteribus exaratus, seu potius ex pluribus diversorum Codicum fragmentis simul compactis compositus. Constat foliis scriptis 218.

Tertium hoc Volumen, quo Bibliothecae Laurentianae Codicum Graecorum recensio absolvitur, claudat illud Theophrasti fragmentum, quod ex eius decimo de historia plantarum libro iam deperdito superest adhue, habeturque in duobus huius bibliothecae Codicibus, III. nimirum, & XXII. Plut. LXXXV. Fateor equidem me illud suo loco (1) publici iuris facere voluisse, Latina Iani Planci Ariminensis, Medicinae, Anatomes, & Botanicae Professoris celeberrimi, interpretatione donatum: sed quum ipsius interpretis monitu comperissem pleraque ex iis, quae in hoc fragmento pertractantur, circa dimidium Libri noni reperiri, illius edendi curam tunc abiecisse, quum iam non decimi, sed noni libri partem esse existimarem. Nunc vero re melius considerata, in eam sententiam adducor, ut credam, ad Librum quidem decimum pertinere, & in nonum fuisse nescio quomodo iutrusum; quemadmodum in Aldina etiam editione anni MCCCCXCVIII. fol. innuitur, ubi post adlatum Libri X. initium. quod quindecim lineas non excedit, subiicitur sequens monitum: Ταῦτα μόνα τοῦ δεκάτυ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις εὑρήκαμεν· εἰ μὴ ἄρα τῷ ἐννάτῳ συγκέχυνται τὰ λοιπά. Vtcumque tamen se res habeat, gratum lectori fore arbitror, integrum hoc loco exhibere, ut & ipse utri dictorum librorum adscribendum sit iudicare possit. Latina igitur interpretatio est Iani Planci, in qua peragenda fatetur se ad ipsius Tyrtami dictionem, qui ab Aristotele Euphrastus, & Theophrastus dictus est, quam maxime accessisse. Fragmenti initium inde sumimus, ubi Aldina desinit editio; nam post verba τὰς πολλὰς πόας καλῦσιν οἱ ῥιζοτόμοι, in quibus editionis illius fragmentum absolvitur, ita in dictis duobus Codicibus continuatur:

Ὁ μὲν ὖν ὀπισμὸς γίνεται τῶν ὀπιζομένων ὡς ἐπιτοπολὺ τοῦ θέρους τὸ μὲν ἐνισαμένυ, τὸ δὲ προεληλυθότος. ἡ δὲ ῥιζοτομία γίνεταί τινων καὶ ὑπὸ πυροτομίας, καὶ μικρῷ πρότερον οὐ μὴν, ἀλλ' ἤγε πλείων τοῦ μετοπώρυ μετ' ἀρκτοῦρον, ὅταν φυλλοῤῥοήσωσιν· ὅσων δὲ καὶ ὁ καρπὸς χρήσιμος, ὅταν ἀμερθῶσι τὸν καρπόν. ἔςι δὲ ὁ ὀπισμὸς καὶ ἀπὸ τῶν καρπῶν, ὥσπερ τοῦ τιθυμάλλου καὶ τῆς θριδακίνης, καὶ σχεδὸν τῶν πλείςων, ἢ ἀπὸ τῶν ῥιζῶν, ἢ τρίτον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, ὥσπερ τῆς μήκωνος· ταύτης γὰρ μόνον οὕτω καὶ τοῦτ' ἴδιον αὐτῆς. τῶν μὲν οὖν καὶ αὐτόματος ὁ ὀπὸς συνίςαται δακρυώδης τις, ὥσπερ καὶ τῆς τραγακάνθης. ταύτην γὰρ οὐδὲ τέμνειν ἐςί. τῶν δὲ πλείςων, ἀπὸ τῆς ἐντομῆς· ὧν ἐνίους μὲν εὐθὺς εἰς ἀγγεῖα συνάγουσιν, ὥσπερ καὶ τὸν τοῦ τιθυμάλλου, ἢ μηκωνίου· καλοῦσι γὰρ ἀμφοτέρως καὶ ἁπλῶς ὅσα πολύοπα τυγχάνει. τῶν δὲ μὴ πολυόπων, ἐρίῳ λαμβάνουσιν, ὥσπερ καὶ τῆς θριδακίνης· ἐνίων δ' οὐδ' ὀπισμὸς, ἀλλὰ χυλισμὸς ἐςιν· ὥσπερ ὅσα κόψαντες ἢ τρίψαντες, ϗ ὕδωρ ἐπιχέαντες, ἀποθῦσι ϗ λαμβάνυσι τὴν ὑπόςασιν· ξηρὸς δὲ δηλονότι ϗ ἐλάττων ὁ χυλισμὸς τούτων. ἔςι δὲ τῶν μὲν ἄλλων ῥιζῶν, τὸ χύλισμα ἀσθενέςερον τῦ καρποῦ· τῦ κωνείυ δὲ ἰσχυρότερον, καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ῥᾳδίως ποιεῖ ϗ θᾶττον. ποιεῖ μικρὸν

Succorum igitur, qui e plantis profluunt collectio fit plerumque aestate incipiente, aut non admodum praeterlapsa; radices vero quaedam contingit ut praecidantur, aut decerpantur sub tritici messem, idque etiam paullo ante, sed hoc ut plurimum autumno post Arcturum, quando folia defluere solent: quarum quidem semen est utile, idque iam decerptum fuit. Est igitur succi collectio. aut ab ipsis seminibus, veluti a tythymallo, lactucaque, & fere a quamplurimis aliis, aut a radicibus, aut tertio loco ab ipsomet capite, ut in papavere accidit, & huius tantum hoc est peculiare. Quorum quidem succus sponte. velut lacruma quaedam concrescit, ut in tragacantha, seu caprina spina fit. Hanc enim vulnerare nefas. Sed in quamplurimis vulnera infliguntur; quorum succos statim in vasa colligunt, ut faciunt ex eo, qui fluit ex tithymallo, aut ex papavere, idque fit plerumque, & facile, ubi plantae multum succo abundant; sed in iis, in quibus succus non est tantus, hunc lanatum floccis detergunt, quemadmodum in lactuca. Aliquarum non est succus, sed humor quidam, quem chylum vocant, ut in iis, quae caeduntur, aut teruntur, & aquam affundentes, quam abiiciunt, & sedimentum reponunt. Densus videlicet & minor est harum rerum humor; est autem in aliis radicibus humor debilior quam in fructu: cicutae

(1) Scilicet supra pag. 248. ubi Codicem III. Plut. LXXXV. recensemus.

πρὸς πάνυ κατὰ πόσιν δοθέν· ἐνεργότερον δὲ καὶ εἰς τὰς ἄλλας χρείας. ἰσχυρὸν δὲ καὶ τῆς θαψίας· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἀσθενέστερα. οἱ μὲν οὖν ὀπισμοὶ σχεδὸν τοσαυταχῶς γίνονται. τῆς δὲ ῥιζοτομίας οὐκ ἔστι τοιαύτη διαφορά· πλὴν ἐν ταῖς ὥραις θέρους, ἢ μετοπώρου, καὶ τῷ τάσδε τῶν ῥιζῶν, οἷον τοῦ ἐλλεβόρου τὰς κάτω τὰς λεπτάς· τὰς γὰρ ἄνω τὴν παχεῖαν τὴν κεφαλώδη φασὶν ἀχρεῖον εἶναι καὶ διδόναι ταῖς κυσὶν, ὅταν βούλωνται καθαίρειν. καὶ ἀφ' ἑτέρων δέ τινων τοιαύτας λέγουσι διαφοράς. ἔστι δ' ὡς οἱ φαρμακοπῶλαι καὶ οἱ ῥιζοτόμοι τὰ μὲν ἴσως ἂν οἰκείως, τὰ δὲ ἂν ἐπιτραγῳδοῦντες λέγουσι. κελεύουσι γὰρ τοὺς μὲν κατ' ἀνέμους ἱσταμένους τέμνειν, ὥσπερ ἑτέρας τέ τινας καὶ τὴν θαψίαν, ἀλειψαμένους λίπα, τὸ γὰρ σῶμα ἀνοιδεῖν, ἐὰν ἐξεναντίας· κατ' ἄνεμον δὲ καὶ τοῦ κυνὸς βάτου συλλέγειν τὸν καρπόν· εἰ δὲ μὴ κίνδυνον εἶναι τῶν ὀφθαλμῶν· τὰς δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν, ἐνίας δὲ πρὸ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν, οἷον καὶ τὸ κλύμενον· καὶ ταῦτα μὲν καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις τάχ' ἂν οὐκ ἀλλοτρίως δόξειεν λέγειν. καὶ πονεῖς γὰρ ἐνίων αἱ δυνάμεις· ἐπεὶ καὶ ὁ ἐλλέβορος ταχὺ καρηβαρεῖν ποιεῖ, καὶ οὐ δύνανται πολὺν χρόνον ὀρύττειν. διὸ καὶ ἐσθίουσι σκόροδα, καὶ ἄκρατον ἐπιπίνουσιν. ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα, ὥσπερ ἐπίθετα πόῤῥωθεν, οἷον τὴν παιωνίαν· οἱ δὲ γλυκυσίδην καλοῦσι· νύκτωρ κελεύουσιν ὀρύττειν. ἐὰν γὰρ ἡμέρας καὶ ὀφθῇ τις ὑπὸ δρυοκολάπτου τὸν μὲν καρπὸν ἀπολέγων, κινδυνεύει τοῖς ὀφθαλμοῖς· τὴν δὲ ῥίζαν τέμνων ἐκπίπτει τὴν ἕδραν. φυλάττεσθαι δὲ καὶ τὴν κενταυρίδα κόπτοντα τριόρχην, ὅπως ἂν ἄτρωτος ἀπέλθῃ, καὶ ἄλλας δέ τινας αἰτίας. τὸ δ' ἐπευχόμενον τέμνειν, οὐθὲν ἴσως ἄτοπον· ἀλλ' εἴ τι καὶ ἄλλο προστιθέασιν, οἷον ὅταν τὸ πάνακες τὸ ἀσκλήπιον καλούμενον· ἀντεμβάλλειν γὰρ τῇ γῇ πανκαρπίαν μελιττοῦντα. ὅταν δὲ τὴν ξίριν, τριμήνους μελιττοῦντας ἀντεμβάλλειν μισθὸν, τέμνειν δὲ ἀμφήκει ξίφει περιγράψαντα εἰς τρεῖς· καὶ ὅτι ἂν πρῶτος τμηθῇ μετέωρον ἔχειν, εἶθ' οὕτω τὸ δεύτερον τέμνειν· καὶ ἄλλα δὲ τοιαῦτα πλείω. περιγράφειν δὲ καὶ τὸν μανδραγόραν εἰς τρεῖς ξίφει, τέμνειν δὲ πρὸς ἑσπέραν βλέποντα, τὸν δὲ ἕτερον κύκλῳ περιορχεῖσθαι, καὶ λέγειν ὡς πλεῖστα περὶ ἀφροδισίων. τοῦτο δ' ὅμοιον εἴρηκα τῷ περὶ τοῦ κυμίνου λεγομένῳ κατὰ τὴν βλασφημίαν, ὅταν σπείρωσι. περιγράφειν δὲ καὶ τὸν ἐλλέβορον καὶ τὸν μέλανα, καὶ τέμνειν ἱστάμενον πρὸς ἕω καὶ κατευχόμενον. ἀετὸν δὲ φυλάττεσθαι καὶ ἐκ δεξιᾶς καὶ ἐξ ἀριστερᾶς. κίνδυνον γὰρ εἶναι τοῖς τέμνουσιν, ἐὰν δὲ ἐγγὺς μὴ διαπτῇ (sic), ὁ ἀετὸς ἀποθνήσκει ἐνιαυτῷ. ταῦτα μὲν οὖν ἐπιθέτοις ἔοικεν, ὥσπερ εἴρηται· τρόποι δ' οὐκ εἰσὶ τῶν ῥιζοτομιῶν πλὴν οὓς εἴπομεν. ἔτι δ' ὥσπερ ἐλέχθη, τῶν μὲν πάντα χρήσιμα καὶ ἡ ῥίζα καὶ ὁ καρπὸς καὶ ὁ ὀπὸς, ὥσπερ ἄλλων τε καὶ τοῦ πάνακος· τῶν δὲ ἡ ῥίζα καὶ ὁ ὀπὸς, ὥσπερ τῆς σκαμμωνίας, καὶ τῆς κυκλαμίνου, καὶ τῆς θαψίας, καὶ ἑτέρων, καθάπερ καὶ τοῦ μανδραγόρου· τοῦ μὲν

φύλ.

sae autem est valentior, & lethum inducit facilius & ocyus: hoc infert paullo debilius, si instar pilularum propinetur: ut validior est in alios usus. Validus est & thapsiae humor: reliqui omnes debiliores. Succorum rationes igitur bis habentur modis. Radicum praecisionis, seu differentiae non est tanta differentia; fit enim tantum tempore aestivo, vel autumnali, & quando & quales praecidendae sunt, ut in elleboro, quae inferiores, & exiliores sunt, praecidendae. Quae in superiori parte sunt locatae, & caput crassius habent, inutiles esse ducuntur, & canibus tantum exhibendae, quando eos purgare volumus: & de quibusdam aliis alias huiusmodi esse circumstantias aiunt. Circa has res & seplasiarii herbariique modo aeque ac familiariter loquuntur, modo rem narrant exaggerantes. Iubent enim stantes imprecatoriis verbis radices secare, ut & alias quasdam, & praesertim thapsiam, pinguedine oblitum corpus: intumescere enim, si ex adverso; & contra ventum fructum rubi canini colligere, aliter periculum esse in oculis; & alias noctu, & ante diem, alias vero decerpere prius quam sol adscendat, ut de clymeno. Et haec quidem & alia his similia, fortasse non aliena dicere videntur; etenim mirae quarumdam rerum videntur virtutes; quandoquidem & elleborus statim grave reddit caput, & nequeunt ad multum tempus effodere, quare comedunt allium, & merum bibunt; aliaque tamen huiusmodi, quasi e longinquo adiecta, ut est paeonia (alii glycysidem vocant) nocta iubent effodere: si enim interdiu adspiciatur aliquis a pico Martio fructum legere, oculis periclitatur: radicem autem secando decidit sedes. Cavere autem in secanda centaurea buteonem triorchida, ut invulneratus abeas, & alias quasdam caussas. Secare autem orantem, non erit fortasse absurdum: sed si quidpiam aliud addant, ut quum panacem asclepium vocatum; vicissim enim in terra reponere placentam mellitam ex variis fructibus confectam: quando enim xiridem, tunc trimestres mellitas placentas reponere in mercedem, & eam secare ancipiti gladio, circumscribendo in tres partes, & quod primum sectum est suspensum habere, deinde & alterum secare, & quaedam huiusmodi alia plura. Circumscribere & mandragoram in tres partes gladio, & secare circa vesperum circumspiciendo, & alterum in gyrum circumsaltare, & dicere quamplurima de rebus venereis. Hoc autem simile dicitur circa cyminum dictum secundum imprecationem, quando serunt. Circumscribere & elleborum, & maxime qui niger est, & secare stando versus orientem, & imprecando: aquilam autem cavere & a dextra, & a sinistra: periculum enim esse secanti, si prope adsit aquila, ut moriatur eodem anno. Haec quidem commentis videntur similia, ut dictum est. Modi extractionis sectionisque radicum non sunt praeter eos, quos diximus; & horum quidem partim omnia sunt utilia, radix, fructus, & succus, ut aliarum rerum, & panacis: partim vero, radix & succus, ut scammoniae, & cyclamini, & thapsiae, & aliarum quarumdam, quemadmodum & mandragorae, cuius quidem

Ee

fo-

φύλλον χρήσιμον εἶναί φασι πρὸς τὰ ἕλκη μετ᾽ ἀλφίτου· τὴν δὲ ῥίζαν πρὸς ἐρυσίπελας ξυσθεῖσαν, καὶ ὄξει δευθεῖσαν πρὸς τὰ ποδαγρικὰ καὶ πρὸς ὕπνον καὶ πρὸς φίλτρα. διδόασι δ᾽ ἐν οἴνῳ, ἢ ὄξει· τέμνουσί τε τροχίσκους, ὥσπερ ῥαφανίδας, καὶ ἀνείραντες ὑπὲρ γλεύκους, ἐκρέμασαν ἐπὶ καπνοῦ. ὁ δὲ ἐλλέβορος ἐπὶ ταῦτα τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καρπῷ χρήσιμος. εἴπε οἱ ἐν Ἀντικύρᾳ καθάπερ φασὶ τῷ καρπῷ καθαίρουσιν. ἔχει δὲ σισαμώδη τοῦτον. πλείω δὲ καὶ τοῦ πάνακος τὰ χρήσιμα, καὶ οὐ πάντα πρὸς τὰ αὐτά· ἀλλ᾽ ὁ μὲν καρπὸς πρὸς τὰς ἐξαμβλώσεις καὶ τὰ σπάσματα καὶ τοὺς τοιούτους πόνους, ἔτι τε πρὸς τὰ ὦτα καὶ τὰς φωνασκίας· ἡ δὲ ῥίζα πρός τε τοὺς τόκους καὶ τὰ γυναικεῖα, καὶ πρὸς ὑποζυγίων φύσεις· χρησίμη δὲ καὶ πρὸς τὸ ἤρινον μύρον διὰ τὴν εὐωδίαν· ἰσχυρὸν δὲ περὶ Συρίαν, καὶ τέμνονται περὶ πυραμητόν. τοῦ δὲ κυκλαμίνου ἡ μὲν ῥίζα πρὸς τὰς ἐκπνεύσεις τῶν φλεγμονῶν, καὶ πρόσθετος γυναιξί, καὶ πρὸς τὰ ἕλκη ἐν μέλιτι· ὁ δὲ ὀπὸς πρὸς τὰς ἀπὸ κεφαλῆς καθάρσεις ἐν μέλιτι ἐγχεόμενος, καὶ πρὸς τὸ μεθύσκειν, ἐὰν ἐν οἴνῳ διαβρέχων διδῷ τις πίνειν. ἀγαθὴν δὲ τὴν ῥίζαν καὶ ὠκυτοκεῖον, περίαπτον καὶ εἰς φίλτρα· ὅταν δὲ ὀρύξωσι κατακαίουσιν, εἶτ᾽ ἐν οἴνῳ δεύσαντες, τροχίσκους ποιοῦσιν, ὥσπερ τρυγός, ᾗ ῥυπτόμεθα. καὶ τοῦ σικύου δὲ τοῦ ἀγρίου τὴν μὲν ῥίζαν, ἀλφὸς καὶ ψώρας βοσκημάτων· τὸ δὲ σπέρμα χυλισθὲν ποιεῖ τὸ ἐλατήριον· συλλέγεται δὲ τοῦ φθινοπώρου· τότε βέλτιστον γάρ. τῆς δὲ χαμαίδρυος τὸ μὲν φύλλον πρὸς τὰ ῥήγματα καὶ πρὸς τὰ τραύματα ἐν ἐλαίῳ τριβόμενον, καὶ πρὸς τὰ νεμόμενα ἕλκη· τὸν δὲ καρπὸν καθαίρειν χολήν· ἀγαθὸν δὲ καὶ ὀφθαλμοῖς, πρὸς δὲ τὰ ἄργεμα προσάγειν τῷ φύλλῳ τρίψαντα ἐλαίῳ. ἔχει δὲ φύλλα μὲν οἷά περ δρῦς, τὸ δὲ ἀνάστημα τῆς ὅλης, ὅσον σπιθαμιαῖον, εὔοσμον δὲ καὶ ἡδύ. τὸ μὲν οὖν μὴ πρὸς τὸ αὐτὸ πάντα τὰ μέρη χρήσιμα τυγχάνειν, οὐκ ἴσως ἄτοπον, θαυμασιώτερον, οἷον καὶ τῆς θαψίας καὶ τῆς ἰσχάδος· εἰ δ᾽ ἄπιον καλοῦσι: καὶ τῆς λιβανωτίδος. ὅσα γὰρ αὖ καὶ κάτω ἢ καὶ ἄνω τὰ αὐτὰ δύναται καθαίρειν· ὥσπερ τὸ ἐλατήριον, οὐθὲν ἄτοπον. ἔχει δὲ ἡ θαψία φύλλον μὲν ὅμοιον τῷ μαράθρῳ, πλὴν πλατύτερον, καυλὸν δὲ ναρθηκώδη, ῥίζαν δὲ λευκήν. ἡ δ᾽ ἰσχὰς ἡ ἄπιος φύλλον μὲν ἔχει πηγανῶδες βραχύ, καυλοὺς δὲ ἐπιγείους τρεῖς, ἢ τέτταρας, ῥίζαν δὲ οἷαν περ ὁ ἀσφόδελος, πλὴν λεπυρώδη· φιλεῖ δὲ ὀρεινὰ χωρία καὶ κοχλακώδη· ξυλλέγεται δὲ τοῦ ἦρος. τοῦτο μὲν ἴδιον τῶν εἰρημένων. ὁ δ᾽ ἐλλέβορος ὅτε μέλας καὶ ὁ λευκός, ὥσπερ ὁμώνυμοι φαίνονται, καὶ τῇ ὄψει παραπλήσιοι εἶναι, πλὴν τῆς ῥίζης. αὕτη δὲ τοῦ μὲν λευκή, τοῦ δὲ μέλαινα· τὴν δὲ μορφὴν αὐτῶν τοίαν· καυλὸν μὲν ἀνθρακώδη, βραχὺν σφόδρα, φύλλον δὲ πλατύσχιστον, ὅμοιον τῷ τοῦ νάρθηκος. μήκει ἔχον εὐμῆκες, εὐθὺ δὲ ἐκ τῆς ῥίζης ἠρτημένον καὶ ἐπιγειόφυλλον, πολύρριζον οὐ μάλα ταῖς πλείσταις καὶ χρησίμοις· ἀναιρεῖν δὲ τὸν μέλαινα καὶ ἵππους καὶ ὗς· διὸ καὶ οὐδὲ νέμεσθαι

folium utile esse dicunt ad ulcera una cum farina; radicem vero ad erysipelas rasam, & aceto adspersam ad dolores podagricos, & ad somnum, & ad res amatorias: dant autem cum vino, aut aceto, secantque in rotulas, uti rapham, & traicientes suspendunt super fumum musti. Elleborus praeterea radice, & semine utilis, ut aiunt ii, qui in Anticyra degunt, qui & semine purgant. Idem valet & sesamum. Plura autem sunt & panacis utilia, sed non omnia ad eadem: at semen quidem ad abortus, & ad convulsiones, & ad huiusmodi morbos; praetereaque & ad aures, & ad roborandam vocem: radix vero ad partus, & ad muliebria, & ad iumentorum morbos; utilis est & ad nasale unguentum propter suavitatem odoris. Validum autem est circa Syriam, & secant circa tritici messem. Cyclamini autem radix ad exspirationes phlegmonicas quidem, & exhibetur mulieribus, & ad ulcera cum melle: succus vero ad fluxiones capitis melle commixtus, & ad ebrietatem, si dederis ad bibendum una cum vino: optima autem eius radix, partum enim promovet, & ad res amatorias (1) pro amuleto: ubi effoderint adurunt; deinde vino irrigantes, pastillos faciunt instar faecis vini, qua maculae deterguntur. Et cucumis silvestris radix quidem ad impetiginem & ad scabiem erodentem: fructuum succus in humorem concretum redactus elaterium facit: colligitur autumno; tunc enim optimus. Chamaedrii folium ad rupturas, & ad vulnera in oleo tritum, & ad ulcera depascentia: semen vero purgat bilem: optimum & oculis, & ad ulcera oculorum, addendo folia trita in oleo: habet autem folia ut quercus: altitudo eius tota est unius spithamae, boni odoris, & suavis: haec autem herba habet partes utiles omnes, non tamen ad idem; nec forte absurdum, etsi hoc est mirabilius, ut & partes thapsiae, & ischadis, quam quidam apium vocant, & libanotidis: haec enim omnia & infra, & supra possunt purgare, ut facit elaterium, & hoc non est absurdum. Habet autem thapsia folium simile foeniculo silvestri, sed amplitudine maius, & caulem ad narthecis similitudinem, radicem vero albam. Ischas autem dicta, folium habet rutaceum breve, caules vero ad terram tres, aut quatuor, & radicem, ut asphodelus, sed squamosam: amat loca montana, & petrosa; colligitur vere. Hoc est proprium rerum dictarum. Elleborus autem, sive niger, sive albus, ut cognomines apparent, ita visu similes sunt, praeterquam in radice: haec autem unius est alba, alterius vero est nigra, facies tamen illorum est eadem: caulem quidem habent rutilum, brevem valde, folium vero amplissimum, simile illi narthecis, longitudinem habens bene multam, statim a radice dependentem, & folia ad terram appropinquantia, multiplici radice & bene multis utili: sed occidere nigrum & equos, & sues aiunt, quare ipsos neque hoc pasci:

(1) Plin. Lib. XXV. Cap IX.

μεσθαι τοῦτον· τὸν λευκὸν δὲ νέμεσθαι τὰ πρόβατα, καὶ ἐκ τούτου πρῶτον συνοφθῆναι τὴν δύναμιν καθεμένων ἐκείνων. ὡραῖος δὲ μετοπώρου· τοῦ δὲ ἦρος, ἄωρος. ἀλλὰ πρὸς τὴν Πυλαίαν οἱ ἐκ τῆς Οἴτης συλλέγουσι· πλεῖστος γὰρ ἐνταῦθα φύεται ϗ ἄριστος· μοναχοῦ δὲ φύεται τῆς Ὄρθης περὶ τὴν Πυράν· μίσγεται δὲ πρὸς τὴν πόσιν, ὅπως εὐεμέσῃ, τὸ τῆς ἐλλεβορινῆς σπέρμα. τοῦτο δ' ἐστὶ ποάριον· φύεται δ' ὁ μὲν μέλας πανταχοῦ· καὶ γὰρ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ϗ ἐν Εὐβοίᾳ, καὶ παρ' ἄλλοις· ὁ δὲ λευκὸς ὀλιγαχοῦ. βέλτισαι δὲ καὶ οἷς . . . .

pasci: albo vero pasci oves, & ex hoc primum conspici virtutem, dimittentibus ipsis. Tempus vero opportunum est autumnus: ver autem inopportunum: sed ad Pylaeam qui sunt ex Oeta colligunt: plurimus enim illic nascitur & optimus: solummodo provenit ex Ortha circa Pyram: miscetur ad potionem, ut bene vomas, elleborines semen. Haec autem est parva herba. Nascitur autem niger ubique: etenim in Boeotia, & in Euboea, & apud alias gentes: albus autem raro. Optimae ibi sunt oves . . . .

CODICVM GRAECORVM

QVI IN CELEBERRIMA MEDICEA BIBLIOTHECA

RELIGIOSISSIME ADSERVANTVR,

RECENSIO

INCEPTA MENSE IVLIO DIE VIGESIMA QVARTA

ANNO MDCCLX.

DIE VERO DECIMAQVINTA MENSIS APRILIS A. MDCCLXIX.

COMPLETA

FELICITER EXPLICIT.

INDEX GENERALIS

IN TRIA CATALOGI GRAECORVM CODICVM VOLVMINA

QVO SINGVLORVM AVCTORVM NOMINA ET OPERA IN IIS RECENSITA, ALPHABETICE SVB OCVLOS PONVNTVR.

Nota quod numerus Romanus maior Tomum, Arabicus columnam, ſive paginam, Romanus vero minor paragraphum deſignat.

A

(1) Harum tertia tribuitur Libanio in Cod. XXX. Plut. LXIX. §. IX.

Poëtae.

 Chi-

Chirurgorum veterum. 80. seqq. Distichon elegiacum in Epictetum. 104. VII. Tetrastichon politicum in Isocratem. Ibid. VIII. Carmen iambicum continens etymologias eorum, quae ad hominem pertinent (f. Ioannis Mauropodis.) 112. L. Epigrammata duo iambica, alterum tristichon, alterum hexastichon in duodecim festa, quae Graeci dicunt δεσποτικά. 325. XXIII. Dodecastichon iambicum, nomina & naturam Zodiaci signorum duodecim exprimens. 343. XV. Octastichon iambicum, quo clauditur collectio quaedam scriptorum Chemicorum. 357. XLVI. Hexastichon iambicum valde obscurum. 389. I. Carmen iambicum de septem synodis oecumenicis, ac de haeresibus per ipsas sublatis. 399. XVIII. In Prometheum & Aeschylum versus iambici. 421. I. Distichon iambicum in Aeschyli tragoediam *septem supra Thebas* inscriptam. 421. II. Carmen iambicum de piscibus cum scholiis uberrimis. 430. XVI.

Astronomi.

De inveniendo horoscopo commentariolus. I. 296. VIII. De origine indictionis. 532. VIII. Capita quaedam Astronomica. II. 9. in notis, & 17. in notis. Alia de positione Solis & Lunae. 17. III. Tabulae quaedam ad inveniendum, quo die hebdomadis incidat novilunium; tum regulae ad inveniendos quolibet die gradus elevationis Solis. 19. VIII. Quaedam de zodiaco, de Gange, insula Taprobana, monte Sardonycho &c. 20. Cod. IX. De inveniendo interlunio, & plenilunio. 24. VII. De iis, quae particulatim collationes temporum consequuntur. Ibid. VIII. De phasibus, epochis stellarum fixarum, exaltationibus Solis, &c. Ibid. X. In Persicos astronomiae canones traditio, cum tabulis astronomicis. 25. I. & 32. I. Explicatio triangulorum duodecim zodiaci signorum, & elevationum ipsorum. 27. I. De Horoscopo. Ibid. Brevis modus inveniendi secundum quaesitum mensem Romanum currentis anni locum & tempus coniunctionum & pleniluniorum per novos canones translatos a magna Ptolemaei Constructione, &c. 28. IV. Quomodo considerare oporteat annorum translationes, quaeque in iis accidant iuxta quatuor anni conversiones. 29. VIII. & 59. V. De apparitionibus stellarum, de significationibus duodecim signorum; apotelesmata solarium & lunarium eclipsium; de variis operibus faciendis secundum lunam, cum tabulis astronomicis; & alia huiusmodi, in quibus citatur Psellus, Blemmydes, & Ptolemaeus. 30. XII. De sphaera iuxta Chaldaeos, de eclipsibus, de horoscopo &c. 30. XIII. Declaratio notarum ac figurarum, quibus zodiaci signa, ac planetae ab astronomis denotantur. 31. XVI. & 458. VIII. Capita quaedam genethliaca, & medicoastrologica, ac praecipue recensio dierum lunae secundum usum phlebotomiae &c. Ibid. XVII. Canones longitudinis & latitudinis insigniorum urbium; tabulae longitudinis & latitudinis stellarum; & alia astronomica. 33. VIII. De iis, quae vocantur centra, de adscensionibus & declinationibus, de singulis duodecim locorum appellationibus & adsectionibus. 34. XII. Persica astronomiae constructio cum tabulis astronomicis. 34. Cod. XVII. Commentarius in Ptolemaei librum, qui inscribitur καρπὸς, imperfectus. 38. III. Commentarius in eiusdem Ptolemaei Opus quadripartitum, seu quatuor Apotelesmatum libros. 38. V. Idem Commentarius in primos tantum duos eiusdem Operis libros. Ibid. 59. VI. Excerpta quaedam Apotelesmatica. 39. VI. Calculatio secundum Indos, dicta *Magna*. 40. III. Capita astronomica octo, quorum adferuntur tituli. 40. IV. & 55. II. De mensium apotelesmatibus. 40. IV. & 55. V. Ex Commentariis in priores quatuor, & in sextum librum magnae Ptolemaei Constructionis, Excerpta. 40. VI. Modus inveniendi Pascha, litteram Dominicalem, aureum numerum &c. 42. V. Astrologica quaedam, seu Cabalistica ad inveniendum signum zodiaci, in quo quis natus est, & alia huiusmodi. Ibid. VII. Astrologica de diebus, & horis, in quibus primus anni mensis ponitur Martius. Ibid. II. Tabulae quatuor astronomicae duodecim zodiaci signorum, & notae quaedam marginales de caelestium siderum in singulas corporis partes influxu. 53. III. Capita astronomica decem, quorum recensentur tituli. 56. II. Chaldaeorum & Aegyptiorum doctrina de dominantibus terminis coniunctionis astrorum: de transitu astrorum iuxta zodiacum: de proprietatibus errantium, & fixarum: conversionibus, eclipsibus, terraemotibus &c. 60. IX. De universalibus disquisitionibus & apotelesmatis. Ib. X. Ephemerides, seu de orientibus & occidentibus stellis, & quam quaeque ipsarum in ortu & obitu mutationem in aëre efficiat, ventos nimirum, turbines, procellas maris, pluvias &c. Ibid. XI. Astrologica quaedam de fortium inventione, de virtute duodecim signorum zodiaci. 60. XII. De iis, quae una cum duodecim zodiaci signis exoriuntur iuxta Teucrum. Ibid. XIII. Septem planetarum nomina epitheta; & alia de tropicis, & aequinoctiis; de astrorum elevationibus, figuris, &c. 61. XV. Excerpta de electionibus, de regionibus duodecim signorum zodiaci, eorumque significationibus & dominiis, de eclipsium signis; de annis climactericis iuxta philosophum Heliodorum, & alia apotelesmatica. Ibid. XVI. Item de duodecim zodiaci signis, de obsidenda urbe, de expeditione suscipienda &c. Ibid. XVIII. Tabulae astronomicae iuxta Persas cum ipsarum brevi explanatione in principio. 66. Cod. XLIII. §. II. Brevissimum Excerptum astronomicum, cui titulus: *Quod trigesima dies Septembris est proprie initium anni, & non alia praeter ipsam*. Ibid. IV. De climatibus terrae, in quibus, mutatis vicibus, contingit auctio & decretio noctis ac diei. 66.

Cod.

re..

Historici sacri & profani.

Ex praeceptis S. Pachomii. Ibid. XXI. Certamen S. Barbarae. 507. I. Sermo in venerabilem Crucem. 520. IX. Martyrium S. Susannae. Ib. X. Vita S. Silvestri. 522. XXXII. Vita S. Domnicae. Ib. XXXV. Passio S. Tatianae. Ibid. XXXVI. Vita S. Theophanis Sigrianensis. 522. XLI. S. Alexii. Ibid. XLII. Basilii. Ib. XLIII. Excerpta ex Scripturis sanctis, de creatione mundi, de Hebraeis, eorumque Regibus, ac praecipue Salomone, eiusque opulentia. De Latinorum origine, ac multa de Remo ac Romulo: de septem mundi aetatibus, usque ad Christi adventum; nonnulla tandem de Petro Apostolo. II. 79. IV. Vita S. Martyris Georgii Cappadocis. 83. I. Historicum fragmentum de Priamo. 97. XIII. Excerptum ἐκ τῆς μυστικῆς ἱστορίας. 133. II. De Veneris ortu, Baccho, Pelope, &c. narratio fabulosa. 174. Cod. XXIII. Novem Musarum nomina, cui quaeque praesit scientiae, & quis eius inventor. 176. Cod. XXVIII. §. I. Duodecim artificum nomina, quibus totidem artium tribuitur inventio; & de primis rei agrariae, aedificatoriae, sagittariae &c. inventoribus ante diluvium. 192. XII. De mirabilibus fontium, fluminum &c. de mulieribus in bello fortibus, de Homero, & Hesiodo, de Graecorum tumulis & inscriptionibus &c. (forte Phlegontis Tralliani). 290. II. De maximis orbis terrae montibus, insulis ac maribus; de septem mundi miraculis, septem hominis aetatibus, &c. 296. II. De vitis philosophorum Excerpta quaedam historica. 371. XXIX. Excerpta quaedam historica, in quibus praeter cetera nominatur Sopater quidam Armeniae Princeps. Ibid. XXXI. Nomina fluminum, fontium, montium, urbium, gentium, & lapidum. 374. XV. & 428. II. & 529. XII. De proprietatibus aliquarum regionum Excerptum. 420. VIII. Enarratio de more apud Romanos invecto alendi barbam. Ibid. XV. Historica quaedam de Apostolis, Deipara, ac praecipue de Ioanne Theologo. 429. Cod. XLVIII. Nomina civitatum Graecarum vetera & nova. 433. XVI. Aetates diversorum veteris Testamenti Patriarcharum ab Adam usque ad Abraham: Duces Hebraeorum a Moyse ad Sedeciam; Persarum Reges a Cyro ad Cleopatram; Romanorum Impp. a Iulio Caesare ad Alexium. 466. XIV. De pugilum apud veteres certamine. 479. Cod. XXXII. De litterarum Hebraearum & Graecarum inventoribus. 518. III. Compendium historiarum Romanorum Imperatorum incipiens a Iulio Caesare, & desinens in Nicephorum Botaniatem. 519. XIV. De Bogomilorum haeresi enarratio, in qua de eius auctore Basilio quodam medico agitur, eiusque sectae dogmata enumerantur ac confutantur. Ibid. XV. Catalogus Imperatorum Romanorum, Patriarcharum Hierosolymitanorum, Antiochenorum, Alexandrinorum, Romanorum, & Constantinopolitanorum. 521. XXII. & XXIII. Enumeratio decem plagarum, quae in Aegyptios immissae fuerunt. 523. XXXIV. Vita & conversatio Impp. Constantini & Helenae, & apparitio venerabilis Crucis D. N. I. C. 524. XXXV. Vita & conversatio S. P. N. Germani fundatoris monasterii Cosenitzae. Ibid. XXXVI. Tractatus acephalus, in quo multa e variis Scriptoribus Excerpta referuntur, historica, geographica, & etiam moralia. 550. I. Tabula quaedam continens seriem & ordinem Metropoleon, & Archiepiscopatuum Graeciae. 565. XXI. Excerptum de Xerse, & Dario. 569. I. Excerptum de Cyro. 591. IX. Historiae quaedam fabulares in Homerum. 617. IX. Denominationes quorumdam locorum & populorum, puta, Longobardorum, Venetorum &c. Ibid. De rebus Persicis historicus liber. 656. IX. De historia Alexandri fragmentum paucorum versuum. 690. Cod. XXXIV. De rebus gestis Alexandri Magni contra Darium historia. 693. Cod. XXXVII. Hippocratis vita. III. 99. IV. De certaminibus, quae *pentathla* nominantur. 112. LIV. De ratione qua apud Athenienses singulorum mensium dies numerabantur. Ibid. LV. Clarissima & brevis epitome antiquitatum Hebraicarum, & Romanarum rerum ab universitatis initio; nec non enumeratio annorum ab orbe condito per Hebraeorum & Romanorum imperia & magistratus, progrediens usque ad annum Christi MLXXVIII. 113. LXIII. Excerpta quaedam geographica. 150. X. & 151. XIV. Historica quaedam Excerpta de haeresibus Acephalorum, Anthropomorphitarum, Barsanuphitarum, Hesaianistarum, Petrianorum, & eorum, qui dicuntur οἱ κατὰ Σέργιον τὸν Πέτρου, nec non Marcianistarum. 293. I. Synodicum in epitome continens synodos omnes orthodoxas, & haereticas factas a sanctis & insignibus Apostolis usque ad octavam oecumenicam magnam & sanctam synodum in Capita CLVI. divisum. Ibid. III. Quaedam Excerpta historica, geographica & astronomica. 298. I. Geographico-historica quaedam de Aegypti regione, & Nili alluvione. 326. XXV. Excerpta quaedam de primis artium inventoribus; de Hebraici alphabeti litteris; de Archimede; de natura ac proprietate quorumdam animalium; de Oenopide, Caesare Augusto, Greg. Theologo, Semiramide; de decem Hierosolymae depopulationibus, totidemque diebus festis apud Hebraeos &c. Ibid. Quaedam chronologica ab ortu Moysis usque ad Eliam & Elisaeum. 391. XV. Homeri Vita. Ibid. XVI. De quatuor maximis fluminibus, Istro, Nilo, Tigri, & Euphrate; nec non de Nili alluvione. 417. I. De primis artium inventoribus. Ibid. De quodam lapide παντάρβη dicto; de draconum apud Indos venatione; de duabus margaritarum speciebus, earumque piscatione. 431. XXI. De Menippo Lycio, de Apollonio Tyanensi, de Nerone, de regionibus Aethiopiae, Indiae &c. excerpta brevia. Ibid. XXII.

Me-

Medici.

Iuridici.

AR-

Cod. XIV. §. III. & 600. Cod. X. §. II. & 608. II. & III. 363. VII. Categoriae cum scholiis uberrimis marginalibus, & glossis interlinearibus. II. 117. XIII. & 535. XXXV. & III. 32. I. & 397. X. Virtutum & vitiorum definitiones ex moralibus. II. 317. V. & 387. XIV. Physiognomica. 385. V. De Vniverso ad Alexandrum Regem liber. 386. X. & 439. V. & III. 363. XI. & 394. Cod. XIII. §. I. & Cod. XIV. §. I. & 396. I. & 403. III. De mirabilibus auscultationibus liber. II. 610. VII. & III. 290. V. Praedicamenta. III. 5. II. & 24. VI. & 34. I. & 35. I. & 38. IV. Metaphysicorum libri quatuordecim. 10. Cod. XVI. §. II. & 220. XIV. & 392. Cod. XII. & 404. Cod. XVIII. & XIX. & 410. II. De Interpretatione liber cum scholiis marginalibus, partim Pselli. 24. IV. & 32. Cod. XII. §. I. Organum cum introductione Porphyrii, & scholiis marginalibus Anonymi. III. 28. I. & seqq. & 29. I. & seqq. & 30. III. & seqq. & 414. II. & seqq. Analyticorum priorum liber secundus. 31. Cod. VIII. Analyticorum priorum libri duo cum scholiis marginalibus uberrimis. 32. II. & 33. II. Analyticorum posteriorum libri duo. 33. III. Topicorum libri octo. 33. IV. & 36. Cod. XVIII. De sophisticis elenchis. 33. V. & 35. IV. De Interpretatione. 35 Cod. XV. §. II. & Cod. XVII. §. II. & 398. XI. Analyticorum priorum liber primus. 35. Cod. XV. §. III. Analyticorum posteriorum libri secundi fragmentum. 36. Cod. XVIII. Analyticorum priorum libri primi pars prima. 36. I. Topicorum liber primus. 40. VI. Ethicorum ad Nicomachum libri decem. 219. I. & 224. Cod. VII. cum scholiis) & 225. Cod. VIII. §. I. cum scholiis) & Cod. IX. §. I. & 226. Cod. X. & Cod. XI. §. I. & 229. Cod. XVI. XVII. & XVIII. §. I. Meteorologicorum libri quatuor. 219. II. & 387. IV. & 392. IV. & 410. I. De caelo libri quatuor. 219. III & 387. II. & 392. II. & 403. I. & 406. XIV. De partibus animalium & earum caussis libri quatuor. 219. IV. & 229. III. De animalium incessu liber. 219. V. & 384. IV. & 403. VII. De anima libri tres. 219. VI. & 363. X. & 392. VI & 403. VI. & 404. I. & 408. Cod. XXII. & Cod. XXIII. §. I. & 409. I. De sensu & sensili liber. 219. VII. & 385. V. & 392. V. & 405. III. & 407. I. De memoria & reminiscentia. 219. VIII. & 392. VII. & 405. IV. & 407. II. De somno & vigilia. 219. IX. & 392. VIII. & 405. V. & 407. III. De insomniis. 220. IX. & 392. IX. & 405. VI. & 407. IV. De divinatione per somnum. 220. IX. & 392. X. & 405. VII. & 407. V. De animalium motione. 220. X. & 385. VI. & 392. XI. & 407. VI. De generatione animalium libri quinque. 220. XI. & 379. II. & 384. I. De brevitate & longitudine vitae. 220. XII. & 385. VII. & 392. XII. & 405. VIII. De senectute & iuventute, vita & morte, & de respiratione. 220. XIII. & 385. VIII. & 392. XIII. & XIV. & 405. IX. Moralium ad Eudemum libri septem. 223. Cod. IV. & 226. Cod. XII. §. II. & III. & 228. I. & 234 Cod. XX. §. I. De republica libri octo. 223 I. & Cod. VI. & 234. Cod. XXI. §. I. De cura rei familiaris, seu administratione domestica libri duo. 223. II. & 234. Cod. XXI. §. II. Magnorum moralium libri duo. 226. Cod. XI. §. II. & Cod. XII. §. I. & 227. I. & 229. Cod. XVIII. §. II. & 363. IX. & 403. V. De plantis libri duo. 249. III. & 279. Cod. XXII. §. II. Problematum physicorum sectiones XXXVIII. edit. Ald. Venet. MCCCCXCVII. in fol. 281. Cod. XXVI. Eadem manuscripta. 396. Cod. XV. Apophthegmata quaedam. 320. X. & 325. XXII. Epistola ad Alexandrum. 326. XXVI. De physico auditu libri octo. 363. V. & 385. Cod. V. & 387. Cod. VII. §. I. & 389. II. & 392. I. & 400. XIX. De historia animalium libri decem. 379. I. & 410. Cod. XXVII. Eius Operum editionis Aldinae Venet. MCCCCXCVII. Volumen secundum, in quo continentur de historia animalium libri novem, de partibus ipsorum libri quatuor, unus de incessu; tres de anima; parva, ut vocant naturalia; de generatione animalium libri quinque; de coloribus unus, item de physiognomia, de admirandis narrationibus, de Xenophanis, Zenonis, & Gorgiae dogmatibus, & de lineis insecabilibus; tum Theophrasti de piscibus, de vertiginibus, de lassitudinibus, de odoribus & de sudoribus. 379. & seqq. Cod. II. Ex primo libro de generatione animalium fragmentum cum scholiis marginalibus. 383. I. De historia animalium libri novem. 384. II. Physica problemata, in fine mutila. 384. III. Naturalis auscultationis liber quartus cum amplissimo commentario Ioannis Philoponi. 386. Cod. VI. De generatione & corruptione libri duo. 387. III. & 389. III. & 392. III. & 403. II. & 408. IV. De Anima liber primus cum scholiis marginalibus. 394. Cod. XIII. §. II. Analyticorum priorum liber primus non integer. 398. XII. Physicorum Problematum pars quaedam. 406. XVII. De lineis insecabilibus liber. 407. VII. Naturalis auscultationis libri tres postremi. 408. Cod. XXIV. Cit. in floril. sentent. I. 253. & in viol. compos. 549. Vide *Philosophos anonymos* supra pag. 458.

ARISTOXENI Tarentini, Aristotelis discipuli, sententiae quaedam. II. 447. Cod. XI. §. II.

ARNALDI de Villanova, qui floruit circa initium saeculi decimiquarti, de arte Chemica Excerptum. III. 357. XLVIII.

ARRIANI Nicomediensis, qui saeculo post Christum secundo floruit. Historiarum de Expeditione Alexandri Magni libri septem. I. 443. II. & II. 653. I. & 669. I. & 684. Cod. XXIV. & 688. I. & iterum Cod. XXX. Rerum Indicarum historia. I. 443. III. & II. 654. II. & 669. I. & 688. I. & iterum Cod. XXX. Ars Tactica, sive de acie instruenda liber. II. 231. XX. Instructio aciei adversus Alanos, sive exemplum, quo aciem a se adversus Alanos

CO-

CY-

D

DE-

sub Hadriano Imp. floruit, Excerptum de Proverbiis. II. 550. v.

DIOGENIS Cynici philosophi, Sinopensis, qui saeculo ante Christum quarto floruit, Epistolae vigintinovem. II. 351. XVI. & 424. XXI. Epistolae tredecim. 588. IV. Apophthegmata quaedam. III. 329. X. Epistolae decem & octo. 326. XXVI. Alia eiusdem, nec non quarumdam mulierum Graecarum apophthegmata. 401. XXVI.

DIOGENIS Laërtii, qui saeculo post Christum secundo sub Imp. Antonino Pio claruit, Vita Platonis. II. 485. II. & III. 258. V. Vitae & sententiae eorum, qui in philosophia claruerunt, & de placitis singularum sectarum libri decem. II. 635. Cod. XIII. §. II. & 645. Cod. XXVIII. & 649. Cod. XXXV. Cit. in florileg. sententiar. I. 253 & in violar. compos. 549. & in alia sent. collect. III. 325. XXII.

DIONIS Cassii Cocceiani, qui sub initia tertii a Christo nato saeculi floruit, Historiae Romanae libri quindecim, a fragmento scilicet libri trigesimi sexti usque ad quinquagesimum non expletum. II. 668. Cod. VIII. Eiusdem Historiae libri decem ac novem, a quadragesimo secundo nimirum usque ad sexagesimum inclusive. 6 o. I. Fragmentum ex libro trigesimo octavo. 670. II. De Nili adscensu tempore aestivo Excerptum (f. eiusdem Dionis). 425. XXVIII. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violat. compos. 549.

DIONIS Prusaeensis, ob eloquentiam cognominati Chrysostomi, sophistae ac philosophi, qui saeculo post Christum secundo sub Imp. Traiano potissimum floruit, Orationes decem. I. 555. IV. De Homero Oratio. II. 126. Cod. IV. & 604. IV. Epistolae quinque. 352. XXI. Oratio, quod Ilium non sit captum. 353. XXX. Orationes octoginta cum quibusdam prolegomenis, quorum nonnulla sunt Arethae Archiepiscopi, & scholiis marginalibus. 538. Cod. XXII. §. I. & seqq. & III. 221. Cod. II. Orationes sex. II. 568. I. & seqq. Ex oratione prima & secunda de Regno Excerpta duo. 646. V.

DIONYSII Alexandrini, vulgo περιηγητοῦ dicti, qui saeculo post Christum secundo floruit, Descriptio Orbis terrarum versibus hexametris, cum prolegomenis, & anonymi paraphrasi graeca, & stichometria in fine. II. 44. I. Idem Carmen. 84. IV. & 99. III. & 197. III.

DIONYSII ex Ethnico Christiani, qui circa annum Christi CCXLVIII. creatus est Episcopus Alexandrinus, Epistola Canonica ad Basilidem Episc. Pentapolitanum. I. 73. XXIV. & 399. XXXVI. & 468. VI. Occurrit in Catena in quatuor Evangelia. 161. & in Epistolas Paulli. 363. Commentaria in Areopagitam ipsi non recte tributa. 34.

S. DIONYSII Areopagitae, qui Athenis anno Christi quinquagesimo a S. Paullo Apostolo ad Christianam religionem conversus, & primus Vrbis Atheniensis Episcopus creatus est, de Caelesti & Ecclesiastica Hierarchia, ac de Divinis Nominibus cum scholiis vulgo adscriptis S. Maximo. I. 31. Epigrammata in eius laudem. Ibid. II. Vna cum prologo S. Maximi, & scholiis eiusdem. 32. Alia Epigrammata in eius laudem. 33. Aliud exemplar. 41. Cum scholiis cuiusdam Andreae, & Maximi, & Epigrammatis in eius laudem. 50. Aliud exemplar cum multis versiculis in laudem auctoris. 56. Cum commentariis Georgii Pachymerae. 289. Quatuor Epistolae ad Caium. 296. IV. Definitio de anima. 311. Excerpta ex eius operibus cum scholiis S. Maximi. 361. XXV. Ex eius Mystica Theologia Capita quaedam cum scholiis S. Maximi. II. 115. VI. De Caelesti Hierarchia liber cum nonnullis scholiis item S. Maximi in principio. Ibid. VII. Testimonium de praescientia Dei. III. 295. VIII. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Psalmos. 34. & 91. XXIV. in Iobum. 52. in exposit. sacror. praeceptor. 99. in Catena in Epistolas Catholicas. 102. in florileg. sententiar. 254. Citatur ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. in opere anonymi contra eumdem. 358. & a Niceta Choniate in thes. orthod. fidei. 433.

DIONYSII Halicarnassei, Rhetoris & Historici, qui saeculo post Christum primo, tempore Imp. Augusti floruit, Vita Isocratis. II. 446. Cod. X. Ad Ammaeum Epistola de iis, quae Thucydidi propria sunt. 463. Cod. XXII. §. II. & 499. II. & 605. II. & 608. III. Methodus orationum panegyricarum, nuptialium &c. sive potius ars rhetorica ad Hechecratem. 499. I. De compositione nominum, sive de structura orationis ad Rufum Metilium. 500. III. & 527. I. De Oratoribus Atticis, Lysia, Isocrate, Isaeo, & Dinarcho Commentarii ad Ammaeum. 527. II. De compositione nominum Epitome. 608. IV. & 615. VIII. Romanarum Antiquitatum liber undecimus. 664. XXIV.

DIONYSIVS Longinus. Vide *Longinus*.

DIONYSIVS Siculus, Syracusarum tyrannus, cit. in viol. comp. I. 549. & in alia sentent. collect. III. 325. XXII.

DIONYSII Sophistae Antiocheni, Christiani, ut putat Fabricius, Epistolae quadraginta sex. II. 351. X.

DIONYSII Thracis, Grammatici, quem Suidas Aristarchi Grammatici discipulum fuisse ait, & docuisse Romae Pompeii Magni temporibus, Capita quaedam ex eius arte Grammatica desumta. III. 368. I.

DIOSCORIDIS Anazarbensis, qui saeculo ante Christum primo sub Impp. C. Iulio Caesare & Augusto floruit, & Asclepiadis praecepta salutaria Medica, versibus iambicis vigintiquinque comprehensa. II. 432. X. ubi tamen auctoris nomen nullum habent. Eiusdem de facile parabilibus simplicibus & compositis medicamentis ad Andromachum libri duo. III. 95. III. & 122. Cod. XX. & 137. II. De materia medica liber quintus. 119.

E

EV-

ſeqq. & III. 318. I. & ſ.qq. (ubi exactiſſimam ſingulorum recenſionem damus) & 361. Cod. XVII.

GEOMETRA Ioannes, Vide *Ioannes Geometra*.

GEOPONICORVM Collectio, initio mutila, cum nominibua auctorum in margine, Collectore ineerto. II. 42. I. Eadem Geoponicorum Collectio ad Conſtantinum Porphyrogenitum, integra. 554. Cod. XXXII.

GEORGIDII Ioannis monachi florilegium ſententiarum. I. 252. III. Sententiarum eclogae verſibus iambieis. II. 307. I.

GEORGII Acropolitae magni Logothetae, & ſaeculo poſt Chriſtum decimotertio clari, Carmen iambicum inſtar praefationis in Theodori Laſcaria Epiſtolia. II. 556. II.

GEORGII cuiuſdam Amerutzae ſchedula, quod intellectus non ſit communie omnium hominum, ut quidam exiſtimant ſenſiſſe Ariſtotelem. III. 403. IV.

GEORGII, ſeu GREGORII, Caeſareae Cappadociae presbyteri, qui circa An. Chr. DCCCCXL. floruit, Sermo in ſanctoa CCCXVIII. Patres Nicaenos, & in Conſtantinum piiſſimum Imperatorem. II. 683. II.

GEORGII Chartophylacis Callipolitani verſus iambici de Roma Federico Imp. obviam procedente. I. 26. XLV. Alia Carmina. Ib. XLVII. ſeqq. & 27. LIV. ſeqq.

GEORGII Cyprii, qui in monachatu Gregorii nomen eſſumſit, & A. C. MCCLXXXIII. ab Imp. Andronico Palaeologo ſeniore poſt Ioſephi Galeſiotae obitum, Patriarcha Conſtantinopolitanus creatus eſt, Vita. II. 298. XVIII. Eiuſdem Chria. 299. XIX. Encomium in mere, ſive in univerſam aquarum naturam, in fine tamen mutilum. Ibid. XX. Epiſtolae quinque. Ibid. XXIII. Collectio proverbiorum, ordine litterarum digeſta. 389. XI. & III. 316. VII. Epiſtolae ſexaginta tres, quarum duplex datur recenſio, altera iuxta ſeriem, quam obtinent in Codice, altera iuxta litteras alphabeti. III. 316. IX. & ſeqq.

GEORGII Curteſii Scholarii, qui forte idem eſt cum Georgio Scholario, ſeu Gennadio Patriarcha Conſtantinopolitano, de elementis, & litteris, de accentibua, & octo partibua orationis, ſeu potiua in grammaticam introductio prima. II. 470. I. Epiſtolee decem & octo. III. 107. XXX. Vide *Gennadius Patriarcha Conſtantinopolitanus*.

GEORGIVS Diaereta. Vide *Hermogenes*.

GEORGII Metropolitae Corcyrae, ſaeculo poſt Chriſtum duodecimo clari, de igne purgatorio. I. 60. III. Ad Nectarium Preepoſitum monaſterii Caſulorum Epiſtole. 416. XXVIII.

GEORGII Monechi, & archimandritae, cognomento Hamertoli, ſeu Peccatoris, circa annum Chriſti DCCCXLII. cleri, Chronicon ab Orbe condito uſque ad Micheëlem Theophili Imp. filium. II. 671. Cod. XI.

GEORGII alterius, qui ſub extremum ſaeculi a Chriſto nato noni creatus eſt Archiepiſcopua Nicomedienſis, Sermo de venerabili veſte Deiparae in Blachernis. I. 419. XXXV. Alter in Praeſentationem Deiparae. 442. VI. Altar in Conceptionem eiuſdem. 521. XXI.

GEORGIVS quidam cit. in florileg. ſententiar. I. 254.

S. GEORGII martyrie Officium. I. 41. XXII. Paſſio. 495. XIV. Miraculum. Ib. XV.

GERMANI Patriarchae Conſtantinopolitani, qui anno Chriſti DCCXXX. ſub Imp. Leone III. eognomine Conone & Iconomacho, propter cultum ſacrarum imaginum ſponte Patriarehatum abdieavit, de paralanriis &c. I. 10. XCIV. Verſus quidam. 28. LXXI. De non diripiendia Epiſcoporum bonis. 79. LXIV. Encomium in Ingreſſum, ſive Praeſentationem Deiparae. 442. V. & 495. VI. & 510. II. & 521. XVII. Sermo in Encaenia templi Sanctiſſimae Deiparae Chalcopratorum. 457. XLVII. In Dormitionem eiuſdem. 511. XXV. Teſtimonium de praeſcientia Dei. III. 295. VIII. Forte auctor expoſitionis cuiuſdam in Oretionem Dominicam. I. 23. IX.

GLYCERAE ad Bacchidem Epiſtola. II. 217. XXVII.

GLYCO cit. in floril. ſentent. I. 254. & in violer. compoſ. 549.

GORGIAE Leontini Siculi, Scepticorum ac Sophiſtarum principia, qui ſaeculo ante Chriſtum quinto floruit, oretiones duae, Helenee ſcilicet Encomium, & pro Palamede Apologia. I. 533. VI. Helenae Encomium. II. 338. XXXII. & 435. III. & 691. II. Cit. in viol. comp. I. 549.

GRAECORVM Lectionarium. I. 495. I. Horae ſacrae. 494. Cod. XXVIII.

GRAPTVS Theodorus cit. ab Ioanne Cantacuzeno contra Pelamam. I. 348.

GRASSI Ioannia Siculi, ſcriptoris ſaeculi, ut arbirror, decimitertii, verſus iambici. I. 27. LIII. LX. & 28. LXIV.

GREGORII ſeu GEORGII aneponymi, philoſophi Peripatetici, incertae aetatis, Compendium Logicae Ariſtotelis. II. 459. II. Compendium Phyſicae Ariſtotelia, ſcilicet I. librorum octo de phyſica auſcultatione, II. de Caelo, III. de generatione & corruptione, IV. de Méreoris, V. de Mundo, VI. de partibus animalium, VII. de generatione eorumdem, VIII. de Anime, IX. de ſenſu, & rebus ſenſibilibus, X. de memoria & reminiſcentia, XI. de motu animalium. XII. de enimi principatu, XIII. de inſomniia, & de divinetione per ſomnia, XIV. de longitudine, & brevitate vitae, XV. de iuventute, & ſenectute, de vita & morte, de reſpiretione & exſpiratione, XVI. de corpore. Ib. §. III. num. I. & ſeqq. Compendiarie traditio quatuor ſcientiarum mathematicarum, nimirum Arithmeticae, Muſicae, Geometriae & Aſtronomiae, ferme eadem cum Tetrabiblo Michaëlis Pſelli. 461. IV. & III. 389. IV. & V. De virtute libellus. II. 462. V. De Fide & de divinis dogmatibus. Ibid. VII.

GRE-

lia, qui io barbarorum ineursione idolothyta comederant &c. I. 47. xxi. & 74. xxvii. & 399. xxxvi. & 468 vi. Eius vita scripta a Nysseno, 276. iii. Sermo in sancta Theophania. 522. xxxiii. Expositio fidei. 469. xix. & II. 525. ii. In Annunciationem Deiparae Sermo. I. 285. xxxiii. & 523. xliv. Testimonia de Spiritu Sancto ex variis eius scriptis desumta. III. 324. xx. Cit. in exposit. sactor. praeceptor. I. 99. & 436. & in thes. orth. fidei. 433.

S. GREGORII Episcopi Nyssae in Cappadocia. qui S. Basilii, Caesareae in Cappadocia Archiepiscopi, frater fuit natu minor, & anno Christi cccxcv. vel cccxcvi. obiit. de vita & miraculis S. Gregorii Episcopi Neocaesareae Thaumaturgi. I. 276. iii. Epistola ad Letoium. 47. xv. & 75. xl. & 400. xxxvi. & 468. xii. & 478. v. Disputatio de ordinatione Psalmorum. 89. xviii. In inscriptiones Psalmorum. Ibid. xix. In Diapsalma. Ibid. xxii. In Psalmoa. 91. xxii. Fragmenta ex eius operibus. 120. xx. Contra Eunomium. 127. Explicatio Apologetica in Hexaëmeron ad Petrum fratrem. 128. xvii. & 482. v. & 205. ix. & 541. vi. Adversus Ethnicos ex communibus notionibus. 128. xviii. & 296. xi. Epistola ad cives suos de fide, ei perperam tributa, sed quae Nilum monachum habet auctorem. 128. xix. & 296. xii. Interpretatio in inscriptiones Psalmorum. 165. De hominis anima Dialogus, qui Macrinia inscribitur. Ibid. ii. & 298. xxvi. & III. 335. iii. Oratio io S. Stephanum. I. 277. iii. & 494. ii. & 522. xxviii. In principium sanctorum ieiuniorum. 279. xiv. Commentarius in Canticum Canticorum. 290. i. De opificio hominis liber ad Petrum fratrem. 203. i. & 482. iii. & 541. v. & 551. iv. & III. 334. ii. & 335. ii. Demonstratio rationalis naturae tres esse requies. I. 203. ii. Definitiones de Angelis, de Anima, eiusque facultatibus, de virtutibus, de elementis, de triplici lege, de centum denariis, &c. 203. & 204. & 482. iv. Dodecastichon iambicum praecipua continens festa, quae apud Graecos celebrabantur. 204. viii. & 482. iv. Sermo in Occursum Domini. 419. xxxi. Antirrheticus adversus Apollinarium. 205. x. & 482. vi. In Nativitatem Domini. 522. xxix. Epistola de adeuntibus Hierosolymam. I. 425. xvii. & II. 456. viii. De Trinitate & Spiritu S. Excerpta. 600. Cod. xi §. ii. Testimonium de praescientia Dei. III. 295. viii. Testimonia de Spiritu S. ex variis eius Operibus desumta. 324. xx. Epistola ad quemdam Ioannem de variis argumentis, ac de ratione vitae & statu sororis eius Macrinae. 335. iv. Alia Epistola ad Libanium. Ibid. v. Sermo Catecheticus. Ibid. vi. Epistolae vigintiquatuor ad diversoa, quarum initia & inscriptiones adserimus primum uti iacent in Codice, deinde per alphabetum. Ibid. vii. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Psalmos. 34. in Epistolas Catholicas. 102. in quatuor Evangelia. 161. Cit. in exposit. sacror. praecept. 99. io floril. sententiar. 254. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. in opere anonymi contra eumdem. 358. & in thes. orth. fidei. 433.

GREGORII presbyteri Vita S. Gregorii Nazianzeni praeceptoris sui. I. 206. xxvii. & 214. xlvi. & 247. liii. & 272. liii. & 418. xxiv. & 498. vii.

H

De HAereticis, quo pacto recipiendi sint ad Ecclesiam accedentes. Epistola scripta Constantinopoli ad Martyrium Episc. Antiochenum. I. 400. xxxix.

HARPOCRATIONIS Valerii, Rhetoris Alexandrini, incertae aetatis. Lexicum necessarium rhetoricarum dictionum secundum ordinem litterarum. II. 277. ii. & 441. i. Ex eius lexico Excerpta. III. 429. xi.

HELIAE cuiusdam monachi Characis de diversis metria ad Ioannem fratrem suum libellus. II. 316. vi.

HELIAS quidam cit. in collect. capitum asceticorum. I. 495.

HELICONIDIS S. Martyris passio. I. 410. x.

HELIODORI Astrologi Larissaei, incertae aetatis. Excerpta apotelesmatica ex Commentario in Paulli Alexandrini doctrinam astrologicam. II. 29. x. & 61. xvi. Vide *Anonymos Astrologos*.

HELIODORI Chirurgi, Paullo Aeginetae & Galeno citati. de mutilatione, & de iis quae digitis accidunt. III. 87. xx. & xxi. Vide *Oribasius*.

HELIODORI, Emesae in Phaenicia nati, philosophi, & postea Tricae in Thessalia Episcopi, qui saeculo post Christum quarto floruit, Aethiopica, seu de castis amoribus Theagenis & Charicleae Fabula. Libris decem. II. 692. Cod. xxxvi. Poëma iambicum de arte auri faciendi, versibus constans cclxv. ad Imp. Theodosium Magnum, sive Seniorem. III. 358. ii. Cit. in violar. compos. I. 549. Vide *Ioannes Eugenicus*.

HENIOCHVS cit. in viol. comp. I. 549.

HEPHAESTIONIS Alexandrini Grammatici, qui inter Imp. Veri praeceptores Iulio Capitolino laudatur, de Metris libellus, qui dicitur Enchiridion. I. 489. vi. & II. 385. iii. & 480. ii. Ex eodem libro fragmentum. II. 264. xxxv. Vide *Aristophanes*.

HEPHAESTIONIS Thebaoi Astrologi incertae aetatis, & aliorum veterum Excerpta apotelesmatica. II. 26. iii. & 28. v. & 33. iv. & 59. iv. De decubitu infirmorum prognostica, seu praenotiones astrologicae. 26. vii. Ex eius Astronomicis Excerpta valde longa. 29. xi.

HERACLIDAE Pontici Excerpta de Graecorum politiis, seu rebuspublicis. II. 609. Cod. xix. §. v. & 686. iv. Eius dicta quaedam sententiosa. III. 320. x.

HE-

I

L

MA-

ligionis caussa Constantinopoli, & alibi, Carmina iambica varia, nimirum in S. Barbaram, in S. Nicolaum, & in S. Petrum. I. 25. XXXI. seqq. In Montem Thabor, in S. Stephanum, in SS. Basilium, & Gregorium, in SS. Anempodistum, Aphthonium, Acindynum, Elpidiphorum, & Pegasium, in Deiparam, in S. Thomam, & in Praecursoria Decollationem. 28. LXVI. seqq. Sermo in eos, qui inrident Graecos, propter illos, qui coronas imponunt desponsatis; & de synaxi, quae fit extra templum in sacra nocte resurrectionis Dominicae. 60. I. De barba non radenda. Ibid. II. Disputationes, seu syntagmata tria in forma Dialogi Graecum inter & Latinum de iisdem argumentis, de quibus disputat Nicolaus Methonensis in suo triplici syntagmate, ex quo multa Hydruntinus decerpsit, omnia Graece & Latine. Ib. IV. seqq. De sanctis Imaginibus. 62. VIII. Quod non deceat mulieres introducere in sacrarium. Ib. IX. Prooemium in artem Laxeuterii, ex Romana in Graecam linguam ab ipso translatum, quum prius Chaldaice scriptum esset &c. III. 340. XII. Fragmentum disputationis inter Graecum & Latinum de processione Spiritus Sancti. 407. VIII.

NICOLAI Methonensis in Peloponneso Episcopi & Metropolitae, Michaële Cerulario multo recentioris, quem ad duodecimum a Christo nato saeculum refert Fabricius, resolutio theologica institutionis Procli Lycii. I. 406. I. Quaestiones quaedam theologicae cum suis responsionibus, forte eiusdem. 407. II. Syntagmata tria, quorum primum agit de processione Spiritus Sancti; alterum de SS. Eucharistia in pane fermentato conficienda; tertium de ieiunio Latinorum in sabbato, de coniugio sacerdotum, & quod in Quadragesima non sit perfecta Missa celebranda. Ibid. III. IV. & V. Varia de eius vita attinguntur. 406. in not. 2. Cit. in thes. orthod. fidei. 434.

NICOLAI Secundini, Euboici, qui in Concilio Basileensi ann. MCCCCXXXI. & in Ferrariensi Florentiam translato ann. MCCCCXXXVIII. seqq. interpretem egit, versio graeca Tractatus illius, seu Quaestionis Iuliani Cardinalis Caesarini, *utrum licuerit, vel liceat apponere in symbolo vera, necne?* I. 534. IX. Epistola ad Andronicum Callistum. II. 482. XI.

NICOLAVS Presbyter occurrit in Catena SS. Patrum in Sacram Scripturam. I. 92.

NICOLAI Patriarchae Constantinopolitani, illius fortasse, qui cognomento *Grammaticus* dictus est, & ad Patriarchatum evectus est anno MLXXXIV. synodicae responsiones ad quasdam quaestiones sibi propositas a Basilio Philippopolis Metropolita. I. 9. LXXX. Aliae responsiones synodicae ad varias quaestiones propositas a quibusdam Monachis extra Vrbem habitantibus, una cum expositione Balsamonis. Ibid. LXXXVI.

NICOLAI Papae Quinti, Epistola ad Constantinum Palaeologum ultimum Imperatorem Constantinopolitanum, a Theodoro Gaza e latino in graecum translata. I. 484. XV.

NICOLAI cuiusdam scriptoris antiqui, saeculi circiter undecimi, Carmina in laudem S. Gregorii Nazianzeni. I. 214. seq.

NICOLAI cuiusdam sacerdotis, quinque vel sex Epigrammata iambica argumenti utplurimum sacri. II. 468. VII.

NICOLAVS quidam *ἐκ τῆς συναγωγῆς* cit. in floril. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

NICOLAI Metropolitae Corcyrae, eius fortasse, qui sub Imperatore Alexio Comneno interfuit Episcoporum, & aliorum Procerum conventui habito circa instaurandum decretum unionis de sacrarum Imaginum cultu, versus iambici argumenti utplurimum sacri. I. 29. LXXXVI.

NICOLAI S. Myrensis Episcopi Vita. I. 495. VII. & 507. III. & 508. III. & 511. VII. & 513. Cod. XIX. §. 1. Cit. in exposit. sacror. praecept. 100. Excerptum ex ipsa. 511. V. In eius festum Canon. 510. II.

NICOMACHI Geraseni, philosophi Pythagorei, Platone multo iunioris, quum in eius Operibus non Platonis tantum & Eratosthenis, sed & Thrasylli mathematici, qui Augusto & Tiberio imperante claruit, mentio fiat, Introductionis Arithmeticae libri duo, cum scholiis marginalibus antiquis. II. 62. Cod. XXXV. Idem Opus cum Commentario Asclepii Tralliani, & glossis interlinearibus. 472. IX. Cit. in violar. composit. I. 549. Vide *Arithmeticae Theologumena* in serie philosophorum Anonymorum supra pag. 458.

NICOMEDIS poëtae, seu, ut alii volunt, *Bassi* Epigramma in Hippocratem. II. 382. XII. Vide *poëtas anonymos* supra pag. 453. sub finem.

NICONIS monachi Rhaithensis Palaestini, qui sub Constantino Duca A. MLX. floruit, Pandectes de interpretationibus divinorum mandatorum, Capitibus constans sexaginta tribus. I. 92. seqq. (ubi, quum nondum auctoris nomen innotuisset, tamquam *ἀδέσποτον* recensuimus.) Alius Pandectes a superiore diversus. 435. Cod. XXVI. Eius mentio fit. II. 603.

NICONIS monachi cuiusdam, forte eiusdem, de quo supra, Capita quaedam ascetica. II. 602. II.

NICOSTRATVS cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

S. NILI discipuli S. Ioannis Chrysostomi, & ex Praefecto urbis Constantinopolitanae monachi & Abbatis, qui circa ann. Christi CCCCXL. obiit, ad Olympiodorum Praefectum Epistola. I. 360. XVI. De philosophia secundum Christum. 414. XI. & 420. IV. De oratione Capita centumquinquaginta tria. 414. XII. & 420. VI. Admonitio ad Monachos. 420. VIII. & 472. XIX. De octo malitiae spiritibus. 420. V. & 472. XX. Ad Characletum presbyterum crudeliter invehentem in pec-

no, Nymphodoro, Apellide, & Rufo. 88. a §. xxxv. ad §. xl. Synopsia medica ad filium suum Eustathium libris novem. 116. i. & seqq. & 118. i. & seqq. De fractis & luxatis libri duo ab Ant. Cocchio editi Gr. & Lat. 134. Cod. xxxii.

ORIGENIS Adamantii, presbyteri Alexandrini, qui saeculo post Christum tertio maxime claruit, & post praeceptorem suum Clementem Alexandrinum, magister Catecheseω fuit, Excerptum de variis sacrae Scripturae versionibus. I. 87. ii. Philosophumena. 444. xvii. Philocalia. 540. Occurrit in Catena in Ezechielem. 21. vi. in Psalmos. 34. 91. in Iobum. 52. in quatuor Evangelia. 159. & 161. in Acta Apostolorum, & Epistolas Paulli. 363.

ORPHEI Thracis, unius ex Argonautis, qui saeculo ante Christum decimotertio floruit, de terraemotibus liber, sive prognostica de significationibus terraemotuum, versibus heroicis. II. 119. xxvi. Argonautica. 204. Cod. xlv. §. ii. & 691. iii. Hymni ad Musaeum, plures quam editi. 205. iii. Ad Musaeum Carmen. 691. iv. Hymni octoginta sex. 691. v. Cit. in violar. composit. I. 549.

P

S. PACHOMII Vita. I. 505. xx. Cit. in exposit. sacror. praecept. 100. Paralipomena ex eadem. 505. xxiv.

PACHYMERIS Georgii, Constantinopoli quidem oriundi, sed Nicaeae nati, Protecdici Magnae Ecclesiae & Dicaeophylacis Aulae Constantinopolitanae, qui circa annum Chr. MCCCXL. obiit, Paraphrasis in Dionysii Areopagitae Opera. I. 289. Excerpta tria ex eius paraphrasi in universam Aristotelis philosophiam. III. 284. iii. Idem Opus integrum, sive Compendium philosophiae ex mente Aristotelis libris constans duodecim, titulis quadraginta octo, capitibus ducentis triginta octo. 285. Cod. ii. & 365. Cod. xxii. ubi prolegomena quaedam praecedunt circa divisionem locorum dialecticorum iuxta Boëtium, Aristotelis vita, & ipsius Pachymeris dodecastichon iambicum ad Eumorum, cui Opus hoc est inscriptum. Commentarius in Aristotelis libros octo de physica auscultatione. 385. Cod. v. Heroici quidam versus in laudem dicti Operis Aristotelici. Ibid.

PAEANII, incertae aetatis scriptoris, Eutropio tamen non multo iunioris, qui Valentis Augusti tempore claruit, Metaphrasis in Eutropii Romanam Historiam. II. 663. xxi.

PAEDARETVS cit. in violar. composit. I. 549.

PAETVS. Vide *Hippocrates*.

PALAEPHATI Atheniensis, antiquissimi scriptoris, sed incertae aetatis, de incredibilibus historiis libellus. II. 319. Cod. xx. §. i. & 609. iii.

PALAMAE Gregorii, Archiepiscopi Thessalonicensis, qui saeculo post Christum decimoquarto floruit, Confutationes Inscriptionum Ioannis Vecci Patriarchae Constantinopolitani. I. 483. iv. Orthodoxae fidei confessio. II. 532. xiii. Hunc insectatur Ioannes Cantacuzenus. I. 342. Item Auctor Anonymus. 357. Vide *Cantacuzenus Ioannes*, *Nicephorus Gregoras*, & *Veccus Ioannes*.

PALLADAE poëtae sub Valentiniano & Valente Impp. clari, ad Grammaticos Homeri interpretes Epigramma octastichum. II. 128. Cod. v.

PALLADII Galatae, Episcopi Helenopolitani discipuli & familiaris S. Ioannis Chrysostomi, Dialogus de vita praeceptoris sui. I. 411. xv. Excerpta ex eodem. 206. Cod. vi. & 506. xxvii. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 100.

PALLADII iatrosophistae, Galeno, quem laudat, iunioris, Excerptum de cibo & potu. III. 47. v. Scholia in Hippocratis libros de fracturis. 92. lii. Scholia in Galeni librum de sectis. 99. x. Fragmentum sextae & septimae sectionis eius scholiorum in Hippocratis librum sextum de morbis popularibus. 170. ix. In dictum Hippocratis librum scholia integra, in sectiones octo distributa. Ibid. i.

Πάλχ, titulus cuiusdam Libri Apotelesmatici. II. 58. ii.

PAMPHILI presbyteri Caesareensis ac Martyris, qui anno Christi cccix. sub Maximino Imp. passus est, ex Apostolorum synodo Antiochena Canones novem. I. 467. ii.

PAMPHILI monachi, auctoris Fabricio ignoti, Oratio encomiastica in S. Soteridem virginem & martyrem, cum aliquibus versibus heroicis praemissis in eiusdem virginis laudem. I. 284. xxiii. & xxiv.

PANCHARII astrologi, incertae aetatis, de decubitu infirmorum prognostica. II. 56. vi. Epitome de eodem argumento. 59. iii.

PANTALEONIS Diaconi & Chartophylacis magnae Ecclesiae Constantinopolitanae, qui deinde Αντιόφρων, Dominicanorum Ordini se adscripsit anno MCCLII. Encomium in S. Michaëlem Archangelum. I. 425. iv. Narratio miraculorum eiusdem. Ibid. v. & 503. ix. & 520. xii. Encomium in exaltationem S. Crucis. 520. viii.

PANTELEEMON laudatur ab Ioanne Geometra. I. 23. vi.

PANYASIS cit. in violar. comp. I. 549.

PAPPI Alexandrini philosophi, qui saeculo post Christum quarto exeunte floruit, in quintum & sextum librum Mathematicae Ptolemaei Constructionis Commentarius. II. 36. vi. & vii. Forte eiusdem est Hemerodromium de iis, (nempe astris) quae res gubernant & administrant. 61. xiv.

PASCHALES quaedam Tabulae. I. 56. iii. & II. 311. xix. & 370. xxi. Vide *Astronomos Anonymos* supra p. 456. & 457.

PASTOR occurrit in Catena in septem Epistolas Catholicas. I. 102.

S. PA-

octo. 498. xviii. Cit. in viol. comp. I. 549.

PHANOCLES, &

PHERECRATES citantur in violar. comp. I. 549.

PHERECYDIS Syrii philoſophi antiquiſſimi, Pythagorae praeceptoris, Epiſtola ad Thaletem. II. 491. xi. Cit. in violar. comp. I. 549.

PHILARETI medici, quem Fabricius ait eumdem eſſe cum Philotheo, ſeu Theophilo iatroſophiſta, qui Heraclii Imp. temporibus claruit, de pulſuum ſcientia liber. II. 526. viii.

PHILELPHI Franciſci, Tolentinatis, viri graeca ac latina eruditione clari ſaeculo poſt Chriſtum decimoquinto, Epigrammata ἐρωτικὰ ſeptem. II. 335. Cod. ii. Pſychagogia, ſive de animi recreatione libri tres, varia continentes Carmina, partim elegiaco, partim ſapphico metro conſcripta ad diverſos aetatis ſuae viros ac Principes, quorum nomina ſingillatim recenſentur. 450. Cod. xv. Ad Alphonſum Regem Elegia. 452. Ad Beſſarionem Cardinalem Nicaenum ode ſapphica, 453.

S. PHILEMONIS Vita cit. in expoſit. ſacror. praeceptor. I. 100.

PHILEMONIS Attici Grammatici, incertae aetatis, fragmentum lexici. III. 429. x.

PHILEMON quidam cit. in floril. ſentent. I. 254. & in violar. compoſ. 549.

PHILES Manuelis, Epheſii, qui ſaeculo poſt Chriſtum XIII. exeunte, vel ineunte XIV. floruit, Carmina varia. II. a pag. 147. ad p. 172. Horum Carminum longiora ſunt: Ethopoeia dramatica de laudibus Ioannis Cantacuzeni. 147. i. Carmen de Animalium proprietate. 150. xxiii. Carmen de ſe ipſo, ſeu de laudibus diverſarum artium. 166. clxxxvi. Monodia in deſpotam D. Ioannem Palaeologum. 168. ccviii. Hominis cum Anima Dialogus. 169. ccxi. Carmen de Elephante ad Imperatorem. Ib. ccxii. Plurima autem Imperatori, & aliis Aulae Conſtantinopolitanae Magiſtratibus inſcripta ſunt; necnon fere innumera in Deiparam, & in Sanctos tetraſticha, In SS. Apoſtolos Petrum & Paulum ſe invicem intuentes ac ferme colloquentes tetraſtichum iambicum. 368. xiii. In Pachymerem verſus iambici ſepulcrales centum. III. 366. ii. Cit. in violar. compoſ. I. 549.

PHILETAS cit. in violar. compoſit. I. 549.

PHILIPPI Macedonum Regis ad Senatum & populum Athenienſem Epiſtola. II. 495. xxx. & 497. Cod. x. & 536. xi. & 544. xi. & 571. viii. & III. 419. viii. Cit. in floril. ſentent. I. 254. in expoſit. ſacror. praeceptor. 436. & in violar. compoſ. 549.

PHILIPPIDES,

PHILISCVS, &

PHILISTION cit. in floril. ſentent. I. 254. & in violar. compoſit. 549. Vide *Menander*.

PHILISTVS cit. in florileg. ſententiar. I. 254.

PHILONIDES cit. in violar. compoſit. I. 549.

PHILONIS Iudaei, natione Alexandrini, de genere ſacerdotum, qui Legatus a ſuis Romam miſſus eſt ad Imp. Caium Caligulam anno Chriſti quadrageſimo, ac deinde iterum ad Imp. Claudium, ſacrarum legum allegoriae poſt ſex dierum opus liber primus. I. 487. i. & II. pag. 631. vii. & viii. Sacrarum allegoriarum liber tertius, in Codice ſecundus nuncupatus. I. 487. ii. & II. 633. xvi. De ſacrificiis Abel, & Cain. I. 487. iii. & II. 632. x. De Cherubim, & flammeo gladio. I. 487. iv. & II. 632. ix. De agricultura. I. 487. v. Quod Deus ſit immutabilis. Ibid. vi. & II. 633. xiv. De Gigantibus liber. I. 487. vii. & II. 633. xiii. Vita ſapientis per doctrinam perfecti, ſive de legibus non ſcriptis, hoc eſt Abrahamo. I. 487. viii. & II. 631. v. De migratione Abrahami. I. 487. ix. De congreſſu quaerendae eruditionis gratia. Ibid. x. De eo, quod a Deo mittantur ſomnia. Ibid. xi. De mundi creatione ſecundum Moyſen. Ibid. xii. & II. 632. xi. De Decalogo, & de ſpecialibus legibus, quae referuntur ad ſingula Decalogi Capita. I. 487. xiii. xiv. xv. xvi. & xvii. De vita Moyſis libri tres. 488. xviii. ſeqq. & 491. Cod. xxiii. & II. 630. i. ſeqq. De virtutibus, fortitudine, pietate, humanitate, & de poenitentia. I. 488. xxi. & 491. Cod. xxiii. & II. 631. vi. Vita viri civilis, ſeu de Ioſepho, I. 488. xxii. & 491. Cod. xxiii. & II. 631. iv. Quod liber ſit quiſquis virtuti ſtudet. I. 488. xxiii. De vita contemplativa, ſive ſupplicum virtutibus. Ibid. xxiv. Adverſus Flaccum. Ibid. xxv. De virtutibus & legatione ad Caium. Ibid. xxvi. De mundi incorruptibilitate. Ibid. xxvii. De plantatione Noë liber ſecundus. Ibid. xxviii. Quis ſit rerum divinarum heres. 491. Cod. xxiii. Ex eius Operibus Excerptum de ſecunda cauſſa. 496. iv. De vita Moyſis liber primus. 509. i. Excerpta quaedam, moralia utplurimum praecepta continentia. II. 353. xxviii. Sententiae quaedam. 447. Cod. xi. §. ii. De mercede meretricis non accipienda in ſacrarium. 632. xii. De decem Oraculis, ſeu ſacrarum allegoriarum liber ſecundus, 633. xv. Eiuſdem Opera omnia. III. 267. i. ſeqq. Excerptum hiſtoricum. 430. xv. Occurrit in Catena in Pſalmos. I. 34. Cit. in expoſit. ſacror. praeceptor. 99. in florileg. ſentent. 254. & in violar. compoſ. 549.

PHILONIS mulier cit. in florileg. ſentent. I. 254.

PHILOPONI Ioannis Alexandrini Grammatici, & Philoſophi, qui ſaeculo poſt Chriſtum ſexto floruit, Commentarius in decem Ariſtotelis Praedicamenta. I. 493. vii. ubi praecedit Ariſtotelis vita; & iterum III. 4. viii. & 14. Cod. xxiii. & 25. iii. Libellus de

uſu

Marco Antonino & Commodo eius filio imperante clari. Selectio vocum Atticarum. I. 147. IX. & II. 370. XX. Epiſtola ad Cornelianum, quae eius Operi de ſelectione vocum Atticarum praefigi ſolet. II. 370. XXII. Ex eius ſcriptis Excerptum de recta verborum ſignificatione. 390. XV.

PHRYNICHVS περὶ ἡσυχίας cit. in violar. compoſ. I. 549.

PILATI Pontii relatio ad Tiberium Imp. de Ieſu Chriſto. I. 362. VI.

PINDARI Thebani, poëtae lyrici, qui ſaeculo ante Chriſtum quinto floruit, Olympionicae Odae cum ſcholiaſte perpetuo ad marginem. II. 81. III. Ex eiuſdem Olympionicis fragmenta quaedam. 128. Cod. V. Olympionicae Odae quatuordecim cum prolegomenis, ſcholiis marginalibus & gloſſis interlinearibus. 178. Cod. XXXIII. §. I. & 195. Cod. XXXV. §. I. & 197. II. & 199. II. & 203. Cod. XLIV. §. I. Pythionicae Odae duodecim item cum ſcholiis & gloſſis. 179. II. & 196. II. & 199. III. Olympionicae Odae quatuordecim, Pythionicae duodecim, Nemeonicae undecim, & Iſthmionicae octo, quarum poſtrema decem verſibus longior eſt, quam in edit. 202. Cod. XLI. §. I. II. III. & IV. & 209. I. ſeqq. cum ſcholiis, gloſſis & argumentis. Pythionicae Odae priores duae. 204. Cod. XLIV. §. II. Cit. in violar. compoſ. I. 549.

PIRITHOVS, &

PISANDER citantur in violar. compoſit. I. 549.

PISIDAE Georgii, Magnae Eccleſiae Conſtantinopolitanae Diaconi, Chartophylacis atque Referendarii, qui circa annum Chriſti DCXXX. floruit, Hexaëmeron, ſeu Opus ſex dierum verſibus iambicis. I. 23. VII. In quemdam Regem diſtichon iambicum. 28. LXV. Vita & martyrium S. Anaſtaſii Perſae. 412. XVI.

PISISTRATI, Athenienſium tyranni, qui ſaeculo ante Chriſtum ſexto claruit, Epiſtola ad Solonem. II. 491. II.

PISONIANVS Dio cit. in florileg. ſentent. I. 254. & in viol. comp. 549.

PITTACI Mitylenaei philoſophi Epiſtola ad Croeſum. II. 491. V. Apophthegmata quaedam. III. 320. X. Cit. in florileg. ſent. I. 254. & in viol. compoſ. 549.

PLANVDIS Maximi, monachi Conſtantinopolitani, ſaeculo poſt Chriſtum decimoquarto clari, libellus de proceſſione Spiritus Sancti contra Latinos. I. 483. VI. Forte eiuſdem eſt prooemium quoddam in verſionem alicuius Operis D. Thomae Aquinatis. 513. IV. Eius nomen adſcriptum legitur Excerptis quibuſdam geometricis. II. 19. Cod. VIII. De verborum conſtructione libellus cum gloſſa interlineari, 94. III. & 268. XLVIII. & 393. XXI. & 471. Cod. XXIX. §. I. & 545. I. & 575. XIII. Graeca verſio Catonis diſtichorum paraeneticorum. II. 135. II. & alibi. Vide *Cato*. Epiſtolae quaedam. 142. XVI. In Philoſtrati Imagines technologiae, ſeu particulares quaedam expoſitiones. 246. VI. Philoſtrati Heroicorum e latina in graecam linguam translatio. 247. VIII. Sententiae, & Epigrammata ex iis, quae Maximus Planudes collegit, excerpta cum ſcholiis. 256. XIII. De Grammatica dialogus inter Palactimum & Neophronem, in fine mutilus. 268. XLVII. & 388. IV. Idem dialogus integer. 295. I. & 369. XVII. & 575. XII. Epiſtolae vigintitres, quarum prima, & poſtrema mutilae ſunt. 299. XXII. Epiſtolae CXXI. cum ſingularum titulis ac principiis. 321. ſeqq. Eaedem alphabetico ordine digeſtae. 325. ſeqq. In ſepulturam Corporis D. N. I. C. Oratio. 327. II. & 566. XXIV. In Apoſtolorum principes, Petrum & Paullum. 327. III. In S. Diomedem martyrem. Ibid. IV. Laudatio hiemis. Ibid. V. Epigrammata duo moralia verſibus politicis. 368. VII. Epimeriſmata, Opus, cui titulus eſt litteris arcanis exaratus. 368. XII. In novercam tetraſtichum elegiacum. 369. XIV. Vita S. Mariae Aegyptiacae verſibus heroicis viginti. Ib. XV. Alia duo Epigrammata. Ibid. XVI. Graeca verſio libelli M. Tullii Ciceronis de Memoria artificiali. 387. XI. Graeca verſio Somnii Scipionis a M. T. Cicerone deſcripti. Ib. XV. Excerptum quoddam grammaticale. 532. XVIII. Collectio proverbiorum popularium. 550. III. Epiſtola ad Philanthropenum. 551. VI. Vita Aeſopi, eius Fabulis praemiſſa edit. Venet. in 4. ſine anni indicio. 608. Cod. XVII. Vita Aeſopi manuſcripta. 689. Cod. XXXI. Graeca verſio Commentarii Macrobii Ambroſii in Scipionis Somnium a Cicerone deſcriptum. III. 213. I. Excerpta ex eius technologia. 429. XIII. Vide *Aeſopus*, *Anthologia*, & *Theon Alexandrinus*.

PLATONIS Athenienſis, Academiae veteris principis, qui ſaeculo ante Chriſtum quarto floruit, Axiochus, ſive de morte dialogus. I. 509. XXI. Definitio univerſalior philoſophiae. 493. VI. Menexenus, vel funebris Oratio. 555. V. Timaeus parvus, ſeu de natura univerſi. Ibid. VI. Definitiones. II. 54. III. & 488. LIII. & III. 207. X. & 234. Cod. XX. §. III. & 265. LII. Dialogi, qui inſcribitur Menexenus, pars, in Codice inſcripta, Funebris Oratio in eos, qui in bello Peloponneſiaco occubuerunt; ac praeterea Clinias, & Timaeus. II. 54. IV. V. & VI. Epiſtolae tres. 298. XVII. Epiſtolae octo. 351. XVIII. & 425. XXIII. Ex eius Dialogis Excerptum. 465. V. Dialogi omnes cum ſcholiis marginalibus. 485. VII. ſeqq. & III. 258. VII. ſeqq. Epiſtolae tredecim. II. 488. LII. & 492. XVII. & III. 207. XI. & 265. LI. Leges de iis, quae ſunt timenda, verſibus iambicis viginti (forte alterius Platonis,) II. 529. III. Dialogus, qui inſcr. Menexenus. 578. IX. Epiſtolae duae. 588. VII. Sententiae quaedam. 589. XI. Phaedo, ſeu de anima dialogus. 591. X. Gorgias, ſeu de rhetorica dialogus. 591. XI. & 644. II. & III. 415. Cod. LXXVIII.

Index

Pa-

Patricium discipulum suum. Ibid. XLVII. Medicinalium quaestionum solutiones. Ibid. XLVIII. De pluvia, grandine, nive, pruina, rore, ventis, tonitru, fulgure, fulmine, turbine e nubibus prorumpente, ac typhone, Ibid. IL. & seqq. In eos, qui putant philosophum amare rerum comprehensibilitatem, & idcirco eum obtrectant. Ibid. LII. Exemplar Commentarii ab ipso elaborati super solutione sponsalium cuiusdam Elpidii Cenchres filii, ipsius generi. Ibid. LIII. Sententiae quaedam morales. 417. LIV. Etymologiae variae. Ibid. LV. Miscellanea quaedam de Constantio Constantini Magni patre, de annorum computo a creatione Adam ad duodecimum annum Imperii Theophili; de quinque animae facultatibus, &c. nec non Liturgica quaedam. Ibid. LVI. De tentationibus. Ibid. LVII. Ascetica quaedam de manuum extensione & elevatione in orando; de lacrymarum utilitate, & in proximum commiseratione. Ibid. LVIII. De monachorum habitu, eiusque singularum partium mystica significatione. Ibid. LIX. De somniis. Ib. LX. Alia miscellanea de Saturno, Perseo, Europa, Remo, Romulo, & Alexandro. Ib. LXI. De multiplici appellatione vestis summi Sacerdotis, & quomodo apud Hebraeos per varios adamantini lapidis colores ac litteras alphabeti futura praenoscebantur. Ib. Quaedam de Amazonibus. Ibid. De diversarum artium inventoribus. Ibid. Re Regibus Og, Ezechia, Salomone, Achabo, Iezabele &c. Ibid. Historica nonnulla excerpta de Rhodiis, postea dictis Colossensibus, de Iulio Caesare &c. Ibid. LXII. De tribus magnis terraemotibus. Ibid. De taeterrima peste, quae Constantinopoli grassata est. Ibid. De quibusdam fetibus monstrosis sub Imp. Heraclio Constante in lucem editis. Ibid. Brevis interpretatio in illa Petri verba: *Domine, bonum est nos heic esse &c.* Ibid. Brevis Oratio pro puerpera in fetu emittendo graviter laborante. Ibid. Interpretatio verborum, Ἡ καλὴ τὸν ὡραῖον, quae de Virgine Deipara sunt intelligenda. 424. XI. De iis, quae praesumuntur in methodum Aegyptiacam Arithmeticae. 473. X. Hypotyposis summaria veterum dogmatum apud Chaldaeos. Ib. XI. Expositio mathematices in Timaeo Platonis de animi exsistentia & cognitione. 474. XII. Explicatio alterius Platonicae sententiae ex Timaeo, Ibid. XIII. Expositio lemmatis perfectior. Ibid. XIV. De ideis, quas dicit Plato. Ibid. XV. De cubo. Ibid. XVI. Ratio inveniendi latus cuiuscumque numeri. Ib. XVII. Iterum de cubo, eiusque multiplicatione. Ib. XVIII. Quaedam dialectica de tribus figuris syllogismorum, & de syllogismis hypotheticis. 617. VIII. Excerpta duo ex enarrationibus in Porphyrii Introductionem. III. 3. III. Pars quaedam paraphraseos in primum Aristotelis Analyticorum priorum librum. 11. Cod. XIX. §. II. Initium paraphraseos in librum de Interpretatione. 19. XV. Carmen iambicum contra Sabbaitam, 40. IV, Liber medicinalis Capitibus constans ducentis quinquaginta ad Imp. Constantinum, Porphyrogenitum. 147. I. De cibis bonum, vel malum succum efficientibus ad eumdem Constantinum. Ibid. II. De duodecim Apostolis, quam quisque mortem oppetiit, dodecastichon iambicum. 150. XI. Compendium legum versibus iambicis & politicis ad Imp. D. Michaëlem Ducam ex iussu Imperatoris patris ipsius, 184. XXIX, Paraphrasis in primum librum priorum Analyticorum Aristotelis, in duas sectiones distributa. 240. XIV, Sententiae de anima, seu liber de animae facultatibus secundum variam philosophorum opinionem. 390. VI. De motu anni, cyclis Solis & Lunae, eclipsibus ipsorum, & inventione Paschatis quaestiones & responsiones in duos libros divisae. 401. XXIII. De Daemonibus, utrum corporei sint, an incorporei; item de Angelis, & an discrimen intersit inter Angelorum corpora & Daemonum. 406. XV. Liber Medicinalis ad Imp. Constantinum Porphyrogenitum, Capitibus constans CCXCI. 416. Cod. LXXXIII. De constructione partium orationis, seu de non soloecizando. ac de barbarismo. 428. V. Vide *Alexander Aphrodisiensis, Philosophi Anonymi* supra pag. 459. & *Astronomi item Anonymi* pag. 455.

PTOLEMAEI Claudii Pelusiotae, qui saeculo post Christum secundo floruit, Epigramma terrastichon de se ipso. I. 489. IX. ubi interpretatio subiicitur, & II. 582. XIX. Magna Constructio libris tredecim cum prolegomenis, ac figuris geometricis. II. 9. I. & 70. Cod. XLVII. §. I. & III. 414. IV. Explanatio & ordinatio expeditorum Astronomiae Canonum ad Syrum. II. 10. II. & 17. II. & 23. III. & 70. Cod. XLVII. §. II. Hypothesis stellarum errantium ad Syrum. 10. III. & 17. III. & 24. V. & 70. Cod. XLVII. §. V. Apparentiae stellarum fixarum, earumque significationes; pars posterior. 11. IV. & 70. Cod. XLVII. §. III. De iudicandi facultate, & animi principatu. 11. V. & 23. IV. & 70. Cod. XLVII. §. IV. Geographia libris octo. 19. Cod. IX. & 64. Cod. XXXVIII. & 66. Cod. XLII. & 71. Cod. XLIX. cum tabulis geographicis. Tetrabiblos, sive Opus de apotelesmatibus & iudiciis astrorum libris quatuor ad Syrum. 34. XI. & 38. IV. & 66. Cod. XLIII. §. I. Centiloquium, seu liber centum aphorismorum, seu sententiarum, qui & Καρπὸς, hoc est *fructus librorum suorum* inscribitur, ad Syrum. 34. XIII. & 38. II. Mathematicae Constructionis liber sextus cum scholiis marginalibus. 40. V. Ex eiusdem Hypothesi stellarum errantium fragmenta duo. 68. I. Ex eiusdem declaratione & ordinatione promtorum Astronomiae Canonum fragmentum. Ibid. II. Distichon heroicum de se ipso. 69. III. ubi nullum auctoris nomen; & 582. XVIII. Musica libris tribus. 474. XIX. Excerpta quaedam pauca ex ipso de pro-

prie-

SAL-

SALVINI Ant. Mariae, Florentini, graecarum litterarum, ac latinae eloquentiae Professoris ineunte saec. XVIII. celeberrimi, latinae versiones metricae quorumdam Epigrammatum S. Gregorii Nazianzeni. I. 312. seqq.

SALVSTIVS. Vide *Sophocles*.

SAMPSONIS Xenodochi Vita. I. 445. VIII.

SAPPHO Lesbia, &

SARAPIS citantur in violar. comp. I. 549.

SARDICENSIS Concilii anni CCCXLVII. Canones varii. I. 73. XIX. & 478. IV. Vide *Concilia*.

SCHOLARIVS. Vide *Gennadius Patriarcha Constantinopolitanus*.

SCIPIONIS Carteromachi, vulgo *Forteguerra*, Pistoriensis, qui natus est anno circiter MCCCCLXX. in laudem Aldi Manutii Epigramma graecum. II. 87. Cod. XII. Ad Aldum Romanum Epistola graeca. 104. Epigramma graecum in laudem lexici Varini. 282.

SCIVRVS cit. in violar. compos. I. 549.

SCVTARIOTAE cuiusdam (f. Nicetae) initium schedae continentis varia noëmata, seu sensa. II. 266. XLIII. Preces quaedam sacrae. III. 20. XXII.

SECVNDVS cit. in floril. sentent. I. 254.

SELEVCVS cit. in locis Communibus S. Maximi. I. 440. I. & in sententiar. collect. III. 325. XXII.

SENTENTIARVM collectio, auctore Anonymo. I. 252.

SEPTEM Graeciae Sapientum, scilicet Thaletis, Solonis, Menandri, Cleobuli, Chilonis, Pittaci, & Biantis, Apophthegmata. II. 261. XVIII. & III. 221. Cod. II. & 417. I. Eorumdem praecepta, quae inventa sunt sculpta in columna Delphica. II. 588. IX. Eorumdem nomina, genus, & effata heptasticho heroico comprehensa. 588. X. Eorumdem sententiae versibus tredecim expressae. III. 401. XXVII.

SEPTVAGINTA Interpretum tria fragmenta in libros Regum. I. 138.

SERAPIDIS Oracula quaedam. II. 145. XX.

SERAPION cit. in florileg. sententiar. I. 254.

SERENI cuiusdam Abbatis collatio de invisibilibus mundi potestatibus. I. 472. XVI.

SERGII Monothelitae, & ab anno Christi DCX. ad DCXXXIX. Patriarchae Constantinopolitani, litterae ad Heraclium Imperatorem allegantur in Homilia Anastasii Sinaitae a nobis edita. I. 300.

SERINVS cit. in florileg. sententiar. I. 254. & in violar. comp. 549.

SETHI Symeonis Magistri, ac Protovestiarii in Palatio Antiochi Constantinopolitano, qui claruit imperante Michaële Duca, medio circiter saeculo post Christum undecimo, de nutrimentorum facultate liber iuxta ordinem alphabeti ad Michaëlem Ducam Imp. I. 264. XXIII. & III. 150. VIII. Synopsis & delibatio physicorum & philosophicorum dogmatum item ad Michaëlem Ducam Imperatorem, libris quinque distributa. II. 442. VIII. Ex dicto Opere Capita quaedam excerpta. I. 264. XXIV. & 298. XXVII. & 414. XVI. De morbis, & eorum cura liber ad Constantinum Porphyrogenitum. 265. XXV. Videtur autem idem esse cum illo, quem innuimus paullo supra, pag. nimirum 572. lin. 2. ac Michaëli Psello adiudicavimus.

SETION cit. in violar. compos. I. 549.

SEVERI, Antiocheni Episcopi, Monophysitae, qui anno Christi DXIX. ob nimiam S. Concilii Chalcedonensis oppugnationem, iussu Imp. Iustini Thracis, Episcopatu depositus est, Concordantia Evangelistarum circa ea, quae in sepulcro Domini contigerunt: item de sabbatis, & varietate exemplarium S. Marci. I. 159. Expositiones in loca quaedam veteris Testamenti. II. 652. XII. Occurrit in Catena in Esaiam. I. 18. in Hieremiam. 20. in Iobum. 52. in Cantica sacrae Scripturae. 92. in septem Epistolas Catholicas. 102. & in quatuor Evangelia. 159. & 161.

SEVERI Iatrosophistae, incertae quidem aetatis, Galeno tamen & Aëtio, a quibus citatur, antiquioris, de instrumentis infusoriis, seu clysteribus. III. 152. IX.

SEVERIANI, Gabalorum in Syria Episcopi, S. Io. Chrysostomi primum amici, mox aemuli, qui obiit Theodosii iunioris, quem sacro baptismate tinxerat, temporibus, adeoque post annum Chr. CCCCVIII. scholia in Hexaëmeron S. Basilii. I. 550. III. Excerpta quaedam circa mundi creationem. II. 433. XIV. De XXII. litteris Hebraeorum Moysi traditis a Deo in monte Sina. De duodecim magnis montibus. De mensibus apud Iudaeos, Macedones & Aegyptios. De asse, sive de nummis, ac de triginta denariis, quibus venditus est D. N. I. C. (forte omnia eiusdem Severiani). Ibid. Definitiones theologicae. III. 99. VI. Occurrit in Catena in septem Epistolas Catholicas. I. 102. & 363. Cit. in florileg. sententiar. 254. & in Anonymi Opere de processione Spiritus Sancti &c. 545. I.

SEVERIANI S. Passio. I. 514. VIII.

SEXTI Empirici, a Sexto Chaeroneo Stoico, Plutarchi nepote diversi, & acutissimi defensoris sectae Scepticae, sive Pyrrhoniae, qui sub Imp. Commodo, vel paullo post claruit, adversus Astrologos liber. I. 443. XIII. & II. 534. XXXI. Pyrrhoniarum hypotyposeων, sive Institutionum Scepticarum libri tres. III. 270. I. & 277. I. & 279. Cod. XXIII. §. I. & 280. Cod. XXIV. §. I. Adversus Mathematicos, sive Dogmaticos per omne genus disciplinarum libri decem. 271. II. & 277. II. & 280. Cod. XXIV. §. II. Adversus Mathematicos libri duo primores. 280. Cod. XXIII. §. II.

SEXTI Iulii Africani, vetustissimi Christianorum Chronographi, qui floruit tertio post Christum saeculo, Cestorum, seu Operis Ennea-

STRA-

τρονapiov desumtum. III. 295. VIII. Citatur in exposit. sacror. praeceptor. I. 99. ab Io. Cantacuzeno contra Palamam. 348. & in thes. orthod. fidei. 434.

THEODORI cuiusdam Episcopi Dialogus cum Agareno de rebus nostrae fidei. II. 273. III. Demonstratio, quod Deus habet Filium consubstantialem & coaeternum. Ibid. IV.

THEODORI cuiusdam Excerptum ex libro de S. Trinitate. I. 525. III.

THEODORI cuiusdam philosophi Apophthegmata. III. 320. X.

THEODORI cuiusdam Protasecretis, seu primi a secretis Neocaesariae, versus iambici sepulcrales triginta in Palaeologinam, quae sibi adhuc vivens epitaphium scribi curaverat. II. 296. III.

THEODORVS quidam cit. in violar. compos. I. 549.

THEODORVS Daphnopates. Vide *Daphnopates*.

THEODORVS Gaza. Vide *Gaza*.

THEODORVS Graptus. Vide *Graptus*.

THEODORVS Mopsvestenus. Vide *Theodorus Antiochenus*.

THEODORITI nescio cuius, incertae aetatis grammatici, Tractatus de spiritibus ad Patricium quemdam, praemisso instar prooemii Epigrammate elegiaco versuum duodecim. II 396. III.

THEODOSII Archimandritae Eremi prope Hierosolymam Vita, auctore Theodoro Petrarum Episcopo. I 505. XVIII. Alia, auctore Anonymo. 417. XIV. & 515. IV. Citatur in exposit. sacror. praeceptor. 100.

THEODOSII, grammatici Alexandrini, scriptoris Christiani incertae aetatis, Tractatus de Verbis. II. 244. I. Erotemata grammaticalia, de prosodia nimirum, de pedibus, carminum generibus, dialectis &c. necnon ipsi declinationum canones, 280. Cod. XVII. §. I.

THEODOSII monachi item grammatici, de quo nihil apud Fabricium occurrit, nisi eumdem dicamus esse cum superiore Theodosio grammatico Alexandrino, ad Ioannem quemdam presbyterum de Sanctorum festorum canonibus, sive interpretationes in plures acrostichides Canonum diversorum anni festorum. II. 429. XVI.

THEODOSII, & VALENTINIANI Imperatorum ad Ormisdam Praetorio Praefectum Edictum. I. 478. VII.

THEODOTIO Ephesius, alter post Aquilam Ponticum, sacrorum librorum graecus interpres, occurrit in Catena in Iobum. I. 52.

THEODVLI Praefecti Vrbis Constantinopolitanae Vita. I. 411. XI.

THEOGNIDIS Megarensis gnomographi, qui floruit saeculo ante Christum sexto, sententiae versibus elegiacis. II. 92. V. & 206. Cod. XLVIII. Cit. in florileg. sentent. I. 254. & in violar. compos. 549.

THEOGNOSTI Grammatici, qui sub Imperatoribus Leone Armeno, & Michaële Balbo vixit, Regulae circa orthographiam. II. 395. II

THEONIS Alexandrini, qui saeculo post Christum quarto floruit, & aliorum mathematicorum in Ptolemaei magnam Constructionem prolegomena. II. 9. I. & III. 413. III. Eiusdem Commentarius in libros duos priores magnae Constructionis Ptolemaei. II. 11. VI. In expeditos Ptolemaei Canones Commentarius libris quinque ad Eulalium & Origenem, quorum tamen desideratur liber quintus, cum figuris geometricis. 22. II. In eosdem expeditos Ptolemaei Canones alia expositio, seu syntagma secundum ad Epiphanium filium cum tabulis astronomicis. 16. I. & 24. VI. & 40. IV. & 47. Cod. XXVI. §. I. seqq. ubi singularum tabularum recensio exhibetur; & 55. I. & 69. IV. & 70. Cod. XLVIII. §. II. Capita quaedam inter prolegomena in magnam Ptolemaei Constructionem. 9. I. Commentarii in magnae Ptolemaei Constructionis libros primum, secundum, tertium, quartum & sextum. 35. I. seqq. In Arati Phaenomena Enarratio, digesta a sapientissimo D. Maximo Planude. 63. IV. & 67. V. Vide *Apollonius Rhodius*.

THEONIS Sophistae item Alexandrini, cognomine Aelii, de cuius aetate minime constat. Progymnasmata. II. 272. I.

THEONIS alterius Smyrnaei, philosophi Platonici, incertae item aetatis, Theone tamen Alexandrino senioris, de iis, quae in mathematicis utilia sunt ad Platonis lectionem, liber. II. 21. Cod. XII. §. I. & 485. IV. & III. 258. IV.

THEOPEMPTVS cit. in florileg. sentent. I. 254.

THEOPHANIS Grapti Melodi, qui frater fuit Theodori Grapti, ac sub Imp. Theophilo vixit, Hymnus in Annunciationem Deiparae typis impressus sine ulla loci, vel anni nota. II. 204. Cod. XLIV.

THEOPHANIS Sigrianensis encomium. I. 522. XLI.

THEOPHANES alter cit. in violar. comp. I. 549.

THEOPHILI Antecessoris, qui Theophilo illo, Iustiniani aequali, longe fuit iunior, & circa Constantini Porphyrogeniti tempora fortasse vixit, quatuor Institutionum Iuris civilis libri e latino in graecum translati. I. 481. I. & III. 171. Cod. I. & 173. III. & IV. & 183. XVII. & 207. Cod. XVIII. valde mutili.

THEOPHILI, Archiepiscopi Alexandrini ab anno Christi CCCLXXXV. usque ad CCCCXII. Edictum, quum Theophania die Dominico instarent. I. 47. XVI. & 75. XLII. & 400. XXXVI. & 468. XII. Alia Canonica. 47. XVII. seqq. & 75. XLIII. seqq. & 400. XXXVI. & 468. XII. Responsum ad Epistolam Ammonis Episcopi Elearchiae. 505. XXII. Cit. in exposit. sacror. praeceptor. 100. & in floril. sententiar. 254.

THEO-

V

SS.

X

Z

INDEX SECVNDVS

NOMINVM AC RERVM NOTABILIVM,

QVAE IN TRIBVS CATALOGI TOMIS ET IN PRAEFATIONIBVS OCCVRRVNT.

Littera P. Tomi primi Praefationem, numerus vero Romanus appositus, ipsius paginam indicat.

A

 ces

D

E

F

Hae-

I

K

L

M

N

O

P

R

A Ver-

X

Z

Numerus Codicum Graecorum tam manuscriptorum, quam typis editorum, qui in singulis Pluteis continentur.

Tom. I.	p. 517.	Plut. IV.	continet Graecos Codices	Mss. XXXIII.	editos	—
	p. 1.	Plut. V.	———	Mss. XXXVIII.	editos	II.
	p. 83.	Plut. VI.	———	Mss. XXXIII.	editum	I.
	p. 165.	Plut. VII.	———	Mss. XXXV.	editos	—
	p. 321.	Plut. VIII.	———	Mss. XXX.	editos	—
	p. 389.	Plut. IX.	———	Mss. XXXV.	editos	—
	p. 467.	Plut. X.	———	Mss. XXXI.	editum	I.
	p. 497.	Plut. XI.	———	Mss. XXII.	editos	—
Tom. II.	p. 10.	Plut. XXVIII.	———	Mss. XLIX.	editos	—
	p. 74.	Plut. XXXI.	———	Mss. XXXIII.	editos	VI.
	p. 122.	Plut. XXXII.	———	Mss. L.	editos	II.
	p. 214.	Plut. LV.	———	Mss. XXII.	editos	—
	p. 290.	Plut. LVI.	———	Mss. XXVII.	editos	II.
	p. 331.	Plut. LVII.	———	Mss. L.	editos	III.
	p. 437.	Plut. LVIII.	———	Mss. XXX.	editos	IV.
	p. 485.	Plut. LIX.	———	Mss. XLVII.	editos	II.
	p. 583.	Plut. LX.	———	Mss. XXVIII.	editum	I.
	p. 619.	Plut. LXIX.	———	Mss. XXXVIII.	editos	—
	p. 653.	Plut. LXX.	———	Mss. XXXVII.	editos	—
Tom. III.	p. 1.	Plut. LXXI.	———	Mss. XIX.	editum	I.
	p. 25.	Plut. LXXII.	———	Mss. XXVI.	editos	—
	p. 41.	Plut. LXXIV.	———	Mss. XXXI.	editum	I.
	p. 139.	Plut. LXXV.	———	Mss. XXI.	editum	I.
	p. 171.	Plut. LXXX.	———	Mss. XXX.	editos	—
	p. 219.	Plut. LXXXI.	———	Mss. XXIII.	editos	—
	p. 237.	Plut. LXXXV.	———	Mss. XXVI.	editum	I.
	p. 283.	Plut. LXXXVI.	———	Mss. XXII.	editum	I.
	p. 379.	Plut. LXXXVII.	———	Mss. XXVI.	editum	I.
	p. 411.	Codices Gaddiani Graeci sunt	———	Mss. XVIII.	editi	—

Omnes simul sunt Graeci Codices Mss. DCCCCX. editi XXX.

ADDENDA.

Epigramma heroicum in labnrea Herculia, quod inc. *Πρῶτα μὲν ἐν Νεμέῃ, κ. τ. λ.* & adfertur *Tom. II. pag.* 74. exſtat in Anthnlogia Lib. IV. Cap. VIII.

E duobua verſibus retrngradia, quos dedimus *ibid. pag.* 202. ſecundum, nempe, *Α'μήσας ἄρδην, κ. τ. λ.* exſtat in Anthnl. Lib. VI. Cap. XIII.

Epigramma in duna ſurdna litigantea, quod inc. *Δυσκώφῳ δύσκωφος, κ. τ. λ. ibid. pag.* 297. exſtat in Anthol. Lib. II. Cap. XXX. & Nicarchn tribuitur.

Themiſtii philoſophi Epigramma tetraſtichnn in ſeipſum, quod inc. *Α'ντυγος, κ. τ. λ ibid. pag.* 366. exſtat in Anthnl. Lib. II. Cap. LII.

Ptolemaei Epigramma tetraſtichnn, qund inc. *Οἶδ' ὅτι θνητὸς, κ. τ. λ. ibid. pag.* 534. exſtat in Anthnl. Lib. I. Cap. XLVI.

Epigramma heptaſtiehon in ſeptem Sapientum nomen, patriam, & effata, quod inc. *Μέτρον μὲν, κ. τ. λ. ibid. pag.* 588. *&* 589. exſtat in Anthnl. Lib. I. Cap. LXXXVI.

Epigramma in columnam Periclia, qund inc. *Η'γέμων ὁρῶν, κ. τ. λ. ibid. pag.* 590. exſtat in Anthol. Lib. V. num. 23.

Epigramma in laudem Ariſtidis, quod inc. *Νεῖκος Α'ριστείδης, κ. τ. λ. ibid. pag.* 596. §. IX. exſtat in Anthnl. Lib. IV. Cap. XXXI.

CORRIGENDA.

Tom. I. pag. 29. *col.* 1. *lin.* 20. Inannis Metropolitae *corr.* Nicolai Metropolitae.

Pag. 39. §. XV. *ſub finem*. Ethnicorum Nicomachicorum *corr.* Ethicorum Nicomachicorum.

Pag. 264. *not.* 2. Vixit ſub Conſtantinn Duca *corr.* Vixit ſub Michaële Duca.

Tom. II. pag. 396. *lin.* 8. *expunge verba illa*: Nihil de hne Theodorito grammatico apud Fabricium.

Tom. III. pag. 10. §. II. Ariſtntelia Metaphyſicorum Libri XII· *corr.* Ariſtotelia Metaphyſicorum Libri XIII.

Pag. 101. *lin.* 49. quum primam, utpote anepigrapham & acephalam *corr.* quum prima, utpote anepigrapha & acephala.

Pag. 158. §. I. de Vrinis Libri VI. *corr.* de Vrinis Libri VII.

Pag. 2n3. *lin.* 11. Oecumenicus *corr.* Oeconomicus.

Pag. 295. §. VIII. *τοῦ ψευδωνύμου γνώσεως corr. τῆς ψευδωνύμου γνώσεως.*

Pag. 460. *lin.* 7. Interpretatin nnminum Mariae & Annae. II. 263. XIII. *corr.* I. 263. XIII.

Pag. 493. *lin.* 58. In parabolas Salomonia. 297. *corr.* In parabolas Salomonis. 291.

Pag. 501. *lin.* 28. Eccleſiaſtes. I. 291. & 292. *expunge* & 292.

Pag. 521. *lin.* 30. pro numero 480. *corr.* 488.

Pag. 588. *lin.* 54. pro numero 481. *corr.* 485.

FINIS TOMI TERTII.